

ឯកសារតម្ពីព្រះតិ៍ត្របិដកស្កាននេះ ត្រូវបានថតចេញពី ច្បាប់តម្ពីរព្រះតិ៍ត្របិដកដប៉ុន ។

ឯកសារតម្ពីពព្រះ វិត្របិដកនេះ ចាប់ពីភាគ៥១ ដល់ ភាគ១១០ ត្រូវបានទៅបចំធ្វើទៀតដោយ គេ៣ទំព័ន៥០០០ឆ្នាំ បូដា ចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា សម្រាប់ដាធម្មទាន ។

គ្រប់គ្រងគម្រោង (ទូទៅ និងថ្នៃកបច្ចេកទេស) ដោយ ឧបាសក ស្រុង-ចាន់ណា ។

> ត្រួតពិនិត្យទេក្តីងវិញ ដោយ ចន-ស្រីស្រស់ ។

ថតស្កាន៩ជាយ ឬនប្រុស ម៉ាន់ សាទេវិត

ក្រោមការឧបត្ថម្ភយ៉ាងក៏ក្រក់លែងអំពី៖

- ឧបាសិកា កាំង ហ្គិចឥ៍ណ (ភ្នំ ពេញ)
- ឧបាសក ដុត លីស្រុង និង ឧបាសិកា លី សុខា ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក សទ ចន និង ឧបាសិកា អ៊ូច សាទេវុង ព្រមទាំងបុត្រ (បាត់ដំបង)
- ឧបាសក ដា ស៊ុំទិត្តានា និងឧបាសិកា ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រី ដា សុមេធាធីតា (ស.इ.អ)
- លោក ដឹម-ជា និងលោកស្រី វតន់ ស្រីមុំ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ៥ផង ឃឿន (កូទេវី)
- លោក ស៊ុក ចាន់សេទី (បន្ទាយមានជ័យ)
- -ឧុបាសិកា យ៉ា វាំវី (បន្ទាយមានជ័យ)
- ប្អូនស្រី យ៉ា សុភ: (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧុបាសិកា កោ សេង (ភ្នំ ពេញ)
- លោកស្រី ប៊ាន សុគន្ធានីន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ស្រុង ចាន់ណា និង ឧបាសិកា ចន ស្រីស្រស់ ព្រមទាំងបុត្រ ចាន់ណា សុធាវនីរាដ, ចាន់ណា សុធាវនិះរាធ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ស្រុង ចាន់វស្មី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- កញ្ញា ស្រុង ចាន់វតនា (ភ្នំពេញ)
- លោក ស្រុង យូលេង (ភ្នំពេញ)
- លោក នង សុផល (កូត៖")
- ប្អូនស្រី សុខ អេង (កំពង់ចាម)
- កញ្ញា ចន កក្កដា (បាត់ដំបង)
- លោកស្រី ចន សត្យា និងលោក ទួត សេទីស់ក ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោក ចន វចនា (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា ኛ័ស សុផាទី (បាត់ដំបង)
- -កញ្ញា ឃឿម សុផានី (បាត់ដំបង)
- លោក ម៉ៅ គន្ធា និងលោកស្រី ធ្វេង សេដ្ឋា (បាត់ដំបង)
- លោក សៅ សាទ៉ីម (បាត់ដំបង)
- ព្រះតេជព្រះគុណ ដុំ សារ: (ព្រះចៅអធិការវត្ត សម សាន្ត ខេត្តបាត់ដំបង)
- ឧបាសិកា វ៉ាន់ លុយ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ហួ ច័ន្ទសុទិណ្ណ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ស.ร.អ)

්ලිම් මේම්ඩ්ස්හිම් සෙම්සිල්ල්ස්සිහේමු සෙම්සිහිස්ස දශුස්මිතිය දශුස්මිතිය ප්රේෂකිකි

ពុទ្ធសាស8បណ្ឌិត ក្រុងភ្នំពេញ «ព.ស. ៤៩០៤

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ ស្ងមផ្លង់ស្មារពីស្ងូត្រព្រះធមិនទ្វិសជ្ជនជនជាតិខ្មែរ ។ ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនគម្ពីរព្រះត្រៃថិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។ ព្រះធមិនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានស្ងូត្រចេញពីជម្រៅដូងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជនជាតិជប៉ុន ។

> このカンボジア版南伝大蔵経を カンボジアの佛教徒へ 贈ることができることに感謝します。 これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete TRIPITAKA to Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន ! ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

គម្ពីរព្រះថ្ងៃចិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន ក្រុមជំនុំព្រះថ្ងៃចិដក នៃពុទ្ធសាសនបណ្ដិត្យ នៅភ្នំពេញ ចកច្រៃពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៤ គីត្រូវចំណាយ ពេល ៣៩ ឆ្នាំ ទើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធមិរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធមិខាងផ្នែកបោះពុម្ភរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិក ជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ភជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅដ្លូងចិត្ត ជ្ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំង មនុស្សជាតិទ្ធទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីថុនមក ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តី ទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរឃៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគ្លួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជ្ជនឝម្ពីរព្រះត្រៃចិដកពេលនេះ គីជានិមិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្ត របស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាព ក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និង ប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ អ្នកតំណាងចាត់ការ The Rev. Seikyo Muchaku ប្រធានការិយាល័យ The Rev. Eiitsu Shinohara អ្នកចាត់ការ

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん! 敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん!

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未會有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、順りを離れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓う しるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

世話人代表 無着 成恭 事務局長 篠原 鋭一

世話人 松永 然道 伊藤 佳通

有馬 実成 渡井 奎一 茂田 真澄

中島 教之

前田 利勝 六輔

杉谷 義純

Acknowledgment

Dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community,

It is a matter of great joy that the translation into Cambodian of the Pali Tripitaka has been completed and published. The Tripitaka Commisson of the Buddhist Institute, Phnom Penh, launched the translation project in 1930 and completed the translation, after 39 years of effort, in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but will also be an important milestone in the history of publication in Cambodia.

The revival and prosperity of Buddhism in Cambodia are the ardent wish of the Japanese Buddhist community, it is in this spirit that we have completed this important project and now present the entire work to the Cambodian Buddhist community, it is a gift not only to the Buddhist community in Cambodia but also to all Cambodian people and all peace—loving people in the world.

Cambodia experienced great tragedies in modern times, and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount grief and anger, to forgive, and to start working again for world peace.

This great work is a symbol of the Japanese Buddhist community's resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and is a testimony to the friendship between our people.

With hands joined in reverence. July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE

Project Manager: The Rev. Seikyo Muchaku Secretary General: The Rev. Eiitsu Shinohara

Management Team:

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

សុត្តលិដកា ទុខ្ខុកាធិកាយ ឲ្យព្រិខ្ទេស

១ឋមភាក

ଚ ଖ

ಣ. ನಾ. ಅರಂಟ

សុត្តត្តបំដីកេ

ទុទ្ធកតិតាយល្យ បូទ្បតិទ្វេសោ

បឋមេ ភាគោ

ឧមោ តស្ប កត់ តោ អហ តោ សម្មាសមុខ្សុរ្ ។

បារាយតវិគ្គោ

វត្តគាហ

(๑) គេមាល ក្នុំ តំនាំ ដំណើ មាន ក្នុំ បាន ក្នុំ ក្នុង ក្នុង

ទ ម. មឡកស្ស ។

ស្ត្រត្តបិជិក

ទុទ្ធកតិតាយ ក្ខុទ្ធកំខ្មេស

បឋមភាគ

សូមនមស្ការ ចំពោះព្រះអរហន្ត សម្មាសមុទ្ធព្រះអង្គនោះ ។

បារាំយ ឥវិគ្គ

វិត្តគាហ

- (១) ពាវរីព្រាហ្មណ៍ អ្នកដល់ត្រើយនៃមន្ត ជ្រាថ្នាសេចក្ដីមិនមាន កង្វីលំ ចេញចាក់បុរីដាទីវិករាយ នៃពួកអ្នកដែនកោសល ទៅ កាន់ទក្ខិណាបថជនបទ ។
- (๒) គាត់អាស្រ័យនៅ ទៀបច្រាំងស្ទឹងគោលវើ ក្នុងទីព្រំដែនអស្សត: នឹងមុទ្បក: (ចិញ្ចឹមជីវិត) ដោយការស្វែងកេមើមនឹងផលាផល ។
- (៣) ស្រុកអាស្រ័យជិតស្ទឹង គោធាវីរនោះ ជាស្រុកសម្បុរ ព្រាហ្មណ៍ កំពុនបរិទ្ធាគមហាយ័ញ្ញ ដោយសួយ ដែលកើតអំពីស្រុកនោះ ។
- (៤) លុះពាវវិញ្ចេណ៍ បរិប្ខាគមហាយ័ញ្យច្រហើយ ក៏ចូលមកកាន់ អាស្រមវិញ កាលគាត់ត្រឡប់ចូលមកហើយ ព្រាហ្មណ៍ដទៃ ជាន មកដល់ដែរ ។

សុត្តនូចិងពេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស ក្ខុឡនិទ្ទេសោ

(៤) ឧក្សដ្ឋចាលេ តស់តោ បន្ត័លល្ខា ដេស្សីពេ សោ ខ ជំ ឧុខសក្ខ័ឌ្ធ សភា ជំ ខញ្ចូ យា ខតិ ។ (៦) តមេនំ ៣។ និស្វា អាសនេន និមន្ត្ចប៉ា សុទញ្ តុសលំ ឬភ្នំ ៩៩ វចនមត្រវិ ។ (៧) យំ ទោ មមំ ឧយ្យ១ម៌្ម សត្វ វិសជ្ជិត មហា អនុជានាហ៍ មេ ត្រហ្មែ នេះ ខេញ្ចា សភានិ មេ។ (៤) ស ខេ ខេ ហេ ខមានស្បុ ភាំ ជានុខ្យួនស្បូតិ សត្តទេ និវសេ តុយំ មុន្តា ៩លតុ សត្តជា ។ (៧) អភិសដ្ឋាទ្ធា គ្នាលាកោ កេរវ៉ សោ អគិត្តយិ តស្ប នំ វចន៍ សុត្វ ពារ ខុត្តា តា អហុ ។ (១០) នុស្ស៊ីស្បីឆ្នំ អយ្ដាល សេម្ហាស្រង់ គេរំប្រឹ

១ 2. ម. ឈានេ ។

សុត្តតួបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ ក្ខុឡូនិទ្ទេស

- (៤) ក្រាហ្មណ៍នោះ មានដើងង៍ឡើង សសុកសស្កើត មានធ្មេញព័ណ៌ ភក់ ក្បាលប្រទា្ជក់ធូលី ចូលមកកេពាវរីក្រាហ្មណ៍នោះ ហើយ សុមទ្រព្យ ចំនួន៥០០ ។
- (៦) ៩ នៅ គ្រាហ្មណ៍ លុះ ឃើញ គ្រាហ្មណ៍ យាថកនោះ ហើយ ក៏អញ្ជើញ ដោយអាសន: ហើយសាកសួរសេចក្ដីសប្បាយស្រល ទើប ពោល នូវភាក្សនេះថា
- (៧) ខេយ្យធមិណា ដែលខ្ញុំតហ្វីឲ្យ ខេយ្យធមិតិផឹកស់នោះ ខ្ញុំបរិក្ខាគ កស់លើងហើយ ម្នាល់ព្រាហ្មណ៍ អ្នកចូរអនុញាត ដល់ខ្ញុំផងចុះ ខ្ញុំមិនមានខ្ញុំព្យ ៥០០ ខេ ។
- (៨) (ព្រាហ្មណ៍យាចក ពោលថា) អ្នកដ៏ចំរើន កាលបើខ្ញុំសូម ប្រសិន បើ អ្នកដ៏ចំរើន មិនឲ្យ សូមឲ្យក្បាលអ្នក បែកជា ៧ ភាគ ភ្នុងថ្ងៃជាគំរប់ ៧ ។
- (៩) គ្រាហ្មណ៍ អ្នកកុហកនោះ បានក្នែងក្លាយ **ពោលពាក្យគួរ**ទ្វាប ពារេីព្រាហ្មណ៍ បានឮពាក្យនៃព្រាហ្មណ៍នោះហើយ ក៏កើតឲុក្ខ ។
- (១០) គាត់អត់អាហារ ដោតដោយសរ គឺសោកក្រៀមក្រំ មួយ ទៀត កាលព្រាហ្មណ៍មានចិត្តយ៉ាងនេះ ហើយ ចិត្តក៏មិនរីករាយ ក្នុងការ លះបន់^(១) ។

[🔹] បានផល់ចិត្តដែលមិនរីករាយ ក្នុងការចំរើនឈាន ។ អដ្ឋកថា ។

វត្ថាយា

(១១) ឧត្រស់ ឧត្តិត ឧស្វា នេះតា អត្តតាមិនិ យាររូ និព្យាទុឝ មុខ រុខ២៨២៤ ឯ [១៤] ន សោ មុន្ទំ ខជាជាតិ គេបាកោ សោ ជឧត្តិកោ មុន្ធិមុន្ធាធិតាគេវា ញាណំ តក្បួនវិជ្ជិតិ ។ (၈၈) ႐ေးဟာဆို^(၈) ႐ေးဟို ကေဆာင်္ခ ဆေမျှ မေတ္တွာဟ် ပုဋ္ဌို មុន្ធិ មុន្ធាធិនាតញ្ តំសុណោមវេបោ តវ ។ (၈၄) អស ខោឌ ខ ជា ខាធ ញា សា ធ្មើន ខ វិជ្ជិនិ មុខ្ញុំ មុខ្ជាជិទា តោច $^{(b)}$ ជិខាជំ ហេតុឧស្បូជំ $^{(m)}$ ។ (១៤) អ៩ កោ ខរហ៍ ជានាត់ អស្មឹ ១៩វិទណ្ឌលេ មន្ទី មុន្ទាជិញឥញ្ - តម្មេ អក្តាហិ នេះតែ។ (១៦) ឬក កម្មហរុន្តមា ខ្ទុំ នៅ ហោមខាយយោ អប់ ្រោ ឱ្យមានជ្រាស្រ ស្រាំ ប្រ និយា អាជ្ញា អាជ្ញា ។ o %. ភោតិ ។ ម. ភោគិ ។ ៤ ម. មុទ្ធធិបាតេ ។ ៣ ម. ជីនានញ្ញេត្ត

១ ខិ. ភោត ។ ម. ភោត ។ ៤ ម. មុទ្ធធញ្ញតេ ។ ៣ ម. ជនានញ្ញេត្ត ទស្សនំ ។

វិត្តពាហា

- (១១) ទៅតា អ្នកប្រាថ្នាប្រយោជន៍ បានឃើញពាវើព្រាហ្មណ៍ កំពុង មានសេចក្តីតក់ស្គុត កើតខុត្ខ ទើបចូលទៅរក ពាវីព្រាហ្មណ៍ ហើយពោលពាក្យនេះថា
- [១೬] (គ្រាហ្មណ៍នោះ) មិនដឹង ជ្រាកដនូវអំបែងក្បាល គ្រាហ្មណ៍នោះ ជាអ្នកកុលក ជ្រាជ្យា២៧ ញាណសម្រាប់ដឹងខូវក្បាល ថ្មធមិធ្វើ ក្បាលឲ្យឆ្លាក់ចុះ របស់គាត់នោះ មិនមាន េ ។
- (១៣) (ពាវីព្រោហ្មណ៍សួរថា) ខរណា អាចដឹងខ្លឹក្បាល ដឹងធមិធ្វើ ក្បាលឲ្យធ្លាក់ចុះ ខ្ញុំសួរហើយ អ្នកចូរប្រាប់ដំណើរនោះដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំ នឹងស្ដាប់ពាក្យរបស់អ្នកនោះ ។
- (១៤) (ខេវតាតបឋា) ខ្ញុំក៏មិនដឹងដំណើរ នោះដែរ ការដឹងក្នុងដំណើរនុះ ប្រសិទ្ធិនិមាន ខេ លុះតែព្រះជំន: ខើបទ្រន់យ្របនូវក្បាល នឹង ធម៌ធ្វើក្បាលឲ្យធ្វាក់ចុះ ។
- (១៤) (ភាវីព្រាហ្មណ៍សួរថា) លើប្រថពីមណ្ឌលនេះ តើនរណា ខេប ដឹងនូវក្បាល នឹងធមិច្ចើក្បាល ឲ្យឆ្ងាក់ចុះ ម្នាល ខេវតា អ្នកចូរ ប្រាប់ចុត្តលអ្នកដឹងនោះ ដល់ខ្ញុំ ។
- (១៦) (ខេវតាតបថា) ព្រះលោកនាយក ជាពូជពង្សរបស់ព្រះបានឱ្យកាក:
 ជាសក្សបុត្រ ជាអ្នកធ្វើខ្លួវពន្ធឺ ព្រះអង្គស្ដេចបេញបាកកបិលវត្តបុរី
 (ខ្ទង់ព្រះផ្នួស) ។

សុត្តស្ត្រិជិពេ ខុទ្ទពតិកាយស្ប ក្ខុឡតិខ្ទេសោ

(၈៧) ေက ေက်ာက္တယာ မာရီးသီး မာရီးဆီးအ ေဆးမီ សញ្ជាញា សព្ទខ្មេស ចក្ខុមា សព្ធម្មត្ត្លលំ ខត្តោ វិទុត្តោ ឧុខធិត្តាយេ ។ (១៤) ពុន្ធោ សោ ភភក លោកោ នេញ្ញុំ នេសេតិ ខក្ខាសា ត់ត្តិតត្តាន បុច្ចស្ប សោ តេត ព្យាការិស្សតិ។ (១៩) សដ្ឋី ខ្វេះ និវទោ សុត្វា ឧឧក្ដោ មារ ្គ អហុ សោកស្បត្តនុកោមាល់ ជនញា វិបុលំ លក់ ។ [២០] សោ នាវ៉ា អត្តមយោ ខ្លះក្រា តំ នេះតំ បុខ្គំ ប៉ុន្តេជាតោ កាត់មេ ភាមេ ជិតមេខ្លាំ ។ ប្រ កាតមទ្ហី វា ជនមនេ ហោកជាដោ យត្ត តុត្តា ជម សេរ្សម^(១) សម្ព័ន្ធ និមនុត្តមំ ។ (២០) សាវត្ថិយំ តោសលមគ្គិរ ដំនោ ឧសិឌឧយោ រុះឃ្មុំនេះមោ សោ សក្សបុត្តោ វិឌ្ឍា អនាសរវា មុន្ធាជិទាត់ស្បា វិឌ្ធ ជាសភោ ។

ទ ម. បស្សេចុ ។

សុត្តតូបិជិក ទុទ្ធកនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

- (១៧) ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ព្រះលោកនាយកទោះ ជាអ្នកគ្រាស់ដឹង ដល់ខ្លូវ
 ត្រើយនៃធមិទាំងពួង ទ្រង់ដល់ហើយខ្លូវអភិញ្ជានឹងពលៈ សព្វគ្រប់
 ប្រកបដោយសមន្តបក្ខុ ក្នុងធមិទាំងពួង ទ្រង់ដល់ខ្លូវធមិទាំងពួងជា
 ទីអស់កំលេស ទ្រង់ផុតវិសេសហើយ និមិត្តធមិជាទីក្ស័យនៃទុបធិ ។
- (១៤) ព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះ ទ្រង់ជាព្រះពុទ្ធ ក្នុងលោក មានបញ្ហា-ចក្ខុ តែង៍សំដៃង៍ធម៌ អ្នកចូរទៅក្រាបទូលសូរព្រះសមុទ្ធអង្គនោះចុះ ទ្រង់នឹងព្យាក់រខ្សិធម៌នោះ ដល់អ្នក ។
- (១៩) ៣វើព្រាហ្មណ៍ ឲ្យពាក្យថា សត្តុទ្ធ ដូច្នេះហើយ ក៏មានចិត្ត អណ្តែតឡើន មានសោកស្រាល ទាំន៍បានបីតិជីទ្វាំង៍ក្រា ។
- (២០) ពាវើព្រាហ្មណ៍នោះ មានចិត្តត្រេកអរ មានចិត្តអណ្តែតឡើង មានចិត្តរីករាយ សូរទេវិតានោះថា ព្រះលោកនាថ ទ្រង់ គង់នៅ ក្នុងស្រុកណា និគមណា ឬក្នុងជនបទណា យើងនឹង ទៅនមស្ការព្រះសមុទ្ធដ៏ទុត្តមជាង៍សត្វដើងពីរនោះក្នុងទីណា ។
- (៤១) (ខេវតាតបញ់) ព្រះជំនះ ខ្មន់សម្រេចសម្រាន្តព្រះដល់យាបថ
 ភ្និកោសលមខ្ទីរ ជិតក្រុងសាវត្តី ខ្មន់មានបញ្ហាច្រើន
 មានបញ្ហា ដូចផែនដីដ៏ប្រសើរ ព្រះអង្គជាសភាព្រុត ខ្មន់
 មិនមានធុរៈ មិនមានអាសារៈ ជាទុត្តមហុស ប្រសើរជាងជន
 ជ្រាបច្បាស់ខ្លាំក្បាលនឹងធម៌ធ្វើក្បាល ឲ្យធ្លាក់ចុះ ។

វត្តជាថា

 နေဂါ နှံ့ (၂)
 အလျှ အနား (ယာ အနား (ယာ အနား (ယာ အနား (ယာ အနား (ယာ အနား (ဃာ ည)))))

 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)
 (၂၀)</t

១ ឱ.ម. ព្យុហ្គាល ។ 🌭 ឯ.ម. ទ្រេយវ ។

- (৬৬) លំដាប់នោះ ពាវរីព្រាហ្មណ៍ ហៅពួកព្រាហ្មណ៍ជាសិស្ស អ្នក
 ដល់នូវត្រើយនៃមន្ត ថា ម្នាលមាណពទាំងឲ្យាយ អ្នកទាំងឲ្យាយ
 ចូរមក យើងនឹងប្រាប់ អ្នកទាំងឲ្យាយ ចូរស្ដាប់ពាក្យរបស់យើង។
 (២៣) ការកើតប្រាកដរឿយ ១ ក្នុងលោក នៃព្រះសម្ពុទ្ធអន្តិណា ដែល
 រកកម្របាន ថ្ងៃនេះ ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ខ្រង់កើតហើយ
 ក្នុងលោក គេដឹងពុល្បីល្បាញប្រាកដថា ព្រះអង្គគ្រាស់ដឹងឯង
 អ្នកទាំងឲ្យាយ ចូរប្រញាប់ទៅកាន់ក្រុងសាវត្តី គាល់ព្រះអង្គ
 ខ្មែរត្តមជាងសត្វជើងពីរនោះ ។
- (৬៤) (គ្រាហ្មណ៍ដាសិស្សឲ្យន៍សួរថា) បតិត្រគ្រាហ្មណ៍ ធ្វើម្ដេយយ៍ន៍
 ទាំងឡាយ ឃើញហើយ ទើបស្គាល់ថាជាព្រះពុទ្ធ សូមលោក
 ប្រាប់ទបាយ ជាហេតុឲ្យយើនស្គាល់ នូវព្រះសម្ពុទ្ធនោះ ដល់
 យើងទាំងឡាយ ដែលមិនគ្នាប់ស្គាល់ ។
- (២៤) (ពាវរីព្រាហ្មណ៍តបថា) មហាបុរិសលក្ខណៈ ទាំងឡាយ ៣២ ប្រការ មានមកក្នុងមន្តទាំងឡាយ (ដែលពួកព្រាហ្មណា ចារ្យ) ព្យាករគ្រប់គ្រាខ់ ហើយ តាមលំដាប់ ។
- (២៦) មហាបុរិសលក្ខណៈ ទាំងនុះ រមែងមានក្នុងកាយរបស់មហាបុរស ណា មហាបុរសនោះ មានគត់ទៀងតែ ២ មិនមានគត់ទៅ ជាគំរប់បីទេ ។

សុត្តស្ថិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស ក្ខុឡូនិទ្ទេសោ

មោយកេជា ៩ មេជា^{រី} ខិត្តិ**យោ ៩** មហាឥស៊ិ

សុត្តនូចិជិត ខុទ្ទកនិកាយ ក្ខឡនិទ្ទេស

- (២៧) បើមហាបុរសនោះ នៅគ្រប់គ្រង់ផ្ទះ គប្បីឈ្នះប្រថពីមណ្ឌលនេះ ដោយមិនមានប្រើអាជា សស្ត្រាវ៉ុធ ទាំងគ្រប់គ្រង់តាមច្បាប់ ។
- (៤៨) ប្រសិនបើ មហាបុរសនោះ (បេញ) បាក់ផ្ទះហើយ ប្លូសក្នុង កេត្ននៃបុគ្គលមិនមានផ្ទះ និង្ហានជាព្រះពុទ្ធ មានដម្បូលគឺកំលេស បើកហើយ ជាអរហន្ត ឥតមានបុគ្គលដ ៃប្រសើរដូច ។
- (២៩) អ្នកទាំង ឡាយ ចូរសួរនូវជាតិ គោត្ត លក្ខណៈ មន្ត នឹងសិស្ស ទាំងឡាយដៅទទៀតផង ខូវក្បាល នឹងធម៌ធ្វើក្បាល ឲ្យធ្វាក់ចុះផង ដោយចិត្តតែម្យ៉ាង ។
- (៣០) ប្រសិនបើ ព្រះអង្គីជាព្រះពុទ្ធ មានកំរិយ ឃើញ ឥតមានអ្វី ទើសពល់ កាលបើអ្នកពំងិទ្យាយ សួរប្រស្នា ដោយចិត្តហើយ ទ្រង់នឹងវិសដ្ឋនា ដោយវាហ ។
- (៣១) លុះស្ដាប់តាត្យតាវើព្រោហ្មណ៍ ហើយ ត្រាហ្មណ៍ ជាសិស្ស ១៦ នាក់គឺ អជិត: ១ តិស្សមេត្ដេយ្យ: ១ បុណ្ណក: ១ មេត្ដគូ ១ នោតក: ១ ឧបសីវ: ១ នន្ទ: ១ ហេមក: ១ តោខេយ្យ: ១ កប្ប: ១ ដគុកណ្ដីបណ្ឌិត ១ ភទាវុធ ១ ឧទយ: ១ ជ្រោសាបត្រាហ្មណ៍ ១ មោឃ-ពជមេ៣វី ១ ចិន្និយមហាឫសី ១ ។

វត្តជាថា

(៣៤) បច្ចេត្តណ៍នោសព្វេសព្វលោតស្បូវិស្បូតា ឈាយ ឈានគោ ជិក បុត្តកសនកសិតា (៣៣) ពាយ់ អភិវា ខេត្ត ខេត្ត ណំ ជដាជិនជក សព្វេ ខក្តាមុំ ឧត្តរាមុខា (៣៤) មុខ្យុតសេរ្ធ បតិដ្ឋានិ ព្រំមំ^(๑) មាហិសុក្ខិតនា ឧជ្ជេចិញ្ចាច់ គោនខ្ញុំ វេឌិសំ វេឧសវយ៍ តោសម្ពីញាចំ សាកេន់ សាវត្តិញ ។ ។ នទំ សេតត្យំ គេចល់វត្តំ គុស់នាវត្យ មន្ទ្ធិរំ ទាវញ្ជ ភោគឧត្សំ វេសាលី មាគឌី បុរំ (៣៤) នស់ នោ វុធគំ សំនំ មហាលាក់វ វាណ៍ដោ ជាយំ ឃម្មាក់តត្តោះ តុវិតា មពុតមារុហុំ (៣៦) កក្ស ខ តម្លៃ សម យេ កិត្តសង់្បូបក្តៅតា ភិទ្ធិ នម្មុំ នេសេត សីហោវ នឧតី វនេ ។

១ បុរន្តិ ៣ ហិ ទំស្សតិ អង្គិពថាយំ ។

- (៣៤) អ្នកទាំងអស់គ្នា ជាគណាបារម្មួយ១ ល្បីទួទៅពេញលោកថា ជាអ្នកមានឈាន ត្រេកអរក្សាឈាន ជាអ្នកប្រាជ្យ សំងីមានវាសនា អប់រំមកហើយ ក្នុងបុព្វជាតិ ១
- [ញញ] (ព្រាហ្មណ៍ទាំងនោះ) ក៏ក្រាបអភិវាទ ធ្វើប្រទក្សិណ នូវពាវិរ ព្រាហ្មណ៍នោះ ទាំងអស់គ្នា ដាអ្នកមានដងា ទ្រទ្រង់អជិនចម្កា ករណ: មានមុខគ្ពោះទៅកាន់ទុត្តរទិស ដើរចេញទៅ ។
- (៣៤) ក្នុងកាលនោះ តាបសទាំងនោះ ទៅកាន់ក្រុងឈ្មោះ
 មហិស្សតិ ជាទីប្រតិស្ឋាន នៃដែនមុឡក: ១ ក្រុងទដ្ឋេនី ១
 ក្រុងគោនទ្ធ:១ ព្រៃវេទិស: ១
 ក្រុងគោសម្ពី ១ ក្រុងសាកេត ១ ក្រុងសាវត្តិជំទុត្តម ១
 ក្រុងសេតព្យ: ១ ក្រុងកបិលវត្ ១ ក្រុងកុសិនាព ១
 ក្រុងប្រវា ១ ភោគនគរ ១ ក្រុងវេសាលី ១ ក្រុងក្សិនាព ១
 និងហុសាណកបេតិយេស្ថាន ជាទី ត្រែកអររីកពយចិត្ត១ ។
- (៣៥) (ពួកព្រាហ្មណ៍ទាំងនោះ) នាំគ្នា ឡើងកាន់ភ្នំ ប្រញាប់ប្រញាល់ ដូចជាបុគ្គល ស្រេក បានទឹកត្រជាក់ ដូចជាពាណ៌ជ បានលាក់ធំ ឬដូចជាបុគ្គលដែលត្រូវក្តៅ បានមូប ។
- (៣៦) សម័យនោះ ព្រះមានព្រះភាគ មានភិក្ខុសង្ឃលាម**រោម កំពុ**ង សំដែងធម៌ដល់ពួកភិត្ត ដូចសីហ:កំពុងបន្តិ ក្នុងព្រៃ ។

សុត្តតូចិដិកេ ខុទ្ធកតិកាយសុទ្ធ កូឡូនិទ្ធេសោ (៣៧) អជិតោ អន្តស សត្តទំ វិតសំរំ ភាសាមំ ឧទ្ទំ ៣៩១ ឧស្សារសេ ទារ់ស្ទំ ឧទាគត់ ។ (៣៤) អ៩ស្ប គ ត្តេ ឧស្វាន ២ ខ្មែរញា ព្យញ្ជនំ វាយឧខ្ទុំ ភ្នំ ស្រ ស ដោំ ឧ លេខ លេ អ ឯ ខ្ទុំ នុ (៧៧) មាខ្ទមរី ឌុតិ មើល មេខេឌ្គ មើល មហង្គិហា ឧទ្ទេស សរុត្ត (មិស្ មន្ទ ប្រទេស (ស សិ សេ រ (៤០) វីសំ វស្សសន៌ អាយុ សោខ តោឡេន ៣វរី ត្តិសាស្សី បេស្និសាមខេត្ត ខ្ពស់ ជ្រេច ខារង (៤១)លក្ខាណៈ ឥតិយាសេខ សធ៌មណ្ឌូ សគេដុកេ បញ្ចូសតានិ ជនទេនិ សនម្មេចទេនិត្តា។ (៤៤) លក្ខាណានំ ខាំខលំ ពារស្បែ នុះគម តណ្ឌច្ចិន^(១) មកាសេហ៍ មា ពេ កង្ខាយ៍តំ អេហុ ។

១ម. តណ្ហាញ៉ូខ្ទុំ ។

សុត្តនូចិដិក ខុទ្ទកសិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

- (៣៧) អជិតមាណព បានឃើញព្រះសម្ពុទ្ធ ហាក់ដូចព្រះអាទិត្យកំពុង ផ្សាយចេញនូវរស្មី ពុំនោះសោត ដូចព្រះចន្ទគេញវិធី រះឡើង ក្នុងថ្ងៃពេញបូណិមី ។
- ភា៨) លុះអដិតមាណព ឃើញព្រះកាយ របស់ព្រះសម្ពុទ្ធ ដ៏បរិប្ចូណិ ដោយព្យញ្ជន: ក៏មានចិត្តរីករាយ ឋិតនៅក្នុងទីសមគួរ ហើយ សូរបញ្ជា ដោយចិត្តទឹកឋា
- (៣៩) សូមព្រះអង្គ ខ្មន់សំដៃឥតាង នូវចំណាស់ សំដៃឥនូវគោត្ត ព្រមទាំងលក្ខណ: សំដែងនូវសេចក្តីសម្រេច ក្នុងមន្តទាំងឡាយ តើព្រាហ្មណ៍ (ជាអាចារ្យរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ) បង្រៀនសិស្សប៉ុន្មាន។
- (៤០) (ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា) ព្រាហ្មណ៍ ជាអាចារ្យរបស់អ្នកនោះ ឈ្មោះពាវរី ដោយគោត្ត មានអាយុ ១២០វស្សា កាយរបស់ គាត់មានលត្ខណៈ ៣ យ៉ាង៍ អ្នកដល់ទូវត្រើយនៃវេទទាំងបី ៗ
- (៤១) គាត់បង្រៀនលក្ខណ: នឹងឥតិហាសសាស្ត្រ ព្រមព៌ងនិយណ្ឌូ-សាស្ត្រ នឹងកេដុកសាស្ត្រ ដល់សិស្ស ៥០០ នាក់ ដល់នូវការ សម្រេច ក្នុងធម៌របស់ខ្លួន ។
- (៤៤) (អជិតមាណពទូលស្បូរថា) បពិត្រព្រះអង្គ_ិត្តមជាងីជន ជាអ្នក ផ្តាចបង់ទូវតណ្ណា សូមព្រះអង្គ ជ្រើសរើសលត្តណៈទាំងឡាយ របស់ពាវរីព្រាហ្មណ៍ហើយប្រកាស កុំឲ្យយើងខ្ញុំសង្ស័យឡើយ ។

(៤៣) មុខ ជិស្យ នា នេត់ ខណ្ឌស្ប ភមុគាន្យ (៤៤) ឬខ្ញុំ ហិ តេញ្ចាំ អសុណាខ្លោ សុគ្ធា បញ្ចេះ ហែ កាតេ វិទីខ្លែតិ ៩នេះ សញ្ចេ ៤៩៩នេះ ភេត្តញូលិ (៤६) យោខ់ នេ មេ ្រា ឈី មុ មុ មេ មិន សិន្ត្ មន្ត បន្តេ បន្តេ កម្មេត ប្រឹក្សាសត់។ [៤៦] ឧទ្ទំ ឧទិវា នួស ឧស 🗎 🛍 🛍 នេះ 🕹 តំ ត្យគះពេញ ភគវ គាន់្នូវិនយៈ លេ **៩ សេ។** (៤៧) មរិជ្ជា មុខ្វាត់ ជានាហា វិជ្ជា មុខ្វាធិចាត់ធំ សទ្ធសត៌សមាជីំហិ ជន្ទីកែយេធសំយុតា។ សន្ដទីខាន មាណវង់ [៤៤] ភាតា ដោធន មហតា

- (៤៣) (ព្រះមានព្រះកាតត្រាស់ថា) ពាវើព្រាហ្មណ៍បិទជុំង៍មុខ ដោយ ជំរាំបាន មានទណ្ណាលោម ត្រង់ចន្ទោះចំពោ្លឹម មានវត្តយ្លៈទៅ ក្នុងស្រោម ម្នាលមាណព អ្នកបូរដឹងយ៉ាង់នេះចុះ ។
- (៤៤) ពួកជនទាំងពួង មិនឮនូវការសួរនីមួយ សោះ លុះឮបញ្ហាដែលព្រះ មានព្រះភាគព្យាករហើយ ក៏កើតសេចក្ដីរីករាយ ប្រណម្យអញ្ជលី គិតផ្សេង ១ ថា
- (៤៤)នរណា ហ្នុំ ជាទេវតា ឬជាគ្រហ្ម ឬជាគ្រះឥន្ទ្រឈ្មោះសុជម្បតិ កាល
- (៤៦) (អជិតមាណព ខូលស្បួរដោយចិត្តតទៅខៀតថា) បតិត្រព្រះមាន ព្រះភាគ ពាវរីព្រាហ្មណ៍សួរនូវក្បាល នឹងធមិធ្វើក្បាល ឲ្យធ្លាក់ចុះ សូមព្រះអង្គព្យាករប្រស្នានោះ បពិត្រព្រះអង្គជាឥសី សូមព្រះអង្គ កំបាត់បង់នូវកង្គារបស់យើងទាំងឡាយ ។
- (៤៧) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា) អ្នកពូរដឹងថា អវិជ្ជា ជាក្បាល វិជ្ជា ដែលប្រកបដោយ សច្ចា សតិ សមាធិ ធន្ទ: វីវិយ: ជាធមិ ធ្វើក្បាល ឱ្យភ្នាក់ចុះ ។
 - (៤៤) លំដាប់នោះ (អជិតមាណព) មានប័តិ មានកម្លាំងក្រាទ្ធាំងកើត ហើយ ទើបធ្វើអជិនចម្លាករណ: គ្រឿងស្មាទ្ខាង ក្រាបទៀប ព្រះបាទដោយសិរសា ទួលថា

(៤៩) ខារ ព្រៃ ហ្វ លោ អោតោ សព សិស្សេច មាវិស

នុខក្ខ ត្រា សុម នោ ថា ខេ វ ខ្លុំ ខ ក្ខុំ ម ។

(៥) လှစ် (ဆောက် (ဟာဆို လဟ လ် (လျှတ် ကြာ တွေ (လက

ត្ញាច្រ សុខ (តា យោហ៍ ខំពុំ ជីកហ៍ មាណ។ ។

(၆၈) ကောက်လေး ျင်းဆွယ်သော လ ကွေးလိ လ ကွေးလိ

តាតាវតាសា បុន្តហ្គ្លា យុស្ណាំ មន្ទ្រិន្ទិន។

(៥៤) សម្ពីធ្វេធ ភាគោភាសេ និស័និត្វាន បញ្ចូល់

អជិ តោ បឋម បញ្ចំ ត្រូវ ត្ង ត្រូវ ត្រេវ ត្រូវ ត្រេវ ត្រូវ ត្រេវ ត្រ

វត្ថាថា និដ្ឋិតា ។

សុត្តស្ថិតក ខុទ្ទកតិកាយ បូឡូតិទ្ទេស

- (៤៤) បពិត្រព្រះអង្គ ខ្មែន់ខំខេត្តមានបក្ខ ពាវិរី គ្រាហ្មណ៍ ព្រមទាំងីពួក សិស្ស មានចិត្តរីកពយសោមនស្ស ថ្វាយបង្គ័ព្រះបាទ នៃព្រះអង្គ ដ៏ចំរើន ។
- (៥០) (គ្រះមា**នក្រះ**កាគ គ្រាស់តបថា) ពាវី គ្រោហ្មណ៍ គ្រមទាំង៍ពួក សិស្ស ចូរធានសុខ ម្នាលមាណ**ព ទាំង**អ្នកក៏ចូរធានសុ**ខ ចូរមាន** ជន្មាយុយៈនៃយូវ ។
- (៥១) អ្នកទាំងឲ្យាយ តឋាគតបើកឱ្យសិច្ច ប្រើប្រើយ ប្រាជ្យិក្នុងចិត្ត
 (ដើម្បីសួរ) នូវប្រស្នាណាមួយ ចូរសួរមកចុះ ដើម្បីកំហត់បង់
 សេចក្តីសង្ស័យគ្រប់ប្រការ របស់ពាវវិត្រាហ្មណ៍ផង របស់អ្នក
 ផង ទាំងអស់គ្នា ។
- (៤៤) អជិតមាណព ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់បើកឱកាសឲ្យហើយ ក៏អង្គ្លយ ប្រណ្ឌម្នាញលី សួរប្រសា្នជាបឋម ចំពោះព្រះតថាគត ក្នុង ពុសានក ចេតិយៈនោះ ។

ប្រវត្ត្តាយា ។

អជិតមាណ វិកប្បញ្ញាតិទ្វេសោ

(៩៣) គោនស្បី និះ គោ ហោ គោ (៩ព្យយស្មា អជិ គោ)
គោនស្បី នព្យាភាសតិ
គាំស្បាភិ ហេមខំ ព្យូលិ (១)
គាំសុ តស្ប មហត្ថយំ ។

(៩៤) គោនស្ប្^(k) ន៍ព្រោ ហេតោតំ និយេ ហេតោ តិរច្ឆានលេកោ ខិត្តិសែយលេកោ មនុស្សហេតោ នេះហេតោ ខន្ទលេកោ នាតុ ហេតោ អយននលេកោ អយំ ហេតោ មហ ហេតោ អយននលេកោ អយំ ហេតោ មហ ហេតោ ព្រព្ធលេកា សនេះលេកោ អយំ វុច្ចត៌ ហេតោ ។ អយំ ហេតោ គេន អាវុតោ និវុតោ និដ្ឋដោ ខំហិតោ មដិច្ចឆ្នោ មដិក្សេជ្ជិតោត៌ គេនស្បុ និវុតោ ហេតោ ។

(៤៤) ស្សាយសាំ អេធ្វីខេងខេងខ្លួន មេសច្និ ឧធម្ ស សេ ឧឧស្សិរ អេយ្ណិន មេល្ខ នៃ ឧសេខិតិមិន មេន ខ្លួន រ មាល់ សាំ ខ្លួន ប្រាំខេត្ត មាំ-

១ឧ.ម.ព្រួល ។ ៤ ឧ.ម.ឥមេ បាថា កេសស្វ និរុំតោត្យទ័កា ឥត្ថិ ។

អជិតមាណវិកប្បញ្ញាតិទ្វេស

(៩៣) (អជិតមាណព មានអាយុ ស្បូរដូច្នេះថា)
លោក ត្រូវគ្វី បិទជុំង៍
លោក មិនភ្វឺស្វាង៍ ព្រោះហេតុអ្វី
សូមព្រះអង្គគ្រាស់ប្រាប់នូវធម៌អ្វី ថាជាគ្រឿង៍លាប់
លោកនោះ អ្វីជាក័យធំ បេស់លោកនោះ ។

(៩៤) ៣៩៩០ លោក ត្រូវម៉ឺបិទជុំន សេចក្តីថា និរយលោក តិរញ្ជូនលោក ចិត្តិសៃយលោក មនុស្សលោក ទៅលោក ទន្ធលោក ជាតុលោក អាយគនលោក លោកនេះ លោកខាន់មុខ ព្រហ្មលោក ព្រមទាំងទៅលោក នេះហៅថា លោក ។ លោកនេះ ត្រូវម៉ឺបិទជុំន៍ ចិទទាំងខាងក្រោម ចិទទាំងខាងលើ ចិទក្ខិត គ្រប ហេតុនោះ (លោក សួរថា) លោក ត្រូវម៉ឺចិទជុំន៍ ។

(៩៩) ពាក្យថា ដូច្នេះ នៃពាក្យថា អជិត: មានអាយុ សួរ ដូច្នេះ គឺជាពាក្យតប៖ ជាពាក្យភ្ជាប់បទ ជាពាក្យបំពេញបទ ជាទីប្រជុំ នៃអក្ខរ: ជាសេចក្តីពីពេះដោយព្យញ្ជនៈ ពាក្យថា ដូច្នេះ ទុំះ ជាលំជាប់ នៃបទ ។ ពាក្យថា មានអាយុ គឺពាក្យជាទីស្រឡាញ ជាពាក្យគោរព ពាក្យថា មានអាយុ ទុំះ ជាពាក្យពោលដោយគោរព កោត់ក្រែន៍ ។ សុគ្គន្តបំពីកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស កូឡូនិទ្ទេសោ

អជិ គេទិ តស្ប ကျပ**ា្យសាស្ប ឈ**ទំ សទ្ធា សមញា មញ្ជាតិ កោ្យ លេទ សមកម្មំ សម ដេយ្យំ ធិុត្តិ ព្យញ្ជធំ អភិ**ល** ទេនិ ឥទ្ធាយស្មា អធិ គេ ។

(៥៦) គោជស្បី ខព្យាយកន្លំ មេខ ហេសា ឧព្យាស្ទ ខ សសន្ថ ខ ប្រែខត់ ខ សណ្ឌាលន្ទ ខព្យាយន្ទ មេខស្បី ខព្យាសាសន៍ ។

(៩៧) តិស្បាតិលេខនំ ឲ្យូយីតិ តិ អស្ប លោតស្ប អភិលេខនំ លក្កនំ ពន្ធនំ ឧខក្កិលេសោ
តេន លោកោ លិត្តោ មលិត្តោ គិលិស្នោ សន្លិលិដ្ឋោ មត្តិតោ សំសដ្ឋោ លក្តោ លក្កិតោ ខលិពុន្ធោ ឲ្យូល អាចិត្តាលា នេសេលា ខត្តាខេលា
ខដ្ឋខេលា វិវាលា វិភជាលា ឧត្តានិការាលា ខកាសេលីតិ កិស្បាតិលេខនំ ឲ្យូលា ។

(៩៨) គឺសុ តស្ប មហត្តយន្តិ គឺ តស្ប លោកស្ប មហត្តយំ មិខ្យនំ យដ្ឋនំ ឧមន្ទកេ ឧបសក្តោតិ កឹសុ តស្ប មហត្ថយំ ។ តេលបា សោ ព្រាហ្មណោ

សុត្តនូមិ៨ក ខុទ្ធកនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

តាត្យថា អជិត: គឺជានាម ជាសង្ខា ជា:ឈ្មោះ ជាបញ្ចត្តិ ជារៅហាវ ជានាម ជានាមកម្ម ជានាម ធេយ្យ ជាភាសា ជាព្យញ្ជូន: ជាពាក្យហៅ របស់ព្រាហ្មណ៍ នោះ ហេតុ នោះ មានពាក្យថា អជិតមាណពមាន អាយុ សុរ ដូច្នេះ រ

(៩៦) ពាក្យថា លោកមិនក្វីស្វាងព្រោះលេតុអ្វី គឺលោកមិនក្វីស្វាង មិនមានស្មើ មិនមានពន្ទឹ មិនផ្ដេះរឿង មិនយល់ច្បាស់ មិនប្រាកដ ព្រោះហេតុអ្វី ហេតុនោះ លោកសួរថា លោកមិនក្វឹស្វាងព្រោះហេតុអ្វី ។

(៩៧) ៣៩១០ សូមព្រះអង្គគ្រាស់ប្រាប់ ខ្យុះធម៌អ្វីជាគ្រឿងលាប លោកនោះ គឺអ្វីជាគ្រឿងលាប ជាគ្រឿងចំពាក់ ជាគ្រឿងចង់ ជាឧបក្ក-លេស របស់លោកនោះ លោក ត្រូវអ៊ីលាប ស្រឡាប ធ្វើឲ្យសៅហ្មង់ ឲ្យសៅហ្មង់ព្រម ឲ្យប្រឡាក់ ឲ្យប្រឡាំព្រម ឲ្យជាប់ ឲ្យចំពាក់ ឲ្យជាប់ ស្ពិតពាក់ ឲ្យជាប់ ស្ពិតពាក់ ឲ្យជាប់ ស្ពិតពាក់ ឲ្យជាប់ ស្ពិតពាក់ ឲ្យជាប់ ស្ពិតពាក់ ឲ្យជាប់ ស្ពិត សូមព្រះអង្គគ្រាស់ប្រាប់ សំដែងបញ្ជាត្ត តាំងខុក បើក បែក រំលែក ធ្វើឲ្យដាយ ប្រកាស ហេតុនោះ សូមព្រះអង្គគ្រាស់ប្រាប់ខ្លុវអ៊ី ជា គ្រឿងលេបលោកទោះ ។

(៩៨) ៣ក្យថា អ៊ីជាក័យធំ របស់លោកនោះ គឺអ៊ីជាក័យធំ ជា គ្រឿងបៀតបៀន ជាគ្រឿងគាប ជា «បទ្រព ជា «បស់គ្គ របស់លោក នោះ ហេតុនោះ លោកសួរថា អ៊ីជាក័យធំ របស់លោកនោះ ។ ហេតុនោះ ព្រាហ្មណ៍នោះ ពោលហើយថា

អដ្តិតមាណរិកញ្ចញ្ញា គឺទ្វេសោ

គេខមាំ គ្នាំខោ លោមេ (នុសិញមាំ ងព្យូន)

កោនស្បី ខព្ឌិយាសន្ថ

က်ောလဂျက်လေးမိ စျက်

គឺសុ តសុ ្រ មហត្យធ្លំ ។

(៤៤) អវិជ្ជាយ នំរុំតោ លោកោ (អជិតាត់ គកវា)

ព្រុប៊ា (ឧសស) ខឧនិយមន្

aျာ န်းလာမင် ခြွမ်

ឧក្ខមសា្ជ មហ្គល់ ។

(๑๐) អរដ្ឋាយ ធំពុតោ លោកោត់ អរដ្ឋាត់ ឧុត្តោ អញ្ជាណំ ឧុត្តាសមុខយេ អញ្ជាណំ ឧុត្តាធំពោធ អញ្ជាណំ សាំ ឧុត្តាធំពោធតាមធំណ បដ្ឋបនាយ អញ្ជាណំ បុព្វខ្ពេ អញ្ជាណំ អបបន្ត អញ្ជាណំ បុព្វខ្លាបបន្ត អញ្ជាណំ ឥញ្ញាណំ បុព្វខ្ពុងបាន បំពុទ្ធាបបន្ត អញ្ជាណំ អជិតមាណរិកឲ្យញ្ញាតិទ្វេស

លោក ត្រូវអ៊ី បិទណុំង៍
លោក មិនភ្នំស្វាង ព្រោះហេតុអ្វី
សូមព្រះអង្គគ្រាស់ប្រាប់ខ្យុំធម៌អ៊ី ជាគ្រឿងលាប
លោកនោះ អ៊ីជាក់យធំ បេស់លោកនោះ ។
(៥៧) (ព្រះមានព្រះភាគ ខ្ងែគ្រាស់ថា ម្នាលអជិត:)
លោកត្រូវអវិជ្ជាប់ខណុំង លោក មិនភ្នំស្វាង៍
ព្រោះសេចក្តីប្រាជ្ញាផ្សេងៗ (នឹងសេចក្តីប្រហែស) តថាគតពោលខ្យុំសេចក្តីប្រាជ្ញា ថាជា
គ្រឿងលាប់ ខុត្តជាក់យធំ បេស់លោកនោះ ។

(៦០) អធិប្បាយពាក្យថា លោក ត្រូវអវិជ្ជាបិខ្យុំង ត្រង់ពាក្យថាអវិជ្ជា
បានន័យថា សេចក្តីមិនដ៏ងក្នុងទុក្ខ សេចក្តីមិនដឹងក្នុងត្ហា ជាហេតុឲ្យ
កើតខុត្ត សេចក្តីមិនដឹងក្នុងកិរិយាលេតខុត្ត សេចក្តីមិនដឹងក្នុងបដិបទាជា
ដំណើរទៅកាន់ទីលេតខុត្ត សេចក្តីមិនដឹងក្នុងទីបំផុតខាងដើម សេចក្តីមិន
ជំងឺក្នុងទីបំផុតខាងចុង សេចក្តីមិនដឹងក្នុងទីបំផុតខាងដើម សេចក្តីមិន
ជំងឺក្នុងទីបំផុតខាងចុង សេចក្តីមិនដឹងក្នុងទីបំផុតខាងដើម និងទីបំផុតខាង
ចុង សេចក្តីមិនដឹងក្នុងធម៌ដែលកើតទ្បើងហើយ អាស្រ័យធម៌នេះជាបច្ច័យ

សុត្តស្ត្រិជិព ខុទ្ធកនិកាយស្បូ ក្ខុឡូនិទ្ធេសោ

យំ រៅប្រំ មួយ ស្គាំ អ្នកស្ពឺ អ្នកសម្រោ អនុនុត្យោយ អស់ទ្លោយ អព្យុដំដោយ អស់ខ្លាញ-យ អព្យាណាលាលា អសាមពេធ្យាលា អព្យាធ្នូវវត្តាលា អប្បច្ចុត្តតម្អំ ឧម្មេជ្ឈ ៣ល្យំ អសម្បជញ្ជំ បមេយោ ម្សាស្រា មេ ដ្រៃ សា មេ ដ្រៃ សា មេ ដ្ឋាន់។ លម្ងល់ អយុ វុច្ចុន អរិដ្ឋា ។ លោកោន់ ជំរយលោ-តោ គិរញ្ជានលោកោ ចិត្តាិសយលោកោ មនុស្ស-លោះភា ដេដ្ឋហេះភា ទន្លាហេះភា ជាតុលោះភា អយុត្សលោត អយ់ **លោ**តោ មព្រ លោតោ ព្រហ្មលេស ស នេះលេស អយុ វុទ្ធភ លេស ភា។ ឥមាយ អវិជ្ជាយ អាវុតោ ធិវុតោ ឱ្យដោ ចំហិតោ មឌិច្ឆា្រេ មឌិតាជ្ជិតោត អវិជ្ជាយ ធំពុតោ លោកោ ។

(៦១) អជិតាតិ ភគក តំ ញ្ញាហ្គុំ ជាមេន អាលមតិ ។ ភគក់តិ ការក់ខិវខនមេតំ ។ អចិខ ភក្កាកោតិ ភគក ។ ភក្កាខោសោតិ ភគក់ ។

សុត្តតូចិជិក ខុទ្ទកតិកាយ កូឡូតិទ្ទេស

ភិរិយាមិនដឹង ការមិនឃើញ ការមិនត្រាស់ដឹង ការមិនត្រាស់ជំងឺតាម ការមិនត្រាស់ដឹងត្រម ការមិនហត់ធ្ងះ ការមិនចុះចិត្ត ការមិនចុះ ชัฐพืช กาษ์รษายการใด กาษ์รษายกากตากการษ์ 3 មានការយល់ហ្វាស់ ការយល់ជា្នដោយក្រ ភាពជាភាល ភាពមិន មានសម្បជ្ជា: សេចក្តីវង្វេងទូរ៧ សេចក្តីវង្វេងព្រម ន្ឃ:គឺអវិជ្ជា យោគ:គឺអវិជ្ជា អនុស័យគឺអវិជ្ជា ការស្ចាក់ដំ លើគើអវិជ្ជា បណ្តាញ តិអវិជ្ជា មោហ: អកុសលមូល ណា មានសភាពយ[ា]ង៍នេះ នេះហៅ ថា អវិជ្ជា ។ ពាក្យថា លោក គឺនិយេលោក តិច្ចោនលោក ចិត្តិ. វិសយលោក មនុស្សលោក ទៅលោក ១៩លោក ជាតុលោក អាយ-តន លោក លោកនេះ លោកភាង៍មុខ ព្រហ្មលោក ព្រមទាំង ទៅលោក នេះ ហៅថា លោក ។ លោក ត្រូវអវិជ្ជានេះ បិទជាង៍ បិទ បិទទាង ក្រោម បិទវាងលើ បិទភ្លិត គ្រប ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) លោក ត្រាវអវិជ្ជាបិទហ៊ុន ។

(៦១) ភាក្សថា អជិត: គឺព្រះមានព្រះភាគ ខ្ទេង់ត្រាស់ ហៅ នូវ ត្រាហ្មណ៍ នោះចំឈ្មោះ ។ ភាក្សថា ព្រះមានព្រះភាគនេះ ជាភាក្សា តោល ដោយ គោតេ ។ មួយ ទៀត ព្រះនាមថា ត្រះមានព្រះភាគ ព្រោះខ្ទេង់បំផុត បង់ពត: ។ ព្រះនាមថា ព្រះមានព្រះភាគ ព្រោះខ្ទេង់បំផុតបង់ ខោស: ។

អដិតមាណវិកឲ្យញ្ជាន់ទេ្តសោ

ក្តុ មេ ហេ ភ្នំ ក្នុង ហេ ភ្នំ ក្នុង ។ កក្ខដ្ឋិត កក្សា ។ កក្កាណ្សា ភាគិ ។ កក្ គ្នាលេសោត៌ ភកវា ។ ភជិ ភិភជិ បដិវិភជិ ជម្ន-រត្នខ្លុំ ភក្ស ។ ក្សន់ អន្ត្គារោធិ ភក្ស ។ ភា-វិតតាយោត៌ កក្ស ។ ភាវិតស៊ីលោត៌ ភាវិតចិត្តេត៌ ភាវិតប្យញ្ញាត់ ភក្ស ។ កាជិ វ ភក្ស អក្សាវធ្ ញ ចត្ថាន ចត្តានិ សេលាសលាន អច្បស់ខ្លាន អច្បនិ. ក្សោសានិ វិជនវាតានិ មនុស្សាយសេយ្យកានិ ខដិ. សហ្វានសារុសន៍តំ ភភក ។ ភាគី ក ភភក ចំរែ-ចំណ្ឌា ថា តសេ ថា ស ឧតិលា ឧទ្យាទ្ធ យ គេ ស ដួ ខ កិត្តា ។ ឧត្តិ កត្ស ។ ភាគី វា ភគវា អត្សសស្ប ជម្មសស្ប វិទុន្តិសេស្ស អនិសិលស្ស អនិចិត្តស្ស អនិច្បត្តា យាតិ ភភា ។ ភាគី ។ ភភា ខេត្ត ំ យានាជំ ចតុខ្ញុំ អព្យមញាខ្ញុំ ចតុខ្ញុំ អុទ្រសមាបត្តិខត្តិ កក្ក ។

អដិតមាណវកៗញ្ញាតិទ្វេស

ព្រះនាមថាព្រះមានព្រះភាគ ព្រោះ ទ្រង៍បំពុក់បង់មេហៈ ។ ព្រះនាមថា ព្រះមានត្រះកាន ព្រោះទ្រង់បំណុកបង់មាន៖ ព្រះនាមថា ព្រះមានត្រះកាគ ក្រោះទ្រង់បំណុកបង់ទិដ្ឋិ ។ ព្រះនាមថា ព្រះមានព្រះភាគ ក្រោះទ្រង់ បំពុកបង់បន្ទាត់តាម 🕇 ព្រះនាមថា ព្រះមានព្រះភាគ ព្រោះ (ទ្រង់បំពុក បង់កំលេស ។ ព្រះនាមថា ព្រះមានព្រះភាគ ព្រោះ (ខ្ពស់បែកបែងរំលែក នូវជម្មាននៈ ។ ព្រះនាមថា ព្រះមានព្រះកាគ ព្រោះ[ទង់ធ្វើនូវទី ប់ផុតភព រ ព្រះនាមថា ព្រះមានព្រះភាគ ព្រោះខ្រង់មានកាយបំរើន 🗴 ព្រះនាមថា ព្រះមានព្រះភាគ ព្រោះទ្រុង៍មានសីលចំរើន ព្រោះទ្រុង៍ មានចិត្តចំរើន ព្រោះទ្រង់មានបញ្ហាចំរើន 🤊 ព្រះនាមថា ព្រះមានព្រះភាគ ព្រោះព្រះមានបុណ្យ ទ្រង់គប់កេសេនាសនៈដ៏ស្ងាត់ ដែលតាំងនៅក្នុង ព្រៃតូចព្រៃធំ មិនមានសូរសព្ទ មិនមានគិកកង ជាទីប្រាស់ ចាក់ខ្យល់ដែល កើតអំពីសរីរ:នៃមនុស្ស គួរជាទឹកហ៊ុំងនៃមនុស្ស គួរដល់កំរិយាសមុំនៅ ។ មួយ ទៀត ព្រះនាមថា ព្រះមានព្រះភាគ ព្រោះព្រះមានបុណ្យទ្រង់មានភាគ នៃចីវរ ប៊ណ្ឌូហុត សេខាសនៈ នឹងគ្រឿយបរិក្ខាគេទីហំកែរេគ ។ ព្រះនាម ឋា ព្រះមានព្រភាគ ព្រោះព្រះមានបុណ្យ ទ្រង់មាខភាគនៃអត្តរស ធម្មរស វិមុត្តរស អធិសីល អធិចិត្ត នឹងអធិប្បញ្ញា 🕇 ព្រះនាមថា ព្រះមានព្រះភាគ ្រោះព្រះមានបុណ្យមានភាគ**នៃឈាន៤ អប្ប**មញ្ជា ៤ នឹងអរុបសមាបត្តិ៤។ សុត្តតូចិងកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ប ក្ខឡនិទ្ទេសោ

កាត់ វា ភគវា អដ្ឋ វិទាត្ថានំ អដ្ឋ ភភាយ-នេះ នេះ នេះ មនុស្សាហារសមាបន្ទីនន្ទី កក្ស ។ ភាគីវា ភាគវា ឧសន្នំ សញ្ញាភាវនានំ ឧសន្នំ គាស់ណ-សមាចត្ត្ត អានាទានស្បត្តិសមាធិស្ប អសុភសមា-បត្តិយាត៌ ភភក ។ ភាក ក ភភក ខត្តិ សត់ឲ្យដ្ឋានាធំ ខតុខ្ញុំ សម្មប្បជានាធំ ខតុខ្ញុំ ឥទ្ធិថា-នានំ មញ្ជូន្នំ ឥន្ទ្រិយានំ មញ្ជូន ពលាន់ សត្តន្ទឹ ពោជ្ឈខាន់ អរិយស្ប អដ្ឋខ្មែកស្ប មក្សព្វិតិ ភេតវា ។ ភាគី វា ភគវា ឧសន្នំ តថាគតពេលនំ ខេត្ត វេសា-រជ្ឈាធំ ចតុត្នំ បដ្ឋសម្ពិធាធំ 🕫 🚊 អភិញ្ញាធំ 🕏 💂 ពុខ្ពុជមាននិ ភភវ ។ ភភវតិ នេះតំ ទាម មាត្រ កាត់ ន ប៉ុន្សា កាត់ ន ភាគហ កាត់ ន ភក់និយា ត់ន ន មត្ថមច្ចេស ត់ន ន ញាត់សាលេហៈ តេញ កាត់ ឧ សមណាព្រាញ្ណេញ កាត់ ឧ នៅតាហ៊ា គេទំ វ៉ាមោក្ខាន្តិតាមេទំ ពុទ្ធាន៍ អក់វេញនំ ពោទ៌យា ទូលេ សមា សត្វតានញាណស្បូ មនិលាភា សភ្គា មញ្ជា យធ៌ធំ ភកវាតិ អជិតាតិ ភកវា ។

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ធកនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

ព្រះនាមថា ព្រះមានព្រះភាគ ព្រោះព្រះមានបុណ្យ ឲ្រង់មានភាគ នៃវិទេក្ខ ៤ អភិកាយគន: ៤ នឹងអនុបុព្វហារសមាបត្ត ៤ ។ ព្រះនាមថាព្រះមានព្រះភាគ ក្រោះព្រះមានបុណ្យ ខ្រង់មានភាគនៃសញ្ញា-កាវនា ១០ កសិណសមាបត្តិ ១០ អានាបានស្យូតិសមាធិ នឹងអសុក-សមាបត្តិ ។ ព្រះនាមថា មានព្រះភាគ ព្រោះព្រះមានបុណ្យ ទ្រង់មាន ភាគនៃសត់ប្បដ្ឋាន ៤ សម្មហ្វជាន ៤ ឥទ្ទិបាទ ៤ ឥន្ទ្រិយ ៥ ពល: ៥ ពោជ្យត្ត ៧ នឹងមគ្គប្រកបដោ**យ**អង្គ ៤ ដ៏ប្រ.ស់ ។ ព្រះនាមថា ព្រះមាន ត្រះភាគ ព្រោះព្រះមានបុណ្យ (ទង់មានភាគនៃតថាគតពល១០វេសាជ្លេ: ៤ បដិសម្ភិត ៤ អភិញ្ញា ៦ នឹងពុទ្ធធមិ ៦ ។ ពាក្យថា ព្រះមានព្រះកាគ នេះ មិនមែនព្រះមាតាថ្វាយ មិនមែនព្រះបិតាថ្វាយ មិនមែនបង្ក៍ឲ្យប្រស ថ្វាយ មិនមែនបង្ហែនស្រីថ្វាយ មិនមែនមិត្តនឹងអាមាត្យថ្វាយ មិនមែន ញាត់សា លេហិតថ្វាយ មិនមែនសមណៈនឹងច្រាហ្មណ៍ថ្វាយ មិនមែន ទេវតា ទាំង ឡា យ ថ្វាយ ទេ ពាក្យថា ព្រះមានព្រះភាគនុះ កើតក្នុង ទីបំផុត វិទោក្ខុរបស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ (ខង់មានភាគ ។ បញ្ជាតិថា ព្រះមានព្រះ-ភាគនេះ (កើតហើយ) ដោយករិយាធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ព្រមទាំងការបាន ចំពោះខ្លាសព្វាភាព ខៀបគល់ពោធិត្រឹក្ស ហេតុនោះ ថ្មេមាន ពាក្យថា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលអជីត: 🕽

អដិតមាណរិកឲ្យញ្ញានិទ្ធេសោ

(៦៤) ហើញ (បមាខា) ឧប្បកាសតីតិ ហើញ វិច្ចុត្តិ មញ្ចុំ មន្ទុំយេន អាវាសមន្ទ្រំយំ គាលមន្ទុំយំ លាក နည်းကွ မဏီနည်းကူ ဆခ်နည်းကွ နာ ကွ ၅ နည်း មជ្ជល់ មជ្ជលា មជ្ជល់ត្ត ក្រៀជ កាជវិយំ តាជុតាញ្តាតា អក្សាត់ត្ត ចិត្តស្ប ផន វុច្ចត់ មន្ទិល ។ អន្ទ ១៥គន្ធិល្ច គន្ធិញ ២៩៩៤ លំរ មជ្ជលំ **អាយតជ**មជ្ជល់រ មជ្ជលំ **ភា**យោ វុទ្ធន មុខ្មាំល ។ បមានោ វគ្គព្រោ កាយឧុទ្ធាំតេន វា រុត្តខ្សុំនេច ប ឧបសន់ខ្សុំនេច ប ពណ៌ស់ ប តាមកុណេស ចិត្តស្បី រោស្សីខា រោស្សីខានិត្តិ ខានំ វា គុសលានំ វា ឧឡានំ ភាវសាយ មសៈ ក្នុការិយតា អសត្វការិយតា អនដ្ឋិតតា ខុលៈ នៅតីតា និក្តីតន្ទន្តា និក្តីតនុវតា អន្តាសេវនា អភាវនា មពហុលិតាម្នំ អនជ្ជានំ អននុយោតោ តសយេ លោ វាណិ្ឌ ឧសយេ ឧឧទីយ ឧឧទ្ទឹ៖ ត្ត អយ់ វុច្ត **បទ**ា នេ ។

អដិតមាណវិកញ្ជញ្ញានិទ្ទេស

(៦៤) ភាក្សថា លោក មិនភ្និស្វាងព្រោះសេចក្តី ប្រាថ្ងាផ្សេង១ (នឹង សេចក្តីប្រហែស) អធិប្បាយថា សេចក្តីកំណាញ់ ៩ គឺ កំណាញ់អាកស កំណាញត្រកូល កំណាញលាភ កំណាញវណ្ណៈកំណាញធមិ ហៅថា សេចក្តីជ្រាថ្ងាផ្សេង១។ សេចក្តីកំណាញ អាការនៃសេចក្តីកំណាញ់ ភាព នៃសេចក្តីកំណាញ់ សេចក្តីកំណាញ់ផ្សេងៗ សេចក្តីកំណាញ់វែង ភាព នៃសេចក្តី ណាញ់ក្តៅ ភាពនៃចិត្តហ្លួងហែងមាំ ណា យាង៍នេះ នេះយៅថា សេចក្តីកំណាញ់ ។ មួយទៀត សេចក្តីកំណាញ់ ខន្ធ ហៅថា កំណាញ់ សេចក្តីកំណាញ់ធាតុ ហៅថា កំណាញ់ សេចក្តី កំណាញ់អាយតនៈ ហៅថា កំណាញ់ សេចក្តីកាន់ (ភ្ជាប់ទុក) ហៅថា កំណាញ់ ។ សេចក្តីប្រហែស ១,គប្បីពោលដូចតទៅនេះ ការបណ្ដែត បណ្ដេយចិត្ត ការឲ្យកម្លាំងដល់ការបណ្ដែតបណ្ដោយចិត្ត ទៅក្នុងកាយៈ-ទុប្បនុក្ខ ក្នុងថ្ងៃចុះត្រក ក្នុងមនោទុប្បនុក្ខ ក្នុងកាមគុណប្រុក្ខ ឬភាព នៃការធ្វើមិនគោរព ភាពនៃកិរិយាមិនធ្វើព្យាយាមរឿយៗ ភាពនៃចិត្តមិន តាំងនៅមាំ ភាពនៃចិត្តប្រព័ត្តរួញរា ភាពនៃសេចក្តីព្រុមាជាក់ចុះ ភាព នៃធ្វ:ដាក់ចុះ ការមិនសេព ការមិនចំរើន មំពើមិនសន្យុំរឿយ ៗ ការមិន តាំងចិត្ត ការមិនប្រកបព្យាយាមរឿយ។ សេចក្តីប្រហែសក្នុងការចំរើននូវ កុសលធម៌ទាំងឡាយ សេចក្តីប្រហែស គាការនៃសេចក្តីប្រហែស ភា**ក់**នៃ សេចក្តីប្រហែស ណា មានសភាពយ៉ាង៍នេះ នេះ ហៅថា សេចក្តីប្រហែស។ សុត្តត្រៃពេ ខុខ្មានិយយស្ស ពូម្បះខ្មែរ បៅទ្នា (បមានា) ឧប្បកាសតីតិ ៩មិញ មន្ទាំយេឧ ៩មិញ បមាខេន ហេកោ ឧប្បកាសតិ ឧ ភាសតិ ឧ តបតិ ឧ វិហេឌតិ ឧ សញ្ញាយតិ ឧ បញ្ញាយ-តីតិ បៅទ្នា (បមានា) ឧប្បកាសតិ ។

(៦៣) ជម្បាក់លេខធំ (១៩៣ ជម្បា វុច្ចតំ សួយា យោ ភាគោ សារាគោ អនុនយោ អនុរោជោ ឧន្ទឹ នន្ទ័រតោ និត្តស្ប សារាតោ នីញ មុញ អដ្ឋោ-សាជំ តេជោ មហិតេជោ សង្គោ មង្គោ រ៉ាជា មាយា ជន់កា សញ្ជូនន សិទ្ធិន ជាលិន សវតា សៃត្តិកា សោត្ត សៃតា មាយ្យព័ន្ធ ឧត្តិយា ខណៈធ្វា អាវេធត្តិ អនុ វេឌដោ សន្តរាំ សំ នេយោ អមេត្តា ១៩៣ឌ្នា អាសា អស់សា អស់សិតត្តិ គ្រោសា សញ្គ្រា ឥញ្គា រសាសា ដោឌ្ឌសា លាភាសា ១១សា បុគ្គាសា ជុំខ្មែរ ក្នុង ក្ខាង ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុ តាក្យថា លោក មិនភ្នំស្វាធិ គ្រោះសេចក្ដី បាញ់ ផ្សេង ។ (នឹងសេចក្ដី ប្រហែស) បានសេចក្ដីថា លោក មិនភ្នំស្វាធិ មិនមានស្មើ មិនមានពន្ងឺ មិនមានស្មើ មិនមានពន្ងឺ មិនស្រី មិនមានពន្ងឺ មិនស្រី មិនមានពន្ងឺ មិនស្រប់ ប្រារៈសេចក្ដីកំណាញ់ នេះ ព្រោះសេចក្ដីប្រហែសនេះ ហេតុនោះ((ខ្ពស់គ្រាស់ថា) លោក មិនភ្នំស្វាធិ ព្រោះសេចក្ដី ប្រហែសនេះ (នឹងសេចក្ដីប្រហែស) ។

(៦៣) ៣កស្រា តថាគត ពោលទូវសេចក្តីប្រាថ្នាថាជាគ្រឿងលេច អធិប្បាយថា តណា លោកហៅថា សេចត្រូជ្រថា បានដល់តម្រេក តម្រេកទ្វាំង សេចក្តីត្រេកអរ សេចក្តីត្រេកអាទ្វាំង សេចក្តីត្រេកត្រអាល សេចក្តីត្រេកត្រអាលទាំង គឺតម្រេក ចិត្តត្រេកទ្ធាំង សេចក្តី ជាថា សេចក្តី ជ្រប់ចុះកិរិយាលង៍ចុះចំណង៍ចំណង់ទាំង ការជាប់កក់ ញាប់ញ៉ាកែវលាក់ ពុត ធម្មជាតញាំងសត្ទឲ្យកើត គ្រឿងញាំងខុត្តឲ្យកើត គ្រឿងហក់ស្រេះ បណ្តាញ គ្រឿនហូរទៅ ធម្មជាគដុបពិស ខ្សែតណ្ហា គ្រឿនផ្សព្វផ្សាយ គ្រឿងញ៉ាំងអាយុឲ្យវិនាស សំឡាញ ប្រណិធាន គ្រឿងនាំសត្វទៅ កាន់កព ព្រៃធំ ព្រៃតូច សន្ទវៈ ស្នេហា គាល់យ សេចក្តីដាច់ចំពាក់ បំណង សេចក្តីប៉ុនប៉ង់ ភាពនៃសេចក្តីប៉ុនប៉ង់ បំណងរួប បំណង សម្វេធ ចំណេងក្និន ចំណងសេ ចំណង់ផ្សព្វ ចំណង់លាក បំណងទ្រព្យ បំណងថុត្រ បំណងជីវិត ការជាប់ចិត្ត ការជាប់ចិត្ត ទ្ធាំង ការជាប់ចិត្តក្រៃលែង អាការជាប់ចិត្ត ភាពនៃការជាប់ចិត្ត ကောက်ရော ကောက်ရောက္ကား ကောက်ရောက္ခမ္မွာ ရဲဦး-ញ៉ាត់តា សាឌុតម្យតា អឌម្មភាគា វិសមលោយ ជំភាន្ត្រ ជំភាមជា បត្ថា បំហាលា សម្បត្តា ភាម-ന്നു ജലുല സ്വരു സ്വരിദ് സ്വര്ദ്ദ സ്വര ក្ខុខេត្ត ឃើនខ្លួន ហាងនិងហា មេក-តណា ដោដ្ឋព្វតណា ជម្មតណា **ជុំឃោ យោ**កោ កន្តោ ឧសនាន អាវេណ និវេណ នធន៌ ពន្ធន៌ និត្តហេមេ អន់មាល ត្រព័ត្ត បាម ធ្វើ ឧត្តាទ្ធលំ ឧត្តានិខាដំ ឧត្តាទ្យកកេ មារថាសោ មារពល់សំ មារសៃយោ មារគេខហេ មារពន្ធនំ តណាន់ តណាជាលំ តណាក់ខ្ពស់ តណាក់មន្ត្រ អភិជ្ឈា លោកោ អគុសលម្ងល់ អយំវុច្ចត់ ជច្បា ។ လောန္ကာ \mathbf{v}_1 လေဒဒိ လန္ဂဒိ ၈န္ဒဒိ နမန္ကာလေးကာ **វេទាយ ជ**ុខ្សាយ លោកោ លិត្តោ **ខ**លិត្តោ តិលិជ្ជា សន្តិលិជ្ជា មត្តាតា សំសដ្ឋោ លក្តោ លក្ខាតា មហិតុខ្លោ ។ គ្រុម អាចក្ដាម នេសេមិ មញ្ញាម មដ្ឋមេ វិវេកម វិកជាម នុត្តាធិ-តារោទិ មកាសេមីតំ ជប្បាក់លេមជំ គ្រុមិ ។

អដឹតមាណរិកហ្មញ្ញាតិទ្ទេស

សេចក្តីលោកលន់ អាការលោកលន់ ភាពនៃសេចក្តីលោកលន់ សេចក្តី ឈ្មែងនិះងនៃខ្ម ហេជុខ្លួយឃុំ ដូខ្លួយគេហ្វេស ម្រេងនៃមានត្ លោភខុសខំខង់ អាល័យ អាការអាល័យ ការប្រាញ់ សេចក្តីស្រឡាញ់ ការជ្រាញ់ វាំង ចំណង់កាម ចំណង់កព ចំណង់វិកវករ ចំណង់រួច ចំណង់អរុប ចំណង់និរោធ ចំណង់រូប ចំណង់សម្វេង ចំណង់ក្និន ចំណង់ រស ចំណង់៨ព្រ ចំណង់ធម្មារម្មណ៍ អនុង់ គ្រឿងប្រកប គ្រឿង $\boldsymbol{\mathcal{N}}$ ញាំ គ្រឿងប្រកាន់ គ្រឿង $\boldsymbol{\mathcal{N}}$ ក្នេង គ្រឿង $\boldsymbol{\mathcal{N}}$ ក្នេង គ្រឿង $\boldsymbol{\mathcal{N}}$ ក្នេង ចង៍ គ្រឿងចូលទៅឲ្យសៅហ្មង៍ គ្រឿងដេកគ្រាំ គ្រឿងស្ងាក់ដំណើរ វិល្វី សេចក្ដីប្រាថាផ្សេងៗ បុសនៃទុក្ខ ហេតុនៃទុក្ខ កំណើតទុក្ខ អន្លាក់មារ សន្ទូចមារ វិស័យមារ គោចមោរ ចំណងមារ តណា បណាញគិតណា **ខន្**ងគិតណា សមុខ្គិតណា សេចក្តីសំឡឹង លោក អកុសលមូល ណា នេះហៅថា សេចក្តីព្រាថ្នា ។ គ្រឿងលាប គ្រឿនជាប់ គ្រឿង៍ចង គ្រឿង៍ចូលទៅឲ្យសៅហ្មង៍ របស់លោក លោក លាជ ហេជក្រសិរជ ក្សេលីឌ ក្រេសិឌ្ឌមែត ជែសិរមុ ជែឡិមែត ជាប់ ចំពាត់ ជាបស្ថិតហើយ ដោយសេចក្ដីព្រាថានេះ ពោល ទ្រុប ស់ដែង បញ្ជូត តាំងខុត បើក ចែក រំលែក ធ្វើឲ្យងាយ ប្រកាស ហេតុនោះ (ទ្រង់គ្រាស់ថា) តថាគតពោល ខ្លាំសេចក្តីប្រាថ្នា ថាជាគ្រឿងលេខ ។

សុត្តស្ថិដិពេ ខុទ្ទកនិកាយស្យូ ក្ខឡូនិទ្ទេណែ

(៦៤) ឧុត្តមស្ម ឧសមភាព ខ្មុំ ឧសម្ព័ ឧសម្ព័ ជាជុត្ត ព្យាជំឧុត្ត មហោឧុត្ត សោកមេរិធេវឌុត្ត-នោមឧស្សាទាយាសនុត្តាំ នេយេតាំ នុត្តាំ គាំព្រះជ-យោធិតាំ ខុត្តាំ ចំតាំសេយតាំ ខុត្តាំ មានុសិតាំ ខុត្តាំ កញ្ចេញ សង្គ្រាស់ ខ្មុំ ក្រុង្គិទ្ធបក់ ខុត្តិ កព្ វដ្ឋានមូលគាំ ឧុគ្គាំ ជាតស្បូបនិពន្ធគាំ ឧុគ្គាំ ជាតស្ប ပော၊ ေးယာကြက် ၾကီး အတို အကြက် အကြက် အကြက် ឧត្តឧត្តំ សង្ខានេត្តំ វិបរិយាមឧត្តំ ចក្តាពេក សេត្តពេក ឃានពេក ដ៏ជាពេក កាយពេក សំសារពេធា គណៈព្រោធា មុខព្រោធា ឧទ្ធព្រោធា ភា-សោ សាសោ ខ័នាសោ ឧយោ ជីពេ កា្ទីពេកោ មុទ្ធា ဗဏ္ဍန္နီကာ လုလာ ^{နဲ}လွန်းကာ ကုန္ဇိ ကယ္စော က်လေးလာ សោសោ អមមារោធន្ កាស្ត្រ កានុ វេទសា វិតច្គិកា លោហ៍នំ ចំនុំ មជុមេយោ អំសា ចំឡូកា កក្ខុលា

សុត្តតូចិជិក ខុទ្ធកតិកាយ ប្ចូឡនិទ្ទេស

(៦៤) អធិប្បាយពាក្យថា ខុក្ខុជាក័យធរបស់លោកនោះ ត្រឪពាក្យ ឋា ទុគ្គ គុទ្ធព្រោះកំណើត ទុក្ខព្រោះសេចក្តីហស់ ទុក្ខព្រោះ៨មី ទុក្ខ ព្រោះសេចក្តីស្វាប់ ទុក្ខព្រោះសេចក្តីសោក សេចក្តីស្វិកស្វល សេចក្តី លំពុកកាយ សេចកិត្តបចិត្ត សេចកក្រៀមក្រំ ខុកកង្កំណើតនកេ ឲ្យក្នុងតំណើតតិវិញ ខេត្ត និក្ខាណីតបេតវិស័យ ខុកក្នុងកំណើត មនុស្ស ទុក្ខមានការចុះកាន់គភិជាមូល ទុក្ខមានការបិតនៅក្នុងគភិជាមូល ទុក្ខមានភរិយា ចេញថាក្នុកដាមូល ទុក្ខដាបំណងរបស់^(១)សត្វ ដែល កេត្តហេយ ទុក្ខភាក់ទង៍ដោយបុគ្គលដទៃខែសត្វ ដែលកេត្តហេយ ទុក្ខ កើត ព្រោះព្យាយាមរបស់ខ្លួន ទុក្ខកើត ព្រោះព្យាយាមបេសបុគ្គលដទៃ ទុក្ខគុខ្លាវទទា (ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាយនង់បំគូ) ទុក្ខព្រោះសង្ខារ ទុក្ខព្រោះ ការផ្ទាស់ប្តូរ ភេគក្នែក ភេគត្រចៀក ភេទប្រមុះ ភេគអណ្តាត ភេគ ก**พ** เกลสูกง เกล่งงื่อเอโล เกลอล์ เกลเธ<u>ุ</u>ต ក្អ ហិត ថុសដូង្គ្រមុះ ក្តៅក្រហាយ ស្ពាំងស្គម រោគផ្ទៃ វិលមុខ ធ្លាក់ឈាម ពុកសៀត ចុះរាក ឃ្មង់ ពក ស្រែង រឹងរៃ គ្រួតជ្រក ដំណូចពិស រមាស់ គម រោគភ្នុងទីទ្វារដោយក្រចក គមរលាយ ប្រមាត្តក្រហម ទឹកនោមផ្អែម ឬសដូងដុះ លេកកែវ ឫសដូងបាត

១ បានដល់សេកក្តីទុក្ខដោយការបែទាំ ធី ង្ហូតទឹក លាបប្រេង ទំពាស៊ី ហុត ដឹក ជាដើម ។ អដ្ឋាថា ។

អដិតមាណវិកញ្យញ្ញានិទ្ធេសោ

ចិត្តសមុដ្ឋាភា អាតាជា សេទសមុដ្ឋាភា អាតាជា វេត្សមុឌ្ឍាល អាយាលា សច្ចិចាត់កា អាយាលា ជុត្ បរិណាមជា ភាពជា ស្រែមបរិហារជា ភាពជា ជុំប. ត្ត ក្រុម ភាព កម្មស្នង មាលស ស័ន ရေညီ ឧិឃញ្ញ ចិទាសា ឧទ្ធារោ ចស្បា្រ ជំសម-តសវាតានបស់រឹសបសម្ផស្សនុត្តិ មាតុមាណ ឧុក្ខាំ ចំនុមរណ៍ ធុត្ត ភាតុមរណ៍ ធុត្ត ភកជំមរណ៍ ឧុត្ត៌ បុគ្គមរណ៍ ឧុគ្គាំ ជីតុមរណ៍ ឧុគ្គាំ ញាត់ព្យុសជំ ឧុគ្គាំ ភេតក្រស់ ខុត្ខាំ ភេតក្រស់ ខុត្ខាំ សំលត្យស់ខំ ឧុក្ខំឧဋិព្យសន៍ឧុក្ខំ យេសំ ឧញ្ទំ អាឱ តោ សមុ ឧកមន្ទ មញ្ញាយត់ អត្តមន្ត្រា និកោ ខេញ្ញាយត់ តម្មស្និស្សិត វិទាតោ វិទាតសន្និស្សិន តម្មំ សាមសន្តិស្ប៊ូន រូបំរុបសន្តិស្ប៉ូន ជាម៉ឺ ជានិយា អនុ. នេះ ជាបា មជុសជំ ត្បាធិនា មកិក្ខិំ មរណេន អញ្ចូលខ្លុំ ន ្ត្រេ ខេត្ត មិន អស្ចូល មហេល អស្ចូល មស្សារ នៃ ដូច្នាំ នុក្ខាំ ។ មស្ប លោកស្ប ឧុទ្ធិ មហត្ថលំ ប៉ុន្សិច ឃុំ ឃុំ ជំ ឧុបខ្មុំ ហេ ឧុប-សក្តេត ឧុគ្គមសា ្ទ្រព្ឋ ។ គេលេល ភកវា

អដិតមាណរិកប្បញ្ញានិទ្វេស

អាញធាកើតអំពីប្រមាត់ អាញធាកើតអំពីស្វេស្ម អាញធាកើតអំពី ១ ប្រ អាពាធកើតអំពីការប្រជុំ (រាល់ប្រមាត់ស្វេស្) អាពាធកើតអំពីការផ្ទាស់ប្តូរ រដូវ អាពាធកើតអំពីការក្បេងយោបឋមិនស្មើ អាពាធកើតអំពីព្យាយាម (មានការសម្ងាប់នឹងចង់ជាដើម) អាពាធកើតអំពីផលកម្ម ត្រជាក់ ក្ដៅ សេចក្តីឃ្វាន សេចក្តីស្រេក ទុញ្ចា: បស្សារ់: ទុក្ខាក់និមពីសម្ចីស្សនៃវាជ្រេម មូស រ្យល់ កំដៅថ្ងៃ នឹងពស់ ការស្វាប់មាតាជាខុត្ ការស្វាប់បិតា ជាទុក្ខ ការស្លាប់បង្ហែនប្រុសជាខុក្ខ ការស្លាប់បងិហ្គុនស្រីជាខុក្ខ ការស្លាប់ កូនប្រស ជាខុត្ត ការស្លប់កូនស្រីជាខុត្ត ការព្រាត់ព្រស់ញាតិជាខុត្ត ការវិនាសរភាគ:ជាទុក្ខវិនាសគ៌រពគជាទុក្ខ វិនាសសលជាទុក្ខវិនាសទិជ្ជ ជាខុត្ត ការកើតឡើងនៃធម៌ទាំងឲ្យាយណា រមែងប្រាកដក្នុងវាងដើម ការ លេតទៅ (នៃធមិទាំងឡាយនោះ) វេមង្យក្រដដោយការវិទាសវិហ្គ អាស្រ័យកម្ម កម្មអាស្រ័យវិជាក រូបអាស្រ័យនាម នាមអាស្រ័យរូប ត្រវជាតិទៅតាមហើយ ត្រូវជាផ្នេកផ្តិតហើយ ត្រូវព្យាធិន្របសង្កត់ហើយ ត្រាមរណៈកំបាត់ហើយ តាំង ទៅស៊ីបក្នុងសេបក្តីខុត្ត ឥតមានទីពឹង ឥត មានទីជ្រក ឥតមានទីរពុក ឥតមានទីសង្ឃឹម នេះហៅថា ទុក្ខជាក័យធំ ជាគ្រឿងបៀតបៀន ជាគ្រឿងគាប ជាគ្រឿទបទ្រព ជា ទបស់គ្ន របស់លោកនោះ ហេតុនោះ (ខ្មែតែស់ថា) ខុក្ខជាកំយជំ របស់ លេកខោះ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគ គ្រាស់ ហេយថា

សុត្តប៉ូដិពេ ខុទ្ធចើលយប្ប កូឡូចំនេះសោ

អេរិជ្ជាយ និក់តោ លោកភោ (អេជិត្តាតិ ភភភ)

វេអិជ្ជា (មេខានា) ឧៗកោសតិ

ឧៗក្រលេមនំ ត្រូមិ

ឧុក្ខាមស្ប មហត្តយន្តិ ។

(៦៤) សេខ្តិ សព្វធិ សោគា (ឥទ្ធាយស្មា អេជិត្តា)

សោគានំ កាំខ្ចិញសេហំ

សោគានំ សំអំ ត្រូស៌
គោន សោគា មិខិយ្យប ។

(៦៦) សវត្ថិ សព្វតិ សោភានិ សោភានិ នេស្លាសោតា និដ្ឋិសោតា កាលេសសោតា ឧុព្វនៃសោភា
តា អវិជ្ជាសោតា ។ សព្វតិនិ សព្វេសុ អាយននេៈ
សុ ។ សវត្ថិនិ សវត្ថិ អាសវត្ថិ សត្ថិ ពវត្តិ ចក្ខុៈ
តោ រូបេ សវត្ថិ អាសវត្ថិ សន្ថិ ពវត្តិ ព្រឹត្តា សេស
សមុខ្ចុំ សាធិ សាខាតា កាធ្វេ សវត្ថិ ពវត្តិ សោភា
សេខ្ចុំ អាសវត្ថិ សន្ថិ ពវត្តិ ពវត្តិ ព្យុភា
សវត្ថិ កាយតោ ដោដ្ឋា្យ សវត្តិ ពត្តាតា រូបតណ្តា
សវត្ថិ អាសវត្ថិ សន្ថិ ពវត្តិ ពត្តាតា រូបតណ្តា
សវត្ថិ អាសវត្តិ សន្តិ ពវត្តិ ពត្តាតា រូបតណ្តា
សវត្តិ អាសវត្តិ សន្តិ ពវត្តិ ពត្តាតា រូបតណ្តា

សុត្តតូចិណ្ត ខុទ្ទពតិកាយ កូឡូតិខ្លួស

(ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា) ម្នាល់អជិត: លោក ត្រូវអវិជ្ជា បិទប៉ាំង លោក មិនភ្វីស្វាង ក្រោះសេចក្តីប្រាញ់ ផ្សេង ៗ (នឹងសេចក្តីច្រហែស) តថាគត ពោលនូវសេចក្តីប្រាថ្នាថា ជាគ្រឿងលេខ ខុត្តជាត័យធំ របស់លោកនោះ ។ (៦៥) (អជ្ជមាណពមានអាយុ ក្រាបបង្គឺ ខូលសូរដូ ច្នេះថា) ខ្សែ ត់នទ្វាយ វាមេនីហូរទៅ ក្នុងទីទាំងីពួង អ្វីជាគ្រឿង៍ពព៌ង៍ នូវវទ្ស ទាំងទ្បាយ សូមព្រះអង្គ ខ្រង់សម្ដែងធម៌ជាគ្រឿងបិទ ខ្សែតំងឡាយ បុគ្គលបិទខ្សែតំងឡាយ ដោយអ្វី ។ (៦៦) អគ្គព្យាយៈ ភាគស្រា ខ្សែងខ្សាយ រមែនហូរទៅក្នុនទីទាំង ត្បត់ ត្រង់តាត្យថា ខែស្រាំងឡាយ បានដល់ខែស្រឹតណា ខែស្រឹទិជ្ជី 1ខ្ស គឺកំលេស ខ្សែតខុច្ចរិត ខ្សែតិអវិជ្ជា ។ ៣ក្សថា ក្នុង ទី៣៦ពួង គឺក្នុង អាយតនៈទាំងត្នូង។ ពាក្យថា ហូរទៅ សេចក្ដីថា ហូរទៅ ហូរសំយុង សារតុខដាតុ តែមែ្ខសង ម្ដាស់ស្នេ សិរត្តេខដាត តែម្ខៃសង អំពីភ្នែកទៅកាន់រូប ហូរអំពីត្រចៀកទៅកាន់សម្ដេធ ហូរអំពីច្រមុះទៅ កាន់ក្នុំន ហូរអំពីអណ្តាតទៅកាន់រស ហូរអំពីកាយទៅកាន់ផ្សព្វ ហូរទៅ ហូរសំយុង ហូរមិនដាច់ ប្រព្រឹត្តទៅ អំពីចិត្តទៅកាន់ធម្មារថ្មណ៍ រូប-តណ្តា ហូរទៅ ហូរសំយុង ហូរមិនដាច ប្រព្រឹត្តទៅ អំពីក្រែក

អដិតមាណរិកបញ្ញ្រាត់ទេ្ធសោ

សន្ទត់ណ្ដា សវត្តិ អាសវត្តិ សត្ថិត្តិ បវត្តិត្តិ ឃា. ឧតោ កន្ទត់ណ្ដា សវត្តិ ជិវ្ជាតោ សេត់ណ្ដា សវត្តិ តាយនោ ដោដ្ឋព្វត់ណ្ដា សវត្តិ មឧតោ ជម្មត់ណ្ដា សវត្តិ អាសវត្តិ សត្វត្តិ បវត្តិត្តិទិតិ សវត្តិ សព្វតិ សោតា ។

(៦៧) ឥប្លាយស្មា អជិតោត ឥប្លាត់ ១ឧសត្វិ
១ឧសំសក្ដោ ១ឧទារិទ្ធាំ អក្ខាសមវាយោ ព្យញ្ជូនសំលិដ្ឋតា ១ឧខរុខ្ពុទ្ធកម្មតំ ឥប្លាត់ ។ អយស្មាត់
១៤១៩ ការ១៩ សការសេខ្យត់ស្បានខែនមេតំ
អយស្មាត់ ។ អជិតោត់ តស្បា ព្រាញ្មូណស្បានខែនមេតំ
សង្ខា សមញ្ញា ១ញាត្តិ ហេហា ៣មំ ៣មកម្មំ
៣មដេយ្យ ខំរុត្តិ ព្យញ្ជនំ អភិសាទោត់ ឥប្លាយស្មា
អជិតោ ។

(៦៤) សោតានំ គឺឆ្និករណៈខ្លំ សោតានំ គឺ អាវេណំ និវេណំ សំវែណំ ក្ដេច ខេត្តិ សោតានំ គឺឆ្និករណំ ។

អដឹតមាណរ៉ាក់ៗក្រាន់ទ្វេស

សន្ទតណ្យា ហូរ ទៅ ហូរសំយុង ហូរមិនដាច់ ប្រព្រឹត្ត ទៅ អំពីត្រ ចៀត គន្ធតណ្យា ហូរ ទៅអំពីច្រមុះ សេតណ្យា ហូរ ទៅអំពីអណ្ដាត ដោដ្ឋព្វ-តណ្យា ហូរ ទៅអំពីកាយ ធម្មតណ្យា ហូរ ទៅ ហូរសំយុង ហូរមិនដាច់ ប្រព្រឹត្ត ទៅ អំពីចិត្ត ហេតុ នោះ លោកសួរថា ខ្សែទាំងឡាយ វើមងិ ហូរ ទៅ ក្នុងទីទាំងពួង ។

(៦៧) ៣៩១០ ដូច្នេះ នៃបទថ អជិត: មានអាយុ (ទូលស្បូរ)

២០០០ គឺជាការតបទ ជាការជាប់ដោយបទ ជាការបំពេញបទ ជា

ការប្រជុំ នៃអត្តរ: ជាសេចក្តីពីរោះ ដោយព្យញ្ជន: ពាក្យថា ដូច្នេះ នេះ

ជាលំជាប់ នៃបទ ។ ពាក្យថា មានអាយុ គឺពាក្យជាទីស្រឡាញ់ ជា

ពាក្យគារព ពាក្យថា មានអាយុខេះ ជាពាក្យពោល ដោយគោរព

កោតក្រែង ។ ពាក្យថា អជិត: គឺជានាម ជាសង្ហារ ជាឈ្មេះ

ជាបញ្ជាតិ ជារៅហារ ជានាម ជានាមកម្ម ជានាមធេយ្យ ជាភាសា
ជាព្យញ្ជន: ជាពាក្យពៅ របស់ព្រាហ្មណ៍នោះ ហេតុនោះ មានពាក្យ

ថា អជិត:មានអាយុ (ទូលស្បូរ)ដូច្នេះ ។

(៦៤) ពាក្យថា ម្វីជាគ្រឿងរារាំងនូវទៀតនៃឡាយ គឺម៉ីជាគ្រឿង ឃាត់ខាំង ជាគ្រឿងរ៉េរាំង ជាគ្រឿងប៉ិទ ជាគ្រឿងក្សា ជាគ្រឿង គ្រប់គ្រង់ នូវឡែទាំងឡាយ ហេតុនោះ លោកសួរថា ម្វីជាគ្រឿង រារាំង នូវទៀតនៃឡាយ ។

លុត្តនូប់ដកេ ខុទ្ធកនិកាយស្ស ក្នុឡទិខ្ទេសោ

(៦៩) សោតានំ សំអំ ត្រូប៉ាត់ សោតានំ អាអាចិត្តាហ៍ ឧសេហ៍ បញ្ញាមេហ៍ បដ្ឋមេហ៍ វិវេវាហ៍
អាចិត្តាហ៍ ឧសេហ៍ បញ្ញាមេហ៍ បដ្ឋមេហ៍ វិវេវាហ៍
វិភេសហ៍ ខុត្តានិគះពេហ៍ បត្សាសេហ៍គំ សោតានំ
សំអំ ត្រូហ៍។

ស្នេ ស្រេស ខេត្ត ស្នេស ស្នេស

សវត្តិ សព្វតិ សោតា (ឥហ្វយស្មា អភិតោ)
សេវត្តិ សព្វតិ កិច្ចិស្រសំ
សោតានំ សំរាំ ព្យូហ៌
កោត សោតា ខិខិយ្យក្រិ ។

(៧၈) ယာင် နောက်င် လောကည် (မောင်းဆို အကော) လေးဆို အလို မိဘီးလက် လောဆင် လိတ် (၅)မိ မကားလားအ မိမိယာကျ ၅

សុត្តតូបិជិក ខុទ្ចកនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

(៦៧) ពាក្យថា សូមព្រះអន្ត ខ្មន់សំដែនធម៌ជាគ្រឿងបិទខ្មែ ទាំងឡាយ គឺសូមព្រះអង្គ ពោល ប្រាប់ សំដែង បញ្ហាត្ត តាំងទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យងាយ ចេកាស នូវធម៌ជាគ្រឿងឃាត់ទាំង គ្រឿង ព្យាធំ គ្រឿងបិទ គ្រឿងក្បា គ្រឿងគ្រប់គ្រង ខ្មែាំងឡាយ ហេតុនោះ លោកសួរថា សូមព្រះអង្គ ខ្ពង់សំដែងធម៌ជាគ្រឿងបិទខ្មែាទាំងឡាយ។

(៧០) ៣៩៧ បុគ្គលបិទខ្សែទាំងឡាយ ដោយអ្វី គឺឡៃ ទាំងឡាយ បុគ្គលបិទ ដាច់សូខ្ស មិនហូរទៅ មិនហូរសំយុង មិន ហូររឿយ១ មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដោយអ្វី ហេតុនោះ លោកសួរថា បុគ្គល បិទខ្សែទាំងឡាយ ដោយអ្វី ។ ហេតុនោះ ព្រាហ្មណ៍នោះ ពោលថា

ទ្បែត់ងឡាយ រមែន ហូរទៅ ក្នុង ទី ទាំង់ត្បូងអ្វីជា គ្រឿង៏ពរាំង ខូវឡៃទាំង ឡាយ សូមព្រះអង្គ ទ្រង់សំដែង ធមិ ជាគ្រឿងបិទខ្សែទាំងឡាយ បុគ្គលបិទខ្សែទាំង ឡាយ ដោយអ្វី ។

(៧១) (ព្រះមានព្រះកាត់ត្រាស់ថា ម្នាល់អជ់ត:) ខ្សែទាំងី រោយ ណា ក្នុងលោក សតិ ជា គ្រឿងប៉េ ខៀទាំងី នោះ តថាគត ពោលខូវការប៉េខខែស្រាំងី ឡាយ ខែស្រាំងីខ្លឹះ បុគ្គលប៉ុខ បាន ដោយបញ្ជា ។

អជិតមាណវិកញ្ជញ្ញានិទ្ធេសោ

(៧৬) យាន់ សោតាន់ លោកស្មិត្តិ យាន់ នាំ.
តាន់ សោតាន់ មយា ក់ត្តិតាន់ អាចិក្ខិតាន់ នេះសំតាន់ មញ្ចប់តាន់ មដ្ឋបំតាន់ រឺរ៉ាំតាន់ រឺកដីតាន់
នុត្តានំកាត់ មកាស់តាន់ សេយ្យូមីនំ តណ្ហាសោៈ
តោ និដ្ឋិសោតា កំលេសសោតា ឧុទ្ធាំតសោតា
អាវិជ្ជាសោតា ។ លោកស្មិត្តិ អមាយលោក មៈ
ឧុស្សូលោក នៅលោក ១ខ្ពលោក ជាតុលោៈ
កោ អយតនលោកន់ យាន់ សោតាន់ ហោៈ
កាស្មី ។ អជិតាន់ ភភា នំ ព្រាហ្មូណំ ជាមេន
អាលមន៍ ។

(៧៣) សត់ គេសំ ឧិវាណេខ្លិ សត់តំ យា សត់ អនុស្បត់ បនិស្បត់ សត់ សរណេតា ចារណៈ តា អចិលាបឧតា អសម្មស្បឧតា សត់ សត់ខ្លិយំ សត់សម្ពោជ្ឈ់ខ្លែ ឯកាយឧមក្តោ អយំ វុច្ចតំ សត់។ ឧិវាណេខ្លិ អាវរណ៍ ដីវរណ៍ សំវរណ៍ ក្តេច កោះ បឧទ្តិ សត់ គេសំ ឧិវារណ៍ ។

អដិតមាណរិកប្បញ្ញានិទ្ទេស

(៧៤) ពាក្យថា ខ្សែទាំងឡាយណា ក្នុងលោក សេចក្ដីថា ខ្សែទាំងឡាយណា ដែលគថាគត ពោល ប្រាប់ សំដែង បញ្ជាត្ត តាំងទុក ញែក ចែក ធ្វើឲ្យជាយ ប្រកាសហើយថា ខ្សែគឺតណ្ដា ខ្សែគឺទំដ្ឋិ ខ្សែគឺកំលេស ខ្សែគឺទុច្ចរិត ខ្សែគឺអវិជ្ជា ។ ពាក្យថា ក្នុង លោក គឺក្នុងអបាយលោក មនុស្សលោក ទៅលោក ខន្ធលោក ជាតុលោក សេយតនលោក ហេតុនោះ (ខ្សែតែស់ថា) ខ្សែទាំង ឡាយណា ក្នុងលោក ។ ពាក្យថា អជិត: គឺ ព្រះមានព្រះភាគខ្ពង់ គ្រាស់ហៅព្រាហ្មណ៍នោះចំឈ្មោះ ។

(៧៣) ៣ក្យូឋា សតិជាគ្រឿន៍បិទទាំងនោះ គ្រង់៣ក្យូឋា សតិ

ជានដល់សេចក្តីព្រុក សេចក្តីព្រុកព្យើយ ។ សេចក្តីព្រុកចំពោះ សេចក្តី

រព្វក អាការខែសេចក្តីព្រុក សេចក្តីលំ សេចក្តីជ្រុតជ្រាប សេចក្តីមិន

វង្វេង សេចក្តីព្រុក ឥន្ទ្រិយគឺសតិ អង្គនៃធម៌ជាគ្រឿងត្រាស់ដឹងគឺសតិ

៨វជាទីទៅខែបុគ្គល់តែមួយ នេះហៅថា សតិ ។ ៣ក្យូថា ជាគ្រឿង

បិទ គឺជាគ្រឿងពេរាំង ជាគ្រឿង៍បិទ ជាគ្រឿង៍ឃាត់ទាំង ជាគ្រឿង

រក្សា ជាគ្រឿងគ្រប់គ្រង ហេតុនោះ ប្រង់ត្រាស់ថា សតិ ជាគ្រឿង៍

បិទខ្សែទាំងនោះ ។

សុត្តតូចិជិពេ ខុទ្ទកគិកាយស្ស ក្ខឡូតិខ្ទេះសោ

(៧៤) សោតានំ សារ៉ា ត្រូម៉ាត់ សោតានំ អាវ-រណ៍ និវេណ៌ សំវែណ៌ រក្ខាន់ គោមនំ គ្រមិ អា-នុត្តាធិតាពេទ ខភាសេមីត សោតាធំ សំពំ ត្រុមិ ។ (៧៥) ខញ្ញាយេតេ ខិខិយ្យគេ ខញ្ញាតិ យា សតិច្ចី ៤ ឧឃាលោខេ ក្នុការនេះ ឧឃាល ឋានេ សោតា ខិឌិយ្យត្តិ ខត្តិជូត្តិ ១ សវត្តិ ១ អស់វត្តិ ន សន្តត្តិ នេទ្យាត្តត្តិ ។ សត្វេ សង្ខាក អន់ទ្វាត់ ជាន់គោ មស្បាត បញ្ហាយ ជាតេ សោ-តា ខ៌មិយ្យន្តិ ខខ្ពុំខ្លួន ស ស នៃ ន អាស នៃ្ត ឧ សន្ទិ ឧៗវត្តិ ។ សេត្ សន្ទាក ឧក្ខាតិ ជា-ន នោ មស្បាតា បញ្ហាយ ៧នេ សោតា ចំខិយ្យភ្និ មត្តដ្ឋិន ឧ សវត្ថិ ៤ អាសវត្ថិ ៤ សត្ថិ ៤ ១៤ វត្ត ។ សត្វេ ដុអ្មា អនុត្តាត់ ជាន់គោ មស្សតា ရာက္က ရူးမွာ မော့သည့္ အင္အီအီအီ အ សវត្តិ ន អាសវត្តិ ន សន្ត្រិ នេៗវត្តិ ។

សុត្តតូចំជិក ខុទ្ទកនិកាយ ហូឡូនិទ្ទេស

(៧៤) ភាក្យថា តថាគត ភោល ខូវការបិទខ្សែទាំងខ្យាយ គឺ តថាគត ភោល ប្រាប់ សំដែង បញ្ហាត្ត តាំងខុក វិញក ចែក ធ្វើ ឲ្យងាយ ប្រកាសខូវការពារាំង ឃាត់ទាំង បិទក្សេ គ្រប់គ្រង់ខ្លូវ ខ្សែទាំងខ្យាយ បោតុនោះ ខ្ងែត្រាស់ថា គថាគត ភោល ខ្លុវការ បិទខ្សែទាំងខ្យាយ ។

(៧៤) អធិប្បាយពាក្យថា ខ្សែតំងន់៖ បុគ្គលចិល្ចន ដោយ បញ្ហា ត្រង់ពាក្យថា បញ្ហា បានដល់ប្រាជា ការដឹងព្យាស់ ។ បេ។ សេចក្ដី មិនវៃធ្វើង ការពិលារណាធមិ សេចក្តួយស់ត្រូវ ។ ពាក្យថា ខ្សែទាំង ÷ នះ បុគ្គលបទហុន ដោយបញ្ហា គឺខ្សែទាំងនោះ បុគ្គលបទ ជាច់សូន្យ មិនហូរ ៧ មិនហូរសំយុង មិនហូររឿយ១ មិនប្រព្រឹត្ត ៧ ដោយបញ្ហា 🕽 រែទ្រាំងន់៖ បុគ្គលបិទ ដាច់សូន្យ មិនហូរទៅ មិនហូរសំយុង មិនហូរ រឿយ ៗ មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដោយបញ្ហា របស់បុគ្គលអ្នកដឹង អ្នកឃើញថា សង្ខារទាំងពួងមិនទៀង ។ ខ្សែទាំងនុះ បុគ្គលថិន ដាច់សូន្យ មិនហូរទៅ មនហ្វៈសំយុង មនហ្វររឿយ ៗ មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដោយបញ្ជារបស់បុគ្គស អ្នកដឹង អ្នក ឃើញថា សង្គារទាំងពួងជាទុក្ខ ។ ខែទ្រាំងនុះ បុគ្គលបិទ ដោចសុខ្យ មិនហូរទៅ មិនហូរសំយុង មិនហូររៀយ ។ មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដោយបញ្ហា ប្រសិបគ្លាអ្នកជំងឺ អ្នក ឃើញថា ធម្លាំង៍ពួង៍ជាអនុតា ។

អដិតមាណវិកឲ្យញ្ញាតិទ្ទេសោ

អុវជ្ជាខច្ចុយា សង្ខារាត់ ដាន នោ ខុស្សី នោ ឧញ្ហាល ល់ សេខា ខ្មែយន្ទ្រី ខេត្ត ខ្មែន ខេត្ត ខេត ខេត្ត អាសវឌ្គិ ន សន្ទុខ្គិ នេញវត្តខ្គិ ។ សង្ខារប្បទ្ធយា န္မယ္က လာဗ္ဗီ န္မယ္က လာရီဒီနီကာ လာရနီဒီမီ လာရနီဒီရီ-ច្ចុយា សន្បាយតេខត្តិ សន្បាយតនឲ្យច្ចុយា ៩សេក្រ. ត្ត ដស្សីតិនៃណ រេចសង្គ្ រេចសតនិ**ណ** មយាន ឧណាជនិលា នឧងមាខន្ទី នឧងមាខធានិនិយា មម្រុខ អុធ្សាជិក្ខា មានម្នាជិក្ខា ខ្មាន ខ្ម តោ បស្បាត បញ្ហាយ រានេ សោតា ចំខិយ្យភ្នំ បត្តជំនិ ន សវន្តិ ន អាសវន្តិ ន សន្ត្រិ នេច្បាត់តិ ។ អវិជ្ជាធិរោយ សង្ខារធិរោធាត់ សង្ខារធិរោធាវិញ្ញាណ. និរោយាត់ វិញ្ញាណនិរោជា នាមរុមនិរោយាត់ នាម-វុខធំពេញ សន្បាយឥនធំពេលគេ សន្បាយឥនធ៌-រោយ ដស្បិធិរោយេត ដស្បិធិរោយ វេធសាធិរោយេតិ

អជិតមាណវិកប្បញ្ញាធំទ្វេស

ៃស្ទាំង[‡]ុះ បុគ្គលបិទ ដាច់សូន្យ មិនហូរទៅ មិនហូរសំយុង មិនហូរ រឿយៗ មិនប្រក្រឹត្តទៅ ដោយបញ្ហា របស់បុគ្គលអ្នកដឹង អ្នកឃើញថា សង្គារទាំងទៀយ (កើតមាន) ក្រោះអៅជ្ញាជាបច្ច័យ ។ ខែស្រាំងនុះ បុគ្គល ភ្នំ ដាច្ចអាន្យ គិនហូរសៅ គិនហូរឃុំយុធ គិនហូររឿយ១មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដោយបញ្ហារបស់បុគ្គលអ្នកដឹង អ្នកឃើញថា វិញា ណ (កើតមាន) ព្រោះ សង្ខាដោចច្ច័យ ថានាមនឹងរួច (កើតមាន) ព្រោះវិញ្ហាណជាចច្ច័យ ឋាអាយតនៈ ជ្រាំមួយ (កើតមាន) ក្រោះនាមនឹងរូបជាបច្ច័យ ថាផស្ស: (កើតមាន) ក្រោះអាយត**ន**ៈ ទ្រាំមួលជាបច្ច័**យ** ថាវេទនា (កើតមាន) ក្រោះផស្សៈជាបច្ច័យ ថាតណ្ណា(កើតមាន) ក្រោះវេទនាដាបច្ច័យ ថា ទទាទាន (កេត្តទាន) ព្រោះតណាថាបច្ច័យ ថាកព (កេត្តទាន) ព្រោះ ទេហ្សាខជាបច្ច័យ ថាជាតិ (កើតមាន) ក្រោះភពជាបច្ច័យ, ថាជាពនឹង ម ហោះ (កើតមាន) ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ។ ខ្សែទាំងទុំ៖ បុគ្គលចិទ្ធ ដាច់ ស់ខា គុនសំរសៀ គុនសំរសូធាន គុនសំររៀធារ គុនជេម្មែម ដោយ បញ្ហារបស់បុគ្គលអ្នកដឹង អ្នកឃើញថា សេចក្តីលេត់សង្ខារ ក្រោះការ រលត់អវិជ្ជា ថាសេចក្តីលេតវិញ្ញាណ ព្រោះការរលត់សង្គារ ថាសេចក្តី លេតនាមនឹងរូប ព្រោះការរលត់វិញាណ ថាសេចក្ដីរលត់ អាយតន: ជ្រុំមួយ ក្រោះការរលត់នាមនឹងរូប ថាសេចក្តីរលត់ផស្សៈ ក្រោះការ រលត់អាយតនៈ ច្រាំមួយ ថាសេចក្តីលេត់វេទនា ព្រោះការរល់ត់ផស្សៈ

សុគ្គន្តប់ដីកេ ខុទ្ទកគិតាយស្បា កូឡូនិទ្ទេសេរា

ឋនទេខិក្ខេត តណ្ដាខិពេយៈតំ តណ្ដាខិពេយា ខ្ទានា-ជនិក្សាទាន់ ខ្ទុខាធន្លាំ នេះ ក្នុង ក្រុង ក្សង ក្រុង ក្ ជាតិធំពេលគេតំ ជាតិធំពេល ជពមាណធំពេលគ ជាន់ តោ ចក្សាតា ចំនួញ បាន ស្រានា ចំនួញ ចំនួ បច្ចីផ្តី ន សង្គើ ន អាសង្គើ ន សនុត្តិ នេៗវត្តិទី ។ ឋន្ត ដង្គើត អញ្ត ដង្គឹមពេលខ្មុំ មេត្ត ដូមេរិក្សា មេត្ត ដង្គើនបែរ ដោត អយ់ ខុត្តនិបានតាមិនី បដិបនាតិ ជានគោ បស់វ គោ មញ្ញាយ ឯកេ សោតា បិទិយ្យត្ថិ មត្ថិជំនុំ ន សង្កើ ន សមាភ្លើ ន សភ្លុំ ន នេះ នៃ ។ ៩នេ អស់កំតិ មូល អស់សេទុឧយោតិ មូល អស់វៈ តិរោ គេនិ អយំ អស់វិធិរោធតាម៉ឺធី បដិមភានិ មិន្ត្រី ន សវត្ថិ ន អាសវត្ថិ ន សន្ត្រី នម្ប-រុឌ្ស ។ មុខ ឧសា ងមួយ ល្បែង មុខ ចុះ ញេ ហ្សាត់ ៩ ខេ ខេតា ឧសា ខេសាខ្មុំ ។ ខេត្ត កាឋតញ្ជាត់ ដមេ ជម្មា សច្ចិតាតព្យាត់ ជាន់តោ ជការ ខេស្សាល សូខេ កោស ភូទិលាទ្រី ឧទ័យីទ័ ន សង្គ្លិ ន អាសង្គ្លិ ន សង្គ្ហិ ន ១ វ្យុក្ខិ ។

សុគ្គសំជា ខុទ្ធពន៌កាយ កូឡូតិទ្ទេស

ឋាសេចក្តីរលត់តណ្តា គ្រោះការរលត់វេទនា ថា សេចក្តីរលត់ទុហ្គាន ព្រោះការលេត់តណ្ដា ថាសេចក្ដីលេត់កព ព្រោះការរលត់ទេបាទនេ ថា សេចក្តីលេត់ជាតិ ព្រោះការរលត់កព ថា សេចក្តីលេត់ជពនឹងិមរណៈ ញ្រោះការលេតជាតិ ។ ខ្សែពំង៍នុំ៖ បុគ្គលបិទ ដាច់សុ**ន្យ** មិនហូរទៅ មិន ហូរសំយុង មិនហូររឿង ៗ មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដោយបញ្ហាបេសបុគ្គលអ្នក ជំងឺ អ្នក ឃើញថា នេះខុត្ត ថា នេះហេត្ឲ្យកើតខុត្ត ថា នេះសេចកាលត ទុក្ខ ថានេះបដិបពដំណើរទៅកាន់ទីរលត់ទុក្ខ ។ ឡៃ ទាំងីនុំ៖ បុគ្គលចំន ជាចសូន្យ មិនហូរទៅ មិនហូរសំយុង មិនហូររឿយ ៗ មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដោយបញ្ញា របស់បុគ្គលអ្នកដឹង អ្នកឃើញថា នេះពួកគេសវៈ ថានេះ ហេតុឲ្យកើតអាសរៈ ថា នេះសេចក្តីរលត់អាសរៈ ថានេះបដិបទាដំណើរ ទៅកាន់ទីលេត់កាសវ: ។ ឡៃ ទាំង់នុះ បុគ្គលបិទ ដាច់សុន្ស មិនហ្គូរទៅ មិនហុរសំយុង មិនហុរបឿយៗ មិនប្រព្រឹត្តថា ដោយបញ្ហារបស់បុគ្គលអ្នក ជំង អ្គ ឃើញថា ធម៌ទាំងីនេះ គហ្វីត្រាស់ជំងឺ ថាធម៌ទាំងីនេះ គហ្វឹកំណត់ ជំង ហាធម៌ទាំង នេះ គហ្វីល៖ ហាធម៌ទាំងទ្បាយ នេះ គហ្វីចំរើនថា ធម៌ ទាំងទ្វាយ នេះ គប្ស៊ី ធ្វើឲ្យជាក់ហ្គាស់ ។ ខ្សែទាំង់ទុំះ បុគ្គល់បិទ ជាប់សួន្យ មិនហុរទៅ មិនហុរសំយុង មិនហូររឿយ ។ មិនប្រព្រឹត្តទៅដោយបញ្ហា របស់បុគ្គលអ្នកដឹង អ្នកឃើញសេចក្តីកើតឡើង វិនាសទៅ អានិសង្ឃ ពេស នឹងកិរិយារលាស់ចេញ នូវផស្សាយគនៈទាំងប្រាំមួយ

អជិតមាណវិកញ្ចុញ្ញា គិទ្ធេសោ

ឌុំ ៩សុក្យភាព សុខ្មេញ អង្គម្តុំមញ្ចូ អសុក្រ. ឧញ្ អនិនវញ្ច និស្បាណញ្ច ជានគោ មស្បាតា មញ្ញាយ រានេ សោតា ចិថិយ្យត្តិ មត្ថិជិត្តិ <u>៤</u> សវត្ថិ ជ អាស់វត្តិ ជ សន្តិ្តិ ជព្យុវត្តិ្តិ ។ ពញ្ជ្ញុំ ឧទាធា-ជេត្តជានិ សមុឧយញ្ អត្តដូមញ្ អ**ស្បាន**ញ្ អានិ. នៅញា និស្សាណ្យា ជាន់គោ បស្សាតា ខត្នខ្ញុំ មហា-ភ្នាន់ សមុឧយញ្ អត្តន៍មញ្ អស្បាឧញ្ ភាឌីនៅញ្ ធិស្សាណៈញា ជាន់គោ មស្បាត យង្គិញ្ចាំ សមុនយ-ជម្មី សព្វន្តំ និរោជជម្មន្ត្តិ ជាន់គោ បស្បាតា បញ្ហាយ ស្ត្រ សោតា មិខិ**យ្**ត្តិ មគ្គិជ្ជិន ឧ សវន្តិ ន អា-សវន្ត ឧសន្តន៍ ឧទ្យវត្តន៍ ទញ្ញាយ ៧នេ សោតា ចិខិយុយ ។ គេលាហា កក្ក

យាន សោតាធិ លោកអ្មី (អជិតាតិ កក្វ)

សតិ តេសំ និក្រលាំ

សោតាធិ សំអាំ (តូម៉

បញ្ហាយេតេ មិខិយ្យក្រិ ។

អដិតមាណវិកហ្មញ្ញាតិខ្ទេស

lဈာ၏နိ[‡]း ပုန္ကလ**ာဲ ေဆာက္လုံး၍ မဲ**ဒတ္ပင္း၏ မဲဒတ္ပ္လံယာရ မဲဒတ္ပ္ငင္ រឿយ ។ មិនប្រព្រឹត្តទៅដោយបញ្ហាបេសបុគ្គលអ្នកដឹង អ្នកឃើញ សេចក្តីកើតឡើង វិនាសទៅ អានិសង្ស គេស នឹងក៏យោរលាស់ចេញ នុវផស្សាយតន:ព័ង្សាមួយ ។ ខ្សែព័ង្ទ: បុគ្គលបិទ ដាច់សូន្យ មិន ហូរទៅ មិនហូរសំយុង មិនហូររឿយ ១ មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដោយបញ្ហា របស់បុគ្គលអ្នកដំងី អ្នកឃើញ សេចក្តីកើតឡើង វិទាសទៅ កាន់សង្ស ទេស នឹងករិយារលាស់ចេញ នូវទុហ្ខានក្នុន ៤ អ្នកដឹង អ្នកឃើញ នូវការកេតឡើង វិនាស់នៅ អានិសង្ឃ រោស និងកិរិយាលេសចេញ នូវ មហាកូតទាំង ៤ អ្នកដឹង អ្នកឃើញថា ធម្មិណាមួយមានសភាពកើតឡើង ហេយ ធម៌ទាំងអស់ នោះ មានករិយារលត់ ទៅវិជ្ជាជាធម្មតា (ហេតុ នោះ (ខែន៍ត្រាស់ថា) ខែ្សទាំង៏នុំ៖ បុគ្គលិចខណ្ឌ ដោយបញ្ហា ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា

ម្នាល់អជិត: ខ្សែទំឪឡាយណា ក្នីលោក សត់ថាគ្រឿនី បិទ ខ្សែទំង៍នោះ តថាគត់ពោល នូវការបិទខ្សែទំងីឡាយ ខ្សែទំងឺទុំ៖ បុគ្គល បិទជាន់ដោយបញ្ញា ។ (៧១) ក្ខាស ខេនុ មាន្ទ ខាត្ (មុខិស្តមាំ ងញ្ជូយ) សាជ្ជីទីស្នួយ វតិសន្ទយ៣លាំ นិស្ទ្រសោ

នាមរុបញ្ជូ មាវិស

រាឌតើ ជំនើរ ជ^{្រិ}ស

कराङ्गङ य्यादीङ प

(៧៧) ខ្ញុំ ខេដ សតិ ខាមិតិ ខ្ញុំ ឃុំ ឧញ្ញា ឧង្សាន**ស វុខលោ ឧវុខ**លោ **ស**ហ្វុគ្គា្តណា ឧឧលក្ខណា ឧឧឧសយ្គិណា ឧណ្ឌិខ្ញុំ កោសល្វំ នេបញ្ហា ៤ភព្យា ចំន្តា ឧបចក្តៃភា ក្តាំ មេខា ចរិ-ណាយ៌កា វិបស្បា សម្បជញ្ជំ ខាតាជោ ខញ្ជា បញ្ជាំ បញ្ជា ប្រជាំ ប្រជាំ ប្រជាំ បញ្ជាំ ប្រជាំ ប្ មញ្ញាអ**លេស្តេ** មញ្ញាធ្វីកាសេ មញ្ញាមណ្ឌេតោ ចញ្ហារតនំ អមោយោ ជម្មាំចយោ សម្មានិដ្ឋិ ។ ស់តិត យា សតិ អនុស្ប៊ូតិ ។បេ។ សមា្សតិតិ បញ្ហា **បេ! ស**ត់ **ទា**ប់ ឥទ្ធាយស្នា អជិ តោ ។

សុត្តតូចិជិក ខុទ្ទកនិកាយ ចូឡនិទ្ទេស

(៧៦) (អជិត:មានអយុគ្រាបបន្តិទូលថា) បពិត្រក្រះអង្គនិរទុក្ខ បញ្ហា ១ សតិ ១ នាមុនឹងរូប ១ ខ្ញុំព្រះអង្គសួរហើយ សូម ប្រង់សំដង ជ្រាប់ នូវសេចក្តីទុះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ តើធមិទុះ ហេត់ទៅក្នុងទីណា ។

(៧៧) ពាក្យថា បញ្ហា ១ សតិ ១ គ្រង់ពាក្យថា បញ្ហា បាន វាង្ស្រាញ់ ការដឹងច្បាស់ ការពិបារណា ការពិបារណា ឃើញ ការ តំណត់ ការតំណត់ជំងឺ ការតំណត់ជំងឺសព្វ កាត់នៃការឈ្លាស់វៃ ភាព នៃការវៀងវៃ ភាពនៃបញ្ហាដ៏ពេញលេញ សេចក្ដីយល់ច្បាស់ ការ គិត ការរពិង ប្រាជាក្រាស ព្រាជាបទ្រាប់ទំលាយបង់ខ្លូវកំលេស ត្រាជាសម្រាប់ដឹកនាំ ត្រាជ្ញាសម្រាប់ឃើញច្បាស់ សេចក្ដីដឹងច្បាស់ សភាពនៃការទំលុះ បញ្ជា ឥន្ទ្រិយគឺបញ្ជា កំឡាំងគឺបញ្ជា សស្រ្តគឺ បញ្ហា ព្រុសា ខគ្គី បញ្ហា ពន្ធឹគឺបញ្ជា ស្មើគឺបញ្ហា ការរុងរឿងគឺបញ្ហា កែវគីបញ្ហា សេចក្តីមិនវង្វើង ការពិចារណាធម៌ សេចក្តីយល់ត្រវ ។ ពាក្យថា សតិ បានដល់សេចក្តីរពុក សេចក្តីរពុករឿយៗ។ បេ ។ សេចក្តីរពុក្ស ហេតុនោះ (មានពាក្យថា) អជិតមា ហេពជ៏មានអាយុ ពោលថា បញ្ជា១ សត៌១ ។ ញ

អដិតមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ធេសោ

(៧៤) សាមរុបញ្ជា មារិសាតិ សមន្តិ ខត្តារោ
មនុស្សិត សាមរុប សាមរាមរាម សាមរុប សាមរាមរាម សាមរាម សាម សាមរាម សាមរាម សាម សាមរាម សាមរាម សាមរាម សាម សាមរាម សាមរាម សាមរាម សាមរាម សាមរាម សាមរាម សាម

(៧៧) ឯតខ្មេំ ដទ្ទឹត ឧត្តស្នាំ ក្រសួត និង ក្បាន ភាព ក្រសួត និង ក្រសួត និង ក្រសួត ភាព ក្រសួត ភាពី ក្រសួត ភាព ក្រសួត ក្រសួត ភាព ក្រសួត ភាព ក្រសួត ភាព ក្រសួត ភាព ក្រសួត ក្រសួត ក្រសួត ភាព ក្រសួត ភាព ក្រ

រុដ្ឋទ ។ នេះខាមា សេ ព្រាញ្ញ ណោ

អដិតមាណវិកប្បញ្ជាតិខ្ទេស

(៧៤) ៣៩៩០ បញ្ជិត្តព្រះអង្គីជានិរុទុក្ខ នាមនឹងរូប ១ ត្រង់ ភាក្យថា នាម បានដល់អរុបក្ខន្ធ ៤ ។ ភាក្យថា រូប គឹមហាកូតរូប ៤ នឹង រូបដែលអា ស្រ័យមហាកូតរូបទាំង ៤ ។ ភាក្យថា បញ្ជិត្តព្រះអង្គិនិរុទុក្ខ គឺតាក្សជាទីស្រ ឡាញ់ ជាភាក្សាគារព ភាក្យថា បញ្ជិត្តព្រះអង្គីជា និរុទុក្ខ ជាភាក្សាតាល ដោយគោរព កោត់ក្រុង ហេតុនោះ (លោក ស្បូថា) បញ្ជិត្តព្រះអង្គិនិរុទុក្ខ នាមនឹងរូប ១ ។

(៧៧) ពាក្យថា ខ្ញុំព្រះអង្គស្លរហើយ សូមទ្រង់សំដែនប្រាប់ ខ្យុវ
សេចក្តីទុះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ត្រង់ពាក្យថា ខ្យុវសេចក្តីទុះដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ត្រង់ពាក្យថា ខ្យុវសេចក្តីនុះដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ត្រង់ពាក្យថា ខ្យុវសេចក្តីណា អាពធនាសេចក្តីណា ដែះ ថ្វាសេចក្តីណា ។ ពាក្យថា ខ្ញុំព្រះអង្គស្លរហើយ គឺខ្ញុំព្រះអង្គស្លរ សូម អាពធនា ដេះថ្វាហើយ ។ ពាក្យថា សូមទ្រង់សំដែនប្រាប់ គឺសូមទ្រង់ ពោល ប្រាប់ សំដែង បញ្ជាត្ត តាំង ទុក វិញក ចែក ធ្វើឲ្យអាយ ប្រកាស ហេតុនោះ (លេកស្បូថា) ខ្ញុំព្រះអង្គស្លរហើយ សូមទ្រង់ សំដែងប្រាប់ សូមទ្រង់ សំដែងប្រាប់ សូមទ្រង់

(៨០) ៣ភ្យប់ តើធមិន្ទះ រលត់ ទៅក្នុងទីណា គឺធមិន្ទះ រលត់ ទៅ រមាប់ ទៅ ដល់ខ្លាំសេចក្តីនៃស សូបរម្យាប់ ទៅក្នុងទីណា ហេតុ នោះ (លេកសួរថា) ធម៌នុះរលត់ ទៅក្នុងណា ។ ហេតុ នោះ ព្រាហ្មណ៍ នោះ ពោលថា :

សុត្តតួមិដកេ ខុទ្ធកតិកាយស្ស ក្ខុឡូតិខ្មុំសោ ខេណៈ ខេដ សត៌ ខាច់ (ឥឡាយស្មា អជិតោ) នាទ្យេញ មាវិស ព្**ង**តើ ជំនើរ ជម្រិល្ កាត្រេស ខ្ពុជាត្រេស ។ (៤) យមេតំ មញ្ជុំ អជ្ជិត តំរាយម តេ យត្ត នាមញ្ចូរព្រញ្ញ អសេស នុប្រជ្ជាត់ វិញ្ញាសាស្បី ចូរេខេត ព្យុខ្មុំ ។ (៤៤) យ មេន បញ្ជាំ អប់ខ្លួន យ មេនថ្មី បញ្ជាំ សន់ញុ សមរុបញ្ ។ អពុច្ឆិន អាពុច្ឆស់ អាយាខស់ អដ្ឋេស បស់ នេស់ត យមេត បញ្ជាំ អប្ជ ។ (៤៣) អជិត តំ វណ្ឌិ (តេត៌ អជិតាត៌ កក្វ ត់ ព្រាហ្មណៈ ជាមេខ អាលមត់ ។ ត្រូ មញ្ញា សតិញ្ចា សមុទ្រញុ ។ វេលមិន នំ វេលមិ អាចិ. ក្សាមិ នេះសមិ បញ្ជាប់ម៉ឺ បដ្ឋបេម៉ឺ វិវេវាមិ វិ**ភជាមិ**

ខ្ញុំជ្រាស់ ខេត្ត សេម័ត្ តំ ជំនាម **ត្រ។**

សុត្តតូចិជិក ខុទ្ធកនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

បត់ត្រព្រះអង្គដាន់រទុក្ខ បញ្ហា ១ សត់ ១ នាមនឹងរូប ១ ខ្ញុំ ព្រះអង្គស្បូរហើយ សូមឲ្យសំសំដែន ប្រាប់ខ្លះសេចក្តីខ្លះដល់ខ្ញុំ ព្រះអង្គ ត្រើនមិនុះលេច ទៅក្នុងទីណា ។

(៨១) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា) ម្នាលអជិត: អ្នកបានស្បូរ ហើយ នូវប្រស្នាណា តថាគតនឹង ពោលនូវប្រស្នា នោះដល់អ្នក នាម នឹងរូប លេតមិនមានសេសសល់ក្នុងទីណា នាមនឹងរូបនុះរលត់ ក្នុងទីនុះ ព្រោះកំរិយាលេតវ៉ៃញាណ ។

(៨៤) ភាក្សថា អ្នកជានស្បៈហើយ នូវប្រស្នាណា ត្រង់តាក្ស ថា នូវប្រស្នាណាគឺ នូវបញ្ជា សតិនិងនៈមរុប ។ ភាក្សថា បានស្ប ហើយ គឺសួរ សូម អៈវាធនា ដេះថ្វាហើយ ហេតុនោះ (ខ្រង់ត្រាស់ ថា) អ្នកជានសួរហើយ នូវប្រស្នាណា ។

(៤៣) ពាក្យថា អជិត: នៃបទថា ម្នាលអជិត: តថាគតនឹង ពោលប្រស្នា នោះដល់អ្នក គឺព្រះមាខព្រះកាគគ្រាស់ ហៅព្រាហ្មណ៍ នោះ ចំណ្មោះ ។ ពាក្យថា នូវប្រស្នា នោះ គឺនូវបញ្ជា ផង សតិផង នាម នឹងរូបផង ។ ពាក្យថា នឹងពោល គឺ នឹងពោល ប្រាប់ សំដែង បញ្ជាត្ត តាំង ទុក ញែក បែក ធ្វើឲ្យងាយ ប្រកាស នូវប្រស្នា នោះ ហេតុ នោះ(ទ្រង់ត្រាស់ថា) ម្នាលអជិត: តថាគត នឹង ពោលខ្យុំប្រស្នា នោះ ដល់អ្នក ។

អជិតមាណវិកញ្ជញ្ញានិច្ចេកេរា

វត់ដើង រ

ឧត្តម្ភ កក្តសិកដើងខ្លុំ ៣៤ ខាគណិ នៃយំ មក្រេអូ

ឧត្តម កក្តសិកដើងខ្លុំ ៣៤ ខាគយិ នៃយំ មក្រេអូ

ឧស្តាយ ឧសាឃិយ ឧ៩ចិយំ ឧយាឃិយចូ វស្ស

ឧស្តាយ ឧសាឃិយ ឧ៩ចិយំ ឧឈាឃិយចូ វស្ស

ឧស្តាយ ឧសាឃិយ ឧ៩ចិយំ ឧឈាឃិយចូ វស្ស

ឧស្ត្រ បានខ្លុំ ឧទ្ធាយ អភិប្រាស ១៤ វ វិតចិ្ត្

អជិតមាណវិកឲ្យញ្ញាក្ខឡូតិទ្ទេស

(៤៤) ពាក្យថា នាមនឹងរូប លេត មិនមាន សេសសល់ ក្នុងទីណា
ត្រង់ពាក្យថា នាម បានដល់ អរូបក្នុន្ធ ៤ ។ ពាក្យថា រូប គឺ មហាភូតរូប ៤ នឹងរូបអាស្រ័យមហាភូតរូប ៤ ។ ពាក្យថា មិនមានសេស
សល់ គឺគ្រប់ទាំងអស់ សព្វទាំងអស់ មិនមានសេសសល់ កេសេស
សល់គាន ពាក្យថា មិនមានសេសសល់ នេះជាពាក្សរួមយក ។
ពាក្យថា លេត គឺរលត់ ម្វេច ដល់ខ្លាការនៃសស ស្ប់រម្ងាប់ ហេតុ នោះ
((១៩ត្រាស់ថា) នាមនឹងរូប លេត មិនមានសេសសល់ ក្នុងទីណា ។

(៨៤) ពាក្យថា នាមនឹងរូបនុះ លេត ក្នុង នុះ ព្រោះករិយារលេត វិញាណ អធិប្បាយថា ធមិត្ត ស្ពេយណា គឺនាមនឹងរូប គហ្វីកើត ញូ គេសង្សារ មាន ទីបំផុត វាង ដើម ដែលគេមិនអាចដឹងបាន វៀវលែងតែ កំណើត ប្រាំពីរបេញ ធមិតាំងនុះ លេត រម្ងាប់ ដល់ខ្លាំការវិនាស ស្ងប់ រម្ងាប់ ក្នុង សេតាបត្តិមគ្គញាណ ។ ធមិតាំង ឲ្យាយណា គឺនាមនឹងរូប គេប្រីកើតក្នុងតំណើត ប្រាំ វៀវលេងតែកំណើត ធីរ ធមិតាំង ទីរូប ជាប់ និង សេតាបត្តិមគ្គញាណ ។ ធមិតាំង ឲ្យាយណា គឺនាមនឹងរូប គេប្រីកើតក្នុងតំណើត ប្រាំ វៀវលេងតែកំណើត ធីរ ធមិតាំង នុះ ហេត វិទ្វាប់ ដល់ខ្លាំការវិនាស សូបរម្ងាប់ ក្នុងសក្សាតាមិមគ្គ ក្លាណ ។ ក្រាប់ ដល់ខ្លាំការវិនាស សូបរម្ងាប់ ក្នុងសក្សាតាមិមគ្គ ក្លាណ ។ កិត្តិសក្សា វាល់នាំ អភិសង្គារវិញាណ ។ កិត្តិសក្សាតាមិមគ្គ ក្លាណ ។ កិត្តិយោ វល់ន់ អភិសង្គារវិញាណ ដោយសក្សាតាមិមគ្គ ក្លាណ ។

១ បានដល់ទិត្តដំសម្បយុត្ត ដោយកុសណកុសលចេតនា ។ អដ្ឋាកថា ។

សុគ្គត្តបិជីពេ ខុទ្ធភគិកាយស្ស ប៊ូឡូតិទ្ទេសោ

អភាគមិនក្សាលោធ អភិសាខ្លាវាញាណស្បូ ធំពេ-ដេខ វាយ អុ ភ្នំ ភ្នំ ស្នេស មានស្នា មានស **ឈ ម្** មរិជខាន់ឈ ម ពោ នពរីឡេញ ខាគយិ រួចញា ង់ នេះ នេះ និះជានិ វុ សមនិ អនុ គ និ ជន្តជាមាន ។ មរសន្តឧយយាយេខ ឧទ្ធមា រួយ ហេទា ខ្លះពេខ កោ ខាងព្រះក្រព្នំ ខាតយំ និកយំ ស្បីទីខ្លី ។ អហេតោ អនុខានិសេសាយ ខរិនិត្តានៈ ជាតុយា មនៃត្វាយន្តស្ប មុខែវិញ្ហា សាស្ប និពេខេន បញ្ហា ខ សត ខ នាងណំ រិជឈឺ ព្យុខ្មែន ខ្មែងខ្មែ វុបសមត្ថិ អត្ថិ កច្ចត្ថិ បដ្តព្វស្បត្តទី វិញ្ចាសស្ប ជីពេយ្ធ ស្រ្តេស នុយ្យក្រ ។ នេយ្យ កក្ក យាមេតិ មញ្ជាំ អជ្ជិត តិ នោម តេ យន ខាតឃំ រិតឃំ មទេកុ វិតវេឌីន្ វិញ្ហាណស្បី ចូរេពេល ស្វានេះ និងវិញម្នាំង

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ ក្ខុឡូនិទ្ទេស

ធម៌ទាំង ឡាយណា គឺនាមនឹងរូប គប្បីភេតក្នុងកាមណតុក អរូបធាតុក្ដី វៀរលែងតែកំណើតមួយ ធមិទាំងនុះ វល់ត វម្វាប់ ដល់នូវការវិនាស សូបរម្វាប់ ក្នុងអនាគាមិមគ្គនុះ ព្រោះ កិរិយារលត់អភិសង្ខាវេិញាណ ដោយអនាគាមមគ្គញាណ ទាំងឡាយណា គឺនាមនឹងរូប គប្បីកេត ធមទាំងនុំ៖ រលត ដល់នូវការវិនាស សូបរមា្ច ក្នុងអហេត្តមគ្គនុះ ព្រោះករិយារល់ត អភិសត្តារវិញ្ញា ណ ដោយអេរហត្តមគ្គាណ ។ ព្រះអរហន្ត ត្ត បរិនិញ្ជាន ដោយអនុជាទិសេសបរិនិញ្ជានភាតុ បញ្ជាផង ធមិតាំងីនុះ តែងលេត ម្ដាប់ ដល់ខ្លុវការវិនាស *នាមទំ*ងីវូបផង ក្នុងអរហត្តមគ្គនុះ ព្រោះករិយារលត់វិញ្ញាណមុន ហេតុនោះ ព្រោះកិរិយាវលត (ទ្រង់(តាស់ថា) នាមនឹងរូបនុះ លេត់ក្នុងទីនុះ វិញ្ញា ។ ហេតុនោះ ព្រះមាទព្រះភាគ ត្រាសហ

ម្នាលអជិត: អ្នកបានសូរហើយ ខ្លូវប្រស្នាណា តឋាគត នឹងពោលនូវប្រស្នានោះដល់អ្នក នាមនឹងរូប លេតមិនមាន សេសសល់ ក្នុងទីណា នាមនឹងរូបទុំះ លេតក្នុងទីនុះ ព្រោះកំរិយាលេតវិញាណ ។

អដិតមាណរកច្បញ្ញានិទ្ចេសោ

[៤៦] យេ ខ សង្ខាត១ឡា សេ យេ ខ សេត្តា ១៩ ៩១ តេសំ មេ និប កោ សិយំ បុ ដ្ឋោ ប ក្រូសិ មារិ**ស។** (៤៧) យេ ខ សង្ខាតឧញ្ទ សេតិ សង្ខាតឧញ្ វុទ្ធ អហេ នេ ទីណាសក់ ។ គឺកោរណា សង្ខាៈ តដ្ឋា វិទូ តិ អាហា ទេ ១ ណាស់វា ។ គេ ស់ខ្លាំ-မေး၏ ထားမင္၏ မ်က္မင္၏ မွန္မင္၏ အေဆ၏ វិភាវិតឧញ្ សត្វេ សង្ខារ អនិទ្ធាតិ សង្ខាតឧញ្ ញាតជម្មា ត្រិតជម្មា តិតែជម្មា ភ្នែតជម្មា ភៃកត-ឧញ្ សត្វេសស្ព្ក ឧុត្វាត់ សង្គាត់ជេញ ។ បេ ។ ស ្តេ ខេត្ត ស ស្ព័ត្ត ម ខេ ។ អាជ្ញាបច្ចូយ សង្ខាត់ សង្ខាត់ដម្មា ។ បេ ។

អជិតមាណវិកប្បញ្ញាទីទ្វេស

(៨៦) (អជិត:សួរថា) បុគ្គលទាំងឡាយណា មានធម៌ពិលរណា ឃើញ ហើយ នឹងបុគ្គលទាំង ស្រយណា ជាសេក្ខ: មានប្រមាណ ច្រើន ក្នុងទីនេះ បញ្ចិត្តព្រះអង្គនិវទុក្ខ ព្រះអង្គជាបុគ្គលមាន တက္ကာတည်က္ ខ្ញុំព្រះអង្គស្លាលើយ សូមខ្មង់ត្រាស់ **្រា**ប់ នូវសេចក្តីប្រព័ត្តិ របស់បុគ្គលទាំងទ្បាយនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។ (៨៧) ៣៩៩២ បុគ្គលទាំងឡាយណា មានធម៌ពិបារណា ឃើញ លេច អគ្គប្បាយថា អរហន្តទីណាស្រពទាំងឡាយ លោកហៅថា អ្នកមានធម៌ពិហរណា ឃើញ ហើយ ។ ក្រោះហេតុអ្វី អរហន្តទីណាស្រព ទាំឪទ្យាយ លោកហៅថា អ្នកមានធម៌ពិលាណោឃើញហើយ ។ អហេន្តរីណាស្រពទាំងនោះ មានជមិពិលារណៈឃើញហើយ មាន นษ์นี้ฉีเท็น ษา รนษ์ ซึ่ฉีเท็น ยา รนษ์ ตั้ง ลฎเท็น ยา รนษ์ ជ្រាកដ ហើយ មានធម៌ចំរើនច្បាស់ ហើយ គឺមានធម៌ពិហរណា ឃើញ เท็พ ษารถยินี้ลีเท็พ ษารถยิ่งสีเท็พ ษารถยิติรัศ ហើយ មានជម្ងំជាកដហើយ មានជមិចរើនច្បាស់ហើយថា សង្ខាវ តំងតួង មិន ខៀង មានធម៌ពិលរណៈឃើញ ហើយ ។ បេ ។ ថា សង្គារ ទាំងពុង ជាខុត្ត មានធម៌ពិលរណៈឃើញហើយ ។ បេ ។ ថា ជាអនត្តា មានធម៌ពិហរណាឃើញហើយ ។ បេ ។ ជម**ិទាំង**តុង

សុត្តត្តប់ជីកេ ខុទ្ធកនិកាយស្ស កូឡូនិទ្ធេសោ

យុខ្ញុំតាំ អុខឧយឧទ្ធំ អុទ្ធខ្ញុំ ខ្យុំពេខឧទ្ធខ្ញុំ អង្គាតឧទ្ធា ឈានពេស ដំណូនពេស ង្វានពេស រូងឧសា រួងប្រទេសសា អ៩កំ តេសំ ១៤ សង្ខាតា ជាតុយោ សង្ខាតា អយតលន៍ សង្ខាតាន៍ គត់យោ សង្ខាតា ឧបបត្តិយោ ស់ខ្ញុំាតា បដ្ឋិសិទ្ធិយោ ស់ខ្ញុំាតា ភក ស់ខ្ញុំាតា សំសារ ស់ខ្លាំ នៅ ស់ខ្លាំ នា ម៩៤ នេ ទន្ទមាំយន្តេ ឋិតា ជាតុមាំយន្តេ ឋិតា អាយគន-ចរិយៈនេ្ត ឋិតា កក់ចរិយៈនេ្ត ឋិតា ឧុខចក្តីបរិយៈនេ្ត ឋិតា បដ់សន្ទំបរិយន្តេ ឋិតា កាបរិយន្តេ ឋិតា សំសា-រចាំយន្តេ ឋិតា រដ្ឋបរិយន្តេ ឋិតា អត្តិមករេ ឋិតា អន្តិមសមុស្ស្រាយ ឋិតា អន្តិម ខេហៈ នក អហេ នោ ។ តេស ខាយ ខត្តខាតា ខាំមោយ សមុស្សយោ ជាតិមាណសំសារោ ឧត្តិ នេសំ មុខពួរវាតិ។

សុគ្គត្ថាជិក ខុទ្ទកតិកាយ ក្ទុឡូតិទ្ទេស

ថា សង្គារទាំងឡាយ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ មានធម៌ពិហរណា ឃើញ ហើយ មានធមិដឹង ហើយ មានធមិថ្មឹង ហើយ មានធមិពិនិត្យ ւហ័យ មានធម៌ជ្រាកដហើយ មានធម៌ចំរើនច្បស់ហើយថា ធម្មជាត ណាមួយ មានករិយាកើតឡើងជាធមតា ធម្មពត្តាំងអស់នោះ កំរិយារលត់ទៅវិញជាធម្មតា ។ មួយទៀតថា ព្រះអរហន្តទាំងនោះ មាន១៩ពិលារណាឃើញហើយ មានភាតុពិលារណាឃើញហើយ អាយតនៈពិចារណាឃើញហើយ មានគតិពិចារណាឃើញហើយ ទបបត្តិពិលាលាណាឃើញហើយ មានបដិសន្ទិពិលាណាឃើញហើយ មានភាពពិហរណាឃើញហើយ មានសង្សា ពំហាឈើញហើយ មានវដ្ត:ពិហរណាឃើញហើយ ។ មួយ ខៀតថា ព្រះអរហន្តទីណា -ស្រពព៌ងទ្យាយនោះ តាំងនៅក្នុងទីបំផុតទន្ធ តាំងនៅក្នុងទីបំផុត៣តុ តាំងនៅក្នុងទីបំផុតអាយតន: តាំងនៅក្នុងទីបំផុតគត់ តាំងនៅក្នុងទី បំផុតទុបបត្តិ តាំងីនៅក្នុងទីបំផុតបដិសុទ្ធិ តាំងីនៅក្នុងទីបំផុតកព តាំងី នៅក្នុងទីបំផុតសន៍ក្រ តាំងនៅក្នុងទីបំផុតវដ្ដ: តាំងនៅក្នុងកព្នាទីបំផុត តាំង នៅក្នុងសរៈជា ទីបំផុត មានកិរិយា ទ្រុទ្ធង៍ ខ្លុវពង៍កាយជា ទីបំផុត នេះ រាងិតាយ ជាទីបំផុត នេះរាងិតាយវាងិក្រោយប្រស ព្រះអរហន្តទាំងីនោះ ការអន្ទោលទៅកាន់ជាតិនឹងមរណៈ នឹងការកើតក្នុងភពថ្មី របស់ព្រះអរហន្តព៌ង នោះ មិនមានទេ 🛪

អដិតមាណវិកញ្ចញ្ញាតិទ្ទេសោ

តំការណា សង្ខាត១ញ្ " ប្រតិ អរបា នោ ទីណាសវាត៌ យេ ខ សង្ខាត១ញ្ សេ ។

(dd) យេ ខ សេក្ខា បុ ្ត ៩៣និ សេក្ខានិ តាំការណា (ចុន្តិ សេក្ខា ។ សិក្ខនិត សេក្ខា ។ កាំ សិក្ខនិ ។ អធិសិលម្បី សិក្ខនិ អធិចិត្តម្បី សិក្ខនិ អធិប្បញ្ញម្បី សិក្ខនិ ។

គេសម ខេ មន្ទិសិលសិក្ខា ។ ៩៩ ភិក្ខុ សិលវា ហោតិ ទាតិមោក្ខុសិវវស់[តោ វិហវតិ អាចារកោ-ខរសម្បីខ្នា មណុខត្តេសុ វជ្ជេសុ កយឧស្សាវី សមានាយ សិក្ខាតិ សិក្ខាខឧសុ ខុខ្ចុកោខិ សី-លក្ខខ្នា មហន្តេខិ សិលក្ខខ្នា សិលំ ខតិដ្ឋា អាវរណ៍ សំយមោ សំពោ មុខំ ខមុខំ គុសហនំ ឧញ្នំ សម្មាខត្តិយា មយំ មនិសីលសិក្ខា ។

កសមា ច អជ្ជិត្តសិក្ខា ។ ៩ជ ភិក្ខុ វិចិត្តសិក្ខា ។ ៩ជ ភិក្ខុ វិចិត្តសិក្ខា ។ ៩ជ ភិក្ខុ វិចិត្តសិក្ខា ហាជំ ឧុភិយំ ហាជំ ឧភិជ្ជិ ហាជំ ឧបសម្បដ្ឋ

អដ្តិតមាណរិកច្បញ្ញាតិទ្វេស

ហេតុនោះ ព្រះអរហន្តទីណាស្រពទាំងឡាយ លោកហៅថា អ្នក មានធមិពិចារណា ឃើញ ហើយ ហេតុនោះ លោកសួរថា បុគ្គលទាំង ឡាយណា មានធមិពិចារណា ឃើញ ហើយ ។

(៨៨) អធិប្បាយពាក្យថា បុគ្គលទាំងឲ្យាយណា ដាសេត្ត:
មានប្រមាណច្រើនក្នុងទីនេះ បុច្ចាត្រង់ពាក្យថា សេត្តបុគ្គលទាំងឲ្យយ
ដែលលោកហៅថា សេត្ត: ព្រោះហេតុអ្វី ។ ឈ្មោះថា សេត្ត:
ព្រោះនៅសិត្យ ។ នៅសិត្យាអុី ។ នៅសិត្យាអធិសីលខ្វះ សិត្យា
អធិបិត្តខ្វះ សិក្សាអធិប្បញ្ញាខ្វះ ។

អធិសិលសិត្តា តើដូចម្ដេច ។ កិត្តិ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ ជា
អ្នកមានសិល សង្រឹមក្នុងបាត់ មេាក្ខស់ស្រើល បរិបូណ៌ដោយអាហារៈ
នឹងគោបាៈ ឃើញក័យ ក្នុង មោសបន្តិចបន្តួច សមាទានសិក្សាក្នុង
សិក្ខាបទទាំងឡាយ សីលក្ខុន្ទតូចក្ដី សីលក្ខន្ធចំក្ដី សីលជាទីពឹង ជា
គ្រឿងពេរាំង ជាការសង្រឹម ជាការបិទ ជាប្រធាន ជាប្រមុខនៃការបាន
នូវកុសលធម៌ទាំងឡាយ នេះជា អធិសិលសិក្ខា ។

អធិចិត្តសិក្ខា តើដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុ ភ្នុងធម្មវិន័យនេះ ស្ងាត់ បាកកាមទាំងទ្បាយ ស្ងាត់បាកអកុសលធម៌ទាំងឡាយ ចូលបឋមជ្ឈាន ប្រកបដោយវិតក្ដ: វិហារ: នឹងបីតិ សុខ: ដែលកើតអំពីវិវេក ទុតិយ-ជ្ឈាន តតិយជ្ឈាន បតុត្តជ្ឈាន នេះជា អធិចិត្តសិក្ខា ។

សុត្តត្តចិនិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស ក្ខុខ្យួនិទ្ទេសោ

ឥមា និសេរ្ទា សិក្ខា អាជជួញ សិក្ខាត្តិ ជានេត្តា សិក្ខាត្តិ ចិត្តិ អជិដ្ឋមាន្តា សិក្ខាត្តិ សូទ្ធាយ
អជ៌មុច្ឆនា សិក្ខាត្តិ វិវិយំ ខក្កស្លាន្តា សិក្ខាត្តិ សត្វិ
ខេត្តាយ ខជានន្តា សិក្ខាត្តិ ជំនំ សម្មានមាន្តា សិក្ខាត្តិ
ខេត្តាយ ខជានន្តា សិក្ខាត្តិ អភិព្រាយ្យំ អភិជានន្តា
សិក្ខាត្តិ ចរិញ្ញាយ្យំ ចរិជានន្តា សិក្ខាត្តិ ខមានឲ្យំ
សិក្ខាត្តិ មាញ្ញាយ្យំ ចរិជានន្តា សិក្ខាត្តិ ខមានឲ្យំ
សិក្ខាត្តិ មាញ្ញាយ្យំ ចរិជានន្តា សិក្ខាត្តិ សិច្ចិ
ការសាន្តិ សិក្ខាត្តិ សិក្ខាត់ មានន្ត្រិ សិច្ចិ
ការសាន្តិ សិក្ខាតិ សិក្ខាតិ ទេវត្តិ អាចវត្តិ សិច្ចិ
ការសាន្តិ សិក្ខាតិ សិក្ខាតិ ទេវត្តិ អាចវត្តិ សិច្ចិ

សុត្តតូចិជិក ខុទ្ទកនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

អធិប្បាការកា ត្រើដ្ឋេច ។ ភក្តុ ភុសិធម្មវិន័យ នេះ ជាអ្នក មានប្រាញ់ ប្រកបដោយប្រាញ់ ទៅក្នុងសេចក្តីបំរើននឹងសេចក្តីនាស ជាប្រាជាដ៏ប្រសើរ បាក់ធ្ងះដល់នូវសេចក្តីអស់ខុត្តដោយប្រពៃ កិត្តនោះ ជំងឺច្បាស់តាមពិតថា នេះទុក្ខ ជំងឺច្បាស់តាមពិតថា នេះហេតុឡាកើតទុក្ខ នេះសេចក្តីលេត់ទុក្ខ នេះថដិចខាដំណើរទៅកាន់ទីលេត់ទុក្ខ ដឹងច្បាស់ តាមពិតថា នេះអាសវៈ នេះហេតុឲ្យកេតអាសវៈ នេះសេចក្តីលេតអាសវៈ នេះបដ្ចិប្សាដំ លើរទៅកាន់ទីរលត់អាសារៈ នេះជា អធិប្បញ្ញាសិក្ខា ។ សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយ ពិលារណាសិក្សាសិក្ខា ទាំង លា នេះ ដឹង សិក្សា តាំងចិត្តសិក្សា ចុះចិត្តសិចដោយសង្គាសិក្សា ផ្គង់ព្យាយាមសិក្សា តាំងសតិសិក្សា តាំងចិត្ត ដោយប្រពៃសិក្សា ដឹងច្បាស់ ដោយបញ្ហា សិក្សា ដឹងប្រាកដទូវធម៌ ដែលគួដើងប្រាកដសិក្សា កំណត់ដឹងធម៌ ដែលគួរកំណត់ដឹងសិក្សា លះបង់ធម្មដែលគួរលះបង់សិក្សា ចំរើនធម្ ដែលគួរចំរើនសិក្សា ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លាំធម៌ ដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់សិក្សា ប្រព្រឹត្ត ប្រព្រឹត្តដោយគោរព ប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃ សមាទាន ប្រព្រឹត្ត ហេតុនោះ ទេបលោកហៅថា សេក្:

អដិតមាណរិកឬញ្គ្រាត់ទេ្តសោ

(៨៩) នេះសំ មេ និមកោ ៩ប៉ៃ ប៉ុន្តែ មក្រ មិន្ត មាកោត់ ត្វិច និមកោ បណ្ឌិតោ បញ្ជាក់ ពុន្ធិមា ញា ណើ ការី មេខារី នេះសំ សង្ខាតឧម្មានញ្ច សេត្តានញ្ច សំយំ ចរិយំ វត្តិ អាចារំ កោចរំ វិហារំ ចដិចជំ ។

អជិតមាណវិកញ្ចញ្ញានិទ្ធសេ

តាក្បា មានប្រមាណ ច្រើន សេក្ខបុគ្គលទាំងទ្វាយ[‡]៖ មានប្រមាណ ច្រេន គឺសោតាបន្ទបុគ្គល ១ បុគ្គលប្រតិបត្តិ (ដើម្បីសោត: ១) សភាពៈ តាមបុគ្គល ១ បុគ្គលប្រតិបត្ត(ដើម្បី បកទាតាមិ១) អនាគាមិបុគ្គល ១ បុគ្គលប្រតិបត្តិ (ដើម្បីអនាគាម់១) អរហន្ត ១ បុគ្គលប្រតិបត្តិ (ដើម្បីព្រះ អរហត្ត១) ។ ពាក្យថា ក្នុងទីនេះ គឺកង់ទិជ្ជិនេះ ក្នុងការគួរនេះ ក្នុងសេចក្តីតាប់ចិត្តនេះ ក្នុងសេចក្តីប្រកាន់នេះ ក្នុងវិន័យនេះ ក្នុងធម នេះ ក្នុងធម្មវិន័យនេះ ក្នុងសាសនានេះ ក្នុងព្រហ្មពិយៈនេះ ក្នុងសត្ សាសនា នេះ ក្នុងអត្តភាពនេះ ក្នុងមនុស្សលេកនេះ ហេតុនោះ (លោក សូរថា) បុគ្គលទាំង រ្វាយណា ជាសេត្ត: មានប្រមាណ ច្រើន ក្នុង ទីនេះ ។ (៨៨) ពាក្យថា បពិត្រព្រះអង្គនិរុទ្ធ ព្រះអង្គដាបុគ្គលមាន បញ្ហាហស់ក្វា ១ព្រះមង្គសួរហើយ សូមព្រះអង្គត្រាស់សំដែង សេចក្ដី ប្រព្រឹត្តរបស់បុគ្គលទាំងឡាយនោះ ដល់ខ្ញុំពេះអង្គ សេចក្ដីថា ព្រះអង្គ ជាបុគ្គលមានបញ្ហាបាសក្វា ជាបណ្ឌិតមានបញ្ហា មានបញ្ហាជាគ្រឿង ត្រាស់ដង មានញាណ មានបញ្ហា ជាគ្រឿងជ្រាបហ្វាស់ មានបញ្ហា ជាគ្រឿងទំលាយកំលេស (សូមទ្រង់គ្រាស់ប្រាប់) ប្រព្រឹត្តិ ចរិយា ការប្រព្រឹត្តិ មារយាខ គោចរ ដុវិយា បឋ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ បដិបទនៃអរហន្តនឹងសេក្ខបុគ្គលទាំង ឡាយនោះ

សុត្តនូប់ដកេ ខុទ្ធកន្ទិកាយស្ប ក្ខឡូនិទ្ធេសោ ប្បដ្ឋាតិ ប្រដ្ឋា ប្រជុំតែ យាច់តែ អដ្ឋៅ-សិតោ មសាធិតោ ។ មក្រហីតិ អន្ទេស នេះមេស ឧឃនេស ឧឌីនេស រុរុសស វិតជាហិ ឧត្តាធីគេរេហិ ខគារេសហិ ។ មារិសាតិ ចិយវេចន៍ ក្សេចនំ សកាវេសៗគ្រឹស្បានិវេចនមេតំ មារិសាតិ តេសំ មេ និប្បកា សំឃំ បុដ្ឋា បុត្រ ហិ មាវិស ។ នេះនាមា សោ ព្រាហ្មណោ យេ ខ សង្គាតឧឡា សេ យេខសេត្តា ១៩ ៩១ តេស្ នេ ខ្ពស់ មន្ត្រី ខេត្ត ស្វា មន្ត្រី មន្ត្រី ខេត្ត នេះ (៤០) តាមេសុ ៣ភិឌិជ្ឈយ្យ មនសាលាវិលោ សំយា តុសលេ សព្ទម្នានំ សតោ ភិក្ខុ បញ្ជាជ ។

សុត្តតូចិជិត ខុទ្ធកតិកាយ កូឡូតិទ្ទេស

ស្សហើយ គឺសួរ ដណ្ដឹង សូម អាពធនា ដ្រះថ្ងាហើយ ។ ៣ក្យបា
សូមឲ្ងង់ គ្រាស់ប្រាប់ គឺសូមឲ្ងង់ពោល គ្រាស់បញ្ចេញ សំដែង
បញ្ជាត្ត តាំងឲុត្ត ដែកញែក ចែក ធ្វើឲ្យងាយ ប្រកាស ។ ៣ក្យបា
បពិត្រព្រះអង្គិនិរខុត្ត នេះជាពាក្យ ជាទីស្រឡាញ់ ជាពាក្យគោរព
ពាក្យបា បពិត្រព្រះអង្គិនិរខុត្ត នេះជាពាក្យពោល ដោយគោរព
កោត់ក្រែង ហេតុនោះ (លោកសួរថា) បពិត្រព្រះអង្គិនិរខុត្ត ព្រះអង្គជា
បុគ្គលមានបញ្ហាបាស់ក្រា ខ្ញុំព្រះអង្គិស្បូរហើយ សូមឲ្ងធំគ្រាស់ប្រាប់
សេចក្ដីប្រព្រឹត្តិ នៃបុគ្គលទាំងឡាយនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គិ ។ ហេតុ
នោះ ព្រាហ្មណ៍នោះ គោលថា

បុគ្គលទាំងឲ្យាយណា មានធម៌ពិបារណា ឃើញ ហើយ និង
បុគ្គលទាំងឲ្យាយណា ជាសេក្ខៈ មានប្រមាណច្រើន
ក្នុងទីនេះ បញ្ជិត្តព្រះអង្គនិវិទុក្ខ ព្រះអង្គជាបុគ្គលមានបញ្ជា
បាស់ក្រា ខ្ញុំព្រះអង្គសួរ ហើយ សូមទ្រង់គ្រាស់ប្រាប់សេចក្តី
ប្រព្រឹត្តិ នៃបុគ្គលទាំងឡាយនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។
(៧០) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា) បុគ្គលមិនគប្បីប្រាថ្នាក្នុងតាម
ទាំងឡាយ មិនគប្បីធ្វើចិត្តឲ្យល្អក់ ជាបុគ្គលឈ្វាស់វៃ ក្នុង
ជមិទាំងពួង គប្បីប្រព្រឹត្ត មានសតិ ជាក់ក្នុ ។

អដិតមាណរិកញ្ជញ្ញាតិទ្ទេសោ

(៩១) កាមេសុ លក់កំដៅ្ហាង មាសង ជំនា-ខេតេ ទ្វេកាមា វគ្គាមា ខគ៌លេសភាមា ខ ។ សសុធ វត្តភាមា ។ ឧល្យុខមារិស ឧល្យុម សន្តា មនាចិតា ឥន្ទា មនាចិតា សោ មនាចិតា ដោ-ដ្ឋព្វា អន្តាណា ខាបុរណា ខាស់ខាសា អជេជ្យកា ក្តុក្តុក្តុក្តុក្ស មន្ត្រីស្ត្រា ខេត្ត វត្ត មារញ៉ូ សុ-វេណ្ឌ តាមជិតមកជីជាជិយោ ដើញ ជិនមនោ ច កោ-សោ ខ តោដ្ឋាភារញ្ជូ យដ្ឋិញ្ចុំ ដេធិយវត្ថុ វត្តភាមា។ អប់ខេ អត់តែ តាមា អយុតត កាមា បច្ចុប្ប្ កាមា អជ្ឈត្ថា ភាមា ពហិន្ទា ភាមា អជ្ឈត្តពហិន្ទា ភាមា ហ្យ ភាមា មជ្ឈិម ភាមា បណ៌តា ភាមា អច្ចេះ-កា ភាមា មានុសិកា ភាមា ឧញ្ជាជ្ញិតា តាមា ជំម្មិតា ភាមា បរជំម្មិតា ភាមា បរិក្តុហ៍-តា ភាអ អប់ក្ដេចតែ ភាមា មមាយ៍តា ភាមា អនុសាយ្យមា អាមា អាមេរិក ដូម្នា មាទិត្ត ខែមុខរ ឌគីរ មាខិត្ត មនៃមុខរ ឌគីរ ដ្ឋេន មន្ត្រីយ ដែន ភាព ៩ មេ វិទ្តិ វត្តភាមា ។

អដិតមាណវិកញ្ជញ្ញាធំទ្វេស

(៩១) អធិប្បាយពាក្យថា បុគ្គល មិនគប្បីប្រាញ់ ក្នុងកាមទាំង ព្យាយ ត្រង់ពាក្យថា កាម បើតាមទទ្ធាន កាមមាន ៤ គឺ វត្តកាម ១ កំលេសតាម ១ ។

វត្តម ត្រីដូចមេច។ រួបជាខ្មុំតាប់ចិត្ត សុំឡេងជាខ្មុំតាប់ចិត្ត ក្នុំខ ជាទីតាប់ចិត្ត រស់ជាទីតាប់ចិត្ត ផ្សព្វជាទីតាប់ចិត្ត កម្រាល ស្វេកពាក់ ខ្ញុំស្រី ខ្ញុំប្រុស ៧៣ ចៀម មាន ជ្រុក សេះឈ្មោល-ញ ស្រ ចម្ការ ជ្រក់ មាស ស្រក និគម ជនបទ សេខានិករ ឃ្វាំង វត្តជាទីតាំងនៃសេចក្ដ ត្រេកអរណាមួយ ឈ្មោះថា វត្តកាម ។ មួយ ទៀត កាមជាអតីត កាមជាអនាគត កាមជាបច្ចុប្បន្ន កាមវាងក្ង កាមវាងក្រៅ **ទាំង**ខាងក្នុងទាំងខាងក្រៅ កាម ថោតទាប កាមយ៉ាងកណ្ដាល កាម ខ្ពស់ខ្ពស់ តាមប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអបាយ តាមជារបស់មនុស្ស តាមជាខិត្ កាមដែលតាំង ឡើងឯង កាមដែលនិម្មិត កាមដែលបុគ្គលដទៃនិម្មិត កាម ដែលហុងហែង កាមដែលមិនហ្លួងហែង កាមដែលរាប់មាន កាមដែល មិនរាប់អាន ធម៌ជាកាមាវេបរពុំ និមសក្តី ធម៌ជារូប្រវេបរពុំ និមសក្តី ធម៌ ជាអរូប្រាវបរតាំងអស់ក្ដី ជាវត្តនៃតណ្តា ជាអារម្មណ៍នៃតណ្តា ឈ្មោះ ឋាតាម ដោយសេចក្ដីថា គប្បីប្រាជ្ញា ដោយសេចក្ដីថា គប្បីគ្រេកអរ ដោយសេចក្តីថា គប្បីស្រវឹង ទាំងនេះ លោកហៅថា វត្តកាម

សុតុន្តចិដិកេ ខុទ្ធកតិកាយស្ស ក្ខុឡូនិទ្ទេសោ

អន្ទសំ ភាម តេ មូលំ សន្ល់ប្បា ភាម ជាយស់ ន នំ សន្ល់ប្បាំស្បាន រ៉ាំ ភាម ន ហេសំសីនំ ។ សន្ល់ប្បាំស្បាន រ៉ាំ ភាម ន ហេសំសីនំ ។ សម ប៉ុន្តិ ភាលេសភាមា ។ គេនោ ប៉ុន្តិ ភេស្លាយ ហេ កាតេ ។ ខេ ។ អភិជ្ជា ហេកោ អភិជ្ជា ហេកោ អភិជ្ជា ហេកោ អភិជ្ជា ហេកោ អភិជ្ជា ហេកោ អភិជ្ជា ហេកា អភិជ្ជា ប្រាំព្យេស្លាន ភិក្សា ស្បាំ ស្បាំ ស្បាំ ស្បាំ អភិជ្ជា អភិជ្ជា ស្បាំ អភិជ្ជា ស្បាំ អភិជ្ជា ស្បាំ អភិជ្ជា ន មេ ប៉ុន្តិ ស្បាំ អភិជ្ជា អភិជ្ជា អភិជ្ជា មន្តិ គេនេ មន្តិ កាតេ មនា មន្តិ កាតេ មនា មនា មន្តិ កាតេ មនា មន្តិ កាតេ មន្តិ កាតេ មន្តិ កាតេ មនា មន្តិ កាតេ មន្តិ កាតេ មនា មនា មនា មន្តិ មន្តិ មនិស្ស កាតេ មនា មនា មន្តិ មនិសិស្ស មនា មនិស្ស មនា មនិសិស្ស មនា មន្តិ មន្តិ មនិស្ស កាតេ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មនិស្ស មនា មនិស្ស មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មនិស្ស មនិស្ស មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មនិស្ស មនិស្ស មន្តិ មន្តិ មនិស្ស មនិស្ស មនិស្ស មន្តិ មន្តិ មន្តិ មនិស្ស មនិស្ស មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្ត

ទ ម. អត់ខ្មោ អស្ស ។ ៤ ម. វិតគេគោ វិតតគេគោ ។

សុត្តនូចិជិក ?ទូកនិកាយ ធ្លូឡនិទ្ទេស

ភាលេសតាម តេដ្ឋចម្ដេច ។ ចំណង់ឈ្មោះថា តាម តម្រេកឈ្មោះ ថា តាម ចំណង់នឹងតម្រេក ឈ្មោះថា តាម តម្រះឈ្មោះថា តាម តម្រេក ឈ្មោះថា កាម តម្រិះនឹងតម្រេក ឈ្មោះថា កាម បានដល់ចំណង់ គឺកាម ក្នុងតាមទាំងទ្បាយ តម្រេកគឺតាម សេបក្ខិរិករាយគឺតាម តណ្ណាគឺតាម សេចក្តីស្នេហាគឺតាម សេចក្តីស្រែកឃ្វានគឺតាម សេចក្តីអន្ទះអន្តែធី គឺតាម សេចក្តីប្រាថ្នាគឺតាម សេចក្តីជ្រប់គឺតាម កិរិយាលង៍ចុះគឺ តាម អន្ធង់ គឺកាម គ្រឿងប្រកបតីកាម សេចក្ដីប្រកាន់គឺកាម នីវរណៈគឺកាមច្ចខ្លះ។ ម្នាល់កាម តថាតតឃើញ ខិតាំងរបស់អ្នកហើយ ម្នាល់ កាម អ្នកគេតអពសេចក្តីត្រះរិះ គថាគត នឹងលែងត្រះរិះ រកអ្នក ម្នាល់តាម អ្នកនឹងមិនមានដោយប្រការយោងនេះ ៗ ព្ភៈនេះ លោក ហៅថា កំលេសតាម ។ តណា លោក ហៅថា សេចក្តីប្រាញ់ បានវាង តម្រេក តម្រេកទាំង ។បេ។ អភិជ្ជា លោក: អកុសលមូល ។ ៣កស្រា បុគ្គលមិនគប្បីប្រាជ្ញា ក្នុងតាម៣៨ ឡាយ បានសេចភ្ជុំថា បុគ្គលមិនគប្បីប្រាញ់ មិនគប្បីជាប់នៅ ក្នុងកំលេសតាម និងវត្ថុកាមទាំងឡាយ គឺជាអ្នកមិន្យុល្បា មិនលង់ចុះ មិនជ្រប ត្នខ្ពត ដែលលម្យង្ លេលដែល និម្មេង ស្រុខដែណ លះ ជ្រាញ់ លះ ចោលជ្រាញ់ ជ្រាសថាការគ ចោលវាគ: ភ្នាក់វាគ: លែងភគ: លះវាគ: លោសចោលវាគ: ចេញថាក្នុកណៈ

អជិតមាណវិកឲ្យញ្ញាធំទេ្ធសោ

និញ្ញាតោ និត្តតោ សិតិក្ខាតា សុខឲ្យដ៏សំផន ត្រូញ្ញ-ក្នុះតែខេ អគ្គនា វិហយ្យាត់ កោមេសុ នាក់ក់ដៅ្ហួយ្យ ។ (៩២) មនសាលាហៃ សំយាត់ មនោត់ យ៉ ចំតុំ မေးက မောင်္သရို လူလို ရက်ိန္နီး မင္သြန္နီး မင္သြန္နီး ញុំ រួយ ហុ រួយ ហង្គ ដែរ នេះ នេះ ស្នា ស្នា រា ကေလာင္ပင္စုံးအင္း င်ာ္ဆို မားကို ေတာ့ အဲ လုပ္ပေါ့ အို မွားေ ឃដ្តំ ខហិត គន្តំ អវុបសន្តំ ដៃធុច្ចាតែន មនោ-ឧុទ្ធរំតែន រាតេន នោសេន មោមោន កោចេន ឧុបនា-លេខ ឧយើច ឧឌបាទេខ មុសបិល ឧដីពេលច មាយាយ សាដេយៀន ៩ម្ដេន សារម្ដេន មានេន អត់មានេះ មានេះ បមានេះ សព្វក្តិលេសេហ៍ សព្វ-ឧុទ្ធាតេហ៍ សព្វជាដេហ៍ សព្វជាធ្យាល់ សព្វសន្នា. មេហ៍ សត្តសហភិសដ្ឋាមេហ៍ ចំន្តំ អាវលំ ហោតិ លុខ្ស៊ីនំ សារិនំ ឃដ្នំ ខល់នំ ភេទ្តិ អវុបសន្តិ ។

១ ម. បណ្តុះ មនោ ។ ៤ ម. ឯក្នុន្តរេ តុផ្លុំ ។

អដិតមាណរិកញ្ចុក្កាតិទូស

ទានសភាពលេត់ មានត្រជាក់កើតលើយ មានកិរិយាបានចំពោះទូវសុទ កហ្វីនៅដោយខ្លួនដ៏ប្រសើរ ហេតុនោះ ទ្រង់ត្រាស់ថា បុគ្គលមិនគេហ្វី ប្រាថ្នា ក្នុងតាមទាំងទ្បាយ ។

(៩២) អធិប្បាយពាក្យថា មិនគប្បីធ្វើចិត្តឲ្យល្អក់ ត្រង់ពាក្យ ចិត្ត បានដល់ធម្មជាតសម្រាប់ត្រិះរិះ សម្រាប់ដឹង សម្រាប់ប្រាថ្នា ហទ័យ ភវង្គិចិត្ត មទាយតន: មនិន្ទ្រិយ វិញាណ វិញាណក្នុន្ធ ម នៅ ភិព្គាណជាតុ ។ ចិត្ត ជាជម្មជាតល្អក់ វឹកវេរ ញាប់ញាវ ចង្កៀតចង្អល់ ឃ្វេងឃ្វេង ភាក់ផ្អេល មិនស្វប់ ដោយកាយទុច្ចៈ រិត វិចិទ្ធុប្តាំត មនោទុច្ចរិត កគ: គេស: មោហ: ក្រោធ ការបងក្រោធខុត ការលុបលានីគុណ ការវាយឲុកស្មើ សេចក្តីឈ្នា -និស សេចក្តី**ណា**ញ ការលាក់ពុត ការអូតអាង ការចចេស ការ ប្រណាំងវាសនា មាន: ការមើលងាយ សេចក្តីស្រឹង នឹងសេចក្តី ប្រហែស ចិត្តនោះ ជាធម្មជាតល្អក់ វឹកវេ ញាប់ញ៉ាំ បង្អៀត ចន្ទល់ យ្វេង ឃ្វេង ភាក់ផ្ដើល មិនស្ងប់ ដោយកំលេសពិងពួង ទុច្ចតែទាំងពួង សេចក្តីក្រល់ក្រវាយទាំងពួង សេចក្តីអន្ទុះអន្ទែងទាំង ពូង សេចក្តីក្តៅក្រហាយទាំងីពូងី អកុសលាតិសង្គារទាំងពូង

សុត្តខ្ពស់ដីពេ ខុទ្ទពនិកាយស្បា ក្ខុឡនិទ្ទេសោ

មនុសានារំលោ សំយាត់ ខិត្តេន អនាវិលោ សំយា អប់ខ្យុំតោ អនេរិតោ អយខ្លំតោ អនលិតោ អភិប្តេ វ៉ូនសន្តោ អាវិលការ កាំលេស ដំពេយ្យ នដំពេយ្យ វិនោនេយ្យ ព្យុខ្លឺកាយ្យេ អនកាវខ្លែយ្យេ អាវិល-ការបាំ កាំលេសេខាំ ខ អារតោ វិរតោ^(៣) នដ់វិរតោ និក្ខាន្តោ និស្សដ្ហោ វ៉ូនសន្តោ វិទ្យុខុត្តោ វិសញ្ញុត្តោ វិមាវិយានិកាតេន ខេតុសា វិទ្យុខុត្តោ វិសញ្ញុត្តា វិមាវិយានិកាតេន ខេតុសា វិទ្យុខុត្តា វិសញ្ញុត្តា

(៩៣) គុសលោ សព្វដម្លានខ្លិ សព្វេ សង្ខារា អនិទ្ធានិ គុសលោ សព្វដម្លានិ សព្វេ ជម្នារា ឧត្តានិ គុសលោ សព្វដម្លានិ អវិជ្ជាជជ្ជុំ អ នត្តានិ គុសលោ សព្វដម្លានិ អវិជ្ជាជជ្ជុំ ស បន្តិញ្ចិ សពុធយដម្មំ សព្វន្តិ និរោជដម្ពន្តិ គុសលោ សព្វដម្លានិ រៀម្បី គុសលោ សព្វដម្លានិ ។

៣ ម. អស្ស វិរពោ ។

សុព្វត្តប្រជ័ព ខុទ្ទពតិកាយ ខ្លានិទ្ទេស

តាក្យថា មិខតប្បីធ្វើចិត្តឲ្យល្អក់ បានន័យថា មិនតប្បីមានចិត្តល្អក់
មិនវិតវរ មិនញាប់ញ័រ មិនចង្អៀតចង្អល់ មិនឃ្វេងឃ្វេង មិនភាក់
ផ្អើល ស្ងប់ គប្បីលះបង់ លះបង់ផ្ដាច់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើ
មិនឲ្យមានបែបភាពខ្វុវគិលេសទាំងឡាយជា គ្រឿងធ្វើឲ្យល្អក់ មួយទៀត
ជាបុគ្គលត្វាយ វៀរ វៀវស្រឡះ ចេញផុត ស្ងប់ រួចស្រឡះ ប្រកប
ជ្រាស បាកកិលេសទាំងឡាយជា គ្រឿងធ្វើឲ្យល្អក់ គប្បីទៅដោយចិត្ត
ជ្រាសបាកសេចក្ដីសល់វិល់ (ហេតុនោះ ទ្រង់ត្រាស់ថា) មិនគប្បីធ្វើចិត្ត
ឲ្យល្អក់ ។

(៩៣) ៣ក្យូថា ឈ្ងាស់វៃក្នុងធមិទាំងីពួង អធិប្បាយថា ឈ្ងាស់វិក្សុងធមិទាំងីពួង អធិប្បាយថា ឈ្ងាស់វិក្សុងធមិទាំងីពួងថា សង្ហារទាំងីពួងថា ស្លាស់វិក្សុងធមិទាំងីពួងថា ធមិទាំងី ពួងថា សង្ហារទាំងីពួងថា គុក ឈ្ងាស់វិក្សុងធមិទាំងីពួងថា ធមិទាំងី ពួងជាអនត្តា ឈ្ងាស់វិក្សុងធមិទាំងីពួងថា សង្ហារទាំងី ពួយ (មាន) ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ។ បេ ។ ឈ្ងាស់វិក្សុងធមិទាំងីពួងថា ធម្មជាត ណាមួយ មានសភាពកើតឡើង ធម្មជាតទាំងអស់ នោះ មានសភាព ហេតុទៅជាធម្មតា បុគ្គលឈ្ងាស់វិក្សុងធមិទាំងីពួង យ៉ាងខេះឯង ។

អជិតមាណរិកហ្មញ្ញាតិខ្មេរសា

ម៩៧ អនិទ្ធាតា កាសលោ សព្ទនម្នាន់ ឧក្ខាតា មេត-តោ កណ្ដុតា សហ្វុតោ អយ តោ អាជាជាតា មកតោ បលេកគោ ភ្នាំតំតោ ឧបន្ទវតោ អសាតាតា កយាតា ឧបសក្តុ ខេល តោ មក្ខុំ តោ អនុវតោ អគាណ-តោ មលេសា តោ អសាលាតោ អសាលើក្នុងនោ វិត្ត តោត្តតោស្តាតោអន្តតោអជីនវេតា វិចវិណារ មជម្នាតា អសារគាតោ អយមូលតោ វជគាតោ វិភវៈ តោ សាស់វាតា សង្គ័ត់គោ មារាមិស តោ ជាតិជម្មាតា ជាជម្មាតា ត្បាជជម្មាតា មរណជម្មាតា សោកមេរិៈ នៅខុត្តានោមជួស្បីមាលាមានគឺលេខគិ-តោ សមុឧយតោ អត្ថមតោ អនុស្បានតោ^(a) អាធិ-ស្នេលោ សព្ទស្និន ។ អេ៩៧ ១៩ ស្នេលោ សនុ តុសាលា អយនជេតុសលោ ខដ់ខ្ទុសទុខ្យាជកុស-លោ សត៌ព្យដ្ឋានគុសលោ សម្មព្យជានកុសលោ ឥទ្ធិទានកុសលោ ឥន្ទ្រិយកុសលោ ពលកុសលោ ពោជ្ឈន៍កុសលេ មក្តកុសលេ ដលកុសលេ និទ្ធានគុសលោ រាម្បី គុសលោ សព្ទនម្នាន់ ។

ទ ម. អស្សា ។ ពោ ។

មួយ ទៀតឈ្មាស់វេក្សិធម៌ទាំព្លួង ថាមិន ទៀង ថាជាខុត្ត ជាកោគ ជាហុស ជាសរ ជាអន្ត្រាយ ជាជម្ងឺ ជារបស់ដទៃ ជាបេសវិនាស ជាចង្រឹ ជាទប**្រភ** ជារបស់មិនគួរជ្រាថ្នា ជាគ័យ ជាទបស់គ្គ ជារបស់ញាប់ញារ ជារបស់ពុករលួយ ជារបស់មិនឋិតថេ ជារបស់ពឹងមិនធាន ជាបេសពុន មិនបាន ជាបេសមិនមែនជាទីរពុក ជារបស់សង្ឃឹមមិនបាន ជារបស់ ឥតអំពើ ជារបស់ខាន ជារបស់សូន្យ ជារបស់មិនមែនខ្លួន ជាគេស ជាបេសតែងប្រែប្រល ជាបេសឥតវ៉ិម ជាទីតាំងនៃទុក្ខ ជាអ្នកសម្ងាប់ ជារបស់ប្រាស់ ហាក់សេចក្តីចំរើន ជារបស់ប្រកបដោយមាសវ: ជារបស់ ដែលបច្ចូយភាក់តែង ជានុយប្រេស់មារ ជារបស់មានជាតិជាធម្មតា មាន ដែលជាធម្មមា មានព្យាធិជាធម្មមា មានមរណៈជាធម្មមា មានសោកទ្បឹក ខ្យល់ ទុក្ខ ទោមនស្ស សេចក្តីតានតឹងជាធម្មតា មានគ្រឿងសៅហ្មង៍ ជាធម្មតា មានការកើត មានការវិនាស មានសភាពមិនគួរជ្រះថ្វា ជាទេស មានការរេប្រញាមិនបាន បុគ្គលឈ្មាស់វេក្ខង៍ធម៌ទាំងពួង យ៉ាង នេះឯង ។ មួយ ទៀត ឈ្វាស់វៃក្នុង១ន្ទ ឈ្វាស់វៃក្នុង៣តុ ឈ្វាស់វៃក្នុង អាយតនៈ ឈ្វាស់វៃគ្នុងបដ់ច្ចួសមុច្បាន ឈ្វាស់វៃគ្នុងសត់ច្បូដ្ឋាន ឈ្វាស រុំ ដ្រុសគិតដៃ បាំសម្រុះ មុខ ៤៤ ហើមរុំ មេខ បាំសម្រុំ មាន បាំសម្រុំ ក្នុងពល: ឈ្វាស់វៃក្នុងពោជ្យង្គ ឈ្វាស់វៃក្នុងមគ្គ ឈ្វាស់វៃក្នុងផល ឈ្វាស់វៃក្នុងនិព្វាន បុគ្គលជាអ្នកឈ្វាស់វៃក្នុងធម៌ទាំងតូនយ៉ាងនេះឯង ។

សុត្តនួមជីពេ ខុទ្ធកនិកាយស្ស ក្ចុឡូនិទ្ធេសោ

(៩៤) សតោ ភិក្ខុ បរិត្យជំនិ សតោនិ បន្ទូហិ
ការណេល៍ សតោ ភាយេ កាយេខុបស្បួនសេនិប្បដ្ឋានិ ភាប់ន្តោ សតោ ប៉េខនាសុ ប៉េខនានុបស្បនាសនិប្បដ្ឋានិ ភាប់ន្តោ សតោ ចំនេត្ត ចំន្តានុបស្បនាសនិប្បដ្ឋានិ ភាប់ន្តោ សតោ ចំនេត្ត ចំន្តានុបស្បបស្ចិន បន្ទូល៍ ការណេល៍ សតោ ១ មេនុស្ ១ ម្ចានុបេលំបំ ចន្ទល់ ការណេល៍ សតោ អសនិបប់ជ្ជនាយ សតោ សនិការណ៍យានំ ១ម្នាន់ កានត្តា
សតោ សនិប្បដិបត្តានំ ១ម្នាន់ មានត្តា សតោ សនិចិត្តានំ ១ម្នាន់ អប្បចម្ពី សត្តា សតា

១ម. ធ្នូកគោ ។

សុត្តតូចិជា ខុទ្ទពតិកាយ ក្ចឡូនិទ្ទេស

មួយ ទៀត អាយតនៈ ១៤ គឺភ្នែកនឹងរូប ត្រចៀកនឹងសំឡេង ច្រមុះ នឹងក្នុន អណ្តាតនឹងរស កាយនឹងផ្សព្វ ចិត្តនឹងធម៌ យៅថា ធម៌ទាំងពួង ។ តម្រេកក្នុង៍អាយគន: ជាខាងីក្នុងខាងក្រៅទាំងឡាយ ជាក់លេសដែល មានឲ្សសង្គាច់លោលហើយ ធ្វើមិនឲ្យមានទីតាំង បុគ្គល នោះលះ ជង៌ ដូចជាដើមត្នោត មិនឲ្យមានបែបភាព មិនឲ្យមានសភាពកើតឡើងតទៅ ដោយហេតុណា បុគ្គលនោះឈ្មោះថា ឈ្វាស់វៃក្នុងធម៌ទាំងពួងដោយ ហេតុប៉ុណ្ណេះ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ឋា) ឈ្នាស់វេក្ខង៍ជមិទាំងីពួង ។ (៨៤) អធិប្បាយពាក្យថា គប្បីប្រព្រឹត្ត មានសតិជាភិក្ ភាក្សាថា មានសត់ គឺឈ្មោះថា មានសត់ ដោយហេតុ៤គឺ កាយានុបស្សនាសត់ហ្វដ្ឋាន ក្នុងកាយ ឈ្មោះថា មានសត វេទនានុបស្សនាសត់ប្បដ្ឋាន ក្នុងវេទនាទាំងឡាយ ឈ្មោះថា មានសត៌ ចិត្តានុបស្សនាសត់ហ្វដ្ឋាន ក្នុងចិត្ត រេឈៈណ ធញ្វុបសុទ្រាសតិហ្វដ្ឋាន ក្នឹធមិទាំងីទ្បាយ ឈ្មោះជា ។ មានសត់ដោយហេតុ ៤ ដ ែទៀតគឺ ឈ្មោះថា ព្រោះរៀវថាកការមិនមានសតិ មានសតិ ព្រោះបានធ្វើធមិ គប្បីធ្វេះជាយសនិ មានសនិ ព្រោះកំហត់ហេលធម៌ ដែលជាសត្ររុ ដល់សត់ មានសត *ព្រោះមិនក្ដេចធម៌* ជានិមត្តរបស់សត

អជិតមាណវិកញ្ចញ្ញានិទ្ធេសោ

អមហេចិ ខេត្តហ៊ុ ការណេហ៊ុ សតោ សតិយា សមន្ត្រត់ត្តា ស តេ សត់ហេ ស្រិតត្តា ស តេ សត់-យា ភាក្តាតាយ^(១) សតោ សតិយា អចទ្វោរាស-ណតាយ សេតោ ។ អបប្រេចិ ខត្តូហិ ការណេហិ ស តេ សភ្ត ស តេ សភ្ត ស តេ សមិត្ត ស នោ សន្ដម្មមន្ត្រាត់ ស នោ ។ ពុទ្ធានុស្បីតំ. យា ស តោ ខម្មានុស្សទិយា ស តោ សង្ឃនុស្សទិយា ស នោ សំលានុស្បូទិយា ស នោ ថាកានុស្បូទិយា ស់តោ នៅតានុស្សទ័យ ស់តោ អាយមានស្សទ័យា ស នោ ម ណោឧ្សុវ្តិយា ស តោ កាយេកតាសតិយា ស តោ នុមសមានុស្សគំណ ស តោ ។ យា សគំ ។ ខេ។ សញ្សត់ សត់សៃ ឡោជា្ណ់ ឯកាយជ-មក្តេ អយ់ វុទ្ធត៍ សភា ។ ឥមាយ ខ្មេតោ យោត សមុបេតោ ខ្លាក់តោ សមុលាក់តោ ខ្ប-ប់ សេត្ត ខេត្ត ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ វិទ្តិ ស្ត្រ ។

១ ម. ៣៦ គោន ។

អដិតមាណរំកច្បញ្ញានិទ្ទេស

មានសត់ដោយហេតុ ៤ ដទៃទៀតគឺ ឈ្មោះថា មានសត ជាអ្នកបរិប្ចូណ៌ ដោយសត៌ មានសត់ ព្រោះថ្មឹកដោយសត៌ មានសត៌ ព្រោះស្កាត់ជំនាញដោយសតិ មានសតិ ព្រោះមិនភាកលោលសតិ ។ មានសត់ដោយហេតុ ៤ ដទៃទៀតគឺ ឈ្មោះថា មានសតិ ព្រោះ ជាអ្នកមានសតិ មានសតិ ព្រោះជាអ្នកសុប មានសតិ ព្រោះជាអ្នក រទ្វាប់ មានសត់ ក្រោះបរិបូណ៌ ដោយសប្បីសេធម៌ ។ ឈ្មោះថា មានសត់ ព្រោះការរព្ធករឿយ។ នូវព្រះពុទ្ធ មានសត់ ព្រោះ ការរពុករឿយ ៗ នូវព្រះធម៌ មានសតិ ព្រោះការរពុករឿយ ៗ នូវព្រះ សង្ឃ មានសតិ ព្រោះការរពុករឿយ ៗ នូវសិល មានសតិ ព្រោះ ការព្រេករឿយ ៗ ខ្លួវបាគ: មានសតិ ក្រោះការព្យេករឿយ ៗ ខ្លួវធមិ ដែលធ្វើឲ្យជាទេវតា មានសតិ ក្រោះការរព្ធក្យើយ ៗ នូវ ស្វល់ដង្កើម សត់ ដោយការរពុក ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាយ មានសត់ ព្រោះការរពុក រឿយៗ នូវព្រះនិព្វាន ។ ការរពុត ។ បេ ។ ការរពុកត្រវ ការរពុក ជាអង្គ នៃធម៌ ជាគ្រឿងត្រាស់ជំងឺ ជាផ្ទុវជាទីទៅនៃបុគ្គលម្នាក់ឯងណា នេះលោក ហៅថា សតិ ។ ភិក្ខុប្រកប ប្រកបព្រម ចូលទៅ ចូល เศสิธเตย ตุณเศสณ์ ตูณเศสณ์เตย เรลชเตยเท็น ដោយសត់នោះ កក្ខនោះ ហេត់ហៅថា មានសត

អំគ្នាត់ សត្តខ្ញុំ ឧញ្ជន់ អំខ្នត្តា អំគ្នា សក្តាយន់ដ្ឋ អំគ្នា ហោត់វិចិត់ច្នា អំគ្នា ហោត់ សីសព្វតបេរមាសោ អំគ្នោ ហោត់ រាគោ អំគ្នោ ហោត់ ឧោសោ អំគ្នោ ហោត់ មោ. ហោ អំគ្នោ ហោត់ មាលា អំគ្នោ ហោត់ អំឌ្នស្ប ហោៈ ខ្ញុំ ទាបកា អកុសលា ឧញ្ញ សង្គិលេសិកា ទោលេជា ។ វិកា សឧរា ឧុក្ខវិទាកា អាយគ៌ ជាត់ជាមរណើយ ។

មជ្ជេច កាតេច⁽⁰⁾ អត្តជា (សតិយាត់ កក្វ)
មរិនិញ្ជានក់តោ វិតិយ្ណាក់ខ្នែរ
វិកាញ កញ្ជា ប្រើព្រាយ
វុសិតវា ទីឈមុខពួក្រ^(២)ស ភិក្ខាត់ ។

អេតា ភិក្ខុ បរិទ្ធដេតិ អេតោ ភិក្ខុ បរិទ្ធដេ អេតោ

កម្មេយ្យ អេតោ តិដ្ឋេយ្យ អេតោ ជំអឺខេយ្យ អេតោ

អេយ្យំ កាប្បេយ្យ អេតោ អភិក្ខុខេយ្យ អេតោ បដិ

ក្រុមេយ្យ អេតោ អាសោគេយ្យ អេតា វិសេគេយ្យ

អេតា អថ្មិញ្ជេយ្យ អេតា បអាយ្យ អេតា អេញ្ហាដំបត្តចំអំ ជាយ្យ អេតា បយ្យ អេតា វិសាយ្យ

វត្តេយ្យ វរិយេយ្យ សាសេយ្យ យបេយ្យ ហេបេយ្យតិ

អេតា ភិក្ខុ បរិទ្ធដេ ។ គេលា កក់

១ម.បដោតកភេ៩ ។ 🖫 ម. ខីណជាតិបុខព្លា ។

សុគ្គត្តចិជិត ខុទ្ទពតិកាយ ប្ចូឡតិទ្ទេស

ពាក្យថាភិក្ខុ គឺថាភិក្ខុ ព្រោះជាអ្នកទំហាយធម៌ប្រាំពីរគឺ ទំហាយ សក្ដាយទិដ្ឋិ ទំហាយវិចិភិក្ខា ទំហាយសីលព្វតបពមាស ទំហាយរាគ: ទំហាយទោស: ទំហាយមោហ: ទំហាយមាន: ទំហាយអកុសលដ៏ លាមកទាំងីឡាយ ប្រកបដោយគ្រឿងសៅហ្មង់ព្រម ដែលឲ្យបដិសន្ធិ ក្នុងភពថ្មី ប្រកបដោយសេចក្ដីក្រៅល់ក្រវាយ មានទុក្ខដាផល ជាបច្ច័យ នៃជាតិ ជព មរណ: ក្នុងអនាគត ។

ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលសភិយៈ បុគ្គលដល់នូវបរិៈ និញ្ជូន ដោយមគ្គដែលខ្លួនចំរើនហើយ មានសេចក្តីសង៌្យ័យ ធ្វុងហើយ លះបង់នូវសេចក្តីនៃសេនឹងសេចក្តីចំរើន មានមគ្គ អប់រំហើយ មានភពច្ចីអស់ហើយ បុគ្គលនោះហៅថា ភិក្ខុ។

ពាក្យថា គប្បីប្រព្រឹត្តមានសត់ជាក់ក្នុ បានទ័យថា គប្បីប្រព្រឹត្តមាន ស្ថាតជាក់ក្នុ គឺគប្បីមានសត់ដើរទៅ មានសត់ឈរ មានសត់អង្គ័យ មានសត់សម្រេចខ្លាំសេយ្យាសន៍ មានសត់ឈានទៅ មានសត់ឈានថយ មានសត់ក្រឡេកមើល មានសត់ក្រឡេកមើលផ្សេងៗ មានសត់បត់ ចូល (ខ្លាំអាយារៈ) មានសត់លា (ខ្លាំអាយារៈ) មានសត់ប្រទ្រឹ សង្ឃាដី បាត្រ នឹងចាំរ មានសត់ត្រាច់ទៅ គប្បីមានសត់សម្រាន្តនៅ ប្រព្រឹត្តទៅ ក្យា យាត្រា ឲ្យយាត្រាទៅ ហេតុនោះ (ខ្ងាំគាស់ថា គប្បី ប្រព្រឹត្តមានសត់ជាក់ក្នុ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា

អដិតមាណវិកច្បញ្ហានិទ្ធេសោ

តាមេសុ ៣ភិតដ្ហេយ្យ មនុសាធារំលោ សំយា តុសលោ សព្ទម្មាន សតោ ភិក្ខុ មរិព្ធជនិ ។ (៩៤) មាស សង្សាស្រ្ត ស្ដេច ស្រាស់ (ឃុខ សន្នំ ស្ខង ខ្លែង ស្ខង ស្រែស ស្ខង ខេត្ត សា ស្ខង សង្គ វាសានវាសិតា គេសំ អធ្គោទាណសហសុក្ខំ វ៉ាដំ វិតមល់ ជម្មេញ នុធភាធិយត្តិញ សមុធយជម្មុំ សត្វ. ខ្ញុំ ចុះបេខឧតិទ្ធ័ ខណៈ ខ ឈ្រល់ឃមារី អន់សសភា អាសហយ៉ា ចំនួ វិទុទ្ធ ។ សមា អរមានព្យុតា អជិ-ខជុឌារាមខ្មែនហ៊ុមមហ៊ីល់មេសា ខ ឧភា ខិ អន្តរស់តា ។ អណ្ឌូកាសយវត្សស នោ សង្ឃដ្ឋមត្ត-ច្សានពេ ភក្តិ អនិង្គជិត្រខ្ញុំលា ឧណីហ្មុមេ ឯមន្ត្រី នមស្សាស និសំនោ្ល ហោត់ សត្ថា មេ ក ្តេ កក-វា សាវាគោហមស៊ូត ។

អដីតមាណវិកឲ្យញ្ញាន់ទេ្ធសោ ១៤មោ ។

បុគ្គលមិនគប្បីប្រាញ់ ក្នុងកាមព័ងខ្លាយ មិនគប្បីធ្វេចត្តិឲ្យល្អក ជាបុគ្គលឈ្មាស់វេក្សាធម៌ទាំងពួង គប្បីប្រព័ត្ត មានសត់ ជាភក្តុ។ (៩៤) ឃែលីឃុំ ស្ងួខាណ សុខអដ្ឋាហ្គាល្រុកខ្មែក មានប!យោគ វត្តមួយ (១) មានសេ**ច**ក្តីប៉ឺនប៉ឹងតែមួ**យ** មានធម៌ជាគ្រឿងអប់រំតែមួយ អបរ ហេយ (ក្នុងពុទ្ធសាសនាជាអត្ត) ជាមួ**យ**គា មួយអន្វេរជាយ ត្រាហ្មណ៍ (ឈ្មោះអជិត:) នោះ ធម្មបុគ្គ គឺសោគាបត្តិមគ្គ មានច្ចូលី ទៅប្រាសហើយ មានមន្ទិ**លទៅ**ប្រាសហើយ កើតឡើងដល់ពាន់នៃ សត្វដ៏ច្រើនទាំងនោះថា ធម្មជាតណាមួយ មានករិយាកើតឡើងជាធម្មតា ធម្មជាត្រាំងអស់នោះ មានកំរិយារលត់ទៅវិញជាធម្មតា ព្រាហ្មណ៍នោះ មានចិត្តផុតស្រឡះហើយ ហាកអាសវៈពាំងឡាយ ព្រោះ មិនប្រកាទ់មាំ ដំណាលគ្នាដោយការចប់គាថា ។ (លំដាប់នោះ) ស្បែកទា ដដា សពត៍សំបក ឈើ ឈើប្រត់ កុណ្ឌីទឹក នឹងសក់ពុកមាត់ពុកបង្កា ភិបាត់ទៅជាមួយនឹងពេលដែលដល់ នូវភាពខែខ្លួនជា_{ប្}ពះអរហន្ត ។ (អជិត ព្រាហ្មណ៍)ជាឯហិតិក្ខុ ស្វៀតដណ្ដប់នូវឥណ្ឌូគឺសំពត់កាសាយៈ (១(៤ឪនូវ សង្ឃាដី ជាត្រ នឹងចីវរ អង្គ្លយប្រណម្យអញ្ជល់ នមស្ការព្រះមានព្រះភាគ ដោយប្រតិបត្តិសមគួរដល់ប្រយោជន៍ (ហើយប្រកាសថា) បពិត្រព្រះអង្គ ជីចិវើន ព្រះមានព្រះភាគដាសាស្តារបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ ខ្ញុំព្រះអង្គដាសាវិត ។ ចច់អជិតមាណវិកឲ្យញ្ញានិទ្ទេស 🖣 ១

១ បយេធមាន ៤ យ៉ង់តំ ៥យប្រយាធ១ វិចីបយោធ១ មទេបយោធ ១

តិស្សមេត្តេយ្យមាណវិកប្បញ្ញាគំទ្ទេសោ

(៩៦) កោះ សន្តសំនោ លោក (៩ជ្ជាយស្មា ទីស្បូមេត្តេយ្យោ)

តាស្ប នោ សន្តិ ៩ញ្ចិតា គោ នុភន្តមកិញ្ញាយ

មន្លេ មន្តា ន លិម្បតិ

កាំ ត្រូស មហាបុរិសោតិ

កោ ឥជ សិព្វជិមចូតាតិ^(១) ។

នេងមន្តំ នាមនេយ្យំ ធំរុត្តិ ព្យញ្ជនំ អភិហាទោ ។ នាងអង្មំ នាមនេយ្យំ ធំរុត្តិ ព្យញ្ជនំ អភិហាទោ ។ នាងស្នាំ សង្គាំ សង្

ម. លិព្ធិមជ្ឈជាតិ ។

តិស្សមេត្តេយ្យមាណវិកប្បញ្ញាតិទ្វេស

(៩៦) (តិស្យមេត្តេយ្យ មានអាយុ ខូលស្លូវ ដូច្នេះថា)
បុគ្គលណា ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកគ្រេកអរពេញលេញ
បុគ្គលណា មិនមានសេចក្តីញាប់ញ៉ាំវ បុគ្គលណា ដឹងច្បាស់
នូវិទីបំផុតទាំងពីវេនឹងកណ្តាល ដោយប្រាជាហើយ ព្រះអង្គ ទ្រង់ហៅបុគ្គលណាថា មហាបុរស បុគ្គលណា បានកន្ទង់
នូវិតណ្តា ជាគ្រឿងបាក់ស្រេះ ក្នុងលោកនេះ ។

(៩៧) តាត្យថា បុគ្គលណា ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកគ្រេកអរគេញ
លេញ គឺជាអ្នកគ្រេកអរគេញហើយ មានចិត្តរករាយ មានសេចក្តីត្រុះរិះ
គេញលេញ ហេតុនោះ (លេកសួរថា) បុគ្គលណា ក្នុងលេកនេះ
ជាអ្នកគ្រេកអរ គេញលេញ ។ ភាក្យថា ដូច្នេះ ក្នុងបទថា
តិស្សមេត្តេយ្យមានអាយុ (ទូលសួរ) ដូច្នេះ គឺជាបទភ្លាប់ ជាភាក្ស
ភ្លាប់បទ បំពេញបទ ប្រជុំអត្តរៈ សម្រល់ព្យញ្ជនៈ ភាក្យថា ដូច្នេះ
នុំ៖ ជាលំដាប់បទ ។ ភាក្យថា មានអាយុ គឺភាក្សជាទីស្រឡាញ់ ជា
ភាក្សគេរព ភាក្យថា មានអាយុ នុំ៖ ជាភាក្សជាទីស្រឡាញ់ ជា
ភាក្សគេរព ភាក្យថា តិស្សៈ គឺជាឈ្មោះ ជាភាក្សសម្រាប់ហៅ
សម្រាប់សំគាល់ ជាបញ្ជាតិ ជារក់ហារ ជានាម ជានាមកម្ម ជានាមបញ្ជាតិ
ជាសំដី ជាគ្រឿងបញ្ជាក់ ជាគ្រឿងប្រកាស នៃគ្រាហ្មណ៍នោះ ។

តិស្សមេត្តេយ្យមាណរិកឲ្យញ្ញាតិទ្វេសោ

មេត្តេយ្យាត់ តស្ប គ្រាញ្ណស្ប តេត្តំ សន្ទា សមញា បញ្ជូតិ ហេហហេត់ ឥទ្វាយស្មា តិស្ប-មេត្តេយ្យោ ។

(៩៨) គេស្បូ នោ សន្តិ ៩ញ្ចិត្តិ តេស្តិញ្ចិត្តិ និដ្ឋិញ្ចិត្តិ មានិញ្ចិត្តិ គេស្ថិ ន សំរិជ្ជិត្តិ ន្ធុមហត្តត្តិ មេ ៩ញ្ចិត្តា នគ្គិ ន សន្តិ ន សំរិជ្ជិត្តិ ន្ធុមហត្តត្តិ មហ័យ សមុខ្ជិញ រួមសន្តា ខដិច្បស្បន្ទា អភព្វប្បត្តិ-គោ ញាណក្តិនា ឧឌ្ឌាគិ គេស្ប នោ សន្តិ ៩ញ្ចិត្តា។ (៩៩) គោ នុគន្ធមកិញ្ញាយគិ គោ នូវភា អន្តេ អភិញ្ញាយ ជានិត្តា តុលយ៍ត្វា និវយ៌ត្វា វិភា. វយ៌ត្វា វិភ្នូតិ គេត្វាគិ គោ នុគន្ធមកិញ្ញាយ ។

(១០០) មដ្ឋេ មត្តា ន លិម្បត់តំ^(១) អល់ត្តោ អន្ទមលិត្តោ និក្សាដ្ឋោ វិម្បមុត្តោ វិស័យុត្តោ វិមាយានិកាតេន ចេតសា វិមាតេតិ មដ្ឋេ មត្តា ន លិម្បត់ ។

១ ម. ឯត្តស្លា មេដ្ឃេ មត្តាយ ន លិម្បតិ៍តិ ទិស្សតិ ។

តិស្សមេត្តេយ្យមាណវិកប្បញ្ញាតិទ្វេស

តាក្យថា មេត្តេយ្យ គឺជាគោត្រ ជាតាក្យសម្រាប់ ហៅ ជាតាក្យសម្រាប់ សំគាល់ ជាបញ្ញត្តិ ជារៅហារ នៃត្រាហ្មណ៍នោះ ហេតុនោះ (លោកពោលថា) តិស្សមេត្តេយ្យ មានអាយុ (ខូលសួរ) ដូច្នេះ ។

(៩៨) ៣ក្យូថា បុគ្គលណា មិនមានសេចក្តីញាប់ញ័រ សេចក្តីថា ការ ញាប់ញ័រ ដោយតណ្ណា ញាប់ញ័រដោយខិដ្ឋិ ញាប់ញ័រដោយមាន៖ ញាប់ ញ័រដោយកំលេស ញាប់ញ័រដោយកម្ម សេចក្តីញាប់ញ័រទាំងនេះ របស់ បុគ្គលណា គ្មាន មិនមាន មិនមានព្រម មិនបាន គឺបុគ្គលណា លះបង់ ផ្តាច់បង់ ចូលទៅម្ងាប់ រម្ងាប់ចំពោះ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតឡើងបាន ដុតដោយក្តើងគឺញាណ ហើយ ហេតុនោះ (លេកសួរថា) បុគ្គលណា មិនមានសេចក្តីញាប់ញ័រ ។

(៩៩) ភាក្យថា បុគ្គលណា ដឹងច្បាស់ខ្យុវិទីបំផុតទាំងពីរ គឺបុគ្គលណា
ដឹងច្បាស់ ដឹង ថ្វឹង ពិបារណា សំដែងធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ខ្ញុវិទីបំផុតទាំង
ពីរ ហេតុនោះ (លោកសួរថា) បុគ្គលណា ដឹងច្បាស់ខ្ញុវិទីបំផុតទាំងពីរ ។
(១០០) ភាក្យថា នឹងកណ្តាល ដោយប្រាជ្ញា ហើយមិនជាប់
គឺមិនជាប់ មិនចូលទៅជិតជាប់ ចេញ រលាស់ចេញ រួចស្រឡះ
ប្រាសចេញ នៅដោយចិត្ត ដែលប្រាសចាក់ខ្ញុំខ្ញុំគឺកំលេស ហេតុ
នោះ (លោកសួរថា) នឹងកណ្តាលដោយប្រាជ្ញា ហើយមិនជាប់ ។

សុត្តនូមិជិពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ស ច្ចូឡន់ខ្ទេសោ

(๑០๑) កំ ត្រូស មហាបុរិសោនិ មហាបុរិសោ អក្កបុរិសោ សេដ្ឋបុរិសោ វិសេដ្ឋបុរិសោ ថាមោក្ខបុរិ សោ ឧត្តមបុរិសា មវបុរិសោនិ កំ ត្រូសិ កំ តេខេសិ កំ មញ្ញសិ កំ កណសិ កំ មស្បសិ កំ ហេហារេស៊ីនិ កំ ត្រូសិ មហាបុរិសោនិ ។

(១០៤) កោ ៩៩ សិព្វជ៌មន្ទកាត់ កោ សិព្វជ៌ តណ្តំ អនុកា ឧមនុកា អតិក្តាន្តា សមតិក្តាន្តោ វិ-តំអត្តោត់ កោ ៩៩ សិព្វជ៌មនុកា ។ តេលមា សោ ព្រាហ្មណោ

> កោះ សន្តសំនោ លោក (ឥទ្ធាយសា ភិស្សមេត្តេយោ្យ)

កស្ប យោ សន្តិ ឥញ្ចិតា កោ នុភន្នមកិញ្ញាយ មន្លៅ មន្តា ន លិម្បតិ កាំ ព្រុសិ មហាពុរិសោតិ កោ ឥន សិព្វនិមនុកាតិ ។

សុត្តតូចិដ្ឋា ខុទ្ទពតិកាយ ពូឡូតិខ្ទេស

(១០១) ភាក់ហ្យ ព្រះអង្គខ្ពន់ ហៅបុគ្គលណាថា មហាបុរស គឺព្រះអង្គខ្ពន់ ហៅបុគ្គលណា ខ្ពន់សំដែនបុគ្គលណា ខ្មន់សំគាល់ បុគ្គលណា ខ្មន់ត្រស់បុគ្គលណា ខ្មន់ ឃើញបុគ្គលណា ខ្មន់ប្រកាស បុគ្គលណាថា មហាបុរស បុរសលើស បុរសប្រសើរ បុរសវិសេស ផុត បុរសចម្បន់ បុរសខុត្តម បុរសថ្ងៃថ្ងា ហេតុ នោះ (លោក ស្បូថា) ព្រះអង្គខ្មន់ ហៅបុគ្គលណាថា មហាបុរស ។

(១១៤) ពាក្យថា បុគ្គលណាបានកន្ទង់នូវតណ្ណា ជាគ្រឿង០០ក់ស្រេះ
ក្នុងលោកនេះ គឺបុគ្គលណា បានកន្ទង់ កន្ទង់បង់ ឈានកន្ទង់ កន្ទង់
ព្រម ប្រព្រឹត្តកន្ទង់ នូវតណ្ណាជាគ្រឿង០០ក់ស្រេះ ហេតុនោះ (លោក
ស្បូថា) បុគ្គលណា បានកន្ទង់នូវតណ្ណាជាគ្រឿង០០ក់ស្រេះ ក្នុងលោក
នេះ ។ ហេតុនោះ ព្រាហ្មណ៍នោះ ពោលហើយថា

(តិស្សមេត្តេយ្យ មានអាយុ ខូលស្លា ដូច្នេះថា)
បុគ្គលណា ក្នុងលេកនេះ ជាអ្នកត្រេកអរពេញលេញ
បុគ្គលណា មិនមានសេចក្តីញាប់ញ៉ា បុគ្គលណា ដឹងច្បាស់
នូវខំបំផុតទាំងពីរ នឹងកណ្តាល ដោយប្រាជា ហើយមិនជាប់
ព្រះអង្គ (ទង់ហៅបុគ្គលណាថា មហាបុសេ បុគ្គលណា
បានកន្ងង់នូវតណ្តាជាគ្រឿង៍បាក់ស្រេះ ក្នុងលេកនេះ ។

គិត្យមេត្តេយ្យមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ធេសោ

(១០៣) ភាពមស់ (១សិត្ត**ល្ស)** (គេ ខេត្តសា) ខ្លួន មុខមុ

រឺតតណ្ដោ សជា សតោ
សង្ខាយ ធំពុតោ កិត្តា
តស្ប ជោ សង្ខិ ឥញ្ជិតា
សោ នុកស្នងកិញ្ញាប
មជៀ មណ្ឌ ជ លិម្បីតំ
តំ ព្រុម មហាបុរិសោភិ
សោ ឥជ សំពុធិមចុកាតំ ។

មនុខ្មែញ មនិង្ស មនិង្ស មនិង្ស មនុខ្មែញ មនិង្ស មនុខ្មែញ មនុខ្មាញ មនុខ្មែញ មនុខ្មែញ មនុខ្មែញ មនុខ្មាញ មន្ទ្ញ មនុខ្មាញ មនុខ្មាញ មនុខ្មាញ មនុខ្មាញ មនុខ្មាញ មន្ទ្យ មន្ទ្យ មនុខ្មាញ មន្ទ្យ មន្ទ្យ មន្ទ្យ មនុខ្មាញ មន្ទ្យ មន្ទ្យ មន្ទ្យ មន្ទ្ធ មន្ទ្យ មន្ទ្យ មន្ទ្យ មន្ទ្យ មន្ទ្យ មន្ទ្យ មន្ទ្យ មន្ទ្យ មន្ទ្ម មន្ទ្យ មន្ទ្យ មន្ទ្យ មន្ទ្ធ មន្ទ្យ មន្ទ្យ មន្ទ្យ មន្ទ្ធ មន្

តិស្សម្បត្តេយមាណវិកឫញ្ញានិរទូស

(១០៣) (ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា ម្នាលមេត្តេយ្យ) ភិក្ខុណា
មានព្រហ្មចរិយៈ សង្រមក្នុងតាមទាំងទ្បាយ ប្រាស់ចាក់តណ្ណា
មានស្មារតីសព្ទុកាល ដឹងហើយ រល់ត់ហើយ ឯសេចក្ដី
ញាច់ញ៉ាំរ របស់ភិក្ខុ នោះ មិនមាន េ ភិក្ខុ នោះ ដឹងច្បាស់
ទីបំផុតទាំងពីរនឹងតណ្ដាល ដោយការដឹង ហើយមិនជាប់
គឺថាគត់ហៅភិក្ខុ នោះថា មហាបុរស ភិក្ខុ នោះ បានកន្ងង់
នូវតណ្ដាជាគ្រឿងចាក់ស្រេះ ក្នុងលោកនេះ ។

(១០៤) អធិប្បាយពាក្យថា មានព្រហ្មព្រិយៈ ក្នុងកាមទាំងឲ្យាយ
គ្រង់ពាក្យថា កាមទាំងឲ្យាយ បើតាមទទូរន កាមមាន ២ គឺ វត្តកាម ១
គឺលេសកាម ១ របេ រ នេះ ហៅថាវត្តកាម ១ បេ រ នេះ ហៅថា
គឺលេសកាម ១ ពាក្យថា មានព្រហ្មព្រិយៈ សេចក្តីថាការរៀរ ការចៀស
ជង ការរៀស្រេទ្យៈ ការបណ្ដេញបង់ខ្លួវចៅរ ក៏វិយាមិនធ្វើ ការ
មិនធ្វើ ការមិនត្រូវ ការមិនប្រព្រឹត្តិកន្លង់ខ្លួវដែន បាកកាដល់ព្រម នៃ
អស្សទ្ធម្ម លោកហៅថា ព្រហ្មព្រឹត្តិកន្លង់ខ្លួវដែន បាកកាដល់ព្រម នៃ
អស្សទ្ធម្ម លោកហៅថា ព្រហ្មព្រំ គឺ ព្រាយមាន្ត្រំ
ខ្លួវ វាបាត្រូវ ការគាំងចិត្តនឹងត្រែវ លោកហៅថា ព្រហ្មពិធ្វើ

សុត្តនូចិនិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស ក្ខឡនិទ្ទេសោ យោ ៩គ្នា អរិយេធ អដ្ឋខ្លុំកោធ មក្ដេច ខ្មែតោ សមុខេត្លេ ខ្ទាក់ សេមុខាក់ នេះ ខ្ទុំ សមុ បបញ្ចេ សមន្ទាត់តោ សោ វុទ្ធត់ គ្រូហ្មទ័យ។ ។ យថា ខ ជាជន ជនវាតិ វុច្ចតិ កោតេន កោត-भेक र्ष्ट्रके प्रास्थव प्रस्मेक र्ष्ट्रके साध्यव សិច្បូវគេ វុច្ចត់ សីលេខ សីលវាត់ វុច្ចត់ វិកិយ្យេន រុះ្មាន រុខិន្ន ឧយាកា ឧយាមន្ន រុខិន្ន រុទិកាកា វិជ្ជវាតិ វុច្ចតិ រៀវមេវ យោ ឥទិល អាយែធ អដ្ឋស្ថិត្រាជ មក្សេជ ខ្លាំង សមុខេត្រា ខុខាង. តោ សមុខាត់តោ ខ្មែញ សមុខខណ្ឌ សមន្លា-នខោ មោ ខ្មែន ច្រសិនក្រេងន មានេដ ច្រសិ-

ចរិយក ។ មេត្តេយ្យាត់ ភគក់ តំ ក្រាញ្ឈំ គោត្តេជ អាលបត់ ។ ភគក់ត់ តារក់ធិវិចជមេត ។ មេ ។

សច្ចិតា មញ្ជូន យឌ៌ជំ ភកវាន៍ មេ គ្លេប្បាន់ ភកវា ។

សុត្តខ្ពប់ជិក ខុទ្ទកនិកាយ ក្ខឡនិទ្ទេស

បុគ្គលណាប្រកប ប្រកបព្រម ចូលមកជិត ចូលមកជិតព្រម ចូល ៧ ចូលទៅដល់ត្រម ប្រកបត្រម ដោយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៩ ជ្ជព្រះស្គរនេះ ជុគ្គលនោះ លោកហៅថា អ្នកមានព្រហ្មច្ចាយៈ ។ ១០មាដូចជា បុគ្គលដែលលោកហៅថា អ្នកមានទ្រព្យ ព្រោះទ្រព្យ ហៅថា អ្នកមានកោត: ព្រោះកោត: ហៅថាអ្នកមានយស ព្រោះ យស ហៅថាអ្នកមានសិល្បៈ ក្រោះសិល្បៈ ហៅថាអ្នកមានសិល ក្រោះ ព្រោះប្រាជ្ញា ហៅថាអ្នកមានវិជ្ជា ព្រោះវិជ្ជា យ៉ាងណាមិញ បុគ្គលណា ប្រគប ប្រកបត្រម ចូលមកជិត ចូលមកជិតត្រម ចូលទៅដល់ ចូល ទៅដល់ត្រម ប្រកបត្រម ដោយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៤ ដ៏ប្រសើរនេះ បុគ្គលនោះលោកហៅ ថាអ្នកមានព្រហ្មថាយៈ យ៉ាងនោះឯង ហេតុនោះ ((ខ្សែត្រាស់ថា) អ្នកមានព្រហ្មបរិយៈភ្នេងតាមទាំងឡាយ ។ ពាក្យថា ម្នាលមេត្តេយ្យ គព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ហៅព្រាហ្មណ៍នោះ ដោយ គោត្រ ពាក្យថា ព្រះមានព្រះភាគ នេះគឺជាពាក្យសំរាប់ហៅដោយ គោរព ។ បេ ។ ការបញ្ចត្តិថា មានព្រះភាគ នេះ (កើត) ព្រោះការ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ហេតុនោះ (លេកពោលថា) ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា ម្នាលមេត្តេយ្យ ។

តិស្សមេត្តេយ្យមាណវិកឲ្យញ្ញាតិទ្វេសោ

(១០៤) រឺតតណោ សភា សភោតិ តណាតិ រួម. សញ្ញា សន្ទនយោ ឧទិន្តការ សេនការ ដោឌីនិ-ឧស្សា ឧត្តឧស្សា ៤ ៣មៅមា ឧស្សា ឧស្ស សត់ជីឃ វុធមានា ឧត្តពីមានៃ អមជំពិន្ទឹយ ញាណក្តិនា ឧឌ្ឌា សោ វុទ្ធនិ វីតតណ្តោ ខត្ត- \mathfrak{s}_{1} \mathfrak{s}_{2} \mathfrak{s}_{3} \mathfrak{s}_{4} \mathfrak{s}_{4} \mathfrak{s}_{5} \mathfrak{s}_{5} \mathfrak{s}_{5} \mathfrak{s}_{5} \mathfrak{s}_{5} \mathfrak{s}_{5} និស្សដ្ឋតណ្តោរតែវាគេ ខេត្តការតា វេទ្តការ មិន្ត្រក តោ មហិនរាគោ មដិនិស្បដ្ឋរាគោ និញ្ញាតា និត្យតា ស់តិក្ខាតា សុទព្ទដ្ឋសំវេឌី ត្រូញក្ខុខេន អត្តនា វិហរៈ តំ ។ សពត៌ សព សព្ធ សព្ទកាលំ និច្ចកាលំ ដុវភាលំ សត្ត សម័ត អញ្ជេកណ្ដំ ទោសជុ-ទោទ អាច សមន្តិសហិត ដុសិត៌^(១)ប្រកេត្ត បញ្ច-ក់ខ្ញុំ ស្មែលមេ **ម**ជ្ឈឹមលាម **ប**ច្ចិម**ហា**ម កា• នៅ ដុំយើ រុណៅ លោងថេ មន្ត ជំនួ រុណ-ទី ខេត្តិ ខែ ។ លោខនេះ ខេត្ត ទេ ។ លោខនេះ ។

១ម. ឧទកុម្ភិកដាត់ អវីបិ សភ្គាសហិត់ បស្ស៊ីតិ ។

ត់ស្សមេត្តេយ្យមាណកវិញញ្ញាន់ទ្វេស

(១០៤) អធិប្បាយពាក្យថា ព្រុសខាតតណា មានសារតសព្ កាល ត្រង់ពាក្យថា តណ្ដា បានដល់រូបតណ្ដា សទ្ទតណ្ដា គន្ធតណ្ដ វសតណា ម្ខៅដ្រាតណា ជម្មតណា ។ តណានេះ បុគ្គលណា ជានលះបង់ ផ្តាច់បង់ រម្វាប់ រម្វាប់ចំពោះ ធ្វើមិនគួរឲ្យគេតឡេីង បាន ដុត្តដោយក្មេងគឺញាណ ហើយ បុគ្គលនោះលោក ហៅថា អ្នក ្រុសហកត្តណា អ្នកលុះបង់តុណា មានតុណាខាក់បោល មានតុណា លែងហើយ អ្នកលះតណា អ្នករលាល់លោលតណា អ្នកប្រាស់លាក ភគ: អ្នកលះរាគ: អ្នកខាតរាគ: អ្នកលៃង៍វាគ: អ្នកលះបង៌វាគ: អករលាស់ ចោលភគ: មិនមានសេចក្តីស្រែកឃ្វាន មានឲ្យរល់ត ហើយ មានសេចក្តីត្រជាក់កើតហើយ អ្នកសោយសុ១ មាន១៩ ដំប្រសើរ) ពាក្យថា សព្ទកាល គឺក្នុង៍កាលទាំងីពួង ក្នុង៍កាល ព៌ងអស់ អស់កាលពំងស្រុង អស់កាលជានិច្ច អស់កាលជី ទៀង រឿយៗ ប្រព្រឹត្តទៅព្រម ប្រឡុកប្រឡំ មិនឃ្វាត គ្មានបន្ទោះ ប្រកប ដោយសេចក្តីត្រមព្រៀង ពាល់ត្រវ កាលមុខនៃកត្ត កាលជាវាង ក្រោយនៃកត្ត យាមវាងដើម យាមកណ្ដាល យាមវាងក្រោយ រនោប ខ្មេត រដ្ឋវត្ថេ្យិង រដ្ឋវង្គោ រដ្ឋវត្តៅ ខន្ធអស់នៅ ក្នុង ทธ์เนีย จรูหม่เฟ កุลักญาល จรูหม่เฟ កุลัทล์เกาพ ។

សុត្តតូបិនពេ ខុទ្ធពនិកាយសុទ្ធ កូឡូទិទ្ធេសោ

សតេត ខត្តហ៍ ការណេហ៍ សតេ កាយេ កាយេខុបស្បូលសតិប្បដ្ឋានំ ការិតត្តា (*) សតេ បេខនាសុ បេខនាឧុបស្បួលសតិប្បដ្ឋានំ ការិតត្តា សតោ ខិត្តេ ខិត្តាឧុបស្បួលសតិប្បដ្ឋានំ ការិតត្តា សតោ ឧឬសុ ឧញ្ជឧុបស្បាលសតិប្បដ្ឋានំ ការិតត្តា សតា ឧឬសុ ឧញ្ជឧុបស្បាលសតិប្បដ្ឋានំ ការិតត្តា សតា ឧឬសុ ឧញ្ជឧុបស្បាលសតិប្បដ្ឋានំ ការិតត្តា សតា ។ បេ ។ សា បុទ្ធតំ សតោត វិតតេណ្តោ

(១០៦) អង្ខាយ និព្យតា ភិក្ខាតិ អង្ខាតិ(៤) ញាណំ យា បញ្ញា បដាននា ខែយោ ។ ខេ ។ អមោយោ ឧម្មខែយោ អម្មានិដ្ឋិ ។ អង្ខាយាតិ អង្ខាយ ជានិត្យា តុលយិត្យា តិយើត្យា ភៃកាយើត្យា ភិក្ខាតិ គេត្យា អព្យេ អង្ខាហា
អនិទ្យាតិ អង្ខាយ ជានិត្យា តុលយិត្យា តិយើត្យា ភៃកវយិត្យា ភិក្ខាតិ គេត្យា អព្យេ អង្ខាហា ឧក្សាតិ អព្យេ ឧម្មា
អនត្យាតិ អជ្ជាបច្ចយា អង្ខាហាតិ ។ ខេ ។ យុស្តិញិ
អនត្យាតិ អជ្ជាបច្ចយា សង្ខាហាតិ ។ ខេ ។ យុស្តិញិ
សមុខយានម្នំ សព្វន្ធិ និហាននម្មន្តិ សង្ខាយ ជានិត្យា តុលយិត្យា តិលើត្យា ភៃពវយិត្យា ភិក្ខាតិ គេត្យា ។

១ម.ភាវេឌ្គោ ។ 🖢 ម. សង្ខា វុប្<u>ចាំ</u> ។

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ធកនិកាយ ក្ខុឡូនិទ្ទេស

តាត្យថា មានស្មាតើ គឺឈ្មោះថា អ្នកមានស្មាតីដោយហេតុ ៤គឺ
មានស្បាតី ព្រោះបានចំរើនសតិច្បូដ្ឋាន គឺការពិបារណារឿយៗ
ខ្លូវកាយ ក្នុងកាយ ១ មានស្មាតី ព្រោះបានចំរើនសតិច្បូដ្ឋាន គឺការ
ពិបាណារឿយៗ ខ្លូវវេទនា ក្នុងវេទនាទាំងឡាយ ១ មានស្មាតើព្រោះ
បានចំរើនសតិច្បូដ្ឋាន គឺការពិបារណារឿយៗ ខ្លូវចិត្ត ក្នុងចិត្ត ១
មានស្មារតី ព្រោះបានចំរើនសតិច្បូដ្ឋាន គឺការពិបារណារឿយៗខ្លូវធម៌
ក្នុងធម៌ ១ ២ ២ ២ បុគ្គលនោះលោក ហៅថា អ្នកមានស្មារតី ហេតុនោះ
(ទ្រង់ត្រាស់ថា) ប្រាសាហកតណ្ណា មានស្មារតី សព្វកាល ។

(១០៦) ៣ក្យូយ ដ៏ងលើយ លេត់ហើយ ជាកិត្ត អធិប្បាយថា
ញាណឈ្មោះថា ការដឹង បានដល់បញ្ជា ការដឹងច្បាស់ ការពិបារណា
ប្របា ការមិនវៃង្គេង ការពិបារណាធម៌ សេចក្តីឃើញត្រូវ បាក់ស្រី ដឹង
ហើយ គឺបានដឹង យល់ ពិបារណា គ្រិះរិះ សំដែង ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់
គឺថាដឹងយល់ ពិបារណា គ្រិះរិះ សំដែង ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ថា សង្ហារ
ទាំងពួងមិនទៀង បានដឹង យល់ ពិបារណា គ្រិះរិះ សំដែង ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ថា សង្ហារ
ទាំងពួងមិនទៀង បានដឹង យល់ ពិបារណា គ្រិះរិះ សំដែង ធ្វើឲ្យជាក់
ច្បាស់ថា សង្ហារទាំងពួងជាខុត្ត ថា ធម៌ទាំងពួង ជាអនត្តា ថា សង្ហារ
(កើត) ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ប្របា ថាធម្មជាតណាមួយ មានកិរិយាកើត
ឡើងជាធម្មតា ធម្មជាតទាំងអស់នោះ មានកិរិយារលត់ទៅជាធម្មតា ប

អ៩៤ អនិច្ខាសា សន្នាយ ជានិត្យា តុលយិត្យា តិរយិត្យា វិកាវយ៍ត្វា វិក្ខុនំ គេត្វា ឧុក្ខាតោ ពេកតោ កណ្ដុតា សហ្វុ នោ ។ ខេ ។ អនិស្សាត្រា សង្ខ្លាយ ជានិទ្យា តុល-យ៍ត្វា និរយ៍ត្វា កែវយ៍ត្វា កែត្ត គេត្វា ។ និព្យុតានិ ភគ. ស្បី ជិញ្ចិតត្តា ជិញ្តា នោសស្បី ជិញ្ចិតត្តា ជិ. ព្រះតា មោសស្បី និញ្ចិត្តា និព្វតោ កោះស្បី ឧធ-လာလက္၊ ခမ္တာက ဂ်ာ အေပါတ္က ရင္းကာက္။ មាយាយ សាដេយ្យស្បី ដុម្ភស្បី សារដ្ឋអាវី សេខហ៍វិ អន្តស្លា ឧស្សា ឧសាជ មានស្បា មានក្រាល្រសាន សត្វឧុទ្ធវិតានំ សត្វឧទៅនំ សត្វមវិទ្យាញានំ សត្វ. សន្តាន់ សញ្វាកុសលាភិសន្ត្រាន់ និញ្ចិត្តា និញ្ចុ តោ ។ ភិក្សិ សភ្ជំ ជមាជំ ភិជ្ជា ភិក្សា ។**បេ។** វុស៌តវា ទីឈាបុនត្តវា ស ភិត្តា្តិ សន្នាយ និត្តតា ភិក្សា ។

តិស្សមេត្តេយ្យមាណរិកៗញ្ញាន់ទ្វេស

មួយទៀត បានដឹង យល់ ពិលារណា ត្រិះរិះ សំដែង ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ថា មិនទៀង បានដឹង យល់ ពិចារណា ត្រះរិះ សំដែង ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ថា ជាទុក្ខ ជារពត ជាបួស ជាសរ ។បេ។ ថាមិនមែនជាគ្រឿងរលាស់ ខ្លួនចេញថាក់ទុក្ខ ។ ភាក្សថា រល់ត់ហើយ គឺរល់ត់ហើយ គ្រោះលោក ញ៉ាំងរាគ:ឲ្យរលត់ រលត់ ហើយ ព្រោះញ៉ាំង ខាសៈឲ្យរលត់ រលត់ ហើយ ព្រោះញ៉ាំង មេលៈ (ឲ្យលេច លេច ហើយ ព្រោះញ៉ាំងក្រោធ ការប**ង**ក្រោធ ទុក សេចក្តីលុបគុណ ការវាយបុកស្មើ សេចក្តីឲ្រណែន សេចក្តីកំណាញ សេចករង់ត្រង់ ការបិទប៉ាងីទោសរបស់ខ្លួន សេចក្តីអូតអាង ប្រណាំងប្រដែង មាន៖ សេចក្តីមើលងាយ សេចក្តីស្រវឹង សេចក្តីធ្វេស តិលេសទាំងីញូងី ទុច្ចវិតទាំងីញូង៏ សេចក្តីត្រវល់ត្រវាយទាំងីពួង៏ សេចក្តី ពេលពលទាំងពួង សេចក្តីក្តៅក្រហាយទាំងពួង អភិសង្ខារជាអកុសល ទាំព្យង់ឡាលត់ ។ ពាក្យថា ភិក្ខុ គឺឈ្មោះថា ភិក្ខុ ព្រោះទំលាយបង់ធមិ ប្រាំពីរ ៗបេ។ មានមគ្គអប់រំ មានភពថ្មីអស់ បុគ្គលនោះលោក ហៅ ថាភិក្ខុ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ដឹងហើយ លេត់ហើយ ជាភិក្ខុ។ (១០៧) អធិប្បាយពាក្យថា សេចក្តីញាប់ញ័រ បេសកិក្ខុនោះ មិនមាន ត្រង់ពាក្យថា របស់កិត្ត នោះ បានដល់ការញាប់ញ៉ាំវេលំង៍ឡាយ គឺការញាប់ ញ់ក្រោយតណ្ណ ញាប់ញ៉ាំក្រោយទិដ្ឋិ ញាប់ញ៉ាក្រោយមានៈ ញាប់ញ៉ាក ដោយតំលេស ញាប់ញ៉ាំដោយកម្ម បេសព្រះអហេន្តទីណាស្រព ។

សុត្តន្តប់ជាកេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស ក្អឡនិទ្ធេសោ

តសៀម ឥញ្ជូតា ឧត្តិ ឧ សន្តិ ឧ សំរិជ្ជិ ន្ទប់បក្ខុ ឧស្ស មន្ត្រីស នៃមាស ឧត្តនាមាស្ត្រី មួយ មន្ត្រី មួយ ញាណក្តីនា ឧឌ្ឍាត់ តស្ប នោ សគ្គិ ឥញ្ជិតា^(១) ។ (୭୦୪) សោ ឧកន្ទភិញ្ញាយ ខ វេញ ខេត្ត ន លិម្បី. ន្ទុខ មយ្ដេន ឧម្សាវ ស្វា មយ្ដេ ឧម្សាមឧយោ ឧទ្ធលោ មយោ ជូស្សីខ្មុំរប់ គេ គេ មួយ មន្ទ្ឋ សូមមា អន្តោ អភាគតំ ខុត់យោ អន្តោ បច្ចុប្បន្នំ មន្លេ សុខា ឋេនជា វា កោ នុក្ខា ឋេនជា នុក្ខាយ អង្គោ អដ្ឋមានស្នា ដេខា ឧឌ្ឌើ ខាតុ វាមោ មយ វិត្ ឧទ្ធ លោ អន្តោ វិញ្ចាណំ មដ្ឋោធ្លាធ អា-យតជាធិ ៧គោ អន្តោ ជ ៣ហិវាធិ អាយតជាធិ ឧុឌិយោ អន្តោ វិញ្ហាណ៍ ខដ្ឋោ សក្ដាយោ ឯកោ អន្តោ សក្តាយសមុខយោ ខុត់យោ អព្តោ សក្តាយ. ត្តិរោឌោ មដ្ឋៅ ។ មត្តា វុទ្ធន៍ មញ្ញា យា មញ្ញា មដា-នេះ ។ ខេ ។ អមោយោ ខម្មខយោ សម្ពាធិដ្ឋិ ។ សេ-ទាត់ ខ្វេ លេខា តណ្ដាលេខោ ខ ធិដ្ឋិលេខោ ខ ។

សេចក្តីញាបេញវិទាំងនេះ បេសព្រះ វិណាស្រពនោះ គ្មាន មិនមាខក្រម មិនជាន (គឺលោក) បានលះបង៌ ផ្ដាច់បង់ រម្វាប់ រម្យាប់ចំពោះ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតឡើង ជុខ ដុតដោយក្មេងគឺញា ណ ហើយ ហេតុនោះ (ទ្រង៍ត្រាស់ថា) សេចក្តីញាប់ញ៉ាវរបស់កិក្ខុនោះ មិនមាន ។ (១០៨) អធិប្បាយពាក្យថា ភិក្ខុ នោះ ដឹងច្បាស់នូវទីបំផុតទាំងពីរ នឹងកណ្ដាល ដោយការដឹង ហើយមិនជាប់ ត្រង់ពាក្យថា ទីបំផុត គឺ ផស្ស:ជាទីបំផុតមួយ ការកើតឡើងនៃផស្ស: ជាទីបំផុតទីពីរ ការរលត់ នៃផស្ស: ទុកជាកណ្ដាល អតីតជាទីបំផុតមួយ អនាគតជាទីបំផុតទីពីរ បច្ចុប្បន្នគត់ជាតណ្ដាល សុខវេទនាជាទីបំផុតមួយ ទុក្ខវេទនាជាទីបំផុត ចិត្ត អទុក្ខមសុខវេទនា ទុកជាកណ្ដាល នាមជាទីបំផុតមួយ ប្រ ជាទីបំផុតទីពីរ វិញា ណ ទុកជាកណ្ដាល អាយតន: វាងក្នុង ៦ ជាទីបំ-ផុតមួយ អាយគន: វាងក្រៅ ៦ ជា ទីបំផុតទីពីរ វិញា ណ ទុកជាកណ្ដល សភាយ: ជាទីបំផុតមួយ ការកើតឡើងខែសភាយ: ជាទីបំផុតទីពីរ ការ វលត់ខែសក្លាយ: ខុកជាឥណ្ឌាល។ មញ្ញា លោកហៅថា ការដឹង គ បញ្ហា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្វេង ការពិចារណាធម៌ សេចក្ដ ការជាប់ បានដល់ការជាប់ជំពាក់ពីរគឺ លើញត្រូវ ។ ពាក្យថា ការជាប់ជំពាក់ ដោយគណា ១ ការជាប់ជំពាក់ ដោយទិជ្ជិ ១

តិស្សមេត្តេយ្យមាណវិកឲ្យញ្ញាតិទ្ទេសោ

តែង នេះ ស្រាល់ ។ ហៅត នេះ ស្រាស់ខ្លាំ តេច ស៊ុមគេនំ មាំហេធិកានំ ង៉ឺធិកានំ បរិយន្តិកាន់ បរិក្សាតំ មទាយ់តំ ៩៤ មទំ ឯតំ មទំ ឯត្តកំ មទំ រ៉ាស់ខា គត្ គត ខៃ មស់ មស់ មេស់ មេ ក្រុ អត្តរណា ទាបុរណា^(a) នាស់**នាសា** អដេឡតា កាយព្យា ខេត្តប្រាស្រីទៅ្ស ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត សុវេណ តាមជិតមាជជាជិយោ រដ្ឋញ្ជូ ជធមនោ ខ កោសោ ខ កោដ្ឋាភារញ្ កោវលម្បី មហាចមវិ ត្តារាស្រន មមាល់ខ្លួលស្រ អដ្ឋសត្តស្នាវិបរិន័^(៤) អយ់ តណ្ដាលេខោ ។ ភេតមោ ជំជួលេខោ ។ វីសត៌. វត្តកា សក្តាយឧដ្តិ ឧសវត្ថុកា មិញឧដ្តិ ឧសវត្ថុកា អន្តាហ៍កា ជំជ្ជំ យា ស្រ្គា ជំជ្ជំ ជំជ្ជំកស់ ជំជ្ជំកហៈធំ ឧដ្ឋភាន្តារោ ឧដ្ឋស្វុកាយកំ ឧដ្ឋិច្ចភ្នំ ឧដ្ឋស-ពោជន តាយោ ១ដ៏ក្លាយោ អភិនិយៈសោ ១៣-មាសោ កាមក្រា មិញថាថា មិខ្លួន គិត្តាយត្តិ វិទវិយេសក្តាយោ វិទវិតក្តាយោ វិទល្វេសក្តាយោ មិញតា យោ មហាថាគ្រង់ ្មី ហេថាគ្រង់ តាយោ

ម. ញវុរណា ។ ៤ ម. អដ្ឋសតឥណ្ណាវិបរិត ។

តិស្សមេត្តេយ្យមាណវិកច្បញ្ជានិទ្ទេស

ការជាបច់ពាក់ដោយឥណ្ឌា ត្រដូចមេខ ។ សេចក្តីហ្លួងហែង សេចក្តី ប្រកាន់ដែលធ្វើឲ្យជាដែន ធ្វើឲ្យជាទំនប់ ធ្វើឲ្យជាចំណែក ធ្វើឲ្យជា ទីបំផុត ដោយចំណែកនៃតណ្ដា ជាកំណត់ថា នេះរបស់អញ ទុះរបស់អញ វត្តមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ របស់អញ ធម្មជាតមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ របស់អញ រូប សំឡេង ក្នុន រស ផ្សព្វ កម្រាល សំពត់ដណ្ដប់ ទំ្ស្រ ទំ្ល្រស ៧៧ ចៀម មាន ជ្រុក ដំរី គោ សេះឈ្មោល ញី ស្រែ ចំការ ព្រុក មាស ស្រុក និគម រាជធានី ដែន ៨៩ប ឃ្លាំង ជង្រុក របស់អញ មួយវិញ ទៀត បុគ្គលប្រកាន់មហាប្រថពីទាំង មូល ដោយមំណាចនៃតណា តណាវិថវិត យ៉ាង៍ពិស្តាវ ១០៨ ជាកំណត់ នេះឈ្មោះថា ការជាបច្ចុំពាក់ដោយតេណ្ ។ ការជាបច្ចុំពាក់ ដោយទិជ្ជ តើដូចមេ្ត ។ សក្កាយទិជ្ជ មានតែ ២០ មិញទិជ្ជ មាន វត្ត ១០ អន្តគ្នាហិកា ខិដ្ឋិ មានវត្ត១០ ខិដ្ឋិ ដំណើរគិខិដ្ឋិ ព្រៃស្បាតគិខិដ្ឋិ ផ្លាល់ជាកត់ទិជ្ជ ចរុងតំខិជ្ជ សេចក្តីញាច់ញ៉ាត់ទិជ្ជ សព្រោជន: គឺទិជ្ជ ការ ប្រកាន់ ការប្រកាន់ចំពោះ ការផ្គែកផ្គុំត ការស្លាបអង្គែល ផ្លូវ១ស ផ្ទុះមាក្រក់ ភាពនៃសេចក្តីខុស លទ្ធិដូចជាកំពង់ សេចក្តីប្រកាន់ដោយការ ស្វែង១ស សេចក្តីប្រកាន់បៃតែ សេចក្តីប្រកាន់បៃហ្វាស សេចក្ត ប្រកាន់ខុស សេចក្តីប្រកាន់ថា ជារបស់ពិត ក្នុងបេសដែលមិនពិត សុត្តត្តបំដាក់ ខុទ្ទក់ចិតាយស្ស កូឡូនិទ្ទេសោ

មដ្ឋេ មត្តា ឧ លំម្បីតំ ។

ប្រជានិក្សាយ មដ្ឋេ ខ្មុំតំតាន់ អយំ ខ្មុំប្រទេ ។ សោ

ក្រសាយ ខាសដ្ឋ ខ្មុំតំតាន់ អយំ ខ្មុំប្រទេ ។ សោ

ក្រសាយ ខាស្ត្រា មត្តាយ អភិញ្ញាយ ជាន់ត្រា

កំបន្ទាំ ទំហើត្តា កែបត្តាំ កំបំពេញ អនុបហិត្តោ

នំកានេ ខេត្តសា ប្រែបត់តំ កែល ខាត់នៃ អនុបហិត្តោ

នំកានេ ខេត្តសា ប្រែបត់តំ កែល ខាត់នៃ ប្រាប់តំ ក្រសាយ ខាត់នៃ ខាត់ ប្រាប់តំ កែល ខាត់នៃ ប្រាប់តំ ប្រាប់ ប្រាប់តំ ប្រាប់ពីប្រាប់ ប្រាប់តំ ប្រាប់ ប្រាប់តំ ប្រាប់តំ ប្រាប់តំ ប្រាប់តំ ប្រាប់តំ ប្រាប់តំ ប្រាប់ពីប្រាប់ ប្រាប់ពីប្រាប់ ប្រាប់តំ ប្រាប់ ប្រាប់តំ ប្រាប់ ប្រាប់ ប្រាប់ ប្រាប់តំ ប្រាប់តំ ប្រាប់ ប្រា

ដូច្និត កាំខ្លារសា ជ ទោ ការដូ មហាបុរសោត អក្កបុរសោ សេដ្ឋបុរសា រំសេដ្ឋបុរសា ខាមោត្តបុរសា ឧត្តម បុរសា មាប់បុរសាតិ និ ព្រុម និ ការបុរសោធ និ ម ការបុរសា មាប់បុរសាតិ និ ព្រុម និ ការប្រសាធ និ ម ការបុរសា ការបុរសាតិ និ ព្រុម និ ការបុរសោធ ការប្រ សារបុរសា ការបុរសា និ ព្រុម និ ការបុរសោធ ការប្រ សារបុរសា ការបុរសាធ និ ព្រុម មហាបុរសោធ ការប្រ សារបុរសា ការបុរសាធ និ ព្រុម មហាបុរសោធ ការប្រ សារបុរសា ការបុរសាធ និ ព្រុម មហាបុរសោធ ការប្រ សារបុរសាធ ការប្រសាធ ។

១ម.ឯត្តូវេន ២ **ប**ល់ម្បត្តិ ទិស្សតិ ។ ៤ ម. ឯក្តុជេ អស់លំ គ្នោ ។ ៣ ម[.] ទីបេមិ ។

សុត្តតូរិជិក ខុទ្ធកគិកាយ កូឡូតិទ្ទេស

ចិដ្ឋ ៦៤ ទាំងប៉ុន្មាន ឯណា មានសភាពយ៉ាងនេះ នេះឈ្មោះថា ការជាប់ចំពាក់ដោយ ខិដ្ឋ ។ ពាក្យថា ភិក្ខុនោះដឹងច្បាស់ ទីបំផុត ទាំងពីរនឹងកណ្តាល ដោយការដឹង ហើយមិនជាប់ បានន័យថា ភិក្ខុនោះដឹងច្បាស់ យល់ ពិបារណា ត្រិះរិះ សំដែង ធ្វើឲ្យប្រាកដ ទីបំផុតទាំងពីរនឹងកណ្តាល ដោយការដឹងហើយ មិនចូលទៅជិតជាប់ គឺជាអ្នកមិនជាប់ចំពាក់ មិនចូល ទៅជិតជាប់ ចេញ រលាស់ ចេញ ផុតស្រឡះ មិនប្រកបព្រម នៅដោយចិត្តដែល ធ្វើកំលេសដូចជា ទំនប់ ទៅប្រាស់ហើយ ហេតុនោះ (ខ្នែត្រាស់ថា) ភិក្ខុនោះដឹងច្បាស់ ទីបំផុតទាំងពីរនឹងកណ្តាល ដោយការដឹងលើយ ។

(១០៩) តាក្យថា តថាគត ហៅបុគ្គល នោះថាមហាបុរស អធិប្បាយថា តថាគត ហៅបុគ្គល នោះ ព្រាប់បុគ្គល នោះ សំគាល់បុគ្គល នោះ ពោល បុគ្គល នោះ ឃើញបុគ្គល នោះ ហៅបុគ្គល នោះថាមហាបុរស បុរសដ៏លើស បុរសដ៏ប្រសើរ បុរសវិសេសបំផុត បុរស ៧ប្រធាន បុរស ១ ត្តម បុរសថ្ងៃថ្នា។ ១ សាហរណ៍ដូចព្រះសារបុត្តមានកាយុ ខូលសួរពាក្យនេះ នឹងព្រះមានបុណ្យ ថា សូម (១៩ ព្រះមេត្តា ជ្រោស បុគ្គល ដែលគេ ហៅថា មហាបុរស សូម (១៩ ព្រះមេត្តា ជ្រោស បុគ្គល ដែលគេ ហៅថា មហាបុរស សូម

តិស្សមេត្តយ្យមាណវិកឬញ្ញាតិទ្ទេសោ

រុំត្ខខ្លួន ស្និល មារត់ខ្លួន ឧណៈតំរមោន យោគ អនុមុនទំនួន នោ មហាថ្យូវមោឌ វេឌាធ ភេទព្ សាប្រែត ម៉ែនចិត្ត ហោត់ ៩៩ សាប្រែត កិត្ត អជ្ឈត់ កាយេ កាយាជុខស្សី វិហរត់ អាតាច សម្បជានោ សត៌មា វិធេយ្យ លោកេ អភិឌ្ឍា នោមឧស្ស តស្ប កាយ កាយានុខស្ស៊ីពោ វិហារ ខេត្ត វិជ្ជេត វិទុទ្ធត អនុភាឍយ អាសមហ រេឌយក់ ខ្យុខ ខាតិក ឧសិខិតក្រី រូលរង្ហ មាយត្ សម្បជានោ សត៌មា វិធេយ្យ លោក អភិជ្ជា-នោមឧស្សំ តស្ប នម្មេស នម្មានុមស្សិនា ហៃវាតា ចំនួំ អ្វីជីឌ្ឌ រួត់ខ្ញុំខ្លួន អឋខាលា មាមពេល វារូ ទោ សារីបុត ភិក្តុ ម៉ៃតូច តោ ម៉ឺតូច តុតា ទាហ សារីបុត្ត មហាបុរិសោត វេលាម អជ៌មុនចិត្តតា លោ មណៈជុំមេខន ដែន នៃ ខ្លែន មេឃជំមេខន ។

តិស្សមេត្តេយ្យមាណវិកញ្ចញ្ញានិទ្ទេស

ម្នាល់ ស្ត្រី ត្រូវ ត្រាស់ មួយ ស្ត្រី ស្ត្រី ស្ត្រី មួយ ស្ត្រី ស្ មានចិត្តរួចស្រឡះលើយ មិនហៅថា មហាបុរស ព្រោះបុគ្គលនោះ មានចិត្តគ្រាន់តែជឿ ខេ មាលសារីបុត្ត បុគ្គលមានចិត្តរួចស្រឡះលើយ ដោយប្រការដូចមេខ មាលសាបុត្ត ភិក្ខុងសាសនានេះ ពិចារណា ឃើញ រឿយ ៗ ខ្លាំ**កាយក្**ងីកា**យជា**ខាងីក្ងី ជាអ្នកមានព្យាយាមដុត កំដៅកំលេស ដឹងច្បាស់ មានស្មារតី បន្ទោបន៍អភិជ្ជានឹងខោមនស្ស ក្នុងលេក ភិត្តនោះកាលពិហរណា ឃើញរឿយ១ នូវកាយក្នុងកាយ ចិត្ត ក្រាស់ល្ខិត គ្រោះ គ្រួស្រឡះ លក់មាសរៈ សំងខ្សាយ គ្រោះមិនប្រកាន់ មាំ ជាអ្នកពិហាណោ ឃើញរឿយ ១ (នូវវេទនា) ក្នុងវេទនាទាំងឡាយ តិចារណា ឃើញ រឿយ ១ (នូវចិត្ត) ក្នុងចិត្ត តិចារណា ឃើញ រឿយ ១ នុវធមិក្ខុងធមិទាំងឡាយ ជាអ្នកខានព្យាយាម ដុតកំដៅកំលេស ជីងហ្វាស់ មានស្មារតី បន្ទោបង់អភិជ្ជានឹង ខោមនស្បក្នុង លេក កិត្ត នោះ កាលពិចារណាឃើញរឿយ ១ ន្លូវធមិក្ខុងធមិទាំង ឡាយ ចិត្តកំ ជ្រាស់លកតម្រេក រួចស្រឡះលកអាសវៈទាំងឡាយ ក្រោះមិនប្រកាន់ មាំ ម្នាលសារីបុត្ត ភិក្ខុមានចិត្តរួចស្រឡះហើយ យ៉ាងីនេះឯង៍ ម្នាល សារីបុត្ត តថាគតហៅថា មហាបុរស ព្រោះកិត្តនោះមានចិត្តផុតស្រឡះ ហើយ មិនហៅថា មហាបុរស ព្រោះភិក្ខុនោះមានចិត្តគ្រាន់តែជឿខេ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) តថាគត ហៅបុគ្គលនោះថា មហាបុរស ។

សុត្តនូចិដិកេ ខុទ្ធកទិកាយស្បូ កូឡូនិទ្ធេសោ

(๑๑๐) សោ ៩៩ សិត្វនិមច្ចកាត់ សិត្វនិ វុច្ចត់ ឥណ្ឌា យោ រាគោ សារាគោ ។ ខេ ។ អក់ជ្ឈា លោកោ អគុសលម្ងលំ ។ យស្បេសា សិត្វនិ ឥណ្ឌា ខហិតា សមុច្ឆិត្តា វូខសត្តា ខដិខ្បស្បន្តា អកត្វប្បត្តិកា ញាណក្តិតា ឧឌ្ឌា សេ សិត្វនិ ឥណ្ណំ អច្ចកា ឧច្ចតា អតិក្តាញោ សមតិក្តាញា វិតិវិត្តោត់ សោ ៩៩ សិត្វនិមច្ចកា ។ គេនាមា

តាមេសុ^(๑) ព្រហ្មទ លេក (មេត្តេយ្យា តិ កកក)
វតែនណ្ណោ សខា សតោ
សង្ខាយ ខិត្តតោ កិត្តា
នស្បា ពោ សន្តិ ឥញ្ជិតា
សោ នុកន្មកិញ្ញាយ
មន្លេ ខេត្ត ន លិម្បីតិ
តំ ត្រូម មហាបុរិសោតិ
សោ ឥជ សិត្វខិមច្ចកាតិ ។

ទ ម. ឥធកាមេសុត្យទិ ឧត្ថិ ។

សុត្តតូបិជា ខុទ្ធពនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

(១១០) ពាក្យថា កិត្តនោះបានកន្ងឥតណ្ដាយគ្រឿងបាក់ស្រេះក្នុង
លោកនេះ សេចក្ដីថា ឥណ្ណា លោកហៅថា ធម្មជាតិជាគ្រឿង
បាក់ស្រេះ បានខាងសេចក្ដីត្រេកអា សេចក្ដីត្រែកអារខ្លាំង ។ បេ អភិជ្ជា
លោក: អកុសលមូល ។ ឥណ្ណាជាគ្រឿងបាក់ស្រេះនេះ ដែលចុគ្គល
ណា លះបង់ ផ្ដាច់បង់ រម្ងាច់ រម្ងាច់ចំពោះ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតឡើង
បានកន្ងង ឈានកន្ងង់ក្រាម ប្រព្រឹត្តកន្ងង ខ្លាំតណ្ដាយគ្រឿងបាក់
ស្រេះ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) កិត្តនោះបានកត្តង៍តណ្ដាជា
គ្រឿងបាក់ស្រេះ ក្នុងលោកនេះ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគ
គ្រាស់ថា

(ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលមេត្តេយ្យ)
(កិត្តណា) មានព្រហ្មចិចេះ (សន្ទ្រម) ក្នុងកាមទាំងឡាយ
ជ្រាសហកតណ្ណា មានស្មារតី សព្វកាល ដឹងហើយ
លេតហើយ សេចក្តីញាប់ញ៉ាបែស់កិត្តនោះ មិនមានខេ
ក្តិកនោះដឹងច្បាស់ទីបំផុតទាំងពីរនឹងកណ្តាល ដោយការដឹង
ហើយមិនដាប់ តឋាគតហៅកិត្តនោះថា មហាបុរស កិត្តនោះ
ជានកន្ងងតណ្តាជាគ្រឿងហាក់ស្រះ ក្នុងលោកនេះ ។

តិស្សមេត្តេយ្យមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ធេសោ

(၈၈၈) လက ကေလးမႈ၊ယာလကက^(၈)အေး ကျားညှ-យោខ សច្ចំ រា្យដីឃ្វី រាយពិព្រោយ រាយព្រឹក្សិ សអា្ជនំ វិរជំ វិតមលំ ១ឬខេត្តាំ ឧឧទាឧិ យុធ្គិញ្វិ សមុខយនម្មុំ សត្វខ្ញុំ និរោននម្មន្តិ តស្ប ខ ត្រាញ្-ឈស្បា អនុទានាយ អាសឋទា ចិត្តិ វិទុច្ចិ ។ សេខា អរលាន្តព្យុន្យា អជិជជដាវាគាន់នេះ ឃ្មាំ គេមហ្គាល់ គេមា ឧ ឧស្សិ ឧ អចិរេលួយ ឯ ឯហ៊ីយម្មាហាកុងស្រេយ សន្យា ដំបត្តខ្មីវេឌពេ អន្ទគ្គប្បដ៌បត្តិយា បញ្ចូលិតោ កក់ខ្លុំ ឧមស្បាស ឧស័ឌ្រា ហោត សត្ថា មេ ក នេះ ភេឌ៧ សាវ កោហមស្ម័ន ។ តិស្សមេត្តេយ្យមាណរិកច្បញ្ញាន់ទ្ទេសោ ខុតិយោ ។

១ ម. ឯត្តន្តូរេ យេ ទិស្សតិ ។

ត់ស្សមេត្តេយ្យមាណរិកៗញ្ញ្រាន់ទ្ទេស

(១១១) ព្រាហ្មណ៍មាណតទាំងទ្បាយ មានអធ្យាស្រ័យតែមួយ មានប្រយោគតែមួយ មានសេចក្ដីប៉ុនប៉ុនតែមួយ មានធម៌ជាគ្រឿន៍អប រំ ែមួយ បានអប់រំហើយ (ក្នុងពុទ្ធសាសនាជាអតីត) ជាមួយគ្នា មួយអន្វើ ដោយត្រាហ្មណ៍ (ឈ្មោះតិស្យមេត្តេយ្យ) នោះ ធម្មចក្ខុ (សេតាបត្តិ-មគ្គ) មានធូលីទៅប្រាសហើយ មានមន្ទិលទៅប្រាសហើយ កើត ឡើងដល់ពាន់នៃសត្វដ៏ច្រើនទាំងនោះថា ងម្មជាតណាមួយ មានកិរិយា-កើត ឡើងជាធម្មតា ធម្មជាតទាំងអស់នោះ មានកិរិយារលត់ទៅវិញជា ធម្មតា ឯ (តិស្សមេត្តេយ្យព្រាហ្មណ៍នោះ) មានចិត្តផុតស្រឡះហើយ យកសស!: ទាំងទ្បាយ ព្រោះមិនប្រកាន់ ដំណាលគ្មានឹងការបប់គាថា ។ (លំដាប់នោះ) ស្បែកទ្វា ដដា សំពត់សម្បកឈើ ឈើប្រត់ កុណ្ឌីទឹក នឹងសត់ ពុកមាត់ ពុកចង្កា កំពុតទៅ ជាមួយនឹងពេលដែលដល់ នូវភាពខែខ្លួនជាព្រះអរហន្ត 🤊 (តិស្សមេត្តេយ្យព្រាហ្មណ៍បានជាឯហិកិត្ត) ស្ទេកដណ្ដប់នូវកណ្ដៈ គឺសំពត់កាសាយ: ទ្រទ្រង់នូវសង្ឃាដីចាត្រ នឹងថវៃ អង្គ័យប្រណម្យអញ្ជលិនមស្សកាព្រោះមានព្រះភាគ ប្រតិបត្តិសមគួរដល់ប្រយោជន៍ (ហើយប្រកាសថា) បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រះមានព្រះភាគ ជាសាស្តារបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ ខ្ញុំព្រះអង្គជាសាវិក ។ ចច់ តិស្សមេគ្គេយ្យមាណវិកប្បញ្ញានិខ្ទេស ទី 🌬 ។

បុណ្ណកមណ្ឌិកប្បញ្ញាតិទ្វេសោ

(១១៤) អចេញ ដំណាមហើរ (មយិក្រាស់ ដំណាយ)

អត្ត ខញ្ជេន អាតមំ

ឌ្ឌ ខ្ទុសារីខា ខ្ទុសារណ ឧប់យ

១គ្គិយា ព្រាញ្ញណា នេះតោនិ

ဏ္ဏာမေဆဍ္ခ်ီ $u_{(0)}$ ရင္ခံ $u_{(0)}$ ရင္ခံ $u_{(0)}$ ကေလ

បុព្យាទំ តំ ភក្សា ព្រួល មេ តំ ។

(១១៣) អ នេជំ ម៉ូលឧស្សាវិត្តិ រ៉ាជា វុច្ចតិ តណ្ណា យោ បាតា សាបាតា ។ ខេ ។ អភិជ្ឈា ហេកោ អត្តសល់ទូលំ ។ សា រ៉ាជា តណ្ណា ពុធ្ធស្ប ភត្តិ ដូទូលា តាលាវិត្តតាតា អឧកាវិត្តិតា អាយត្តិអនុច្បានជំម្នា តស្មា ពុំធ្វោ អនកាវិត្តិតា អាយត្តិអនុច្បានជំម្នា តស្មា ពុំធ្វោ អនកាវិត្តិតា អាយត្តិអនុច្បានជំម្នា តស្មា ពុំធ្វោ អនេដោ ។ រ៉ាជាយ បហិត្តិតា អនេដោ ។

o ម. យញ្ចកញ្ច្បឹស្ ។

បុណ្ណកមាណវិកប្បញ្ញាតិទ្វេស

(១១៤) (បុណ្ណក:មានអាយុ ក្រាបទូលស្បូថា) យើងខ្ញុំមកដោយ
ត្រូវការស្បូវបូស្នា ចំពោះព្រះអង្គ ជាបុគ្គលមិនមានការ
ញាប់ញ៉ាំវ ទ្រង់ឃើញខ្លុវមូល ចុះពួកមនុស្ស គឺដសី ក្សត្រ
នឹងព្រាហ្មណ៍ ច្រើននាក់ ក្នុងលោកនេះ អាស្រ័យអ្វី ទើប
បានសម្រេចយញ្ញ: ដល់ទៅភាទាំងឡាយ បពិត្រព្រះ
មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គ ទូលស្បូវព្រះអង្គ សូមព្រះអង្គ
ប្រាប់សេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។

(១១៣) ពាក្យថា ដាបុគ្គលមិនមានការញាប់ញុំរ ច្រន់ឃើញនូវ

មូល អធិប្បាយថា តណ្ណាលោកហៅថាការញាប់ញុំរ ជានដល់សេចក្ដី
ត្រេកអរ សេចក្ដីត្រកអរទាំង ។ បេ ។ អភិជ្ជា លោក: អកុសលមូល ។

ការញាប់ញុំរ គឺតណ្ណានោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ លះបង់ហើយ

មានឲ្យសង្ដាច់ផ្ដុំលលើយ ធ្វើមិនឲ្យមានទីកើត ដូចជាទីកើតនៃដើមត្នោត
ធ្វើឲ្យដល់នូវការមិនមានបែបភាព មិនឲ្យមានការកើតឡើងតទៅថា

ធម្មតា ហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធ ឈ្មោះថា មិនមានការញាប់ញុំរ ។

ព្រះពុទ្ធឈ្មោះថា មិនញាប់ញុំរ ព្រោះព្រះអង្គលះនូវការញាប់ញុំរ ។

ជំហ័មសហរុបជាជានេះ ទើមមា

ភឧប ហា គេត្ ខ មុស្លីខ្លួន មហាមេត្ ខ មុស្លីខ្លួន ៣-សេខ ន ឥញ្ឌាំ អយសេខ ន ឥញ្ឌាំ ខសិសាយខិ ជ ឥញ្ជូន ជំនាយច ជ ឥញ្ជូន សុខេច ជ ឥញ្ជូន ៩ ក្ដេច ឧ នុយ័ឌ ច ឧហន្ទ ច ជេឌន្ទ ចតាជ្រុ-នទីទី អនេជំ ។ មូលឧស្សាវិន្តិ ភភក មូលឧស្សាវិ លេតុឧស្សារី និនានឧស្សារី សម្ភាឧស្សារី សមុដ្ឋា-ខុខស្សារី មាយនេស្សារី មារតិយាខមស្ប្ត ឧជិ៣-ឧស្សា^{រី} សមុឧយឧស្សា^{រី} ។ តំណិ អគុសលម្មហនិ លោកោ អគុសលម្វលំ ពេសា អគុសលម្វលំ មោយោ អគុសលម្លំ ។ វគ្គគ្រេត កក់វតា គំ• ឈ្មាន ភ្នំ នៃសាល្យ អាមាន អាមាន អាមាន អាមាន ហោកោ នំខាន់ កម្មានំ សមុខយាយ នៅសោ និខាន់ ក្សានំ សមុខយោយ មោយោ នំខាន់ កម្មានំ សមុ-ឧយាយ ឧ ភិក្ខាវេ លោកជេន ការម្មន គោសជេន មញ្ញាយន្តិ យា វា មនញ្ញាចំ កាច់ សុគតិយោ

បុណ្ណាមាណវិកឲ្យញ្ញាន់ទ្ទេស

ទុកជាក្នុងលាក ព្រះមានព្រះភាគក៏មិនញាប់ញ៉ាំ ខុកជាក្នុងអណ្តក់មិន ញាប់ញ៉ាំរ ខុតជាក្នុងយសេត៌មិនញាបញ៉ាំរ ខុតជាក្នុងអយសត៌មិនញាប់ញ៉ាំរ ទុកជាក្នុងសេចក្តីសរសើរក៏មិនញាប់ញ័រ ទុកជាក្នុងសេចក្តីតិះដៀលក៏មិន ញាប់ញីរ ខុតជាក្នុងសុខក៏មិនញាប់ញ័រ ខុតជាក្នុងខុក្ខក៏មិនញាប់ញ័ មិន កម្រេក មិនរំភេប មិនរន្ធត់ ហេតុនោះ (លោកស្បូថា) ជាបុគ្គលមិនមានការ ញាប់ញំរ ។ ៣៩ស្រ ឃើញមូល គឺព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ឃើញថ្ងស គល់ ឃើញហេតុ ឃើញនិពន ឃើញសម្ភាៈ ឃើញសមុដ្ឋាន ឃើញ អហារ ឃើញអារម្មណ៍ ឃើញបច្ច័យ ឃើញសមុខ័យ ។ អកុសលមូល ញ គឺ លោក: ជាអកុសលមូល សេស: ជាអកុសលមូល មោហ: ដាអកុសលមូល ។ សមដូចព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ព្រះតម្រាស់នេះថា ម្នាលភិក្ខុខាងទ្បាយ ជម្មាត ៣ នេះ ជាហេតុឲ្យកើតកម្មទាំងទ្បាយ គ លោក: ជា ហេតុឲ្យកេត្តម្នាស់ ជា ហេតុឲ្យកេត្តម្នាម មោហ:ជា ហេតុ ឲ្យកេត្តកម្ម ម្នាលភក្ខុ ទាំងទ្បាយ មិនមែនដោយកម្មកើតអំពីលោក ដោយ កម្មភេតអំពីលោស: ដោយកម្មភេតអំពីមោហ:ខេ ដែល (ធ្វើឱ្យ) ពួក ទៅតា ្រុកដ ពួកមនុស្សប្រាកដ ឬកិញ្ចកសុគតិណា និមួយសូម្បីដទៃ (ប្រាកដ)

សុត្តខ្ពុជិត ខុទ្ធកនិកាយស្ស ក្ខុឡនិទ្ធេសោ

អ៩ទោ ភិក្ខាវ លោកដេន កម្មេន នោសដេន អេតេច មេលេខេ មេតេច ក្រលេ ឧឃាលង និវជ្ជានយោធិ មញ្ញាយតិ មិត្តិសៃយោ មញ្ញាយតិ យា ។ មនញ្ញាម កាច ឧក្កសយោ ជយេ កិច្ចេង-លោខ្លុំ ភូវិសលេ អន្តភាពភិធិពុន្តិយា ឥមាធិ តំណាំ អគុសលម្មហាជំតំ ភភក ជាលាតិ បស្ត្រី។ សុម្ស៊ី ភ៩៤ គិហេខមាប់រួ រាធេរ មាន់ឧ៣ឧមាប់រួរ តំណាំ កុសលម្មហនិ មលោកោ កុសលម្មលំ មនោះ-សោ តុសល់ទូលំ អមោយោ តុសល់ទូលំ។ វុត្តញើនិ ភត់តោ តំណ៌មាន ។មេ។ ន ភិក្ខាវ មលោកដែន ធំរយោ មញ្ញា**យ**ត់ គំរុទ្ធានយោធិ មញ្ញា**យត់** មិត្តិស-យោ ខញ្ចាយតំ ឃា វា ខណ្ឌាខំ កាខំ ឧក្កត់យោ អុនសេ មួយ អេលាមពេទ មគេខ មួយមាពេទ មនុស្ស មញ្ញាធ្វេ យា វា មន្ត្រាច កាត់ សុគត់. យោ នេវេ ខ មនុស្សេ ខ អគ្គភាវាភិនិព្វទ្ធិយា ឥមានិ តំណាំ គុសលម្មហន់តំ កក្ក ជាលាតំ មសុត្រិ ។

សុត្តនូចិជិក ខុទ្ធកតិកាយ បូឡតិទ្ទេស

ម្នាលភក្ខុខាំងឡាយ តាមពិត ដោយកម្មកើតអំពីលោក: ដោយកម្មកើត អំពីពេស: ដោយកេម្មកើតអំពីមោហ: នរក ទើបប្រាកដ កំណើតតរហូន ជ្រាជក វិស័យនៃប្រេត្តប្រាកដ ឬក៏ពួកខុត្តតិឯណានិមួយសូម្បីដទៃ ដើម្បី ញាំងអត្តភាពឲ្យកើតក្នុងនរក ក្នុងតំណើតតិរញ្ជូន ក្នុងវិស័យនៃប្រេត (ក ប្រាកដ) នេះអកុសលមូល ៣ ព្រះមានព្រះភាគ (១ ន៍ ដ្រាប ្រន៍ ឃើញដូច្នេះ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គឃើញថុសគល់ ។ ថេ។ ឃើញ សមុទ័យ យាងនេះឯង ។ កុសលមូល មាន៣គឺ អលោក: ជាកុសលមូល អសេស: ជាកុសលមូល អមោហ: ជាកុសលមូល ។ ដូចព្រះមាន ព្រះភាគ ត្រាស់ព្រះតម្រាស់នេះថា កុសលមូលទាំង ៣ នេះ ។ បេ។ ម្នាលកិត្តពាធិទ្យាយ មិនមែនដោយកម្មកើតអំពីអលោក: ដោយកម្ម កើតអំពីអ.សេស: ដោយឥម្មកើតអំពីអ.ទេហ: េ ដែលខរត្យជាកដ កំណើតតិរញ្ជូនជ្រាកដ វិស័យនៃប្រេត្យក្រដ ឬក៏ពួកខុត្តតិឯណា និមួយ សូម្បីដ ((ជាកដ) ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ តាមពិត ដោយកម្មកើតអំពី អរលាក: ដោយកម្មកេត្តអពិអរលាស: ដោយកម្មកេត្តអពិអមោហ: ពួក េះតែរទេប្យជាតដ ពួកមនុស្សប្រាតដ ឬកពួកសុគត ឯណ នមួយ សូម្បីដទៃ ដើម្បីញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យកើត ក្នុងទេវតានឹងមនុស្ស (ក៏ប្រុកដ) នេះ កុសលមូល ៣ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ជ្រាប ទ្រង់ឃើញដូច្នេះ 🕽

បុណ្ណកមាណវិកប្បញ្ញាន់ខ្ទេសោ

សានឿ ឯឧប តិហេខទាបីរុ រពេង ទាន់ឧលខទាបីរុ ឯ វុឌ្ឍាន ភ្ជាតា យេកេខ ភ្ជាវ ជម្មា អកុសលា អតុសលភានិយា អតុសលខត្តិកា សត្វេ នេ អ់ជ្លៃទូលកា អ់ជ្លៃស អេស ណោ អ់ជ្លៃស មុក្បាតា ស ត្រូ តេ សមុក្សានំ កច្ចត្តិនិ ភកវ ជា៣និ បស្ប៊ូនិ ។ **ភា, នៅ មនុស និហេខទាបិរ ស នេ ស ទាន់ឧ៣ខទាប់រ ន** វុន្តយេន ក្នុងស យេក្រេច ភ្នំវេ ជម្នា ភុស្ស តុសលភាត់យា តុសល់បត្តិកា សព្វេ នេ អប្បមា. ឧត្តលកា អ្នំព្រងឧស្សាស្ស្រ អ្នំ អ្នក ខេត្ត ឌមា្ន អស្តស្នាយនិនិ ភភព ជានានិបស្បនិ។ ឯកឡើ កត្ស មូលឧស្សាវី ។ ខេ ។ សមុយឧស្សាវី។ អ៩៦ ភក្ស ជានាត់ បង្បត់ អាំជាួ មូលំ សង្ខារាធំ សង្ខារា មូលំ င်္ဂဏ္ဏ လည္း ကြာ လက္ခ် မွာလို အာမႈျပည္ အာမႈျပဳ မွာလိ សន្យាយនេះស្បី សន្យាយឧច្ច ដំណុំ នុស្សីស្បី ន ស្បើ មូល ៤៩៣០ ៤៩៣ ទូលំ **ត**ស្លា**ប** តស្លា មូលំ ន្តេសាខ្មែរ នេះ មិល្ល មន្ត្រាម គិលា ជាតិ ឲូប៉េ ជាសមាណសុក្ខតិ ភភក ជាឆាតិ ឲស្សិតិ ។

ព្រះមានព្រះភាគ (១ឪ ឃើញបុសគល់ ។ បេ ។ ឃើញសមុខ័យយ៉ង៍នេះ ឯង ។ មួយ ទៀត ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ព្រះតម្រាស់នេះថា ម្នាល់កក្ ទាំងទ្បាយ ធម៌ទាំងឡាយណានីមួយ ជាអកុសល ជាចំណែកអកុសល ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងពួកអកុសល ធម៌ទាំងអស់នោះ មានអវិជ្ជាជាឫស ច្រជុំចុះ ក្នុងអវិជ្ជា ធម៌ទាំងអស់នោះ ដល់ខ្យុំការរបើកឡើង ក្រោះរបើកឡើងនៃ អវិជ្ជា ព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ជ្រាប ខ្រង់ ឃើញដូ ច្នះ ។ ព្រះមានព្រភាគ ទ្រន់ឃើញឲ្យភគល់ ១បេ។ ឃើញសមុទ័យ យ៉ាងនេះឯង ។ មួយវិញ ទៀត ព្រះមានព្រះភាគ គ្រាស់ព្រះតម្រាស់នេះថា ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ធម្មិទាំង-ទ្យាយណា នីមួយ ជាកុសល ជាបំណែកកុសល ប្រព្រឹត្ត ៧ភ្នំ**ងពួកកុសល** ធមិទាំដមស់នោះ មាខសេចក្តីមិខ្យៅហស់ជាឫស ច្រជុំចុះក្នុងសេចក្តីមិន ប្រហែស សេចក្តីមិនប្រហែសប្រាកដដាក់ពូលធម៌ទាំងនោះ ព្រះមានព្រះ ភាគ (១៨ ព្រះ ១ ស្រះមានព្រះភាគ (១៨ ឃើញ ឬសគល រ បេ ។ ឃើញ សមុ ទ័យ យ[®]ង៍នេះឯងី ។ **ខ័យមួយ េៀត ត្រះមានត្រះភាគ** ទ្រង់ជ្រាបទ្រង់ឃើញថា អវិជ្ជាជា មូលនៃសង្ខារ សង្ខារជាមូលនៃវិញ្ញាណ វិញាណ ជាមូល នៃខាមរូប ខាមរូប ជាមូល នៃស ឡាយតេន: ស ឡាយតេន: ជាមូលនៃផស្ស: ផស្ស: ជាមូលនៃវេទនា វេទនា ជាមូលនៃតណ្តា តណ្តា ជាមូលនៃទេបាន ទេបាន ជាមូលនៃភព ភពជាមូលនៃជាតិ ជាតិ ជាមូលនៃជាមរណ: ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ជ្រាប ទ្រង់ឃើញដូច្នេះ

សុខ្ពត្តបំដីកេ ខុទ្ធកនិកាយស្យូ កូឡូនិទ្ធេសោ

ស់ទៀតភក មូលឧស្សា^{រី}។បេ។សមុខបេធស្បា^{រី(១)}។ វុន្តពោន្ត្_(២) ក្នុងស្នា យេក្រេច ភិក្ខុវេ ជ<u>មា</u> អកុសហ អត្តសលភាភិយា អតុសលខត្តិកា សព្វេតេ អវិជ្ជា-មូលកា អវិជ្ជាសមេសរណា អវិជ្ជាសមុត្បាតា សត្វេ តេសមុត្យានិក្ខុឆ្នាំ ភេស ជានានិ បស្បាតិ ។ ឯមៀ កក្ស តំហេខហារី លេខ៤ហារ ចូយ១៩ហារ មានកេ ស្សារី សមុដ្ឋានឧស្សារី អាហារឧស្សារី អារម្មណឧស្សារី តជំណុចមាប្បី មាន់ឧលខមាប់រួង មេខេឌ្គ គំហេខមាប់រួង ឥទ្ធាយៈស្មា ជួណ្ណា កោត់ ឥទ្ធាត់ មឧសន្ធិ ។ អាយៈស្មាត់ ត្តណុះឧត្ត ។ ជំហើយមាន ឧសារី ដែរសាលាមារី ខាតុ។ (១១៤) អត្ត បញ្ជេន អាកមន្តិ បញ្ជូតកម្មា អា.

កាមា អាតតម្លាត់ រៀវម្បី អត្ថិ បញ្ជាជ អាតមំ ។

ទម, ឥតោ បរំអេថវា ដានាតិ បស្សតិ បក្ខុមូលំ បក្ខុកេខានំ សោតិ មូលំ សោត-ភេពនំ ឃាន់ មូលំ ឃានភេគាន់ ដំអ្ហមូលំ ជុំអ្ហភេគាន់ កាយោ មូលំ កាយភេគាន់ មនោ មូលំ បេតសិកាន់ ខុក្ខានន្តិ ភគវា ដា៩ និ បស្សតិ ។ ឯវម្បិ ភគវា មូល-ទស្សាវី ហេតុខស្សាវី ។ល ។ តាមន្តិ ទិស្សន្តិ ។ ៤ ម វុត្តញ្លេនំ ភគវា ។ល ។ គក្ខុន្តីតិ ភគវា ជាតាតិ បស្សតិតិ នត្ថិ ។

សុត្តតូរ៉ាជិក ខុទ្ទកនិកាយ ហ្វូឡនិទ្ទេស

ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឃើញថុសគល់ ។ ចេ ។ ឃើញសមុខយយ៉ាង នេះឯង ។ ហេតុនោះ មើបព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ព្រះតម្រាស់នេះថា ម្នាលកិក្ខុទាំងីទ្បាយ ធម្មិទាំងទ្បាយណានីមួយ ជាអកុសល ជា ចំណែកនៃអកុសល ប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងពួកខែអកុសល ធម៌ទាំងអស់នោះ មានអវិជ្ជាជាបុស ប្រជុំចុះកង្គវិជ្ជា ធមិលិនអស់នោះ ដល់ខ្លុវការ របើកទ្វើន ្រោះរបើកឡើងនៃមវិជ្ជា ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាប ទ្រង់ឃើញ ដូច្នេះ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឃើញឬសគល់ ឃើញ ហេតុ ឃើញនិពន ឃើញសម្ភា: ឃើញសមុដ្ឋាន ឃើញអាហារ ឃើញការម្មណ៍ ឃើញបច្ច័យ ឃើញសមុខ័យ យ៉ាងនេះឯង ហេតុ នោះ (លេកសួរថា) មិនមានការញាប់ញ័រ ឲ្រង់ឃើញខ្លូវមូល ។ ៣ក្ប ឋា ដូច្នេះ ក្នុងបទថា ព្រះបុណ្ណក:មានអាយុ (ក្រាបទូលស្បូរ) ដូច្នេះ គឺជាពាក្យតប៖ ។ ពាក្យថា មានអាយុ គឺពាក្យជាទីស្រឡាញ់ ។ ពាក្យ ធ្យា ឃើះ នៃ ព្រាលិហ្សុ ខោះ រ ថា បុណ្ត:

(លោកសួរថា) យើងខ្ញុំ មក ដោយត្រូវការសួរប្រស្វា យ៉ឺងខែរឯង ។

ជំហារម្នាយរដ្ឋដំណើងស្វេសា

អ្នក ខេត្តកាន់ ខេត្ត ប្រឹត្តកាមាន ខេត្ត សោត្តាមាន អាគម អភិក្ខាមន់ ឧបសន្ល័មន៍ បយ្យាស្រស់ អនុត ឃុំមាំ អនុ បញ្ហេន អាក់ម ។ អ៩វា ច្រាស្ត្រ ស្ត្រ អន្តិ និស្សិ សេរ្ម(១) អលមត្តោ មហា បុច្ចិត កាដេតុំ សៃដ្លេតុំ សន្ទ-ស្បេត្ត ភណៈតុត្ត ៧វម្ស អគ្គ បញ្ជេច អគម ។ (១១៤) កាំជិស្ស៊ីតា ឥសយោ មជុជាត កាំជិស្ស៊ី តាត់ ក់ ជំស្ប៉ូតា អស់តា អល់្ថា ឧ្យកតា អជ្ឈស់តា អធិម្មតា ។ ៩ស ហេត វស់ យមភា យេកេខ ឥសិទ្បីពិទ្ធិ ខេតិជិតា អាជីវិកា ជិក្ខិ ជដំហា តាមសា ។ មនុជាតិ មនុស្សា វុទ្ធតិ តែខែសុទ្ធា ឥស យោ ខឌុជា ។

១ ម. គូបិពហុ វីសត ។

បុណ្ណតមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ទេស

មួយ ទៀត ការមក ការឈានមកចំពោះ ការចូល ទៅក ការចូល ទៅ
អង្គ្លិយ ជិត (នៃ យើងខ្ញុំ) ជាអ្នកមាន សេចក្ដីត្រូវការដោយ ប្រស្នា ជាអ្នក
ប្រាថ្នាទីនិស្ស ប្រស្នា ជាអ្នក ប្រាថ្នាទីនិស្សាច់ប្រស្នា ហេតុនោះ (លោក
ស្បូថា) យើងខ្ញុំមក ដោយ ត្រូវការសួរប្រស្នា យ៉ាងនេះឯង ។ មួយវិញ្ជា
ទៀត ការមកដោយ ប្រស្នាមានចំពោះ ព្រះអង្គ្លីមានចញ្ញាច្រើន
មានព្យាយថ មាច ដើម្បីសំដែង ដោះស្រាយ ពន្យល់ ពោល ប្រស្នា
ដែលខ្ញុំព្រះអង្គ្លីសួរ ហើយ ហេតុនោះ (លោកសួរថា) យើងខ្ញុំមក
ដោយ ត្រូវការសួរប្រស្នា យ៉ាងនេះឯង ។

(๑๑៤) ៣៩០០ ចុះពួកមនុស្យ គឺ៩សី សស័យអ្វី ត្រន់
៣៩០០ ស្រប់ ប្រទេស គឺមាស័យ ផ្ដេកផ្ដល់ ភ្ជាប់ បូលទៅជិតដល់
ស្រប់ ដើន្ទ្រអ្វី ។ ៣៩០០ ៩សី គឺជនទាំងឡាយណានីមួយ
ជាអាជីវិក និគ្រន្ត ជជិល តាបស់ ដែលបួសជនសើ ជនទាំងនោះ
ឈ្មោះថា ឥសី ។ ពួកមនុស្ស លោក ហៅថា មនុស្ស ហេតុនោះ
(លោកស្លាថា) ចុះពួកមនុស្ស គឺ៩សី អាស្រ័យអ្វី ។

សុត្តស្ថិនិកេ ខុទ្ទក់និកាយស្ស កូឡូនិទ្ទេសោ

(១៩៦) ១ត្តិយា ត្រាញ្ចូណា ខេវតាខត្តិ ១ត្តិយាត់ យេក្រេខ ទទួលជាទិកា ។ (ភាព្ទាណាទ យេក្រេខ កោវខិតា ។ ខេះតាចន្ទឹ មាជីវគេសាវតានំ អាជីវ-កា នេះតា ធំក្កុធ្ខសាវកាន់ ខំក្កុឆ្នា នេះតា ជដិ-លសាវតាធំ ជជ់លា នៅតា ពរិព្ធាជគាសាវភាធំ ត្រៅព្យ នេះស អុំខ្មែសក្យេយក្ អុំខ្មែយ នេះតោ ហត្ថវតិកាន់ មក្ខ នេះតា អស្បតិកាន់ អស្បា នៅតា កោវតិកាន់ ការ។ នៅតា កក្សាក់ ភាន ភាភា ខេះតា ភាគ់វត្**ភាន** ភាគា ខេះតា វាសុ នេះវេតិការ វិសុ នេះ នៅតា តល់នេះវេតិការ តលខេយ្ក ខេស្ត មួយមន្ត្រីមួយ តូ ពេលមន្ត្រី នៅតា មណិកខ្មត់កាន់ មណិកខ្មោ នៅតា អត្តសំខាន់ អត្ត នៅតា **សក់**សំគាន់ យកា នេះត្រា សុរណៈតែកាន សុវណា នេះ**តា** យត្តាវិតិកានំ យត្តា នៅតា អសុរវិតិកានំ អសុរា នៅតា កន្ត្យាតិកាន់ កន្ត្ញា នៅតា

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ធកធិតាម បូឡូទិទ្ទេសា

(១១៦) គធិប្បាយភាគ្យថា ក្សត្រនឹងក្រាហ្មណ៍ ខើបទានសម្រេច យញ្ញ: ដល់ ទៅតាទាំងីឡាយ ត្រង់ពាក្យថា ក្រុគ គឺជនទាំងីឡាយ ណាន៍មួយ មានជាត់ជាកាត្រ ។ ភាកស្រា គ្រាហ្លាំ គឺជនទាំងឡាយ ជាកោរ៉ាទី ១ ៣ក្សា ដល់ទេវតាទាំងឡាយ ណា និម្មួយ គឺពួកគាជ័ក ជាទេវិសាបសំពួកសារ៉ក់នៃគាជ័ក ពួកនិគ្រិន្ទ ជាទេវិសា របស់ពួកសារឹកនៃទិត្រន្ទ ពួកជដល់ ជាទេវិសារបស់ពួកសារឹកនៃជដល់ ពួក បញ្ជែក ជាទេវតារបស់ពួកសារឹកនៃបញ្ជែក ពួកអវុវុទ្ធក: ជាទេវតា របស់ពួកសាវត់នៃអាវុទ្ធកៈ ពួកដំរី ជាទៅតារបស់អ្នកប្រព្រឹត្តវត្តដំរឺ ពួក សេះ ជាទៅតារបស់អ្នកប្រព្រឹត្តសែះ ពួកគោ ជាទៅតារបស់អ្នក អ្នកប្រព្រឹត្តតែ ព្រះ ជា ទៅតារបស់ផ្គមប្រព្រឹត្តតែ ពួកកែក ជា ខេត្តប្រសព្វកម្មកិច្ចប្រព័ត្តត្រៃក វាសុខេត ជាខេត្តប្រសិត្ត វត្តវាសុខេត តលខេត ជាខេវតារបស់អ្នកប្រព័ត្តវត្តកលខេត បុណ្ កទូ: ជាទៅតាបេសអ្នកប្រព័ត្តតែបណ្ឌកទូ: មណ៌កន្ទុះ ជាទៅតា របស់អ្នកប្រព្រឹត្តវត្តមណ៌ភិទ្ធ: ភ្លើងថា ខេវិតារបស់អ្នកប្រព្រឹត្តវត្តវត្តិ ភ្លឹក នាគ ជា ខេវតារបស់អ្នកប្រព្រឹត្តវត្តនាគ ពួកគ្រុឌ ជា ខេវតារបស់អ្នកប្រព្រឹត្ត វត្តគ្រឌ ពួកយក្សជា ទៅតារបស់អ្នកប្រព្រឹត្តវត្តយក្ស ពួកអសុរ ជា ទៅតា របស់អ្នកប្រព្រឹត្តតែអស់ ពួកគន្ធត្វ ជា ទេវិតារបស់អ្នកប្រព្រឹត្តវិតគន្ធព្វ

បុណ្ណាមាណរាក់ប្បញ្ញានិទ្ធេសោ

មហារាជវត្ថិកាន់ មហារាជា នៅតា ខន្ធវត្ថិកាន់ ខេត្តា នៅតា សុរិយវត្ថិកាន់ សុរិយោ នៅតា ឥន្ធវត្ថិកាន់ ឥន្ទោ នៅតា គ្រូហ្មវត្ថិកាន់ គ្រូហ្មា នៅតា នៅវត្ថិកាន់ នៅ នៅតា និសាវត្ថិកាន់ និសា នៅតា យេ យេសំ ឧក្ខិលោយ្យា តេ តេសំ នៅតាត់ ទត្តិយា គ្រាហ្មណា នៅតាន់ ។

(១៧) យញ្ញមកម្នឹស្^(១) បុដ្ធជ លោកគំ យញ្ញេ វុទ្ធន៍ ខេយ្យជម្នោ ដំរេចិស្ត្រា គេជំ នាន់ វេទ្ធ យានំ គំហានម្បីជូយគេសដ្ឋចរិត្តារំ អជ្ជំ នាន់ វេទ្ធ យានំ មាហា គេជំ វិលេខនំ សេយ្យាសេដំ ខធីខេយ្យំ។ យញ្ញមកច្បីស្ងិតិយេច យញ្ញំ រស់ន្តិ កាសេន្តិចរិយេ-សន្តិ ជីវេចិស្ត្រានាសសសសភិបានឲ្យទូយកេស-ដូចវិត្តារ អជ្ជំ នាន់ វេទ្ធ យាន់ មាលា គេជុំ វិលេខជំ សេយ្យាសៃដំ ខធីខេយ្យំ តេច យញ្ញំ កាសេន្តិ វិលេខជំ សេយ្យាសៃដំ ខេតិខេយ្យំ នេច យញ្ញំ កាឡេត្តិ ។

១ម យញ្ចមកញ្ច្រស្ ។

ចុណ្ណាមាណពវិប្បញ្ញា គឺទ្វេស

មហាក់ជ ជា ទៅតារបស់អ្នកប្រត្រឹត្តត្រែមហាក់ជ ត្រះចន្ទ្រ ជា ទៅតា
របស់អ្នកប្រត្រឹត្តត្រុះចន្ទ្រ ត្រះអាទិត្យ ជា ទៅតារបស់អ្នកប្រត្រឹត្តត្រូវត្ត ត្រះ
អាទិត្យ ត្រះឥន្ទ្រ ជា ទៅតារបស់អ្នកប្រត្រឹត្តត្រូវត្ត ត្រះ
របស់អ្នកប្រត្រឹត្តត្រហ្ម តួកាទៅតា ជា ទៅតារបស់អ្នកប្រត្រឹត្តទៃវិត្ត ទៅតា
ទិស ជា ទៅតារបស់អ្នកប្រត្រឹត្តត្រំស ជនទាំងឡាយណា ជា ទត្តិរណៈហ្សបុគ្គលរបស់តួកជនណា ជនទាំង នោះ ជា ទៅតារបស់តួកជន
នោះ ហេតុ នោះ (លោកសួរថា) ក្សត្រទឹងត្រាហ្មណ៍ ទើបបាន
សម្រេចយញ្ច: ដល់ ទៅតាទាំងឡាយ ។

(១១៧) តាក្យថា ច្រើននាក់ ក្នុ លោកនេះ ទើបបានសម្រេច ឃញ្ញ: សេចក្តីថា ខេយ្យធមិ គឺចីវរ ចិណ្ឌូ បាត សេខាសន: គឺលាឧប្បច្ចុយកេសជួចក្តារ បាយ ទឹក សំពត់ យាន ផ្កាកម្មន ត្រឿងក្រអូច គ្រឿងលាប ទីដេក ទីសំណាក់អាស្រ័យ គ្រឿងប្រទីប លោកហៅថា ឃញ្ញ: ។ តាក្យថា ទើបបានសម្រេចឃញ្ញ: គឺពួក ដនណា ស្ងៃឯក ស្វះស្ងែងកេ ដើរកេនូវឃញ្ញ: គឺចីវរ ចិណ្ឌូ បាត សេខាសន: គិលានប្បច្ចុសកេសជួបក្ខារ បាយ ទឹក សំពត់ យាន ផ្កាកម្មង៍ គ្រឿងក្រអូច គ្រឿងលាប ទីដេក ទីសំណាក់អាស្រ័យ ក្រឡង៍ប្រទីប ពួកជនទាំងនោះ ឈ្មោះថា សម្រេចឃញ្ញ: ។

សុត្តនូបិជិពេ ខុទ្ធពនិកាយស្យូ ក្ខុឡនិទ្ទេសោ

យេខ យញ្ចំ អភិសន្ត្ត នៅខេណ្ឌភាគ សេខាសនៈ ទំណងទ្បាន្ធយ គេសដ្ឋមក្សារំ អន្ទំ ទាន់ វគ្គំ យាន់ មាលា គន្ធំ វិលេខនំ សេយ្យាសេខំ ខធិខេយ្យំ នេះ យញ្ជូន ។ យេខ យញ្ជុំ យជន្ ពរិត្តជន្តិ ខ្ពុំរាត្តសមាសមាសមាស្ត្រណ-មេសុខ ខេស្ត្រ មេខ្លី ខេស្ត នេះ ខេស្ နားနှံ ငါလာဗန် မောကျနာနေ စန္တစ်ကို မောင် တာညို ာ ရာ၊ ဆေး ရန္ မက္ဆိုကေတာ့ က ရာ၊ ဆေးမွ က အေးမွ និយម័ណ្ឌ ថា**ត សេជាស**េចកំណាន់ប្បន្ទ័យក្រេសជួយក្ដែរ ក អន្នំ ទាន់ វត្តំ យាន់ មាហា កន្តំ សែបនំ လေးယျာ^နလင်း မင်္ခ၊မေယ႑ိ ၿပီး ယဏ္ဍာ က ၿပနာ បុខ្វ ។ ភេទ យញ្ឈជភា ។ ឯកេ បុខ្វ ។ ឯកេ ဏ္ဏဏဌာက ရရို ခန္တီကာ ေရြးညီတာ ေရးမုိးပါ ខ សុទ្ធា ខ កហេដ្ឋា ខ មព្វជិតា ខ នេះវា ខ មសុស្ត្ ខ រា_{ថ្ងៃ} យញ្ញជ្*ក* វ រាម្រេ មុខ្លួ ។

១ម. យភាយាជ៣ ។ ៤ មេ. បុប្ចាំពហុកាន់ ។

សុត្តគួលជីព ខុទ្ទពនិកាយ ក្ខុឡូនិទ្ទេស

សូម្បីពួកជនណា តាក់តែងឱ្យយញា: គឺចីវរ បណ្ឌូធុត សេសសនៈ គំណន់ប្បច្ចុយគេសជ្ជបរិក្ខារ ធុយ ទឹក សំពត់ យាន ផ្កាក់ មេង គ្រឿង ក្រអូប គ្រឿងលាប ទីដេក ទីសំណាក់អាស្រ័យ គ្រឿងប្រទីប ពួកដន ទាំង ទោះ ក៏ឈ្មោះថា សម្រេចយុញ: ។ ពួកជនណា ឲ្យ បុជា លះបង់នូវយញ: គឺបវរ បណ្ឌូធុត សេខាសនៈ គឺលានប្បច្ចុយ-កេសជួបវិក្ខារ បាយ ទឹក សំពត់ យាន ជាកម្រង គ្រឿងក្រអូប គ្រឿនលេប ទីដេក ទីសំណាក់អាស្រ័យ គ្រឿងប្រទីប ដនទាំងនោះ ក ឈ្មោះថា សម្រេចយញៈ ។ ៣កស្រា ច្រើន គឺពួកយញ្ ទុំ:ស្រីន ឬពួកអ្នកបូជាយញ: ៖ ច្រើន ឬក៏ពួកវនដែលគួដេល់ 👣 ណា ន់៖ ច្រើន**។** ព្ភសយ្តា: ៖ ច្រើន ត្រើដ្ឋាមេខ ។ ពួកយេតា: នេះ មាន ច្រើន គឺ ចីវ ចិណ្ឌូ ធុត សេនាសខ: គំលានហួចយកេសដូចវិទ្វារ ធុយ ទឹក សំពត់ យាន ផ្កាត់ម្រង គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ទីដេក ទី សំណាក់អាស្រ័យ គ្រឿង៍ប្រទីប ពួកយញ: ‡ មានច្រើន យាង៍នេះ ៗ ព្តអ្នកបូជាយញ: នេះ មានច្រើន តេដ្ឋបម្តេច ។ ពួកអ្នកបូជាយញ: នេះ មានច្រើន គឹក្សត្រ ព្រាហ្មណ៍ អ្នកជំនួញ អ្នកគ្រ ទ្រហស្ត បព្ទជិត **េះតា** នឹងមនុស្ស ពួកអ្នកបូជាយញាន់៖ មានច្រើន យ៉ាង៍នេះ

ជុណ្ណាមាណរិកព្យញ្ញាវិទ្ធេសោ

ရင်က[ျ]လော၊မၽမ္မာ့ ကားသီရေမာင်္ချီတ် င်းရိုင္း လော၊မွေး နှ ၅ႏွ ငယ္ဆီးတာကြို မှ ၅ ဆ င်းရို နဲ့ နွင္း လော၊မေးမွာ င်းရို ကရဟာယြာညီတာ ကာငည္းတာ့စိမ္းတာကြို မေရွ ငယ္ဆီးတာကြို မှ ၅ သေင်းရိုနဲ့ ၅ ဆေိုတောကြို

(๑๑៤) ខុញមិ តំ ភតវា ត្រូប៉ា មេ តន្តិ បុញ្ចាត់ តំស្បា បុញ្ញា អនិដ្ឋជោតនា បុញ្ញា និដ្ឋសំសន្ទនា បុញ្ញា វិមតិច្នេននា បុញ្ញា ។

ក្ខេត្ត មេតុ មន្ត្រីនេស ដែល មេតុ ក្រុំ មេតុ មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មេតុ មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មេតុ មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មេតុ មនុស្ស មនុស្ស មេតុ មនុស្ស មនុស្ស មេតុ មនុស្ស មេតុ មនុស្ស មេតុ មនុស្ស មនុស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស មនុស្ស មនុស មនុស្ស មនុស្ស មនុស មនុស មនុស មនុស្ស មនុស្ស មនុស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស មនុស្ស មនុស្ស មនុស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស មនុស្ស មនុស មនុស្ស មនុស្ស មនុស មនុស្ស មនុស មនុស្ស មនុស មនុស មនុស មនុស មនុស មន្ស មនុស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មន្ស

ចុណ្ណកមាណវិកច្បញ្ជាន់ទ្វេស

ញ្ចក់ជនដែលគួដែល ខក្ខិណា ទុះ មានច្រើន តើដូចម្ដេច ។ ពួកជនដែល គួរដល់ ខក្ខិណា ទុះ មានច្រើន គឺសមណៈព្រាហ្មណ៍ សូម ជនអ្នកពណ៌នា ហើយសូម នឹងសាវិក ពួកជនដែលគួរដល់ ខក្ខិណា ទុំះ មានច្រើន យ៉ាងនេះ ។ ពាក្យថា ក្នុងលោកនេះ គឺក្នុងមនុស្សលោក ហេតុនោះ លោកសួរថា ច្រើនគ្នា ក្នុងលោកនេះ សម្រេចយញ្ញា: ។

(១១៤) អធិប្បាយពាក្យថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គ ទូលសូរព្រះអង្គ សូមព្រះអង្គ ប្រាប់សេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ត្រង់ ពាក្យថា សួរ បានដល់ ការសួរ ៣ គឺការសួរសម្រាប់បំភ្លឺសេចក្តី ដែលមិនយល់១ ការសួរសម្រាប់ប្រៀបផ្ទឹមសេចក្តីដែលខ្លួនយល់ហើយ១ ការសួរសម្រាប់គាត់សេចក្តីសង្ស័យ១ ។

ការស្បូរសម្រាប់បំភ្លឺសេចក្តីដែលមិនយល់ តើដូចម្តេច ។ លក្ខណៈ ជាធម្មជាត ដែលបុគ្គលមិនជានដឹង មិនជានយើញ មិនជានថ្ងឹង មិនជានពិចារណា មិនជានយល់ច្បាស់ មិនជានជ្រាកដដោយប្រក្រតី បុគ្គលស្បូរប្រស្នាដើម្បីដឹង ឃើញ ថ្នឹង ពិរបាណា ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់ការយល់ច្បាស់ ដើម្បីប្រយោជន៍ឲ្យប្រាកដ ខូវលក្ខណៈនោះ នេះ ការស្បូរសម្រាប់បំភ្លឺសេចក្តីដែលមិនយល់ ។

សុត្តនូចិងកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស ក្ខូឡនិទ្ទេសោ

ကားမေး မိမ္မိလ်လည္တာ ဗုတ္လ ၅ ဗကားခ်ယာ လက္ခဏ ကျားခ် ဟောဆဲ မိမ္မိ ရုလ်ဆီ ဆီဆီ ဂါကါဆီ ဂါကွာဆီ မႏၵာတဲ့ ဗယ္လ္ဆေးအတဲ့ လမ္မီ လ်လည္မွန္ရာယ ဗာတ္တိ ဗုတ္လဆို မယိ မိမ္မိလ်လည္တာ ဗုတ္လ ၅

កត្ត រិមតិច្ចេននា បុប្ផា ។ បត្តនិយា សំ.

សយំ បត្តេញ ហោតិ រិមតិ បត្តេញ ខ្លេញក.
ជាតោ ឃំ ខុ ទោ ១ ខុ ទោ កិច្ច ទោ កេខំ
ឧុទោតិ សោ វិមតិច្ចេនត្តាយ បញ្ជាំ បុច្ចតិ អយំ
វិមតិច្ចេននា បុប្ផា ។ ឥមា តំសេរ្ជា បុប្ផា ។

អបរាបិ តិសេក្ខ បុន្នា មនុស្សបុន្នា អមនុស្ស-បុន្នា និម្មិតបុន្នា ។

តានមា មនុស្សបុត្តា ។ មនុស្ស ពុន្ធិ ភាក់ខ្លី ឧបសន្តមិត្តា បញ្ជាំ បុទ្ធនិ ភិក្ខា បុទ្ធនិ ភិក្ខានិយោ បុទ្ធនិ ឧទាសកា បុទ្ធនិ ឧទាសិក្សាយោ បុទ្ធនិ រាជានោ បុទ្ធនិ ឧត្តយា បុទ្ធនិ ព្រាហ្មណា បុទ្ធនិ វេស្សា បុទ្ធនិ សុខ្លា បុទ្ធនិ ក្រាហ្មណា បុទ្ធនិ វេស្សា បុទ្ធនិ សុខ្លា បុទ្ធនិ ការដ្ឋា បុទ្ធនិ បត្វ-និតា បុទ្ធនិ អយំ មនុស្សបុទ្ធា ។

សុត្តស្ថិជិក ខុទ្ទកនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

ការសួរសម្រាប់ប្រៀបផ្ទឹមសេចក្តីដែលខ្លួនយល់លើយ តើដូចម្តេច ។ លក្ខណៈ ជាធម្មជាត ដែលបុគ្គលបានដឹង បានឃើញ បានថ្នឹង បានពិចារណា បានយល់ច្បាស់ ប្រាកដដោយប្រក្រតី បុគ្គលស្ប ប្រសា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការប្រៀបផ្ទឹម ជាមួយនឹងបណ្ឌិតទាំងឡាយ ឯទៀត នេះ ការសួរសម្រាប់ប្រៀបផ្ទឹមសេចក្តីដែលខ្លួនយល់ហើយ ។

ការសួរសម្រាច់កាត់សេចក្តីសង្ស័យ តើដូចម្តេច ។ បុគ្គលសុះ ទៅកាន់សេចក្តីសង្ស័យដោយប្រក្រតី ស្ទះទៅកាន់សេចក្តីងឿង់ធ្ងល់ មាន ចិត្តបែកជាពីរថា យាំង៍នេះទេឬ ឬមិនមែនទេ ហេតុដូចម្តេចហ្នឹ ប្រការ ដូចម្តេចហ្នឹ បុគ្គលនោះ សួរប្រសា្ធដើម្បីកាត់សេចក្តីសង្ស័យ នេះ ការសួរសម្រាច់កាត់សេចក្តីសង្ស័យ ។ នេះ ការសួរ ៣ ។

ការសួរ ៣ ដទៃ ទៀត គឺការសួររបស់មនុស្ស ១ ការសួររបស់ អមនុស្ស ១ ការសួររបស់ពុទ្ធនិមិ្ស ១ ។

ការសួររបស់មនុស្ស តើដូបម្ដេច ។ មនុស្ស ព៌ង៍ ឡាយចូល ទៅ គាល់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគសួរប្រស្នា គឺពួកភិក្ខុសួរ ពួកភិក្ខុនីសួរ ពួក ទេធសាសសួរ ពួកទេធាសិកាសួរ ពួកព្រះពជាសួរ ពួកក្សត្រសួរ ពួក ព្រាហ្មណ៍សួរ ពួកអ្នកជំនួញសួរ ពួកអ្នកគ្រសួរ ពួកគ្រហស្តសួរ ពួក បព្វជិតសួរ នេះ ការសួររបស់មនុស្ស ។

បុណ្តាមាណវិកប្បញ្ញាត់ទ្វេសោ

អមរាថិ តំស្យោ បុត្តា ជំជួយថ្មិកាត្តបុត្តា សម្ប-រាយ់កាត្តបុត្តា បរមត្តបុត្តា ។

អមរាមិ តំស្បា មុញ អនវដ្ឋត្តបុញ្ញា និក្តាសេ-សេបុត្តា វោជាឧត្តបុត្តា ។

បុណ្ណាមាណរិកប្បញ្ញានិទ្ធសេ

ការសួររបស់អមនុស្ស តើដូចម្ដេច ។ អមនុស្សទាំងឡាយចូល ទៅគាល់ព្រះពុទ្ធមានព្រះកាត សួរប្រស្នា គឺពួកនាតសួរ ពួកគ្រុះរសួរ ពួកយក្សសួរ ពួកអសុរសួរ ពួកនេះត្រសួរ ពួកមហារាជសួរ ពួកព្រះ ដៃខ្លួសួរ ពួកព្រហ្មសួរ ពួកទៅតាសួរ នេះ ការសួររបស់អមនុស្ស ។ ការសួររបស់ពុទ្ធនិច្ចិត តើដូចម្ដេច ។ ព្រះមានព្រះកាត់និច្ចិត្តប្រណា ដ៏សម្រេចដោយព្រះឲ័យ មានអរិយរៈតូចធំគ្រប់សព្វ មានដង្ទ្រិយមិន ទុះភាត ពុទ្ធនិច្ចិតនោះចូលទៅគាល់ព្រះពុទ្ធមានព្រះកាត់សួរប្រស្នា ព្រះ មានព្រះកាត់ទ្រង់ដោះសោយ នេះ ការសួររបស់ពុទ្ធនិច្ចិត ។ នេះ ការសួរ ៣ ។

ការស្ទរ ៣ ដទៃទៀត គឺការស្ទាប្រយោជន៍បេស់១៩១ ការស្ទរ ប្រយោជន៍របស់បុគ្គលដទៃ១ ការស្ទាប្រយោជន៍ទាំងពីវេ១ ។

ការស្បូរ ៣ ដទៃទៀត គឺការស្បូរប្រយោជន៍ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ការស្បូរ ប្រយោជន៍ក្នុងបរលោក១ ការស្បូរប្រយោជន៍ដ៏ក្រៃលែង គឺព្រះនិព្វាន១ ។

ការស្បូរ ៣ ដ ែ ខៀត គឺការស្បូរប្រយោជន៍មិនមាន ខោស ១ ការ ស្បូប្រយោជន៍មិនមាន សេចក្តីសៅហ្មូង ១ ការស្បូរប្រយោជន៍ជំផ្លូវផង់១ ។ សុត្តស្ថិដិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស ក្ខុឡូនិទ្ទេសោ

អបរាចិត្តស្បា បុច្ចា អតិតបុចា អភាគតបុចា

ឧជ្ជាភ្ជាភ្ជា

អបរាធិ តំសោ្ជ ដុច្ឆា អជ្ឈត្បូច្ឆា ពហិទ្ធាផុត្ជា អជ្ឈត្តពហិទ្ធាជុត្នា ។

អមរាចិ តិស្សោ បុន្នា តុសលបុន្នា អកុសៈ លបុន្នា អព្យាភាសបុន្នា ។

អយុភាធ តំសេត្ត បុត្តា ១ភូបុត្តា ជាតុបុត្តា អាយុភាឧបុត្តា ។

មានជំនាំ មន្ទិលខជុំស្នា ។

អមរាជិ តំសេ្ជា មុខា ៩ គ្រួយមុខា តលមុខា កោជាដូច្ន

អបរាចិ តំសោ្ជ បុទ្ធា មក្កបុទ្ធា ឧិទ្ធាឧបុទ្ធា ។ សុត្តតូបិដីក ខុទ្ធកនិកាយ កូឡូតិទ្វេស

ការស្ទរ ៣ ដទៃទៀត គឺការស្ទរហេតុជាអតីត ១ ការស្ទរហេតុជា

អនាគត១ ការសួរ ហេតុជាបច្បុន្ន 🤊 🤊

ការសួរញដ់ខែខៀត គឺការសួរធម៌វាងក្នុង ១ ការសួរធម៌វាងក្រៅ១ ការសួរធម៌ទាំងវាងក្នុងទាំងវាងក្រៅ ១ ។

ការស្បូ ៣ ដ**ែខេខ្**តែ គឺការសួរធមិជាកុសល ១ ការសួរធមិ ជាអកុសល ១ កា**រ**សួរធមិជាអព្យកត ១ ។

ការសួរ ៣ ដ**ៃ ខៀត គឺ**ការស**ួរ១**ទួ**១ ការសួរ៣តុ ១ ការសួរ** អាយឥន: ១ ។

ការសួរ ញ ដ ទៃ ទៀត គឺកាស្ទេសតិហ្សដ្ឋាន១ ការសួរសម្មហ្សួនាន១ ការសួរឥទ្ធិបាន១ ។

ការស្ទ ៣ ដទៃទៀត គឺការសួរឥន្ទ្រិយ ១ ការសួរពល: ១ ការសួរពោជ្យង្គ: ១ ។

តារសួរ ៣ ដទៃ ទៀត គឺតារសួរមគ្គ ១ តារសួរផល ១ ការសួរ ខិញ្ជាន ១ ។

បុណ្ណ កមាណវិកហ្មញ្ញានិទ្ធេសោ

ប្រាម សន្ន បុន្ទាម ន យាខាម នំ អណ្តេសម៍ ន ឧសាខេត្ត នួ ២៩មា គេ ឯបាត្ត នួ ។ កក្សត់ តារវាធ៌វេចជមេតំ ។ មេ ។ សុខ្មុំកា មុខាត់ យឧ៍ឧ កក្សន៍ ។ ត្រូស មេ ត្តិ ត្រូស អេចក្ដាស់ នេះសេចា ចត្តាចេញ ចដ្ឋចេញ វិវក្សា វិក្សាចា **ខុត្តាជិត្តពេញ បក្សាសេហ៍ត ឬញូម តំ កក្វា** ម្រិស្ន នេង នេងស មេ មេសិយ្យា អចេច តិហេខហើរ (មុខិរព្ធ ឃុំ ដំឃុំមេ) អត្ត ខា្លេខ អាកម គឺនិស្សិតា និស្សយា មនុជា ទន្ទិយា ព្រាញ្មណា នេះតែនំ យញ្ជូនកម្សឹស បុដ្ឋជ លោក បុន្ទាម តំ កក្ស ត្រូប មេ តុខ្លុំ ។

បុណ្ណតមាណវិកញ្ជញ្ញានិទ្ចេស

ពាក្យថា ខ្ញុំព្រះអង្គទូលស្បូរព្រះអង្គ គឺខ្ញុំព្រះអង្គទូលស្បូរព្រះអង្គ អង្គិរព្រះអង្គ អាពជនាព្រះអង្គ ញ៉ាំងព្រះអង្គិទ្យិជ្រះថ្វា សូមព្រះអង្គិ ប្រាប់ (សេចក្តីនោះ) ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គិ ហេតុនោះ (លោកស្បូថា) ខ្ញុំ ព្រះអង្គិទូលស្បូរព្រះអង្គិ ។ ពាក្យថា បពិត្រព្រះមានព្រះកាគ នេះ គឺ ពាក្យហៅ ដោយគោរព ។ បេ ។ ការបញ្ជាត្តិហ មានព្រះកាគ

តាត្យថា សូមព្រះអង្គ ប្រាប់សេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ គឺសូម ព្រះអង្គិពោល ប្រាប់ សំដែន បញ្ជាត្ត ផ្តើម បើក បែករលែក ធ្វើឲ្យក្រក់ ប្រកាស ហេតុនោះ (លោកសួរថា) បតិត្រព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះ អង្គិទូលសួរព្រះអង្គ សូមព្រះអង្គិ ប្រាប់សេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។ ហេតុនោះ ព្រាហ្មណ៍នោះពោលថា

(ព្រះបុណ្ណក:មានអាយុ ក្រាបខូលស្បូរថា) យើងខ្ញុំមកដោយ
ត្រូវការស្បូរប្រស្នាចំពោះព្រះអង្គ ជាចុគ្គលមិនមានការញាប់
ញារ ឃើញនូវមូល ចុះពួកមនុស្ស គឺឥសី ក្សត្រនឹង
ព្រាហ្មណ៍ ជាច្រើននាក់ ក្នុងលោកនេះ អាស្រ័យអ្វី
ខើបបានសម្រេចយញ្ញ: ដល់ទៅតាទាំងឲ្យយ បពិត្រព្រះ
មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គទូលស្បូរព្រះអង្គ សូមព្រះអង្គប្រាប់
សេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។

ខ ម. ឥត្ថិភាវ៉។ 🔈 ម· យេកេហ៊ីតិ ។ ៣ ម. ឥតោ បរំតិ ក្រាហ្ណភណ្ឌិ ឥត្ថិ ។

សុត្តនូចិជិក ខុទ្ទកនិកាយ ចូឡនិទ្ទេស

(១១៩) (ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា ម្នាលបុណ្ណក:) ពួកមនុស្ស ណានីមួយ គឺឥសី ក្សត្រ នឹងព្រាហ្មណ៍ ជាច្រើននាក់ ក្នុងលោកនេះ សម្រេចយញ: ដល់ទៅតាទាំងឡាយ ម្នាលបុណ្ណក: ពួកសត្វទាំងនោះ ប្រាថ្នាភាពនេះ អាស្រ័យ ជាទើបបានសម្រេចយញ:ទ្បើង ។

(១៤០) ពាក្យថា ពួកមនុស្ស ណាន់មួយ គន់ស ត្រង់ពាក្យថា ណានីមួយ គឺ សព្ទគ្រប់ សព្វគាំងអស់ ឥតសេសសល់ គ្មាន សេសសល់ ៣ត្យថា ណានីមួយ នេះជា៣ត្យរួបរួម ។ ៣ត្យថា ឥស៊ គឺជនទាំងឡាយ ណានីមួយ ជាអាជីវក និគ្រុន្ទ ជជិល ភាបស បួសជៈឥសី (ជនទាំងនោះ) ឈ្មោះថា ឥសី ។ ពួកមនុស្ស លោក ហៅថា មនុស្ស ហេតុនោះ (ទ្រង់គ្រាស់ថា) ពួកម**នុ**ស្ស ណា ខឹមួយ គឺឥសី ។ ពាក្យថា ម្នាល់បុណ្ណក: គឺព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ ហៅ គ្រា ហ្មណ៍នោះ ដោយចំឈ្មោះ ។ ភាក្យថា ត្រះមានត្រះភាគ នេះ ជាពាក្យហៅ ដោយគោរព ។ បេ ។ ការបេញតិថា មានគ្រះភាគ នេះ (កើតហើយ) ព្រោះការគ្រាស់ដឹង ហេតុនោះ (មាន៣ក្យប់) ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាល់បុណ្ណក:

កុណ្ណកមាណរិកប្បញ្ញានិ៍ទ្ទេសោ

(១៤១) ១ត្តិយា ក្រាញ្ណា នេះតានភ្នំ ១ត្តិយាត់ យោកេខ ១ត្តិយជាត់កា ។ ក្រាញ្ណាត់ យោកេខ កោរជំកា ។ នេះតានភ្នំ អាជីវត្តសាវតានំ អាជី-វតា នេះតា ។ បេ ។ និសាវតិតានំ និសា នេះតា យេ យេអំ នគ្គាំណេយ្យ គេ គេអំ នេះតាត់ ១ត្តិយា ក្រាញូណា នេះតានំ ។

(១৮৮) យញ្ជាមកឡឹស បុខ្វិត ហោកេត្ត យញ្ញាំ កាប្បត្តិ ។

(១৮৮) យញ្ជមកខ្លំ នេះបេយ្យំ នេះបំ យញ្ញាំ កាប្បត្តិ ។

(១৮৮) យញ្ជមកខ្លំ នេះបេយ្យំ នេះបំ បេញ្ញាំ កាប់ មន្ទំ បេបចំ មន្តំ បេបចំ បេបញ្ជំ បេបចំ កាប់ មន្តំ បេបចំ បេ

បុណ្ណកមាណវិកប្បញ្ញាន់ផ្ទេស

(១៤១) ពាក្យថា ក្សត្រនឹងព្រាហ្មណ៍ (សម្រេចយញ:) ដល់ eေးကေးကိုရီကျ**ယ** ချော်ကြေးကျွတ် ကျွန်း ချီးရေးကိုရီကျွယ လက္ခ်မွှယ មានជាតិជាក្សត្រិយ៍ 🤊 ខាក្សថា គ្រាហ្មណ៍ គឺជនទាំងទ្បាយណា នីមួយ ជាកោវាទី ។ ពាក្យថា ដល់ទៅតាទាំងឡាយ គឺពួកភាជីវភ ជា ទៅតា របស់ហ្លួកសាវិតនៃអាជីវក។ បេ។ ទិសទាំងឡាយ ជា ទៅតា របស់អ្នកប្រព្រឹត្តវត្តទិស ពួកជនណា ជាខក្ខុ ណេយ្យបុគ្គល របស់ពួក ជនណា ជនទាំងនោះ ជាទៅតារបស់ពួកជននោះ ហេតុនោះ (្រង់ ត្រាស់ថា ក្សត្រខឹងក្រាហ្មណ៍(សម្រេចយញ:) ដល់ទៅភាទាំដ៍ឡាយ ។ (១៤៤) ពាក្យថា ជាច្រើននាក់ ក្នុងលោកនេះ សម្រេចយញ្ជៈ សេចក្តីថា ទេយ្យធម៌ គឺចីវ ចិណ្ឌូ ពុត សេនាសនៈ គឺលានឲ្យចូយ-ក្រេសជួបរិក្ខារ ជាយ ទឹក សំពត់ យាន ផ្កាតម្រង គ្រឿងក្រអួប គ្រឿងលេច ទំដេក ទីសំណាក់អាស្រ័យ គ្រឿងច្រទី២ លោក ហៅ **យ**ពា: **។ ពាត្យថា សម្រេចយពា: សេចភ្នំថា** សូម្បីជន ទាន់ ឡាយណា ជ្រាថ្នាកេ ស្វែងកេ ស្វះស្វែងករ នូវយុញ្ញ: គឺចីវរ

ចិណ្ឌូ បុគ្គ សេនាសន: គិលានឲ្យចួយ គេសដ្ឋបរិក្ខារ ជាយ ទឹក សំពត់ យាន ្តាំកម្រង គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ទីដេក ទីសំណាក់-អាស្រ័យ គ្រឿងប្រទីប ជនទាំងនោះ ឈ្មោះថា សម្រេចយញ្ជ: ។

សុត្តតូចិដិកេ ខុទ្ធកនិកាយស្ស ក្ខុឡូនិទ្ធេសោ

နောင်္ချိန်း င်္ဂနိုင္တာ လောင္လန္တန္း အသိုင္တာ လောင္လန္တန္း အသိုင္တာ လောင္လန္တန္း အသိုင္တာ လောင္လန္တန္း အသိုင္တာ လောင္တာ အျပန္လန္တန္း အသိတ္တန္း အသိတ္တိုင္တာတြင္တာ အသိတ္တန္း အသ

(១៤៣) អាស៊ីសមានា បុណ្ណិត ឥត្តតិ ពី អាស៊ីសមានាតិ រួបប្បដិលាតិ អាស៊ីសមានា សន្ទប្បដិលាតិ អាស៊ីសមានា សន្ទប្បដិលាតិ អាស៊ីសមានា ដោដ្ឋពូប្បដិលាតិ អាស៊ីសមានា ដោដ្ឋពូប្បដិលាតិ អា.
ស៊ីសមានា បុត្តប្បដិលាតិ អាស៊ីសមានា ដោដ្ឋពូប្បដិលាតិ អា.
ស៊ីសមានា បុត្តប្បដិលាតិ អាស៊ីសមានា នាប្បជិ.
លាតិ គរស៊ីសមានា ជឧប្បដិលាតិ អាស៊ីសមានា ជប្បជិញ្ចិ
យសប្បដិលាតិ អាស៊ីសមានា ឥស្បាយប្បដិលាតិ
អាស៊ីសមានា ១ត្តិយមហាសាលគាលេ អត្តភាប្បៈ
ដំលាតិ អាស៊ីសមានា ព្រាហ្មណាមហាសាលគាលេ
អត្តភាប្បដិលារាំ អាស៊ីសមានា តហបត់មហាសាលគាលេ អត្តភាប្បដិលារាំ អាស៊ីសមានា

សុត្តខ្ពស់ដីក ខុទ្ធពនិកាយ កូឡូនិទ្វេស

តាត្យថា ជាច្រើននាក់ គឺយញ្ញៈ ទាំងនុះច្រើន ឬត្បូកអ្នកស្វែងកេយញ្ញៈនោះ ច្រើន ឬក៏ត្បូកជនដែលគួរដល់ទត្តិណានុះ ច្រើន > ត្បូកយញ្ញៈទាំងនុំ៖ ច្រើន) ត្បូកយញ្ញៈទាំងនុំ៖ ច្រើន) ត្បូកយញ្ញៈទាំងនុំ៖ ច្រើន តែដោយប្រការដូចម្ដេច ។ បេ ។ ត្បូកជនដែលគួរដល់ទត្តិណា ទាំងនោះច្រើន យ៉ាងនេះ ។ តាក្យថា ក្នុងលោកនេះ គឺក្នុងមនុស្ស លោក ហេតុនោះ (ទ្រង់គ្រាស់ថា) ជាច្រើននាក់ ក្នុងលោកនេះ សម្រេចយញ្ញៈ

(១៤៣)អធិប្បាយពាក្យថា ម្នាលបុណ្ណក: (ដនទាំងនោះ) ជ្រុថ្នានូវ
ភាពនេះ ត្រង់ពាក្យថា ជ្រុថ្នា គឺជ្រុថ្នាការជានចំពោះរូប ជ្រុថ្នាការជាន
ចំពោះសំឡេង ជ្រុថ្នាការជានចំពោះក្នុន ជ្រុថ្នាការជានចំពោះសេ ជ្រុថ្នា
ការជានចំពោះផ្សព្វ ជ្រុថ្នាការជានចំពោះក្លួន ជ្រុថ្នាការជានចំពោះប្រពន្ធ
ជ្រុថ្នាការជានចំពោះទេឲ្យ ជ្រុថ្នាការជានចំពោះយេស ជ្រុថ្នាការជាន
ចំពោះភាពជាឥស្សៈ ជ្រុថ្នាការជូនចំពោះអត្តភាព ក្នុងត្រកូលនៃ១ត្តិយៈ
មហាសាល ជ្រុថ្នាការជានចំពោះអត្តភាព ក្នុងត្រកូលនៃទាត្តយៈ
សាល ជ្រុថ្នាការជានចំពោះអត្តភាពក្នុងត្រកូល នៃគហបត់មហាសាល

បុណ្ណតមណាវិកប្បញ្ញាធំខ្មេរសា

ចាតុម្មហារាជិតេសុ នេវេសុ អត្តភាវប្បដ្តិលាត់ អាស៊ី-សមានា តាវត្តិសេសុ ដេវេសុ យាមេសុ ដេវេសុ តុស-តេសុ ដេវេសុ ជំមានរត់សុ ដេវេសុ មរជំម្មិតវស់វត់សុ ដេវេស ព្រហ្មភាយិកេស ដេវេស អត្តភាវឲ្យដ៏លាភំ អក្សស្សា «ដើសស មា<mark>ខ្</mark>តាសា **ឧ៩៣សឃ** ចំហយមានា អភិជ្យទ្រាល់តំ អស៊ីសមានា ។ ប្រភាគ នៃគន្ធ ឯក អត្តាវាកិច្ចិត្ត អស់សមាលា រទ្ធ ទទួលមហាសាលក្ល អត្តភាវភិ**ជ**ពុត្តិ សេស្មាយ វាឌ្គ ព្រាញ្ណាមសាសក់លេ អត្តភាវាភិព្យុត្ត អាស៊ីសមានា ឯត្ត កហ្វេត-មហាសាលគុលេ អត្តភាវភិនិព្វត្តិ អសិសមានា រត្ត ចាតុខ្មារពីគ្រេស នេវេស អត្តភាភិធិត្ត ត្តិ អាស៊ីសភាព រៀត តាវត្តសេស ដេវេសុ រៀត យា ទេសុ នេះស្រុ ឯត ត្រាំពេស នេះស្រុ ឯក និទ្ធានាតិសុ នេវេស បង្គាំ ខាងទំនាំសេវត្តិសុ នេវេសុ

កុណ្ណាមាណវិកញ្ចុត្តា^{និ}ទ្ទេស

្រុជ្ជាការធានចំពោះអត្តភាព ក្នុងពួក ទៅតា ជាន់ហតុមួយរាជិក: ្រុជ្ជបង់ធ្ងន ត្រេកមា ចំណង ស្រឡាញ់ ជាប់ចិត្ត នូវការបា**ខ** ចំពោះអត្តភាព ក្នុងពួកទេវតាជាន់តាវត្តិង្ស ក្នុងពួកទេវតាជាន់យាម: ក្នុងពួក ទៅតាជាន់តុសិត ក្នុងពួក ទៅតាជាន់ ទិម្បាត ក្នុងពួក ទៅតាជាន បទេម្មត់វស់វត្តិ ក្នុងពួក ទៅតាដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងពួក ខែព្រហ្ម ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជ្រុថ្នា ។ ភាក្សថា គ្នាលបុណ្ឌក: (៩៩៣ំង នោះ ្រុល្លា) នូវភាពនេះ សេចក្តីថា ប្រាជ្ញាការកើតមត្តភាព ក្នុងត្រកូល ទាំងនេះ គឺ ព្រុថ្នាការកើតអត្តភាព ក្នុងត្រកូល១ត្តិយមហាសាលនេះ ្រុក្ខាញ់ការកើតអត្តភាព ក្នុងត្រកូលគ្រាហ្មណមហាសាលនេះ ប្រុក្ខា ការកើតអត្តភាព ក្នុងត្រកូលគហបត៌មហាសាលខេះ ព្រុថ្នាការកើត អត្តភាព ក្នុងពួក ទៅតាជាន់ហតុម្ម ហារាជិក: នេះ ព្រុហ្ម ចង៍បាន ត្រេកអរបំណង ស្រឡាញ់ ជាប់ចិត្ត នូវការកើតអត្តភាពក្នុង ក្អក ទៅភា ជាន់តាវត្តិង៍ស្រះ ក្នុងពួកទៅតាជាន់យាមៈនេះ ក្នុងពួកទៅតាជាន់តុសិត នេះ ក្នុងពួក ទៅតាជាទំនិញនគើនេះ ក្នុងពួក ទៅតាជាន់បានមិត្តសៅតិនេះ សុត្តតូចិដិកេ ខុទ្ធកនិកាយស្ស ក្ខុឡូនិទ្ទេសោ

Na (១១ តាយ់គេសុ នេវេសុ អត្តភាជភិនិៗនាំ អាសឺ-អស្សា ដូខ្លួន សាខ្លួយស្សា បត្តិយស្សា ភូមិ៣-មាលា មកជីប្បីមាល់ខ្លួ អាស្មាសា ប្រាស្មាស់ខ្លួ ។ (១៤៤) ជាំ សិតា យញ្ជមកប្បយ៌សុតិ ជាំ សិ-តាត់ ជានិស្បិត ព្យាជំនិស្បិតា មាណនិស្បិតា សោយព្រះនេះមេខ្មែរ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត តេ ជាតិនិស្បិតា ។ តនេះ តេ ជានិស្បិតា យ-នេះ នេ ជក្រស្សិល ក្នុងនេះ នេ មានក្នុងស្នំ-តា យ នៅ តេ ត្បា ជំនិស្សិតា វា ត នៅ តេ មា-ណៈនិស្សិតា យនៅ តេ មាណនិស្សិតា ក តនេះ នេះ សោកទេរិនៅឧត្តានោមជស្បីខាយាមជុំស្បីខាយៈ នេះ គេ សោកបរិនេះឧក្ខានោមឧស្សិចហេសនិស្សិ-តា ក់ តានៅ តេ កត់ខិស្សិតា យនៅ តេ កត់-ត្តាត្រា វា តនេះ គេ ឧបបត្តិធិស្សិតា យនេះ

សុត្តតូមិជិក ខុទ្ធកតិកាយ ប្ូឡតិខ្ទេស

ក្នុងពួក ខេវតាដែលប្រព្រឹត្ត ទៅភ្នុងពួកព្រហ្មនេះ ហេតុ នោះ (ខ្ទង់គ្រាស់ថា) ម្នាលបុណ្ណក: (ពួកជនទាំងនោះ) ជ្រាថាភាពនេះ ។

(១៤៤) អធិប្បាយភាក្យថា អាស្រ័យជា ខេបបានសម្រេច ឃុំញា ឡើង ត្រង់ពាក្យថា អាស្រ័យជា គឺអាស្រ័យជា អាស្រ័យព្យាធំ អាស្រ័យមរណៈ អាស្រ័យសោក សេចក្តី១ កូខរួល ទុក្ខ សេចក្តីតូចចិត្ត នឹងសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ សត្វទាំងនោះ អាស្រ័យជាតិ ក្នុងកាលណា សត្វទាំងនោះ អាស្រ័យជក ក្នុងកាលនោះ សត្វទាំងនោះ អាស្រ័យ ជព ក្នុងកាលណា សត្វទាំងនោះ អាស្រ័យព្យាធិ ក្នុងកាលនោះ សត្វតាំងនោះ អាស្រ័យព្យាធិ ក្នុងកាលណា សត្វតាំងនោះ អាស្រ័យ មរណៈ ក្នុងភាលនោះ សត្វទាំងនោះ អាស្រ័យមរណៈ ក្នុងកាលណា សត្វទាំងនោះ អាស្រ័យ សោក សេចក្តីវិត្តវា្ត្រ ខេត្ត សេចក្តីឧបចិត្ត និងសេចក្តីចង្កៀតចង្គល់ ក្នុងកាលនោះ សត្វទាំងនោះ អាស្រ័យសោក សេចក្តីរាក់ វាល ខុត្ត សេចក្តីតូចចិត្ត នឹងសេចក្តីបង្កៀតចង្អីល ក្នុង កាលណា សត្វទាំងនោះ អាស្រ័យគតិ ក្នុងកាលនោះ សត្វទាំងនោះ អាស្រ័យគតិក្នុងតាលណា សត្វទាំងនោះ អាស្រ័យឧបបត្តិក្នុងកាលនោះ

បុណ្ណាមាណវិកប្បញ្ញាធំខ្មេរសា

តេ ឧបបត្តិចិស្សិត ។ នេះ តេ បន្តិសិច្ចិស្សិត យៈនេះ តេ បន្តិសិស្សិត ។ នេះ តេ ការចិស្សិ តា យៈនេះ តេ ការចិស្សិ តា យៈនេះ តេ ការចិស្សិ កា ក់ នេះ តេ សំសារចិស្សិត ។ នេះ តេ សំសារចិស្សិត ។ នេះ តេ សំសារចិស្សិត ។ នេះ តេ កំសារចិស្សិត ។ នេះ តេ កំសារចិស្សិត ។ នេះ តេ ក់ សំ សិតា យៈត្រាមកាប្បយ៍សុ ។ នេះ សា កក់ កំ សិតា យៈត្រាមកាប្បយ៍សុ ។ នេះ សា កក់

មម ឥមេ បាហិ បរម្មបោត្តភេស អហេហិ សោធិតា ។

បុណ្ណកមាណវិកញ្ជញ្ញា តិទ្វេស

សត្វទាំងនោះ អាស្រ័យឧបបត្តិក្នុងកាលណា សត្វទាំងនោះ អាស្រ័យ បដ់សន្ធិក្នុងកាលនោះ សត្វទាំងនោះ អាស្រ័យបដ់សន្ធិ ក្នុងកាលណា សត្វទាំងនោះ អាស្រ័យភពក្នុងកាលនោះ សត្វទាំងនោះ អាស្រ័យ ភព ក្នុងកាលណា សត្វទាំងនោះ អាស្រ័យសង្សារ ក្នុងកាលនោះ សត្វទាំងនោះ អាស័យសង្សារ ក្នុងកាលណា សត្វទាំងនោះ អាស្រ័យ វេដ្ដ: អាស្រ័យនៅ ជាប់នៅ ចូលទៅជិតដល់ លិចចុះ ចុស៊ិប់ ក្នុងកាលនោះ ហេតុនោះ (ទ្រង់គ្រាស់ថា) អាស្រ័យជា ទើបសម្រេច យញ្ញៈទ្បើង ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា

(ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា ម្នាលបុណ្ណក:) ពួកមនុស្ស ណានីមួយ គឺឥសី ក្សត្រ នឹងីព្រាហ្មណ៍ ជាច្រើននាក់ ក្នុងលោកនេះ សម្រេចយញ្ញ: ដល់ទៅភាទាំងីឡាយ ម្នាលបុណ្ណក: ពួកសត្វទាំងីនោះ ប្រាជ្ញាកាពនេះ អាស្រ័យ ជា ទើបសម្រេចយញ្ញ: ឡើង ។ ជំនិត្ត នូ មមប្រ ប្រិស្ស នេ នូ ឯ

(ឧទុន) នោះមេត្ត នេះ មេសា នេះ មេ

សុត្តន្តប់ដក ខុទ្ទកនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

[១៩៥] (បុណ្ណក: មានអាយុ ទូលស្បូរដូច្នេះថា) ពួកមនុស្សណា
នីមួយ គឺឥសី ក្សត្រ និង៍ព្រាហ្មណ៍ជាច្រើននាក់ ក្នុងលោកនេះ
សម្រេចយ៍ញ្ញាដល់ ទៅតាទាំងីឡាយ បពិត្រព្រះមានព្រភាគ
ពួកមនុស្ស ទាំង៍នោះ មិនធ្វេសក្នុងផ្លៃយ៍ញា បពិត្រព្រះអង្គ
និរទុក្ខ (មនុស្សទាំង៍នោះ) ធ្ងង់ជាតិនឹងជពបានដែរឬ បពិត្រ
ព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គី ខូលសួរព្រះអង្គី សូមព្រះអង្គី
ប្រាប់សេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គី ។

(១៤៦) តាក្យថា ណានីមួយ ក្នុងបទថា ពួកមនុស្សណានីមួយ
គឺដីសី រ បេ រ អធិប្បាយភាក្យថា បញ្ជិត្រព្រះមានព្រះកាត ពួកមនុស្ស
ទាំងនោះ មិនធ្វេសក្នុងផ្លៃឃើញ ធ្វង់ជាតិខ្លឹងជាព្យាដែរឬ ត្រង់ពាក្យថា
ដែរឬ គឺការសួរដោយសង្ស័យ ការសួរដោយសេចក្តីនឿងធ្លល់ ការសួរ
ដោយចិត្តបែកជាពីរ ការសួរដោយចំណែកច្រើនថា យាងនេះឬ មិនមែន
ខេឬ ដូចម្ដេចហ្នាំ ដោយប្រការដូចម្ដេចហ្នាំ ហេតុនោះ (លោកសួរថា)
ដែរឬ រ ពាក្យថា មនុស្សទាំងនោះ បានដល់ពួកមនុស្សអ្នកបូជាឃើញ រ ពាក្យថា មានព្រះកាត នុះ ជាពាក្យហៅ ដោយគោរព រ បេ រ ការបញ្ជាតិថា មានព្រះកាត នេះ (កើត) ព្រោះការត្រាស់ដង់ ហេតុនោះ (លោកសួរថា)
បាកសួរថា)បពិត្រព្រះមានព្រះកាត មនុស្សទាំងនោះ ដែរឬ រ ដែរឬ រ ដែរប្តី បានព្រះកាត នេះ (កើត) ព្រោះការត្រាស់ដង់ ហេតុនោះ

ជ ក្លាជសហរុជជាជាធ្វើធ្វើសោ

យញ្ជាម អព្យមត្តានិ យញ្ញោយ។ វុច្ចនិ យញ្ជាមេ ។ យនា អាំយឧស្តោ អាំយឧសោ នៅឧស្សា នេះនេសា មាលិតម៉ោ មាសិតនោ η គេ ពេ យោ ពេ ដូ ដំនូ ៣ ឃ. ប ដោ ។ ម ខ្យង់ តាន់ យ ពាប ដ ម ខ្យង់ តា ស ក្លប៉ិម្មារ ។ រំនោ សាតច្គការនោ អដ្ឋិតការនោ អនោលីល្ប់ត្តិ $(\mathfrak{S}^{(0)})$ មនិក្ខិត្តខ្លា មនិក្ខិត្តខ្លា តព្វសាលា តក្កាកា តន្និនា តប្បោណា តប្បញ្ញា តធន៌មុនា យញ្ញុំ ឯសន្ន កក្រសន្ន ចរ្រេសន្ន ចរុះចណ្ឌទាត្ សេខាសនកលានឲ្យទួយកេសជួចក្តែារំ អន្នំ ទាន់ နန္နီ ယာင္စီ မာလာ နာန္နီ ဂိုလဗင္စီ ေနာယ္႐ွားနာဗို ចឧចេយ្យំ សក្តីទូការិធា ។ ទេ ។ គណៈចំពុនយ្យ នេះ យញ្ជ មេខ្សួមត្ថា ។ យេខ យញ្ចំ មភិសន្នូ. រោត្តិ^(ក) ខាមខណ្ឌខាតសេខាសេខកំណុខឲ្យឲ្យកេ-សជ្ជីពញ្ញែរ អត្ថ ខាច វន្ទ យាធំ មាលា គន្ធំ ប្រែ. ឧច្ចុះ សេលាស្រុន ខ្លួន ខេញ្ចុំ មេឃ្លាំ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត

១ម អនោលីទុវុត្តិកា ។ ៤ ម. តទធិបតេយ្យតិ គេបិ ។ ៣ ម. ឯត្តស្គរ យដទ្ធិបរិក្ខុដុត្តិតិ ទិស្សតិ ។

បុណ្ណព**មាណរិកប្បញ្ញាតិ**ទ្ទេស

មិនធ្វេសក្សធ្វេយ ៣: សេចក្តីថា យញ:ហ្វឹងឯង 100 6 ហៅថា ផ្ទុវយញ: ។ មគ្គប្រសើរ ផ្ទុវប្រសើរ ផ្ទុវទេវតា មគាិព្រហ្ម ស្តីព្រហ្ម យ៉ាន៍ណា ២ញោះហ្នឹងដង លោក ហៅថា ផ្ទុវ២៣: យ៉ាងនោះ ឯង 🛪 ពាក្យថា មិនធ្វេស គឺមិនធ្វេស ធ្វើដោយគោរព ធ្វើរឿយៗ មានករិយាធ្វេតាំងមាំ មានករិយាប្រព្រឹត្តិមិនរួញក មានគន្ល:មិនដាក់ចុះ ប្រព្រឹត្តក្នុងផ្ទុំវ័យញា: នោះ ច្រើនកង់ផ្ទុំវ័យញា: នោះ ជនកង់ផ្ទៅយញ:នោះ ខ្នាទៅកង់ផ្ទាយញ នោះ ទោរទៅកង់ផ្ទាយញ:នោះ កុំ ភូហ្វី ញ កុំ ហ្វី ហ្វី ញោបទៅក្នុងផ្លាយញុះនោះ ចុះស៊ីបក្នុងផ្លាយញុះនោះ មានផ្លាយញុះនោះ ជាអធិបត ហេតុនោះ (លោកសួរថា) មិនធ្វេសក្ងីផ្លែយញ: ។ សូម្បញ្ជា ដនណា ស្វែង សុះស្វែង ស្វែងកេទូវ២៣: គឺ១វរ ចិណ្ឌូ ពុត សេខាសន: គំណនប្បច្ចុយកេសដ្ឋបរិក្ខារ ជាយ ខឹក សំពត់ គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ទីដេក ទីសំណាក់អាស្រ័យ គ្រឿងប្រទីប ជាអ្នកធ្វើដោយគោរព ។ បេ ។ មានផ្ទុវេឃពោះ នោះជាអធិបតី ជនទាំង ឈ្មោះថា មិនធ្វេសក្នុងីផ្លាយ៣: ។ សូម្បីពួកជនណា តាក់តែង គីបីវែ ប៊ណ្ឌូ ជុាត សេខាសន: គំលានប្បច្ចុយកេសដ្ឋបុរក្សារ ជាយ ទឹក សំពត់ យាន ផ្កាត់ ម្រង់ គ្រឿងក្រអូ**ប** គ្រឿងលាប ទីដេក ទីសំណាក់អាស្រ័យ គ្រឿងប្រទីប ជាអ្នកធ្វេដោយគោរព

សុត្តស្ថិដិពេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស ក្ខុទ្បនិទ្ធេសោ

(១៤៧) អតាវ៉ ជាតិញ ជញ្ចេញ មារិសាតិ ជាតិជា។ មាណ អតាវីសុ ឧត្តរីសុ បត្សិសុ សមតិត្តមីសុ វិតិ-វត្តិសុ ។ មារិសាតិ បិយា ខេនិ កា ខេនិ សតាវេសប្ប-តិស្សា ជិវិត ឧមេតិ មារិសាតិ អតាវ៉ ជាតិញ ជញ្ចេ មារិស ។

សុគ្គត្តបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ ក្ខុឡនិទ្ទេស

មានផ្លូវឃ័ញ្ញ នោះ ជាអធិបតី ជនទាំងនោះ ឈ្មោះថា មិនធ្វេសក្នុងផ្លូវ ឃុញ្ញៈ សូម្បីពួកជនណា ឲ្យ បូជា លះបន់នូវឃ័ញ្ញ គឺបីវៈ បិណ្ឌូ បុគ្គ សេខាសនៈ គិលានប្បច្ចុយគេសដ្ឋបរិក្ខារ បាយ ទឹក សំពត់ យាន ជាកម្មេធី គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ទីដេក ទីសំណាក់អាស្រ័យ គ្រឿងប្រទីប ជាអ្នកធ្វើដោយគោរព ។ បេ ។ មានផ្លូវឃ័ញ្ញ នោះ ជា អធិបតី ជនទាំងនោះ ឈ្មោះថា មិខធ្វេសក្នុងផ្លូវឃ័ញ្ញ ហេតុនោះ (លោកសួរថា) បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ មនុស្សទាំងនោះ មិនធ្វេសក្នុង ផ្លូវឃ័ញ្ញ ស្រុក្នុង ផ្លូវឃ័ញ្ញ ស្រុក្ស មិនផ្ទេសក្នុង ផ្លូវឃ័ញ្ញ ស្រុក្ស ផ្លូវឃ័ញ្ញ ស្រុក្ស ប្រាក្ស បាត្ត សេខាន្ត សំព័ញ្ញ ស្រុក្ស មិន បានស្រីបាញ ស្រុក្ស បាន សំព័ញ្ញ ស្រុក្ស មិន បានសំព័ញ្ញ ស្រុក្ស បាន សំព័ញ្ញ សាតុស្តេស បានសំព័ញ្ញ សាតុសេត្ត បានសំព័ញ្ញ សាតុសេត្ត បានសំព័ញ្ញ សាតុសាត្ត បានសំព័ញ្ញ សាត្ត សាតុសាត្ត បានសំព័ញ្ញ សាត្ត សាតុសាត្ត បានសំព័ញ្ញ សាត្ត បានសំព័ញ្ញ សាត្ត បានសំព័ញ្ញ សាត្ត បានសំព័ញ្ញ សាតុសាត្ត បានសំព័ញ្ញ សាត្ត បានសំព័ញ្ញ សាត្ត បានសំពី បានសំព័ញ្ញ សាត្ត បានសំព័ញ្ញ បានសំព័ញ្ញ សាត្ត បានសំព័ញ្ញ សាត្ត បានសំព័ញ្ញ បានសំព័ញ្ញ បានសំពី បានសំពី បានសំពី បានសំពី បានសំពី បានសំព័ញ្ញ បានសំពី ប

(១២៧) ពាក្យថា បញ្ចិត្តព្រះអង្គនិរឲុត្ខ មនុស្សទាំង នោះធ្ងង់ ជាតិនឹងជពបាន (ដែរឬ) គឺធ្ងង់ ធ្ងង់ ឡើង ធ្ងង់ឡូទៅ កទ្ធង់ ព្រម ប្រព្រឹត្តកន្ងង់ នូវជាតិជពនឹងមរណៈបាន (ដែរឬ) ។ ពាក្យថា បញ្ចិត្តកន្ងង់ នូវជាតិជពនឹងមរណៈបាន (ដែរឬ) ។ ពាក្យថា បញ្ចិត្តបាន នេះគឺពាក្យជាទីស្រឡាញ់ ជាពាក្យគោពេ ពាក្យថា បញ្ចិត្តព្រះអង្គនិរខុត្ខ នេះគឺពាក្យជាញ់ ជាពាក្យគោពេ គោក់ក្រង់ ហេតុ នោះ (ហេតុសួរថា) បញ្ចិត្តព្រះអង្គនិរខុត្ខ មនុស្សទាំង់នោះ ធ្ងង់ជាតិ មឺងជពបាន (ដែរឬ) ។

បុណ្ណាមាណវិកច្បញ្ជាន់ទ្វេសោ

(១៤៤) ដើស្ងៃ ងូ ងមង្គ (១៤៦) នេ ងទំ ដដែរ-មិ តន្តិ បុន្ទាម តំ ហេតាម តំ អជ្ឈេសម តំ បសាធេម៌ តំ គេ៩សា្គ មេតំ បុព្វាម៌ តំ ។ គគ. វាតិ តារវាជិវ្ទធមេត ។ ទេ ។ សច្ចិតា ១៣គ យឧធ ភកវត ។ ត្រូបា មេ នជ្ ត្រូបា អាចិត្តា. ហិ ផេសេហិ មញ្ញាមេហិ មដ្ឋមេហិ វិភេហិ វិភជា. ហ៍ ខ្ញុំ និការកោល ប្រាស្រង់ បុន្ទាម និ ភកវា ម្រាស្វ នេ ន ។ នេសស មេ ឃែលីប្រោ ទត្តិយា ព្រាញ្ញណា នេះតានំ យញ្ជូស ១៩១ លោក ក់ខ្លុំស្ប៊ុ នេ កក្ក យញ្ជ មេ មេ ប្រឹង្សា មតារុំ ជាតិត្វា ជាត្រា មារិស បុស្តាម តំ ភភក ត្រូល មេ តន្តិ ។

ចុណ្ណាមណរិកច្បញ្ជាន់ទ្វេស

(១២៨) អធិប្បាយពាក្យថា បពិត្រព្រះមានព្រះកាត ខ្ញុំព្រះអង្គ័ ទូល
សូរព្រះអង្គ័ សូមព្រះអង្គ័ ជ្រប់សេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ័ ត្រង់ពាក្យថា
ខ្ញុំព្រះអង្គ័ សូមព្រះអង្គ័ គឺ ខ្ញុំព្រះអង្គ័ ទូលសូរព្រះអង្គ័ អង្គ័រព្រះអង្គ័
អារាធនាព្រះអង្គ័ ញ៉ាំងព្រះអង្គិ៍ឲ្យជះថា សូមព្រះអង្គ័ ជ្រប់(សេចក្តីនោះ)
ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ័ ហេតុនោះ (លោកសួរថា) ខ្ញុំព្រះអង្គ័ ទូលសូរព្រះអង្គ័ ។
ពាក្យថា បពិត្រព្រះមានព្រះកាត់ នុំដោពាក្យហៅដោយគោរភា ។ បេ ។
ការបញ្ជាតិថា មានព្រះកាត់ នេះ(កើត)ព្រោះការត្រាស់ដង្គី ។ពាក្យថា សូម
ព្រះអង្គ័ ជ្រប់សេចក្តីនោះដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ័ គឺសូមព្រះអង្គ័ ជ្រប់បង្ហាញសំដែង
បញ្ជាតិ តាំង៍ ត្តើម បើក ចែករំលែក ធ្វើឲ្យរាក់ ប្រកាស ហេតុនោះ (លោក
សូរថា)បពិត្រព្រះមាន្គ័ ។ ហេតុនោះ ព្រាហ្មណ៍នោះពោលថា

(បុណ្ណត:មានអាយុ ទូលសួរដូច្នេះថា) ពួកមនុស្សណាមួយ
គឺឥសី ក្សត្រ នឹងត្រាហ្មណ៍ ជាច្រើននាក់ ក្នុងលោកនេះ
សម្រេចយញ:ដល់ទៅភាទាំងឡាយ បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ
ពួកមនុស្សទាំងនោះ មិនធ្វេសក្នុងផ្លូវយញ្ញ: បពិត្រព្រះអង្គ
និទ្រុក្ខ (មនុស្សទាំងនោះ) ធ្ងងជាតិនឹងជរាបានដៃរឬ បពិត្រ
ព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គ សូមព្រះអង្គ
ប្រាប់សេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។

(ដូណ្ណាកាត់ ក្នុង (១) ដោមបន្តិ (អភិជម្បីខ្លុំ) ដូមាខ្ល (១৮៤) អាស៊ីសខ្លុំ (១) ដោមបន្តិ (អភិជម្បីខ្លុំ) ដូមាខ្លុំ

> តាមាក់ជីខ្សត្តិ ខ្ទះ ្ លាក់ តេ យាជីយោកា ភាវាភាត្តា លក់សុ ជាត់ជីវត្តិ ត្រូម ។

(១៣០) អាសឺសន្តិ ដោមយន្តិ អភិជប្បន្តិ ជុំបន្តិនិ អាសឺសន្តិន រូបប្បដិលាន អាសឺសន្តិ សន្ទប្បដំលាន អាសឺសន្តិ ឧទ្ទប្បដិលាន អាសឺសន្តិ សេខ្យុជ្ជដំលាន អាសឺសន្តិ ឧទ្ទប្បដិលាន អាសឺសន្តិ សេខ្យុជ្ជិលាន អាសឺសន្តិ
បន្តប្បដិលាន អាសឺសន្តិ នារប្បដិលាន អាសឺសន្តិ
ជប្បដិលាន អាសឺសន្តិ នារប្បដិលាន អាសឺសន្តិ
ជប្បដិលាន អាសឺសន្តិ យសប្បដិលាន អាសឺសន្តិ
ជស្បាបប្បដិលាន អាសឺសន្តិ ១ន្តិយមហាសាលគោល អន្តការប្បដិលាន អាសឺសន្តិ ១ន្តិយមហាសាលចាសាលគាល ឧប្បនិលាន អាសឺសន្តិ ព្រាហ្មណៈ
បាសាលគាល ឧប្បនិលាន អាសឺសន្តិ ព្រាហ្មណៈ
បាសាលគាល ឧប្បនិលាន អាសឺសន្តិ សាសិលន្តិ
បន្ទប់ន្តិ ចិលយន្តិន អាសឺសន្តិ ។

១ ម. អាសិសត្តិ ។

សុត្តស្ថិដិក ខុទ្ទកនិសយ ក្ខឡនិទ្ទេស

(១៤៩) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលបុណ្ឌក:)ជនពំងីឡាយ

ណា ជ្រាញ់ សរសេរ (ជាបចិត្ត) បូជា ជាបចិត្តកង្គិតាម

ព្រោះអាស្រ័យលេក តថាគតពោលថា ជនទាំងិនោះ ច្រកប

ក្នុងីហ្គា ត្រេកមរក្នុងការាគ: គ្នុងជាតិនឹងជញមិនបានទេ ។

(១៣០) អធិប្បាយភាគ្យថា ព្រុថា សរសើរ (ជាប់ចិត្ត) បូជា

គ្រន់តាក្យថា ព្រុជ្ញា និព្រុជ្ញាការធាននូវរូប ព្រុជ្ញាការធាននូវ

សំឡេង ជ្រាញ់ការបាននូវភ្នំន ប្រាញ់ការបាន នូវសេប្រាញ់ការ

ជាន**ន់ដ្ឋា ជ្រង្គ ស្រង្គ ស្រង្គ នៃ** នៅពេលនិ

ព្រុថ្នាការបាន នូវខេត្យ ព្រុថ្នាការបាន នូវយស ព្រុថ្នាការបាន

នូវភាពជាឥស្ស ជ្រាថ្នាការជាន នូវអត្តភាព ក្នុងត្រកូល រត្តយៈ

មហាសាល ជ្រាថ្នា គ្រេតអរ ចំណង ស្រឡាញ់ នូវការបាន

ចំពោះអត្តភាព ក្នុងត្រកូលនៃព្រាហ្មណមហាសាល ក្នុងត្រកូលនៃគហៈ

បត៌មហា សាល ក្នុងពួក ទៅតាជាន់ហតុមហារាជិក: ។ បេ ។ ក្នុងពួក ទៅតា

ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងពួកព្រហ្ម ហេតុនោះ (ខ្[®]់ត្រាស់ថា) ជ្រាថ្នា ។

បុណ្ណាមណវិកប្បញ្ញា ម៉ឺឡេសោ

ដោមយុត្តិ យុញ្ញុំ ក ដោមេឆ្នំ ៩លំ ក ដោ-មេន្តំ ឧក្ខាំ សេយ្យំ ។ ដោមេន្តំ ។ គេខំ យញ្ញំ ដោ មេត្ត ។ ចំយំ ឧិត្ថ មេសាចំ ឧិត្ថ មេសាត់ ឧិត្ថ ភេម្បី. នំន ជំន ព្រៃយៀ នំន មន្ត្រី នំនំ មន្ត្រី នំនំ នំ ចំនុំ មសាធិត្ត ថោមេត្ត កាំត្រេត វណ្តេត មស់សត្ត រាំ យញ្ចំ ដោមខ្លំ ។ គេខំ ដល់ ដោមខ្លំ ។ ឥ តោនិនានំ រួមម្បីដំលាកោ ករិស្សិត សន្ទម្បីដំណាកា ភាស្បត្ត កន្ស្បដ្តិលាកោ ភាស្បត្តិ សេស្បដ្តិលាកោ កាំស្បួត ដោដ្ឋពូព្យដ៍លាកោ កាំស្បួត ទត្តិយមហា-សាលគុលេ ព្រាញ្ណមហាសាលគុលេ ។ មេ។ ត្រូស្នាយ គេស្កា នេវេស្ត អត្តភាវ**ទ្**ទ្រិលភោ ក្សាស្ត្រីន បោមេខ្ទុំ កាំគេខ្ទុំ ដំណេខ្ទុំ ១សំសគ្គ រៀវ ដល់ ដោមេត្ត ។ គេខំ ឧត្តាណេយ្យំ ដោមេត្ត ។ ឧឌ្ទំលោយ្យ ជាតិសម្បញ្ញ កោត្តសម្បញ្ញ អជ្ឈយៈ កា មន្តពា តំណ្ដំ វេឌាជំ ថាក្លេ សធ៌មាណ្ឌកេតុ-ភានំ មត្តប្បា្រភាន់ ឥតិហាសមញ្មានំ ខនកា វេយ្យាការណា លោកាយតមពារបុរសលក្ខណេសុ

បុណ្ណពមណាវិញញ្ញានំ**ទ្ទេ**ស

ពាត្យថា សរសេរ គឺសរសេរយៈពាះក្តី សរសើរផលក្តី សរសើរ ទត្តិណេយ្យបុគ្គលត្តិ ។ សរសើរយញៈ តើដូចទេច ។ ជនទាំងឡាយ សរសើរ សំដែង ពណ៌នា ស្វេចថា បុគ្គលឲ្យវត្ថុជាទីស្រឡាញ ឲ្យវត្តជាទីតាបចិត្ត ឲ្យវត្តដ៏ថ្ងៃថ្ងា ឲ្យវត្តដ៏គួរ ឲ្យវត្តដែលពិចារណារួច ហើយ ឲ្យវត្ថមិនមានលោស ឲ្យរឿយ ១ កាលឲ្យក៏ញ៉ាំងចិត្តឲ្យជ្រះថ្វា សរស៊េរយញ: យ៉ាង៍នេះ ។ សរសេរផល តេដ្ចមេច ។ ជនទាំងឡាយ សរសើរ សំដែន ពណ៌ខា ស្ដើចថា ព្រោះការឲ្យនេះជាហេតុ នឹង**ពុនរូប នឹ**ងពុនសំខ្សេង នឹងពុនក្នុន នឹងពុនរស នឹងពុនផ្សព្វ នឹងបានអត្តភាពក្នុងត្រកូលនៃ ១ត្តិយមហាសាល ក្នុងត្រកូលនៃព្រាហ្មណៈ មហាសាល ។ បេ ។ ក្នុង៍ពួកទៅតាដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុង៍ពួកព្រហ្ម សរ. សេរផល យ៉ាង៍នេះ ។ សរសេរទុក្ខណេយ្យបុគ្គល តេដ្តចម្តេច ។ ជនទាំង ទ្បាយ សរសើរ សំដែន ពណ៌នា ស្នើចថា ទត្តិណេយ្យបុគ្គលទាំងទ្បាយ ជាអ្នកបរិច្ចណ៌ដោយជាតិ បរិច្ចណ៌ដោយគោត្រ ជាអ្នកស្វាធ្យាយ ទ្រ ទ្រង់មន្ត ដល់នូវត្រើយនៃវេទ ភា ព្រមទាំងគម្ពីរនិឃណ្ឌ នឹងគម្ពីរកេតុក: អក្សប្រភេទ មានគម្ពីឥតិហាសៈជាតិបេ ៤ ជាអក ចេះបទ ជាអ្នក បេះ វេយ្យាករណ៍ មិនខ្វះខាត ក្នុងគម្ពីរលោកយត់: នឹងមហាបុរិសលក្ខណ:

សុត្តនូបិជិពេ ខុខ្ចកនិកាយស្ស ក្ខឡនិខ្មេះសា

អភិជ្ឈត្តិតិ រួមឲ្យដំលាត់ អភិជ្ឈត្តិ សន្ទឲ្យដំលាត់ អភិជ្ឈត្តិ កន្ទព្យដំលាត់ អភិជ្ឈត្តិ សេឲ្យដំលាត់ អភិជ្ឈត្តិ ដោដ្ឋទូឲ្យដំលាត់ អភិជ្ឈត្តិ
១ត្តិយមហាសាលកាលេ អត្តការឲ្យដំលាត់ អភិជ្ឈត្តិ
តំ ។ ២ ។ (១ញ្គាល់គេសុ នេវេសុ អត្តការឲ្យដំលាត់ អភិជ្យត្តិតិ អាស៊ីសត្តិ ដោចយត្តិ អភិៈ
ជំព្យត្តិ។

ដុហន្តិត ដុហន្តិ ខេត្តិ យ៩ន្តិ មកិច្ច៩ន្តិ ចឹកមិណ្ឌ-ទាត់ សោសឧតិលាឧទ្យុច្យក្រស់ខ្លួមកិត្តា អគ្គិ ទាន់ វត្តិ ហេខំ មាលា គន្ធំ កំលេខខំ សេយ្យាវសេថិ មនុស្សៀតិ្ត្តិកសិសន្តិ ខោមយន្តិ អភិឌ្យុទ្ធិ ដុហ្ស៊ូ ។

សុត្តនូចិជិក ខុទ្ធកនិកាយ ក្ខុឡូនិទ្វេស

ជាអ្នកមានកគ: ទៅ ប្រាស់ ហើយ ឬ ប្រតិបត្តិ ដើម្បីបន្ទេះបន្ទិកគ: ជាអ្នកមាន
សោស: ទៅ ប្រាស់ ហើយ ឬ ប្រតិបត្តិ ដើម្បីបន្ទេះបង្គំ ទោស: មាន មោហ:
ទៅ ប្រាស់ ហើយ ឬ ប្រតិបត្តិ ដើម្បីបន្ទេះបង់ មោហ: ជាអ្នកបរិបូណិ ដោយ
សន្ទា បរិបូណិ ដោយសីល បរិបូណិ ដោយសមាធិ បរិបូណិ ដោយ ប្រាជា
បរិបូណិ ដោយវិមុត្តិ បរិបូណិ ដោយវិមុត្តិ ញាណ សេវ្ទនៈ សរសើរទត្តិហោយ ប្រុគ្គិល យ៉ាង៍ នេះ ហេតុ នោះ (ខ្ងង់ ត្រាស់ថា) ប្រាជ្ញា សរសើរ ។

ភាត្យថា ជាប់ចិត្ត គឺជាប់ចិត្តត្រង់ការបានរូប ជាប់ចិត្តត្រង់ការ
បានសំឡេង ជាប់ចិត្តត្រង់ការបានក្និន ជាប់ចិត្តត្រង់ការបានរស ជាប់
ចិត្តត្រង់ការបានផ្សព្វ ជាប់ចិត្តត្រង់ការបានអត្តភាព ក្នុងត្រែកូលនៃ១ត្តិយ
មហាសាល ។ បេ ។ ជាប់ចិត្តត្រង់ការបានអត្តភាព ក្នុងពួក ទៅតាដែល
ប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងពួកព្រហ្ម ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ប្រាជ្ញា សរសើរ
ជាប់ចិត្ត ។

តាក្យថា បូដា គឺបូដា ឲ្យលះ បរិក្ខាត នូវចីវរ បិណ្ឌូ បុត សេនា-សនៈ គិលនប្បច្ចយកេសដ្ឋបរិក្ខារ បុរយ ទឹក សំពត់ យាន ផ្កាកម្រង គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ទីដេក ទីសំណាក់កាស្រ័យ គ្រឿងប្រទីប ហេតុនោះ (ទ្រង់គ្រាស់ថា) ប្រាញ សរសើរ ជាប់ចិត្ត បូដា ។

ចុស្ត្រកមាណរកច្បញ្ញា តិទ្វេះសា

បុណ្ណាតាន់ ភភវន់ បុណ្ណាតាន់ ភភវ នំ គ្រាញ្ឈំ សមេន អលមនិ ។ ភភវន់ ការវាធិវចនមេនំ ។ មេ ។ យនិឌំ ភភវន់ បុណ្ណាតាន់ ភភវា ។

(១៣១) ភាមាភិជម្បត្តិ បដិច្ច លាកត្តិ រួចឲ្យដិ-លាភិ បដិច្ច ភាមេ អភិជម្បត្តិ សន្ទប្បដិលាភិ បដិច្ច កាមេ អភិជម្បត្តិ ។ ចេ ។ ត្រូហ្មកាយិកេសុ នេវេសុ អត្តកាវប្បដិលាភិ បដិច្ច ភាមេ អភិជម្បត្តិ ជប្បត្តិ បជប្បត្តិទិ ភាមាភិបត្តិ បដិច្ច លាភិ ។

(១៣៤) នេ យាជយោក ការកាសត្តា ជាតិសុ ជាតិជាត្តិ ត្រូមីតិ គេតិ យញ្ញយជកា ។ យាជយោ-តាតិ យាកេស យុត្តា អាយុត្តា សមាយុត្តា តេចូ-វិតា តព្ហហា តក្កកា តេច្ញិញ តច្បោយ តប្ប-ព្យា តែជាច្នា តេយាចិបតេយ្យាតិ គេ យាជយោកា។

បុណ្ណាមាណវិកញ្ជញ្ញា និទ្ធេសោ

តាក្យថា ព្រះមានព្រះភាគ (ត្រាស់ថា) ម្នាលបុណ្ណក: ត្រង់តាក្យថា ម្នាលបុណ្ណក: គឺព្រះមានព្រះភាគ ហៅព្រាហ្មណ៍នោះ ដោយចំឈ្មោះ ។ តាក្យថា មានព្រះភាគ នេះជាតាក្យហៅ ដោយគោរព ។ បេ ។ ថាព្រះមានព្រះភាគនេះ ហេតុនោះ (មានពាក្យថា) ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា ម្នាលបុណ្ណក: ។

(១៣១) ៣៩៩ ជាប់ចិត្តក្នុងតាម ព្រោះអាស្រ័យលាក គឺ ជាប់ ចិត្តក្នុងតាម ព្រោះអាស្រ័យការបានរូប ជាប់ចិត្តក្នុងតាម ព្រោះអាស្រ័យ ការបានសំឡេង ។ បេ ។ ជាប់ចិត្ត ជាប់ចិត្តស៊ិប ជាប់ចំពាក់ក្នុងតាម ព្រោះអាស្រ័យការបានអត្តភាព ក្នុងពួក ទៅតាដែលប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងពួកព្រហ្ម ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជាប់ចិត្តក្នុងតាមព្រោះអាស្រ័យលាក ។

(១៣៤) អច្ចប្រយេញកស្រា ត្រាត់ តំពេលថា ជនទំនែរនាះ **គ្នុងជាតិនឹងជាមិន**បាន ទេ ជាអ្នកប្រកបត្តង៍បូជា គ្រេកអរក្នុងភវិពគ: ត្រង់លែកស្រា ជនទាំងនោះ គឺពួកជនអ្នកបូជាយៈញៈ: ប្រភពក្នុងបូជា ក្ ទាំងឡាយ ជាអ្នកប្រព័ត្តជំបូជានោះ ច្រេនក្ដីបូជានោះ ៤៩ភភ **ពេវ ទៅក្**ង៍បូជា នោះ គ្ន**េសាកង្**បូជានោះ រណី ធ ស ក្នុងប្ដានោះ ចុះស៊បក្នុងប្ដានោះ មានប្ដោះនោះ ជាអធិបត នោះ (ទ្រង៍ត្រាស់ថា) ជនទាំងនោះ ជាអ្នកប្រកបក្សប្ដា

សុត្តស្ថិដិពេ ខុទ្ធកតិកាយស្ស បូឡូតិទ្ទេសោ

អារាករតាត់ អារាកោ វុច្ចត់ សណា យោ អាវេស អាវុច្ច-ណ្ដេកពេធា ការខ្មុំ ការកណ្ដា ការបំពេស ការបំចាសា ការត្សា មេខេត្ត ការដ្ឋោសាខ្លុំ ការប្រទេខ ការស្រុ រត្តា^(a) កចិតា មុច្ឆិតា អជ្ឈេចគ្នា បក្ខ លក្ខិតា បល់តុខ្លាត់ គេ ហេ៩ ហេតា ភាពកាតា ។ ភាគ់រក ជាតិជាតិ គ្រុម៉ាតិ គេ យាជយោកា ការកកាតា ជាតិជ-កម្មាល ខ ស្នង ខ នង្គ្លាស់ ខ សស្ម ខ សម -និត្តស្តី ន វិតវិត្តសុ ជាតិជាមរណា អធិត្តសា អនិស្សជា អន្តិកានា អសមត្ថិកានា អវិតិវិត្តា អន្តោ. ជាតិជាក្រព្យា ចាំវែន ម្យាសូសារពនេ ចាំវែនត្ ជាតិយោ អនុគត ៩៣យ អនុស៩ ព្យាធិលា អភិក្ខុតា មរណេន អញ្ហាតា អត្តណា អល់ណា អស់រណា អស្សាស្ត្រីសង្គ ស្រត់ មានក្សាទី នេសេទី បញ្ហាបេទិ បដ្ឋបេម វិវេជាម វុត្តាជិតពេម បុគាសេម័ត តេ យាជយោតា អាកាត់ត្រា នាត់ស្កែ ជាត់ជាវត្តិ ត្រូមិ ។

១ម.រត្តាធីទ្វា ។

សុគ្គតូបិជិក ខុទ្ធកតិកាយ កូឡូតិទ្ទេស

ពាត្យថា ត្រេកអត្ថេធិកវពគ: សេចក្តីថា តណ្តា ហៅថា កវពគ: ចុន **វាងសេ**ចក្តីប្រទប់ងក្នុងភព សេចក្តីត្រែកអរក្នុងភព សេចក្តីប្រាប់ក្នុងភព ការស្នេហាគ្នង៍ភព សេចក្តីស្រេកឃ្លានក្នុងភព សេចក្តីក្តៅក្រហាយក្នុងភព សេចក្ដីជបក្នុងភព សេចក្ដីចូលចិត្តមាក្នុងភព ក្នុងភពទាំងឡាយ ជន ទាំងទ្វាយ ត្រេកអរ ធ្លាក់ចុះ ជ្រួលជ្រប់ ង្សាងប់ ជាប់ ចំពាក់ ព័ន្ធព័ទ្ធ ក្នុងភពទាំងឡាយ ដោយសេចក្តីរករាយក្នុងភព ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជនទាំងនោះ ជាអ្នកប្រកបក្នុងការបូជា ត្រេកអរក្នុងកវ. ពាក្យថា តថាគត ពោលថា ជនទាំង នោះ ធ្វង់ជាតិនឹង ជ៣មិនបាន ខេត្តជនទាំងនោះ ជាអ្នកប្រកបក្នុងបូជា គ្រេកអរក្នុងករិវាគ: ធ្វង់មិនបាន ធ្វង់ ទៀតមិនបាន ធ្វង់ទួរ ៧មិនបាន កន្ទង់ព្រមមិនបាន ប្រព្រឹត្តកន្ទង៍មិនបាន នូវជាតិជាពន់ង៍មរណៈ មិនចេញ មិនរលាស់ចេញ មនឈានកាខ្ទុង មិនឈានកាខ្ទង់ព្រម មិនប្រព្រឹត្តកាខ្ទង ចាក់ជាតិជពនឹង មរណៈ វមេធិវិលវល់ នៅតែវាធិក្សី នៃ៩គត់ ៩៣ នឹងមរណៈ វិលវល់វាធិ ក្នុងផ្លាស់ ស្រ្តាត្ត ទៅតាមជាតិ ត្រូវជ្ជាជាបត្តម ត្រូវព្យាធិត្របស់ង្គិត ត្រមែរណៈកំហត់ហើយ គ្មានទីព័នាក់ គ្មានទីជ្រកកោន គ្មានទីពឹង ត្មានទីផែក តថាគត ពោល ប្រាប់ សំដែង បញ្ជាត តាំង នើម បើក បែក រលែក ធ្វើឲ្យកក់ ប្រកាសដូច្នេះ ហេតុនោះ (ខ្ទង់គ្រាស់ថា)ដ8ទាំងនោះ ជាអ្នកប្រកបក្នុងបូជា គ្រេតអរក្នុងភាវវាគ: ធ្ងងជាតិទឹងជរាមិនបាន េ

តេល្យ ភេឌ្ឋ

អាស៊ីសត្តិ ដោមយត្តិ (អភិជប្បត្តិ)ជុំហត្តិ

(បុណ្ណភាត់ ភេតវា)

តាមាភិជឲ្យឆ្នំ ខដ់ច្ ហាកំ

តេ យាជយោកា ភវកក្ស

ញសុំ ស្នង ស្នង ស្វាមិត ។

(១៣៣) នេ ខេ នាត់រសុ ឃាជ យោគា

(ឌ្ឌសំណុស្មា ដំណើរយោ)

យ ញេញ ជាតិញ ជាញ មាកែ

អនុ ឃោ ឧរស នេះគេច់ការប្របយ្យ

អតារិ ជាតិញ ជាញ មារិស

ប្រាម នំ កកក ត្រូល មេ នំ ។

បុណ្ណាមាណរិកប្បញ្ញានិទ្ទេស

ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា

(ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលបុណ្ណក:) ជនទំនីឡាយ ណា ជ្រាថ្នា សរសើរ (ជាប់ចិត្ត) លះបង់ ជ្រាថ្នាចំពោះ ទូវកាម ព្រោះអាស្រ័យលាក តថាគត់ពោលថា ជនទំនឹ នោះ ជាអ្នកប្រភប ក្នុងការបូជា គ្រេកអរ ក្នុងការាគ: ធ្វង់ ជាតិនឹងជា មិនហ៊ុន ទេ

(១៣៣) (បុណ្ណក:មានអាយុ ក្រាបទូលស្បូរដូច្នេះថា) បតិត្រ ព្រះអង្គន់រុទុក្ខ បើជន ជាអ្នកប្រកប ក្នុងការបូជាទាំងនោះ ធ្វូងជាត់នឹងជា ដោយយ័ញ្ញមិនបានទេ បតិត្រព្រះអង្គ និរុទុក្ខ តើអ្នកណា ក្នុងទៅលោកនឹងមនុស្សលោក អាចធ្វង់ ជាត់នឹងជាហាន ក្នុងកាលឥឡូវនេះ បតិត្រព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គិទូលស្បូរព្រះអង្គ សូមព្រះអង្គ សំដែងសេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គិ សុត្តន្តប់ដីពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស ប្តូឡទិ៍ទ្ទេសោ

(១៣៤) នេ ខេ នានាំស្ ហេជាយោកាត់ នេ យត្យបដេត្ត យាជយោក ការ៉ាក់ក្តា ជាតិជាកម្មៈ ណំ ៣តាស់ ឧ ឧត្តាស់ ឧ មត្តិ មីសុ ន វ៉ែត់វត្តឹសុ ជាតិជាមរណា អនិក្ខាញ អនិ. ស្ដ្រា អន្តភាព អសមត្ថភាព អត្តែត្រា អពោះ ជាតិជីកមរណេ មវិត្តិ អត្តេសំសារមមេ មវិត្តិ ជាតិយា អនុគត ជាសយ អនុសភា ត្យាតិថា អភិ-ក្នា ម ណេខ អត្តាមានា អនាណា អ លេណា អ យោតា ។ ឥទ្ធាយក្មា ដុណ្ណា តោតិ ឥទ្ធាតិ មនៈ សច្ចិ។ មេ។ អយុស្មា មូណ្ឌ កោតិ ។

(၈၈४) ယားကော့ သေးခ်ာက္ ေအးက္ ေမာ္မောက် မေလးကောက် သေးကောက် အဲ့ အေးကို ကောက် ရန္တိုက် န

១ ម. ឯត្តន្តរេ ត្រូសិ អចិក្ខសិ ទេសេសិ បញ្ហាបេសិ បដ្ឋបេសិ វិវរសិ វិរាជសិ ឧត្តានឹករោសិ បកសេសីតិ ទិស្សគ្គិ ។

សុត្តនូបិដិក ខុទ្ទកនិកាយ ក្ខុឡូនិទ្ទេស

(១១ា៤) ពាក្យថា បើជន ជាអ្នកប្រកប ក្នុងការបូជាទាំងនោះ ធ្វង់មិនបាន ខេ សេចក្តីថា ជន ជាអ្នកប្**ជាឃុំ**តា ប្រកបក្នុងការបូជា ត្រេកអាក្នុជិកវពត: ទាំងនោះ មិនធ្លង់ចុះ មិនធ្ងង់ឡើង មិនធ្ងង់ឡូទៅ មិនកន្ងព្រម មិនប្រព្រឹត្តកន្ងជាន នូវជាតិជាកនឹងមរណៈ ជនទាំង នោះ មិនចេញ មិនលោស់ចេញ មិនឈានកន្ទង៍ មិនឈានកន្ទង់ព្រម មិន ប្រព្រឹត្តកន្ទង៍ ហក្សាតជាកន្ទង់មរណៈ វិលវល់វាងក្នុង នៃជាតិជាកន្ទង់ មរណៈ វិលវល់ខានីក្នុនីផ្ទុះនៃសន្យារ ប្រព្រឹត្តទៅតាមជាតិ ត្រូវជា ជាប់តាម ត្រូវព្យាធិត្របសង្កត់ ត្រូវមរណៈកំហត់ហើយ គ្មានទីព័នាក់ គ្មានទីជ្រកកោន គ្មានទីពឹង គ្មានទីផ្នែក ហេតុនោះ (លោកសួរថា) បើជន ជាអ្នកប្រកប ក្នុងការបូជាទាំងនោះ ធ្វូងមិនបានទេ ។ ពាក្យថា ដូច្នេះ ក្ខេម បណ្តក:មានអាយុ ក្រាបទូលស្ប ដូច្នេះ គឺជាបទ ត្ភាប់ រ បេ ។ ប្ណាក:មានអយ្ ។

(១៣៥) ពាក្យថា បតិត្រព្រះអង្គិនិខេត្ត (បើជនទាំងឡាយគ្នង) ជាតិនឹងជពដោយយ៍ញាមិនបានទេ សេចក្តីថា ដោយយ៍ញាទាំងឡាយដឹ ច្រើន ដោយយ៍ញាទាំងឡាយផ្សេង ។ ដោយយ័ញាដ៏ក្រាស់ក្រែល ។ បុណ្ណាមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ធេសោ

មារិសានិ ខិយាខនំ ការខនំ សភារសេខ្យនិស្បានិ-ខេនមេនំ មារិសានិ យញ្ញេហិ ជានិញ្ច ជាញ្ មារិស ។

(១៣៦) អន យោ ខរស្ នេះឧខ៌ហិវិហោយ អតារិ^(១) ជាតិញ ជាញ មារិសាតិ អថ កោ រាសោ ស នៅគេ ហោគេ សមាគ្រេ សព្វក្រាស្មាត សស្បូ ត្តសា ឈ្មែល បាន ពេល អា ខេត្ត នៅ កា ខេត្ត នៅ ខេត រាមរណ៍ អត្ថា ខ្មុន្តា បន្ទាំ សមន្ត្រី នៅត្តិយ៍ ។ មារិ-សាតិ ប័យវេចនិ ករុវចនិ សការសេច្បតិស្បាធិវិចន-នេះ ស្លាសន្ទ អន យោ ឧណ្ឌ នៅឧទិស្សិហាយ អនារ ជាន់ញ់ ជាញ់ សាស ។

๑ ษ. หกั ฯ

បុណ្ណិតមាណវិកញ្ជញ្ជាន់ខ្ទេស

តាក្យថា បញ្ជិត្តព្រះអង្គីនិរុទុក្ខ គឺតាក្យជាទីស្រឡាញ់ ជាតាក្យគោរព តាក្យថា បញ្ជិត្តព្រះអង្គីនិរុទុក្ខ នុះជាតាក្យសំពប់ហៅ ដោយគោរព កោត់ក្រែង ហេតុនោះ (លោកសួរថា) បញ្ជិត្តព្រះអង្គីនិរុទុក្ខ (បើជន ទាំងឡាយធ្ងើ) ជាតិនឹងជពដោយឃើញ មិនបាន េ ។

(១៣៦) ពាត្យថា បពិត្រព្រះអង្គនិវទុក្ខ តើអ្នកណា ក្នុងទេវិលោក នឹងមនុស្ស លោក គ្នងជាតិនឹងជាហ្មាន ក្ខាតាលឥឡូវ នេះ សេចក្តីថា តើអ្នកណា ក្នុងលោកព្រមទាំងទៅលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ក្នុងពព្វកសត្វ ព្រមទាំងសមណ្យាញណ៍ ព្រមទាំងមនុស្ស ជាសម្មតិ ខេព នឹងមនុស្សដ៏សេស ធ្វង់ចុះ ធ្វង់ឡើង ធ្វង់មួលៅ កន្ងង់ព្រម ប្រព្រឹត្ត កន្ទង់ នូវជាតិជរានឹងមរណៈៈធុន ។ ៣ក្យូថា បពិត្រព្រះអង្គិនិវទុក្ខ គឺ ពាក្យជាទីស្រឡាញ់ ជាពាក្យគោរព ពាក្យថា បពិត្រព្រះអង្គិនិរឲុត្ត នុំ: ជាភាក្យសំរាប់ហៅ ដោយគោវពកោតក្រែង ហេតុនោះ (លោកសូរថា) បតិត្រព្រះអង្គិនរទុក្ខ តើអ្នកណា ក្នុងទៅលោកនឹង មនុក្សលោក ធ្វីជាតិនឹងជែលបាន កង់កាលឥឡូវនេះ ។

សុគ្គន្តប់ជីពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ប កូឡូនិទ្ធេសោ

(១៣៧) បុញ្ញាមិ និ កក្សា ត្រូល មេ តន្តិ បុញ្ញាមិ និ ប្រាញ្ញាមិ និ កក្សានិ ប្រាញ្ញាមិ និ កក្សានិ ប្រាញ្ញាមិន ប្រក្សាទិន ប្រាញ្ញាមិន ប្រាញ ប្រាញ្ញាមិន ប្រាញ្ញាមិន ប្រាញ្ញាមិន ប្រាញ្ញាមិន ប្រាញ្ញាមិន ប្រញ្ញាមិន ប្រាញ្ញាមិន ប្រាញ្ញាមិន ប្រាញ្ញាមិន ប្រាញ្ញាមិន ប្រាញ្ញាមិន ប្រាញ្ញាមិន ប្រាញ្ញាមិន ប្រាញ្ញាមិន ប្រាញ្ញាមិន ប្រាញ្ញាមិន

តែ ខេ ភាត់ក្រុ ហាជ ហោកា

(ដូល្លាយកាំ ដំហើរម្សា)

យញ្ជេញ ជាតិញ ជាញ មារិស អ៩ គោ ខមា ខេមេឧស្សាលេគោ អតារិ ជាតិញ ជាញ មារិស បុប្ផាមិ តំ ភកវា ព្រួហិ មេ ត្តេ្តិ ។

សុត្តផ្តល់ជាក ។ទូកនិកាយ ចូឡន់ទ្វេស

(១៣៧) ភាក្យថា បពិត្រព្រះមានព្រះកាត ខ្ញុំព្រះអង្គី ខូលស្បូរ ព្រះអង្គី សូមព្រះអង្គីសំដៃជ៍សេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គី ត្រង់ភាក្សថា ខ្ញុំព្រះអង្គី ខូលសូរព្រះអង្គី គឺខ្ញុំព្រះអង្គីខូលសូរព្រះអង្គី អង្គរព្រះអង្គី អាកាធនាព្រះអង្គី ញ៉ាំជីព្រះអង្គីឲ្យដ្រះថ្វា សូមព្រះអង្គី ទូលសូរព្រះអង្គី ។ ជាស់ខ្ញុំព្រះអង្គី ហេតុនោះ (លោកសួរថា) ខ្ញុំព្រះអង្គីខូលសូរព្រះអង្គី ។ ភាក្សថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ទំំះជាភាក្សស់រាប់ហៅដោយគោពេ ។ បេ ។ ការបញ្ញាត្តិថា ព្រះមានព្រះភាគ នេះ (កើត) ព្រោះការត្រាស់ ជំងី ភាក្សថា សូមព្រះអង្គីសំដៃជ៍សេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គី គឺសូម ព្រះអង្គីពោល ស្រប់ សំដៃងី បញ្ជាត្ត តាំងីផ្តើម វ៉ែកញែក ធ្វើ ឲ្យភាក់ ប្រកាស ហេតុនោះ (លោកសួរថា) បពិត្រព្រះមានព្រះ ភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គីខូលសូរព្រះអង្គី សូមព្រះអង្គីសំដៃជ៍សេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំ

(បុណ្ណក:មានអាយុ ក្រាបទូលស្បូរជួរច្នះថា) បញ្ជិតត្រោះអង្គ និរទុក្ខ បើជន ជាអ្នកប្រកបក្នុងការបូជាទាំងនោះ ធ្ងង់ជាតិនឹង ជរាដោយយ៍ញាមិនបានខេ បញ្ជិតត្រះអង្គិនិទុក្ខ ត្រអ្នក ណា ក្នុងខេរិលោកនឹងមនុស្សលោក ធ្ងង់ជាតិនឹងជាហ៊ុន ក្នុងកាលឥឡូវនេះ បញ្ជិតត្រះមានត្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គិទូលស្បូរ ត្រះអង្គិ សូមព្រះអង្គិស់ដៃង៍លេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គិ ។

បុណ្ណាមមាលវិកញ្ជញ្ញាត់ទ្ទេសោ

(១៣៨) សង្ខាយ លោកស្មឹ មរោមរាន់ (មូណ្ហូកាត់ ភភវ)

> យស្ប៉ូញ្ចិន ឧត្តិ គុល់ញុំ ហេគេ សញ្តេ វិឌ្ធមោ អនិយោ និយសា អតារិ សោ ជានិជាន្តិ ត្រូមិ ។

១ម. ប្រោបរទីតិ ខ្លះ វុច្ចតិ សកត្តភាជា ប្រវ វុច្ចតិ បរត្តភាជា ខ្លំ វុច្ចតិ សក្សប្រវេទតា សញ្ញា សង្ខារវិញ្ញាណំ ប្រវ វុច្ចតិ បររូបវេទតា សញ្ញា សង្ខារវិញ្ញាណំ ខ្លាំ វុច្ចតិ បររូបវេទតា សញ្ញា សង្ខារវិញ្ញាណ៌ ខ្លាំ វុច្ចតិ ន អង្ឈត្តិបាន អាយុតេខនិ បរំ វុច្ចតិ ន ពាហ័ពនិ អាយុតេខនិ ខ្លំ វុច្ចតិ និស្សន្តិ ។

បុណ្ណកមាណរិកប្បញ្ញាធំទ្វេស

(១៣៤) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលបុណ្ណភ:) សេចក្តីញាថ ញ៉ាំវ ក្នុធិទីទីមួយ ក្នុធិលោក នៃបុគ្គលណា មិនមាន ទេ ព្រោះជំងឺនូវ ត្រើយទាយទំងឺ ត្រើយអោយ ក្នុធិលោក តថាគត ពោលថា បុគ្គល ទោះ ជាអ្នកស្ងប់ អ្នកកំហត់បង់ អ្នកមិន មានខុក្ខ អ្នកមិនមាន ជ្រាថ្នា អាចធ្វើជាតិនឹងជក្សាន ។

(១៣៩) ៣ក្យូថា ក្រោះជំងឺ នូវត្រើយនាយនឹងត្រើយកាយក្នុង
លោក សេចក្តីថា ញាណ លោកហៅថា ការដឹង បានរាងបញ្ហា
ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។ ការមិនវង្វេង ការពិចារណាធម៌ សេចក្តីឃើញ
ត្រូវ ។ ពាក្យូថា ត្រើយនាយនឹងត្រើយកាយ គឺមនុស្សលោក ហៅ
ថា គ្រើយកាយ ទៅលោក ហៅថា ត្រើយនាយ កាមធាតុ ហៅថា
ត្រើយកាយ ប្រធាតុនឹងសូបធាតុ ហៅថា ត្រើយនាយ កាមធាតុ នឹង
បូបធាតុ ហៅថា ត្រើយអាយ អប្រធាតុ ហៅថា ត្រើយនាយ កាមធាតុ នឹង
បូបធាតុ ហៅថា ត្រើយអាយ អប្រធាតុ ហៅថា ត្រើយនាយ ។ ពាក្យថា
ត្រោះដឹងនូវត្រើយនាយនឹងត្រើយកាយ ក្នុងលោក គឺព្រោះដឹងនូវត្រើយកា
នាយនឹងត្រើយកាយ ថា មិនទៀង ព្រោះដឹង យល់ ថ្ងឺង ពិចារណា
សំដែង ធ្វើឲ្យបាកដ ថាជាខុត្ខ ជាពេក ជាបូស ជាសរ ។ បេ ។

សុត្តខ្ពប់ជីពេ ខុទ្ធពនិកាយស្បូ កូឡូនិទ្ធេសោ

អចិស្ស្រាសា (๑) សង្ខាយ ជាខិត្យ គុលយិត្យ គិរយិត្វា វិកាវយិត្យ វិក្ខនំ គាត្យគិ សង្ខាយ លោកស្មឹ
មព្រម្យនិ ។ មុណ្ណកាទិ ភកវាគិ មុណ្ណកាទិ ភកវា គំ ព្រាហ្មណ៍ ជាមេខ អាលមគិ ។ ភកវាគិ តារវាធិវចន្ទេស ។ បេ ។ យៈខំខំ ភកវាគិ បុណ្ណកាទិ ភកវា ។

(១៤០) យក្សិញ្ចិន ឧទ្ទិ គេសិញ្ចិ ហេគេន យក្សិន អបោន ទីណាសស្ប ។ ឥញ្ជិននិ នេស្ជិ. ញិន្តិ និង្ខិញ្ចិន គេហេសិញ្ចិន មានិញ្ចិន គេម្មិញ្ចិន ។ យក្សិន សិច្ចិញ្ចិន គេហេសិញ្ចិន មានិញ្ចិន គេម្មិញ្ចិន ។ យក្សិន សមុខ្មិញ វូខកនា ខេត្តប្បក្សិត អក្សិញ្ចិន បាន កមុខ្មិញ វូខកនា ខេត្តប្បក្សិត គេសិញ្ចិន កំពុំខ្ពំ (៤) គេនិច អជ្ឈិន សិច្ចិត្ត សុហភិទិ្ធ កំពុំខ្ពំ (៤) គេនិច អជ្ឈិន សិច្ចិត្ត សុហភិទិ្ធ កំពុំខ្ពំ (៤) គេនិច អជ្ឈិន សិច្ចិត្ត សុហភិទិ្ធ កំពុំខ្ពំ (៤) គេនិច អជ្ឈិន សិច្ចិត្ត កំពុំ គេសិញ្ចិន កំពុំខ្ពំ (៤) គេនិច អជ្ឈិន សិច្ចិត្ត កំពុំ គេសិញ្ចិន កំពុំខ្ពំ (៤) គេនិច អជ្ឈិន សិច្ចិត្ត កំពុំ គេសិញ្ចិន កំពុំខ្ពំ (៤) គេនិច អជ្ឈិន សិច្ចិត្ត កំពុំ គេ។ អាយនៈ ។ ហេគេនិ យក្សិញ្ចិន ឧទ្ធិ គេសិញ្ចិ ហេគេន ។

១ ម. និស្សាណពោ ។ 🖢 ម. កំស្មីញ៉ាំ ។

តុះត្រូបជំព ខុទ្ធពន៌កាយ បូឡូចិទ្ទេស

ថា រលាស់ចេញមិនបាន ហេតុនោះ (ទ្រង់គ្រាស់ថា) គ្រោះជំងឺនូវគ្រើយ នាយខេងត្រែយអាយ ក្នុរិលោក ។ ពាក្យថា ម្នាល់បុណ្យក: ក្នុរិបខ្វា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលបុណ្ណក: គព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ហៅ ព្រាហ្មណ៍នោះដោយថឈ្មោះ ។ ពាក្យថា ព្រះមានព្រះភាគ នុះជាពាក្យ ហៅដោយគោរព ២ បេ ២ (ការបញ្ចត្តិ)ថា ព្រះមានព្រះភាគ នេះ ហេតុនោះ (មាន៣ក្យូឋា) ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា ម្នាលបុណ្ឌក: ។ (១៤០) ៣៩៩៤ សេចក្តីញាប់ញ៉ាំវ ក្នុងទំនីមួយ ក្នុងលោក នៃ បុគ្គលណា មិនមាន េ ត្រង់ពាក្យថា នៃបុគ្គលណា គំនៃព្រះអរហន្ត ទីណា ស្រព 🐧 ភាក្សថា សេចក្តីញាម់ញ័រ គឺការញាម់ញ័រដោយតណ្តា ការញាប់ញុំរដោយទិដ្ឋិ ការញាប់ញុំរដោយកំលេស ការញាប់ញុំរដោយ មាន៖ ការញាប់ញុំរដោយកម្ម ។ ការញាប់ញុំរព៌ងនេះ នៃបុគ្គលណា មិនមាន មិនមានត្រម (បុគ្គលនោះ) មិនបាន បានលះបង៌ កាត់ផ្តាច់ ចូលទៅរម្យាប់ រម្វាប់ចំពោះ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតឡើងបាន ដុតដោយក្ខេងគឺញាណហើយ ។ ៣ក្យុថា ក្នុងទីនីមួយ គឺក្នុងទីនីមួយ តិចតួច ដូចមេ្ត១៖ ខាងកង់ក្ដី ខាងក្រៅក្ដី ខាំងខាងក្នុងខាងក្រៅក្ដី។ ពាត្យថា ក្នុងលោក គឺក្នុងមហ្**យ**លោក ។ បេ ។ ក្នុងអាយគ**ខ**លោក ហេតុនោះ (ខ្ទង់ត្រាស់ថា) សេចក្តីញាប់ញ័រ ក្នុងទិនមួយ ក្នុងលេក នៃបុគ្គលណា មិនមានរេ

បុណ្ណកមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ចេសោ

[១៤១] សញ្ត្រា វិឌ្ឍមា អនីយោ និពសោ អតាវិ សេ ជាតិជាន្តិ ត្រូមតំ សន្តោត វាកស្ប សន្តតា ស នោ នេះសស្បូ សន្នា ស នោ មេសស ្រ សន្នា សន្តោ គោះស្បី ឧធលាសស្បី ឧឌ្ធិស្បី ឧឌ្ឃ-សស្ប ៩ស្វាយ ឧဋ លេស មានេញ-ស្បី ជុំង្គស្សី សាដេស្សី សង្គ្រាមហើ មឧស្ស បមាឧស្ស សព្វត្តិលេសានំ សព្វនុទ្ធាតានំ សព្ទនៅនំ សព្ទវិញ្យានំ សព្វសន្តាមានំ សព្វ-ကုလက္နောလည္ဆိုက္ခ်ိဳ လည္ဆို လမ္ခ်ိန္ရာ လမ္ခ်ိန္ရာ ျပည္မွဳနာရာ វិជ្ឈាត់តា ជំពុត់តា វិតត់តា បដ្ឋប្រវត្តិតា សដ្ឋោ ឧបសន្តោ វូបសន្តោ និត្តគោ បដិច្បូស្ស្ត្រេត សន្តោ។ ဂ်ီသွ၊မောက် ကေယာင်္ဂတို့ဆို ဂ်ီသို့မိုကို ဂ်ီဆမ်ကို ဂ်ီးလောည်ကို ត្បត្តិកាត់ ដើនព្រឹត្ត មយោនព្រឹត្ត វិញមិត្ត វិញមិន វិសោសិត ព្យត្តិភេត វាគោ វិយ្ឌិតោ វិយមិតោ វិសេសិត ត្រូតតោ គេ គេ ចេប គេ គេ

ចុណ្ណាមាណរិកឲ្យញ្ញាន់ទ្វេស

(១៤១) អធិប្បាយៈ ភាក្សថា តថាគត ពោលថា បុគ្គល នោះជាអ្នកសូប អ្នកកំហត់បង់ អ្នកមិនមានខុត្ត អ្នកមិនមានប្រាញ់ អាចធ្**ង៍ជាតិខឹង់**ជែក**ពុន** ត្រង៍ពាត្យថា ជាអ្នកសុប គឺឈ្មោះថា អ្នកសុប ព្រោះស្ងប់ពតៈ ឈ្មោះថា អ្នកស្ងប់ ព្រោះស្ងប់ ទោស: ឈ្មោះថា អ្នកស្ងប់ ព្រោះស្ងប់ទោហ: ឈ្មោះថា អ្នកស្ងប់ អ្នករម្វាប់ អ្នករម្វាប់ឈើង អ្នករល់ត អ្នករម្វាប់ចំពោះ ក្រោះស្លា រម្ងាល់ ហេតី វេលត់ លេត នៅជ្រាស រម្ងាល់ចំពោះ ខ្លុវ គ្រោធ តាចេងក្រោធទុក សេចក្តីលុចគុណ ការវ៉ៃចកស្មើ សេចក្តីច្រណែន កំណាញ់ កិច្ចកល សេចក្តីអូតអាន សេចក្តីវីនីត្តឹន ការច្រណាំនីច្រដែន៍ មាន៖ សេចក្តីមើលងាយ សេចក្តីស្រវីធី សេចក្តីច្រហែស កំលេស ទាំងពួង ខុច្ចាត់ទាំងពួង សេចក្តីក្រៅល់ក្រវាយទាំងពួង សេចក្តីក្រហល់ ក្រហយទាំងព្ទឹង សេចក្តីក្តៅក្រហាយទាំងព្ទឹង អតិសង្ខារជាអកុសល ទាំងពួង ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជាអ្នកស្ងប់ 🔻 ភាក្សថា អ្នកកំហត់បង់ គឺអ្នកកំហត់បង់ ផ្ទុំចេញ ធ្វើឲ្យវិស្សត ធ្វើឲ្យវិសាសនូវកាយ-ទុក្ខាត អ្នកកំហត់បង់ ផ្ទុំចេញ ធ្វើឲ្យរឹងសុត ធ្វើឲ្យវិនាសនូវវិចិទ្**ក្**តៃ នូវ មនោទុច្ចតែ អ្នកកំហត់បង់ ផ្ទុំចេញ ធ្វើឲ្យវិងស្ងួត ធ្វើឲ្យវិនាសទូវកគ: អ្នក កំហត់បង់ ផ្ទុំចេញ ធ្វើឲ្យវិធីសុត ធ្វើឲ្យវិទាសនូវ ពេស: មោហ: ក្រោធ បុគ្គត្រៃ រុះគេ ប្រាតិ ប្បតិ ប្រាតិ ប្រាតិ

មានោ សំ តេ ក្រាស្នាណ ទាក់ភាព កោ នេះ នូមោ កម្មខំ^(១) មោសវជ្ជំ និក្ខំ សុជា តេហ្វាស្ស ដោតិដ្ឋាខំ^(២) អត្តា សុឧន្តោ ពុរិសស្ស ជាតិ ។

ម. រាស្មា ។ ៤ ម. ហ ខយំ ដោតិដ្ឋានន្ត្នំ អដ្ឋកិច្ចាប់ ខិស្សត៍ ។

សុត្តតូចិជិត ខុទ្ធកនិកាយ ចូឡនិទ្ទេស ការចងក្រោធខុត សេចក្ដីលុបគុណ ការវ៉ៃប្លុកស្មើ សេចក្ដីច្រណែន សេចក្តីកំណាញ់ កិច្ចកល សេចក្តីអ្នកអង់ សេចក្តីវីង័ត្នឹង ការប្រ-ណាំងប្រជែង មាន៖ សេចក្តីមើលងាយ សេចក្តីស្វឹង នឹងសេចក្តី ប្រហែស អ្នកតំហត់បង់ ផ្ទុំចេញ ធ្វើឲ្យរឹងស្វត ធ្វើឲ្យវិទាសនូវ ត់លេសទាំងព្ទង ទុច្ចនៃទាំងពួង សេចក្តីក្រៅល់ក្រឋយ ទាំងពួង សេចក្តីក្រហល់ក្រហាយទាំងពួង សេចក្តីក្តៅក្រហាយទាំងពួង អភិសង្គាវ ជាអកុសលទាំងញូង ។ មួយទៀត ក្រោជ លោកកោលថាផ្សែង មាលព្រាហ្មណ៍ សេចត្តពិតថា មានរបស់អ្នក ខុតជា អម្រែកដ៏ធ្ងន់ សេចក្តីក្រោធ ខុកជាផ្សែង ការពោលពាក្យកុលក ទុកជាផ្ទៃ: អណ្តាត ទុកជាវ៉ៃក ហបុទ័យរបស់អ្នកដែល យកចិត្តទុកដាក់ ទុកជាកន្ទែងក្ខេង ខ្លួនដែលខ្លួនខណ្ឌហើយ ទុកជាជាតិរបស់បុរស ។

បុណ្ណាមាណវិកប្បីញ្ញាន់ទ្វេសោ

អចិច ឧសហាគារប្រា គោពោ ជាយត់ អនុត្តិ មេ អច់តែ កោរដោ ជាយត់ អន់តំ មេ ខាត់តំ កោរដា ជាយត់ អន់ត្ត ទេ ចាំស្បត់តំ កោរជា ជាយត់ ចំ-ល្យ ខេ ឧបសា មុខ មុខ មុខ មុខ ខ្លាំ មុខ ខ្លាំ ខ្លាំ អន្ទំ ខរិស្បិត្ត (ការដោ ជាយត់ អព្យ័យស្ប មេ អមលាបស្បា អត្ត អច្ចេត្ត អត្ត ចាត្ត អត្ត ចាំ ស្ប្រទី កោរ ជោ យាយនាំ អដ្ឋារ វេ ២០ កោរ ដោ ថ្នំសាតោ ថ្នំសោ ថ្នំព្រៃ កោត្រ ថ្ងៃកាទោ សម្បីកោទេ នៅសេ ប្រជាសេ សម្បីនៅសេ ចិត្តសុក្រ ព្យុបត្តិ មានាបដោះសា គោដោ កុដ្ឋាណ ក្សាត់ នេះសា នុស្សា នុស្សិត ត្យាបត្ត អស្សារាទោ អនុត្តមន្តនា ចិត្តស្ប អយ៌ វុច្ចតិ គោ-ដោ ។ អបិច កោះជក្ស អជ៌មត្តបន្តែកា ប៉ុន្តែត្យ ។

ចុណ្ណាមាណវិកញ្ចញ្ញៈ គិទ្ទេស

មួយ ខៀត ការក្រោធ កើតដោយអាការ ១០ គក្រោធកើតដោយ គិតថា គេជានឲ្យព្រឹត្តអំពើមិនជាប្រយោជន៍ ដល់អញ ១ក្រោងកើតដោយ គិតថា គេកំពុងប្រព្រឹត្តមំពើមិនជាប្រយោជន៍ដល់អញ ១ ក្រោជកើតដោយ គិតថា គេនឹងប្រព្រឹត្តម៉ូរេមិនជាប្រយោជន៍ដល់អញ ១ ក្រោធកើតដោយ គិតថា គេបានប្រព្រឹត្តអំពើមិនជាប្រយោជន៍ ១ ថា កំពុងប្រព្រឹត្តអំពើមិនជា -ប្រយោជន៍ ១ ថា នឹងប្រព្រឹត្តអំពើមិនជាប្រយោជន៍ ដល់សត្វនឹងសង្ខារ ជាទីស្រទ្យាញ់ ជាទីពេញចិត្ត នៃអញ ១ ក្រោយកើតដោយគិតថា គេបាន ប្រព្រឹត្តប្រយោជន៍១ ថាកំពុងប្រព្រឹត្តប្រយោជន៍១ ថានឹងប្រព្រឹត្តប្រយោជន៍ ដល់សត្វនឹងសង្ខារមិនជាទីស្រ ឡាញ់មិនជាទីពេញចិត្តនៃអញ១ ឬសេចក្តី ក្រោយកើតក្សិនមិនគួរ១។ សេចក្តីនំខ្ញុំ ការគុំគួន ការញុំង៍ថ្នាក់ ការតាមតែង៍ នៃចិត្ត សេចក្តី១ ស៍ ការ១ នីវា្ន ការ១ នីក្រៃលែន គេស: គេស:វា្ន ទោស:ក្រៃលែជ ការព្យាបាទនៃចិត្ត ការប្រទូសពីយក្ខុងចិត្ត ការក្រោធ អាការក្រោធ ភាពនៃការក្រោធ ការប្រទូស្ត អាការប្រទូស្ត ភាពនៃការ ប្រទូស្ត ភាពេព្យធាន ភាពព្រៃធាន ភាពនៃភាពេព្យធាន សេចក្តី១៨ សេចក្តីតាច ការញ៉ាំងទឹកភ្នែកឱ្យហូរធ្លាក់ សេចក្តីមិន ការខឹងទ្រាំង វិកពយៈនៃចិត្ត ឯណា មាន**សភាពយ៉ាង៍នេះ នេះ**ហៅថា ការក្រោធ បណ្ឌិតគប្បីដឹង៍ថា ក្រោឌប្រមាណច្រើននឹងតិច ម្លាទ្ត

សុត្តនូចិដិពេ ខុទ្ទកចិតាយស្ស កូរ្យូនិទ្ទេសោ

អត្ត កញ្ចាំ កាលំ កោយ ចិត្តាបែកយេមត្ថោ ဟောင်း ေ ေရး ေမျာက္က အင်္ဂြာက ကေျပ ေကာင္း ၅ អន្ត កញ្ចុំ ភាល់ កោរជា មុខកុលន់កែលនៈ មត្តោ ហោត៌ ឧ ខ តាវ មានុសញ្ចោមនោ ហោត៌។ អត្ត តេញ តាល់ កោះជា មនុសញ្ចោមជន្ល យោត៌ ឧ ខ តាវ ៩រុសវាខធិញ្ញាណោ យោត៌ ។ មត្ថិ កញ្ចុំ កាល់ កោយ ដុរុសវាខនិញ្ញាសាមត្រោ យោតិ ជ ខ តាវ ជំសាវិជិស៌ អនុវិលោកនោ យោតិ។ អត្ថ តញ្ចាំ តាល់ កោបោ និសាវិនិសំ អនុវិ-លោកឧមត្តោ យោត ឧ ខ តាវ ឧណ្ឌូសត្តបកម ស នេ ហេតំ ។ អត្ថ កញ្ចុំ កាលំ កោរជា ឧណ្ឌូសត្ថកម្មជនមត្តោ យោតិ ជ ច ឧណ្ឌូសត្តអត្តក្តាយោ យោត ។ អត្តកាញ្ចា កាល់ កោ ខណ្ឌមនុអពុក្ខិរណៈមត្តេ យោគ៌ ជ ខ តាវ ឧណ្ឌូសត្តភិធិទាត់ពេ យោតិ។ អត្ត កញ្ចាំ កាល់ កោរ ជណ្ឌូសត្តមភិជិញតធម្មេ តោ ។ និយា សារ និន្ទាំនិន្ននាយោ យោតិ ។

e ម. មុខកុលនរិកុលនំ **។**

សុគ្គនូបិដាក ខុទ្ធកតិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

ក្នុងកាល 🤋 ក្រោជគ្រាន់តែធ្វេចត្ចស្រុក តែមិនទាន់ធ្វេមុខឲ្យក្រញាវ នៅឡើយក៏មាន 🛪 ក្នុងកាលខ្លះ ក្រោជគ្រាន់តែធ្វើមុខឲ្យក្រុញរូវ តែមិន ទន់ញ៉ាំងីបង្កាឲ្យកំរើកនៅឡើយក៏មាន ។ ក្នុងកាលខ្លះ ក្រោធគ្រាន់តែ ញ៉ាំងចង្កាឲ្យកំរើក តែមិនទាន់បញ្ចេញវាថាអាក្រក់ នៅ ឡើយ ក៏មាន ។ ក្នុងកាលខ្លះ ក្រោជគ្រាន់តែបញ្ចេញវាហាអាក្រក់ តែមិនខាន់ក្រឡេកមើល ទិសតូបនឹងទិសធ់នៅឡើយ ក៏មាន ។ ក្នុងកាល១៖ ក្រោយគ្រាន់តែក្រឡេក មើលទិសតូបនឹងទិសធ៌ តែមិនទាន់ចាប់កាន់ដំបងនឹងកាំបិតនៅឡើយ ក្ខាន ។ ក្នុងកាលខ្លះ ក្រោធគ្រាន់តែលាប់កាន់ដំបង់នឹងកាំបត់ តែមិនទាន់ ងា ឡើងខ្លាដ់បង់នឹងកាំបិត ទៅ ឡើយ ក៏មាន ។ ក្នុងកាលៗ៖ ក្រោធគ្រាន់ តែភា ឡើងខ្លុះដំបង់ខឹងកាំបិត់តែមិនទាន់សំពង់កាប់ ដោយដំបង់ខឹងកាំបិត នៅឡើយ ក៏មាន ។ ក្នុងកាលខ្លះ ក្រោធគ្រាន់តែសំពងកាប់ដោយដំបង តែមិនទាន់ធ្វើឲ្យធ្វះគ្នាយដាច់ដាច់នៅ ឡើយ ក៏មាន 🤊

បុណ្ណកមាណវិកញ្ជញ្ញានិទ្ធេសោ

អត្ត កញ្ចាំ កាលំ កោះជា ជំនុវិធំនុកសោម ត្តោ យោត៌ ជ ខ តាវ សម្មញ្ជូជបរិកញ្ជូវ យោត៌ ។ អត្ត តាញ៉ា តាល់ តោបោ សម្មញ្ជនបរិកញ្ជ. នមត្តោ យោត៌ ន ខ តាវ អន្តមនាំ១កញ្ជាណ ហោត៌ ។ អត្តិ កញ្ជាំ កាលំ កោពោ អត្តមត្តា-បកាឡាឧម ត្ថា យោក នៃ ខ តាវ ជីវិតបេសស យោ យោតិ ។ អត្ថ កញ្ចាំ កាល់ កោរ ជីវិតប ជាសានមត្តោ យោគិ ន ខ តាវ សព្វពួកបរិទ្វាក-សណ្ឌិតោ យោតិ ។ យគោ កោដោ ១។ ពុក្ខលំ ឃាតេត្យ អត្តាធំ ឃាតេត ឯត្តាវតា កោបោ យស្មេស កោដោ ឧល្ខាំ សង្គ្រំ ដូច-សន្តោ បដិប្បស្សន្តោ អភព្បន្ត្រិតោ ញាណក្តិលា ឧឌ្ឍេ សោ វុច្ចតិ វិឌ្ឍេ ។ កោជស្ប បហ-ន្តា វិឌ្ឍមា តោ**ជវ**ត្តសរ្ត បរិញ្ហាត្តា វិឌ្ឍមា កោតហេតុសា នុច្ចិត្តា វិទ្ធាសេតិ វិទ្ធាស ។

បុណ្ណកមាណវិកប្បញ្ញានិទ្វេស

ក្នុងកាលខ្លះ ក្រោធគ្រាន់តែធ្វើឲ្យធ្វះជាយដាច់ដាច តែមិនទាន់បំពុក បំបែក នៅ ឡើយ ក៏មាន ។ ក្នុងកាលខ្លះ ក្រោងគ្រាន់តែបំបាក់បំបែក តែមិនទាន់អូសទាញមក ទូវអវយវ:តូបនឹងអវយវ:ធំនៅ ឡើយ ក៏មាន ។ ក្នុងកាល 🤋 ក្រោធគ្រាន់តែ ៣ ញាក ត្រាក់មកនូវអរយវៈតូចនឹងអវយវៈធំ តែមិនទាន់ញ៉ាំងជីវិតឲ្យនាវិសនៅឡើយ ក៏មាន ។ ក្នុងកាលៗ៖ក្រោងគ្រាន តែញ៉ាំងជីវិតឲ្យវិនាស តែមិនទាន់តាំងនៅក្នុងការលះនឹងការបរិច្ចាគ(ជីវិត) ព៌ង៍អស់គ្នានៅ ឲ្យីយក់មាន។ ក្នុងកាលណាបុគ្គលអ្នកក្រោធសម្ងាបបុគ្គល ដទៃ ហើយសម្ងាប់ខ្លួន ក្នុងកាលនោះ ក្រោធក៏ដល់ខ្លួសភាពដ៏ចំរើនក្រែ លែង ដល់ខ្លាំសភាពដ៏ទូលំទូលា យដ៏ក្រៅលង ដោយហេតុមានប្រមាណ ប៉ុណ្ណោះ ។ ក្រោធទុះ ដែលបុគ្គលណា បានលះបង់ កាត់ផ្ដាច់ ចូល ៧ វម្វាប់ រម្វាប់ចំពោះ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតឡើងបាន ដុតដោយក្មើង គឺញាណ ហើយ បុគ្គល នោះ ហៅថា អ្នកកំពាត់បង៌ ។ បុគ្គ នោះ ្ចឈ្មោះថា អ្នកកំពត់បង់ គ្រោះសះក្រោធហើយ ឈ្មោះថា អ្នកកំពត់បង់ ព្រោះកំណត់ជំងឺនូវវត្តក្រោធហើយ ឈ្មោះថា អ្នកកំបាត់បង់ ក្រោះ កាត់ថ្នាប់នូវហេតុនៃក្រោធ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) អ្នកពីបាត់បង់ ។

សុត្តន្ត្តចិន្តិកោ ខុទ្ទកនិកាយស្បូ កូឡូនិទ្ទេសោ

អនិយោទិ កត្រា និយោ នេះសោ និយោ មោយោ និយោ កោដោ និយោ ឧ្ទភា ភេ នៃយោ ។ មេ ។ សញ្ចាក្សលាភិសង្ខាត និឃា ។ យស្បួត និឃា បញ្ជា សមុខ្ញុំ វុបសន្តា បដ្តិប្បសុទ្ធា អកព្ប្ប-ត្តិកា ញាណក្តីនា ឧឌ្ឍា សោ វុច្ចតិ អនិយោ ។ និកសោត អាសា វុទ្ធ តណា យោ កកោ សា. យស្បេសា អាសា នណា បញ្ជូនា សមុខ្លួនា វូប-មាន ខត្តពាមានិ មានជំពាំន្មីមា ណិហាដ្ឋិយ ឧឌ្ឍា សោ វុទ្ធតិ និរាសោ ។ ជាតិតិ យា នេស នេស សត្ថាធំ នទ នទ សត្ថាភាយេ ជាតិ សញ្ជាតិ ជុំកាន់ និពុត្ត អភិនិពុត្ត ទុស្គន៌ ទាតុភារេ អយននានំ ១៩លាកោ ។ ៨៣តំ យា ត្រស់ ត្រស់ សត្តន តុម តុម សត្ថភា. យេ ជា ជីរណានា ទណ្ឌិទ្ធំ មាល់ទ្ធំ វល់ត្តខតា អាយុនោ សំខាន់ ឥន្ត្រីយាន់ មវិទាកោ ។

សុត្តស្ត្រិជិក ខុទ្ធកនិកាយ ក្ខឡូនិទ្ទេស

ពាត្យថា អត្ថន៍មានខុត្ត សេចក្ដីថា វាគ:ជាខុត្ត សោស:ជាខុត្ត មោហ: ជាខុត្ត ក្រោជជាខុត្ត ការបងក្រោជខុត ជាខុត្ត ។ បេ ។ អកសង្ខារ ជាអតុ-សលទាំងីពួងជាទុក្ខ ។ ទុក្ខាងីនុះ បុគ្គលណា លះបង់ កាត់ផ្តាចចូល ទៅ រម្យាប់ រម្វាប់ ចំពោះ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតឡើង ជុន ដ្រាយក្នុង គឺញា ណ ហេយ បុគ្គល នោះ ហេត ហៅថា អ្នកមិនមាន 🕫 ។ ពាក្យថា អ្នកមិន មានសេចក្តីព្រុហ្មា សេចក្តីថា តណ្តា ហៅថា សេចក្តីព្រុហ្មា ពុន ដល់សេចក្តីរករាយ សេចក្តីរករាយទាំង ២ ចេម អភិជ្ជា លោក: អកុសល-មូល។ តណាគឺការប្រាថានេះ បុគ្គលណា លះបង់ កាត់ផ្តាច ចូល ទៅ រម្វាប់ រម្វាប់ចំពោះ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតឡើងបាន ដុតដោយក្ដេងគឺញាណ ហើយ បុគ្គលនោះ លោកហៅថា អ្នកមិនមានសេចក្តីព្រថា ។ ពាក្យថា ជាតិ បានដល់ការកើត ការកើតព្រម កិរិយា ឈា ខបុះ ការកើត ការកើត ំពោះ ការកើត∫ពុកដុ នៃ**១**ន្ទព៌ង៍ឡាយ ការបានចំពោះ នូវអាយត**ន:** ទាំងឡាយ ខែសត្វទាំងឡាយនោះ ១ ក្នុងពួក **ខែ**សត្វនោះ១៦ ពាក្យថា ជ្រា គឺការចាស់ ភាពនៃសេចក្តីគ្រាំគ្រា ភាពនៃធ្មេញក្កាំ ភាព ន្រសត់ស្ដា ភាពនៃស្បែតជ្រួញជ្រឹង សេចក្ដីសាចសូន្យនៃអាយុ សេចក្ដី បាស់ជុំវិញនៃឥន្ទ្រិយ នៃសត្វទាំងីឡាយនោះ ១ ក្នុងពួកនៃសត្វនោះ ១ ៗ

បុណ្ណកមាណវិកប្បញ្ញាតិខ្ទេសោ

សញ្ត្រា ខ្លែមេ អនីយោ និកសោ អតារ សេ ជាតិ សេខ្លា ខ្លែមេ មនីយោ សេខ្លា ខ ខ្លែមេ ខ អនីយោ ខ និក្ខាមេ ខ អនីយោ ខ និកសោ ខ និកសោ ខ និកសោ ខ សោ ជាតិជាមេ ហាំ អតារិ ខុត្តារិ ខតវិ សមតិក្តាម៉ នេះសេមិ បញ្ហាបម៉ បដ្ឋបេម៉ វ៉ៃ៣ម៉ វ៉ៃកជាម៉ ខុត្តានិការម៉េ បត្តាបេម៉ ខេដ្ឋបេម៉ វ៉ៃ៣ម៉ វ៉ៃកជាម៉ ខុត្តានិការម៉េ បត្តាសេម៉ីតំ សេខ្លា វិជ្ជមេ អនីយោ និកសោ អតារិ សេ ជាតិជាខ្លំ ព្រុមិ ។ គេលា កកវា សេខ្លាយ ហោកស្មី បរោបរានិ

(ព្រះ្លាកាត់ កក្វ)

យស្ប៉ូញ្ជិត ឧត្តិ គម្រាញ់ លោក សន្តោ វិឌ្ឍមា អនីយោ និកសោ អតារិ សោ ជាតិជាវន្តិ ព្រុមិតិ ។

សហ តាថាមរិយោសានា ។ បេ ។ មញ្ជូល តោ កកវន្តំ នមស្បទានោ និសិន្តោ ហោតិ សត្ថា មេ កន្តេ ភកវា សាវាកោហមស្មីតិ ។

បុណ្ណតមាណវិតប្បញ្ញានិទ្ទេសោ គតិយោ ។

បុណ្ណកមាណរិកប្បញាមិទ្វេស

ពាក្យថា តថាគតពោលថា បុគ្គលនោះ ជាអ្នកស្លប់ អ្នកកំបាត់បង់ អ្នកមិន
មានឲ្យ អ្នកមិនមានសេចក្តី (ជា្រ អាចធ្ងងជាតិនឹងជាប់ជាន ជានសេចក្តី
ថា តថាគតពោល (ជាប់ សំដែង បញ្ហាត្ត តាំងផ្តើម បើក ចែក ធ្វើឲ្យរាក់
ប្រកាសថា បុគ្គលណាជាអ្នកស្លប់ផង អ្នកកំបាត់បង់ផង អ្នកមិនមានឲ្យក្នុ
ផង អ្នកមិនមានសេចក្តី (ជា្រថ្មាជង បុគ្គលនោះបានធ្ងង់ ធ្ងង់ខ្មែរ ធ្វង់៖
លង់ ផ្ដោះកន្ងង់ លោតហែង នូវជាតិ ជា នឹងមណោៈបាន ហេតុនោះ
(ទ្រង់ត្រាស់ថា) តថៈគតពោលថា បុគ្គលនោះ ជាអ្នកស្លប់ អ្នកកំបាត់បង់
អ្នកមិនមានឲ្យក្នុ អ្នកមិនមានសេចក្តី (ជា្រថ្មា តាចធ្ងងជាតិនឹងជាជាន ។
ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា

(ព្រះមានព្រះភាគ (១៨ត្រាស់ថា ម្នាលបុណ្ណក:) សេចក្ដី

ញ្ជាប់ញ៉ារក្នុងទំនីមួយក្នុងលេកនៃបុគ្គលណាមិនមានខេព្រោះ
ដឹង3ូវត្រើយនាយនឹងត្រើយអាយក្នុងលោក តថាគតពោល

ថា បុគ្គលនោះ ជាអ្នកស្ងប់ អ្នកកំបាត់បង់ អ្នកមិនមានខុត្ដូ

អ្នកមិនមានសេចក្ដី(ចា្នញ់ អាចធ្ងង់ជាតិនឹងជរាបាន ។

ក្នុងពេលដែលចប់ព្រះគាថា ។ បេ ។ បុណ្ណកៈមានអាយុ អង្គ័យ

ប្រណាម្បអញ្ជល់នមសារព្រះមានព្រះភាគ ពោលថា បតិត្រព្រះអង្គដំ

ចំរើន ព្រះមានព្រះភាគ ជាសាស្តានៃ១ំព្រះអង្គ ១ំព្រះអង្គជាសារីក ។

ចម់ បុណ្ណកមាណវិកប្បញ្ញានិខ្ទេស ទំ ៣ ។

មញ្ញាម នំ វេជកុំ ភាវិតន្តំ
កុំតោ ជ ឧុក្ខា សមុខាភិតាមេ
យោកចំ ហោកស្មុំ អជេការួខា ។

(១៤៣) ឬញូមិ និ ភភវ ព្រួល មេ ភភ្និ ឬញូនិ និស្សោ បុញ្ញា អនិដ្ឋយោគណ បុញ្ញា និដ្ឋសំសន្ទ្ធលា បុញ្ញា វិមនិច្ចេន្ទនេស បុញ្ញា ។

មេត្តគ្គមាណវិកប្បញ្ញាគិទ្ទេស

[១៤៤] (មេត្តគូមាណពមានអាយុខូលស្លាដូច្នេះថា) បពិត្រព្រះ មានព្រះភាគ ភ្ញុំព្រះអង្គ សូមខុលស្បូរព្រះអង្គ សូមព្រះអង្គ គ្រាស់ ជ្រាប់នូវសេចក្តីនោះដល់ខ្ញុំព្រះអង្គឲ្យទាន ខ្ញុំព្រះអង្គសំគាល់ ឃើញថាព្រះអង្គជាអ្នកដល់នូវវេទ ជាអ្នកមានខ្លួនបានអប់រ ហើយ សេចក្តីទុក្ខទាំង**ឡាយណា**មួយ ជាច្រើនប្រការ កង្គលោក សេចកុខភូពង៍នេះ កេតមកអព័ធណា ហ្ ។ (១៤៣) អធិប្បាយពាក្យថា បពិត្រព្រះមាព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គីសូម ទូលស្លរព្រះអង្គ សូមព្រះអង្គគ្រាស់ព្រាប់នូវសេចភូនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ត្រង់ពាក្យថា សួរ បានដល់សំនួរ ៣ គឺ អទិដ្ឋ ជោតនាបុប្ចា (សំនួរជា គ្រឿង៍បំភូ ហេតុដែលមិនទាន់បានឃើញ) ១ ខិដ្ឋសំសន្ទនាបុញ្ច (សំនួរ ជាគ្រឿងប្រៀបផ្ទឹមហេតុដែលធ្លាប់ឃើញហើយ) ១ វិមតិច្នេទនាបុច្ចា (សំនួរជាគ្រឿនិកាត់សេចក្តីនឿងទូល) ១ ។

អនិដ្ឋ ជោតនាបុក្ខ តើដូចម្ដេច ។ លក្ខណៈដែលបុគ្គលមិនទាន់ដឹង មិនទាន់ ឃើញ មិនទាន់ថ្មឹង មិនទាន់ពីចារណា មិនទាន់យល់ច្បាស់ មិនទាន់ ប្រុក្ស ដោយប្រក្រតី បុគ្គលសួរប្រុស្ស ដើម្បីការដឹង ការឃើញ ការថ្មឹង ការពិចារណា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការយល់ច្បាស់ ដើម្បី ប្រយោជន៍ឲ្យប្រុក្សខ្លួលក្ខណៈនោះ នេះ អនិង្ស ជាតនាបុក្ខ ។

មេត្តគូមាណ វិកញ្ចុត្តានិទ្ធេសោ

គេសម្បត្តិសុសល្យ បុញ្ញ ។ បក្សិយ លក្សា-ឈំ ញាត់ យោត់ ធិឌ្នំ តុលំតំ តំរិតំ វិកាវិតំ វិក្សិត អញ្ញេហ៍ បណ្ឌិតហើ សន្ធឹ សំសន្ធគ្នាយ បញ្ជាំ បុច្ច-តំ អយំ ធិឌ្ឍំសឆ្នូល បុញ្ញា ។

តា បញ្ជា ។ នាមា និស្សា បញ្ជា ។ បត្តនិយា សំ សយំ បត្តាញ្ញា ហោត់ វិមតី បត្តាញា ផ្ទេញត្រ សាសា វិមតិច្ចេខន្ទាយ បញ្ជាំ បុច្ឆត់ អយំ វិមតិច្ចេខ សា បុច្ឆា ។ នាមា និស្សា បុច្ឆត់ អយំ វិមតិច្ចេខ សា បុច្ឆា ។ នាមា និស្សា បុច្ឆត់ អយំ វិមតិច្ចេខ សា បុច្ឆា ។ នាមា និស្សា បុច្ឆា ។

មុខ្សាញ ស្ត្រ មុខ្សាញ មេខ្សាញ មេខ្សាញ មុខ្សាញ មុខ្សាញ មុខ្សាញ មុខ្សាញ មុខ្សាញ មេខ្សាញ មេខ្សាញ

កាត់ មនុស្សបញ្ជា ។ មនុស្សា ពុន្ធំ កត់វត្តំ
ឧបសន្លម៌នា បញ្ជាំ បុច្ចត្តិ ភិក្ខា បុច្ចត្តិ ភិក្ខានិយោ
បុច្ចត្តិ ឧទាសកា បុច្ចត្តិ ឧទាសិកាយោ បុច្ចត្តិ
រាជានោ បុច្ចត្តិ «ត្តិយា បុច្ចត្តិ (ព្រាហ្មណា បុច្ចត្តិ
បេស្សា បុច្ចត្តិ «សូខ្លា បុច្ចត្តិ (ព្រាហ្មណា បុច្ចត្តិ
បេស្សា បុច្ចត្តិ «សូខ្លា បុច្ចត្តិ តហដ្ឋា បុច្ចត្តិ បព្វជិតា
បុច្ចត្តិ អយ៌ មនុស្សប្រញា ។

ទ ម. បក្តុគ្នា ។ ៤ មេ. ៩៩. ១ កត់ នុ ភេតិ ។

មេត្តធ្ងមាណវែកៗញ្ញានិទ្ទេស

ទិដ្ឋសំសន្ទនាបុច្ចា តើដូចម្ដេច ។ លក្ខណៈដែលបុគ្គលបានដឹង ឃើញ ថ្នឹង តិចាណោ យល់ច្បាស់ ប្រាកដ ដោយប្រក្រតីហើយ បុគ្គលសូរទូវប្រស្នា ដើម្បីប្រយោជន៍ប្រៀបផ្ទឹម ជាមួយនឹងពួកអ្នកប្រាជ ដែ នេះ ទិដ្ឋសំសន្ទនាបុច្ចា ។

វិមតិច្ចេរនាបុក្ខា តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលស្ទុះទៅកាន់សេចក្ដីសង្ស័យ ស្ទុះទៅកាន់សេចក្ដីង្វើន៏ធ្លល់ មានគំនិតថែកជាពី ដោយប្រក្រតិហា យ៉ាងនេះទេឬ ឬមិនមែនទេ ដូចម្ដេចហ្នឺ ប្រការដូចម្ដេចហ្នឺ បុគ្គលនោះ សួរប្រស្នា ដើម្បីកាត់សេចក្ដីងឿង់ធ្លល់ នេះ វិមតិច្ចេរនាបុក្ខា ។ នេះ បុក្ខា ៣ ១ បុក្ខា (សំនូរ្យ) ៣ ដទៃទៀត គឺ មនុស្សបុក្ខា រមេទុស្សបុក្ខា និម្មិតបុក្ខា ។

មនុស្សបុក្ខា តើដូចម្ដេច ។ ពួកមនុស្សចូលទៅគាល់ ព្រះ ពុទ្ធមានព្រះភាគ ហើយសួរប្រសា្ធគឺ ពួកកិត្តសួរ ពួកកិត្តនិសួរ ពួក ទេជាសកសួរ ពួកទេជាសិកាសួរ ពួកព្រះរាជាសួរ ពួកក្សគ្រសួរ ពួក ព្រាហ្មណ៍សួរ ពួកវេស្សៈសួរ ពួកសុទ្ធ:សួរ ពួកគ្រហស្តសួរ ពួក បព្វជិតសួរ នេះ មនុស្សបុក្ខា ។

សុត្តនូចិជិពេ ខុទ្ធកនិកាយសុំ ក្រឡនិទ្ធេរណ

កាត់ អមជុស្សប្រា ។ អមជុស្ស ពុន្ធ ភកវត្តិ ឧប**ស**ឌ៌មិត្តា បញ្ចំ បុខ្គុំ លកា បុខ្គុំ សុខណា ខុខនិ យត្តា ខុខនិមស្វា ខុខនិ ភន្តា ជនិទ្ធ ឧឈរបាយ ជនិទ្ធ មុស ជនិទ្ធ មែលប្រ បុខ្លួន នៅតាយោ បុខ្លួន អយ អមនុស្សបុខ្លា ។ តានមា ជំមានប្រា ។ យំ ភក្សា រូបំ អភ ជំម្មិញតាំ មនោមយំ សត្វត្តប្បច្ចុត្ត អធិន្ត្រិយំ ។ សោ និទ្ធិតោ ពុន្ធិ ភគវន្តិ ឧបសន្តមត្តា បញ្ជា បុខ្លួន ភភក ស្បែរជូន មេធា ខ្លួនបុខ្លា ។ នមា ន្តទេស្ស ដូច្នា ។

អបរាបិ តិស្បា បុខា អត្តបុខា បុរត្តបុខា **ខុតយ**ត្ឋទ

អបរាច ន់ស្បា ប៉ុន្មា ធំដឹងតំយន់សន់ជំនា មានិ រាយ់គាត់ជ្រា ១ ខេត្តប្រា ។

អបរាប់ តំស្សោ បុប្ផា អធ្វដ្ឋភ្ជុំបុប្ផា ជំគ្នាសេ. សត្ថភា ក្រភានត្តភា ។

អបរាប់ តំសេត្ត បុច្ចា អត្តតបុច្ចា អភាគតបុច្ចា ឧដំណីទីជំប៉

សុត្តខ្ពស់ជីក ខុទ្ធកធិតាយ ក្ខុឡូតិខ្ទេស

អមនុស្សបុញ្ហា តើដូចម្ដេច ។ ពួកអមនុស្ស ចូលទៅគាល់**ត្រ:** ពុទ្ធមានត្រះភាគ ហើយសួរប្រស្នា គឺ ពួកនាគសួរ ពួកគ្រុងសួរ ពួក យក្សបួរ ពួកអសុស្ទេរ ពួកគន្ធព្វសួរ ពួកមហាពជសួរ ពួកត្រៈឥន្ទសួរ ពួកព្រហ្មសួរ ពួកខេវតាសួរ នេះ អមនុស្សបុព្ខា ។

បុប្ផា ថា ដ**េសៀ**តគឺ បុប្ផាចំពោះប្រយោជន៍នៃ១៩ ១បុប្ផាចំពោះ ប្រយោជន៍បុគ្គលដ**ៃ** ១ បុប្ផាចំពោះប្រយោជន៍ទាំងពី ១ ។

បុច្ចា ជា ដ ៃ ខៀត គឺ បុច្ចាចំ ពោះប្រយោជន៍បច្ចុប្បន្ន បុច្ចាចំពោះ ប្រយោជន៍បរលោក ១ បុច្ចាចំពោះប្រយោជន៍ដ ែកលែង១ ។

បុក្ខា ៣ ដ ខែ ទៀត គឺ បុក្ខា ចំពោះ ប្រយោជន៍មិនមាន ទោស ១ បុក្ខា ចំពោះ ប្រយោជន៍មិនមានកំលេស១ បុក្ខា ចំពោះ ប្រយោជន៍ជ័ផ្លូវផង់១។ បុក្ខា ៣ ដ ខែ ទៀត គឺ អតីតបុក្ខា ១ អនាគតបុក្ខា ១ បក្ខប្បន្ទបុក្ខា ១ ។

មេត្តតូមាណរិកហ្មញ្ញាធំខ្មេរសា

អម្បាធិ តំសេ<u>ប្</u> បុទ្ធា អជ្ឈត់បូទ្ធា សហិធ្លាបុទ្ធា អ**ជ្ឈ**ត់ពេលទិត្តបុទ្ធា ។

អបរាបិ តិសេត្ត បុច្ចា គុសលបុច្ចា អកុសល-បុច្ចា អ**ព្យុកាត**បុច្ចា ។

អមរាថិ តំសេ**ក្រ** បុច្ឆា ១ឆ្ងប់ខ្លា ជាក្បប្ឆា អា-យសាធបុត្តា ។

មឧបត្ មទ្ធិសេស ឧស្សា សម្លាំ មាន ខេត្ត មាន ខេត្ត មាន ខេត្ត មាន ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្ត

អបរាប់ តំសេ**រ** បុប្ផា **វ**ត្រួយបុប្ផា ពលបុប្ផា ពោជ្ឈន៍បុប្ផា ។

អបរាប់ តំសេ<u>ក</u> បុច្ចា មក្កបុច្ចា ៩លក្ខព្ធា និញ្ចានបុច្ចា ។

បុញ្ជាមិត្តិ បុញ្ជាមិតិ យាលមិតិ អជ្ឈេសមិ តំ មសា ខេមិតិ កាន់ស ទ្រ្ជាមិតិ ។ កក្សតិ តារវាធិវិចឧ មេតិ ។ មេ ។ សុច្ឆិកា បញ្ជាតិ យធិធិ កក្សាតិ ។ ព្យូលិ មេ តធ្ថិ ព្យូលិ មាធិក្ខាលិ ខេសេលិ មញ្ឈាមលិ បដ្ឋមេហិ វិរាលា វិភាជាហិ ខុត្តាធិការេហិ មកាសេហិតិ បុញ្ជាមិ តំ កក្សា ព្យូលិ មេ តំ ។

មេត្តគូមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ទេស

បុច្ចា ៣ ដ ខេ ខៀត គឺ បុ**ច្ចា ធម៌**ក្ស ១ បុច្ចា ធម៌ក្រៅ ១ បុច្ចា ធម៌ ទាំង ក្សទាំងក្រៅ ១ ។

បុញ្ញា ដៅ៖ ទៀត គឺ កុសលបុញ្ញា ១ អកុសលបុញ្ញា ១ អព្យាក់តបុញ្ញា ១ បុញ្ញា ញ ដៅ៖ ទៀត គឺ ១ន្ធបុញ្ញា ១ ជាតុបុញ្ញា ១ អាយត ខេបុញ្ញា ១ បុញ្ញា ញ ដៅ៖ ទៀត គឺ ១ សតិប្បដ្ឋានបុញ្ញា ១ សម្បញ្ជានបុញ្ញា ១ ឥទ្ធិជា ខបុញ្ញា ១ ។

បញ្ជា ៣ ដ ខែ ខៀត គឺ ដ ខ្វិយបញ្ជា ១ ពលបុញ្ញា ១ ខេត្តានបុញ្ញា ១ ។

បញ្ជា ៣ ដ ខែ ខៀត គឺ មក្កបញ្ជា ១ ផលបុញ្ញា ១ ខិត្តានបុញ្ញា ១ ។

...ក្សា ខ្ញុំព្រះអង្គី សូមខូលសួរព្រះអង្គី គឺ ខ្ញុំព្រះអង្គី សូមខូលសួរព្រះអង្គី សូមអង្គី ព្រេះអង្គី អាពធនាព្រះអង្គី ដេះថ្ងាចំពោះព្រះអង្គី សូមព្រះអង្គី ពារធានាព្រះអង្គី ដេះថ្ងាចំពោះព្រះអង្គី សូមព្រះអង្គី ព្រះអង្គី ហេតុនោះ (លោកពោលថា) ខ្ញុំព្រះអង្គី ខូលសួរ ព្រះអង្គី ៗ ពាក្យថា ព្រះមាន ព្រះភាគ ខ្លុំះ ជាពាក្យពោលដោយគោរព ។ បេ ។ ការបញ្ជាត្តិថា ព្រះមាន ព្រះភាគ នេះ (កើត) ព្រោះការត្រាស់ដី ១ ភាក្យថា សូមព្រះអង្គី គ្រាស់ ប្រាប់សេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គី គឺ សូមព្រះអង្គី ពោល ប្រាប់ សំដែង បញ្ជាត្ត តាំងខ្មែក បើក ខែក ធ្វើឲ្យពក់ ប្រកាស ហេតុនោះ (លោកពោលថា) បពិត្រព្រះអាគ្គ សូម ខ្លួលសួរព្រះអង្គី សូមព្រះអង្គី សូមព្រះអង្គិតាស់ ប្រាប់សេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គី សូមព្រះអង្គិសូម

ម្សិក្សា ខេឌ្ឌិស្ន មូលិស្ត ឧកមេទិ ឯ ខេ ឯ
មុលិកម្សិក ខេឌិសិស្ត មូលិស្ត ឧកមេទិ ឯ ខេ ឯ

(១៤៤) មញ្ជាម នំ បនក្នុំ ការិតត្តិ បនក្នុំ ន មញ្ជាម ភាវិតនោត ន មញ្ជាម រៀវ មញ្ជាម ញ ស្ត្រំ ជាជាមិ ស្ត្រំ អាជាធាមិ ស្ត្រំ វិជាធាមិ ស្ត្ បដ្ឋាជាសាម ឃុំ បដ្ឋាជ្យាម វេធត្ ការឹតត្ថោត ។ តាថិញ ភភវ ឋេឧភូ ។ ឋេឧភ វុត្តិ ខេត្តប မေးဇူနှာ ကြာလက္စ ရက္သာ ရက္ဆည့်တွဲ ရည္သာမဟု ဆမ္ဘါ့-ឧណសសើម្បីម៉ោ រួតមា រួចមាយ មាសិឌ្ធី រ ភេឌ្ស សេច មេខេស ជាតិជាមរណស្ប អន្តត់តោ អន្តឲ្យត្រោ កោជិតតោ កោជិច្បត្តេ ចរិយន្ត តាណកតោ តាណប្បុគ្គា លេណកតោ **លេ**ណប្បុ. តោ សរណេតតោ សរណេច្បត្តា អក្សភេតោ មកឃប្រាតា មនុសក តោ មនុសប្បាតា មមសក តោ

អមតប្បត្តោ ឧិទ្ធាឧកតោ ឧិទ្ធាឧប្បត្តោ ។

សុត្តតូបិដិក ខុទ្ធកតិកាយ ក្ខុឡតិទ្ទេស

តាក្យថា ដូច្នេះ របស់បទថា មេត្តគូមានអាយុ (ទូលស្បូរ) ដូច្នេះ គឺជាបទតភ្លាប់ ។ បេ ។ មេត្តគូមានអាយុ (ទូលស្បូរ) ដូច្នេះ ។ (១៤៤) ៣ក្យថា ខ្ញុំព្រះអង្គសំគាល់ឃើញថា ព្រះអង្គជាអ្នកដល់ ទូវវេទ ជាអ្នកមានខ្លួនបានអប់រំហើយ អធិប្បាយថា ខ្ញុំព្រះអង្គសំគាល់ ព្រះអង្គជា ជាអ្នកមានខ្លួនបានអប់រំហើយ អធិប្បាយថា ខ្ញុំព្រះអង្គសំគាល់ ប្រះអង្គថា ជាអ្នកដល់នូវវេទ សំគាល់ព្រះអង្គថា ជាអ្នកមានខ្លួនអប់រំ ហើយ ខ្ញុំព្រះអង្គសំគាល់យ៉ាងនេះ ជំងួយ៉ាងនេះ យល់យ៉ាងនេះ ដង់ ច្បាស់យ៉ាងនេះ ជំងួចពោះយ៉ាងនេះ បាក់ធ្លះយ៉ាងនេះថា ព្រះអង្គជល់ នូវវេទ មានខ្លួនបានអប់រំហើយ ។

ព្រះមានព្រះភាគឈ្មោះថា ខ្រង់ដល់នូវ ខេ តើដូបម្ដេច ។ ញាណ

ព្រះមានព្រះភាគឈ្មោះថា ខ្រង់ដល់នូវ ខេ តើដូបម្ដេច ។ ញាណ

ព្រះមានព្រះភាគឈ្មោះថា នេម្សិចយស់ ម្ខោជ្យង្គ រឺមំសា វិប
ស្បុនា សម្បាធិដ្ឋិ ក្នុងមគ្គ៤ លោក ហៅថា ខេ ។ ព្រះមានព្រះភាគ

ទៅកាន់ទីបំផុត ដល់នូវទីបំផុតនៃជាតិដារានឹងមរណៈ ដោយ ខេ ទាំង

ទ្បាយនោះ ទៅកាន់ទី១ ងីចុង ដល់ទី១ ងីចុង ខៅកាន់ទីពំនាក់ដល់ទីពំនាក់
ខៅកាន់ទីជូកកោន ដល់ទីជួកកោន ខៅកាន់ទីព័នាក់ដល់ទីព័នាក់
ខៅកាន់ទីជួកកោន ដល់ទី ជួកកោន ខៅកាន់ទីព័នា ដល់ទីព័និ ខៅ

កាន់ទីមិនមានក័យ ដល់ទីមិនមានក័យ ទៅកាន់ទីមិនប្បុត ដល់ទីមិនប្បុត្ត
ខៅកាន់អមតៈ ដល់អមតៈ ខៅកាន់ព្រះនិញ្ជាន ដល់ព្រះនិញ្ជាន ។

មេត្តធ្លមាណរិកប្បញ្ញានិទ្ធេសោ

ឋភានំ វា អត្តត្រាត់ ឋភក្ខុ។ ឋភេស វា អត្តិ តោត វេឧក្ ។ សត្ត ំ វា ជម្នាន់ វិធិត្តា វេឧក្ ។ សត្តាយធំដ្ឋ វិធិតា យោតិ វិចិត្តិថា វិធិតា យោតិ ស៊ីល់ពុតបរាមារស វិធិតោ យោគិរាកោ បោះសា មេយោ មាយ វិឌិតេ យោតិ ។ វិឌិតស្ស យោឌិ ទាបកា អត្តសហ ខុម្មាសន្លំលេសិតា ទោធាព្យឹកា សឧក⁽⁰⁾ ឧុក្ខាទិតាកា អាយគឺ ជាគិជាមរណីយា ។ រោសស្ថិតិខេយុត្រាវាហាស៊ (សភិយាគិ ភក្ស)

សមណានំ យាន បន្តិ $^{(b)}$ ព្រាហ្មណានំ សព្វខេត្តស្ $^{(m)}$ វីស្សគោ

ည္မို့ အေနာင္ခ် $^{(k)}$ အေနာ္က အေနာင့္ခ်

១៩.សុខាថា ។ 🕳ម.អត្ថិ ។ ៣ម.សព្ឋាសុខ្មែរ ៤ម.សព្ឋាប់ដីក្នុ។

មេត្តតូមាណរិកប្បញ្ញាន់ខ្ទេស

មួយ ទៀត ព្រះអង្គ ឈ្មោះថា ទ្រង់ដល់ទូវ៧០ ព្រោះ ទ្រង់ដល់ទីបំផុតនៃ៧០ ទាំងឡាយ ។ មួយទៀតព្រះកង្គួំឈ្មោះថាទ្រង់ដល់នូវវេទ ព្រោះទ្រង់ ដល់ទីបំផុតដោយវេទទាំងឡាយ មួយវិញ ទៀត ព្រះអង្គ ឈ្មោះថា ទ្រង់ ដល់ទូវវេទ ព្រោះជំងឺច្បាស់ទូវធម៌ទាំង ៧ ។ គឺព្រះអង្គ័ទ្រង់ ជីឌិច្បាស់សក្ខាយ ខិជ្ជិ ដឹងច្បាស់វិចិកិច្ចា ដឹងច្បាស់សលព្ធមពមាស: ជីងហ្វាស់វាគ: ពេស: មោហ: មាន: ។ ធម៌ជាអកុសល ជីលាមក ជាគ្រឿងសៅហ្មុង នាំឲ្យកើតក្នុងភពថ្មីទៀត ប្រកបដោយសេចក្តីក្រៅល់ ក្រាយ មានផលជាខុត្ត មានជាត់ ជា មណេ: ប្រព្រឹត្តទៅខាងមុខ ជាធម៌គឺព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបច្បាស់លើយ ។

(ព្រះមានព្រះភាគ ខ្^{ន់}ត្រាស់ថា ម្នាលសភិយ:) បុគ្គលណា

ពិនិត្យព្វស់ខូវ៧៩៩ និងអស់ ដែលជារបស់សមណៈ ព្រាហ្មណ៍

ទាំងីឡាយ ជាអ្នមានតម្រេកទៅប្រាស ក្នុង៧៩នាទាំងីពួង

កន្ទង់ផុតខូវ៧៩៩ាំងីពួង បុគ្គល នោះឈ្មោះថា អ្នកដល់ខូវ៧៩ ។

សុត្តន្តប់ជកេ ខុទ្ធកនិកាយស្ប ក្ខឡូនិទ្ធេសោ

តេថ្ម កក្ស ភាវិត តោ ។ ភក្ស ភាវិតកាយោ

ភាវិតស៊ីលោ ភាវិតខ្សែតា ភាវិតខ្សែញ ភាវិតស្ប-

តិហ្សដ្ឋាយេ ការិតសម្មហ្វជាលេ ការិតឥន្ទិលលេ កាវិ.

តិទ្រុំយោ ភាវិតពលោ ភាវិតពោជ្ឈ់ ភាវិតមក្តេ

បញ្ចូច ស្រួត ស្រឹត ស្រួត ស្រី ស្រឹត ស្រឹក ស្រឹត ស្រឹត

ឧុក្ខំ តស្ប បរិញ្ញាន់^(a) សមុឧយោ បបរិនោ មក្ដេ

ការិតោ និពេល សច្ចិកាតោ អភិពោយ្យំ អភិពា្តិ

ပေးကြေ**ယ**၂ ပေးကြားဆို ပေသာဆား၍ ဖောင်း အားပေးဆာရှိ

ភានៃ សច្ចិភានព្ទំ សច្ចិភានិ ។ អចាំគោ មហ នោ

កម្ពី ភេ ក្សា មេ ហៀ ខ្លួន ក្រ យោក ខ្មៅ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្តេ

សាស្ត្រ ជន្លែខែក្ខាយ សមញ្ជនា ហោត់ ។

សុត្តតូចិដិក ខុទ្ទកនិកាយ ក្ខឡនិទ្ទេស

ព្រះមានព្រះភាគ ឈ្មោះថា មានខ្លួនជាន្ដមប់ហើយ ត្រើដូចម្ដេច ។ ព្រះមានព្រះភាគ មានព្រះកាយអប់រំហើយ មានស័លអប់រំហើយ មាន[ចាះឲ្យអប់រំហើយ មាន[ជាជាអប់រំហើយ មានសតិប្បីដ្ឋាន หญ่งเพ็ก ละพลิตใพธนกงเพ็ก ละสุธิช่อนกุ่งเพ็ก មានឥន្ត្រីយកប់រំហើយ មាន**ព**លៈកបរំហើយ មាន ពោជ្យដ៏កប់រំ ហើយ មានមគ្គអប់រំហើយ មានកំលេសលះបង់ហើយ មានអក្បា្ធមិ ត្រាស់ដឹងហើយ មាននិរោជធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ។ ខុត្តក៏ព្រះមាន ព្រះភាគនោះ កំណត់ដឹងហើយ សមុខយៈ ទ្រង់លះបង់ហើយ មគ្គ ព្រះអង្គីចំរើន ហើយ និរោធព្រះអង្គីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ គុណាជាត ដែលគម្បីជ្រាបច្បាស់ ព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់ហើយ ធម្មជាតដែលគួរកំណត់ ជំង ព្រះអង្គកំណត់ជំងឺហេយ កំលេសឋាត ដែលត្រូវលះ ព្រះអង្គល: បង់ហើយ គុណជាតដែលត្រូវចំរើន ព្រះអង្គិចរើនហើយ គុណជាត ដែលត្រូវធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ព្រះអង្គធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ។ ព្រះមាន ព្រះភាគ មិនមែខជាបុគ្គលតូចតាច េ ជាបុគ្គលធំ ជាបុគ្គល ជ្រៅ មានប្រមាណមិនជាន ដែលអ្នកផងស្កង់មើលជានដោយក្រ មាន រតនៈច្រើន ច្រៀបដូចសាគរ ជាបុគ្គលប្រកបដោយធ្យវត្ថុបេក្ខា ។

មេត្តធ្ងមាណរិកឲ្យញ្ញាងខ្មែរសា

ខេត្តិយ វិត នូសា ខេត មាំតយេ យោង ២ ៩គឺ-នោ ឧថេត្តគោ វិហរតិ សតោ សម្បស់នោ សោតេខ សខ្លុំ សុគ្វា ឃាខេន កន្ទុំ ឃាយ់គ្វា ជិក្ខុយ រស់ សាយ់ត្វា កាយេធ ដោដ្ឋព្វំ ដុស់ត្វា មន្ទុស នម្ពុំ កំពាល នៅ សុមនោ យោតិ ន ឧទ្ធលេ ខ្មេត្តកោ ហែរតំ សតោ សម្បាណ់លេ ។ ငေးကိုကာ ကိုင်း နေတဲ့ မေတာင်း(0) တာအိုက်င်္ကောက် တောက်င်း-ហយត់^(៤) ១ កក់ ជ៤តំ ។ តស្ប ឋិតា វ កា-យោ យោត ឋិត ចិត្ត អជ្ឈុត សុសណ្តិ សុវិ-មុន ។ ខេត្តជា ទោ ខធេន រុខំ ឧក្សា អមជាបំ ជ មន្ទ ហោតិ អព្យតិដ្ឋីជន តោ អធិជមនសេ $^{(m)}$ អព្យ-បន្តខេត្តសោ ។ តុស្ស ឋិតោ ៤ ក្រាយោ យោក ប់ត ចិត្ត អជ្ឈាត សុសណ្តិត សុមិត្ត ។

១ ម. មនាប់ រូប់ ។ ៤ ម. នារីហំល់តំ ។ ៣ កត្ថ បោត្តកេ អាវនមនសោនិ ទិស្សនិ ។

មេត្តធ្លូមាណរិកប្បញ្ញាត់ទ្ទេស

ត្រះអង្គិត ឃើញរូបដោយបត្ត ហើយ មិនត្រេកអរ មិនអាក់អន់ ទ្រង់គន់ ព្រង្វើយកន្តើយ មានស្មារតីជ្រាបច្បាស់ ព្រះអង្គីព្ទស់ឡេងដោយសោត: តុំក្នុំនដោយឃាន: លិទ្ធរសដោយជីវា្ល ពាល់ត្រូវ៩ព្រុះដោយកាយ ដ្រាប ធសារតិហ្សុ នោយ ប្រះខ្មុំ ពេល្យ គុន មេ មុ គុខ មុ មុ គុខ ខែ ខ្មុំ មុខ ខេត្ត តន្តើយមានស្មារតីជ្រប់បញ្ជាស់ ។ ព្រះអង្គ «តឃើញរូបដោយចត្តហើយ មិនជាបមិនស្រឡាញ់ ចំពោះរូបជាទីពេញចិត្ត មិនញ៉ាំងកគ:ឲ្យកើត ទ្បើង ។ ព្រះអង្គមានព្រះកាយភ្ជាប់ភ្លួន មានព្រះ ខ័យភ្ជាប់ភ្លួន ជាព្រះខ័យ ឋិតនៅដោយល្អវាងក្នុងសន្ដាន រួចស្រឡះដោយប្រពៃ ។ ព្រះអង្គ ខតឃើញរូបនុះ ដោយចក្តហើយ ក៏មនុស្សចំពោះរូបមិនជាទីពេញចិត្ត ព្រះអង្គីមានព្រះឲ័យមិនអាក់អន់ មានព្រះឲ័យមិនរួញ្ជា មានព្រះឲ័យមិន គុំគួន ។ ព្រះអង្គមានព្រះកាយភ្ជាប់ខ្លួន មានព្រះទ័យភ្ជាប់ខ្លួន ជាព្រះទ័យ ឋតនៅដោយល្អ វាងក្នុងសន្តាន ជាព្រះទ័យរួចស្រឡះដោយប្រពៃ ។ សុគ្គន្តប៉ាងកេ ខុទ្ធកនិកាយស្បា ក្លឡនិទ្ធេសោ

ေလးအေ လာဖို့ လုရှာ ဃာလာ အဖို့ ဃာယ်ရှာ ជិក្ខុយ រស់ សាយ់ត្វា កាយេខ ដោដ្ឋព្វំ ដុស់. ត្យ មន្ទុស ឧម្មុំ វិញ្ញាយ មនាមំ នាភិកិជ្ឈាត ណត់ចំហយត់ ន ក់ ជ នេត់ តស្ស ឋ គោ t ការយោ យោត ឋិត ចិត្ត អជ្យត់ សុសណ្ឌ័ត ស្សែន ។ មន្ទា ស្វា បន្ទេន នទ្ទុំ វិញ្ញាស អមណៈខ ជ ម ផ្គុំ ហោះ ម ម ្រ្គី ដ្តី ជ ខ តោ ម ជ ជ ម ជ សោ អព្យាពន្ធរពេធសោ ។ តស្ប ម៉ាតោ ។ ការយា យោត ប៉ុន៌ ចំនុំ អជ្ឈន់ សុវិមុន ។ ខត្តិយា រ៉ុប និស្វា មធាខាម៣បេស រ៉ុបេសុ ឋិតោ វ កាយោ យោធិ ឋិត ខិត្ត អជ្ឈត់ សុ សណ្ឌិន សុវិទុន្ត ។ សោតេខ សខ្ចុំ សុត្វា ឃាខេន កន្ទំ ឃាយ់ត្វា ជីក្លួយ រស់ សាយ់ត្វា ការយេធ ដោដ្ឋ ត្រុំ ដុស់ត្វា មន្តសា ធម្មំ វិញ្ញាយ មនាទាម. ល្ខេស់ គ្នុស់ សូខេ ។ ២៣៣ ខេម្ម ឋិត ចិត្ត អជ្ឈត់ សុសណ្តិ សុវិទ្តិ ។

សុត្តតូចិណ្ឌ ខុទ្ធពនិកាយ ចូឡនិទ្ទេស

ព្រះអង្គីព្តស់ ឡេងដោយ សោត: គុត្តិនដោយឃាន: លិទ្ធរសដោយជីក ឃល់ ខ្សែងប្រំដោយ មាក ដ្រារាធិប្បក្មដី ហ៊ុំ ដោយ ប្រះខ្មុំកា ហ្គេក មិនជាប់ មិនស្រឡាញ់ ចំពោះអារម្មណ៍ជាទីពេញចិត្ត មិនញ៉ាំឪពត: ឲ្យកើតទៀត ។ ព្រះអង្គមានព្រះកាយភ្ជាប់ខ្លួន មានព្រះទយភ្ជាប់ខ្លួន ជាក្រះឲ័យឋិតនៅដោយល្អ វាងីក្ងើសត្តាន រួចស្រឡះដោយច្រពៃ វ ព្រះអង្គីជ្រាបច្បាស់ នូវធម្មារម្មណ៍នុះ ដោយព្រះទ័យហើយ មិនស្អប ចំពោះអារម្មណ៍មិនជាទីពេញចិត្ត មានព្រះទ័យមិនហ្នាំងីហ្គា មានព្រះទ័យ មិនវូញ្ជា មានព្រះឲ័យមិនគុំគ្ន ។ ព្រះអង្គមានព្រះកាយភ្ជាប់ខ្លួន មាន ព្រះទ័យភ្លាប់ខ្លួន ជាព្រះទ័យឋិតនៅដោយល្អវាងក្នុងសន្ទាន រួចស្រឡះ ដោយប្រពៃ 🛪 ព្រះអង្គី 🤉 ត ឃើញរូបដោយបក្ខហើយ មានព្រះកាយ ខ្លាប់ខ្លួនក្នុងរូបទាំងឡាយ ជាទីពេញចិត្តនឹងមិនជាទីពេញចិត្ត ព្រះអង្គ មានព្រះកាយភ្ជាប់ខ្លួន មានព្រះឲ័យភ្ជាប់ខ្លួន ជាព្រះឲ័យឋិតនៅរជាយល្អ ទានីក្នុងសត្តាន រួចស្រឡះដោយប្រពៃ ។ ព្រះអង្គព្វស់ឡេង៍ដោយសោត: ត់ក្នុនដោយឃាន: លិទ្ធរសដោយជីវ៉ា ពាល់ត្រូវផ្សព្វដោយព្រះកាយដោប ធម្មារម្មណ៍ដោយព្រះទ័យហើយ មានព្រះកាយខ្លាប់ខ្លួនក្នុងធម្មារម្មណ ទាំងឡាយជាទីពេញចិត្ត នឹងមិនជាទីពេញចិត្ត មានព្រះទ័យឡាប់ខ្លួ ជាព្រះទ័យឋិតនៅដោយល្អវាងិក្នុងសត្តាន រួចស្រឡះដោយប្រពៃ

មេត្តធូមាណរិកប្បញ្ញាន់ទ្ទេសោ

ឧយ្និយ រិត ខ្មសា ខេត្តពេល ខ ខេត្ត នេះមានក្រោ ឧុស្ស័ត មេលនយេ ន មួយតំ កោមនយេ ន កុប្បតិ មខ្ពុំយេ ១ មជ្ឈិ កាំលេសនយេ ១ កាំ-លិស្សត់ ។ សោតេខ សខ្លំ សុត្វា ឃាខេខ គន្ធំ ឃាយ់ត្វា ជិក្ខុយ រសំ សាយ់ត្វា កាយេធ ដោដ្ឋគ្វុំ ដុស់ត្វា មជ្សា ជម្មុំ វិញ្ញាយ ដេជ្ជិយ ធ ជ្ជូតិ នោសន៍យេ ជ ខុស្សិត មោពជ័យេ ជ មួយតំ តោបន យេ ន កាប្បតិ មននិយេ ន មដ្ឋិត កាំលេ-សនិយេ ន កាល់ស្បត់ ។ និដ្ឋេ និដ្ឋមត្តោ សុតេ ស្តមត្តា មុខេត្ត មុខមត្តា វិញានេះ វិញានម្យោ ឧ៍ដ្ឋេ ឧ លិម្បីតំ សុតេ ឧ លិទ្យីតំ មុតេ ឧ

មេត្តគូមាណវិកៗញ្ញានិទ្ធសេ

ព្រះអង្គីទត ឃើញរូបដោយចក្ខុហើយ មិនត្រេកអក្មេងីអារម្មណ៍ដែលគូ_{រិ} ត្រេកអា មិនប្រទូស្កត្តអាម្មេណ៍ដែលគួរប្រទូស្ក មិនវិធ្វេត្តអារម្មណ៍ ដែលគូរវង្វេធ មិនកម្រើកក្នុងអារម្មណ៍ដែលគូរកម្រើក មិនស្រវិធីក្នុធ អាម្មេណ៍ដែលគួរស្រវិធី មិនសៅហ្មុធភ្នុធអាម្មេណ៍ដែលគួរសៅហ្មុធី ។ ព្រះអង្គីឲ្យសំឡេងដោយសោត: ធុំក្នុំខដោយឃាខ: លិទ្ធសេដោយជិក្ក ကက် ត្រូវផ្សព្វដោយកាយ ជ្រាបច្បាស់ធម្មារម្មណ៍ដោយព្រះទ័យហើយ មិនត្រេកអរក្នុងអារម្មណ៍ដែលគួរត្រេកអរ មិនប្រទូសក្នុងអារម្មដែលគួរ ប្រទូស្ត មិនវន្សេត្តតារម្មណ៍ដែលគួរវន្សេន មិនកម្រើកក្នុងអារម្មណ៍ ដែលគួរកម្រើក មិនស្រវឹងក្នុងអារម្មណ៍ ដែលគួរស្រវឹង មិនសៅហ្មង ក្នុងអារម្មណ៍ដែលគួរសៅហ្មុង ។ ព្រះអង្គគ្រាន់តែខតឃើញ ចំពោះរុប ដែលឃើញ គ្រាន់តែឲ្យពោះសំឡេងដែលឲ្យ គ្រាន់តែច៉ះពាល់ចំពោះ អារម្មណ៍ដែលប៉ះពាល់ គ្រាន់តែជ្រាបចំពោះធម្មារម្មណ៍ដែលជ្រាប មិន ច្រឡាក់ក្នុងរូបដែលឃើញ មិនប្រឡាក់ក្នុងសំឡេនដែលឮ មិនប្រឡាក់ ភ្នំងការម្មហ៍ដែលចុះពាល់ មិនប្រឡាក់ក្នុងធម្មាម្មហ៍ដែលជ្រាប ហើយ

សុត្តខ្មុំជីពេ ខុទ្ធពន៌កាយស្ប ក្ខុឡូនិទ្ធេសោ និដ្ឋេ អនុបយោ^(១) អនិស្សិតោ អប្បដិតុខ្វោ វិប្បមុត្តោ វិស័យុត្តេ វិមរិយាធិកាតេន (២) ខេត្តសា វិមាវត៌ សុនេ មុនេ វិញានេ អនុបយោ អនិស្សិតា អច្បដ្ឋពន្ធោ វិទ្យុទុត្តោ វិស័យុត្តោ វិទ្យុ វិទ្យុ ចេតសា វិហរត់ ។ សំវិជ្ជិត គក់ពោ ចក្ខុ មស្បិត កក្ស ខេត្ត្ ស្ទ ស្ទូកកោ កក់ គោ ស្ត្ សុវិទុត្តចិត្តោ ភភក ។ សំវិជ្ជិត ភភវតោ សោត៌ សុណាត់ កក្ស សោត្រជ សខ្លំ នន្ទភាគោ កក់ នេត្ត សុវិទុត្ត កក់ ។ សំវិជ្ជិត កក់ គេ ហេ ហេ ក្នុង ក្ខាង ក្នុង ក្ខាង ក្នុង ក្នង ក្នុង រាគោ កក់គោ នគ្គ សុម្ព័ត្តខាតា កក្ក ។ សំ. វិជ្ជត៌ ភកវេតា ជុំក្នុ ស្វាយតំ ភក្ស ជុំក្លុយ សំ ជន្ទុកគោ ភកវគោ នគ្គ សុវិមុត្តចំគោ ភកវា ។

១ ម. អនុសយោ អនាយាយោ ។ ៤ ម. វិសពាក្ដោ វិបរិយាទឹកតេន ។

សុត្តតូចិជិក ខុទ្ទកនិកាយ ក្ខុឡានិទ្ទេស

ព្រះអង្គមិនស្រើបស្រាល មិនអាស្រ័យ មិនជាប់ចំពាក់ ក្នុងរូបដែល ក្មេញ ខែឌុបិត្សនៅ៖ យែសធេយ សាទប្រះទួកយើយសារមេធ្វើ សល់វល់ ព្រះអង្គឹមិនស្រើបស្រាល មិនអាស្រ័យ មិនជាប់ចំពាក់ ក្នុងសំឡេងដែលឮ ក្នុងអារម្មណ៍ដែលប៉ះពាល់ ក្នុងធម្មារម្មណ៍ដែល ព្រះអង្គរួចស្រឡះ ជ្រសចេញ មានព្រះឲ័យជ្រសិត្តក សេចក្តីសល់វិល ។ ចក្ខុរបស់ព្រះមានព្រះភាគ មានគ្រប់គ្រាន់ ព្រះមានព្រះភាគ ខតឃើញរូបដោយចក្ខុ តែធន្ទូកគ នៃព្រះមាន ព្រះភាគមិនមាន េ (ព្រោះ) ព្រះមានព្រះភាគ មានព្រះឲ្យ រួចស្រឡះដោយប្រពៃ ។ សោត:បេស់ព្រះមានព្រះភាគ មានគ្រប់ គ្រាន់ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្ទស់ឡេង ដោយសោត: តែធន្ទកគ នៃព្រះមានព្រះភាគមិនមាន ((ព្រោះ) ព្រះមានព្រះភាគ មានព្រះធ័យរួប ស្រឡះលើយដោយប្រពៃ ។ ឃាន:របស់ព្រះមានព្រះភាគ មានគ្រប់ គ្រាន់ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ធ្វើក្នុងដោយឃាន: តែធន្ទូកគ នៃព្រះមាន ព្រះភាគមិនមាន ((ព្រោះ) ព្រះមានព្រះភាគ មានព្រះឲ័យរួបស្រេឡះ រដាយប្រពៃ ។ ជីកូរបស់ព្រះមានព្រះភាគ មានគ្រប់គ្រាន់ ព្រះមាន ព្រះភាគ ទ្រន់លិទ្ធសេដោយជំវា្ល តែឧទ្ទកគ នៃព្រះមានព្រះភាគមិន សានាទេ (ក្រោះ) ព្រះសានព្រះភាគ សានព្រះឲ្យរួចស្រឡះដោយប្រពៃ ។

មេត្តគូមាណវិកញ្ញុញ្ញាតិទេ្តសោ

សំរិជ្ជិត ភកវតោ តាយោ ដុសតិ ភកវ តាយេធ ដោដ្ឋត្វ ជន្ទាកោ ភកវគោ នគ្គ សុវម្មត្ថាតា កក្ស ។ សំវិជ្ជត់ ភក ពោ មពោ វិជាលាត់ ភក្ស មជុសា ឧទ្ទំ ឧន្ទភាគោ កក់គោ ឧត្តិ សុវិទុត្ត-ត្សៃ ឧស្ស ។ ខេស្ន^(១) នៃបង្គូ និស្សគឺ⁻ ឧត^(๒) ភេសតា ឧជ៌ កុត ក្រុំត ស់រុត តស្ប ខ សំ. វេវាយ ជម្មុំ នេសេតិ ។ សោតំ សគ្គារាមំ សន្ទរតំ ឃាន់ ឥញ្ហាម៉ ឥន្ទ្រាំ ជិញ្ញុំ សោរាមា សេវាតា សេ-សម្មិតា កក់តា^(m) ឧជ្ជា កុតា ក្រុតា សុវុតា **ត**ស្ប ខ សំរាយ ខម្មុំ នេសេតិ ។ ភាយោ ដោដ្ឋព្វារ. មោ(p) ឧបេ ឧសិរមេ ឧសិរមេ ឧសិកធិច្ចមេ ម-តវតា $^{(k)}$ ឧន្តោ កុត្តោ រត្តាំតោ សំរុំតោ ត $_{t}$ ច សំរាយ ಐញំ នេសេខិ ។

១ម ចក្តុំ។ ៤ម.ប្រហម្មទិត តំ ភភវិតោ ។ ៣ម.សា ភភវិតោ ។ ៤ម. ដោដ្ឋ ព្រាមោ ដោដ្ឋព្រះតោ ដោដ្ឋព្រម្មទិតោ ។ ៥ម. ៤០០ ភភវិតោ ។

បុណ្ណាមណាវាប្បញ្ញាធំទេ្ទស

កាយ របស់ព្រះមានព្រះភាគ មានគ្រប់គ្រាន់ ព្រះមានព្រះភាគ ្រន៍ប៉ះពាល់៨ព្រ ដោយកាយ តែធន្ទពត នៃព្រះមានព្រះភាគ មិន មាន ((ក្រោះ) ព្រះមានព្រះភាគ មានព្រះទ័យរួចស្រឡ:ដោយប្រពៃ ។ ព្រះទ័យ របស់ព្រះមានព្រះភាគ មានគ្រប់គ្រាន់ ព្រះមានព្រះភាគ ខេត្តជ្រាបច្បាស់ដសិរតិហ្ ដោយ **ដែះខ្មែក ខ្**ងែង ទ្រង់ នេះ មាន ព្រះភាគមិនមាន (ព្រោះ) ព្រះមានព្រះភាគ មានព្រះខ័យរួបស្រឡះ ដោយប្រពៃ ។ ភ្នែកមានរូប ជាទីគ្រេកអរ គ្រេកអរហើយក្នុងរូប រីករាយព្រមចំពោះរូប ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បានទុន្មាន គ្រប់គ្រង ក្សា សត្រមហើយ ទាំងទ្រង់សំដែងធម៌ ដើម្បីកាសេង្រ្មែងក្រែះ 🤊 ត្រចៀតមានសំឡេនីជាទីត្រេកអ ត្រេកអរហើយក្នុងសំឡេន ច្រមុះ មានក្និនជាទីត្រេតអរ ត្រេកអរហើយក្នុងក្និន អណ្តាតមានរសជាទីត្រេក អរ គ្រេកអរហើយក្នុងរស រីកពយព្រមចំពោះរស ព្រះមានព្រះភាគ ្រង់បានទូញខេ គ្រប់គ្រង ក្សា សង្រឹមហើម ទាំងទ្រង់សំដែង ធម៌ដើម្បីការសង្គ្រឹមអណ្តាតនោះ ។ កាយមានផ្សព្វជាទីត្រេកអា ចិត្ត មានធម្មាម្មេណ៍ជាទីត្រេកអរ ត្រេកអរហើយក្នុងធម្មារម្មណ៍ រីករាយព្រម . ចំពោះធម្មារម្មណ៍ ក្រះមានព្រះភាគ ៤៩ជុំជាន់ខ្លួន្ទាន គ្រប់គ្រង ក្សា សន្ទ្រីមហើយ ទាំងទ្រង់សំដែងធម្លាំដើម្បីកាសេង្ទ្រីមកាយនោះ ។

សុត្តតូចិជិកេ ខុទ្ធកតិកាយស្ស ចូឡតិខ្មែរសា ឧត្តំ ឧយត្ត៌ សម៌នាំ ឧត្តំ រាជាក់ព្រាត់ ឧន្តោ សេដ្ឋោ មនុស្សេស យោតិវាតាវ៉ាត់តិត្តិតិ។ វមេស្បូតរា ឧត្តា អាជានិយាវ សិត្តក ក្សារាវ មហាឆាតា អគ្គរនោ តតោ វិប។ ន ហិ ៧ នេហិ យា នេហិ ក ខ្លេញ មកទំ និសំ យថាត្តា សុខខេត្ត ឧក្ខេត ឧក្ខេត ។ វិទាសុ ខ វិតាម្បត្តិ វិប្បមុត្ត បុខត្តក ឧឧក្ទ អនុប្បត្តា គេ លោក វិជិតាវិយា។

ច្រេះ និយារិទ្ធាស្រស

អជ្ឈន៍ញា ១ស្ទា ខ អព្វលោក

និត្តិដ្ឋាទី មរញ្ ហេតាំ

កាលំ កង្ខ័ត់ ភាពិតា សុឧត្តោត់ ។

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ទកសិកាយ ក្ចុឡនិទ្ទេស

ពួកជនរៅមដនាំនូវភាហន: ដែលហាត់ហើយទៅកាន់ទីប្រជុំ រាជារមែងឡើនគង់ពាហន:ដែលហាត់ហើយ បណ្ដាមនុស្សតាំង ខ្យាយ មនុស្សណា អត់ធន់នឹងពាក្យពេលត្រគោះ មនុស្សនោះ ឈ្មោះថាជាអ្នកហាត់ហើយ ជាបុគ្គលប្រសេរផុត ។ សេះអស្សតក្តេ សេះសិន្ធពភាជាខេយ្យក្ដី ជំរីជីប្រសេរជាកុញ្លាជាតិភ្នំ ដែលគេបង្ហាត់ ហេយ ឈ្មោះថាជាសត្វប្រសើរ តែបុគ្គលអ្នកមានខ្លួនខ្លួនលេយ ប្រសេរជាង៍សត្វទាំង នោះ ។ បុគ្គលមិនគប្បីទៅកាន់ទិសដែលមិន ដែល ទៅ គឺព្រះនិញ្ជាន ដោយយានទាំងឡាយ នោះបាន ទេ លុះ តែ ឋគ្គលអ្នកមានខ្លួនខ្លួននេះហើយ ខេ្តហៅ(កាន់ខុស គឺព្រះនិព្វាន) ដោយ និន្យុជហ ខិនិន លេក និង នហ័លេក រ ខែះមរលេខី ទាំងទ្បាយ រួចចាកភពថ្មី ដល់ ហើយទូវខន្តភូមិ គឺអរហត្តផល វមែង មិនកម្រេកក្នុះតណានឹងទិជ្ជិផ្សេង ១ ព្រះអហេន្តទាំងនោះ ឈ្មោះ ឋា ជាអ្នកមានជ័យជំនះ ក្នុងលោក ។ ឥន្ទ្រ័យទាំងឡាយ ដែលព្រះទីណាស្រពណា ចំរើនហើយ 989 នានល្អ ហើយ ដឹងច្បាស់ខ្លាំអារម្មណ៍ទាំងខាងក្នុងខាង ក្រៅ ក្នុងលោកទាំងព្លួងផង នូវលោកនេះផង វាងីមុខផង រមែងរង់ចាំនូវកាលក់វិយា តែចុំណោះ

មេត្តអូមាណរិកប្បញ្ញាតិខ្មេះសា

ม่ កក្ស ការិតត្នោត មញ្ញាម តំ វេជកុំ ការិតត្តំ ។ (១៤៤) ក្តាន ខុត្តា សមុទាកតាមេត កុតោ. ធ្វត់ សំសយបុត្ត វិមត់បុត្ត ធ្វេត្តក្រុកបុត្ត អ េក់ សព្ទា ឃុំ នុទោ ន នុទោ គឺ នុទោ គេថំ នុទោត តុ តោខុ ។ ខុត្វាត់ ជាត់ខុត្វ ៩១ខុត្វ ត្បូច-ន់ឃ្ញុំ ឧលោខ់ឃ្ញុំ មេបយព្រះប្រជុំឃ្លាំ នេងខុហ៊ាំស-យាសខុត្ត^(១) នេយេត់ ខុត្ត គិរព្ធ យោជិត ខុត្ បត្តសយ់តាំ ឧត្តំ មានុសិតាំ ឧត្តំ ការកាត់ មូលគំ(២) ខ្យុំ កព្តេមិនមូលគំ ខ្យុំ កញ្ចាំជានមូ-លត់ ឧុត្ត៌ ជាតស្បូបជិតជូត ឧុត្ត៌ ជាតស្ប ប្រពេល្សិយ ខ្មុំ អត្តស្ដុំ ខុំ ប្រពុ ត្តមំ ឧត្តំ ឧត្តឧត្តំ សន្ទារឧត្តំ វិបរិណាមឧត្ត បត្តារាគោ សេតរោគោ ឃានរោគោ ជឺវ៉ារាគោ

១ ម. ឯត្តស ព្យស់ខ្មុក្ខ្តី ទិស្សតិ ។ ៤ ម. តិរញ្ជូនយោធិទុក្ខ្ញុំ ចេត្តវិសយទុក្ខ្ មានុសិ-កតក្តេ ឧក្គិ ។

មេត្តធ្លូមាណវិកប្បញ្ញាន់ទ្វេស

ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់មានខ្លួនជានអប់រំហើយ យ៉ាង៍នេះ ហេតុ នោះ ខ្ញុំព្រះអង្គសំគាល់ឃើញថាព្រះអង្គជាអ្នកដល់ខ្លួវវេទ ជាអ្នកមាន ខ្លួនជានអប់រំហើយ ។

(១៤៤) អធិប្បាយពាក្យថា សេចភូទិត្តទាំងនេះ កើតអំពីទីណាហ្វ ត្រង់ពាក្យថា អំពីទីណា ហ្គុំ គឺ ជាសំនួរចំពោះសេចក្តីសង្ស័យ សំនួរ ចំពោះសេចក្តីងឿងចូល សំនួរចំពោះហេតុដែលចែកជាចំពាមពីរ សំនួរ ចំពោះលេតុច្រើនយ៉ាង ថាយ៉ាងនេះឬហ្វា មិនមែនខេថ្មហ្វា ដូចម្ដេចហ្វា ដោយប្រការដ្ឋខុម្មេចហ្មុំ ហេតុនោះ (លេកសួរថា) អំពីណាហ្មុំ ។ ពាក្យថា ទុក្ខ បានដល់ ជាតិទុក្ខ ជព្រះក្ខ ព្យាធិទុក្ខ មរណៈទុក្ខ សោកបរិទេវទុក្សពមនស្សបាយាសទុក្ខ ទុក្ខក្នុនិវក ទុក្ខក្នុករណីត ទុក្ខភ័ពពីវិស័យ ទុក្ខជារបស់មនុស្ស ទុក្ខមានការចុះកាន់ ត្សាទ គភិជាមូល ខុត្តមានការតាំងនៅក្នុងគភិជាមូល ខុត្តមានការបេញបាក គក់ជាមូល ទុក្ខដែលជាប់ចំពាក់របស់សត្វកើតហើយ ទុក្ខទាក់ខុនិអ័ព អ្នកដទៃ របស់សត្វដែលកើតហើយ ខុត្តកើតអំពីការព្យាយាមរបស់ខ្លួន ទុក្ខភេត្តពិការព្យាយាម របស់បុគ្គលដទៃ ទុក្ខទុក្^(១) សង្ខារទុក្ខ^(៤) vរំណាមខុ $au^{(m)}$ រោគក្រែ រោគត្របៀក រោគប្រមុះ រោគអណាត

១ បានដល់ទុក្ខវេទនា។ ៤ ឧបេក្ខវេទនា ។ ៣ សុ១វេទនា ។ អដ្ឋក្សាសាមសុត្ត-និទ្ទេស ។

សុត្តស្ថិដិកេ ខុទ្ធកនិកាយស្ប កូឡូនិទ្ធេណេ

តាយរោត ស៊ីសរោតោ គណៈរោតោ មុខរោតោ ឧត្តរាកោ ការសា សាសោ ជំនាសោ ជពោ ជពេ ក្សារាក្រា មុន្ធា មក្ខុរិក្ខា សុលា វិស្វិចិតា កាដ្ឋំ កណ្ដោ កំហសេ សេសេ អបមារ។ ឧឌ្គ កណ្ដ កច្ច ទេសា តែច្អា ហេមាន ច័ន្ត ម-ជ្យេសា អំសា ជំន្បួកា ភគន្ត្តលា ជំនួសមុដ្ឋាណ មាយ២ ក្រុមភាព មាយ១ ប្រមាធិបា អតាជា សន្និទាត់កា អតាជា ឧត្ថរិណាមជា អាតាជា សៃមមរិហារជា អាតាជា ជុំបក្តាទិតា អា-៣៣ កម្មៀតកាជា អាពាជា ស័ត៌ ខុណ្ឌំ ជិស្សា ិ បទាសា ខ្ញុាពេ បស្បា្ត្រ ជុំសមគសវាតាតប-សិរីសមសម្ចស្បន្តត្តិ មាតុមាណ ឧត្តិ ចិត្តមាណ ឧុត្តិ ភាតុមរណ៍ ឧុត្តិ ភគិនិមរណ៍ ឧុត្តិ បុត្តមរណ៍ ឧុត្ត ជំនុមរណ៍ ឧុត្ត៌ ញានិត្យសជំឧុត្ត៌^(a) ភោកត្យ-សជំ ឧុឌ្ហ៌ សំលព្សជំ ឧុឌ្ហ៌ ឧឌ្ឌព្សជំ ឧុឌ្ហ៌ ។

១ម.ឯក្សាប រោកព្យស់ខ ។ក្នុងអត្ថិ ។

សុត្តតូបិជិក ខុទ្ទកនិសាយ ក្ខឡូនិទ្ទេស

រោគតាយ រោគត្បាល រោគត្រចៀត រោគមាត់ រោគច្នេញ ក្អ ហ៊ីត រោគច្រមុះ រោគរត្ត/ក្រហាយ រោគស្គាំង៍ស្គម រោគផ្ទៃ រោគទ្យល់ចាប់ វិលមុខ រោគធ្លាក់ឈាម រោគចុកសៀត រោគចុះរាក ឃ្វុង បូស ស្រែង រឹងវៃ គ្គជ្រក ជំនួចពិស រមាស់ កម កេត្តក្នុងទី ដែលទ្វារ ដោយគេ០ក ឃុន់ដែក ឲ្រទាត់គ្រហម ប្រមេះទឹកធាយ ឫសដុ្នដុះ រលក់កែវ ឫសដូង៍យុត មាខាធាតើតអំពីប្រមាត់ អាខាធកើតអំពីស្វែស្ម អាញាធាតើតអពី ខ្យល់ អាញាធាតើតអពីសន្និបាត (គឺការកម្រេកប្រមាត ស្វែស្មន៍ង វាល់ប្រជុំគ្នា) មាញជាកិត្តមំពីការប្រែប្រួលរដ្ឋវិ មាញជាកិត អពីការផ្ទាស់បុរងវិយាបឋមិនស្មើ អាពាធកើតអំពីការព្យាយាមរបស់អ្នក ឯទៀត អាញធុកើតអំពីផលកម្ម ត្រជាក់ ក្តៅ សម្រេក គម្វាន ទុហ្គរ: បស្សារ់: ទុក្ខព្រោះសម្ពស្សនៃរបោម មូស រ្យូល ក៏ដៅថ្ងៃ នឹងពស់ ទុក្ខគីមរណ:មាតា ទុក្ខគីមរណ:បិតា ទុក្ខគីមរណ:បង្សីបន្សប្រស ទុក្ខគី មរណៈបង្កបន្ទស់ ទុក្ខគមរណៈបុត្ត ទុក្ខគមរណៈធ្វតា ទុក្ខគឺការនៃស ញាតិ ទុក្ខគឺការនៃសរភាគ: ទុក្ខគឺការនៃវសសីល ទុក្ខគឺការនៃវស្សិង្ហ

មេត្តធ្វមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ធេសោ

យេសំ ជម្ពាន់ អាធិតោ សមុខាកមន់ បញ្ហាយត ါ်၊ ကောင်္ဂဏလည့်လျှံ့နို့ အဋိ တမလည့်လျှံနို ၂ပိ វុបសន្និស្ស៊ីតំ នាម់ ជាតិយា អនុគត់ ជាយ អនុ-សដំ ត្យា ជំនា អភិក្ខុនំ មរណេន អភ្ជាមាន នុក្ខេ បតិដ្ឌិត អតាណំ អលេណំ អសរណ៍ អសរណ៍អ្វត៌ ត់មេ វុទ្ធ ខុត្តា ។ តមេ ខុត្តា គាតា សមុ ទាក់តា កុ តោ ជាតា កុ តោ សញ្ជាតា កុ តោ និត្តា គុ តោ មក់ខិត្តតា គុ តោ ខាតុភូតា គិខ្លិញ តែសមុឧយា តើមកវាតិ ៩មេសំ ឧុត្ថាន៌ មូលំ ប្ខត្ត ហេតុ ប្ខត្ត ជ្ញាធំ ប្បត្ត សម្ប៉ ប្បត្ត មកវ៉ ប្រតិ សម្រារ ប្រតិ អាហារ ប្រតិ អាម្មេណ ប្តូន ប្តូល បុទ្ធត់ សមុន្ធ បុទ្ធត់ យាចត់ អដ្ឋេសត៍ បសាធេតីត កាតោនុ ឧក្ខា សមុខា-谷俞儿母 ។

មេត្តធ្លូមាណរិកប្បញ្ញាន៍្ទេស

ការកើតឡើង អំពីខានីដើមនៃធម៌ទាំងឡាយណា ព្រុកដ ការរល់ត ដោយការវិនាស (នៃធម៌ទាំងនោះ) ក៏ប្រាកដ ។ ផលអាស្រ័យកម្ កម្មគាស្រ័យផល រូបគាស្រ័យខាម នាមគាស្រ័យរូប ជារបស់ត្រូវជាតិ ជាប់តាម ត្រូវជរៈប្រវិត ត្រូវព្យាធិញាំញី ត្រូវមរណៈគ្របសង្គត់ តាំងីនៅក្នុធិ៍ ឥតមានទីព័នាក់ ឥតមានទីជ្រុក ឥតមានទីពឹង ឥតមានទិព័ន៌ង៍ ធម៌ទាំង៍នេះ លោក ហៅថា ទុក្ខ ។ ទុក្ខទាំង៍នេះ ធ្វីធ្មែកអំពីណា កើតមកអំពីណា កេតព្រមអំពីណា លូតលាស អំពីណា ដុះដាលអំពីណា កើត្រពុកដ អំពីណា មានអ្វីជានិពន មានអ្វីជាទីប្រជុំកើត មានអ្វីជាដែនផ្ដើមកើត (មេត្តគូមាណត) ស្សុរមូសគល់ ស្ទរហេតុ ស្ទរនិទាន ស្ទរកំណើត ស្ទរហេតុជា ដែនធ្វើមកើត សុទ្ធសម្ព័ន សុទ្ធអាហារ សុទ្ធអារម្មណ៍ សូរបច្ច័យ ស្ប សូម អាវាធនា ដ្រះថ្នា ចំពោះទីប្រជុំកើត នៃទុក្ខទាំង៍នេះ ហេតុនោះ (លោកសួរថា) សេបក្ខុក្ខាធិនេះ កេត្តពិធីណា ហ្មុំ ។ សុន្តតូចិដិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស ចូឡនិទ្ទេសោ

(១៤៤) យេគេខំ លោកស្មី អនេកាទ្រាត់ យេកោត់នំ សព្វេខ សព្វំ សព្វថា សព្វំ^(១) អសេសំ
នំស្បេសំ ខាំយានាយា ខេមេនំ យេកេខនំ ។ លោកាស្មិន្តិ អនាយលោក មនុស្បាលាកេ នៅលោកេ
១ន្ធលោក នានុលោកេ អាយតនលោកេ ។ អនេការុខាន់ អនេការីនា នាន់ខ្យុការា ខុត្វាន់ យេកេខខំ
លោកស្មី អនេការីនា នាន់ខ្យុការា ខុត្វាន់ យេកេខខំ
លោកស្មី អនេការីនា នាន់ខ្យុការា ខុត្វាន់ យេកេខខំ
លោកស្មី អនេការីនា នាន់ខ្យុការា ខុត្វាន់ យេកេខំ
លោកស្មី អនេការីនា នាន់ខ្យុការា ខុត្វាន់ យេកេខំ
លោកស្មី អនេការីនា នាន់ខ្យុការា ខុត្វាន់ យេកេខំ
ប្រាខិន់ កកវា ព្រល់ ខេន់

(៩ព្ធយស្មា មេត្តភ្ជា)

មញ្ញាម៉ា តំ បានកុំ ភាវិតត្តំ កុ តោ នុ ឧុក្ខា សមុខាគតមេ យោកទេ លោកស្មេឺ មខេការូខាតិ ។ (១៤៧) ឧុក្ខស្បាប់ មំ មក់ អបុប្ជស់ (មេត្តកូតិ កកវា) តន្តេ បាក្ខាម៉ា យថា បជានំ ឧុបនិ និភាភា បក់វត្តិ ឧុក្ខា

យេកេខ លេកស្មឹ អធេញទា ។

១ ម.សព្វសញ្វវគ្គំ ។

សុគ្គស្តីជិត ខុទ្ធកនិកាយ ចូឡនិទ្ទេស

(១៤៦) ៣៩) ថា សេចក្តីទុក្ខទាំងទ្បាយណាមួយជាច្រើនប្រការ ក្នុង លេក ត្រង់ពាក្យថាឯណាមួយ គឺគ្រប់ទាំងអស់ សព្វទាំងអស់ មិន មានសល់ ឥតសល់ ពាក្យថា ឯណាមួយ នុំះជាពាក្យរួម ។ ពាក្យថា ភ្នំលេក គិក្ខុនិមជ្ជាយលេក មនុស្សលេក ទៅលេក ១៩លេក ជាតុ-លោក អាយគនលោក ។ ភាក្សាថា ជាច្រើនប្រការ គឺខុក្ខុ ភាំងឡាយ ផ្សេងៗ ជាច្រើន មានប្រការដ្បង ១ ហេតុនោះ (លោកសួរថា) ខុត្តទាំងឡាយ ណាមួយ ជាច្រើនប្រការ ភ្នុងលោក ។ ហេតុនោះ ព្រាហ្មណ៍នោះសួរថា (មេត្តគូមានអាយុ ខូលសួរដូច្នេះថា) បត់ត្រព្រះមានក្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គ សូមទូលសូរព្រះអង្គ សូមព្រះអង្គគ្រាស់ (ចាប់ នូវ សេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ឲ្យទាន ខ្ញុំព្រះអង្គីសំគាល ឃើញថា ព្រះអង្គីជាអ្នកដល់នូវវេទ ជាអ្នកមាន១នបានអប់វ ហើយ សេចក្តីខុត្ត ទាំងីឡាយណាមួយ ជាច្រើនច្រកាវ ក្នុ លោក សេបក្ខក្ខាង៍ នេះ ក្រតមក្អព័ធិណា ហ្វ ។ (១៤៧) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលមេត្តគួ) អ្នកសួរហេតុជាដែន ផ្ដេមក្រត់ នៃ សេចកុខក្ និងិតថាគត តថាគតដ៏ង៍ យ៉ាងី ណា និង ្រុលប្រភព្ធដែនផ្ដើមកើតនៃសេចក្ដីទុក្ខនោះ ដល់អ្នក យ៉ាង នោះ សេចក្តីទុក្ខ ទាំងឡាយណាមួយ ជាច្រើនប្រការក្នុងលោក សេបក្តីខុត្ត (ទាំងនោះ) ផ្ដើមកើតឡើងក្រោះ១០ធំជានិទាន ។

មេត្តធ្លមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ធេសោ

(១៤៨) ឧុត្តស្បារ មំ បក់ អបុទ្ធស័ត្ ឧុត្តស្បាត់ ជាត់ខុត្តស្ប ជាជុត្តស្ប ព្យាធំខុត្តស្ប មរណៈធុ-ត្តស្ប សោកមានេះនុក្ខានោមនុស្សកាយសនុក្ខ. ស្បាត់ ឧត្តស្ប ។ មេ មំ មកាំ អពុទ្ធស័ត់ មំ ឧត្តាសា ្ត្រ មុខ្មាំ មេត្ត មុខ្មស់ ជំនាជំ មុខ្មស់ សម្បី ឬនូស មក្សំ ឬនូស សទុឌ្ឋាន បុន្តស អា. ហារំ បុខ្ទស់ អារម្មណ៍ បុខ្ទស់ បទ្ចល់ បុខ្ខស់ សមុនឃំ បុខ្ពស់ យាខស់ អដ្ឋេស្រស់ មសា នេស់តំ ឧត្តស្ប ៤ មំ បក់ អបុច្ចសំ ។ មេត្តកូត កក្ស ន់ ក្រាហ្មណ៍ នាមេខ អាលមនិ ។ កក្សន់ ការ។-ជាបន មេនំ ។ បេ ។ មេច្ឆិកា មញ្ជាំ យធ៌ធំ ភេឌ្ស មេត្តតិ ភេឌ្ស ។

មេត្តធ្ងមាណរំកញ្ចញ្ញានិទ្ទេស

(១៤៤) អធិប្បាយពាក្យថា អ្នកស្លួរហេតុជាដែនធ្វើមក្រក់នៃ សេចក្ដីទុក្ខដឹតថាគត ត្រង់ពាក្យថា នៃសេចក្ដីទុក្ខ គឺ នៃជាតិខុក្ខ ជពខុក្ខ ព្យាធំខុត មរណ៍ខុត្ត សោកបរិទៅខុត្តពេមនុស្សបាយសុខុត្ត ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) នៃសេចក្តីទុក្ខ ។ ៣ក្យុថា អ្នកសួរហេតុជាដែន ផ្ដែមកេត (នៃសេចក្**តុ**ក្ខុ) និងតឋាគត គឺអ្នកសួរបុសគល់នៃទុក្ខ នឹង តថាគត ស្បៈហេតុ ស្បនិពន ស្បត់លើត ស្បការផ្ដើមកើត ស្ប សមុដ្ឋាន សូរ្អា ហារ សួរអារម្មណ៍ សួរបច្ច័យនៃខុត្ត សួរ សូម ភាពនា ដេះថ្នា ចំពោះហេតុជាទីប្រជុំកើត ហេតុនោះ (ទ្រង់គ្រាស់ថា) អ្នកសូរ ហេតុជាដែនផ្ដើមកេតនៃសេចក្ដុក្ខនឹងតឋាគត ។ ពាក្យបា មេត្តគួ គឺព្រះ មានព្រះភាគឲ្រង់ ហៅព្រាហ្មណ៍នោះតាម ឈ្មោះ ។ ពាក្យថា ព្រះមាន ព្រះភាគ 🕏 ជាពាក្យពេលដោយគោរព 🗷 បេ ។ ការបញ្ចត្តិហ ព្រះមានព្រះភាគ នេះ (កើត) ព្រោះការត្រាស់ជំងឺ ហេតុនោះ (មាន ញាត្សថា) ព្រះមានព្រះកាគុត្រាស់ថា ម្នាល មេត្តគ្ ។

(១៤៩) អធិប្បាយពាក្យថា តថាគតដឹងយ៉ាងណា នឹងប្រាប់ ហេតុ ជាដែនផ្ដើមកើតនោះដល់អ្នក យ៉ាងនោះ ត្រង់ពាក្យថា តថាគតនឹងប្រាប់ ហេតុថាដែនផ្ដើមកើតទុំ៖ គឺ តថាគតនឹងប្រាប់ប្ទស់គល់ នៃទុក្ខនោះ

សុត្តនូចិដិកេ ខុទ្ធកនិកាយស្ប កូឡូនិទេ្ធសោ យេឌុំ បក្ខោធ និធាន បក្ខោធ សម្លាំ បក្ខោធ បក្ស បក្សាធ សមុជាខ្ ពុស្សេច មាហារ បក្សាធិ អារតីហា ឧរយ៉ាត ឧជិញ ឧរយ៉ាត មាន់ឧញ ឧស្សាត មន្ត្រីសារិត នេទេសារិត ឧឃនេសារិត ជនី ជេមាវិត ស្រុមត្រ រួមព្រះ នេយានយោបាត ចកាសេស្បា្ទន នេះ ខេ ខេះគ្នាទ ។ យ៩ ខជាខ្មុំ យុខ្សាន ខ្មែរ មាន្យា ខ្មែរ ខេង ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ត្រ្យុំជើន្រៃ ខ មុខសុខសុ ខ មុខមុខភាព ខ ឧធនិ រាយ ជ រដ្ឋសភាព្យាយ ជ តក្តាហេតុ ជ ជយ ហេតុ ន អាការបរ្សៃដើល ខ ខ្វុំខ្វុំប្រទាំខ្វុំ៣ មាន សយមកញ្ញាត់ អត្សព្រួក្ខាំ ១មុំ ភេ៩លិស្សាម៉ីត់ (๑) យយេ ខភានំ ។

១ ម. ឯត្តស្ត្រ តំ បរិក្ខាមិតិ ទិស្សតិ ។

សុត្តតួចិដ្ឋក ខុទ្ទកទិកាយ ចូឡូតិទ្ទេស

ដល់អ្នក ខឹង ទ្រាប់ហេតុ ខឹង ទ្រាប់ខិតាន នឹង ទ្រាប់កំណើត ខឹង ទ្រាប់ហេតុ ជាដែនផ្ដើមកេត នឹងប្រាប់សមុដ្ឋាន នឹងប្រាប់អាហារ នឹងប្រាប់អារម្មណ៍ នឹង ស្រុបបច្ច័យ គិនិង ស្រុប នឹងបង្ហាញ នឹងសំដែង ខឹងបញ្ជាត្ត នឹងតាំងឲ្ក និងលេក នឹងខែក នឹងធ្វេទ្យកក់ នឹងប្រកាសនូវហេតុជាទីប្រជុំកេត ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) នឹងប្រាប់ហេតុ ជាដែនផ្ដើមកើតនោះ ដល់អ្នក ។ ពាក្យថា តថាគតដ៏ង៍យ៉ាងីណា គឺតថាគតដ៏ង៍ ដឹង៍ទូ ទៅ ដឹងីច្បាស់ ដឹង ចំពោះ ចាក់ច្នះ ដោយប្រការយោធិណា គឺមិនមែនដោយអាងីថាជួច្នេះ ៗ មិនមែនដោយព្ទីឋាដ្ឋច្នេះ មិនមែនដោយត ៗ គា មិនមែនដោយការ ផ្សំតាមតម្រា មិនមែនដោយហេតុនៃសេចក្តីត្រិះរិះ មិនមែនដោយហេតុ នៃការយល់ មិនមែនដោយសេចក្តីរះគិតតាមអាការ មិនមែនតាម សេចក្តីយល់ឃើញ ការពិនិត្យ នឹងសេចក្តីចូលចិត្តទេ តថាគតសំដែងធម៌ ដែលតថាគត្រាស់ដឹងឯង ដោយទូខឯង ជាធម៌ជាក់ច្បាស់ចំពោះខ្ទុន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ហ់) តហគតដ៍ង៍ យ៉ាងណា ។

មេត្តធ្វុមាណរិកព្យញ្ញាតិទ្ទេសោ

(១៥០) ឧបនិនិធាលា មកវេត្តិ ខុត្តាតិ ឧបនិតិ នស និឧជ្ជ ឧហាឧធ្ ឌ្មីឧធ្ មហ្រុសិឧធ្ មតិឧធ្ ៩៦ នៃ ខេត្ត មាលារិឧត្ត ឧត្ត ការិឧត្ត ខេត្ត ទេ ខេត្ត និង-ជាតុ យោ ឧ្ទន្ទី ន អជ្ឈត្តិការ ិ អយត្តាធិ ឧទន័ ជាញ្ញាណកាយា ឧបនី សត្វបំ ឧុត្តាំ ឧុត្តាដ្ឋេ ឧបនិ ឥមេ វុទ្ធិ ឧស ឧ១១ ។ ឧុក្ខាត់ ជាត់ឧុក្ខាំ ជាឧត្តា ព្យា ខិនុត្ត មហោនុត្តា សោកបានៃវិនុត្ត. នោមជស្បាញសង្កាំ ។ មេ ។ ត្យាធិលា អភិក្តុំ មរណេខ អញ្ចូលន ជុំ ខ្មែន ជំនំ អត្តាណ៍ អលេណ៍ អសារឃាំ អសារឃាំកូនំ ឥមេ វុច្ចភ្នំ ឧុគ្គា ។ ឥមេ ឧុត្ធា ឧបជំជំនានា ឧបជ៌ហេតុកា ឧបជំប្បច្ចុយា និត្ត មាន ខ្មែរ មាន ខ្មែរ មាន ខ្មែរ សញ្ហាយន្តំ និត្តត្តិ ទាតុកវត្តិតិ ឧុមនិធិនានា មកវត្តិ ខ្មុត្តា ។

(១៤១) យេកេច លោកឃ្មុំ អនេក្សាតិ យេកេចតិ សព្វេ សព្វ សព្វថា សព្វំ អសេសំ និស្សាសំ បរិយាធាយវេខនពេតិ យោកេចិតិ ។

មេត្តក្រាណរិកប្បញ្ញានិទ្ធេសោ

(១៩០)៣ក្យូល សេចក្ដីទុក្ខ (ទាំងនោះ) ផ្ដើមកេត្តឡើង ព្រោះខុបច ជាន់ទាន ត្រង់តាក្យា ១០៣ បានដល់ខុបធ ១០ គត្ណាបធ ខ្ដីប្ធ កលេស្តបធិ កម្មជា ខុបាន្តបធិ អាហារូបធិ បដ្ឋឃ្មបធិ ឧពុទិន្ន-ញ្ចុំ សុខបធ៌ អាយុតម:វាងីក្នុង ៦ ជាឧបធ៌ វិញាណកាយ៦ ជាទបធ សូម្បីទុក្ខទាំងអស់ ឈ្មោះថា ១បធ ដោយសេចក្តីថាជាខុត្ ទាំង៍នេះ លោក ហៅថា 🕫 ប្រធិ ១០ 🤊 ភាក្ស្រា ខុត្ត បានដល់ជាត់ខុត្ត ជប្រខុង ឧប្បធុខ គេប្រាខុង ឃោមភាពទៅខំនៃសោធនុស្សិយសេ ទុក្ខ ។ ការត្រាំព្យាធិត្រមសង្គត ការត្រាំមរណៈកំហត់បង់ ការតាំងនៅ ក្នុន្ធ ការឥតទីព័នាក់ ការឥតមានទីជ្រក កាន ការឥតទីពឹង ការឥតទីពុំ នឹង ទាំង ខេះ ហៅថា ខុត្ខ ខុត្តទាំង ខេះ មាន កេត្តមាន ផ្ដែមក្រុ កើត ឡើង លួនលាស់ ដុះដាល ព្រោះទបធំជានិទាន ព្រោះឧបធិជាលេតុ ព្រោះ 🕫 បធិបាបច្ច័យ ក្រោះ ១០ធំជាការណ៍ ហេតុនោះ (ខ្មែត្រាស់ថា) សេចក្តីទុក្ខ (ទាំងនោះ) ផ្ដើមកើតឡើង ក្រោះឧបធិជានិទាន ។

(១៩១) ៣៩៩០ សេចក្តីទុក្ខទាំងទ្បាយណាមួយដោច្រើនប្រការ ក្នុងលោក ត្រង់ពាក្យបា ណាមួយ គឺ គ្រប់ទាំងអស់ សព្ទទាំងអស់ មិនមានសល់ ឥតសល់ ក្រព្យ ណាមួយ ទុំ៖ជាពាក្យប្រមូល ។ សុត្តសំណា រុទ្ធភេយយេ ប្រៀតទ្វេយ យោកស្មិន្តិ អមាយលោកេ មនុស្សលោកេ នៅ-យោកេ ទន្ធលោកេ នាគ្នលោកេ អាយគន-លោកេ ។ អនេក្សាទាតិ អនេក្សិនា នាន់ប្បការា ឧុក្ខាតិ យេកេខ ហេកស្មី អនេក្សាទា ។

តន្តេ មក្សាមិ យ៩ មណ្ឌិ

ឧបនិធិនាយា មកខ្លិ ឧុក្ខា

យោកេខិ ហោកអ្មី អធ្វេកាទិ ។

(១៤៤) យោ ៤ អេទ្យៃ ឧបនិ ភេសាភិ

បុខប្បនិ ឧុក្ខាខុបេតិ មណ្ឌិ

នុស្សា បជានិ ឧបនិ ឧ ភេលិក

ឧក្ខាខំ ឧក្ខាខំ ឧបនិ ឧ ភេលិក

ឧក្ខាខំ ឧក្ខាខំ ឧបនិ ឧ ភេលិក

ឧក្ខាខំ ឧក្ខាខំ ឧបនិ ឧ ភេលិក

សុត្តស្ថិដិក ខុទ្ធកនិកាយ កូឡូនិទ្វេស

តាត្យថា ក្នុងលោក គឺ ក្នុងអេពុយលោក មនុស្សលោក ទៅ. លោក ទន្ធលោក គាតុលោក អាយតនលោក ។ ពាក្យថា ជាច្រើនប្រការគឺ ខុត្តទាំងឡាយផ្សេង ១ ជាច្រើន មានប្រការផ្សេង១ ហេតុនោះ (ខ្រង់ត្រាស់ថា) សេចក្តុខុត្តទាំងឡាយណាមួយ ជាច្រើន ប្រការ ក្នុងលោក ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា

(ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលមេត្តគូ) អ្នកសូរហេតុជា ដែនផ្តើមកើត នៃសេចក្តីទុក្ខ នឹងតឋាគត តឋាគតជឹង យ៉ាងណា នឹងប្រាប់ហេតុ ជាដែនផ្តើមកើត នៃសេចក្តីទុក្ខ នោះ ដល់អ្នក យ៉ាងនោះ សេចក្តីទុក្ខទាំងទ្បាយណាមួយ ជាច្រើនប្រការ ក្នុងលោក សេចក្តីទុក្ខ (ទាំងនោះ) ផ្តើម កើតឡើង ព្រោះទបធិជានិទាន ។

(១៤២) បុគ្គលណា មិខលេះ តែងីធ្វើទបធិច្បិកើតឡើង បុគ្គលល្ងឺ ទ្វៅនោះ រមែង៏បានខុត្តប្រើយ ១ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល កាលដ៏ង៍ច្បាស់ ជាអ្នកពិចារណាឃើញ ខ្លូវជាតិជាដែនផ្ដើម កើតនៃខុត្ត មិនគប្បីធ្វើខ្លុវទុបធិទ្បើយ ១

មេត្តធ្លមាណរិកញ្ចញ្ញាគិទ្ទេសោ

(១៩៣) យោ ៤ មេវិទ្ធា ឧ១ គឺ ភេសា គឺ យោគ យោ យាធិសោ យដាយុត្តោ យដាវិទាំតោ យដាម-ការា យំឋានឡុត្តោ យំដូម្មីស្នងសម្រាស់ សង្គិយោ វា ឈ្មែញ សេ មេស្បា ស្ន ស្ដេញ ស្ន សម្ដេញ ស បត្តជំនោ ។ នេវេ ។ មនុស្សេ ។ មវិទ្ធាន៍ មវិទ្ធា អវិជ្ជាក់ តោ អញ្ជាណ៍ អវិភាវី ធុច្បញ្ញោ ។ ឧុចន៍ គេ-រោត់តំ តាណ្យូន តំ ការេតំ ធំដូនជំ ការេតំ កាំលេសូ-បជី ភាពេត ភម្មជី ភាពេត ឧុទ្ធវិត្តបដី ភាពេត អាហារូមជំ ភាពេត មជិឃ្មប់ ភាពេត ចតស្បោ ន្ទាន់ខ្នាត្យោ នុមន៍ ការោត ន អដ្ឋត្តិកាន់ អយត្តាធិ ឧបដ្ឋ ភាពេត ដ្ឋាណ្ឌា យោ ឧបដ ការពេត ជា ខេត់ សញ្ជា ខេត់ ខំពុងក្តេត អវិទ្យា ឧបដ ការេភ ។

តិស្និត ក្រុស្សិស គឺ ស្ដាំ ស្

មេត្តធ្លូមាណវិកញ្ចញ្ញាន់ទ្វេស

(១៤៣) ភាក្សា បុគ្គលណា មិនចេះ តែងធ្វើទប់ធិទិ្យកើត ម្បើង ត្រង់ញាក្សថា ណា គឺ ឯណា ថែបណា ប្រកបយ[ា]ងណា មាន វែបបផែនយ៉ាង៍ណា មានប្រការយ៉ាង៍ណា ដល់នូវឋាន:យ៉ាង៍ណា ប្រភបដោយធម្មណា ទោះជាក្យត្រក្ដី ព្រាហ្មណ៍ក្ដី វេស្សៈក្ដី សុខ្ទះក្ដី គ្រហសក បញ្ជនិត្ត ទៅតាត មនុស្សតី ។ ៣ត្យថា មិនចេះ គឺ បុគ្គលជាអ្នកមិនចេះ តាំង៍នៅកង្អវិជ្ជា ជាអ្នកគ្មានញាណ មិនឈ្វេង៍ យល់ អាប់ឥត្យជា ។ ពាក្យថា ធ្វើ «បធិ គឺធ្វើតណ្ដូបធិ ធ្វើ ទិដ្ឋ-បធ ធ្វើកំលេសូបធំ ធ្វើកម្មបធំ ធ្វើទុប្តវត្តបធំ ធ្វេអាហារូបធំ ជ្រើប្រក្កាណ្ឌ ឆ្នេត និទ្ធាទី ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត និមាយឥនៈ វាង ក្នុង ៦ ធ្វើ ឲ្យកើត ឲ្យកើតព្រម បង្កើតនូវ ខបធ គឺពួកវិញ្ញា ណ ៦ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ឋា) បុគ្គលណា មិខចេះ តែងធ្វើទុបធិ ឲ្យកើតឡើង ។

(១៩៤) ពាក្យថា បុគ្គល លូន៍ទ្វៅ (នោះ) រមែងបានខុត្ត រឿយ ១ ត្រង់ពាក្យថា រមែងបានខុត្តរឿយ ១ គឺ ដល់ ចូលដល់ ចូលទៅដល់ កាន់យក ស្លាបអង្គែល ជាប់ចំពាក់ ចំពោះជាតិខុត្ត ជាខុត្ត ព្យាធិខុត្ត មរណៈខុត្ត សោកបរិទៅខុត្តទោមនស្សុបាយាសខុត្ត រឿយ១ ហេតុនោះ (ខ្រង់ត្រាស់ថា) រាំមង់បានខុត្តរឿយ ១ ១ សុគ្គត្តប់ដំពេ ខុទ្ធពនិកាយស្បា ប្តូឡនិទ្ធេសោ

តយើន តយើ តំចើ អន្ត្រ អរ្ទឹងមនោ មេឈីហ្វ

អរុសារ ខ់ជាយោង ជ់ខធាំចូ ខ់យំង់ពេង គឺបើ រ

(១៩៩) តុស្មា ប្រជាធំ ឧបជំ ឧក្សាហាត់ តុស្មាត់

ត្រ្សា នំការណា នំពេត្ត តព្យុទ្ធុយា នំធំនានា បជាឧត្តិ បជាឧត្តោ អាជាឧត្តោ វិជាឧត្តោ បដ់វិជា. ននោ មដាំដៃ ្រា សត្វេសខ្លារ អនិត្តាតិ មជាននោ អាជាឧន្តោ វិជាឧន្តោ ខដិវិជាឧន្តោ ខដិវិជ្ជាន្តោ សត្វេ ស់ខ្លាំង ដុត្តាត់ ស់ព្យុ ជំមាំ អន់ត្តាត់ ។ ថេ ។ យុត្តិញ សមុឧយឧម៌្ម សត្វនំ និរោជឧម្មន្តិ ខជាននោ

អាជាឧន្តោ វិជាឧន្តោ មឌិវិជាឧន្តោ មឌិវិជ្ជាន្តោ ។

សុត្តស្ថិដិក ខុទ្ធកតិកាយ ក្ខុឡូតិខ្ទេស

តាក្យថា លូឪ ខ្មៅ គឺជាអ្នកលូន៍ វង្វើឪ មិន ចេះ តាំឪ នៅក្នុង៍អវិជ្ជា ជាអ្នកគ្មានញាណ មិន ឈ្មេងយល់ ឥតប្រាជា ហេតុ នោះ (ខ្មង់គ្រាស់ ថា) បុគ្គលលូង៍ខ្មៅ (នោះ) វមែង៍បានខុត្តប្បើយ ។ ។

(១៥៤) អធិប្បាយពាក្យថា ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលកាលដឹង ច្បាស់ មិនគប្បីធ្វើខ្លុវទុបធិទ្យើយ ត្រង់ពាក្យថា ព្រោះហេតុនោះ គឺ ព្រោះ ហេតុដូច្នោះ ក្រោះដំណើរនោះ ក្រោះហេតុនោះ ក្រោះបច្ច័យនោះ ព្រោះនិសាន នោះ បុគ្គលកាល ឃេញ ព្យាស់នូវ ទេសនុ៎ះ ក្នុង ទប់ធំទាំង ရှာယ ေဟာရုံးအေး (ဖြစ်ခြာလ်ဗ်ာ) ကြေးေဟာရုံးအေး 🔻 စာရှတ် កាលដឹងច្បាស់ គឺ តាលដឹងច្បាស់ តាលដឹងទួ ៧ កាលដឹង វិសេស កាលដឹងចំពោះ កាលចាក់ធ្នុះថា សង្គារទាំងពួង មិនទៀង តាលដឹងច្បស់ កាលដឹងចូទៅ កាលដឹងវិសេស កាលដឹងចំពោះ កាលបាក់ធ្ងះថា សង្ខារពំង៍ពួង ជាខុត្តថា ធម៌ពំង៍ពួង ជាអនត្តា **។ បេ ។ ភាលដ៏ងីច្បាស់ ភាលដឹង៍ទូ ៧ ភាលដឹងវិសេស ភាល** ជំងឺចំពោះ កាលចាក់ធ្ងះថា ធម្មជាតណាមួយ មានកិរិយាកើតឡើង ជាធម្មតា ធម្មជាគល់ង៍ទស់នោះ មានកិរិយារលត់ ៧វិញជាធម្មតា ។

មេត្តធ្ងមាណវិកញ្ញាន័ម្ចេសោ

ឧបន្តំ ឧ អេយុរាន់ នេស្លាបន្ត ឧ អេយៀ នៃដឹតន្ត្ ឧ អេណៀ មុំហេសិតន្តំ ឧ មេណៀ មេសិតន្ត្ ឧ អេណៀ ឧទ្ធំនិតន្តំ ឧ មេណៀ ឧមហេសិ នៃ មេណៅ ឧទ្ធំនិតន្តំ ឧ មេណៅ ឧមហេសិ ឧសន្តិចីយុម្មាល ឧត្ត ឧ មេណៅ ឧ មជ្ឈឹម្មិមបច្ចុំ មេឈុខប្រាស់ ឧ មេណៀ ឧ ជុំខេណ្ណ ឧ មេឈីខេណ្យ ឧ ភូពិឌេ្ឌហើន ឧមហេសិ ឧ ជុំខេណ្យ ឧ មេឈីបេសា ឧ មេឈើខេណ្យ ឧ ភូពិឌេ្ឌហើន ឧមហេសិ ឧ ជុំខេញិច្ច មេឈើខេណ្យ ឧ ភូពិឌេ្ឌហើន ឧមហេសិ ឧ ជុំខេញិច មេឈើបេសា ឧ

មេត្តធ្ងមាណពវិប្បញ្ញាន់ទ្វេស

ពាក្យថា មិនគប្បីធ្វើទបធិទ្យើយ គឺមិនគប្បីធ្វើតញ្ហូបធិ មិនគប្បីធ្វើ
ធ្វើទិដ្ឋបធិ មិនគប្បីធ្វើកិលេសូបធិ មិនគប្បីធ្វើកម្មបធិ មិនគប្បីធ្វើ
ទុប្ចវិត្តបធិ មិនគប្បីធ្វើកាហារូបធិ មិនគប្បីធ្វើបដ់ឃុបធិ មិនគប្បី
ធ្វើទុបធិ គឺទុប្បាទិន្និធាតុ ៤ មិនគប្បីធ្វើ មិនគប្បីឲ្យកើត មិនគប្បី
ឲ្យកើតព្រម មិនគប្បីបង្កើតទូវទបធិ គឺកាយតន: វាជិក្ខុធិ ហេតុ
នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ក្រោះហេតុខោះ បុគ្គលកាលដឹងច្បាស់ មិន
គប្បីធ្វើទុបធិទ្បីយ ។

(១៩៦) ភាក្យថា នៃខុត្ត សេចក្តីថា ចុគ្គលពិចារណា ឃើញ
ហេតុជាដែនធ្លើមកើត ពិចារណា ឃើញបុសតល់ ពិចារណា ឃើញហេតុ
ពិចារណា ឃើញនិតន ពិចារណា ឃើញកំណើត ពិចារណា ឃើញ
សមុដ្ឋាន ពិចារណា ឃើញអាហារ ពិចារណា ឃើញអាម្មេណ៍ ពិចារៈ
ណា ឃើញបច្ច័យ ពិចារណា ឃើញទីប្រជុំកើតឡើង នៃជាតិខុត្ត ជកៈ
ខុត្ត ព្យាធិខុត្ត មរណខុត្ត សោកចរិទៅខុត្ត ទោមនស្សាធ្លាយ សខុត្ត ។
បញ្ញា លោក ហៅថា ការពិចារណា ឃើញ បានដល់ ប្រាជា ការដឹង
ច្បាស់ ។ បេ។ ការមិនវង្គើង ការពិចារណា ធេមិ ការឃើញគ្រូវ ។

សុត្តផ្តូមិដកេ ខុទ្ធកគិតាយស្ស ប្តូឡូតិទ្ទេសោ ៩មាយ អនុមស្សិលិយ ខណ្ឌិយ ខ្មែតេ យោតិ សមុថេតោ ខ្លាក់តោ សមុខាក់តោ ខ្មមេណ សមុខបញ្ជា សមន្ទាត់តោ សេ វុទ្ធត់ អនុមស្បីតំ ឧុគ្គស្ស ជាតិច្បូកវាឧុខស្ស៊ី ។ គេនាមា ភកវា យោ ៤ អវិទ្ធា ឧ១ជំ ភាពភិ ជខជាខ្ញុំ ឧក្ខាង ខេង ខេសា តែស្មា ខជានំ ឧ្ទឆំ ន កល់។ ឧុត្តាស្ប ជាតិឲ្យភាពឧុខស្បីតិ ។ (១៩៧) យុន្នំ អុំពុទ្ធិទ អក្សិត្តិ នោ អញ់ តំ បុន្ទាម តធិស្បី (គូហ៍ តាថំ នុ និក វិតវត្តិ និឃំ ជាតិជ្ជាំ សោកចាំផ្លូវញ្ នេះ ទេ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត តថា ហ៊ុំ តេ វិធិតោ ឯ២ ឧម្មោ ។ សុត្តតូចិជិក ខុទ្ធកតិកាយ កូឡូតិខ្ទេស

បុគ្គលជាអ្នកអែបនៃប មូលម៉ិត្រ ជិតជិត កៀកកើយ ផ្ដែកផ្ដួល កើតឡើងជាមួយ ប្រកបដោយការពិបារណាឃើញ គឺបញ្ហានេះ បុគ្គល នោះ លោកហៅថា អ្នកពិបារណាឃើញ ព្រោះហេតុនោះ ទើបទ្រង់ ត្រាស់ថា ជាអ្នកពិបារណាឃើញខ្លាំជាតិ ជាដែនផ្ដើមកើតនៃខុក្ខ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា

បុគ្គលមិនចេះ តែងធ្វើនូវទបធិច្បិកើតឡើង បុគ្គលល្ងំទៅ នោះ រមែងបានខុត្តព្រើយ។ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលកាល ដឹងច្បាស់ ជាអ្នកពិហាណោ ឃើញ នូវជាតិជាដែនផ្ដើមកើត នៃខុត្ត មិនគប្បីធ្វើនូវទបធិទ្បើយ ។

(១៥៧) (មេត្តគូទូលថា) យើងខ្ញុំ បានខូលស្បូរសេចត្តិណា
ព្រះអន្តបានត្រាស់ប្រាប់សេចត្តីនោះ ដល់យើងខ្ញុំ យើងខ្ញុំសូម
ស្បូរសេចត្តីឯទៀត ចំពោះព្រះអន្ត សូមព្រះអង្គសំដែងសេចត្តី
នោះ អ្នកប្រាជទាំងឡាយ ធ្វង់ទ្ បេះផង ជាតិជាជង សោក:
នឹងបរិទៅ:ផង ដោយប្រការដូចម្ដេចហ្នំ សូមព្រះអង្គជាមុនិ
ដោះស្រាយនូវទេបាយជាគ្រឿងធ្វង់នោះ ដល់យើងខ្ញុំ ព្រោះ
ព្រះអង្គជាបច្បាស់ធម៌នោះ ហើយ ។

មេត្តធ្ងមាណរិកញ្មញ្ញានិទ្ធេសោ

មេត្តគូមាណវិកប្បញ្ញាតិខ្ទេស

(១៩៤) ពាក្យថា យើង១៉ូបានខូលសួរខ្លាំសេចក្តីណា ព្រះអង្គបាន
គ្រាស់ប្រាប់សេចក្តីនោះដល់យើង១៉ូ គឺយើង១៉ូបានសួរ បានសូម បាន
អាពធនា បានដ្រះថ្នាច់ពោះសេចក្តីណា ។ ពាក្យថា ព្រះអង្គបានគ្រាស់
ប្រាប់សេចក្តីនោះ ដល់យើង១៉ូ គឺ ព្រះអង្គបានសំដែងប្រាប់សេចក្តីនោះ
ពន្យល់សេចក្តីនោះ បញ្ជាតួសេចក្តីនោះ ផ្តួចផ្តើមខ្លាំសេចក្តីនោះ បើក
សេចក្តីនោះ ចែកសេចក្តីនោះ ធ្វើឲ្យពក់សេចក្តីនោះ ប្រកាសសេចក្តី
នោះ ដល់យើង១៉ំ ហេតុនោះ (លោកសួរថា) យើង១៉ូបានខូលសួរខ្លាំ
សេចក្តីណា ព្រះអង្គបានគ្រាស់ប្រាប់សេចក្តីនោះ ដល់យើង១៉ំ ។

(១៥៧) អធិប្បាយពាក្យថា យើងខ្ញុំសូមសួរសេចក្តីឯ ទៀតចំពោះ
ព្រះអង្គ សូមព្រះអង្គសំដែងសេចក្តីនោះ អ្នកប្រាជ្យទាំង ឡាយ ធ្វង់ ឃេះផង
ជាតំដាន់ផ សោកៈនឹងបរិទៅៈផង ដោយប្រការដូចម្តេចហ្នុំ ត្រង់ពាក្យថា
ដោយប្រការដូចម្តេចហ្នុំ គឺជាសំនួរចំពោះសេចក្តីសង្ស័យ សំនួរចំពោះ
សេចក្តីងឿងធ្លប់ សំនួរចំពោះផ្លូវបែកជាចំពាមពីរ សំនួរចំពោះហេតុ
ច្រើនយ៉ាង ថា យ៉ាងនេះថ្នេហ្នុំ មិនមែន ខេច្ចហ្នុំ ដូចម្តេចហ្នុំ ដោយប្រកាវ
ដូចម្តេចហ្នុំ ហេតុនោះ (លោកសួរថា) ដោយប្រការដូចម្តេចហ្នុំ ។ ពាក្យថា
អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ គឺអ្នកប្រាជ្ញ បណ្ឌិត អ្នកមាន ប្រាជ្ញា អ្នកមាន យោបល់
អ្នកមានញាណ អ្នកមានការ ឈ្ងេងយល់ អ្នកមាន ប្រាជ្ញាចុះធ្លាយ ។

សុគ្គត្តបិដិពេ ខុទ្ធកតិកាយស្បា ពូឡូតិទ្ទេសោ

នុំឃន្តិ កាមោយំ ភហេឃំ និដ្ឋោឃំ អាវិជ្ជោឃំ ។ ជាតិត ហា ត្រស់ ត្រស់ ស្គាន់ តម តម ហ ហ សត្ថិតាយេ ជាតិ សញ្ជាតិ ជុំគ្គាំ ជិត្តិ ក្រោ ។ ៨០៣ ហេ តេសំ តេសំ សត្តាធំ តម្ល មគ្គ សត្តនិកាយ ៩៣ និរណេតា ខណ្ឌិច្ចុំ ចាល់ថ្វុំ វល់ត្តខតា អាយុនោ សំហាន ឥន្ត្រិយានំ មរិទា. កោ ។ សោកោត ញាតិព្យសធេន វា ដុដ្ឋស្ប កោតព្យខានន វា ដុដ្ឋស្បា ភេតព្យខានន វា ដុដ្ឋស្បាស់លេខ ។ ដុដ្ឋស្បា និឌ្ឌិត្យស នេន ្ស ដុដ្ឋសុរី ដុយ្យ ឈ្លួន ទេ មាន ទេ ម កត្តរា ម្ចាស់ មាន ស្ត្រ មាន នៅក្នុង មាន ស្ត្រ មាន ស្ត្រ ស្ត្ សេកោ សេខ៣ សេខិតត្តំ អន្តេសោកោ អន្តោមរិសេតោ អន្តោធា្រោ អន្តោមរិទ្ធាយោ ខេត្តសោ ១ ជ្ហៃ យុខា នេះមានស្បំ សេក្សស្ទំ ។

សុត្តតូចិជិក ខុទ្ធកតិកាយ កូឡូតិខ្ទេស

ពាក្យថា ឧឃ: ពុនដល់ ឧឃ:គឺកាម ឧឃ:គឺកព ឧឃ:គឺខិដ្ឋ ឧឃ:គឺ អវិជ្ជា ។ ពាក្យថា ជាតិ បានដល់កំណើត ការកើតព្រម ការចុះកាន់គកិ ការផ្តួចផ្តើមឡើង ការកើតឡើងចំពោះ ការប្រាកដឡើងខែទន្ធ ការ បានចំពោះនូវអាយតនៈ នៃពួកសត្វនោះ ។ ក្នុងសត្វនិកាយនោះ ។ ។ ពាក់ថោ ជា ជានដល់ ការចាស់ ការត្រាំគ្រា ការបង្គោះធ្មេញ ការស្តាសត់ កាជ្រេញជ្រីវ៉ស្សុក ការរួញថយអាយុ ការបាស់ទុំ នៃឥន្ទ្រិយ របស់ពួកសត្វនោះ ។ ភ្នងសត្តខិតាយនោះ ។ ភាក្សបា សោក គឺ ការសេកស្ដាយ អាការជាទីសោកស្ដាយ ភាពនៃកាវ សេកស្តាយ ការសត្វវាងក្នុង ការស្រាញនវាងក្នុង ការក្រៅវាងក្នុង ការពេលពលខាងក្នុង អាការជាធិសញ្ជប់សញ្ជឹងខែចិត្ត ការអាក់អន់ចិត្ត សរគិការរសាត របស់បុគ្គល ដែលត្រូវសេចក្តីនៃសញាតិ ប៉ះពាល់ ឬត្រូវសេចក្តីវិនាសនៃកោគ: ចំពោល ត្រូវសេចក្តីវិនាសគ៌រោគ ចំពោល ឬត្រូវសេចក្តីវិនាសស័ល ច៉ះពាល់ ត្រូវសេចក្តីវិនាសគីទិដ្ឋិ ច៉ះពាល់ ឬ ប្រគបដោយសេចក្តីវិនាសណាមួយ ឬក៏ត្រូវខុត្តធម៌ណាមួយ ប៉ះពាល់ ។

មេត្តគូមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ទេសោ

ត្សេខប្រេខ ឈាន្យេសចេខ ឯ ឌុឌីសា ឃេមនាមា-ខេត ឯ ដុដ្ឋកា មេសាសខេត ឯ ដុដ្ឋកា ភ្នំហ-ត្យស នេន វា ដុដ្ឋសរ្ត និដ្ឋិត្យស នេន វា ដុដ្ឋសរ្ត នរយន្តរេច ង ឧទ្ធឧក្មេខ ជុជ្ជសារី សុខេយុ សូរេចៈ ឋ អាខេវិស ចរិធេវិស អាខេវិតត្តំ ចរិធេវិតត្តំ ហ. ten မေလးေက နိဗ္ဗီလားက လာလဗျော လာလဗျာ. យាធា សាលាស្នាល់តេត្ត ។ គេ៩ ឧ ជី៣ វិតវេធិ និឃំ ជាតិជ្ជាំ **សោ**កាបរិទ្ធវញ្ជាតិ កាម៉ ជី១ និឃញ្ ជាតិជួរញ្ជូ សោកកញ្ចុ បរិច្ចវញ្ចុ សុវត្ថិ ឧសភ្ជិ បស្ថិ សមត្ថមន្ទ នៃស្រ្ទិស្ស ស្ត្រី ស ជាតិជ្លាំ សោកមេវិធ្នាញ ។

(១៦០) នម្មេ មុខ សាខុ វិយាគេ ពេលនៃ នេខ្លិ យំ បុទ្ធាមិ យំ យាទាមិ យំ អជ្ឈសាមិ យំ មសា ខេមិ ។ មុខិតិ មោខំវុទូតិ ញា ឈំ យា ខញ្ញា ខជាឧទា ។ ខេ។

មេត្តធ្លូមាណវិកញ្ញញ្ញានិទ្ទេស

ពាក្យថា សេចក្តីទ្បីកទ្យល់ គឺ ការទ្បីកឡូល អាការយំ អាការទ្បីកទ្យល ភាពខែការយំ ភាពខែការៗ ឹកៗល ការទួញរៀបពប់ ការគោលរៀបពប់ ការរៀបក្ខុជែល ៗ ការ ពេលរំលឹក អាការ ខែការពោលរំលឹក ភាព នៃការពោលរំលឹក នៃចុគ្គលដែលត្រូវសេចក្តីវិនាសញាតិប៉ះពាល់ ថ្មត្រូវ សេចក្តីនាសកោត: ម៉ឺញល់ ត្រូវសេចក្តីនៃសកោតប៉ះពាល់ ឬត្រូវសេចក្ត វិទាសសិលប៉ះពាល់ ត្រូវសេចក្តីវិនាសគីរិដ្ឋិច៉ះពាល់ ឬប្រកបដោយសេចក្ត វិទាសណាមួយ ឬក៏ត្រូវទុក្ខធម៌ណាមួយប៉ះពាល់ ។ ពាក្យថា អ្នកប្រាជ ទាំងទ្យាយត្នុងត្យ:ផង ជាតិជា ៨ង រសាក:និងបរិទៅ:ផង ដោយប្រការ ដ្ចម្តេចហ្មី បានសេចក្តីថា អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ ធ្ងាឡើង ធ្ងងកាត់ ឈានកន្ទង៍ ប្រព្រឹត្តកន្ទង៍ នូវត្ឃ:ផង៍ នូវជាតិជាកផង៍ នូវរេសក:បរទៅ: ធង ដោយប្រការដូចម្ដេច ហេតុនោះ(លេកសួរថា) អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ ធ្វើត្បៈផង ជាតិជាពផង សោកៈនឹងបរិវៈផង ដោយប្រការដូចមេចហ្វី។

(១៦០) អធិប្បាយពាក្យថា សូមព្រះអង្គ ជាមុនិ ដោះស្រាយ ទូវទេបាយជាគ្រឿងធ្ងង់នោះ ត្រង់ពាក្យថា នោះ គឺខ្ញុំព្រះអង្គ ទូលសួរសេចក្តីណា សូមសេចក្តីណា អាពធនាសេចក្តីណា ដ្រះ ថ្វាចំពោះសេចក្តីណា ។ ពាក្យថា មុនិ សេចក្តីថា ញាណ លោកហៅថា មោន: បាននាងប្រាដ្ឋា ការដឹងច្បាស់ ។ បេ ។

សុត្តតូចិដិកេ ខុទ្ធកនិកាយស្ស ក្អឡូនិទ្ទេសោ

អមោយោ ជម្មាំឲយោ សម្មាធិដ្ឋិ ។ ភភក ភេជ ញាណេន សមជ្ជាក់តោ មុខិ មោនប្បត្តោ ។ តំណិ មោនយោធិ កាយមោនេយ្យំ ដើមោនេយ្យំ មនោះ មោនេយ្យំ ។

តាតមំ តាយមោធេយ្យំ ។ តិវិជាធំ តាយធុច្ចុំ-តាជំ បញ្ជាធំ តាយមោធេយ្យំ តិវិជំ តាយសុចាត់ យុំ ភាយមរិញ្ញា ភាយមោធេយ្យំ មរិញ្ញាសមាតតោ ខេត្ត កាយមោធេយ្យំ កាយេ ជន្ទាកស្ប មហាធំ តាយមោរេយ ត្រាយសង្ខារេបា ខេត្តជា្ន-សមាបត្តិ កាយមោធេយ្យំ ៩៩ កាយមោធេយ្យំ ។ កាត់ម៉ា វិទី ទោលេហ្សំ ។ ខេត្តព្ទិស ជំ វិទីឧុទ្ធាំ-តាន បញ្ជូន វត្តមេខេយ្យ ខេត្តចំ វត្តមន្ត្ ဦး မေးချောင်း မေးချောက် မေးချောက် နည်း မေးချောင်း ក្ខាត្ត ក្រុម ខេត្ត ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មាញ ខ្មាញ ខ្មាញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មែញ ខ្មែញ ខ្មែញ ខ្មែញ ខ្ម វិទី ទោ នេយ្យំ វិទាយ នន្ទភកស្បូ ខហានំ វិទី ទោ-ខេណា រុទ្ធអង្គារខ្វុរខោ ៩៦៣៧២២មុខ រុទ្ធ-មោធយ្យំ ឥនំ វឌី ទោធេយ្យំ ។

សុត្តខ្ពស់ជាក ខុខ្មកនិកាយ បូឡនិទ្ទេស

ការមិនវង្វើង ការពិហារណាធមិ ការឃើញត្រូវ ។ ព្រះមានព្រះកាត ប្រកបដោយញាណ នោះ ទើបទ្រង់ព្រះនាមថា មុនិ ព្រះអង្គដល់នូវ មោន: ។ មោនយ្យ: ៣ គឺ កាយ មោ នេយ្យ: វិថី មោ នេយ្យ: មនោ-

កាយ មោ ខេយ្យ: តើដូច ម្ដេច ។ ការលះបន់កាយ ខុច្ចតៃ ញ
ឈ្មោះថា កាយ មោ ខេយ្យ: កាយ សុច្ចវិត បា ឈ្មោះថា កាយ មោ ខេយ្យ: ញា ណ មា ខកាយ ជា កាយ មោ ខេយ្យ: ញា ណ មា ខកាយ ជា កាយ មោ ខេយ្យ: មា ប្រ កាយ ខេយ្យ: មា ប្រ កាយ ខេយ្យ: មា ប្រ កាយ ខេយ្យ: មា ប្រ កាយ ខេឃ្លាះថា កាយ ខេឃ្លាះថា កាយ ខេឃ្លាះថា កាយ ខេឃ្លាះថា កាយ ខេឃ្លាះ មគ្គប្រកប ដោយ ការ កំណត់ដំង ឈ្មោះថា កាយ ខេឃខេឃ្លាះ ការលេខ ធំនេទ្ធ កាតក្នុងកាយ ឈ្មោះថា កាយ ខេឃខេឃ្លាះ ការលេខ គឺ ខេត្ត ក្នុងកាយ ខេឃ្លាះថា កាយ ខេឃខេឃ្លាះ កាល ខេឃខេឃខេឃ្លាះ ។

វិចីមោនេយ្យ: តើដូចម្ដេច ។ ការលះបន់វិចីខុច្ចតែ ៤ ឈ្មោះថា វិចីមោនេយ្យ: វិចីសុចតៃ ៤ ឈ្មោះថា វិចីមោនេយ្យ: ញាណមានវាហ ជាការម្មណ៍ ឈ្មោះថា វិចីមោនេយ្យ: ការកំណត់ដឹងខូវវាហ ឈ្មោះថា វិចីមោនេយ្យ: មគ្គប្រកបដោយការកំណត់ដឹង ឈ្មោះថា វិចីមោនេយ្យ: ការលះបង់់ធន្ទឹកគក្នុងវាហ ឈ្មោះថា វិចីមោនេយ្យ: ការរលត់វិចីសង្ខាវ នឹងខុតិយជ្ជានសមាបត្តិ ឈ្មោះថា វិចីមោនេយ្យ: នេះ វិចីមោនេយ្យ: ។

មេត្តគូមាណវិកៗញ្ញានិទ្ទេសោ

តោយមុខ វាយមុខ ម នេះមុខិមណ្សាំ មុខ មោ ខេយ្យសម្បីខ្ញុំ អាហុ សព្វប្បាយធំ តាយមុខ វាយមុខិមណ្សាំ

១ម. មុខគោត ។

មេត្តធ្លូមាណរ៍ក**ប្បញ្ញាសិទ្ចេស**

មនោមោ ខេយ្យ: តើដូចម្ដេច ។ ការលះបន់មែ នោទុក្ខតៃ ៣
ឈ្មោះថា មនោមេខេយ្យ: មនោសុចវិត ៣ ឈ្មោះថា មនោមោខេយ្យ:
ញាណមានចិត្តជាការម្មណ៍ ឈ្មោះថា មនោមោខេយ្យ: ការកំណត់
ដឹងិចិត្ត ឈ្មោះថា មនោមេខេយ្យ: មគ្គប្រកបដោយការកំណត់ដឹង
ឈ្មោះថា មនោមេខេយ្យ: ការលះបង់ជន្ទរាគក្នុងចិត្ត ឈ្មោះថា
មនោមេខេយ្យ: ការលេតចិត្តសង្ហាគើសញ្ញា វេទយៈតែនិរោធសមាបត្តិ
ឈ្មោះថា មនោមេខេយ្យ: ខេះ មនោមេខេយ្យ: ។

អ្នក (ប្រជ្ញ ទាំងឡាយ បាន គោលខ្លាប់គ្គួល ដាកាយមុន ជា វាហមុន ដាម នោមុន ដាអនាសារមុន ដែលបរិបូណ៌ ដោយ មោនយ្យ: ថាជាអ្នកល ខេង់ខ្លាក់លេសទាំងីពួង អ្នក (បាជ ទាំងឡាយបាន គោលខ្លាប់គ្គល ដាកាយមុន ជាវាហមុនិ ជាម នោមុន ជាអនាសារមុន ដែលបរិបូណ៌ ដោយ មោ នេ ខេប្រៈ ថាជាអ្នក លាងប្បាប ហើយ ។

មុន មាន ៦ ពួក ដែលប្រកបដោយមោនេយ្យធមិ ទាំងនេះ គឺ
អាគារមុន ១ អនាគារមុន ១ សេក្ខមុន ១ អសេក្ខមុន ១ បច្ចេកមុន ១ មុនមុន ១ ។ អាគារមុន តើដូចម្ដេច ។ ពួកជន
ណា ជាអ្នកគ្រប់គ្រង់ផ្ទះទេ តែមានព្រះនិព្វានឃើញហើយ មាន
សាសនធមិដ៏ង៍ច្បាស់ហើយ ពួកជននេះ ឈ្មោះថា អាគារមុន ។

សុត្តនូបិឝិពេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស ក្ខុឡនិទ្ទេសោ តាតមេ មស្សារត់ពេល ។ លេ នេ ឧដិទ្ធា ខ្ទឹង-បខា វិញាតុសាសនា ៩(៩ អនាការមុខយោ ។ ញ សត្ត សេក្ខា សេក្ខមនយោ ។ អហេ នោ អសេ-ស្នឹងខណា ។ ឧធ្វើម្នាស់ដំប៉ា ឧធ្វើម្នេកលោ ។ តថាតតា អរមាន្តោ សម្មាសម្ពុធ្វា ទុខិទុខយោ ។ ន មោខេន មុន ហោតិ ម៉ូន្ឌីរេខា អរិន្ទុសុ យោ ខ តុលំ៖ បក្កយ្ឋ វេមានាយ បណ្ឌិតោ ទាទាធិ បរិជ្ជេំនិ ស មុខិ នេះ សោ មុខិ យោ មុខាត់ ខុកោ លោកោ មុខិ តេខ បុរុច្ចតិ ។ អសតញ្ សតញ្ ញត្វា ជម្មុំ អជ្ឈត្តិញ ពេលខ្មែរ ខ សព្វលេខគេ នេះឧដ្ឋស្មើស ជិច្ឆា

យោ សោ សង្គ្មាលមតិទូ សោ មុខិតិ ។

សុគ្គន្តប់ដាក់ ខុទ្ទកនិកាយ បូឡូតិខ្ទេស

អនាគារមុន តើដូចមេប ។ ពួកបុគ្គលណា ជាបព្ទជិត មានព្រះ ខិត្វានឃើញ ហើយ មានសាសនធមិដឹង**ច្បា**ស់ហើយ ពួកបុគ្គ**ល**នេះ ឈ្មោះថា អនាគារមុខ 🔭 សេក្ខបុគ្គលទាំងទ្បាយ ៧ ពួក ឈ្មោះថា សេត្តមុនិ ។ ព្រះបច្ចេកពុទ្ធទាំងទ្បាយ ឈ្មោះថា បច្ចេកមុនិ ។ ព្រះគថា-គតទាំងទ្បាយ ជាអរហន្តសម្មាសមុខ ឈ្មោះថា មុខមុន ។ បុគ្គលល្ង ខ្មែរ ជាអ្នកមិនចេះ មិនឈ្មោះថា មុន ដោយការសៀម ខេ លុះតែបុគ្គលណា ជាបណ្ឌិត កាន់យកធម៌ដ៏ប្រសើរ វៀរឡូវបាប ទាំងទ្បាយ ដូចបុគ្គលអ្នកថ្មឹងខ្លួវរបស់ដោយជញ្ជូង បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា មុខ បុគ្គលនោះខេពឈ្មោះថា មុខ ដោយហេតុនោះ បុគ្គលណា ដងីនូវប្រយោជន៍ទាំង ៤ ក្នុងលោក បុគ្គលនោះ លោក ហៅថា មុខ ដោយហេតុនោះ ។

បុគ្គលណា ដ៏ង់នូវធម៌របស់ពួកអស់ព្យូរស់ផង របស់ពួក
សប្បុរសផង ដ៏ងំនូវអាយតន: ១ាងក្ងេផង វាងក្រៅផង
ក្នុងលោកទាំងពួង ជាបុគ្គលដែល ទៅតានឹងមនុស្សទាំង
ព្យាយបូជា ហើយ កន្ងង់ផុតនូវបណ្តាញគឺកំលេសជា គ្រឿង
ជាប់ចំពាក់ បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា មុខិ ។

មេត្តអូមាណវិកប្បញ្ញានិ៍ទ្វេស

សាជុ វិយាគកោហ៍និ សាជុ អាចិត្តាហ៍ នេះ សេហិ បញ្ហាបេហិ បដ្ឋបេហិ វិវាហិ វិភជាហិ ខុត្តា-និការាហិ បកាសេហ័និ តម្មេ មុនី សាជុ វិយា-ការាហិ ។

(១៦១) នថា ហ៊ី នេ វិឌិនោ ឯស ជម្មោនិ នថា ហ៊ី នេ វិឌិនោ ញានោ នុលិនោ និវិនោ វិកាវិនោ វិក្ខនោ ឯស ជម្មោនិ នថា ហ៊ី នេ វិ-ឌិនោ ឯស ជម្មោ ។ នេនាហ សោ ព្រាហ្មណោ

យន្តំ អបុទ្ចិទ្ធ អកាំត្តយឺ នោ
អញ្ជាំ តំ បុទ្ធាម តធិជ្ឈ (ព្រូហ៌
កាខំ ធុ ជ័រ វិតស្តេំ ដុំឃំ
ជាតិជ្ជាំ សោកទេវិទូវេញ្
តម្មេ មុធិ សាជុ វិយាការោហ៌
តថា ហំ នេ វិធិតោ ឯស ជម្មោតិ ។

មេត្តតូមាណវិកច្បញ្ញានិទ្ទេស

ពាក្យថា សូមព្រះអង្គដោះស្រាយ គឺសូមព្រះអង្គប្រាប់ សំដែន បញ្ជាត្ត តាំងទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យកក់ ប្រកាស ហេតុនោះ (លោកសូរ ថា) សូមព្រះអង្គជាមុន ដោះស្រាយខ្លាំទបាយជាគ្រឿងធ្ងង់នោះ ។ (១៦១) ពាក្យថា ព្រោះព្រះអង្គជាបច្បាស់ធមិនោះហើយ គឺ ព្រោះព្រះអង្គជ្រាប ស្គាល់ ថ្វឹង ពិចារណា ឈ្វេងយល់ប្រាកដខ្លាំធមិ នោះហើយ ហេតុនោះ (លោកសួរថា) ព្រោះព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់ធមិនោះ

យើង ខ្ញុំ ជានទូលសូរសេចក្តីណា ព្រះអង្គបានត្រាស់ ប្រាប់ សេចក្តីនោះ ដល់យើង ខ្ញុំ យើង ខ្ញុំសូមសូរសេចក្តីឯទៀត ចំពោះព្រះអង្គ សូមព្រះអង្គ សំដែងសេចក្តីនោះ អ្នកប្រាជ្ញ ទំន ទ្វាយ ធ្វើងឱ្យមៈផង ជាតិជាជង សោក: នឹងបរិទៅ:ផង ជោយប្រការដូចម្តេច ហ្នុំ សូមព្រះអង្គ ជាមុន ដោះសោយនូវ ទេជា យជាគ្រឿង ធ្វើងនោះ ដល់យើង ខ្ញុំ ព្រោះព្រះអង្គ ជាបធម៌នោះហើយ ។

សុត្តស្ថិតិកេ ខុខ្ខាត់៣២ស្ស កូឡត់ខ្មែស (១៦৮) កិត្តយិស្សាមិ តេ ជម្ងំ (មេត្តកូតិ ភគវា) ជំដ្ឋ ជម្មេ អជីតិហំ យំ វិចិត្តា សតោ ចរំ តរេ លោគោ វិសត្តិកំ ។

(១៦៣) កិត្តយិស្សាមិ គេ ជម្មត្ត អាធិកាល្យ-ကို မေးရွံ့အတျကို စ်းဟေလာဒအတျကို လာနို့ សត្យតា នៃ គោលមរិច្ចណាំ មាំសុន្ធំ ក្រុញចាំឃំ ចត្តារោ សត់ប្បដ្ឋាធ ចត្តារោ សម្មប្បាស្នេ ចតាកេ ឥឌ្ធិទា ខេ ខញ្ជាំ ខ្លែបាន ខញ្ជា ពលានិ សត្ត ពោជ្ឈ-នេ៍ មរិយ៍ អដ្ឋតំកាំ មក្ខំ ធិញ្ចាញ ធិញ្ចាកាមិធិញ្ **ខ**ជខន់ ភាគលិស្សិម នេសិស្សិម ខេត្តខេស្សិ បដ្ឋបេសភ្លូម រ៉ាស់សុទ្ធ វិភជិស្សាម៌ «ត្តានិកាស្សែ<mark>ម</mark>ិ បកាស់សារ្មត់ កាត្យសារ្ម គេ ១៩ ។ មេត្ត ត់ ក់ត្ស ន ស្រាញ្ឈាំ ជាខែន អាលមត់ ។

សុត្តស្ថិដិក ខុទ្ធកនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស (១៦៤) (ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា ម្នាល មេត្គ) តថាគតនឹង ស់ដៃង៏ធម៌ដល់អ្នក ដែលជាធម៌ ជាក់ច្បាស់កង្ខន ចំពោះ ធម៌ដែល ឃើញ ហើយ ជាធម៌ដែលបុគ្គលមានសតិ ដឹង ហើយប្រព្រឹត្ត ឧប្ប័ធ្នុងវិសត្តភាគណា ក្នុងលោកបាន ។ (១៦៣) ៣ក្សុឋា ត្ឋានត្រឹងសំដែងធែម ដល់អ្នក គឺត្ឋាគត្រង់ ស់ដែង នឹងពន្យល់ នងែបញាត្ត នឹងតាំងទុក្ខ នឹងបេក នឹងបែក នឹង ធ្វើឲ្យកក់ នឹងប្រកាស នូវប្រាហ្មប្រេធមិ ដំបរិសុទ្ធបរិប្ចូណិទាំងអស់ ព្រមទាំងអត្តនឹងឲ្យញ្ជូន: មានលំអក្នុងខាង ដើម មានលំអត្រង់កណ្ដាល មានលំអក្នុងទីបំផុតផង នូវសតិហ្សដ្ឋាន ៤ ផង នូវសម្មហ្វភាន ៤ ផង នុវឥទ្ធិបាល ៤ ផង នូវឥន្ទ្រិយ ៥ ផង នូវពល: ៤ ផង នូវពោជ្យង្គ:៧ នូវមគ្គព្រះសីរ ប្រកបដោយអង្គ ៤ ផង នូវព្រះនិត្វា**ន** ផង ផង នូវបដ់បេខា ជាដំណើរ ទៅកាន់ព្រះខិញ្ចានផង ហេតុ នោះ (១ង៍ ត្រាស់ថា តថាគត់នឹងសំដែងធម៌ ដល់អ្នក ។ ពាក្យថា មេតុគ្

មេត្តតូមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ទេសោ

(១១៤) ច្ចុជ្ជេ ខាតេ មច្ចុខ្សាប់ ខ្យុជា ខាតេខ្មុំ ច្ចុជ្ជ ខធ្មេ ញានេ ខធ្មេ នុល់នេ ខធ្មេ នំរំនេ ខធ្មេ កែ-វិតេ ខម្មេ វិក្សាត ខម្មេ សត្វេ សង្ខារា អភិទ្ធាតិ ។ បេ ។ យុត្តិញ្ចាំ សមុឧឃ១ម្នំ សត្វត្តិ និកេខ១ម្ន ត្តដើ ខ គើ ឃានេ ខ គើ ខំហ្គុន ខ គើ ខ្សុខេ ខ គើ រុស្សនេ ខត់ វូទំនេ ខត់ខ្មុំ ភូវគ្សិ ខ្មុំ ខេត ត្រព្ធ ។ អនុង ខ្យុ ខ្យុ ខ្មុំ ត្រូ យិស្បាម សមុឧយេ ឧដ្ឋ សមុឧយំ ភេ៩យិស្បាមិ មក្ដេ ខ្យុំ មក្ដុំ ភាមហ្គុស្សាម ខ្មុំក្រោះ ខ្យុំ ខ្ញុំ បេត្ យនុញ្ចម្សិត្ត ស្រុង ្រ្ទី នុំ នើ នគើ យនុញ្ច. សុក្គម ។ អ៩៧ ជំដ្ឋ ជម្មេ សន្តិដ្ឋិតាំ អភាលិតាំ ស្វាន្សំ ខ្មុំ ខ្មុំ ២៩៣្មុសប្រិត្តខ្មុំ ខ្មុំ ខាតិ ឯ

មេត្តគូមាណរិកប្បញ្ញានិទ្ចេស

(១៦៤)អធិប្បាយតាត្យថា ដែលជាធម៌ជាក់ច្បាស់ក្នុង១៩០ កោះធម៌ ដែល ឃើញ ហើយ ត្រង៍ពាក្យថា ចំពោះធម៌ដែល ឃើញ ហើយ គឺចំពោះ ធម៌ដែលឃើញ ធម៌ដែលដឹង ធម៌ដែលថ្មឹង ធម៌ដែលពិចារណា ធម៌ដែល ឈ្មេងយល់ ធម្មិដលច្បាស់ហើយថា សង្គារធមិទាំងពួងមិនទៀង។បេ។ ចំពោះធម៌ដែលឃើញ ធម៌ដែលថ្មីន៍ ធម៌ដែលពិចារណា ទៀដជាធម្មតា ធម្មជាតទាំងអស់នោះ មានករិយាវលត់ទៅវិញជាធម្មតា ហេតុនោះ តឋាគតន៍ងសំដែងធម៌ ដែលឃើញហើយ យ៉ាងខេះខ្វះ ។ មួយ ទៀត តថាគតខឹងសំដែងទុក្ខ ចំពោះទុក្ខដែល ឃើញ ហើយ ខឹងសំដែង សមុខ័យ ចំពោះសមុខ័យដែលឃើញហើយ នឹងសំដែងមគ្គ ចំពោះមគ្គ ដែលឃើញ ហើយ នឹងសំដែងនិរោធ ចំពោះនិរោធដែលឃើញ ហើយ ហេតុនោះ តឋាគតនឹងសំដែង ចំពោះធម៌ ដែលឃើញហើយ យាងនេះខ្លះ ។ មួយទៀត គុណជាតដែលបុគលគប្បីឃើញជាក ច្បាស់ដោយ១ខ្ពង់ត្រូងបច្ចុប្បន្ន ជាគុណឲ្យផលមិនរង់ចាំកាល ជាធមិ ហាក់ដូចជានឹងរហៅថា អ្នកចូរមកមេលចុះ ជាធមិត្តរូបង្គោនមកទុកក្នុង ទ្នេហ្ខ ជាធម្មជ្រក្សាជ្ញសំនិទ្យាយ គប្បីជំងឺជាក់ច្បាស់ចំពោះទ្ន ហេតុខោះ តថាគតនឹងសំដែនីចំពោះធម៌ ដែលឃើញហើយ យ៉ាងខេះ ទុះ ហេតុនោះ (ទ្រន់ត្រាស់ថា₎ ចំពោះធម៌ដែលឃើញហើយ

សុត្តខ្ពប់ជីពេ ខុទ្ទកនិកាយស្យ កូឡូតិខ្ទេសោ

អនីតិហន្តិ ន ៩តិហំ ន ៩តិកាំបយ ន បម្ប-បយ ន ប៉ដកសម្បធាយ ន តក្កាហេតុ ន ន-យហេតុ ន អាការបរ៉ាតក្កេន ន និដ្ឋិនិជ្ជានក្ខ-ន្តិយា សាមំ សយមភិញ្ញាតំ អត្តបច្ចុក្ខិ ជម្មុំ ក-ដយ់ស្បាមីតំ និដ្ឋេ ជម្មេ អនីតិហំ ។

(១៦៩) យំ វិឌិត្តា សត្រា ខរត្តិ យំ វិឌិត៌
កាត្តា តុលយ៍ត្វា និរយ៍ត្វា វិកាវយ៍ត្វា វិក្វត៌
កាត្តា សត្វេ សន្លារ អនិទ្ធានិ ។ ខេ ។ យន្តិញ្ចុំ
សមុខយឧទ្ទំ សត្វខ្ពុំ និរោនឧទ្ទន្តិ វិឌិន៌ កាត្វា
តុលយ៍ត្វា និរយ៍ត្វា វិកាវយ៍ត្វា វិក្វតំ កាត្វា ។
សត្វេតិ ខត្វបា ការសោររាំ សត្វោ ការយ
កាយឧបស្បាសតិច្បដ្ឋាន៌ ការ៉េស្គោ សត្វោ ។ខេ ។
សេវ វុឌ្ធនិ សត្វា ១ ខរត្តិ ខរស្ពោ វិទ្ធព្វេ វិទ្ធព្វេ សត្វា
សំរើយខ្ពោ វាត្តេញ ទាល់ខ្លោ យខេត្តា យាខេត្ត
សំរិយខ្ពោ វាត្តេញ ទាល់ខ្លោ យខេត្តា យាខេត្ត
ស្វា សំរិយខ្ពោ វិទ្ធព្វ សត្វា សត្វា ខរស្ពា ប្រទេ

សុគ្គត្តប៊ីដឹក ខុទ្ទកគិកាយ ក្លូឡូតិទ្ទេស

ពាក្យថា ដែលថាធមិជាក់ច្បាស់ក្នុង១៩ គឺតថាគតសំដៃង៍ធមិ ដែល គ្រាស់ដឹងឯង ដោយខ្លួនឯង ដាក់ច្បាសចំពោះ១៩ មិនមែន ដោយអាងីថា ដូច្នេះ ៗ មិនមែន ដោយព្ទថាដូច្នេះៗ មិនមែន ដោយទំនៀម មិនមែន ដោយ ការផ្សិតាមតម្រា មិនមែន ដោយហេតុនៃ សេចក្តីត្រិះរិះ មិនមែន ដោយហេតុ នៃការយល់ មិនមែន ដោយសេចក្តីរិះគិតតាមអាការ: មិនមែនតាមសេចក្តី ឃើញការពិនិត្យនឹង សេចក្តីចូលចិត្ត េហេតុ នោះ (ខ្រង់ត្រាស់ថា) ដែល ជាជម្ងឺជាក់ច្បាស់ក្នុង១៩ ចំពោះធមិដែល ឃើញ ហើយ ។

(១៦៥) ពាក្យថា ជាធម៌ដែលបុគ្គលមានសតិ ជំងឺ ហើយប្រព្រឹត្ត
សេចក្តីថា បុគ្គលធ្វើ ថ្វីងឺ ពិបារណា ឈ្វេងយល់ ធ្វើឲ្យប្រុកដេខូវិឌមិ
ណា ឲ្យច្បាស់ថា សង្គារទាំងពួងមិន ខៀង ។ បេ ។ ធ្វើ ថ្វីងឺ ពិបារ
ណា ឈ្វេងយល់ ធ្វើឲ្យប្រុកដេខូវិធតិឲ្យច្បាស់ថា ធម្មជាតណាមួយ មាន
គិរិយា គើតឡើងជាធម្មតា ធម្មជាតទាំងអស់ នោះ មានគិរិយារលត់ទៅ
វិញជាធម្មតា ។ ពាក្យថា មានសតិ គឺបុគ្គលមានសតិ ដោយ ហេតុ ៤ គឺ
បុគ្គលខំ វើននូវិតាយានុបស្សនាសតិប្បជ្ជានក្នុងតាយ ឈ្មោះថា មានសតិ
។ បេ ។ បុគ្គលនោះ លោក ហៅថា អ្នកមានសតិ ។ ពាក្យថា ប្រព្រឹត្ត
គឺបុគ្គលកាលត្រាច់ វគ្គាត់ សម្រេច ប្រព្រឹត្ត វក្សា យាត្រា
យាត្រាទៅ ហេតុនោះ (ខ្ងឺត្រាស់ថា) ជាធម៌ដែលបុគ្គលមានសតិ
ជំងឺ ហើយប្រព្រឹត្ត ។

មេត្តធូមាណរិកៗញ្ញាធិខ្មេរសា

(១៦៦) នារេ លោកេ វិសត្ថិកាន្តិ វិសត្ថិកា វុទ្ធ តណ្តា យោ វាតោ សារាតោ ។ មេ ។ អភិជ្ឈា លោកោ អគុសលម្ងលំ ។ វិសត្ថិតាត់ តេចត្រូន សៃត្តិកា ។ សៃតាត់ សៃត្តិកា ។ វិសាលាតិ សៃត្តិកា ។ សែតាតិ សៃត្តិកា ។ វែសក្តីតំ សៃត្តិកា ។ សំសំពេធ័ត៌ សៃត្តិកា ។ វិសំវាធិតាត់ សៃត្តិកា ។ សៃមូលាត់ សៃត្តិកា ។ វិស៩លាត់ វិសត្តិកា ។ វិសមវិភាកាត់ វិសត្តិកា ។ វិសាលា វា បន សា ឥណា រូបេ សធ្វេ ឥន្វេ រសេ ដៅដ្ឋីត្រូ ក្សាល កាណេ អាជសេ លាកេ យសេ ខស់សេ សុខេ ខំ៧ ខំណ្ឌូខាតេ សេនាស-នេ កំហន់ប្រុយកេសដូចវិត្តា៤ ភាមជាតុយា រូបនាតុយា អរុបនាតុយា តាមកវេ រុបកវេ អរុបកវេ អត់តេ មភាគតេ បច្ចុប្ប្ជ ជំដួសុតមុសវិញាត-ព្វេស្ត ឧម្មេស វិសជា វិត្តភាគិ វិសត្តភា ។

មេត្តធ្លូមាណរិកប្បញ្ញានិទ្ទេស

(១៦៦) ភាក្យថា គហ្វីគូងវិសត្តិភាគណា ក្នុងលោកបាន សេចក្តីថា គណា លោកហៅថា វិសត្តិកា បានដល់ពគ: ភគ:មា $oldsymbol{s}$ ក់ទ្បាំង រ បេ ។ អភិជ្ជា លោក: អកុសលមូល ។ សំនួរត្រង៍ពាក្យ ឋា វិសត្តិកា ដែលឈ្មោះថាវិសត្តិកា តើដោយអត្តដូចមេួច ។ ឈ្មោះ វិសត្តិកា ព្រោះជាធម្មជាតិផ្សាយទៅ ។ ឈ្មោះវិសត្តិកា ព្រោះ ទូលាយ ។ ឈ្មោះវិសត្តិកា ព្រោះលាទៅ ។ ឈ្មោះវិសត្តិកា ក្រោះ រួញ្ជា ។ ឈ្មោះវិសត្តិកា ព្រោះពោលខុស ។ ឈ្មោះវិសត្តិកា ព្រោះមាន ថ្ងស់ ថ្ងៃ ថ្ងៃ ប្រសាធិត្ត ហោះមានផ្ទៃ មាតិស ។ ឈ្មោះ វិសត្តិកា ព្រោះមានគ្រឿងបរិភោគជាពិស ។ មួយទៀត ឈ្មោះវិសត្តិកា ព្រោះតណ្តានោះ ជាកំលេសជាតិដ៏ខូលាយ ផ្សាយលៅ ត្រជាងលៅ កង់រួប ស់ឡេង ក្នុំន រស់ ផ្សព្វ ត្រកូល គណៈ អាវាស លាក យស សេចក្តីសរស៊េរ សុ១ ចាំរ ចិណ្ឌូពុត សេខាសន: គិល-នប្បច្ចុយកេសជួបវិទ្ធារ តាម៣តុ រូប៣តុ អរូប៣តុ តាមកព រូបតព អរុបតព សញ្ញាតព អសញ្ញាតព **ខេវ**សញានាសញ្ជាកព ឯករៅតារភព បត្តរៅការភព បញ្ជារៅការភព អតីត បច្ចុប្បន្ន ក្នុងធម្មល់ងខ្សាយ ដែលឃើញ ឮ ប៉ះពេល ឬគប្បីជំង ។ នេះ នាំ នេះ លោខេ រូកម្នុំ មេខាស ឧង្

កាន្យស់ស្ទាម នេះ ៩មុំ (មេនុក្ខ ភភភ)

ឌ្យ ឌ្ឌ មន្ទ្ទស

យំ វិនិត្យ សតោ ខាំ

តារ លោក វិសត្ថិកាន្តិ ។

[១៦៧] តញ្ជាល់ អភិនញ្ជាទំ មហេស ជម្មន្ទិ

យំវិឧត្ទាសនោ យំ តាយលោកវែសត្ថិតាំ។

សុត្តស្ថិដិក ខុទ្ធកនិកាយ ក្ខឡូនិទ្ទេស

នាក្យថា ក្នុងលោក គឺក្នុងអប្បយលេក មនុស្សលោក ទៅលោក
១ន្ធលោក ជាតុលោក អាយតនលោក ។ ពាក្យថា គហ្វីធ្ងង់វិសត្តិកា
ឥណ្ឌា ក្នុងលោកបាន បានសេចក្តីថា តណ្តាណា ឈ្មោះវិសត្តិកា
ក្នុងលោក បុគ្គលមានសតិ គហ្វីធ្ងង ធ្ងង់ទៀង ធ្ងង់កាត់ ឈានកន្ងង់
ប្រព្រឹត្តកន្ងង់ នូវឥណ្ឌាឈ្មោះវិសត្តិកានោះ ក្នុងលោក ព្រោះហេតុ
នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) គហ្វីធ្ងង់វិសត្តិកាតណ្ឌា ក្នុងលោកបាន ។
ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា

(គ្រះមានគ្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលមេត្តគូ) តថាគតនឹង
សំដៃង៍ធម៌ដល់អ្នក ដែលជាធម៌ជាក់ហ្វាស់ក្នុង១ន ចំពោះ
ធម៌ដែលឃើញហើយ ជាធម៌ដែលបុគ្គលមានសតិ ជំងឺ
ហើយប្រព្រឹត្ត គហ្វីធ្ងង់វិសត្តិកាតណ្ណា ក្នុងលោកបាន ។
(១៦៧) (មេត្តគូទូលថា) ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គីស្វែងកេ
គុណដ៏ធំ មានសតិ ទ្រង់ជ្រាបនូវធម៌ណា ជាធម៌ដ៏ទុត្តម
ហើយប្រព្រឹត្ត គហ្វីធ្ងង់វិសត្តិកាតណា ក្នុងលោកបាន
ចំណែក១ំព្រះអង្គីត្រេកហ ចំពោះធម៌នោះ ។

មេត្តធូមាណវិកប្បញ្ញាតិទ្វេសោ

(๑៦៨) តញ្ចាហំ អភិជ្ជាមីតិ ត្រ្តិ ត្រូវ វេចជំ

ព្យុ ខំ នេសជំ អនុសជ្ជំ^(๑) ។ អភិជ្ជាមីតិ ជញ្ជូមិ

អភិជ្ជាមិ មេនាមិ អនុមោខាមិ ៩ប្អូមិ សាធិយាមិ យាជាមិ បត្តយាមិ ចំហយាមិ អភិជ្យាមីតិ

តញ្ជាហំ អភិជ្ជាមី ។

(១៦៧) មហេសី ឧដ្ឋមត្តមត្តិ មហេសីតិ កោះ

ឧត្តេខ មហេសី ។ អត់វា មហន្តិ សីល់ក្ខាន្ទំ ឯសិ

ការសំ បរិយេសីតិ មហេសី ។ មហន្តិ សមាជិក្ខាន្ទំ

មហន្តិ បញ្ហាទន្ទំ មហន្តិ វិមុត្តិក្ខាន្ទំ មហន្តិ វិមុត្តិញ្ញា ណាឧស្សឧក្ខាន្ធំ ឯសិ ការសំ បរិយេសីតិ មហេសី។

មហាតា វា តាមោកាយស្ស បនាលនំ ឯសិ ការសំ បរិយេសីតិ មហេសី។

បរិយេសីតិ មហេសី ។ មហាតា វិប្បហ្វស់ស្ប បៈ
គេឧនំ ឯសិ ការសំ បរិយេសីតិ មហេសី ។ មហៈ
គោ តណ្តាសហូស្ស មព្ហានំ ឯសិ ការសំ បរិយេសីតិ មហេសី ។

សំតិ មហេសី ។ មហាតា ធិជ្ជិស់ផ្សាត់ស្ប វិចិញ្ចេសិតិ មហេសី ។

១ម. អនុសាសទំ អនុសិជ្ជំ ។

មេត្តតួមាណរ់កប្បញ្ញាន់ខ្ទេស

(၈៦៤) ៣၅၂ ခွိစ္မႈអង្គីគ្រេកអរចំពោះធម៌នោះ គ្រង់ណាក្យថា ចំពោះធម៌ទោះ គឺ ចំពោះពាក្យ គន្ធង៍ពាក្យ ខេសខា អនុសន្ធិ បេសព្រះ អង្គី ។ ពាក្យថា ខ្ញុំពេះអង្គីត្រេកអរ គឺខ្ញុំពេះអង្គស្រស់ស្រាយ ត្រេកអរ រីក្សាយ រីក្សាយតាម ស្ត្រាញ់ បនិបាន សូម ត្រូវការ ស្រឡាញ់ ជាប់ ចត្ត ហេតុនោះ (លោកពោលថា) 🤰 ព្រះអង្គ ត្រេកអរចពោះធម៌នោះ 🕽 (១៦៩) អធិប្បាយពាក្យថា ព្រះអង្គវែស្ទងរកគុណដ៏ធំ . . . ជាធម៌ ជិទត្តម សំនួរត្រង់ពាក្យថា ស្វែងរកគុណដ៏ធំ ចុះឈ្មោះថាស្វែងរកគុណ ដ៏ធំ តេដោយអត្តដូចមេខ ។ ឈ្មោះថាស្វែងរកគុណដ៏ធំ ព្រោះព្រះមាន ព្រះកាគ ទ្រង់កេ ស្វែង សុះស្វែង នូវសិលក្ខន្ធដ៏ធំ ឈ្មោះថាស្វែងកេ គុណដ៏ធំ ព្រោះ (ទង់កេ ស្វែង សូះស្វែង ខូវសមាធិក្ខុន្ធដ៏ធំ បញ្ហា. ទន្ធជ័ព វិមត្តកន្ទជ័ន វិមត្តពារណៈខស្សនក្ខន្ធជ័ន ។ មួយ ទៀត ឈ្មោះ នូវគំនរនៃងីងឹតដ៏ធំ ។ ឈ្មោះថាស្វែងរកគុណដ៏ធំ ព្រោះទ្រង់រក ស្វែង ស្វះស្វែង នូវការចំបែកនូវវិច្បុហ្វាសដ៏ធំ ។ ឈ្មោះថាស្វែង រកគុណដ៏ធំ ព្រោះទ្រង់រក ក្សែង សូះស្វែង នូវការដកឡើង ន្ទាសរគិតណាជ័ធ ។ ឈ្មោះថា ស្វែងរកគុណជ័ធ ព្រោះទ្រង់រក ស្វែង ស្វៈស្វែង ខ្លាក់ទេលុះទំលាយ ខ្លាឃ្វាបត់ទិដ្ឋិជិធិ

សុឌ្ត្តលិដកេ ខុទ្ធកតិតាយស្ស កូឡូនិទ្ធេសោ

មហ នោ មានខ្លួងសុទ្រ ទាននំ រៀស កម្មេស បរិយេ-ស់តិ មហេសី ។ មហ តោ អក់សញ្ញាស្ប វូបសម៌ ស្មា សុ ស្រុក ស្រុ ជំនុះ េ ង ង ម នេះ សំ ម ម ស ស និ ម ហេ ស ។ ម ហ នោ ភាស្ត្រ និត្តិថន ឱ្យ សម្រេស ស្វេស ស្វេស មេសេស។ មហ គោ សំសារដ្ឋសុ ្រ ខ្លួន ឯស គមស៍ បរិយេ-ស់ត មហេសី ។ មហ តោ សត្តាបស្បាន៌ ស្សា ត់ក្រោស់ ខ្យាល់ស្ទី ខ្យាស់ ។ ឧសាខា ខ្យាស់ ជន្តី ស្ត្រ និស្ន ស្រុស ស្រាស ស្រុស ស្រាស ស្រុស ស្រាស មហ គោ ជម្មីជស្បី និស្សិបក្ខុ វាម្យា សុស្ត្រ សុស្ត្រ សិត្តលេស ។មហ នេស្តឲ្យដ្ឋា នេមហ នេ្សមួញ។ ជា នេ មហ ្គេ ឥឌ្គិល នេ មហត្ថានិ ឥឌ្គ្រិយ និ មហត្ថា. និ តហានិ មហន្តេ តោជ្ឈង្កែ មហន្តិ មរិយ៌ អដ្ឋឆ្និក មក្តុំ មហន្តុំ បរមន្ត្តំ អមនុត្ត និញ្ចុន្ត ឯស៊ា គវេស៊ា មរយេសត មហេស ។ មហេស គ្នេហ៍ វ សត្តេហ៍ ងស់ នេះ កម្សា ទោយស់ នោ កញ្ចាំ ក្នុ ភេឌ្ស ភាហំ ខេដ្ឋខេយុ ភាហំ នព្រះសាភា ខែប្រសាំ ។

ឈ្មោះថាស្វែងកេតុណដ៏ធំ ព្រោះខ្រង់កេ ស្វែង សូះស្វែង ន្ទាការទំលាក់ ចុះខ្លាំ (ន័ត៌មាន ដែល ។ ឈ្មោះថាស្វែងកេតុណដ៏ធំ គ្រោះ () ន៍កេ ស្វែង ស្ទៅស្ទជ នូវការរម្វាប់នូវអភិសង្ហាដើត ។ ឈ្មោះថាស្វែងកេតុណដ៏ត គ្រោះទ្រង៍រក ស្វែង សូវស្វែង នូវការរើឡើងនូវត្យ:ដ៏ជំ ។ ឈ្មោះ ថាស្វែងកេតុណដ៏ធំ ព្រោះទ្រង់កេ ស្វែង សូះស្វែង នូវការដាក់ចុះនូវភារ: ដ័ព្ធ។ ឈ្មោះថាស្វែងកេតុណដ៏ចំ ព្រោះ ទ្រង់កេ ស្វែង សូះស្វែង ទូវការ ផ្តាចថង់ខ្លាំសំសារដ្តដ៏ធំ ។ ឈ្មោះថាស្វែងកេតុណដ៏ធំ ព្រោះច្រង់កេ ស្វែង សុះស្វែង នូវការលេត់នូវកំដៅដ៏ធំ ។ ឈ្មោះថាស្វែងរកគុណដ៏ធំ ព្រោះ (១៨រក ស្វែង ស្វះស្វែង នូវការរម្ងាប់សេចក្តីរោលពលដ៏ធំ ។ ឈ្មោះថាស្វែងរកគុណដ៏ធំ ព្រោះច្រង់កេ ស្វែង សូះស្វែង នូវការ លេកឡេីងខ្លាំ ខេងគឺធម៌ជំនំ : ឈ្មោះថា ស្វែងកេគុណដ៍ធំ ព្រោះច្រន់ រក ស្វែង សុះស្វែង ខូវសេតិហ្វេញនធំធំ សម្បញ្ជានជ័ធ ឥទ្ធិថា «ជំធំ ឥន្ទ្រិយដ៏ធំ តលៈដ៏ធំ តោដ្ឋង្គ:ធំ មគ្គជំប្រសេរប្រកបរវាយអង្គិ ៤ ដ៏ធំ អមគនិត្វាខខានអគ្គដ៏ក្រែលែងដ៏ធំ ។ មួយទៀត ឈ្មោះថាស្វែងកេគុណ ជ័ត ក្រោះពួកសត្វ មានសត្តជំពំ កេ ស្ងៃង ស្វះស្វែងថា ក្រះ ពុទ្ធគង់ក្នុងទីណា គ្រោះមានត្រះភាគ គង់ក្នុងទីណា ត្រះអង្គជាទៅភា ប្រសេរជាងខែវតាគង់ក្នុងទីណា ព្រះអង្គថានរៈដ៏ក្រៀវក្វាង់គក្នុងទីណា 🛪

មេត្តគូមាណវិកប្បញ្ញាត់ទ្វេះសា

ឧទ្ទទ្ធមន្តិ ឧទ្ទទ្ធទី វុទ្ធតិ អមតំ ឧិត្វាន់ យោ សោ សព្ទសង្ខាសេមទៅ សព្ទបនិច្បនិនិស្សក្តោ តណ្ហាទៈ យោ វិកតោ និកេដោ និត្វានិ ។ ឧត្តមន្តិ អក្តិ សេដ្ឋ វិសេដ្ឋ ចាមោក្សិ ឧត្តមិ ២វ៉ា ឧទ្ធុត្តិ មហេសី ឧទ្ទទ្ធមិ ។

(១៧០) យំ វិឌិត្តា សគោ ខរត្តិ វិឌិត គេត្វា តុល.
យំត្វា និវិយិត្វា វិអាវយិត្វា វិអ្វនិ គេត្វា សព្វេ សឌ្ឋា។
វា អនិទ្វាតិ ។ ខេ ។ យន្តិ៍ញ្ជាំ សមុខយនម្មំ សព្វន្តិ
នំពេននម្មន្តិ វិឌិត គេត្វា គុលយិត្វា និវិយិត្វា វិអាវយំត្វា វិភូនិ គេត្វា ។ សតោនិ ខត្វហិ គោវណេហិ
សតោ កាយេ គោយានុខស្សួលសតិខ្សីដ្ឋានិ អាវេឌ្លា
សាតា ។ ខេ ។ សោ វុឌ្ធិ សតោ ។ ខរត្តិ បញ្ជា
វិខ្សាញ វីវិធិត្វា សតោ ខាំ ។
យាខ្សែញ វិធិត្វា សតោ ខាំ ។

មេត្តតូមាណរីកេញញ្ញានិទ្វេស

តាក្យថា ជាធមិជិទុត្តម សេចក្តីថា អមតនិត្វាន លោកហៅថា ធមិ ជិទត្តម បានទាន ការម្យាប់សង្ខារទាំងពួន ការរលាស់ចោលទបធិទាំង ពួង ការអស់តណ្ណា ការប្រាសចាកតម្រេក ការរលត់ និត្វាន ។ ពាក្យថា ទត្តម គឺធម៌ជាក់ពូល ប្រសើរ ប្រសើរសៃស ជាប្រធាន ខ្ពង់ខ្ពស់ ថ្ងៃថ្ងា ហេតុនោះ (លោកពោលថា) ព្រះអង្គស្វែងកេ គុណដ៏ធំ... ជាធម៌ដ៏ទុត្តម ។

(១៧០) ៣ក្យូថា មានសតិ ជ្រាបច្បាស់ ខ្លាំធមិណា ហើយ
ប្រព្រឹត្ត គឺធ្វើឲ្យច្បាស់ ថ្នឹង ពិចារណា ឈ្វេងយល់ ធ្វើឲ្យប្រាក់ដប់
សង្គារទាំងព្រឹមខែទៀង ។ បេ។ ធ្វើឲ្យច្បាស់ ថ្នឹង ពិចារណា
ឈ្វេងយល់ ធ្វើឲ្យប្រាកដប់ ធម្មជាតឯណានីមួយ មានកំរិយា
កើតឡើងជាធម្មតា ធម្មជាតទាំងអស់នោះ មានកំរិយារលត់ទៅវិញ
ជាធម្មតា ។ ៣ក្យូជា មានសតិ សេចក្ដីថា មានសតិដោយហេតុ ៤គឺ
បុគ្គលចំរើនិកាយនុស្សនាសតិប្បដ្ឋានក្នុងកាយ ឈ្មោះថា អ្នកមានសតិ
។ បេ។ បុគ្គលនោះ លោក ហៅថា អ្នកមានសតិ ។ ៣ក្យូថា ប្រព្រឹត្ត
គឺប្រព្រឹត្ត ត្រូតគ្រា សម្រេច ទៅ ក្រោ យាគ្រា យាគ្រាទៅ
ហេតុនោះ (លោក ពោលថា) មានសតិ ជ្រាបច្បាស់ ខ្លាំធមិណា
ហេតុនោះ (លោក ពោលថា) មានសតិ ជ្រាបច្បាស់ ខ្លាំធមិណា

សុត្តនូបិនកេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស ក្ទឡន់ខ្ទេសោ

[១៧១] គរ លោក វិសត្ថិកាន្តិ វិសត្ថិកា វុទ្ទ តណា យោ រាគោ សារាគោ ។ មេ ។ អភិជ្ជា លោក អគុសលម្ងល់ ។ វិសត្តិភាតិ គេនេះត្រូន សៃត្តភា ។ បេ ។ សៃដា វិត្តភេត សៃត្តភា ។ លោ-តេត្ត អភ្ជាយលោក ។ បេ។ អាយុត្នលោកេ។ តម លោក សៃត្តិគត្តិ យា សា លោក វិ-សត្ថិកា លោគេ នំ វីសត្ថិកំ សតោ នយេ្យ ឧត្តមេយ្យ បត្តមេឃ្យា សមត្ថកាមេឃ្យា វិត្តមេត្តយ្យាត់ តារ លោក វិសត្តិកំ ។ គេលា ស ស្រា-ស្មាណោ

តញ្ចាហ់ អភិជ្ជាទី មហេសី ជម្មត្តមំ យំវិជិត្យា សាតោ ចរំ តាពេលាគេវិសត្តិការ្តិ។

សុត្តតូចិជិក ខុទ្ធកនិកាយ កូឡូតិទ្ទេស

(១៧១) ៣ក្សថា គប្បីធ្វូងវិសត្តិភាគណា ក្នុងលោកបាន សេចក្ដី ថា តណា លោកហៅថា វិសត្ថិកា ធានដល់ វាគ: វាគ:មានកំឡាំង វ បេ វ អភិជ្ជា លោក: អកុសលមូល ។ សំនួរត្រង៍ពាក្យថា វិសត្តិកា ចុះឈ្មោះវិសត្តិកា តើដោយអត្តដូចមេច ។ ថេ ។ ឈ្មោះវិសត្តិកា ្រោះផ្សាយ ទៅ ត្រដាង ទៅ ។ ពាក្យថា ក្នុងលោក: គិក្ខុងមហុយ លោក ។បេ អាយតនលោក ។ ពាក្យថា គប្បីធ្ងំវិសត្ថិកាត្ណាក្នាលោក បានសេចក្តីថា ត្ណាណា ឈ្មោះវិសត្តិកា ក្នុងលោក ព្រះមហេស មានសត់ គហ្វីធ្ង ធ្ងង់ខ្យើង ធ្ងងកាត់ ឈានកន្ងង ប្រព្រឹត្តកន្ងង ន្ទវិសត្ថិភាតណ្ហានោះ ក្នុងលោក ហេតុនោះ (លោកពោលថា) គប្បី ធ្វង់វិសត្តិកាត្ណា ក្នុរលេកជាន ។ ហេតុនោះ ព្រាហ្មណ៍នោះពោលថា ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គស្វែងកេន្តវគុណដ៏ធំ មានសត ទៃខ្លុំជ្រាបច្បាស់ នូវធម៌ណា ជាធម៌ជំទំត្តមហើយប្រព្រឹត្ត គប្បិត្តនិធម្មវិសត្តិភាគណាក្នុងលោកជាខ ចំណែក ខ្ញុំ ព្រះអង្គឹ ត្រេកអរ ចំពោះធម៌នោះ ។

មេត្តត្វមាណរិកប្បញ្ញានិទ្ធេសោ

(១៧២) យុគ្គិញ្ចាំ សម្បូជាជាសំ (មេត្តូត្តិ កក្វ)

នទ្ធំ មនោ ខ្លះលញ្ចាច ឧជឿ

រានេស ឧទ្ទិញ និវេសឧញ្

បនុដ្ឋ វិញាណ៍ កក ន តិដ្ឋេ ។

ខេត្តធ្លូមាណវកឫញ្ញាន់ទ្វេស

(១៧៤) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលមេត្ត) អ្នកបើ ដឹងច្បាស់ នូវធម្មជាតំណាមួយ ទាំងទាងលើ ខាងក្រោម នឹង « ទឹងគឺកណ្ដាល ហើយ អ្នកក្លាប ខ្លោបង់ ខ្លាសែចក្ដ ត្រេកត្រអាលផង សេចក្តីប្រកាន់ផង វិញាណផង ក្នុងធម្មិល្អ ទៀប ឃុំ ខេត្ត (១៧ភា) ពាក្យថា អ្នកបើដឹងច្បាស់នូវធម្មជាតិណាមួយ គឺបើអ្នក ដឹងច្បាស់ ដឹងទូទៅ ដឹងវិសេស ដឹងចំពោះ យល់ច្បាស់ នូវ ជម្មជាតិណាមួយ ហេតុនោះ (ស្រង់ត្រាស់ថា) អ្នកបើដឹងច្បាស់ខ្លូវ ជភ្ជុំ មួយ គឺ ស្រុះ មាន ស្រុះ មាន ស្រុះ ហៀប ហើយ ស្រុះ មាន ឈ្មោះ ថា មេត្តគ្ល ។ ពាក្យថា ព្រះមានព្រះភាគ នុំ: គឺជាពាក្យហៅ ដោយគោរព ១ បេ។ ការបញ្ចេត្តថា ព្រះមានព្រះកាគ នេះ (កើត) ញោះការគ្រាស់ដឹង ហេតុនោះ (មានពាក្យថា) **ព្រះមានព្រះភា**គ ត្រាស់ថា ម្នាលមេត្តគ្ (១៧៤) ភាក្យា ទាំងទាងលើ ទាងក្រោម នឹងខេធឹង គឺ កណ្ដាល អធិប្បាយថា អនាគត លោក ហៅថា វាង៍លើ វ អត់ត លោក ហៅថា ខាងក្រេម បច្ចុប្បន្ន លោក ហៅថា ខទឹង

គតណ្តាល ។ ទៅលោក លោក ហៅថា វាងលើ ។

សុត្តស្ដៃពេល ខុទ្ធានិកាយល្ប បូត្សនៃ សេ មេសមគ្គភា ។ មេខាត់ មេសមគ្គភា ។ មេខាត់ មេខា ខេត្ត មេខា ខេត្ត

(១៧៥) ឯតេសុ ឧត្តិញ និវេសឧញ បន្ត្រី វិញ្ញាណំ កវេ ឧតិខ្នេតិ ឯតេស្វតិ អាចិក្ខាតែ-សុ ឧសិតេសុ បញ្ជប់តេសុ បន្តប់តេសុ វិវិតិត សុ វិកជិតេសុ ឧត្តានិកាតេសុ បកាសិតេសុ ។

តិយេញ្ជាបិ មជ្ឈេតិ វេទជ្ឈេតិ វុធ្ធំ អនោ

ខ្មាញ ខ្មាញ ។

សុត្តតូមិ៨ក ខុទ្ធកនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

នាយ លេក លេក ហៅថា ខាងក្រោម 🤊 មនុស្ស លេក លេក ហៅថា ខទឹងគឺកណ្ដាល ។ ពាក្យថា ខាងលើ បានដល់ កុសលធម៌។ ពាក្យ ទាងក្រោម បានដល់ អកុសលធម៌ ។ ពាក្យថា ខនឹងគឹកណ្ដាល បានដល់ អព្យាកតធម៌ ។ ពាក្យថា ខាងលើ បានដល់ អរុបពាតុ ។ ភាក្សា ភាគីក្រោម បានដល់ តាម**៣**តុ ។ ភាក្សា ខេទ្ធិគិតណ្តាល បានដល់ រូបជាតុ ។ ពាក្យថា វាងលើ បានដល់ សុ**១វេ**៤នា ។ ពាក្យថា វាងក្រោម បានដល់ខុត្តវេទនា ។ ពាក្យថា ខទឹងគឺកណ្ដាល ទានដល់ អនុក្ខុមសុខវេននា ។ ពាក្យថា ខាងលើ គឺខាងលើអំពីថាត ដើនទ្បើងទៅ ។ ពាក្យថា ខាងក្រោម គខាងក្រោមតាំងពីចុងសក បុះមក ។ ភាក្សាថា ខ្លង គឺកណ្ដាលធ្ងានដល់ កង្ខិតាក់កណ្ដាល១៩ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ភាងលើ ភាងក្រោម នឹងទទឹងគឺកណ្ដាល ។ (១៧៤) អធិប្បាយពាក្យថា អ្នកចូរបន្ទោបដ៍ នូវសេចក្តីត្រេក សេចក្តីប្រកាន់ផង ត្រុអាលផងី

ត្រអាលផង សេចត្តប្រកានផង វិញ្ញាណផង ក្នុង ធម្មទាំង
ទ្បាយ ទុះ ចេញ ខេម្មិនបិតនៅ ក្នុងកព ត្រង់ពាក្យថា ក្នុង ធមិ ទាំង ទ្បាយ ទុះ គឺក្នុង ធមិទាំង ទ្បាយ ដែល គេថា គត ព្រាប់ សំដែង បញ្ជាត ភាំង ទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យកក់ ប្រកាស ហើយ ។

មេត្តត្អមាណរិកប្បញ្ញាតិខ្មេរសា

នខ្លុំ ថ្ងៃទី សណា បោ វាកោ សារាកោ ។ មេ ។ អភិជ្ជា លោភោ អគ្គល់ទូលំ ។ ជំរេសជន្ថំ ខ្វេ តិបាសថា នណាធិបាសថា ខ និឌ្ឌិធិបាសថា ខ ។ កាត្រា តណ្ឌាធិវេស្ស ។ យាវតា តណ្ដាស់ខ្លាំ គេធ ។បេ ។ អយុំ តណ្ហានិឋេសលា ។ ភេតមា ឧ៍ដ្ឋិធិឋេសលា ។ វីសត់វត្តា សក្តាយឧដ្ឋ ។ ខេ ។ មយំ ឧដ្ឋិថិវេសៈ នា ។ មនុដ្ឋ វិញ្ហាសន្និ បុណ្យក់សខ្លាំស្រមាគត់ វិញ -ណំ អបុត្តាភសន្ត្វាសេសគន់ វិត្តាណំ អធេញ្ជាភសៈ ជ្ញាស្រស់ នៃ ស្រួញ ស្រុស ស្ត្រី ស្រុស ស្ត្រី ស្រុស ស្រាស ស្រាស ស្រាស ស្រាស ស្រាស ស្រាស ស្រាស ស្រាស ស្រាស ស្រុស ស្រាស ស្រុស ស្រាស ស្ **ឧញ្ អក់ស**ខ្លាស្រែមាក់ត្សា វិញ្ហាណំ ឆ្លួ មនុជ្ជ ឧុឧ ខឧុឧ ៩៣ ខ៩៣ វិយោឧេហ៍ ត្បូត្តិការេហ៍ អនភាវន្តមេហ៊ីតិ ៧តេសុ ឧច្ចិញ្ច ជិក្សេនញ មនុជ្ជ វិញ្ហាណ៍ ។ ការ ជ តិដ្នេត ភកគិ ខ្លេ ភក តាមក្រុ ច មដ្ឋសុទ្ធិ កោ ច បុខត្តាហ ។ កាតាមោ កាម្មករេ ។ ម្**ញា**ភិសន្តាពេ អម្**ញាភិស**ន្នាពេ អនេញ្ជាភិសន្នាពេ អយ់ តាម្មាហេ ។ តាតមោ បន្ទិសឆ្នំ កោ បុខពុវេ ។

មេត្ត**ធ្ងមាណរិកប្បញ្ញានិ**ទ្ទេស

តណា លោក ហៅថា សេចក្តីត្រេកត្រអាល បានដល់ពគ: វាគ:មាន ត់ទុំក្នុង ។ ២ ។ អភិជ្ជា លោក: អកុសលមូល ។ ពាក្យថា សេចក្តីប្រកាន់ ធ្លានដល់សេចក្តីប្រកាន់ ២ គឺ ការប្រកាន់គឺតណ្ដា ១ ការប្រកាន់គឺ ៖ ជ្ញុំ ១ ។ ការប្រកាន់ គិតណា តេដ្ឋបម្រេច ។ ពោល គឺតណា មានកំណត់ត្រឹមណា ។ ថេ ។ នេះ សេចក្បែកាន គិតណា ។ សេចក្បូមកាន់គឺ ខិដ្ឋ គេដូចមេច ។ សក្ខាយ ខិដ្ឋមានវិត្ត២០ ។ បេ ។ នេះ សេចក្តីប្រក្រាន់គឺ ខិដ្ឋិ ។ ពាក្យថា ចូរបន្ទោបង់វិញាណ សេចក្តីថា វិញ្ញាណប្រកម ដោយបុញ្ជាក់សង្គារ វិញ្ញាណប្រកមដោយ អបុញ្ញាតិសង្ខារ វិញ្ញាណប្រកប ដោយអានេញ្ញាតិសង្ខារ ។ អ្នកចូរ ភ្លាក់ រណៈសំ បន្បាត់ ថាត់ លះ ប្រាន បន្ទោបង៍ ធ្វើឲ្យវិទាស ធ្វើមិនឲ្យមានថែបភាព ខ្លួវសេចក្តីត្រេកត្រអាលផង នូវសេចក្តីប្រកាន់ ធង៍ ខ្ពុវនិញ្ញាណ ប្រកបដោយអភិសង្គារផងី ក្នុងធម៌ទាំងឡាយនោះ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) អ្នកចូរបន្ទោបង់ សេចក្តីត្រេកត្រមាលផង សេចក្តីប្រកាន់ផង វិញ្ញាណផង ក្នុងគេមិទាំងឡាយទុះ ។ ភាក្យាភព របស់បទថា មិនបិតនៅក្នុងភព យុខដល់ភព ៤ គឺកម្មភព ១ បុនពុព គឺបដ់សន្ធ ១ ។ កម្មភព តើដូចម្ដេច ។ គឺបញ្ជាក់សង្ខារ អបុញ្ជាក់សង្ខារ អនេញាកិស្សារ នេះ កម្មភព ។ បុន្តពុពតិប្រឹស្ស ត្រីដូចមេច ។

សុក្តីខ្លួចិន្តិកេ ខុទ្ធកនិកាយស្បូ កូឡូនិទ្ទេសោ មជិស្ស៊ិតា គ្រា មេខ៣ សញ្ញា សង្ខារា វិតារណ៍ មញ្ចុំ ខេត្ត មាន ស្រុង ស្រុង ស្រុង ស្រុង ស្រុំ ជំរោសឧញ្ អភិសន្ធ័ាសេខាគតញា វិញ្ញាលាំ ភាម្ម. អាញ ជន្មស្និត្ត ប្រសព្ធ ប្រសព្ធ វិយេខេស្ត ព្យន្និតាពេរត្ត មជ្ឈន្ន័មេឆ្នោ កាម្មភព ជ ក៏ដ្ឋេយ្យ បឌ៌សន្ធំគោ បុនត្តម ១ តិឌ្នេយ្យ ១ សន្តិឌ្នេយ្យាត់ ប្រជាវិញ្ហា ស្រ ជា នេះ ។ នេះ ស្រ ក្នុង។ យុឌ្ណាំ សម្បាល់ស្នាំ (មេត្តូត ភេសា) ឌុខ្ញុំ ម នេះ ទ័របញ្ហាចំ ម ដោ ឋានេស ខច្ចិញ ចិបសេចញ្ បន្ស វិសាល ភាវ ន ន៍ដេន។ [១៧៦] រៅវិសារ សតោ អច្បមត្ថោ ក់ក្ខុ ខាំ ហាតា មមាយតាជំ ជាតិជ្ជាំ សោកចរិន្ទវញ្ ម្រេះ រួមិ ឧឧយោកា ខេម្មិ រ

សុត្តសូចិជិក ខុទ្ទកនិសយ កូឡូមិទ្ទេស

រូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ដែលប្រកបដោយបដិសន្ធិ
នេះ បុនក្កពតិបដិសន្ធិ ។ ពាក្យថា មិនបិតនៅក្នុងភព គឺបុគ្គល
កាលលះបន់ បន្ទោបន់ ធ្វើឲ្យវិទាស មិនឲ្យមានបែបភាព ខូវសេចក្តី
ត្រេកត្រមាលផង ខូវសេចក្តីប្រកាន់ផង ខូវវិញ្ញាណដែលប្រកប ដោយ
អភិបង្ហាធេង ខ្លុវសេចក្តីប្រកាន់ផង ខូវវិញ្ញាណដែលប្រកប ដោយ
អភិបង្ហាធេង ខ្លុវសម្មភពផង ខូវបុនក្កពតិបដិសន្ធិផង ចើបមិនគប្បី
បិតក្នុងកម្ភាព មិនគប្បីបិតនៅ មិនគប្បីតាំងនៅ ក្នុងបុខក្កពតិបដិសន្ធិ
ហេតុនោះ (ខ្ពង់គ្រាស់ថា) អ្នកចូរបន្ទោបងវិញ្ញាណ ខើបមិនបិត
នៅក្នុងភព ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា

(ព្រះមានព្រះកាតត្រាស់ថា ម្នាលមេត្តគូ) អ្នកបើដឹងិច្បាស់នូវ
ជម្មជាតិណាមួយ ទាំង១ាងលើ ១១៦ក្រេម នឹងទទឹង
គឺកណ្ដាលហើយ អ្នកចូរបន្ទោបង់ នូវសេចក្ដីត្រេកត្រអាល
ផង សេចក្ដីប្រកាន់ផង វិញាណផង ក្នុងធម៌ទាំងទ្បាយគុំ៖
ចេញ ទើបមិនបិតនៅក្នុងកព

(១៧៦) ភិក្ខុមានការនៅយ៉ាងនេះ មានសតិ អ្នកមិនប្រហែស លះបង់សេចក្តីប្រកាន់ ហើយប្រព្រឹត្ត ជាអ្នកចេះជំងឺ នប្បី លះបង់ នូវទុក្ខ គឺជាតិ ជា សោក: នង៍បរិទៅ: ក្នុ លោកនេះបាន ។

មេត្តត្លូមាណរិកច្បញ្ញានិទ្ធេសោ

(១៧៧) ឃុំរំហោរ សនោ អព្យម ត្តោភិ ឃុំវិញាតែ ន់ទ្រុំញូ និមសន្យា អភិសន្នាសេសភគ្គា វិញ្ញាណ៍ កម្មវិញ ខដ្ឋាធិកាញ ពុខព័រ ខជិញ ខ្លា វិធោ-ដេនោ ព្យ័ន្ធិតេយនោ អនការន៍មេនោធិ ឃុំវិហារី។ សតោតិ ខេត្តបាំ ការណេបាំ សតោ កាយេ កា យានុបស្បាសតិច្បីដ្ឋាន ការ៉េ កោ ។ បេ ។ សោ វត្តិសាតោ ។ អព្យមតោតិ សក្តាត្តារ៉ា សានចូការ៉ា អដ្ឋសភារ អន្តោលនៅត អធិកាត្តព្រោ អនិកាត្តព្រ អព្ទឹង ស្នេស សេស ខេត្តស សេស អព្វវិទ្ធិ ប ကာက မမ္မေလာက**ါ၌ ကေ** မန္မ ငးသီး ညေတ-មោ ខ ឧស្សាយោ ខ ឧស្សាន្បី ខ អព្យនិកនិ ខ សតិ ខ សម្បជិញ្ញា អាតប្បំ ខភាជ អភិជ្ជាជំ អនុយោតោ អព្ទមានោ គា្សលេស ១ម្នេស

១ម. ឥត្ត តត្ត ។

មេត្តធ្ងមាណរិកប្បញ្ញានិទ្ទេស

(១៣៧) អធប្បាយពាក្យថា មានការនៅយាំងនេះ មានសត់ អ្នក មិនប្រហែស ត្រង់ពាក្យថា មានការនៅយាំងនេះ គឺកិត្តកាលលះបង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យមាខបែបភាព នូវសេចក្តីត្រេកត្រអាល ផង៍ នូវសេចក្តីប្រកាន់ផង៍ នូវវិញាណដែលប្រកបដោយអភិសង្ខារធង៍ នូវកម្មភពផង៍ នូវបុនព្រគ្គបដិសន្ធិធង៍ ហេតុ នោះ (ស្រង់ត្រាស់)ថា មាន ការ នៅយាងនេះ ។ ពាក្យថា មានសត់ គឺបុគ្គលមានសត់ដោយ ហេតុ ៤ គឺបុគ្គលចំរើនកាយានុបស្សនាសតិហ្វដ្ឋាន ក្នុងកាយ ។ បេ ។ បុគ្គលនោះ លោក ហៅថា អ្នកមានសត់ ។ ពាក្យថា អ្នកមិនប្រហែស គអ្នក ធ្វើដោយគោរព ដូកធ្វើមិនឈប់ អ្នកប្រព្រឹត្តមិនរួញព មានបំណងមិន ជាក់ចុះ មានធុរៈមិនជាក់ចុះ អ្នកមិនប្រហែលក្នុងកុសលធម៌ គឺបានខាង ចំណង ការព្យាយាម សេចក្តីខ្មីឃ្វាត ការប្រឹងប្រែង ការមិនថយក្រោយ សតិនិធីសម្បជ្ជញៈ ការ១៖ខែ្ម ការជ័កល់ខុក ការអធិជា្ជន ការប្រកប រឿយ។ ការមិនធ្វេសប្រហែស ក្នុងកុសលធម៌ទាំងនោះថា អង្គាល ណា អាត្មាអញទ**ឹងបំពេ**ញសីលក្ខុន្ធ ដែលមិខ**ទាន់ពេ**ញ ឬជ្រោម ដ្រៃងីទុកខ្លាស់លក្ខខ្ន ដែលពេញហើយ ដោយប្រាជា ក្នុងធម្មនោះ

សុត្តត្តបំដកេ ខុទ្ធកតិកាយស្ស កូឡូតិទ្វេសោ

តាលាហ^(១) អចរ៉េច្យុំ ក សមាច្រុំ ថ្ងៃ វិមុត្តាធ្វំ (២) ម៉ឺមុ-សានស្បានក្នុំ តត្ត មញ្ញាយ អនុក្សាយ**ប្រឹ**ត្ត យោ តត្ត ជាស្ពោ ខ ក្សាមោ ខ ខុសកួរយោ ខ ខុសេត្ត ខ មឲ្យដឹកធី ខ សត់ ខ សម្បជ្ជញ្ញ. ញ្ចុ មាតឲ្យ ខភាជំ អភិភ្ជាជំ អជ្យោកោ អព្យុ. មា នេះ តុសលេស ជម្មេស គណៈ អបរិញ្ញានំ(m) h ၾက္ခဲ့ မားဆၤေယာ္ပိ(b) မပ္စပ္ပါးေ h က်ားလၤေမ ជ ហេឃ្យំ អភាវិត ក មក្តុំ ភាវេឃ្យំ អស្ជិត្តតំ ក និកេនំ សទ្ធិតាមេឃ្សំ យោ សត្ថ ជញ្ចោ ខ ឯយា**មេ ខ ៩ទៅ**យោ ឧ ៩ទៅមី ឧ មសិ ជិកថិ ខ សភិ ខ សម្បជិញ្ញា អាតប្បី បភាធ អជ្ជាំ នំ អនុយោក អព្សមាភេ កុសលេសុ ឧ ខេ្មស្វត់ សំរំ ហែរ ស តោ អប្បមត្តោ ។

(១៧៤) ភិក្ខុ ម័ំ ហិត្វា មមាយិតា តែ ភិក្ខុនិ កាហ្សាណៈបុដុជ្ជិនោ វា ភិក្ខុ សេក្ខោ វា ភិក្ខុ ។

១ ម. ក្រាហ៍ ។ ៤ ម. បញ្ហុង្គូំ។ ៣ ម. អភិពាក់ ។ ៤ម. បរិពោល្ប៍។

សុត្តនូចិដិក ខុទ្ធកតិកាយ ក្ចូឡនិទ្ទេស

(ថ្ន) ចំណង ភាពស្រាម សេចក្តី១្វីឃ្វាត សេចក្តីប្រឹង់ប្រែង ការមិន ថយក្រោយ សត៌ទង់សម្បជ្រា: ការខ្វះខ្វែង ការតិកល់ទុក ការអធ្មវាន ការប្រកបរឿយ ១ ការមិនធ្វេសប្រហែស ក្នុងកុសលធមិលិងនោះថា អង្គាល់ណា អាត្មាអញទឹងបំពេញសមាធិក្ខុ វិមុតិក្ខុ វិមុត្តិញា ណ «ស្សនក្ខន្ធ ដែលមិនទាន់ពេញ នឹងជ្រោមជ្រែងទុក នូវវិមត្តិញាណ-ទស្សនក្ខន្ធ ដែលពេញហើយ ដោយបញ្ញា ក្នុងធម៌ទាំងនោះ (ថ្មក់) បំណង ការត្យាយាម សេចក្តី១្វីឃ្មាត សេចក្តីប្រឹង់ប្រែង ការមិនថយ ក្រោយ សតិនិធីសម្បជ្រញៈ ការ១៖ខ្មែង ការតិកល់ខុក ការអធិដ្ឋាន ការប្រភបរឿយ ។ ការមិនធ្វេសប្រហែស ក្នុងកុសលធមិទាំងនោះថា អង្គាល់ណា អាត្មាអញ្ទឹងកំណត់ជំងឺខ្លួវឲ្យ ដែលមិនទាន់បានកំណត់ដឹងឹ ឬនឹងលេះ នូវកំលេសដែលមិន៣៩លេះ នឹងចំរើនមគ្គ ដែលមិន៣៩ចំរើន នឹងធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លះខិរពធ ដែលមិនទាន់ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មានការនៅយាំង៍នេះ មានសតិ អ្នកមិនប្រហែស (១៧៤) ៣៩៧០ ភិត្ត របស់បទថា ភិត្តលះបង់ខ្លាំសេចក្តីប្រកាន់ ហើយប្រព្រឹត្ត បានដល់ កិច្ចជាកល្យាណបុថុជ្ជន បុកក្ដាសេត្ទ: ។

មេត្តធ្លូមាណ វិកប្បុត្តកូនិទ្ធេសោ

(១៧៧) ជាតិជ្ជាំ សោកមើត្តវញ្ ៩ នៅ វិទ្ធា ម៨ មេឃ្យ ឧុក្ខាខ្លិ ជាតិតិ យា គេអំ គេអំ អត្តាខំ
គម្លិ នម្លិ អត្តខិកាយេ ជាតិ អញ្ជាតិ វិក្កខ្លិ ខិត្តតិ្ត អភិបិត្តតិ្ត ១ធ្នាន់ ទាតុភាព អយតខានំ បដិហា
គោ ។ ៩៣តិ យា គេអំ គេអំ អត្តាខំ តម្លិ តម្លិ
អត្តខិកាយេ ជា ជិ ណេតា ១ឈ្នាំ ខ្ញុំ តាល់ខ្ញុំ វល់គ្នា
បត្តខិកាយេ ជា ជិ ណេតា ១ឈ្នាំ ខ្ញុំ ចាល់ខ្ញុំ វល់គ្នា
បត្តខិកាយេ ជា សំហាន់ ឥន្ទ្រិយានំ បរិទាកោ ។

១ម. ដហិត្វា ចហិត្វា បដហិត្វា ។

មេត្តតូមាណវិកញ្មញ្ញានិទ្ទេស

តាក្យថា ប្រព្រឹត្ត គឺប្រព្រឹត្ត ត្រូតគ្រាមើល សម្រេច ទៅ ក្សា យាគ្រា ឲ្យយាគ្រាទៅ ។ ពាក្យថា សេចក្តីប្រុកាន់ ជានដល់ សេចក្តីប្រកាន់ ៤ គឺ សេចក្តីប្រកាន់គឺតណ្ហា ១ សេចក្តីប្រកាន់គឺទិដ្ឋិ ១ ។ បេ។ នេះ សេចក្តីប្រកាន់គឺតណ្ហា ។ បេ។ នេះ សេចក្តីប្រកាន់ គឺទិដ្ឋិ ។ កិត្តលះបង់ សេចក្តីប្រកាន់គឺតណ្ហា លោស់ចោល សេចក្តី ប្រកាន់គឺទិដ្ឋិ លះបង់ សេចក្តីប្រកាន់គឺតណ្ហា លោស់ចោល សេចក្តី មានបែបភាព នូវសេចក្តីប្រកាន់ ព្រោះបោតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) កិត្តលះបង់សេចក្តីប្រកាន់ ហើយប្រព្រឹត្ត ។

(១៧៧) អធិប្បាយពាក្យថា ជាអ្នកចេះជំងឺ គប្បីលះបង់ខ្មុក្ខ គឺ ជាតំ ជា សោក: នឹងបរិទៅ: ក្នុងលោកខេះបាន ត្រង់ពាក្យ ថា ជាតំ បានដល់ កំណើត ការកើតឲ្រម ការចុះកាន់គតិ ការ ផ្តួចផ្តើមឡើង ការកើតឡើងចំពោះ ការប្រាកដឡើងនៃ១ន្ធ ការ បានចំពោះអាយតន: នៃពួកសត្វនោះ ។ ក្នុងសត្តនិកាយនោះ។ ។ ពាក្យថា ជា បានដល់ ការបាស់ ការត្រាំគ្រា ការបង្ហោះចេញ ការស្វសក់ ការជ្រួញជីវស្បែក ការរួញថយ នៃអាយុ ការបាស់ខ្ញុំ នៃឥន្ទ្រិយ របស់ពួកសត្វនោះ។ ក្នុងសត្តនិកាយនោះ។ ។

សុត្តនូប់ជំពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ប ក្ខឡន់ខ្ទេសោ

សោ ភោត ញាតិត្យស នេន វា ដុដ្ឋស្បា ភោត-ត្យស នេន្ត កំ ដុដ្ឋសរ្ជ ភេតត្យស នេន កំ ដុដ្ឋសរ្ជ សំលាញសារនេស ជន្ដសុ ្រ និឌ្ឌិញសារនេស ជន្ដសុ ្រ អញសញ្ជេស ជ ស្ស ខេត្ត សមន្ថ្តសង្ឃ មុញ-ញ ខនា សោខិតត្តិ អន្តោសោតោ អន្តោមរំសេតោ អច្ឆេញ អាស្តេចវិទ្ធា ពោះ ខេត្តសោះ ចរិជ្ជាយភា នោមនុស្ស សោគសល់ ។ យ៍នេយក់ ញាក់ព្យស នេះ វា ដុដ្ឋស្នា កោតឲ្យសនេះ វា ដុដ្ឋស្នា កោត. ត្យស នេន ក នុន្តស្បូ ស៊ីលត្យស នេន ក នុន្តស្ប ស នេះ សមញ្ជាត់តម្បា អញ្ជាញ់ ស ខេត្តជ-ម្មេន ដុដ្ឋសរ្ន អានេវេ បរិនេវេ អានេវេល បរិនេវេលា អាធវិតត្តំ បរិធេរិតត្តំ លាទោ បលាទោ វិប្បាលទោ ကေလးမျာ ကလမျာဏဆ ကလမျာဏ်နာန္ရွိ *ឥ៩គេនិតមិស្យា និឌ្ជិយា ។ ថេ ។ ឥមស្ពឺ មនុស្សាហា. តេ ។ វិទ្យាត់ វិទ្យា វិជ្ជាក់ តោ ញា ឈា វិការី មេជាវី ។

សុត្តតូចិដិក ខុទ្ធកគិតាយ ក្ខុឡូតិខ្ទេស

ពាត្យថា សោត គឺសោត គាតារសោត ភាពនៃសោក ការស្វតស្វថ ការស្រ**េញ**នក្នុងសន្តាន ការកៅក្នឹសនា**ន** ត ្ រាលក្ខសនាន អាការជាទីសញ្ចប់សញ្ចំង៍ចិត្ត ការអាក់អន់ចិត្ត សរ គឺសេក របស់បុគ្គលដែលត្រូវនៃាសញាតិប៉ះពាល់ក្តី ត្រូវនៃាសភោគ: ប៉ះពាល់ក្តី ត្រូវនៃសត្វពេធប៉ះពាល់ក្តី ត្រូវនៃសស័លប៉ះពាល់ក្តី ត្រូវ គឺទិដ្ឋិប៉ះពាល់ក្ដី ច្រកបដោយវិនាសណាមួយក្ដី ត្រូវទុក្ខធមិ ណាមួយប៉ះពាល់ក្ដី ។ ភាក្យា សេចក្ដីរ្យឹករ្យូល គឺការយំ ការ ขึ้นภาษา อาการ อาการใน อาการ อุโลอุเด ลาเลูญเปิยทย์ ลาเตาหเปียทย์ ลาเปียทย์สโสพ ๆ ကားကေလးလီက မာကားကေလးပါဗက္ပ ကေရးခဲ့ကားကေလးပါဗက္ပ របស់បុគ្គល ដែលត្រូវនៃាសញាត់ប៉ះពាល់ក្ដី ត្រូវនៃាសកោគ:ប៉ះពាល់ក្ដី ត្រូវវិនាសគឺរោគប៉ះពាល់ក្ដី ត្រូវវិនាសសីលប៉ះពាល់ក្ដី ត្រូវវិនាសគឺ ទិជ្ជិចនភាល់ក្ដី ប្រភពដោយវិនាសណាមួយក្ដី ត្រូវទុក្ខធមណាមួយបន ពាល់ក្នុ ។ ពាក្យថា ក្នុងលោកនេះ គឺក្នុងខ្មែរនេះ ។ បេ ។ ក្នុងមនុស្ស-លោក ខេះ ។ ពាក្យថា ជាអ្នក ចេះជំងឺ បានដល់អ្នក ចេះ អ្នកតាំង នៅ ក្នុងវិជ្ជា មានញាណ មានការឈ្វេងយល់ មានជ្រាជាធុះធ្វាយ 😗

មេត្តគូមាណវិតឲ្យញ្ញានិទ្ធេសោ

> រៅវិញ សនោ អប្បមន្តោ ភិក្ខា ចរំ ហិត្វា មមាយិតាជិ ជាតិជួរំ សោកចរិទូវញ្

ស នេះ វិទ្ធា ខជ ខេយ្យ ខុត្តភ្និ ។

(១៤០) ឯតាភិជញ្ជាទិ វិទោ ម ទេសៈ នោ

សុគាំត្តិនំ គោតម ខ្លួខដ៏គាំ

អនុរា ហិ គតវា មហាសិខុត្គិ

នជា ហិ នៅខំតោ ឯស ខេញ ។

មេត្តធូមាណរិកប្បញ្ញានិទ្ទេស

ពាក្យថា ខុក្ខ បានដល់ជាត់ខុត្ខ ។ បេ។ សោកបរិទៅខុត្ខ ពេមនស្សុ បាយសខុត្ខ ។ ពាក្យថា អ្នកបេះដឹង ឧប្បីលះបង់ខុត្ខ គឺជាតិ ជា សោក: នឹងិបរិទៅ: ក្នុងលោកនេះ បានន័យថា បុគ្គលអ្នកបេះ អ្នកតាំងនៅក្នុង វិជ្ជា មានញាណ មានការឈ្វេង៍យល់ មានប្រាជ្យធ្ងះធ្ងាយ គប្បី លះបង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិតាស មិនឲ្យមានបែបភាព ខ្លាជាតិនឹងជាជង់ សោក: នឹងបរិទៅ:ជង់ ក្នុងលោកនេះ ហេតុនោះ (ខ្រង់គ្រាស់ថា) ជាអ្នកបេះដឹង គប្បីលះបង់ខុត្ខ គឺជាតិ ជា សោក:នឹងបរិទៅ: ក្នុង លោកនេះ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាគ គ្រាស់ថា

ក់ក្តុមានការទៅយាំងខេះ មានសតិ អ្នកមិនប្រហែស លះបង់
សេចក្តីប្រកាន់ហើយប្រព័ត្ត ជាអ្នកចេះដឹង គប្បីលះបង់ នូវ

ខុត្ត គឺជាតិ ជាព សោក: នឹងបរិទៅ: ក្នុងលោកនេះបាន ។

(១៨០) (មេត្តគូមាណពទូលថា) ខ្ញុំព្រះអង្គគ្រេកអប៉េពោះព្រះ

វាហានុ៎ះ របស់ព្រះមហេសី បពិត្រព្រះគោតម ព្រះនិញ្ជូនជា

គុណជាត មិនមាន១បធិ ព្រះអង្គបានសំដែងហើយ ដោយ

ប្រពៃ ព្រះមានព្រះកាត លះខុត្តបានដោយពិត ព្រោះធម៌នុំ៖
ព្រះអង្គ្ពីដោបព្យាស់ហើយ ។

សុត្តស្ថិជិពេ ខុទ្ធពនិកាយស្យ ក្ខឡូនិទ្ធេណ

(១៨១) ឯតាភិឧញ្ទទំ ។ បោ ម ហេសំ នោត៌ ឯតខ្លិ តុយាំ វេចខំ ព្យុមេខំ ឧសេខំ អនុសន្ទំ (១) ។ អភិឧញ្ហទីតំ ឧញ្ហទំ អភិឧញ្ហទំ មោណមិ អនុមោណមិ ៩០្យទំ សាធិយាទំ យាចាមិ បត្តយាទំ បិលយាទំ អភិជប្បាទំ។ ម ហេសំ នោត៌ (២) ភគវា មហន្តំ សីលគ្នាធ្វំ ឯសិ តេយាទំ បរិយេស័ត៌ ម ហេសី ។ បេ ។ គេហំ ឧបស-កោត៌ ម ហេស៊ីតំ ឯគាភិឧញ្ហទំ ។ បោ ម ហេស៊ី នោ ។ (២៨৮) សុគាំត្តិតំ តោតម ធ្វប់ពីគាន្តិ សុគាំត្តិតន្តិ

(២៨৮) សុគ៌ាត្តិន តោតម ធ្វបនីកាន្តិ សុគ៌ាត្តិតន្តិ
សុគ៌ាត្តិន សុអាចិត្តិន សុខេស៌ន សុប្បញ្ញាបិន សុ
បដ្ឋបិន សុវិរានិ សុវិភជិន សុខុត្តាជិកាន់ សុប្បកាសិតន្តិ សុគ៌ាត្តិនំ ។ តោតម ធ្វបនីកាន្តិ ខុបនិ
ប្រុំខ្លិ គាំលេសា ខ ខណ្ឌ ខ អភិសង្ហា ខ ។

១ម. អនុសិដ្ឋ ។ ៤ម. មហេលី តេតិ មហេហ៍ គេតិ មហេសី ។

សុត្តតូលិជិក ខុទ្ទកនិកាយ ក្ខុឡនិទ្ទេស

(១៨១) តាក្យថា ខ្ញុំព្រះអង្គ គ្រេកអរចំពោះព្រះកាចារុះ របស់
ព្រះមហេសី ត្រង់តាក្យថា ចំពោះព្រះកាចារុះ គឺចំពោះតាក្យ គន្ងនៃតាក្ស
ខេសនា អនុសន្ធិ របស់ព្រះអង្គី ។ តាក្យថា ត្រេកអរចំពោះ គឺខ្ញុំ
ព្រះអង្គីស្រស់ស្រាយ ត្រេកអរ រីករាយ រីករាយតាម ប្រាញ់ ចង់
ចាន សូម ត្រូវការ ស្រឡាញ់ ជាប់ចិត្ត ។ តាក្យថា របស់ព្រះមហេសី
គឺព្រះមានព្រះភាគ ខ្ង់នៃនោមមហេសី ព្រោះខ្ង់ស្ងៃង៍ ស្ងៃង៍កេ
ស្វះស្វែងខ្លុវសីលក្ខន្ធដ៏ធំ ។ បេ។ ខ្ងន់ព្រះនាមមហេសី ព្រោះខ្ងស់ស្វេង៍ ស្វែង៍កេ
នាះដ៏អង់អាច តាមតែក្នុងទីណា ហេតុនោះ (លោកពោលថា) ខ្ញុំព្រះអង្គី
ត្រែកអរចំពោះព្រះកាចាខ្លុំ៖ របស់ព្រះមហេសី ។

(១៨৬) មធិប្បាយតាក្យថា បតិត្រព្រះគេតម ព្រះនិត្វានជាគុណជាតមិនមានឧបធិ ព្រះអង្គីសំដែនហើយដោយប្រពៃ ត្រង់តាក្យថា
ព្រះអង្គីសំដែនហើយដោយប្រពៃ គឺព្រះអង្គីសំដែនដោយល្អ ប្រាប់ដោយ
ល្អ ពន្យល់ដោយល្អ សំដែនដោយប្រពៃ បញ្ជាត្តខុកដោយល្អ តាំង
ខុកដោយល្អ បើកដោយល្អ ចែកដោយល្អ ធ្វើឲ្យព្រក់ដោយល្អ ប្រកាស
ខុកហើយដោយល្អ ហេតុនោះ (លោកតោលថា) ព្រះអង្គីសំដែងហើយ
ដោយប្រពៃ ។ តាក្យថា បតិត្រព្រះគោតម ព្រះនិត្វានជាគុណជាតមិនមាន
ឧបធិ សេចក្ដីថា ពួកកំលេស ខន្ធ និស្អភិសង្គារ លោកហៅថា ឧបធិ ។

មេត្តត្អមាណរិកច្បញ្ហានិទ្ធេសោ

(១៤៣) អន្ទា ហ៍ ភភា បញាសំ ឧុត្ធាន្តិ អន្ទាត់
ឯតំសាបនំ និស្បូសយាបនំ និក្កាស្លាបនំ អន្ទេជ្ឈា.
ចនំ អន្ទេជ្យការនំ និយ្យានរេចនំ អនុឈ្លាក់ខេនំ
អាវត្តានរេចនមេតំ អន្ទាត់ ។ ភភាភិ ការវានិវេចនៈ
មេតំ ។បេ។ សច្ចិកា បញ្ញាត្តិ យន់នំ ភភាវត់ ។
បញ្ជាស់ ឧុត្ធាន្តិ ជាត់ឧុត្ធាំ ជាជឧុត្ធាំ ព្យានិឧុត្ធាំ មារៈ
យាស់ ឧុត្ធាន្តិ ជាត់ឧុត្ធាំ ជាជឧុត្ធាំ ព្យានិឧុត្ធាំ មារៈ
យោស់ ថជញ់ ព្រៃនេស់ ព្យុន្តិការសំ អនការវត្ត់
បញ្ជាស់ មជញ់ ព្រៃនេស់ ព្យុន្តិការសំ អនការវត្ត់
មេសីតំ អន្ទា លំ ភភាវ បញ្ជាស់ ឧុត្ធាំ ។

(១៨៤) តថា ហិ តេ វិឌិតោ ឯស ជម្មោតិ តថា ហិ តេ វិឌិតោ ញាតោ តុលិតោ តិវិតោ វិភាវិតោ វិគ្គតោ ឯស ជម្មោតិ តថា ហិ តេ វិឌិតោ ឯស ជម្មា ។ តេលហ សោ ព្រាហ្មាណោ

មេត្តគូមាណរិកប្បញ្ញានិទ្ទេស

ការលះធ្មធំ ការរម្ងាប់ខ្មច់ ការរលាស់ ចោលខុមធំ ការស្ងប់រម្ងាប់ខ្មច់ ឈ្មោះថា អមត្ថិត្វាន ហេតុ នោះ (លោកពោលថា) មពិត្រព្រះ គោតម ព្រះខិត្វានយ៉ាគុណយ៉ាត់មិនមានខុមធំ ព្រះអង្គសំដែង ហើយ ដោយប្រពៃ ។

(១៤៣) អធិប្បាយពាក្យថា ព្រះមានព្រះភាគ (១៩០០:បន៍ឲ្យត្ត ដោយពិត ត្រង់ពាក្យថា ដោយពិត្រ គឺជាពាក្យជាប់ខាត ជាពាក្យដត សង្ស័យ ជាពាក្យដត់ នឿងធូល ជាពាក្យមិនបែកជាពីរ ជាពាក្យមិនមាន ចំពាមពីរ ជាពាក្យស្រោបស្រន់ ជាពាក្យមិនខុស ពាក្យថា ដោយពិត ជាពាក[្] តាំងីមាំ ។ ពាក្យថា ព្រះមានព្រះភាគ នុំ៖ ជាពាក្យពោលដោយ គោរព ។ បេ ។ ការបញ្ជាតិថា ព្រះមានព្រះភាគ នេះ (កើត) ព្រោះ ការត្រាស់ដឹង ។ ពាក្យថា (១៩លៈខុត្ត គឺលៈបង់ លៈបេញ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិទាស មិនឲ្យមានបែបភាព នូវជាត់ខុត្ត ជពុខុត្ត ព្យាធំខុត្ត មរណៈខុត្ត សោកបាំខេវខុត្តពេមនុស្សជាយាសខុត្ត ហេតុនោះ (លោក សួរថា) ព្រះមានព្រះភាគ (១ឪលៈខុត្តជានដោយពិត ។

(១៨៤) ៣៩៧០ ព្រោះធមិនុះ ព្រះអង្គព្របច្បាស់ហើយ គឺ ព្រោះធមិនុះ ព្រះអង្គព្រមច្បាស់ ដឹង ថ្វឹង តិថាណោ ឈ្វេងីយល់ ព្រាកដ ហេតុនោះ (លោកសួរថា) ព្រោះធមិនុះព្រះអង្គគ្រាម ច្បាស់ហើយ ។ ហេតុនោះ ព្រះហ្វណ៍នោះពោលថា តុត្តសំដី៣ ខុទ្ធសំ៣២ល្យ បូឡត់ទូលេ ឯតាក់ឧញ្ទាទ់ ៥បោ មហេសំ ពេ សុកាំត្តិសំ កោតម ធ្ងប់ដីកំ អធ្លា ហ៊ កកវា បហាសំ ឧុក្ខាំ តថា ហ៊ តេ វិឌិតោ ឯស ឧម្មោតិ ។ (១៨៤) តេ ចាច់ ធ្ងួន បដយេយ្យ ឧុក្ខាំ យេ ត្វំ មុធី អដ្ឋិសំ ជុំ៥ឧយ្យ តធ្លំ ឧមស្បាទ់ សមេចូ លាក់ អប្បៅ ម៉ កកវា អដ្ឋិសំ ជុំ៥ឧយ្យ ។

សុត្តនូចិដិក ខុទ្ទកនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

១ ព្រះអង្គ គ្រេកអរចំពោះព្រះពេលនុំ៖ របស់ព្រះមហេស៊ បពិត្រព្រះគោតម ព្រះនិត្វាន ជាគុណជាតមិនមាន ប្រជា ព្រះអង្គសំដែងហើយដោយប្រពៃ ព្រះមានព្រះភាគ ទុក្ខធុនដោយពិត ព្រោះធម៌ទុះព្រះអង្គប្រាបច្បាស់ហើយ ។ (១៨៤) បពិត្រព្រះមុន ព្រះអង្គីទូនានពួកជនណា ដោយត្រឹមត្រវ ពួកជនទាំងនោះ ក៏លះទុក្ខជានដោយពិត ក្រោះហេតុនោះ រុំព្រះអង្គី ចូលមក នមស្គារចពោះព្រះអង្គី ជាព្រះពុទ្ធនាគ សូមព្រះមានព្រះភាគទូន្មានខ្ញុំព្រះអង្គ ដោយត្រឹមត្រវិចុះ ។ (១៨៦) ពាក្យថា ពួកជនទាំង នោះ របស់បទថា ពួកជនទាំង នោះ ក៏លះឲុក្ខជាខដោយពិត បានដល់ពួកក្សត្រិយ៍ ព្រាហ្មណ៍ វេស្សៈ សុទ្ទ: គ្រហូស្ត្រ បព្ទជិត ទៅតា នឹងមនុស្ស ក៏លះបង់ (ខុក្ខបាន) ។ ពាក្យ ឋា 👣 គឺ គប្បីលះបង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យមានបែប ភាព ន្យង់តំខុត ជពខុត ព្យាធិខុត មរណខុត កោកបរិទៅខុត្តទោ-មនុស្ស៊ីជាយាសខុត្ត ហេតុនោះ (លោកពោលថា) ពួកជនទាំងនោះ កលះទុក្ខបានដោយពិត ។

មេត្តធូមាណវិកញ្ញញ្ញាតិទ្ទេះសា

(១៨៨) តខ្លំ ឧមស្បាម សេមច្ ៣តខ្លិតខ្លិតការខ្លំ
កណត់ ។ ឧមស្បាម៉ីត់ កោយឧវា ឧមស្បាម៉ី ចិត្តេជវា
ឧមស្បាម៉ អន្តត្បូនិបត្តិយា វា ឧមស្បាម៉ី ជម្នានុជម្នះ
ប្បនិបត្តិយា វា ឧមស្បាម៉ី សក្ការាម៉ាត់ក្រោម៉ានេះ មានេះ
ប្បនិបត្តិយា វា ឧមស្បាម៉ា សក្ការាម៉ាត់ក្រោម៉ានេះ មានេះ
ប្បនិបត្តិយា វា ឧមស្បាម៉ា សក្ការាម៉ាត់ក្រោម មានេះ មិ
សមាតខ្លា សម្មទា តំ ឧមស្បាម៉ា ។ ជាតខ្លិ ជាកោ ។

• ម. អដ្ឋិត នាំមេហ្សាត់ អដ្ឋិត នាំមេហ្យ ។

មេត្តធូមាណរិកញ្ញញ្ញាតិខ្ទេរសា

(១៩៧) ៣ក្យូច ណា របស់បន្ថម បពិត្រព្រះមុន ព្រះអង្គ
នូន្មានពួកជនណា ដោយត្រឹមត្រ បានដល់ ពួកជនជាក្សត្រិយ៍
ព្រាហ្មណ៍ វេស្ស: សុខ្វ: គ្រហស្គ បព្វជិត ទៅតានឹងមនុស្ស ។
ពាក្យូច ព្រះអង្គ គឺព្រាហ្មណ៍ពោលចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ពាក្យូថា
មុន សេចក្តីថា ញាណ លោកហៅថា មោន: ។ បេ ។ ព្រះមុននោះ
កន្ធង់នូវបណ្តាញគឺកំលេសជាគ្រឿងជាប់ចំពាក់ ។ ពាក្យូថា ខូន្មាន
ដោយត្រឹមត្រូវ គឺគប្បីខ្លួន ខូន្មានដោយគោរព ខូន្មានហើយ១ ខូន្មាន
ប្រៀនប្រដៅញាយ១ ជាស់ទឿន ហេតុនោះ (លោកពោលថា)
បពិត្រព្រះមុន ព្រះអង្គខ្លួន្មានពួកជនណា ដោយត្រឹមត្រ។ ។

(១៨៨) អធិប្បាយពាក្យថា ខ្ញុំព្រះអង្គប្រលមក នមស្ការចំពោះ
ព្រះអង្គជាព្រះពុទ្ធនាគ ត្រង់ពាក្យថា ចំពោះព្រះអង្គ គឺព្រាហ្មណ៍ពោល
ចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ។ ពាក្យថា នមស្ការ គឺខ្ញុំព្រះអង្គសូមថាយបង្គំ
ដោយកាយក្ដី ថ្វាយបង្គិដោយចិត្តក្ដី ថ្វាយបង្គិដោយសេចក្ដីប្រតិបត្តិដឹ
សមគួដេលអត្តក្ដី ថ្វាយបង្គិដោយសេចក្ដីប្រតិបត្តិដ៏សមគួរដល់ធមិត្ដី ធ្វើ
សក្ការ: គោរព រាប់អាន បូជា ។ ពាក្យថា ចូលមក គឺខ្ញុំព្រះអង្គសំដៅ
មក សំដៅមកចំពោះ ខកត្រង៍ គ្នោះមក នមស្ការព្រះអង្គចំពោះ
ព្រះកក្ដ្ដ ពាក្យថា ព្រះពុទ្ធនាគ គឺព្រះមានព្រះភាគជាបុគ្គលដ៏ប្រសើរ ។

សុត្តស្ថិជិះ៣ ខុទ្ធានិកាយស្ស កូឡូនំខ្មេស អត់វ អត់ ន ភពភាគីទិ ភាគោ ។ ន កញ្ញីទិ ភាគោ ។ ន អត់ញូទីទិ ភាគោ ។

កម្លេច កក្សា អាកុំ ន ការេត្ត នាកោ ។ អាក្នុវុទ្ធិ ទាបកា អកុសហ ខម្មា សង្គិលេសិកា
ចោ នោញ់កោ សឧក⁽⁶⁾ ឧុក្ខាំទាកា អាយត់ ជាត់ជាមរណីយា ។

អាកុំ ន ការោធិ កើញ្ចាំ លោក សព្វបំយោក វិសជួ ពន្ធាធិ សព្វត្ត ន សជួធិ វិមុត្តោ នាកោ តាខិ បុក្ខុតេ ស្ដេត្តាតិ ។ ស្វិកក្ស អាកុំ ន ការោធិសិ នាកោ ។

๑ ฆ.ย. ธลุกก ฯ

សុត្តតូបិដិក ខុទ្ធកនិកាយ ប្ចូឡនិទ្ទេស

ត្រះនាមថា នាគ ក្រោះព្រះមានព្រះភាគ មិនធ្វើអំពើអាក្រក់ ។ ព្រះនាម ថា នាគ ក្រោះខ្រង់មិនលុះ ។ ព្រះនាមថា នាគ ក្រោះខ្រង់មិនមក ។

ព្រះនាមថា នាគ ព្រោះព្រះមានព្រះភាគមិនធ្វើអំពើអាក្រក់ តើដូច
ស្តេច ។ អកុសលធមិទាំងឡាយដ៏លាមក ប្រកបដោយសេចក្តីសៅហ្មូង
នាំមកនូវភពថ្មី ប្រកបដោយសេចក្តីក្រល់ក្រវាយ មានផលជាខុត្ត
គួរដល់ជាតិ ជរា មរណៈតទៅ លោកពោលថា អំពើអាក្រក់ ។

ព្រះមានព្រះភាគ មិនធ្វើអំពើអាក្រក់ណាមួយ ក្នុងលោក ទ្រង់ស្រាយចំណងគឺភិលេស ក្នុងការប្រកបទុកខូវសត្វទាំង ពួង ព្រះអង្គរួចហើយ មិនជាប់កូដ៏អារម្មណ៍ទាំងពួង ព្រះ អង្គជាបុគ្គលនិងិធឹង ទើបហៅថា នាគ ព្រោះព្រះអង្គជា

បុគ្គល ទៀង ។

ព្រះនាមថា នាគ ព្រោះព្រះមានព្រះភាគ មិនធ្វើអំពើអាក្រក់យាំង នេះឯង ។

មេត្តធូមាណរិកៗញ្ញានិទ្ធេសោ

តាខំ កកវ ឧ អាក្សត់តំ ជាគោ ។

សោតាបត្តិមក្ដេខ យេ គាំលេសា បហិញ គេ

គាំលេស ឧ បុខេតិ ឧ បច្ចេតិ ឧ បច្ចាក់បូតិ សគា
ឧកាម៌មក្ដេខ អភាតាម៌មក្ដេខ យេ គាំលេស បហិញ

នេ គាំលេស ឧ បុខេតិ ឧ បច្ចេតិ ឧ បច្ចុក្សត់

អាហត្តបក្ដេខ យេ គាំលេស បហិញ គេ គាំ
លេស ឧ បុខេតិ ឧ បច្ចេតិ ឧ បច្ចាក់បូតិ

លេស ឧ បុខេតិ ឧ បច្ចេតិ ឧ បច្ចាក់បូតិ

មេត្តធ្លូមាណវិកឲ្យញ្ញាត់ទ្វេស

សុត្តស្ថិតកេ ខុខ្ខាតិកាយស្ស ពូឡតិខ្មេសោ ស់ ភកវា ឧ អាក្ខត់ត់ ជាកោត់ តន្លំ ឧមសុក្មម៌ សមេចូ ជាក់ ។

(១៤៤) អច្បៅ ម៉ កក្ស អដ្ឋិតិ និវេធយ្យ ត នេយា អ.
វ ម៉ កក្ស អដ្ឋិតិ និវេធយ្យ សក្តាច្ំ និវេធយ្យ អ.
វ ម៉េ កក្ស អដ្ឋិតិ និវេធយ្យ អតុសាសេយ្យតិ
អច្បវ ម៉ កក្ស អដ្ឋិតិ និវេធយ្យ ។ នេសាស សោ
ព្រាញ្ញាណា

តេ ទាច់ ន្ធន បដលេយ្យំ ឧុក្ខំ
យេ ត្វំ មុនី អដ្ឋិតំ ជិវ ខេយ្យ
តេរ្ហំ នមស្បាច់ ស ចេន្ ភាក់
អញ្ជេ ម៉ ភកវា អដ្ឋិតំ ជិវ ខេយ្យាក់ ។
(១៩០) យំ ក្រាហ្មណ៍ វេឧក្ខំ អភិជញ្ជា
អភិជ្ជា ភាមភវេ អសត្តំ
អភិប្រាស់ សោ ឧុឃមិចំ អភាវិ
តំណ្ណោ ខ ទាវំ អទិលោ អភាវឌ្ជា ។

សុត្តស្តីជំពា ខុទ្ធពន៌កាយ ក្ខឡូតិទ្វេស

ព្រះនាមថា នាគ ព្រោះព្រះមានព្រះភាគមិនមក យ៉ាងខេះឯង ហេតុនោះ (លោកពោលថា) ១ព្រះអង្គ ចូលមកនមស្ការ ព្រះអង្គជាព្រះពុទ្ធនាគ ។ (១៤៤) ៣ក្យុឋា សូមព្រះមានព្រះភាគ ខូន្មាន១ព្រះអង្គ ដោយ ត្រឹមត្រូវចុះ គឺសូមព្រះមានព្រះភាគ ទូន្មាន១៉ុព្រះអង្គ ដោយត្រឹមត្រូវ សូមទូន្មានដោយគោរព ទូន្មានរឿយ ។ ទូន្មាន ប្រៀនប្រដៅញ្ចូយ។ ហេតុនោះ (លេកពោលថា) សូមព្រះមានព្រះភាគ ខុន្មានខ្លែនៈ អង្គ ដោយត្រឹមត្រូវចុះ ។ ហេតុនោះ ព្រាហ្មណ៍ពោលថា បពិត្រព្រះមុន ព្រះអង្គខ្លួនពួកជនណា ដោយត្រឹមត្រូវ ពួក ជនទាំងនោះ ក៏លះឲុក្ខជានដោយពិត ក្រោះហេតុនោះ 🦻 ព្រះអង្គី ចូលមក នមស្គារចំពោះព្រះអង្គ ជាព្រះពុទ្ធនាគ សូម ព្រះមានព្រះភាគ ខូញ្នន់ខ្ញុំព្រះអង្គ ដោយត្រឹមត្រូវបុះ ។ (១៩០) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់តបថា) បុគ្គលគប្បីជំងច្បាស់ខ្ញុវ ព្រាហ្មណ៍ណា ដែលជាអ្នកដល់ខ្លូវវេទ អ្នកមិនទានកង្វីលំ មិនជាប់ នៅក្នុងកាមភព ព្រាហ្មណ៍ នោះ ឈ្មោះថាជានត្នុង ६ឃ:នេះ ដោយពិត ពិងិត្តដែលត្រើយ ជាអ្នកមិនមាន

បង្គោល មិនមាន:សចក្តីងឿងឆ្ងល់ ។

មេត្តទូមាណវិកម្យញ្ញាន់ខ្មែរសា

(១៩១) យំ ត្រាញ្ញណំ វេឧកុំ អភិជញ្ជាតិ ត្រាញ្ញណេត្តិ សត្តខ្ញុំ ឧញ្ជនំ ពាហិតន្តា ត្រាញ្ញ ណោ ។
សក្ដាយឌិជ្ជិ ពាហិតា ហោតិ វិឌិកេំញ ពាហិតា
ហោតិ ស៊ីលព្វតបរមាសោ ពាហិតា ហោតិ រាតា
ពាហិតា ហោតិ ពេសោ ពាហិតា ហោតិ មោ.
ហោ ពាហិតា ហោតិ មានោ ពាហិតា ហោតិ។
ពាហិតស្ប ហេត្តិ ១០ភា អកុលា ឧញ្ញ សក្តិ.
លេសិកា ទោលព្វាកៃ សឧរា ឧុក្ខាទៃកា អច្ចេះ ជាតិជាពេលពីហា។

តា ហេត្យ សព្វថាមកា ខិ (សភិយានិ ភភវ) ភភវិមលោ សាខុសមាមាំ នោ ខិន ន្តោ^(១) សំសារមនិច្ច កោះលើ សោ

អនិសា្ធិតា តានិ បាំឲ្យត ត្រូញ ។

វេឌកុន្តិ វេឌា វុច្ចនិ ចត្សុ មក្តេសុ ញាណំ
។ បេ ។ សព្វវេឌមតិច្ច វេឌក្វ សោតិ ។ អភិជញ្ជាតិ
អភិជានេយ្យ អាជានេយ្យ វិជានេយ្យ បដិវិជានេយ្យ
បដិវិជ្ឈាញគិ យំ ត្រាហ្មណ៍ វេឌកុំ អភិជញ្ជា ។

១ ម. ជិញ្ញា ។

មេត្តតូមាណវិកញ្ញក្តា គឺទ្វេស

(១៩១) អធិប្បាយពាក្យថា បុគ្គលគប្បីដឹងច្បាស់ ខ្លូវព្រាហ្មណ៍
ណា ដែលជាអ្នកដល់ខ្លូវវេទ ត្រង់ពាក្យថា ព្រាហ្មណ៍ សេចក្ដីថា
ដែលឈ្មោថា ព្រាហ្មណ៍ ព្រោះបន្សាត់បង់ធម៌ ៧ ។ គឺបន្សាត់បង់
សក្ដាយទិដ្ឋិ បន្សាត់បង់វិចិតិច្ចា បន្សាត់បង់សីលព្វត្តបពមាស: បន្សាត់
បង់ពត: បន្សាត់បង់វិចិតិច្ចា បន្សាត់បង់សីលព្វត្តបពមាស: បន្សាត់
បង់ពត: បន្សាត់បង់គេស: បន្សាត់បង់គេហ: បន្សាត់បង់មាន: ។
លោកបានលះបង់ ខ្លូវអកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏លាមក ប្រកបដោយ
សេចក្ដីសៅហ្មូង នាំមកខ្លូវភពថ្មី ប្រកបដោយសេចក្ដីក្រុវល់ក្រវាយ
មានដល់ជាទុក្ខ ជាទីតាំង នៃជាតំ ជា មរណ:តទៅ ។

(ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលសកិយ:) ព្រះមានព្រះភាគ
បន្ទាត់បន់ខ្លាំប្បទាំងពួង ជាបុគ្គលប្រាសចាកមខ្ចិល មាន
ព្រះហឫទ័យតំកល់ទៅដោយឈ្ន មានខ្លួនខ្លាប់ខ្លួន ព្រះមាន
ព្រះភាគនោះ ជាបុគ្គលបរិសុទ្ធិ កន្ងើនូវសំសាវ មិនអាស្រ័យ
(តណ្ហានឹងទិដ្ឋិ) ជាបុគ្គលនឹងតឹង លោក ហៅថាព្រាហ្មណ៍ ។
ពាក្យថា អ្នកដល់ខ្លាំវេទ សេចក្តីថា ញាណក្នុងមគ្គ ៤ លោក ហៅថា
វេទ ។ បេ ។ បុគ្គល នោះដល់ខ្លាំវេទ អនុងន្ទាំវេទទាំងពួង ។ ពាក្យថា
គប្បីដឹងច្បាស់ គឺគប្បីដឹងចំពោះ ដឹងទួទៅ ដឹងវិសេស ដឹងច្បាស់
យល់ច្បាស់ ហេតុនោះ (ទ្រង់គ្រាស់ថា) គប្បីដឹងច្បាស់នូវព្រាហ្មណ៍

ណា ដែលជាអ្នកដល់នូវ៧៤ ។

សុត្តគូមិដិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស ក្ខុឡូនិទ្ទេសោ

(១៩៤) អក់ញាន់ កាមកវេ អសត្តិ អក់ញុ-នន្តិ កកក់ញូន ពេសក់ញូន មេលក់ញូន ម-នេះតិញ្ចុំ ជំដ្ឋាភិញ្ចុំ ភាលេសភាញ្ចុំ ធុច្ចាតភាញ. ជំ ។ យ សេរុតេ គាំញូល ថហ័ល សមុច្ឆិញ វូច-សន្តា ជឌ្ជជាសារិស ឧងសំពិន្ទឹយ ឈាលម្ន័ល ឧងស សោ វុទ្ធន៍ អភិញ្ចាល ។ ភាមានិ ជុខ្ជាន់នោ ខ្វេ តាម វត្តាម ខ គំលេសភាមា ខ ។ ខេ។ ត់មេ រ៉ុន្ទ វត្តាមា ។ មេ ។ តម្លៃ រ៉ុន្ទ ត់លេសសាមា ។ ភវតិ ខ្មេកវ កម្មរវេ ខ ខឌិសធ្វិកោ ខ ខុនត្តកេ ។ ខេ ។ អយំ គម្ម-ភហ ។ ខេ។ អយំ ខឌិសឆ្និកោ ខុឆត្កោ ។ អ-ក់ញ្ចុំ ភាមភប អសត្តិ អក់ញ្ច $\hat{\alpha}^{(0)}$ ភាមភប မက္ခ် မက္ခ် မက္ခ်ခံ မောက်ရန္ခ် $^{(b)}$ မက်က္ခ် កាមេខ មេសត្ ។

(១៩៣) អន្ទា ហិ សោ ដុំឃមិម អតារីតិ អន្ទាតិ ឯកាំសវចនំ ។ ចេ ។ អវត្ថានវចនមេតំ អន្ទាតិ ។

ម-អកិញ្ចន់ បុគ្គលំ ។ ៤- ម. ឯត្តស្គរ និក្ខន្តំ និស្សដំ វិប្បមុត្ត វិសញ្ចន្តំ
វិមរិយាទិកតេន បេតសា វិហរន្តនី្តតិ ទិស្សតិ ។

សុត្តនូចិដិក ខុទ្ទកគិកាយ ចូឡគិទ្ទេស

(១៩៤) អធិប្បាយពាក្យថា អ្នកមិនមានកង្វីល់ មិនដាប់នៅ ក្នុង តាមភព ត្រង់ពាក្យថា អ្នកមិនមានកង្វល់ សេចក្ដីថា កង្វល់គឺរាគ: កង្វីល់គឺ ពេសៈ កង្វីល់គឺ មោហៈ កង្វីល់គឺមានៈ កង្វីល់គឺ ខិដ្ឋិ កង្វីល់ គីតិលេស កង្វល់គីខុច្ចវិត ។ គ្រឿងកង្វល់ទាំងឡាយទុះ ព្រះ១៣៣-ស្រេតណា បានលះបន់ ផ្ដាច់ផ្ដុំល រម្វាប់ ស្ងប់រម្វាប់ ធ្វើមិនគួរ ឲ្យកើតទ្បើងបាន ដុតដោយក្ខេងគឺញាណហេយ ព្រះ១ីណាស្រពទោះ លោក ហៅថា អ្នកមិនមានកង្គីល ។ ពាក្យថា កាម បើតាមទុខ្ខាន ប្ទដល់ តាម ២ គឺ វត្តាម ១ គំលេសកាម ១ ។ បេ ។ នេះ ហៅថា វត្ថាម ។ បេ ។ នេះ ហៅថា កំលេសតាម ។ ពាក្យថា ភព បានដល់ភព ៤ គឺ កម្មភព ១ បុខ៣៣គឺបដិសន្និ ១ ។ បេ ។ នេះ កម្មភព ។ បេ ។ នេះ បុខពុពគីបដិសន្ធិ ។ ពាក្យថា អ្នកមិន មានកង្គីល់ មិនជាប់នៅក្នុងតាមកព គឺអ្នកមិនមានកង្គីល់ មិនជាប់នៅ មិនថ្កក់នៅ មិនស្ថិតនៅ មិនហក់កណ្ដាញនៅ ក្នុងកាមកព ហេតុ នោះ (ខ្ទង់ត្រាស់ថា) អ្នកមិនមានកង្វល់ មិនជាប់នៅ ក្នុងកាមកព ។ (១៩៧) យមវិណ យេលីហុខោះ ហើលពេ យខនិឌ្ **ឧ្សា: នេះ ដោយពិត ត្រង់ពាក្យថា ដោយពិត គឺជាពាក្យដាច់ រាត ។ បេ ។** ពាក្យបា ដោយធិត នុះ ជាពាក្យបាកដ ។

មេត្តធ្លមាណរិកប្បញ្ញានិទ្ធេសោ

នុំឃន្តិ កាមោឃំ កកេឃំ ឧំដោឃំ អកិជ្ជាឃំ ។ អតាវិតិ អតាវិ ឧត្តវិ ខេតវិ សមតិក្តាមិ វីតិវត្តិតិ អគ្គា ហិ សោ នុំឃម៉មំ អតាវិ ។

(១៩៤) នយ្ណោ ខ ចារំ អទិលោ អគាខ្មែរនិ នណោន កាមោញ នយោ មហ្គោ នយោ ខ្មែរញុំ នយោ អរដោល នយោ វន្យាយា ចិន្យោ អនុក្នុ កត់នៃសោ កត់កោដ់គោ ចាល់តក្រហ្មព្រំហេ ឧត្តម. ឧដ្ឋិទ្យុត្តោ ភាវិតទក្តោ ខហិនគ្គាលេសោ ខដិវិន្ទាក្តេច្បា សច្ចិត្តនិកោ ខា ខុត្តិ ត្រូវ បរិញ្ញាត់ សមុឧយោ បហ យោ មត្តោ ភារីតោ ជំរោ សេចិ្តត តា អភិ. ញ្ចេញ មក្ខាន្ត មរិញ្ចេញ មរិញ្ញាន៍ មហន្តំ ម-មាន កាប់តេញ ការ់តំ សច្ចកាតេញ សច្ចកាត់ ។

មេត្តធ្ងមាណវិកប្បញ្ញានិទ្វេស

តាត់ថ្រា នុឃៈ ជានដល់ នុឃៈគឺតាម នុឃៈគឺតាព នុឃៈគឺខិដ្ឋិ នុឃៈគឺអវិជ្ជា ។ តាត់ថ្រា បានធ្ងង គឺបានធ្ងង់ ឡើង ធ្ងង់តាត់ ឈានត់ខ្ងង់ ប្រព្រឹត្តកន្ងង់ ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ត្រាហ្មណ៍នោះ ឈ្មោះថា បានធ្ងង់នុឃៈនេះ ដោយពិត ។

(១៩៤) អធិប្បាយពាក្យថា ទាំងគូងដល់ត្រើយ ជាអ្នកមិនមាន បង្គោល មិនមានសេចក្តី ងឿងធ្លល់ ត្រង់ពាក្យថា ធ្ងង់ គឺព្រាហ្មណ៍ណា ត្នឥកាមោឃ: ត្វងករកឃ: ត្វូនខិរដ្ឋាឃ: ត្វូនអវិរដ្ឋាឃ: ត្វូនឡើន ត្វូន ចេញ កន្ងង់ ប្រព្រឹត្តកន្ងង់ ព្រាហ្មណ៍នោះ ឈ្មោះថាជាអ្នកទានព្រហ្មទិធ-ធម៌អប់រំហើយ មានបរណធម៌ប្រព្រឹត្តហើយ មានកាលវៃឯកខ្ទង់ហើយ មានទិសគិនិញ្ជានដល់ហើយ មានទីបំផុតដល់ហើយ មានគ្រហ្មប្រិយៈ ធមិ រក្សាហើយ ដល់នូវសមាទិដ្ឋិដ៏ទុត្តម មានមគ្គបំរើនហើយ មាន ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ។ ត្រះមរិយបុគ្គលនោះ កំណត់ដឹងខុត្តហើយ លះបង់សមុខយ:ហើយ ចំរើនមគ្គហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លុំនិរោធហើយ ត្រាស់ជំងឺនូវគុណជាត ដែលគប្បីត្រាស់ជំងឺ កំណត់ជំងឺ ទុក្ខដែលគប្បី កំណត់ដឹង លះបង់ខ្លាក់លេសថាតដែលគប្បីលះ ចំពើនខ្លាំធម្មជាតដែល េធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់នូវគុណជាតដលគច្បីធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ 😗 គប្បីចំព័ន

សុត្តស្ថិដិពេ ខុទ្ធកនិកាយស្បូ ក្ខូឡូតិខ្ទេះកោ

សោ ឧត្តិត្តមល់ឃោស ស្ពីណូមរិត្តោ អព្វឧទ្ធាស់ កោ និ-រត្តខ្សោ អរិយោ ខត្តខ្លាជា ខត្តភាពេរី អំយុត្តោ ខញ្ជន៍-រិច្បីល្អ ខេត្តទីសុឝស្និសម្រុស ព្រះ ភូមិ ខេត្តប្រ-ស្បោះ ខេត្តស្លាច្បាច្នៃកស់ទ្វោ សមវាយសម្លើសលោ មណ្ឌលសន្ត់ហ្វេ ខស្សន្ទភាយសង្ខាព សុវិទុត្តចិត្តោ សុវិមុតព្យញ្ញា តេវេលី រុសិតវា ឧត្តមព្យុំ ១រមពុរិ-សោ បរមប្បតិ្តប្បតា្ត ។ សោ នៅ អាចិលតិ ជ អបចិលា-ត់ អេចចំនិត្យ ឃុំ តោ នេះ ២៨៩៦ តំ ៤ ឧទាធិយត់ ២៨មាំ ត្វា មីគោ នេះវិសិនេតិ ន ខុស្ស៊ីនេតិវិសិនេត្វា មីគោ នៅ វិទ្ធមេតិ ន សន្ទមេតិ ទូមេត្វា ម៉ាតា អសេក្តេន ស៊ីលគ្នាធ្វេន សមន្ទាតឥត្តា ថ៌តោ អសេក្គេន សមា. ចំគ្នា ខ្លេន អសេគ្រេន បញ្ហា១ខ្លេន អសេគ្រេន ម៉ែត្តិ. ត្តាទ្វេន អសេត្តេន វិទ្ធិញ្ហាណឧស្បន្តិទ្វេន សមន្តាកតត្តា មិតោ សព្វ $^{(9)}$ មឌិទាឧយ៍ត្វ $^{(b)}$ មិតោ

[◦] ម. សច្ចុន្តិ អដ្ឋក្សាយំ ទិស្សតិ ។ ៤ ម. សំចុះមិញទិលិត្តា ។

សុត្តនូបិដក ខុទ្ធកនិកាយ ប្តូឡន់ខ្ទេស

(គមវិជា) ព្រះអរ**យ**បុគ្គ**ល**ខោះ ដក ខេញ ហេយ មានសសវរតាល មានសាមក្រោះគឺ សំសារលុបបោលហើយ មានសសរគតណ្ដាដក្សបញ ហើយ មានសន្ទុះទាវគីនីវៃណៈបើកបេញ ហើយ មានទង់គឺមានះដកបេញ ហើយ មានការ:ជាក់បញ្ជាហើយ ជាអ្នក្រុសហភ (វដ្ដ:) ជាអ្នកមាន អង្គី ៥ លះបន៍ ហើយ ជាអ្នកប្រកបដោយអង្គី ៦ មានការរក្សាតែមួយគិសតិ មានធម្មជាគ្រឿងពឹងផ្អែក ៤ យ៉ាង មានសក្ខធម្មវេធ្លីបន្ទោបង្គីហេយ មានការត្រះរះមនល្អក មានការស្ទៃវីកេទាំងមស់លះបង់ហើយ កាយសង្គារស្ទរៈទោថ មានចិត្តរួចស្រឡះរដាយប្រពៃ ជាបុគ្គលបរសុទ្ធ មានព្រហ្មវយធម្មប្រព្រឹត្តបប្រហយ ជាទត្តមហុរស ជាបមេបុរស ជាអ្នកដល់នូវគុណជាគជាគ្រឿនដល់ដ៏គ្រែ-លែង ។ អរិយៈបុគ្គល នោះ មិនសន្យំ មិនប្រមូល ឈ្មោះថាខ្លាប់ខ្លួន គ្រោះ មន្ត្រាធិល្យ មិនលះជង្គុំ មិនប្រកាន់ ្រោះបរៈបន៍ េឈ្មោះថាអ្នកឡាប់ខ្លួន មិនលក្សេស៖ ឈ្មោះថាអ្នកខ្លាប់ខ្លួនព្រោះលៃង៍ មនុក្រអតុក្រអោង រឈាះថាអ្នកខាបខ្លួន ហាក**ស្រះ មនល**ត មេនបូង៌ាត *ព្រោះប្រភពដោយសិលត្តន្ទជាអសេត្តៈ* ឈ្មោះជាអ្នកខ្លាប១ខ ព្រោះប្រកបដោយសមាធក្ខន្ធជាមសេត្ត: ដោយមេត្តព្រាណ១ស្សន-ព្រាយ មែតកូន្ធជា**អសេត្**: ខន្ធជាអសេត្ត: ឈ្មោះថាអកខាបខន ្រោះ**ស**ម្រេចនូវកច្ចុខាងីព្ទង

មេត្តធ្នូមាណរិកប្បញ្ញានិទ្ធេសោ

រាំ សមត្ថិត្ត មិត្រា គាំសេសក្ដី បរិយាឧយ៍ត្វា ប់ តោ អចកែមជ្គាយ ប់ តោ គដ^{ំ (១)} សមាធាយ ប់-តោ វិទុត្តិឲ្យដ៏សេវជតាយ មិតោ មេត្តាយ ចារិសុទ្ធិយា មិតោ កក្ខណៈ មុខ្មែល ខាចក្ខាយ ទារីសុខ្វិ-យា មីតោ អច្ចុន្ធទារិសុទ្ធិយា មិតោ អគាម្មភាគាយ^(២) ឋិតោ វិមុត្ត ឋិតោ សន្ទិត្តាយ ឋិតោ ១ភូមាំ-យន្តេ ម៉ាតោ ជាតុបរិយន្តេ ម៉ាតោ អាយុនឧបរិយន្តេ មិតោ កត់មរិយៈខ្លេ មិតោ ឧមមត្តមរិយៈខ្លេ មិតោ មដ-សន្និចវិយន្តេ មិតោ ការចវិយន្តេ មិតោ សំសារចវិច យ នេ ឋិតោ វដ្ឋបរិយៈនេ ឋិតោ អភ្និមករៅ ឋិតោ អត្ថិ-មសម្មស្នាយ មិនោ អន្តិមនេសនកេ អរហា តស្បាល ព័ត្តនៃ មេ មេ ខេត្ត ជាតិជាមរណៈសំសាពេ ឧត្តិតស្សេចព្រាតិ។

[្]ស ម. កុដ្ឋស្តិ អ. ទិ ។ ៤ ម. អកម្មយតាយាធិ ភាវិតព្វំ ។ អកម្មយតាយាន ខណ្ណា ទិដ្ឋិ មានា កម្មយាធិ វិច្ចុន្តិ គេសំ អភារ៉ោ អកម្បតា ។ កាមសុគ្គទិទ្ធេសវណ្ណតាយំ ។

មេត្តធ្លូមាណវិកប្បញ្ញាធំឡេស

ឈ្មោះថាអ្នកភ្លាប់ខ្លួន ក្រោះកន្ទង៍(តណា)យ៉ង់នេះ ឈ្មោះថាអ្នកភ្លាប់ខ្លួន ក្រោះលេតភ្លេីគិតិលេស ឈ្មោះថាអ្នកខ្លាប់ខ្លួន ក្រោះកំណែមនត្រឡប់ មកវិញ ឈ្មោះថាអ្នកខ្លាប់ខ្លួន ព្រោះកានយកនូវជយជន៖ ឈ្មោះថា អក្សាបាន ព្រោះករយាសេពនូវវិមុត្ត ឈ្មោះថាអក្សាបាន ព្រោះការ បរិសុទ្ធិដោយ មេត្ត ឈ្មោះថាអ្នកខ្លាប់ខ្លួន ព្រោះការបរសុទ្ធិដោយករុណា មុខតា ១បេត្តា ឈ្មោះថាអ្នកខាបខ្លួន ក្រោះសេចក្តីបរិសុទ្ធដ៏ក្រៅលង ឈ្មោះថាអ្នកខ្លាមខ្លួន ក្រោះភាពនៃលោក មិនគួរដល់ការងារ^(១) ឈ្មោះ ជ្ញុក្សស្លាបន្ទ ព្រោះលោករួចស្រឡះ ឈ្មោះថាអ្នកខ្លាបខ្លួន ព្រោះ ភាគនៃលោកមានចិត្តសុប ឈ្មោះថាអក្សបទនក្សិទ្ធិបំផុតទន្ធ ១១៥១៩ ខាប១៩កង់ទីបផុតអាយត**ន:** ខាប១៩កង់ទីបំផុត ឃុំ ជុំ ជុំ ភ្និទ្ឋផុតណត្ ខាប់ខន្ទកង់មបផុតការកេត ខាប់ខន្ទកង់មបផុតប្បសន ខាប់ខន ឃុំ ក្ ក្នុធិទ្ធថ្មីត្រូវ ខាល់១៩កង្ខិលផុតសំសារ ខាល់១៩កង្ខិលផុតវដ្ដ ខាល់ ១៩កងីភពទីបផុត ខាប់១៩កង់វាង៍កាយជាទីបផុត ឈ្មោះថា ព្រះអហនុ ទ្រវេទ្ធវិអត្តភាពជាទបផុត ។

ភពខេះ ខែព្រះអហេត្តនោះ ចាត់ថាមានក្នើទីថំផុត កង្គិកាយ នេះ ចាត់ថាមានជាខាងក្រោយបង្អស់ ភពថ្មីទឹការអន្ទោល ទៅដោយថាតិជា នឹងមរណៈ ខៃព្រះអហេត្តនោះមិនមាន។

១៣ក្យូថា ការងារ ក្នុងទីនេះ បានដល់ ឥណ្ណា ទិដ្ឋិ មាន: ។ អង្គិកថា ។

សុត្តតូមិដីកេ ខុទ្ធកនិកាយសុទ្ធ ក្ខុឡូនិទ្ធេសោ ត់ណោ ខ ទារត្ត ទារំ វុទ្ធត់ អមតំ តិត្វានំ យោ សោ សត្វសង្ខាសេម សេ សត្វបនិប្បឌិនិស្សក្តោ 🛪. ណ្ឌូត្តាយោ វិភាគោ និពោធោ និព្វានិ ។ សោ ចារ. កតោ ទារប្បត្រា អន្តកតោ អន្តប្បត្រា កោះជិកតោ តេកដ៏ឲ្យត្តោ ចរិយន្តភាតោ ចរិយន្តឲ្យត្តោ កេសាន. កតោ វេសាជម្បីត្រោ តាណក់តោ តាណម្បីត្រោ លេណភាគា លេណឡាត្តា សរណភាគា សរណៈ ប្បុរត្តា អកយកតោ អកយប្បុរត្តា អច្ចុត្តកតោ អច្ចុ តប្បត្តែ អមតក តោ អមតប្បត្តោ ជិញ្ជាជក តោ ជិញ្ហា-ឧទ្យាត្តា សោ ដ្ឋែកសោ ខណ្ឌខ្មាណា ។ខេ។ ជា-ត់ជាមាណសំសារោ ឧត្ត តស្ប មុខត្តវាត់ គឺណោ ខ ទាវំ ។ អទិលោទិ ភតោ ទិលោ នោសោ ទិលោ មោយ ១ំលេ តោនេ ១ំលេ នុខណៈ ទិលោ ។ ខេ។ សញ្ចុក្សលាត់សង្ខាត ទិលា ។

សុត្តតូមិជិក ខុទ្ធកនិកាយ ក្ខុឡូនិទ្ទេស ពាក្យថា ទាំងី គ្នងដល់ គ្រើយ សេចក្ដីថា អមគនិព្វាន លោក ហៅថា ត្រើយ បានដល់ ការរម្វាប់នូវសង្គារពាំងពួង ការរលាស់ចេញនូវ១០ធ ទាំងីពួង ការអស់តណ្ណា ការប្រាស់ ភាគម្រេក ទីរលត់ ខិញ្ជូន ។ ព្រះអរហន្តនោះ ទៅកាន់ត្រើយ ដល់ត្រើយ ទៅកាន់ទីបំផុត ដល់ ទីបំផុត ទៅកាន់ទីវាងចុង ដល់វាងចុង ទៅកាន់ទីបំផុតជុំវិញ ដល់ ទីបំផុតជុំវិញ ទៅកាន់ទី០០ ដល់ទី០០ ទៅកាន់ទីពំនាក់ ដល់ទីពឹ-នាក់ ទៅកាន់ទីដ្រកកោន ដល់ទីដ្រកកោន ទៅកាន់ទីពឹង ដល់ទី ពឹង ទៅកាន់ទីមិនមានភ័យ ដល់ទីមិនមានភ័យ ទៅកាន់ទីមិនៗគ ដល់ទីមិនឲ្យត ទៅកាន់អមត: ដល់អមត: ទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ដល់ ព្រះនិញ្វាន ព្រះអរហន្តនោះ មានការអប់រំនៅស្រេចហើយ មានបរណៈ ធម**្រព្រឹត្តហើយ ។ បេ ។ ភពថ្មីគឺ**ការអន្តោលទៅ ដោយជាតិជា នឹងមរណៈរបស់ព្រះអរហន្តនោះមិនមាន ហេតុនោះ (ឲ្រង់គ្រាស់ថា) ទាំងធ្ងងទៅដល់ ទ្រើយ ។ តាត្យថា មិនមានបង្គោល សេចក្ដីថា បង្គោលគឺវាគ: បង្គោលគ.ពេស: បង្គោលគឺមោហ: បង្គោលគ.កាធ: ប ត្រោលគឺ ឧបខាហ: ។ បេ ។ ម ត្រោលគឺការតាក់ តែង៏អកុសលទាំងីពុង ។

មេត្តធ្លូមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ធេសោ

យស្បេះ ទំហ ខ្លាំង សង់ខ្លុំង វិតមូយ តត្តជាសាឌិ ឧងសំពាន្ទ័យ ណិហយ្តេយ ខង្គិរ សេ វុច្ចតិ អទិលោ ។ អគ់ស្ពេចតិ ខុត្តេ កង្ខា ឧុក្ខសមុឧយេ កាខ្ញុំា ឧុក្ខាធិរោធ កាខ្ញុំា ឧុក្ខាធិរោធ ជតាមិនិយា មដិមជាយ កង្ខាំ បុព្វន្ត កង្ខា អព្យទើ មន្ត្នាំ ត់សំខាត្យទើ មន្ត្នាំ មុខពិនិកា។ ខាតត្តមិត្តជាទើស ខាតើស មន្ទី ៣ គ្រុង កាញ់ កាញ់យល កាញ់យិតត្តំ វិមតិ វិចិកិច្ចា ខ្វេញគាំ ខ្វេ**ជាមដោ សំសយោ អនេកាំស**ក្ដាយោ អស់ប្បីខា បុរិស្ស្បីខា អប់រំយោតាមានា នម្តីតត្តិ ខិត្តស_{្ន} ម ទៅ ហេ ខេ ខា ស សេ ត្រា គ គំខ្លាំ ១ ទើ**នា** សមុខ្មី វុបសន្តា បដិប្បស្បន្ត អកព្បន្ត្រិកា ញាណក្តិល ឧឌ្ឌា សេ វុទ្ធិ អគម្លាំគិតឈ្មោ ច ទារំ អទិលោ អគាឡែ ។ គេលា ភកវា

មេត្តតូមាណវិកច្បញ្ញាតិខ្ទេស

បង្គោលទាំង ខោះ ព្រះអរហន្តណា បានលះបង់ ផ្ដាប់ផ្ដុំល រម្វាប់ ឲ្យស្វបរមា្ច ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតខ្សើងបាន ដុតដោយក្ដើងគឺញាណហើយ ព្រះអហេន្តនោះ លេកហៅថា អ្នកមិនមានបង្គោល ។ ពាក្យថា មិន មានសេចក្តី ងឿង ਛូល សេចក្តីថា ការងឿង ਛូលក្នុង ខុក្ខ ការងឿង ਛូល ក្នុងសមុខយ ការនឿងធ្លប់ក្នុងខុត្តខំរោធ ការងឿងធ្លប់ក្នុងខុត្តខំរោធគេ-មិនិបជិប៣ ការងឿនចូលក្នុងទីបំផុតខាងដើម ការងឿងចូលក្នុងទីបំផុត ភាជចុង ការ រឿងគ្លប់ ក្នុងទីបំផុតខាង ដើមនឹងខាងចុង ការ ងឿងគ្លប់ ក្នុងធម៌ពាធិទ្យាយ ដែលកើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យឥទប្បច្ច័យ គឺជាខ ដល់សេចក្តី ងឿងចូល អាការ ងឿងចូល ភាពនៃសេចក្តី ងឿងចូល ការ ្រុល្ខភាព ស្ត្រីសង្ស័យ ហេតុបែកជាពីរ ផ្លូវបែកជាពីរ ការ អល់ឯក ការកាន់យកច្រើនយ៉ាង ការកន្ទះ៣ ការអង្គឹមង្គែ ការមិនចុះ សិច ភាពនៃចិត្តសុនស្វេ ការច្រេះធារនៃចិត្ត មានសភាពយ៉ាងនេះ ។ សេចក្តី នឿង ត្វល់ ពំងន្ទឹះ ព្រះអរហន្តណា បានលះបង់ ផ្តាច់ ផ្តល់ ស្ងប់ រម្ងាប់ ឲ្យស្ងប់រម្ងាប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតឡើងបាន ដុតដោយក្ដើងគឺញាណ ហេយ ព្រះអរហន្តនោះ លោកពោលថា អ្នកមិនមានសេចក្តីងឿងធ្វល់ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ទាំងធ្ងងដល់ត្រើយ ជាអ្នកមិនមានបង្គោល មិនមានសេចក្តី ្រឿង់ ចូល ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា

សុត្តនូបិជិពេ ខុទ្ធពនិកាយស្យ ក្ខុឡនិទ្ទេសោ យំ ព្រាហ្មណំ មេឧក្ខំ មភិជ្ជា អភិញ្ជុំ ភាមភ្ជ អស់ក្ អន្ទា ហិ សោ និយមិខំ អត្ថាវិ ត់ណ្ដោ ខ ទាំ អទិលោ អគាផ្ដោត ។ (១៤៤) រូយិ ខ លោ នេយិ ខយ មុខ ក្រក់ សង្គមិម វិសជ្ហ សេ វិតតណ្តោ អភិបោ ធិកសេ អត្ថា សោ ជាតំជាធ្លំ ១៩ ។ (១៩៦) វិឌ្ឌា ខ យោ វេឌភ នភោ ឥភានិ វិជ្ជាក់ តោ ញាណី វិសាវិ មេជាវី ។ យោធិ យោ យាធិសោ ។ ខេ។ មនុស្សា (®) ក់ ។ មេខកូតិ មេខោ វុទ្ធន ខត្តសុ មក្តេសុ ញាណំ ។មេ។ សត្វវេធមតិច្ វេឧក្ខ សោតិ ។ ជាភេទិ សាត្តោ ជាភេ មាណាវេ ទោសោ បុក្កលោ ជីវេ ជាតុ ៨ឆ្នូ ឥឆ្គក្កូ មនុវេជា ។ មុខខេត្ត មុខ្មាប ខ្យុខ្មាប ខ្មុខ ខ្មុខ ខ្មុខ ខ្មុខ ខ្មុខ ខ្មុខ ខេត្ត ខ្មុខ ខេត្ត ខេត ខេត្ត លោកទទុំ វិទ្ធា ខ យោ វេឌក្ខ នកោ ៩ឌ ។

១ម. យោជិយោយទើលោ ។ បេ។ មនុស្សោ វាត់ នគ្គំ ។

សុគ្គតូចិជិក ខុទ្ធកតិកាយ កូឡូតិទ្ទេស

បុគ្គលគប្បីដឹងច្បាស់ នូវគ្រាហ្មណ៍ណា ដែលជាអ្នកដល់នូវវេទ អ្នកមិនមានកង្វល់ មិនជាប់នៅក្នុងកាមកព គ្រាហ្មណ៍នោះ ឈ្មោះថា បានធ្ងង់ត្បយៈនេះ ដោយពិត ទាំងធ្ងង់ដល់ត្រើយ ជាអ្នកមិនមានបង្គោល មិនមានសេចក្តី ធឿងធ្លប់ ។ (១៩៤) នរៈណា ជាអ្នកចេះដឹង អ្នកដល់នូវវេទ ក្នុងលោកនេះ បាន ស្រាយនូវការជាប់ចំពាក់នេះ ក្នុងភាពតូបនឹងភពព័ត្តជាគត់ពោលថា នវៈនោះ ជាអ្នកប្រាសចាកត្សា មិនមានសេចក្តីតានតឹង មិនមាន សេចក្តីប៉ុនប៉ង់ ទាំង ពោលថា នវៈនោះ បានធ្ងង់នូវជាតិនឹងជា ។

(១៩៦) ពាក្យថា នរៈណា ជាអ្នកបេះដំង អ្នកដល់ខ្លូវវេទ្ឋិត្ត
លេកនេះ សេចក្តីថា នរៈដែលសម្រេចវិជ្ជា មានញាណ មានការឈ្វេង
យល់ មានព្រាជាធ្ងះធ្វាយ (ឈ្មោះថា ជាអ្នកបេះដឹង) ។ ពាក្យថា ណា គឺ
អ្នកណា ថែបណា ។ បេ ។ ទោះជាមនុស្សក្តី ។ ពាក្យថា អ្នកដល់ខ្លូវ
វេទ សេចក្តីថា ញាណក្នុងមគ្គ ៤ លោក ហៅថា វេទ ។ បេ ។
បុគ្គលនោះដល់ខ្លូវវេទ ព្រោះកន្ងង់ខ្លូវវេទ្ធាំង់ពួង ។ ពាក្យថា នរៈ
បុគ្គលនោះដល់ខ្លូវវេទ ព្រោះកន្ងង់ខ្លួវវេទ្ធាំង់ពួង ។ ពាក្យថា នរៈ
បុគ្គល សត្វ នរៈ មាណព បុសេ បុគ្គល ជីវៈ ជនជាតិ សត្វ
៣គុ សត្វទៅដោយឥន្ទ្រិយ សត្វកើតអំពីមនុស្ស ហេកនេះ ហេតុនោះ
លោកនេះ គឺក្នុងទិជ្ជិនេះ ។ បេ ។ ក្នុងមនុស្សលោកនេះ ហេតុនោះ
(ទ្រង់គ្រាស់ថា) នរៈណា ជាអ្នកបេះជំង អ្នកដល់ខ្លូវវេទក្សស្លាកនេះ

មេត្តធ្លមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ធេសោ

(១៩៧) ភក្សា សន្ទិទិ វិសជា្គិ ភក្សាទ សាមការ បុណ្យ រូបការ កាម្មការ រូបការ បុណ្ ឬ អរិតមក យតិមក អរិតមក ជចមក ជចនាខ អាក ជទស្សិន ឧទ្ធលា ជទស្មិន និងឧទ្ធិលា ជទសិ ច្ច ឧត្តមន្ទិយា ឧទធារិច អន្តិមារុងចូន្ទិយា ។ សន្តន៍ សត្ត សន្តា ភេសស្ត្រា នោសសន្តោ មោះ ហស់ខ្លែ មានសំខ្លែ និជ្ជិស់ខ្លែ គាំលេសសំខ្លែ ឧុទ្ធាតែស ខ្លែ ។ វិសជ្ជាត់ ស ខ្លែ សេស្បូជ្ជិត្វា ក ្នំសដ្ឋ ។ អនុវា សន្តេ៍ ១នេ្ $^{(0)}$ អាពនេ្ធ លក្តេ α က်နေ ငက္ခံနေ စင်းအ (နာငက္ခံ $_{a}$) γ နောင်း យ៩១ ៩ យាធំ វា វេយ្លំ វា វេឌំ វា សភាឌំ វា សខ្មមានិគាំ វា សដ្ឋ សៃដ្ឋ គារោធ្តិ វិកោប្រេឆ្និ ព្យុណោះ ខេត្ត ប្រេស្បីខ្លួយ មនុស្ សង្កើ ពន្ធេ អាពន្ធេ លក្ដេ លក្ដិតេ ចល់ពុន្ធេ ពន្ធនេ មោខឃុំត្វា ។ វិសជ្ឈាត់ ភេសភម សង្ម័ម វិសជ្ឈ ។

១ ម. ពន្ទេ វិពទ្ធេ ។ ៤ ម. ពោជយ៍ត្វា ។

មេត្តគូមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ទេស

(១៩៧) ពាក្យថា បានស្រាយខ្លាំការជាប់ចំពាក់នេះ ក្នុះក្រពុច នឹងភពធំ ត្រង់់ពាក្យថាក្នុងភពតូបនឹងភពធំ គឺក្នុងកម្ភព បុខពុព ឈ្មោះថា ភពតូបទឹងិភពធំ ភាមភព ឈ្មោះថាកម្មភព ភាមភព ឈ្មោះថាបុខពុព វុបភព ឈ្មោះថាកម្មភព វុបភព ឈ្មោះថាបុខភាព អវុបភព ឈ្មោះថា កម្មភព អរូបភពឈ្មោះថាបុនពួល គឺក្នុងការកើតរឿយ ។ ក្នុងការទៅ រឿយ។ ក្នុងការចូលទៅរឿយ។ ក្នុងបដិសន្និរឿយ។ ក្នុងការ កេត្តភ្នាពរឿយ ។ ពាក្យថា ការជាប់ ពាក់ បានដល់ ការ ជាប់ចំពាក់៧ គឺការជាប់ចំពាក់គឺពគ: ការជាប់ចំពាក់គឺពេស: ការជា ចំពាក់គឺ មោហៈ ការជាប់ចំពាក់គឺមានៈ ការជាប់ចំពាក់គឺខិដ្ឋ ការជាប ចំពាក់គក់លេស ការជាប់ចំពាក់ គឺឲ្យវិត ។ ពាក្យថា ស្រាយ គ រលាស់ ចោលឬដោះ នូវការដាប់ចំពាក់ទាំងឡាយ ។ មួយ ទៀត បុគ្គល ដោះឬស្រាយ នូវការជាប់ចំពាក់ គឺ ចំណងដែលចង ចង់ទូរថា ថក់ ទាក់ ចំពាក់ ពួកជនរុះរើ ធ្វេច្យរុខ្លួខ នូវយានក្នុ វិក្ វថក្ រទេះក្តី រ៥ ទ្រង់គ្រឿងក្តី យ៉ាងណាមិញ បុគ្គលរលាស់ចោលឬលះ ចេញ នូវការជាប់ចំពាក់ទាំងនោះ ក៏យ៉ាងនោះដែរ មួយវិញទៀត បុគ្គលដោះចេញ ឬស្រាយ នូវការជាប់ចំពាក់ គឺចំណង ដែលចង បង្ហូរថា ថ្កាំ ទាក់ ចំពាក់ ហេតុនោះ ((ខង់ ត្រាស់ថា) ទាន ស្រាយនូវការជាប់ចំពាក់នេះ ក្នុងភពតូបនឹងភពធំ ។

សុត្តនូមិដីពេ ខុទ្ធពនិកាយស្បា ក្ខុឡនិទ្ធេសោ (១៩៤) សោ នៃសយោ អច្គរិយា ចំរាសោ អត្តារំ មោ យុងព្រំ មិត្ត មួយស្ង ជំនម្លា មាន់មួយ ក្នុសលា សេតណា នៅដូត្តណា ១ម្តស្បា ។ យ ស្មេសា នភា ឧស្សា សុខ្មុំ ស្នំ ប្រុស្សា ឧត្តណាវា ក្នុង នៃ នេះ នេះ នេះ នេះ វទូត វិតតយោ ខុតតយោ វន្តសយា មុគ្គយោ បហិធិតាណោ បដ្ឋិស្សដ្ឋិតាណោ រឹត កោ ចិត្ត្ រាគោ វន្តរាគោ មុខ្ខាត បញ្ជាកាកា បន្តិនិស្ស-ដ្ឋាគោ និញ្ញាតា ស៊ីតិក្ខាតា សុទឲ្យដំ-សំរេឌ ត្រូហ្សាត្រន អត្តនា វិហរតីត សោ វិត តណោ ។ អនិយោត៌ កកោ និយោ នោសោ និយោ មោយោ និយោ កោជោ និយោ ខ្មនាយោ ជ្ឈ ។ខេ។ សញ្ជាកុសលាភិសន្ត្នាក ជ័យ ។

សុទ្ធតូចិជិត ខុទ្ធកនិកាយ ចូឡនិទ្វេស

(១៩៤) អគ្គប្បាយពាក្យថា គថាគត ពោលថា នរៈនោះជាអ្នកប្រាស ហកតណា មិនមានសេចក្តីតានតីដ៏ មិនមានសេចក្តីប៉ុនប៉ង់ ទាំងពោលថា នេះ ទោះ បានធ្វូង៍នូវជាតិនឹងជា ត្រង់ពាក្យថា តណា បានដល់ រូប-តណា សទ្ធស្លា គន្ធស្លា រសត្វណា ផ្ដេត្តណា ធម្មត្វ ។ តណាន់: នរៈណា បានលះបន់ ផ្ដាច់ផ្ដល់ រម្ងាប់ ឲ្យស្ងប់រម្នាប់ ធ្វើមិន គួរឲ្យកើតឡើងបាន ដុតដោយក្ងើងគឺញាណហើយ នវ:នោះលោក ហៅថា អ្នកព្រាសហភពណា លះ ហេ**សភ**ណា ភ្នាក់**បោលឥណា** ផុតហកត្តណ្ហា បង្អាត់ចោលតណ្ណា ស្រាស់ចេញហកតណ្ណា ប្រាស បាក្សត: លះ ហេលុសគ: ខ្លាក់ ហេលុសគ: ផុតហក្សត: បន្សាត បោលរាគ: រលាស់ចេញចាករាគ: នមានសេចក្តីប្រាញ់ រលត់ខុត្ មានចិត្តត្រជាក់ សោយសុ១ មានចិត្តត្រជាក់ ហេតុនោះ (ម្រង៍ ត្រាស់ថា) នវ:នោះប្រាស់ ហេតុ ភាព្យា ។ ភាក្សាថា មិនមានសេចក្តី តាខត់ង៍ សេចក្តីថា វាគ: ជាសេចក្តីតាខត់ង៍ លោស: ជាការតានត់ង៍ ទោហ: ជាការតានតំងី កោធ: ជាការតានតំងី «បេនាហ: ជាការតាន ត់ង៍ ។ បេ ។ ការតាក់ តែង៍ ខ្លុំអកុសលទាំង៍ពួង ជាការតានតេង៍ ។

មេត្តគ្លូ មាណរិកញ្ចុញ្ញា មិទ្ទេសោ

យស្បោត និសា មហ័ណ សមុខ្លួញ វូបសញ្ហា មឌិម្ប-ស្សន្ធា អភព្វវត្តិកា ញាណក្តុំ៣ ឧឌ្ឌា សេ វុច្ខ អនិយោ ។ និកសោត អាសា វុទ្ធតិ តណ្តា យោ រាតោ សារាតោ ។ ខេ ។ អភិជ្ជា លោកោ អគុសៈ **വ**ട്ടവ് **។ ധ**പ്പേഹ കഹ ജസ്സ മമാമ ត្តិភា ឧឌ្ឍ សេរ វុទ្ទត់ និរាសោ ។ ជាគិតិ យា គេសំ តេសំ សត្ថិ តម្លឺ សត្ថិកាយេ ជាតិ មញ្ជាតិ ជុំកាន្តិ និព្យត់ មកនិព្យត់ ទទុ-ភាព អយ់គេល់ខំ ខឌ៌លាកោ ។ ជក់តំ យា តែសំ តេស់ សត្ថន៍ គម្ពី សត្ថិកាបេ ជា ជិវណតា ខណ្ឌិទ្ធំ ចាល់ទ្ធំ លើត្តខតា អាយុនេរ សំខាន់ ឥន្ទ្រិយន់ មរិត្តគោ ។ មរណន្តិ យា នេសំ នេសំ សត្ថានំ នម្ភា នម្ភា សត្ថិ ក្សាយា ចុតិ ខាវនតា កោធា អន្តរជានិ មច្ មរណ៍ តាលការិយា ១ភ្នាន់ ភេឌោ កាឡេវ. រស្បា និក្ខោទេ ដីវិតិស្ត្រិយស្បា នុមច្ឆេនេ ។

មេត្តធ្ងមាណរិកប្បញ្ញានិទ្ទេស

សេចក្តានត់ងីទាំង់ខ្លុំះ នរៈណា បានលះបង់ ផ្តាច់ផ្តល់ រម្វាប់ ឲ្យស្ប រម្វាប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតឡើង**ជា**ន ដុតដោយក្ងើងគឺញាណ ហើយ នវៈ នោះ លោក ហៅថា អ្នកមិនមានសេចក្តីតានត់ងី 🤊 ពាក្យថា មិនមាន សេចក្តីប៉ឺនប់ង៍ សេចក្តី តណា លោកហៅថា សេចក្តីប៉ឺនប៉ឺង៍ បានដល់ ភគ: ភគ:មាខក់ខ្លាំង ។ បេ ។ អក់ជាព្រះលេក: អកុសលមូល ។ ឥណ្ឌា គឺសេចក្តីហ៊ុនប៉ុន្មិតនោះ នវៈណា បានលះបង្គឺ ផ្តាចផ្តិល រម្វាប់ ឲ្យស្ងប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតឡើងបាន ដុតដោយក្ខេងញាណហើយ នរ:នោះ លោក ទៅថា អ្នកមិនមានសេចក្តីប៉ុនប៉ង់ ។ ពាក្យថា ជាតិ បានដល់ តំណើត ការកើតព្រម ការចុះកាន់គក ការផ្ទង្គើម ការចំរើនឡើង ការកេត្តប្រកដនៃទទ្ធ ការបានចំពោះខ្លាំមាយតខ: នៃពួកសត្វនោះ ៗ ក្នុងសត្តនិកាយនោះ ៗ ពាក្យថា ៨៣ បានដល់ ការចាស់ ការគ្រាំ គ្រា ការជាក់ធ្មេញ ការស្លាសក់ ការជ្រួញជ្រីវស្បែក ការរួញថយនៃ អាយុ ការបាស់ឥន្ទ្រិយ នៃពួកសត្វនោះ ។ ក្នុងសត្តនិកាយនោះ ។ ។ ពាក្យថា មរណៈ បានដល់ ការចុតិ ការយាត ការបែកធ្លាយ ការអន្តរធាន មច្ចុម្មលោះ កាលភិរិយា ការបែកគ្នាយ១ន្ធ ការដាក់ចោលខ្លុវសាតសភា ការដាចសុខ្យជវិតិទ្រ្ទិយ ខែពួកសត្វនោះ ១ ក្នុងសត្វនិកាយនោះ ១ ។

តរុត្តប៉ុន្តិកេ ខុទ្ធភគិតាយស្បូ ក្លូឡូនិទ្ធេសោ សោ វិតតណោ អនិយោ និកសោ អត្តារិ សោ ជាតិ-ជា ្នំ ម្នាំទី លោ សោ ក្នុងស្រោ ខ អនិសោ ខ ជំរាសោ ខ សោ ជាតិជាមរណ៍ អត្ថា មត្ថា សមត្ថភាម វិតវត្ថិត ព្រម អាចក្តាម នេសេម បញ្ជាប់មិ បដ្ឋបេមិ វិវេវាមិ វិភេជាមិ ខុត្តាធិការោម មកាសេមិត សោ វិត្តាយោ មិន**បោ** និកសោ អត្ថារ សោ ជាតិជាវត្តិ ព្រម៌ ។ គេលា ភកវា រួឌិ **ខ** លោ រេខងិ ខយ មុខ ភាក្សារ សង្គ័ម៉ម់ វិស្ជ សោ វិត្តណោ អភិប្រោ និកសោ អត្ថា សោ ជាត់ជាធ្លំ ត្រូមតំ ។ ស្ស តាស់មេ ហេសានា ។ ខេ។ ស់គ្នា ខេ ភៈភ្ ភេឌ៧ សា<u>ឋាតា មាមស្ទឹ</u>ត ។

មេត្តគូមាណវិកប្បញ្ញាន់ខ្មេសោ បតុត្នោ ។

សុត្តបំណា ខុទ្ធកតិកាយ កូឡូតិទ្ទេស

តាក្យថា តថាគត់ តោលថា នរៈនោះ ជាអ្នកប្រាសបាកតណ្ណា មិនមាន
សេចក្តីតានត់ដី មិនមានសេចក្តីប៉ឺនចំដី ពាំងីពោលថា នរៈនោះបានធ្ងដ់នូវ
ជាត់ និងដា បានសេចក្តីថា តថាគត់ ពោល ប្រាប់ សំដៃងី បញ្ជាត់ តាំងី
ទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យកក់ ប្រកាសថា នរៈណានោះ ប្រាសបាកតណ្ណាផងី
មិនមានសេចក្តីតានត់ងីផងី មិនមានសេចក្តីប៉ឺនចំងីផងី នរៈនោះ បាន
ធ្វងី ធ្វង់កាត់ ឈានកន្ទងី ប្រព្រឹត្តកន្ទងី នូវជាត់ជារាន់ងីមរណៈ ហេតុ
នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) តថាគត់ពោលថា នរៈនោះ ជាអ្នកប្រាសបាកតណ្ណា
មិនមានសេចក្តីតានត់ងី មិនមានសេចក្តីប៉ឺនចំងី ពាំងីពោលថា នរៈនោះ
បានច្រង់នូវជាត់នឹងជា ។ ហេតុនេះ ព្រះមានព្រះកាត់ត្រាស់ថា

នរ:ណា ជាអ្នកបេះជំងំ អ្នកដល់ខ្លាំវេទ ក្នុងលោកនេះ បាន ស្រាយ នូវការជាប់ចំពាក់នេះ ក្នុងភពតូតនឹងភពធំ តឋាគត ពោលថា នរ:នោះ ជាអ្នកប្រាសចាកតណ្ដា មិនមានសេចក្ដី តានតឹង មិនមានសេចក្ដីប៉ុនប៉ង់ ទាំងពោលថា នវ:នោះ បានធ្វង់នូវជាតិនឹងជា ។

(មេត្តកូល្នេប្រកាសទូន) ដំណាលគ្នានឹងកាលជាទី០០ គាថា ។ បេ ។ បតិត្រព្រះអង្គីដ៏ចំរើន ព្រះមានព្រះកាគ ជាសាស្តារបស់ខ្ញុំព្រះអង្គី ខ្ញុំ ព្រះអង្គីជាសាវិត ។

ចច់ មេត្តគូមាណរិកញ្ចញ្ញាតិខ្ទេស ទី ៤ ។

ធោត្តកម្មាណរិក្សាញ្ញាតិទ្វេស<u>េ</u>

(៩៩) បុញ្ញមិ និ ភ**ភភ ព្រួ**លិ មេ និ (៩ទ្វាយៈស្មា នោគកោ)

> សលាភិគាយូម៉េ មហេស៊ តុញ៉ា តៅ សុត្វាធ ធិត្បាស់

ស់ក្តេ និព្វានមត្តនោ ។

(৬০০) ឬញូមិ តំ កក្ស ព្រួញ៌ មេ តន្ថំ បុញ្ញា.
មីតំ តំសេ្ប បុញ្ញា អធិជ្ជជោតនា បុញ្ញា ខិជ្ជសំសន្ទនា បុញ្ញា វិមតិច្រេននា បុញ្ញា ។ មេ ។ និមា
តំសេ្ប បុញ្ញា ។ មេ ។ និព្វានបុញ្ញា ។ បុញ្ញាមិ តន្តិ
បុញ្ញាមិ តំ យាទាមិ តំ អជ្ឈសាមិ តំ បសា នេមិ
តំ គេជស្ស្⁽⁹⁾ មេតិបុញ្ញាមិ តំ ។ កក្សត់ ការវាល់វចនមេតំ ។ មេ ។ សច្ឆិកា បញ្ញាត់ យន់ខំ កក្សត់ ។

១ ម. កថយត្សូ ។

ជោត្តកមាណវិក្សាញ្ញាតិទ្វេស -

(១៩៩) នោតក:មានកាយុ (ទូលស្បូដ្យច្នេះថា) បពិត្រព្រះមាន
ព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គសូមទូលស្បូព្រះអង្គ សូមព្រះអង្គសំដែង
សេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ បពិត្រព្រះមលេសី ខ្ញុំព្រះអង្គ
ប្រាញ់ (ស្លាប់) ព្រះពុទ្ធដីការបស់ព្រះអង្គ (ព្រោះថា)
បុគ្គលស្លាប់ទេសនា របស់ព្រះអង្គហើយ នឹងសិក្សានូវ
ការរំលត់ (កិលេស) របស់ខ្លួនបាន ។

(២០០) អធិប្បាយពាក្យថា បតិត្រព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គិ
សូមទូលសូរព្រះអង្គិ សូមព្រះអង្គិ សំដែងសេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គិ
ត្រង់ពាក្យថា សូមសួរ បានដល់បុច្ជា ៣ គឺ អទិជ្ជាជាតនាបុច្ជា ១
ទិជ្ជស់សន្ទនាបុច្ជា ១ វិមតិច្នេទនាបុច្ជា ១ ១ បេ ១ នេះ បុច្ជា ៣
១ បេ ១ និព្វានបុច្ជា ១ ពាក្យថា ខ្ញុំព្រះអង្គិ សូមទូលសួរព្រះអង្គិ
គឺខ្ញុំព្រះអង្គិ សូមសួរចំពោះព្រះអង្គិ សូមត្រះអង្គិ សូមមូលសួរព្រះអង្គិ
ព្រះអង្គិ សូមសួរចំពោះព្រះអង្គិ សូមព្រះអង្គិសដែង ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គិ
ហេតុនោះ (លោកពោលថា) ខ្ញុំព្រះអង្គិ សូមទូលសួរព្រះអង្គិ ១ ពាក្យ
ថា ព្រះមានព្រះភាគ នេះ ជាពាក្យពោលដោយគោរព ១ បេ ១ ការ
បញ្ជាតិថា ព្រះមានព្រះភាគ នេះ (កើត) ព្រោះការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ១

បុក្ខស្ដាំជាប់ ខុខ្មាំតំយាយប្ប ប្បុរ្នំ ខ្មែល

ឲ្យ បា ខេត្ត ទ្រុំ បា អាចិក្ខា បា ខេសេហ

បញ្ជាប់ ខេត្ត ទ្រុំ បា អាចិក្ខា បា ខេសេហ

បញ្ជាប់ ខេត្ត ខ្មែល វិហេហ វិកជាបា ឧត្តា នឹគេពេហ ខេត្ត ខេសហ និត ខុប្បាទិ នំ កក្ស ព្រូហ
ខេត្ត ។ ស្វាយស្មា នោតកោតិ សព្ទានិ ខឧសទ្ធិ ។

អាយស្មានិ ខិយាមខំ (១) ។ នោតកោតិ នស្បា

អាយស្មានិ ខិយាមខំ (១) ។ នោតកោតិ នស្បា

បោសកោតិ ខិយាមខំ (១) ។ នោតកោតិ សហ្បា

នោសក្សា ខាមិ ។ ខេ ។ អភិហាខោតិ ស្វាយស្មា
នោតកោតា ។

ម ចិយវចន៍ តរុវចន៍ សតារវស់។ តំស្ពាធិវចនមេតំ អាយស្មាតិ ។

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ ក្ខឡូនិទ្ទេស

ពាត្យថា សូមព្រះអង្គីសំដែងសេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ គំសូមព្រះអង្គ ពោល ប្រាប់ សំដែន បញ្ជាត្ត តាំងខុក បើកាំ២ក ធ្វើឲ្យងាយ ប្រកាស ហេតុនោះ (លេកពោលថា) បត់ត្រព្រះមានព្រះភាគ 🧕 ព្រះអង្គសូម ទូលសួរព្រះអង្គ សូមព្រះអង្គស់ដែងសេចក្ដីទុះ ដល់ទូព្រះអង្គ ។ ភាក្សថា ដូច្នេះ នៃបទថា នោតក:មានអាយុ ពោលដូច្នេះ គឺជាបទតភ្ជាប់ ។ ញតស្រា មានអាយុ គឺពាត្យ**ជាខិស្រឡាញ់ ។** ពាត្យ**ថា យោ**តត-សេឃា ស្នេះ ភាព ភា ស្នាមរិស្សា សេស្សាលីឃុំ ខោះ ភ ហេតុនោះ (មាន៣ក្យូថា) ដោតក:មានអាយុ ទូលសួរដុំចេះ ។ (២០១) ខាត្យថា បត្តិត្រេះមហេសី ខ្ញុំព្រះអង្គព្រថ្មា (ស្គប់) ព្រះពុទ្ធជីកា របស់ព្រះអង្គ គឺខ្ញុំព្រះអង្គ ព្រុថ្នា ព្រះថ្នាំ ព្រះ ថ្ងា ផ្គង ស្រឡាញ ជាប់ចិត្ត នូវព្រះពុទ្ធដីកា គន្ធង៍នៃព្រះពុទ្ធដីកា ខេសនា អនុសន្និ របស់ព្រះអង្គី ។ សំនួរត្រង់ពាក្យថា មហេស៍ ចុះ ឈ្មោះថា មហេស ដោយអត្ថដូចមេខ ។ ឈ្មោះថា មហេស ក្រោះ ព្រះមានព្រះកាត ខ្មែរក ស្វែង សូះស្វែង នូវកងស៊ល់ជំធំ ។បេ។ ឈ្មោះថា មហេសី ព្រោះព្រះអង្គ ជានរ:ប្រសើរ គន់ក្នុងទីណា ហេតុនោះ (លោកពោលថា) បញ្ជីត្រោះមហេសី ខ្ញុំព្រះអង្គ ប្រាថ្នា (ស្គាប់) ព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះអង្គ ។

នោត្តពមា**ណរិក្សា**ញ្ញាធំខ្មេះសោ

(७०७) ភ៖ សុទ្ធាន ន់គ្នោសន្តិ គុយ្យៃខែនំ ត្យូបដំ ខេសនំ មនុសធ្វំ សុត្វាន សុណ៌ត្វា ខុក្ស ត្វា ខុប-ကေးယ်ရှာ ရမကရွယ်ရှားခဲ့ ရေး လုရှာဒ ဒီရျှောက် အ (២០៣) សំក្តេ ចិត្តានមត្តមេតិ សំក្តេតិ គិសេត្ត ស់គ្នា អធិស្លស់គ្នា អធិច្ចសំគ្នា អធិច្បញ្ជាស់គ្នា ។ ខេ។ មហ្គុំ អញ្ជាញាស់ក្សា ។ ចិញ្ចមត្ថា នៅ ។ រាកស្បី ខ្ញុំខេស្ស ដោសសារី ខ្ញុំសិស្សិស មោល-ស្បី ភិទ្វាខភាព គោខស្បី ភិទ្វាឧភាព ៩ឧភាសអា និញ្ជានាយ ។ ខេត្រសញ្ជាក<mark>ុសលាភិស</mark>ទ្ធ័រានិ សមាយ ន្ទសខាយ ្ទសខាយ ឧិទ្ធាខណៈយ ខ្ទុំនិស្សូត្តាយ បឌិហ្សស្សន្ទិយា អនិសីលទ្បី សិគ្គោយ្យ អនិចិត្តម្បី

សិទ្ធេយ្យមន្ទ្រាម្បីសិទ្ធេយ្យឥសត់សេក្តសិទ្ធា

អាវៈជួន្តោ សំក្នេយ្យ ជាឧន្តោ សំក្នេយ្យ មស្បុនោ

នេះ ស់ ស្នេញ សត់ ឧបដ្ឋមន្ត្រា ស់ ស្នេញ ចំនុំ ស-មានសង្គ្រាស់ត្រ្វេយ្យ ខញ្ជាយ ខសានគ្នោ សិក្ខេ្វេយ្យ

សិ ត្រេយ ព្រះស្ត្រ សិ ត្រេយ គ្រួ អធិដ្ឋម នេះ (២) ဆိုက္တေယ႕ အာဏ မင်းခုင္းရွာ ဆိုက္တေယာက္ၿပီး ထို မေဒုက္တ-

[🤋] ម. ជំម្ពុជ្រ អត្តគោ អត្ថិ ។ ៤ ម. ប?ហេត្តោ។

ធោតកមាណរិកប្បញ្ញា*តិទ្ទេ*ស

(២០២) ៣ក្យថា បុគ្គលស្គាប់ទេសខា របស់ព្រះអង្គីហើយ គឺ បុគ្គលស្គាប់ ឮ រៀន ទ្រទ្រន់ កំណត់ទុកហើយ ខ្លូវព្រះពុទ្ធដីកា គន្ធង៍ព្រះពុទ្ធដីកា ទេសខា អនុសន្ធិ របស់ព្រះអង្គី ហេតុខោះ (លោក ពោលថា) បុគ្គលស្គាប់ទេសខា របស់ព្រះអង្គី ហើយ ។

(២០៣) អធិប្បាយពាក្យថា សិក្សា នូវការ៉េលត់ (កំលេស) របស់ខ្លួនបាន ត្រង់ពាក្យថា សិក្សា បានដល់សិក្ខា បា គឺ អចិសីលសិក្ខា ១ អធិបត្តសិត្តា ១ អធិប្បញាសិត្តា ១ **។** បេ ។ ខេះ អធិប្បញាសិត្តា ។ ពាក្យថា នូវការរំលត់ (កំលេស) របស់ខ្លួនធ្ងន់ គឺនឹងសិក្សាអធិសីលផង នឹងសិក្សាអធិថិត្តផង នឹងសិក្សាអធិប្បញ្ញាផង ដើម្បីការរំលត់រាគ: រំលត់ ពេស: វល់ត់មោហ: វល់ត់កោធ: វល់ត់ទ្បនាហ: ។ បេ ។ ដើម្បី សេចក្តីស្ងប់ រម្វាប់ ចូលទៅជិតស្ងប់ រំលត់ លះបង់ លះបង់ផ្តាច់ នូវ មក្សង្ខារ ជាមក្សលទាំងពួង គឺ នឹងពិហរណាសិក្សា នូវសិក្ខាទាំង ៣ នេះ នឹងដឹងសិក្សា នឹង ឃើញសិក្សា នឹងតិចារណាសិក្សា នឹងតាំងចិត្ត សិក្សា នឹងចុះចិត្តស៊ុប់ដោយសគ្គសិក្សា នឹងផ្គង់ព្យាយាមសិក្សា នឹង ប្រងសត់សិក្សា និងតិតលិចិត្តឲ្យស្រល់សិក្សា និងដឹងរជាយប្រាជាសិក្សា

សុត្តសំដាញ ខុត្តតំបាយស្យ កូឡូតំខ្មេស អភិញ្ញាយ អភិជាឧត្តោ សិត្តោយ្យ ខតិញ្ញាយ ខតិជាឧ-គ្នោ សិត្តោយ្យ ខហាត់ទ្ធំ ខជ្ជពន្តោ សិត្តោយ្យ ភា-ឋេត់ទ្ធំ ភាឋខ្ពោ សិត្តោយ្យ សច្ចិតាត់ទ្ធំ សច្ចិត្តពេន្តោ សិត្តោយ្យ សខាធាយ ខយ្យេ សខាធាយ វត្តេយ្យត់ សិត្តោ ឧញ្ជាឧទត្តនោ ។ គេនាមា សេ ព្រាហ្ម ណោ បុទ្ជាទំ នំ ភភវ ព្រូហិ ខេ នំ

(៩ទ្វាយស្មា (ភាពកោ)

វាទាភិកាឡាមិ ម ទេស តុយ៉ា តៅ សុត្យ១ ឆិក្បោសំ សិក្តោ ឆិញ្ជាឧត្តពោតិ ។

(២០៤) នេខសានទ្បំ ភពេស

(ពេតកាត់ ភេត្ស)

៩ នេះ និម ភោ ស តា ឥ តោ សុ ត្វាន និ ក្សោ សំ សិ ក្ខេ និ ត្វានមត្តនោ ។

សុគ្គនូចិងក ខុទ្ធភានិកាយ ពូឡូនិទ្ទេស

នឹងដឹងជាក់ដោយអកិញ្ញាសិក្សា នឹងកំណត់ដឹងដោយបរិញ្ញាសិក្សា និង
លះបង់ នូវធមិដែលគួរលះបង់សិក្សា នឹងចំរើននូវធមិដែលគួរចំរើនសិក្សា
នឹងធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ នូវធមិដែលគួរធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់សិក្សា នឹងប្រពិត្ត
សមាទាននឹងប្រតិបត្តិសមាទាន ហេតុនោះ លោកពោលថាសិក្សា នូវការ
រំលត់ (កិលេស) របស់ខ្លួនបាន ។ ហេតុនោះ ព្រាហ្មណ៍នោះពោលថា
បពិត្រ ព្រះមានព្រះកាត ខ្ញុំព្រះអង្គ សូមចូលសួរព្រះអង្គ
សូមព្រះអង្គសំដែងសេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ បពិត្រព្រះ
មហេសី ខ្ញុំព្រះអង្គប្រាញ់ (ស្លាច់) ព្រះពុទ្ធដីការបស់ព្រះ
មស (ពេលវា) ប្រសព្វសាស្ត្រសាស្ត្រសាស្ត្រសាលវាបស់ព្រះអង្គ

អង្គ (ក្រោះថា) បុគ្គលស្គាប់ទេសនារបស់ព្រះអង្គហើយ

នឹងសិក្សា ខ្លាការលែត (កំលេស) របស់ខ្លួនបាន ។

(២០៤) (ក្រះមានក្រះភាគ ត្រាស់ថា) ម្នាលពោតក: បើដូច្នោះ

ចរុអ្នកធ្វេសចក្តីព្យាយាមចុះ បុគ្គលក្**ង**លោកនេះ ជាអ្នកមាន

បញ្ជាបាស់ក្នា មានស្មារតី ស្ដាប់ទេសនាអំពីទីនេះហើយ នឹង៍

សិក្សាន្ទវការរំលន់ (កំលេស) របស់១៩ពុន ។

នោតកមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ធេសោ

(២០៥) នេះឧហាតម្យុំ ការេហ៍តំ អាតប្បុំ ការោ-ហំ ឧស្សាហំ គាពេហ៍ ឧស្សាឡ៏ គាពេហ៍ វៈ $\mathbf{w}, \mathbf{e}^{(\mathbf{e})}$ គារេសា និគី គារេសា វីវិយំ គារេសា នន្ទំ ជ នេហ៍ សញ្ញានេហ៍ ឧបដ្ឋមេហ៍(២) និព្យុត្តហ៍ អភិនិព្យុត្តហ៊ុន តែមេហាតប្បុំ គេរោហ៍ ។ នោត្តភាតិ កត្ត ដោតកាត់ កត្ស នំ ព្រាហ្មណំ ជាមេន អាលខតិ ។ កក្សតិ ការវាធិវិចសុខតំ ។ ខេ ។ សច្តិតា មញ្ចុំ យៈធំធំ ភេសត់ ដោតតាត់ ភេស។ (២០៦) ៩ នេះ និម កោ ស តោតិ ៩ភាគិ ៩មិស្សា ឌ្នីលា មគ្នក្សា ១ខ្ទីលា មគ្នក្សា ខ្ទៃលា មុខភ្នំ មា-ស លេ មុនម្លី ខគើ មុនម្លី រូខ លេ មុនម្លី ខគិរួច លេ មុនស្នី ខារុន្យ មុនស្នី មេសិនប្រោះ មុនស្និ មានមារ ស នេ នុងស្នី ដនិសារ នុងស្និ ឧឋអាវិហោយ ឯ

o ម. ជាមំ ។ 🔈 ម. ១បដ្ឋបេហិ សមុដ្ឋបេហិ ៗ

ធោតកមាណវិកឲ្យញ្ញាន់ខ្ទេស

(២០៥) ៣៩/២ បើដូច្នោះ ចូរអ្នកធ្វើសេចក្តីព្យាយាមចុះ គឺអ្នក ចូរធ្វើសេចក្តីព្យាយាម ចូរធ្វើទស្សាហំ ចូរធ្វើសេចក្តីច្រឹងថ្ងៃង សេចក្ខុសង្កាត ចូរធ្វើសេចកុទ្ធហាត ចូរធ្វើសេចកូរៈខែង ចូរធ្វើសេចក្ត ទ្វ័យ្ខាត ចូរញ៉ាំងសេចក្តីពេញចិត្តឲ្យកើត ឲ្យកើតព្រម ឲ្យតាំងនៅសិច សួន ឲ្យដុះ ឲ្យដុះចំពោះ ហេតុនោះ (ខ្ទង់ត្រាស់ថា) ចេដូច្នោះ អ្នក ចូរធ្វើសេចភ្នំព្យាយាមចុះ ។ ភាគ្យថា គោគតៈ ខែបទថា ព្រះមានព្រះ ភាគត្រាស់ថា ម្នាល់នោតក: គឺព្រះមានព្រះភាគ ហៅព្រាហ្មណ៍នោះ ដោយចយ្មោះ ។ ពាក្យថា ព្រះមានព្រះភាគនេះ ជាពាក្យពោលដោយ គោរព ២០២ ការបញ្ជាត្តិថា ព្រះមានព្រះភាគនេះ (កើត) ព្រោះការធ្វើ ឲ្យជាក់ច្បាស ហេតុនោះ (មាន៣ក្យូថា) ព្រះមានព្រះភាគត្រាសថា មាលាភេក:

(២១៦) អធិប្បាយពាក្យថា បុគ្គលក្**ង**លោកខេះ ជាអ្នកមានបញ្ហា បាស់ក្លា មានស្មារតី ត្រង់ពាក្យថា គង់លោកនេះ គឺក្នុងខិជ្ជិនេះ ក្នុងសេចក្តី ពេញចិត្តនេះ ក្នុងសេចក្តីតាប់ចិត្តនេះ ក្នុងការកាន់យកនេះ ក្នុងធម៌នេះ ក្នុងវិន័យនេះ ក្នុងធម្មាន័យនេះ ក្នុងពាក្យជាប្រធាននេះ ក្នុងព្រហ្មារ្យនេះ ក្នុងសសសព្រះសាស្តានេះ ក្នុងគត្តភាពនេះ ក្នុងមនុស្សលោកនេះ ។ សុត្តស្តីពីពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ស ចូឡូតិទូសោ

ឧិប កោតិ ឧិប កោ បណ្ឌិតេ បញ្ជា។ ពុន្ធិមា ញា-ណី វិកាវី មេឌាវី ។ សតោតិ ចត្វូហិ ការណេហ៍ សតោ កាយេ កាយឧបស្បាលសតិប្បដ្ឋានិកាយ់ពោ សតោ ។ បេ។ សោ វុច្ជុតិ សតោតិ ៩ ដេវ ឧិប កោ សតា ។

(៤០៤) សំក្ដេ និញ្ជនមត្តនោតិ សិក្ខេតិ តិសេក្ត សិក្ខា អនិសីលសិក្ខា អនិទិត្តសិក្ខា អនិប្បញ្ញាសិក្ខា ។ បេ។ អយំ អនិប្បញ្ញាសិក្ខា ។
និញ្ជនមត្តនោតិ រាតស្ប និញ្ជូបនាយ នោសស្ប
និញ្ជូបនាយ មោលស្ប និញ្ជូបនាយ កោនស្ប
និញ្ជូបនាយ ខ្មេនាហស្ប និញ្ជូបនាយ ។ បេ។

សុគ្គន្តបំដក ខុទ្ទកនិកាយ បូឡូតិទ្ទេស

ពាត្យថា មានបញ្ហាលស់ក្វា គឺ មានបញ្ហាគ្និន ជាបណ្ឌិតមាន
ប្រាជ្ញា មានការបេះជំង៍ មានញាណ ជាអ្នកប្រាជ្ញ មានប្រជាជាគ្រឿជ
ខំហយបង់ខ្លុំកំលេស ។ ពាត្យថា មានស្មារតី គឺមានស្មារតី ដោយ
ហេតុ ៤គឺ បុគ្គលកំពុងចំរើនកាយានុបស្សនាសតិប្បជ្ជានក្នុងកាយ ឈ្មោះ
ថា អ្នកមានស្មារតី ។ បេ ។ បុគ្គលទោះ លោក ហៅថា អ្នកមានស្មារតី
ហេតុនោះ (ខ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គលក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកមានបញ្ហាបាស់ក្វា
មានស្មារតី ។

(២០៧) ៣ក្យូថា ស្ដាប់ សេនា អំពីទីនេះ ហើយ គឺស្ដាប់ ត្រជ ត្រាប់ រៀន ខ្ទេង កំណត់ទុក ខ្លិញក្យ គន្ធង៍៣ក្យ ខេសនា អនុសន្និ របស់តថាគត អំពីទីនេះ ហេតុនោះ (ខ្ទង់ត្រាស់ថា) ស្ដាប់ខ្លៀទេសនា អំពីទីនេះ ហើយ ។

(២០៨) អធិប្បាយពាក្យថា នឹងសិក្សាខូវការរំលត់ (កិរលេស)
របស់ខ្លួន ត្រង់ពាក្យថា នឹងសិក្សា បានដល់សិក្ខា បា គឺ អធិប្បីព្យាសិក្ខា ១
អធិបិត្តសិក្ខា ១ អធិប្បីព្យាសិក្ខា ១ ២ ខេះ អធិប្បីព្យាសិក្ខា ។ ពាក្យ
ថា ការរំលត់ (កិរលេស) របស់ខ្លួន គឺនឹងសិក្សាអធិសីលផង នឹង
សិក្សា អធិបិត្តផង នឹងសិក្សាអធិប្បីព្យាផង ដើម្បីការរំលត់ពត: ការរំលត់
ពោស: ការរំលត់ទោហ: ការរំលត់គោធ: ការរំលត់ទបនាហ: ។ បេ ។

សញ្ជាក់សហត់សង្ខារាខំ សមាយ ឧបសមាយ ព្រស់ មាយ ខិញ្ចេញយ មនិនិស្បាញយ បនិប្បស្បៈខ្ញុំយា អនិសីលម្បំ សិក្ខេយ្យ អនិចិត្តម្បំ សិក្ខេយ្យ អនិៈ ប្បញ្ញម្បំ សិក្ខេយ្យ ឥមា តិសេប្រ សិក្ខា អាជជួន្តោ សិក្ខេយ្យ ជាឧ ខ្តោ សិក្ខេយ្យ ។ បេ ។ សច្ចិតាត់ព្រំ សច្ចិតាពេន្ត្យ សិក្ខេយ្យ សមានាយ (១) បយ្យេសមា-នាយជាត្តយ្យត់ សិក្ខេធ្យា ឧមត្តពេល ។ គេនាមា កក់ក់ នេះ មាត់ម្បំ គេពេទាំ (នោតតាត់ កក់ក់)

៩ តេស្ត្រ ខ នៃ ត្បាស់ សំ ក្តេ ខិត្ត ឧទត្ត នេះ ទំ។

(៤០៩) បស្បាមហំ ខេះ មនុស្ស លោក អភិបាម ខំ

គេតំ ត្បាញ់ សំ សំ សំ សំ នៃ ខ្មែក ខំ

គេតំ និងស្បាម សមន្ត ទេក្ខុ

បម្បា មំ សក្តា កាដ់កាដាហំ ។

១ មូ- អាទាយ សមាទាយ ។

ធោត្រមា**ណ**វិកញ្ចញ្ញាតិទ្ទេស

ដើម្បីការស្លប់ រម្វាប់ ស្តប់រម្វាប់ ហែត់ លះបង់ រម្វាប់ នូវអភិសុត្តារ ជាអកុសលទាំងពួង នឹងពិចារណាសិក្សា នូវសិក្ខាទាំង ថា នេះ នឹង ដឹងសិក្សា ។ បេ ។ នឹងធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវធមិ ដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់សិក្សា នឹងប្រព្រឹត្តសមាទាន នឹងប្រតិបត្តិសមាទាន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) នឹងសិក្សានូវការលែត់ (កំលេស) របស់ខ្លួនបាន ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា

ម្នាល ពេកត: បើដូច្នោះ ចូវអ្នកធ្វើសេចក្តីព្យាយាមចុះ បុគ្គលក្នុ លោកនេះ ជាអ្នកមានបញ្ញា បាស់ក្វា មានស្មារតី ស្តាប់ សេខាអំពីទី នេះ ហើយ និធីសិក្សា ខ្ញុវការវិលត់ (គិលេស) បេស់ខ្លួនបាន ។

(២០៩) (នោតក: ពោលថា) ខ្ញុំព្រះអង្គីបានឃើញព្រះអង្គី ជា ខេវតា
ក្នុងមនុស្សលោក ព្រះអង្គីមិនមានកង្គល់ ជាព្រាហ្មណ៍កំពុង
ប្រព្រឹត្ត បពិត្រព្រះអង្គីជាសមន្តបត្ថ ខ្ញុំព្រះអង្គីសូមនមស្ការ
ព្រះអង្គី បពិត្រព្រះអង្គីជាសក្ក: សូមព្រះអង្គីដោះខ្ញុំព្រះអង្គី
ឲ្យផុតហាតាសបក្ដីសង្ស័យទាំងឡាយ ។

សុត្តសូមិដីកេ ខុទ្ធកតិកាយស្ប កូឡូតិទ្នេសោ

(๒๑०) ឧសប្ឧស្ នេះ ឧទ្ទស្សលោកេន្ត នេង-ត់ នយោ ដេក សម្មត់ដេក ច នុមបត្ថិដេក ច វិសុខ្ចិធេក ខ ។ ភេឌមេ សុម្មតិធេក ។ សុម្មតិធេក វុទ្ធ ភាជាណេ ខ ភាជកុសាភា ខ នៅយោ ខ ។ កត្តមេ ឧបមត្តិ នេក ។ ឧបមត្ថិ នេក វុច្ច ស្តម្មាញា-វាជិតា នេង តាវត្តឹសា នេង យាមា នេង តុសិតា នេក ចិញ្ចរត់ នេក មរចិញ្ចិត្តសៅត្ត នេក គ្រហ្មកា-យ៍កា នេក យេខ នេក តត្រប់ ។ កាត់មេ វិសុខ្ចុំ-នេក ។ វិសុទ្ធិនេក វុទ្ធ នទាន់នេសាវភា មហេ-នេះ ខ្លាស់ លេខ ជាដំយងដំង ឯងមុខ សម្មតិនេកឧញ ឧបបត្តិនេកឧញ វិសុទ្ធិនេកឧញ្ នេះក ខ អត់នេះក ខ នេកត់នេះក ខ សីហស. យោ ភាគភាគោ គណ៌គណ៍ មុខិមុខី រាជរាជា ។

សុត្តតូបិជិក ខុទ្ធកនិកាយ ចូឡនិទ្ទេស

(၉០) អគ្គសិហាធាមាមា ទំពែះអង្គីយទក្លេយិយិប្រះអង្គី យុ ខេត្តក្នុងមនុស្សលោក ត្រង៍ពាក្យថា ខេត្ត បានដល់ ពួកខេត្តបា គឺ សម្មត្តទេព ១ ១០០ត្ត ទេព ១ វិសុទ្ធិ ខេព ១ ។ សម្មត្ត ខេព គេដ្យ មេច ។ ពួកព្រះរាជា ព្រះរាជកុមា នឹងព្រះខេត លោក ហៅថា សម្មតិខេត្ត ។ ទបបត្តិទេព តើដូចម្ដេច ។ ពួកទេពឋិតនៅ ក្នុងិហតុម្មហារាជិកា ពួក ខេព្តសិត្តសិត្តសិត្ត ពួកខេព្តសិត្តសិក្សិយាថា ពួកខេព្តសិតនៅ ក្នុង តុសិត ពួកខេត្តបិតនៅ ក្នុងនិមានវត្ត ពួកខេត្តបិតនៅក្នុងបន្ថែមិត-វេសវត្តិ និងពួក ខេពជាពួកនៃក្រហ្ម ជាពួក ខេពដែលបិត នៅខាងលើពួក ខេត្តទាំង \hat{s}^{\dagger}_{s} ហេក ហៅថា ១០០ត្តិខេត្ត រ វិសុទ្ធិខេត តើដូច ម្ដេច ។ ពួកព្រះអហេន្ត ១៣ ស្រព ជាសាកែរបស់ព្រះតថាគត នឹងពួកព្រះ១ណាស្រត ដែលជាព្រះបច្ចេកពុទ្ធ លោកយៅថា វិសុទ្ធិ-ខេត ។ ត្រះមានត្រះកាគ ជាខេត្តបេសពួកសម្មតិខេត ១បត្តិខេត និង វិសុទ្ធិទេ៣ ជាទេពដ៏ក្រែសែងផង ជាទេពធិតន្ទង់ជាងីពួកទេពផង ជាសីហ:ធំជាងសីហ:ផង៍ ជាខាគធំជាងខាគផង ជាមេគណ:ធំជាង មេគណៈផង ជាមុនីធំជាងមុនីផង ជាព្រះពជាធំជាងព្រះពជាផង ។

នោតពមាណវិកញ្ជញ្ញានិទ្ធេសោ

បស្បាមហំ នៅ មនុស្សាលោកេតិ មនុស្សាលោកេ នៅ បស្បាមិ អតិនៅ បស្បាមិ នេកតិនៅ មស្បា។ មិ ឧត្តាមិ និលោកេមិ និជ្ឈាយមិ នុបបក្តែមីតិ បស្បាមហំ នៅ មនុស្សាលោកេ ។

(၉၈၈) អយ្ដាំច ដែលលីហ្វូ មរុលាសេខខ្មុំ អយ្ដាំ-នន្តិ កកក់ញូនំ ពេះសក់ញូនំ មោហក់ញូនំ មា-ဝက်ကွစ် **င်**ဋီက်ကွစ် က်လေညက်ကွစ် ဒုဋ္ဌာရက်-ញ្ចុំ គេ គាំញ្ច ពុទ្ធស្ប កក^រតេ មហ៍លា ឧុទ្ទុស តាលាវត្តតា អណ្តាវជ័តា អាយតិ^{*} អនុហ្វានជម្មា តស្នា ពុខ្វោ អភាព្វាលោ ។ ព្រាហ្ម-ណាន្ត្តិ កក្ស សត្តខ្ញុំ ឧឡាន ពាហ៍តត្តា ព្រាហ្មណោ សក្តាយឱដ្ឋ ៣ហិតា ហោតិ វិចិកិច្ច ៣ហិតា យោត៌ ស៊ីលត្វត្តមកមាសោ ៣ហ៍តោ យោត៌ កកោ ពេហ៌តោ យោត៌ ឧោសោ ពេហ៍តោ យោត៌ មេយោ តស្ស ហោន្តិ ទាមកា អគុសហ ជម្មា សង្គិលេសិ-សា ចោយព័យ មុខឯ ខុស្គាំ១៩៤ មុយន្តបន្ទុ ជ្រាមរណីយា ។

ជោតកមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ទេស

ពាក្យថា ខ្ញុំព្រះអង្គ័បានឃើញព្រះអង្គ័ជាទេវិតា ក្នុងមនុស្សលោក បានខ័យថា ខ្ញុំព្រះអង្គ ឃើញ ទ្រះអង្គីជាទេវតា គឺខ្ញុំទ្រះអង្គី ឃើញ ទ្រះអង្គ ជាទេវតាកន្ទងខេវតា ឃើញ ប្រទះឃើញ មេលឃើញ សំឡឹងមើល ត់**ហ**រណា មើល ខ្លូវព្រះអង្គី ជា **ខេ**ពធំជាងពួក ខេព ហេតុ នោះ លោក រោលថា ខ្ញុំព្រះអង្គ**ជា**នឃើញព្រះអង្គដាទេវិតា ក្នុងមនុស្សលោក ។ (៤១១) អធិប្បាយពាក្យថា ព្រះអង្គមិនមានកង្វល់ ជាព្រាហ្មណ៍ កំពុងប្រព្រឹត្ត ត្រង់ពាក្យថា ព្រះអង្គមិនមានកង្វល់ បានដល់ កង្វល់គឺពគ: កង្វល់គឺ ទោស: កង្វល់គឺ មោហ: កង្វល់គឺមាន: កង្វល់គឺ ខិដ្ឋិ កង្វល់ គិតលេស ឥង្គ្រីឲ្យវិត ឥង្គ្រិលព៌ងឺនុះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់លះ ០ង៍ ផ្តាច់ផ្តួលបុសគល់ ធ្វើឲ្យនៅតែទីកើតដូចដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យ មានបែបភាព ឲ្យជារបស់មានសភាពមិនកើតតទៅទៀត ហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធឈ្មោះថា មិនមានកង្គល់ ។ ៣ក្យុថា ជាព្រាហ្មណ៍ គឺព្រះ មានព្រះភាគ ឈ្មោះថាព្រាហ្មណ៍ ព្រោះ (ទង់បន្បាត់ចោលធម៌ ៧ គឺ បន្សាត់សក្តាយទិដ្ឋិ បន្សាត់វិចិត្តិ បន្សាត់ស៊ីលព្វតបរាមាស: បន្បាត់ ដំលាមកទាំងឡាយ ច្រឡុកច្រឡំដោយសេចក្តីសៅហ្មង ទាំឲ្យកើត ក្នុកពថ្មី ប្រកបដោយសេចក្ដីក្រវល់ក្រវាយ មានខុត្តជាផល ជាខ្វីតាំង នៃជាតិ ជក និងមរណ:ទៅខាងមុខ ព្រះអង្គបន្កត់ចោលហើយ ។

មុខ្ពស់ដោយ ខុខ្ពស់យេសា កូឡន់ខ្មែល សា ហេ ទ្វា សព្វសមសា និ (សភិយា ទិ ភភវ) ភភវ វិម លោ សា ខុសមា ហិ នោ ឋិន (ទ្វា (១) សំសារមេនិច្ច (ភៅលើ សោ

អនិស្សិតោ តាន បុំចុំគេ ព្រញ្ញា ។ យ ខេន្តំ យ ខេន្តខ្លុំ អគាំញូនំ ព្រាញ្ញណំ សរិយមានំ។ (৬១৬) គត់ ជមសុក្ម សមន្ត្រក្ន គត់ ក-ក់ខ្លុំ កណ្ឌិ ។ ឧមស្សាម័ត កាយេខ វា ឧមស្សាម៌ ងលយ ភ ឧមសក្ខន់ និស្តេន ក ឧមសក្ខន៍ H-ទិងពិឌ្យន្និលា ប្ឋឧម្សើត ឧតិថេតិតិពិធ្យើស្ន ឯ ខុឧស្សិត មួយប្រេត ស្ដេយក្នេ សូខេត្ត ជំនេះ មិ ។ សមន្តត្តិ សមន្ត្ត វុច្តិ សព្ទាត-ញ្ញ ។ កក្ស នេះ សព្ទានញា ហេខ ជ មេតេ សមុខេត្រា ខ្លាក់តោ សមុខាក់តោ ខ្ពប់ ដោ សមុ បបណ្តេ សមញ្ជាត់ ។

១ ម. ធិតុត្តោ ។

សុត្តត្តបិដិក ខុទ្ធកនិកាយ ចូឡនិទ្ទេស

ព្រះមានព្រះភាគខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលសភិយៈ ព្រះមាន
ព្រះភាគ បន្យាត់បង់ខ្លូវបាបទាំងពួង ខ្រង់មិនមានមន្ទិល មាន
ព្រះគឺយត់កល់ដោយប្រពៃ មានព្រះទ័យនឹងខ្លួន ព្រះមាន
ព្រះភាគនោះ ព្រះអង្គបរិច្ចណ៌ដោយគុណគ្រប់យ៉ាង កន្ទង
បង់ខ្លូវសំសារ មិនអាស្រ័យ (ឥណ្ណានឹងខ្ជុំរំ) ខ្ពង់មិនញាប់
ញារ (ដោយលោកធម៌) ទើបលោកហៅថា ព្រាហ្មណ៍ ។

ភាក្យា កំពុងប្រព្រឹត្ត គឺកំពុងត្រាច់ទៅ ត្រាច់ទៅផ្សេង១ ទៅ ប្រព្រឹត្តទៅ ក្យា យាត្រា យាត្រាទៅ ហេតុនោះ (លោកពោលថា)
ព្រះអង្គមិនមានកង្វល់ ជាព្រាហ្មណ៍ កំពុងប្រព្រឹត្ត ។

(២១២) ភាក្យូថា បត់ត្រព្រះអង្គជាសមន្តួចក្នុ ខ្ញុំព្រះអង្គសូម

ឧមស្តារព្រះអង្គ ត្រង់តាក្យូថា ព្រះអង្គ គឺលោកហៅ ព្រះមានព្រះភាគ ។

ភាក្យូថា សូមឧមស្តារ គឺសូមឧមស្តារដោយកាយក្តី សូមឧមស្តារ ដោយវាហក្តី សូមឧមស្តារដោយចិត្តក្តី សូមឧមស្តារដោយសេចក្តីប្រតិបត្តិ ដែលមានប្រយោជន៍ជាលំដាប់ ៗ ក្តី សូមឧមស្តារ ធ្វើសក្ការៈ ធ្វើគោពេ

រាប់អាន បូជា ដោយធម្មានុធម្មហ្វដំបត្តិក្តី ។ ភាក្យូថា សមន្តួចក្នុ សេចក្តី

ថា សព្វភាតភាណា លោកហៅថា សមន្ត្តចក្តុ ។ ព្រះមានព្រះភាគ

ជល់ ដល់ព្រម មកដល់ មកដល់ព្រម ចូលទៅជិត ចូលទៅជិត

ព្រម ប្រកប់ហើយដោយសព្វភាតភាភាណនោះ ។ ធោតិកមាលវិក**ហ្សុញ្ញាត់**ទ្វេសោ

ជ នស្ប អធិដ្ឋមិខត្ត កាញ់

អ ថា អ ញា នមជានិន្ទំ

សត្វ អភិពារសិ យឧត្ថិ នេយ្យំ

ត្រាត្ត នេះ សមន្ត្តិ ។

ត្ត ជមសុក្ទ សមន្ត្ត ។

(២១៣) បម្បញ្ជូ មិ សញ្ញ គេ៩៩៩ ស្រីតំ សញ្ញាតិ

កកវ សតាត្រាហា បព្ធពិតោតិបិ សញ្ញោ ។ អមវា

អេឌ្ធោ មហន្ធនោ ឧឧវាតិបិ សញ្ញោ ។ គស្សិមាជិ

ឧភាជិ សេយ្យូជីជំ សឌ្ធាឧជំ សីលេខជំ ហ៊ាំជជំ និត្តប្បាជជំ សុតជជំ ហាតធជំ សត្វាជ្ជាឧធជំ
សម្មប្បាភាឧជជំ ឥឌ្ធិទាឧជជំ ឥឌ្ឌិយេជជំ តាលជជំ

សម្មប្បាភាឧជជំ ឥឌ្ធិទាឧជជំ ឥឌ្ឌិយេជជំ តាលជជំ

សោជ្ឈូជ្ជជំងំ មក្សជជំ ដល់ជជំ ជំពាជជាជំ

ធោតកមា**ណរំកញ្ចញ្ញានិ**ទ្ទេស

វត្តនីមួយក្នុងលោកនេះ ដែលព្រះមានព្រះភាគមិនឃើញ ឬ មិនជំងឺ មិនគប្បីដឹង មិនមានទេ ព្រះតថាគត ទ្រង់ជ្រាប ច្បាស់នូវវត្តទាំងអស់ ដែលគួរជ្រាប ហេតុនោះ ព្រះតថា-

គត ឈ្មោះថា សមន្តបក្តុ ។ ហេតុនោះ (ហេតុពោលថា) បពិត្រព្រះអង្គ ជាសមន្តបក្តុ ១ព្រះអង្គ សូមនមស្ដាវព្រះអង្គ ។

(៤១៣) អធិប្បាយពាក្យថា បតិត្រព្រះអន្ត្រជាសក្ត: សូមព្រះអន្ត្ ដោះខ្ញុំព្រះអន្ត្ ឲ្យផុតថាកាសេចក្តីសង្ស័យទាំងឡាយ ត្រង់ពាក្យថា បតិត្រព្រះអន្ត្រជាសក្ត: សេចក្តីថា ព្រះមានព្រះភាគ ចេញថាកសក្ស-ត្រកូល ហើយខ្រង់បច្ចុជ្ជា ហេតុនោះ ទើបខ្រង់ព្រះនាមថា សក្ក: ក៏មាន ។ មួយទៀត ព្រះមានព្រះភាគ ស្តុកស្តម្ភ មានខ្ពស្បច្ចេន មានខ្ពស្បធន ហេតុនោះ ទើបខ្រង់ព្រះនាមថា សក្ក: ក៏មាន ។ ខ្ពស្បទាំងនោះ បេស់ព្រះអង្គ្ គឺ ខ្ពស្បស្នា ខ្ពស្បសិល ខ្ពស្ប ហិរិ ខ្ពស្បត្តិត្តប្ប: ខ្ពស្បសុត្ត: ខ្ពស្បាតិ ខ្ពស្បសិល ខ្ពស្ប សតិប្បជ្ជាន ខ្ពស្បសមហ្គាន ខ្ពស្បតិត្តិច្ចភាទ ខ្ពស្បសិស ខ្ពស្ប ពល: ខ្ពស្រាសថ្និតិ ខ្ពស្បសិស្តិតិ ខ្ពស្បសិស្តិតិ ។ សុត្តនូចិនិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្បូ ក្ខុឡូនិទ្ទេសោ

ន្ត នេស្ស មុខមន្ទេក ខេត្ត មេស្ន នោ ខណៈតំខំ សុ ត្តោ ។ អ្នក សុ ត្តោ មហុ វិសា អលមត្តេ សូរេ ព្រែ^(១) ក្រែពេ អភិរុ អន្ត អនុត្រាស់ អបហាយ បហិនភយកោរវា កែត. លោយល់សេតិច សក្តោ ។ គេ៩៩៩ វុច្ចតិ វិចិ. ភាព្ធា ឧុក្ខោ ឧុក្ខាសមុខយេ កាឡា ឧុក្ខា. ជំរោធ កង្ខា ឧុក្ខាធិរោជកាមិធិយា បដិបជាបា កង្គោ បុព្វនេត្ត កង្គោ អបវនេត្ត កង្គោ បុព្វនាប-រទើ យន្តិ មុខតាំជំពាម ខេត្តជំមាត់ នៅ នៅ មា ကန္တ်ာ့ က ျားနဲ့ မားနဲ့ ကားနဲ့ ကား ကားနဲ့ ကား ត់ត្ត ម៉ែត ម៉ៃត់ច្នា ទ្វេឡត់ ទ្វេលមថោ សំសយោ អនេត្តសត្តាយោ អាសប្បធា ចាំសប្បធា អបាំ-យោកាហភា ជម្ព័ត្ត ចិត្តស្បា ម នៅលេខា ។ ๑ ษ.ฉีเก ๆ

សុត្តនូចិជិក ខុទ្ធកនិកាយ ក្ខឡូនិទ្ទេស

ត្រះមានព្រះភាគ ស្តុកសូម មានទ្រព្យច្រើន មានទ្រព្យធន ដោយទ្រព្យ ប្រសើរទាំងឡាយ ច្រើនប្រការនេះ ហេតុនោះ ទើបទ្រង់ព្រះនាម ឋា សក្ត: ក៏មាន ។ មួយទៀត ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់អង់អាច អាចហ៊ាន ក្វាហាន មោះមុត ក្វៀវក្វា មានព្យាយាម ធ្លាប់ ច្ចូលកាន់សង្គ្រាម មិនទ្វាច មិនវន្ធត់ មិនតក់ស្តុត មិនវត្តចោល សក្ក: ក៏មាន ។ សេចក្តីស្ងាក់ស្ងើរ លោកហៅថា សេចក្តីសង្ស័យ គឺសង្ស័យក្នុងទុក្ខ សង្ស័យក្នុងតណ្ដា ជាហេតុឲ្យកើតទុក្ខ សង្ស័យ ក្នុងសេចក្តីរំលត់ទុក្ខ សង្ស័យក្នុងបដិច៣ ជាដំណើរទៅដើម្បីរំលត់ ទុក្ខ សន្ស័យក្នុងចំណែកខាងដើម សង្ស័យក្នុងចំណែកខាងចុង សន្ស័យ ទាំងចំណែកខាងដើមនឹងខាងចុង សង្ស័យក្នុងធម្មាំងឡាយ ដែលកេត េឡីន៍អាស្រយ់ព្រោះបច្ច័យនេះ គឺជានវាង៏ការសង្ស័យ អាការនៃការ សង្ស័យ ភាពនៃការសង្ស័យ ការងឿងធ្ងល់ ការស្ទាក់ស្ទើរ ការ យល់ជាពីរយាំង ការបែកគំនិតជាពីផ្ទៅ ការសន្ទិះសង្ស័យ ការប្រ-កាន់ច្រើនចំណែក ការរសេមរសាម កាស្មុគស្មាញ ការប្រកាន ្វេធ្ធ ភាពនៃចិត្តញាប់ញាំរ គំនូសនៃចិត្ត មានសភា**ព**យាឹងនេះ **។**

ពោះ កមាណរិកឲ្យញ្ញាធំ ទេ្តសោ

ជមារិធស្ នេះ ឧដ្ឋបារិយោយ

មេញ ខំ (៣ញ្ណំ សិយមានំ

នទំ ខមស្សាទ សមន្ទត្

បម្បា មំ សក្ក ក្នុង់ជ្រាហ៍តំ ។

(៤၈៤) នាហំ សទិស្សាទិ បមោខនាយ

តា៩៥៥ ដោតគោ គាញ់ លោក

ឌម្មាំ មេឌុំ អាជាខមាលេ

រាំ តុំ និយម៌មំ តកេស ។

គោតភមាណវិកញ្ចញ្ញានិទ្ទេស

ភាគ្យថា បពិត្រព្រះអង្គ័យសក្ក: សូមព្រះអង្គ័ ដោះខ្ញុំព្រះអង្គ័ឲ្យផុតហក សេចក្តីសង្ស័យទាំងទ្បាយ បានន័យថា សូមព្រះអង្គ័ ដោះខ្ញុំព្រះអង្គ័ សូមស្រាបខ្ញុំព្រះអង្គ័ សូមហៃងខ្ញុំព្រះអង្គ័ សូមព្រៅងីខ្សេីខ្ញុំព្រះអង្គ័ សូមស្រង់ខ្សេីងីនូវខ្ញុំព្រះអង្គ៍ សូមញ៉ាំងីខ្ញុំព្រះអង្គ័ឲ្យរួចផុតស្រឡះអំពីសរ គឺសេចក្តីសង៌ស្រ័យ ហេតុនោះ (លោកពោលថា) បពិត្រព្រះអង្គ័យសក្ក: សូមព្រះអង្គ័ ដេះខ្ញុំព្រះអង្គ័ ឲ្យផុតហាក់សេចក្តីសង៌ស្រ័យទាំងីឡាយ ។ ហេតុនោះ ព្រាហ្មណ៍នោះ ពោលថា

(৬១៤) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា) ម្នាលពោតក: តថាគត មិនអាចដើម្បីដោះអ្នកណាមួយ ក្នុងលោកនេះ ដែលមាន សេចក្តីសង៍(យេបានទេ ប៉ុន្តែកាលបើអ្នកបានដឹងច្បាស់ ខ្លូវ ធម៌ដ៏ប្រសើរយ៉ាងនេះ នឹងធ្ងង់ខ្លះនេះបាន ។

សុត្តតូចិដិកេ ខុទ្ទកតិកាយស្ស ក្ខុឡូតិខ្ទេះសោ

(৮୭៥) ភាព សុធ្វសុក្ខ ព មាខភាយាន់ ភាសុខ្លុំ សា តោម មុញ្ចាំនុំ បមុញ្ចាំនុំ មោចេនុំ បមោចេនុំ ឧធ្ចាំនុំ នទិបត្ត រុឌ្សាតន្_(៦) ២៩ឌីឧមាសណ៌ខោង ត្រឿយ-တိ **ကမ္က**ျားမှဳ စများစတေတာ့ ၅ မရက အ ရှိတြမ်ာ အ សេយាមិនឧស្សាយាមិន ស្យាមាមិន ឧស្សាហំ តារោមនេស្សាឡី ភាពមិន ថាម៉ា ភាពមិន ជិតី គេរោមិនរ៉ាំយំ គារោមិន ជន្លំ ៨ នេមិន សញ្ញូ នេមិ ការខ្លួន។ ហាក្រុខ ខុរស្រុម មិនត្រូវិក្សាន ខ្លួន តុសីនេ ទាំន់រ៉ែយ អា្ទដ់ទដ្ឋមានេ ជម្លានសភាយានិ ស់ទៀលស្ល សគ្រស់បិត ឧសេខយលាល ។ អនុមុ ខេងៈ ကြော ကောင်း မောင်းဆို (h) အေ ယင်း ရက္ကေယာင်္ဂ လ အောင ថាមេន សាគេន ៧លេខ សាគេន វិលិយន សាគេន ប្រកម្មន សក្ខេន បុរិសត្ថាមេន សក្ខេន បុរិសត្ លេខ សគ្រេខ ខ្មុំសរ្គិយេខ សគ្រេខ ខ្មុំសមក្រមេខ អន្តនា សម្មាចដូនន្ល អនុលោមព្យន្ធិនន្លុ_(m) អន្តន ရေးရှိနှင့် အေးရာရေးရရှိနေ့ ရေးရရှိသေး ရေးကွေယာင်္ခြ

១ ម. សមុទ្ធាំថ្មី ខដ្ឋាបេត្ត សមុដ្ឋាបេត្ត ។ ៤ កត្ថិ ស្យាមបោត្តកេ មោះចេញគិបិ
ប្រហេ ។ ម. មោះបេតា ។ ๓ ម. ឯគ្គស្ពរ អប់ចូលឹកបេដឋប់ អត្ថិ ។

សុត្តតូចិដិក ខុទ្ធកតិកាយ កូឡូតិទ្ទេស

(២១៤) ភាក្យូល ត្រូវាគត មិនអាចដើម្បីដោះ អធិប្បាយ ឋា តថាគត មិនអាចដោះអ្នក ស្រាយចេញ ស្រាយលែង ដោះ លែន ព្រោងឡើន ស្រន់ឡើន ឲ្យក្រោកចេញ អំពីសរគឺសេចក្ដី សង្ស័យទាន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) តថាគត មិនអាច ដើម្បីដោះ យាំងីនេះខ្លះ ។ មួយទៀត តថាគត មិនខ្វល់ខ្វាយ មិន ခွက်ခွာယာခွာ်နာ မဲနေလျာက် မဲနေဂျာဏမ မဲနေးရှိလျောက် မဲန ធ្វើសេចក្តីប្រឹងប្រែង មិនធ្វើនូវសេចក្តីខ្វៀង មិនធ្វើសេចក្តីត្**ហាត** មិនធ្វើត្យាយាម មិនញ៉ាំងីធន្ទុ:ឲ្យកើត មិនឲ្យកើតព្រម មិនឲ្យដុះ ត្នឲ្យដុះដាល (ដើម្បីដោះ) ខ្លាំពួកបុគ្គល គិនមានធន្ទ: ភ្និលច្រអុស ឋយព្យាយាម មិនប្រតិបត្តិតាម ដោយធម្មទេសនាបានទេ ព្រោះហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) តថាគត មិនភាពដោះ យ៉ាងី៖ខះខ្ទះ ។ មួយទៀត បុគ្គលដទៃណាមួយ ញ៉ាំងបុគ្គលដទៃទីររួចបានមិនមានទេ ត្រូវតែបុគ្គលទាំងនោះ រួចដោយសេចក្តីព្យាយាមជំងឺងរ៉ឹងរបស់ខ្លួន ដោយ ក់ទ្បាំងរបស់ខ្លួន ដោយការព្យាយាមរបស់ខ្លួន ដោយសេចក្តីច្រឹង់ប្រែង បេស់ខ្លួន ដោយកោរព្យាយាមជំនឹងរឹងខែបុរសរបស់ខ្លួន ដោយកំឡាំង បុរសរបស់ខ្លួន ដោយការព្យាយាមចុរសរបស់ខ្លួន ដោយសេចក្ដីប្រឹង្ធិ ស្រែងបុរសរបស់ខ្លួន គឺប្រតិបត្តិខ្លួវសម្នាបដិចទា អនុលោមហ្សដិចទា អន់៥៧ឮភ្នុង ធតិខេត្តជាព្នុក្ខស គ្រោធានិន្ទក្ខ ខេត្តបែយម

នោតកមាណរិកញ្ចញ្ញាតិខ្មេស<u>ា</u>

រដ្ឋ នាហំ សម់ស្បាម បមោបជាយ ។ ក្តេញ នំ
កក់តា សោ កេ ខុខ្ល អត្តជា បល់បបល់បន្ថោ បំ
បល់បបល់បន្នំ ឧន្ទាំស្បត់តំ នេនំ សនំ វិជ្ជត់ សោ
កត ខុខ្ល អត្តជា អន់នោ អវិជិតោ អប់វិជិត្ត សោ
ឧមេស្បត់ វិនេស្បត់ បរិជិត្ចាបេស្បត់តំ នេនំ សនំ
វិជ្ជត់ ស្រំ
វិជ្ជត់ រ៉ាមៀ នាហំ សម់ស្បាម បមោបជាប ។
ក្រុំពីទាំំ កក់តា

អត្តជា កាត់ ទាប់ អត្តជា សិស្សាត់
អត្តជា អកាត់ ទាប់ អត្តជា សិស្សាត់

១វិមោប្យេតិថិ ញ្ហោះ ងមេ. និញ្ជានគាមិមត្តោ ។

ធោតកមាណវិកប្បញ្ញាតិខ្មេះសា

ហេតុនោះ ខ្រង់ត្រាស់ថា តថាគត មិនអាចដើម្បីដោះ យ៉ាង៍នេះ ។ សមដូចព្រះពុទ្ធតម្រាស់នេះ ដែលព្រះមានព្រះកាតខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ចុខ្លះ បុគ្គលនោះ លិចចុះក្នុងកក់ខ្លួនឯង ខឹងស្រាំបុគ្គលដទៃ ដែល លិចចុះក្នុងកក់ខ្លួនឯង ខឹងស្រាំបុគ្គលដទៃ ដែល លិចចុះក្នុងកក់ខ្លួន ហេតុនេះមិនដែលមាន េ ម្នាលចុខ្លះ បុគ្គល ទោះ មិនជានទ្រាន មិនជានាច្រៀនប្រដៅ មិនជានាំលេតកំលេស ដោយខ្លួនឯង ខឹងខ្លួនាន ប្រៀនប្រដៅបុគ្គលដទៃ ឬថា ញ៉ាំងកំលេសបេសចុគ្គលដទៃ ឲ្យលេតជាន ហេតុនេះ មិនដែលមាន េ ហេតុនោះ (ខ្មង់ត្រាស់ថា) តឋា៖ មិនអាចដោះ យ៉ាង៍នេះខ្លះ ។ មួយ ខៀត សមដូចព្រះពុទ្ធ. តម្រាស់នេះ ដែលព្រះមានព្រះកាត្ខន៍ត្រាស់ថា

បុគ្គលធ្វើបាប ដោយខ្លួនឯង រមែងស្វេញដែរយខ្លួនឯង មិនធ្វើបាបដោយខ្លួនឯង រមែងស្អាតដោយខ្លួងឯ សេចក្ដី បរេសុទ្ធិ និងសេចក្ដីមិនបរេសុទ្ធិ មានចំពោះខ្លួន បុគ្គលដទៃ មិនគប្បីញ៉ាំងបុគ្គលដទៃឲ្យស្អាតបានទេ ។

លេតុនោះ (ខ្មង់ត្រាស់ថា) តថាគត មិនអាចដោះ យ៉ាងីនេះខ្វះ ។ មួយ ទៀត សមដូចព្រះពុទ្ធតម្រាស់នេះ ដែលព្រះមានព្រះភាគ ខ្ងង់ត្រាស់ ថា ម្នាល់ព្រាហ្មណ៍ ព្រះនិព្វាន ក៏មាននៅស្រាប់ ពាំងីផ្លូវទៅកាន់ព្រះ និព្វាន ក៏មាននៅស្រាប់ តថាគតជាអ្នកបបួល ក៏មាននៅស្រាប់

(២१०) គេ៩៥៩ នោតគ គេញំ លោកនិ គេ-៩៩៩ បុក្កលំ សគ់ខ្លឹ សទំលំ ខ្លេខ ក្រុលំ សគ់ខ្លឹ សទំលំ ខ្លេខក្រំ(២)សាំខិតិខ្លឹ។ គេញ៉ឺនិ គេញ៉ឺ ទត្តិយំ វា ព្រាហ្មណំ វា បស្ប៉ វា សុខ្លឹ វា គេហដ្ឋ វា បព្វជិនិ វា នៅ វា មនុស្ស វា ។ លោកនិ អចាយ លោក ។ ខេ ។ អាយៈ នេះ លោកនិ គេ៩៩៩ នៃ នោតគ គេញ៉ា លោក ។

១ម.ពុទ្ធ ។ ២ ម. សុទ្ទៅ្កំ ។

សុត្តនូចិដិក ខុទ្ធពនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

តែថា ពួកសារីករបស់តឋាគត ដែលតឋាគតខ្វួញនយ៉ាងនេះ ប្រៀន
ប្រដៅយ៉ាងនេះ ពួកខ្វះ បានសម្រេចព្រះនិញ្ជានជាធិបំផុតដោយពិត ពួក
ខ្វះក៏មិនបានសម្រេច ម្នាល់ព្រាហ្មណ៍ តថាគតនឹងធ្វើដូចម្ដេចក្នុងបុគ្គល
ពួកនេះ ម្នាល់ព្រាហ្មណ៍ ព្រះតថាគត ជាអ្នកប្រាប់ផ្លូវ បើគេស្បូរ
ផ្លូវហើយ ទើប់ព្រះតថាគេគ ព្រាប់បាន បុគ្គលកាលប្រតិបត្តិដោយខ្លួនឯង
គប្បីរួចបាន ហេតុនោះ (ខ្វេត់ត្រាស់ថា) តថាគតមិនអាចដោះ យ៉ាដ
នេះខ្វះ ។

(២១៦) ភាក្យូថា ម្នាល ឆេតក: (តថាគតមិនអាចដើម្បីដោះ)
អ្នកណាមួយ ក្នុងលោកនេះ ដែលមានសេចក្តីសង្ស័យជានទេ គឺ
បុគ្គលដែលមានសេចក្តីសង្ស័យ ច្រកបដោយសេចក្តីនឿងធ្ងល់ មាន
សេចក្តីដែរូស មានការយល់ជាពីរផ្ទុំវ មានសេចក្តីស្ងាក់ស្ងើរ ។ ពាក្យ
ថា អ្នកណាមួយ គឺក្សត្រក្តី ព្រាហ្មណ៍ក្តី វេស្សៈក្តី សុខ្វៈក្តី
គ្រហស្តក្តី បព្វជិតក្តី ទៅតាត្តី មនុស្សក្តី ណាមួយ ។ ពាក្យថា
ក្នុងលោក គឺក្នុងជាជាលោក ។ បេ ។ ក្នុងពាយតនលោក
ហេតុនោះ (ខ្រង់ត្រាស់ថា) ម្នាល់ពោតកៈ តថាគតមិនអាចដើម្បីដោះ
អ្នកណាមួយ ក្នុងលេកនេះ ដែលមានសេចក្តីសង្ស័យជានទេ ។

រោតពមាណវិកប្បញ្ជានិទ្ធេសោ

(៤១៧) ឧញ្មញ្ជា សេដ្ឋ អាជាឧសលោភិ ឧញ្ចំ
សេដ្ឋ វុទ្ធភិ អមនិ និញ្ជាន់ យោ សោ សព្វសង្ហាះសមទៅ សព្វជនិប្បដិនិស្សាស្ដា ឧស្លាក្ខាយោ វិហៈកោ និពេជោ និញ្ជាន់ ។ សេដ្ឋន្ដិ អក្ដំ សេដ្ឋ វិសេដ្ឋំ ខាមោក្ខំ ខុត្ដទំ បវាំ ឧញ្ចំ ។ អាជាឧសលោភិ
អាជាឧសលោ វិជាឧសលោ បដិវិជាឧសលោ បដិវិជ្ជសាលាភិ ឧញ្មញ្ជា សេដ្ឋំ អាជាឧសលោ ។

(២៩) ស់ នុំ ខ្មែម នេះ សើន ស់ នុំ ភា-មោឃ ករឃើ ធិដ្ឋាឃ មកិដ្ឋាឃំ នរយោស្រ៍^(១) សមនិក្សាមយាស្រិ វិនិសន្យហស់និ ស់ នុំ ខ្មែមមិមំ សរសេ ។ នេះជា ភភា

> នាហំ សម៌ស្បាម បមោយ កេដុខ្លី នោតក កេញ៉ា ហោក ដេម្មញា សេដ្ឋ អាជាឧមានោ សាំ សុំ វិឃម៌មំ សរស័ត៌ ។

១ ឯក្ខខ្ពះ ឧក្ខយក្រស់ គមេយុក្រស់គិ វិស្សគិ ។

ធោត្រមាណរិកច្បញ្ណាន់ទេស

(២១៧) ៣៩ ប៉ុន្តែ សលបើអ្នកបានជំងឺច្បាស់ខ្លាំធមិជិប្រសើរ
សេចក្តីថា អមតនិព្វាន លោកហៅថា ធមិជិប្រសើរ បានអាជ
ការទ្វេចសង្គារទាំពួង សារលះបង់ទបធិទាំងពួង សារអស់តណ្ណា សារ
ប្រាសចាករាគ: សារលេត់ និព្វាន ។ ៣៩ ប្រសើរ គឺធមិ
ជំលើស ដ៏ប្រសើរ ប្រសើរសៃស ជាប្រធាន ទត្តម ថ្ងៃថ្នា ។
ភាក្សថា ជំងឺច្បាស់ គឺដំងឺប្រាកដ យល់ច្បាស់ ជ្រាបច្បាស់ បាក់
ជុះចំពោះ ហេតុនោះ (ទ្រង់គ្រាស់ថា) ប៉ុន្តែ សាលបើអ្នកបានដំងី

(២១៤) ៣ក្សថា យ៉ឺងនេះ នឹងធ្ងងខ្លៅ ឃ:នេះបាន គឺអ្នកគប្បី
ធ្ងង គប្បីលោខកខ្ទង់ គប្បីប្រព្រឹត្តកខ្ទង់ ខ្លាំកា មោឃៈ ភរៅឃៈ
ទិដ្ឋោឃៈ អវិដ្លោឃៈ ហេតុ ទោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) យ៉ឺងខេះ នឹងធ្ងង់
ទ្ឃ:នេះបាន ។ ហេតុ នោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា

ម្នាល ពោតត: តឋាគតមិនអាចដើម្បី ដោះអ្នកណាមួយ ក្នុង លោកនេះ ដែលមាន សេចក្តីសង្ឃ័យបាន េ ប៉ុន្តែ កាល បើអ្នកបានដឹងច្បាស់ខ្លុំធមិដ៏ប្រសើរ យាំងនេះ នឹងធ្ងង់នុយៈ

នេះជាន ។

សុត្តស្ដែក ខុត្តភាយស្ប ក្ឡុន់ខ្មែស (៤១៩) អនុសាស ព្រហ្មេ កក្រោយមាយ វិវេកាដម្នំ យមហំ វិជញ្ជំ យជាហំ អាកាសោ ច អព្យាបដ្ឋាមានោ សដោយ អស់តោ មសិត្ត ចរេយៀ ។

ន្ទ ងត់មាម មិលើ យប់ឃាលសយេ រ យេ ងត់យើសយេ ងត់ដំហើសយេ ងន់យងិសយេ-យលៃ ងត់យង មេលើន ងត់មាម មេន់និយស-មៃលើ ងត់យង មេលើន ងត់មាម មេលើ រ មេសម្ប ម្រលើន មេល់លា យលៃ ងត់ដំហើ

(৬৬၈) ថៃកេខថ្មំ យមហំថៃញ និ ថៃកេខម្មំ ថ្មនិ អមន៍ និត្តានំ យោ សោ សព្សស់ខ្លាសមទៅ សត្វបនិប្បីដំនិស្សត្តោ តណ្ហេក្ខយោ ថៃកេខ និពេទោ
និត្តានំ ។ យមហំ ថៃញនិ យំ អហំ ជានេយ្យំ ថៃ្រនេយ្យំ បដ់ថៃ នេយ្យំ បដ់ថៃ្ឈយូ យ៉ា សំ ថានេយ្យំ ថៃ្រនេយ្យំ បដ់ថៃ នេយ្យំ បដ់ថៃ្ឈយូ ប្រេស្តិ (១) ថៃកេខម្មំ
យមហំ ថៃញំ ។

ម. ជៈនេយ្យំ អាជានេយ្យំ វិដានេយ្យំ បនិវិជានេយ្យំ បនិវិជ្ឈេឈ្យំ អធិតច្ចេយ្យំ
 បស្សេយ្យំ សច្ចិកលេញខ្លំ ។

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ធកនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

(៤១៩) (យោតក:ក្រាបទូលថា) បញ្ជិតព្រះអង្គជាព្រហ្ម សូមព្រះ
អង្គខ្មែរព្រះករុណា ប្រៀនប្រដៅ នូវវិវេកធមិ ឲ្យខ្ញុំព្រះអង្គជំនឹង
ច្បាស់ ដើម្បីកុំឲ្យខ្ញុំព្រះអង្គខើសខាត់ ដូចគាកាស ជាបុគ្គល
សូប មិនអាស្រ័យនៅ (ដោយកំលេស) ប្រព័ត្តកង្គិនេះឯង ។

(២២០) ពាក្យថា បតិត្រព្រះអង្គជាព្រហ្ម សូមព្រះអង្គប្រៀន
ប្រដៅ នៃបទថា បតិត្រព្រះអង្គជាព្រហ្ម សូមព្រះអង្គខ្មែន់ព្រះករុណា
ប្រៀនប្រដៅ និ បតិត្រព្រហ្ម សូមព្រះអង្គប្រៀនប្រដៅ បតិត្រព្រហ្ម
សូមព្រះអង្គអនុគ្រោះ បតិត្រព្រហ្ម សូមព្រះអង្គស្រេចស្រន់ ហេតុនោះ
(លោកពោលថា) បតិត្រព្រះអង្គជាព្រហ្ម សូមព្រះអង្គស្រៀនប្រដៅ ។
ពាក្យថា (១៨ព្រះករុណា គឺ(១៨ព្រះករុណា (១៨អាណិត (១៨អាសូវ
ពាក្យថា (១៨ព្រះករុណា គឺ(១៨ព្រះករុណា (១៨អាណិត (១៨អាសូវ
បតិត្តព្រះអង្គជាព្រហ្ម សូមព្រះអង្គសាព្រហ្ម (លោកពោលថា)
បតិត្រព្រះអង្គជាព្រហ្ម សូមព្រះអង្គប្រៀនប្រដៅ ។

(৬৮១) ៣ក្យូថា នូវវិវេកធមិ ឲ្យខ្ញុំព្រះអង្គដឹងច្បាស់ សេចក្តីថា
អមតនិត្តាន លោក ហៅថា វិវេកធធិ បានដល់ ការរម្វាប់សង្គារទាំង
ក្នុង ការលះបន់ទបធិទាំងពួង ការអស់តណ្ណា ការប្រាសហករាគ:
ការលេត និត្តាន ។ ភាក្យុថា ឲ្យខ្ញុំព្រះអង្គដឹងច្បាស់ គឺឲ្យខ្ញុំព្រះអង្គបេះដឹង
ជឹងច្បាស់ យល់ច្បាស់ ហក់ធ្លះចំពោះ ហេតុនោះ (លោក ពោលថា)
នូវវិវេកធមិ ឲ្យខ្ញុំព្រះអង្គដឹងច្បាស់ ។

នោត្តកម្មាណវិកច្បញ្ញានិទ្ធេសោ

(៤៤៤) យ៩រលំ អា**ភារៈ**សា ៩ អព្យាបដ្ឋមានោះ តំ យថា អាការសោ ជប្បជ្ជត់ ឧ ១៨គ្ន^{ំ(១)} ឧ ម-ហុតជាខាយេខ ត្រៀ សម្សាមហ $\mathbf{c}_{(\omega)}$ អេសិតជា-សល់ ខ្លេខ ក ធំ លេខ ក ម ញ្ហេះ ស្លា ក ស្ថិ អ ជួមា. ខោ មនុស្សមានោ មនុយ្ធខានោ មគ្គល្លាលខាន ញុំនឿ សយុទ្ធេស ឧ ឧទ្ធានដឹស្ថា ឯ ៣៧ អាតាសេ ខ គុប្បត់ ខ ព្យប់ជាត់ ខ ជជួល ំ យត់ ន បដិហេញគំ ឃំ អក្សា្សាលេ អព្យ-បជ្ឈមានោ អប្បដ្ឋល្ហាម នោះ អប្បដ្ឋិហាញ មានោ $\hat{s}^{(k)}$ វានៀ មាយកោ ឧ អទៀនជីសយ រ

(៤៤៧) ៩នៅ សន្តោ អស់គោ ខយេប្រ្តិ ៩នៅ សន្តោត់ ៩នៅ សន្តោ សមានោ ៩នៅ និសនន្តោ សមានោ ៩មស្មីយៅ អាសនេ និសិន្តោ សមានោ

[្]ម នគ្រា នៃ ពង្ឈាត់ ។ ៤ ម. អត្តស្លាម នោ អតុត្បូម តេ ។ ៣ ម.វ ។ ៤ម អញ្ជុំពេញ្ញមាតោ ។ អញ្ជុំពេលមានោត់ ។

នោតពមាណវិកឲ្យញ្ញានិទ្វេស

(៤៤៤) ៣៩)ថា ដើម្បីកុំឲ្យខ្ញុំព្រះអង្គ ទេស៣៩ ដូចអាកាស គឺឲ្យ ខ្ញុំព្រះអង្គមិន ទើសតាល់ មិនជាប់ចំពាក់ មិនជាប់ស្ពិត ដូចគាកាស មិន ទេស៣៧ មិនជាប់ចំពាក់ មិនជាប់ស្ថិត ដូច្រោះឯង ហេតុនោះ (លោក ពេលថា) មិនទើសត្រក់ ដូចអាកាស ដោយប្រការដូច្នេះ 🤊 ឲ្យ១ំព្រះអង្គ មិនត្រេកអរ មិនប្រទូស្តមិនវិធ្វេង មិនលំបាកដូចអាតាស មិនជំនាយ់ យល័១ ឬដោយ ល្មៀត ដោយវត្ត ណិខៀវ ឬដោយវត្ ពណ៌ហឱ្យទេ ដូច្រោះឯង ហេតុនោះ (លេកពោលថា) មិនទើស **ភ**ក់ ដូចភាកាស ដោយច្រការដូច្នះខ្វះ 🤊 ឲ្យខ្ញុំព្រះអង្គ មិនក្រោធ មិនបៀតបៀន មិនវិលវល់នៅ មិនលំបាក ដូចគាកាស មិនកំរើត មិនចៀតចៀន មិនវិលវល់នៅ មិនលំបាក ដូច្នោះឯង ហេតុនោះ (លោកពោលថា) មិនទើសខាត់ដូចអាកាស ដោយប្រការដូច្នេះ 🤊 (៤៤៣) អធិប្បាយភាក្យុថា ជាបុគ្គលស្ងប់ មិនអាស្រ័យនៅ (ដោយកំលេស) ប្រព្រឹត្ត ក្នុងទី នេះឯង ត្រង់ពាក្យថា ជាបុគ្គលស្ម កង្ទីនេះឯង គឺជាអក់នៅកង្ទីនេះឯង ជាអ្នកពុងអង្គីយកង់ទីនេះឯង ជាអ្នកអង្គ័យ លើសសន: នេះឯង ជាអ្នកអង្គ័យក្នុងបរិស**ទ នេះ**ឯង សុត្តស្ថិដិពេ ខុទ្ធកតិកាយស្ប ក្លូឡតិខ្មេះសា

ឥទិស្សាយេវ បរិសាយ និស់ខ្លោ សមានោតិ រៀវម្បិ ត់ ដោះ កា ខេត្ត ។ មានប្រ ខ្លួន កា ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត វ៉ូបសន្តោ និត្តតោ បដិប្បស្សន្តោតិ ឯវម្សិ ៩ ដេវ ស់ខ្លោ ។ អស់តោត់ ខ្វេ ធំស្មូយ តណ្ហាធំស្មួយោ ខ ធិដ្ឋិធិស្សយោ ខ ។ ខេ។ អយំ តណ្ណាធិស្សយោ ។ មេ។ មេលំ ធំខ្លុំ ធំស្មាយ ។ សញ្ជាធំស្បូយំ មហា-យ និដ្ឋិនិស្សយំ ខដិនិស្សដ្ឋិត្យ ចក្ខាំ អនិស្សាតា សោត៌ អនិស្សិតោ ឃានំ អនិស្សិតា និវ៉ា អនិស្សិ-តោ ភាយំ អនិស្សិតោ មនំ អនិស្សិតា រូបេ សច្ចេ តន្ទេរសេ ដោដ្ឋព្វេ គុលំ គណំ អាវាសំ លាកំ យសំ បស់សំ សុទំ ចំពុំ ចំណួទាត់ សេទាសន់ កំហន្ស្យួយកេសដ្ឋខាំក្នារំ ភាមជាគុំ រូបជាគុំ អរុខជាតុំ កាមក់ រុខក់ អរុខក់ សញាក់ អសញា-ក់ **នេះសញ្ជាស្នាសកា**ក់ ឯគេលេកាកេ ខេត្តកេតា-រកវំ មញ្ជាក់ការកវំ អតីតំ អភាគតំ បច្ប្ប $\hat{\mathbb{L}}^{(9)}$

១ម.ក្លេ គណេ អាវាសេ ។ល។ អតីតេ អតាគតេ បច្ចុប្បុគ្នេ ។

សុត្តនួចជិត ខុទ្ធកនិតាយ ចូឡនិទ្ទេស

ហេតុនោះ (លេកពោលថា) ជាបុគ្គលសូបក្នុង «ខេះឯង ដោយប្រការ ដូច្នេះ 🤋 ។ មួយ ទៀត ជាអ្នកមានចិត្តស្ងប់ម្យាប់ មានចិត្តស្ងប់រម្វាប់ មានចិត្តសុប្តសាត កង្ខីនេះឯង មានចិត្តរលត់ ហេតុនោះ (លោកពោលថា) ជាអ្នកស្ងប់ក្នុងទីនេះឯង ដោយប្រការដូច្នេះទុះ ។ ភាក្សថា មិនអាស្រ័យ សេចក្តីថា ការអាស្រ័យ ៤ គឺ ការអាស្រ័យ គឺតណា ១ ការអស្រ័យគឺទិដ្ឋិ ១ ១ បេ ២ នេះ ការអាស្រ័យ គត់ណា ។ បេ ។ នេះ ការអាស្រ័យគឺខិជ្ជិ ។ បុគ្គលលះបង់ នូវ ကားကလြံတာခ်ီအက္ကာ လႊါလရိန္နဂိက ကေလြံတာခ်ဳိနဲရွိ မဲ**ဒ**က လြံတ**ြ**န္က မို့ အေးကြက္က အေျပည္သည့္ မို့ အေကြက္က အေျပည္သည့္အေတြ မို့ အေကြက္က အေျပည္သည့္အေတြ မို့ အေကြက္က အေျပည္သည့္အေတြ အ មិនអាស្រ័យកោយ មិនអាស្រ័យចិត្ត រូប សំឡេង មៅដ្ឋព្វៈ ត្រកូល ពួក អាវាស លាក យស សេចក្តុសរសេរ សុខ ចវរ ចណ្ឌូ ធុន សេខាសន: គំលានឲ្យច្ចុយកេសដូចវិត្តារ កាមភាត រូបភាតុ អវ្ជធាតុ កាមក**ភ** 1្**បក្**ព សញាភព អសញាភព នៅសញានាសញាភព ញ ញ ញ ឯករៅការកព បត្តរៅការកព បញ្ហាការកព អតត អនាគត

ធោត្តកម្មាយរូបពីលើមួយ

ន្តដ្ឋសុខមន្ស្រានទេ ឧធេ អន្ទមន្ទ្រា ខ្ទុំ នេះ មេ ឧធនានេះ អន្តដ្ឋោស់នោះ អន្ទមន្ទ្រា ខ្ទុំ ខ្ពោ ខ្ទុំស្បា ដេ ប្រាំង នេះ ពេលប្រិ ឧបេល្យំ ជ្រះ លេឃ្លំ នុំ ពេលប្រឹ អស់នោ ។ ឧបេល្យខ្ញុំ ឧបេល្យំ ជុំ ខេត្តសា ប្រែនេះ អស់នោ ។ ឧបេល្យខ្ញុំ ឧបេល្យំ សំពេលប្រឹ សពេល អស់នោះ ឧបេល្យំ ។ នេះ សា សោ ព្រោះ សា ខ្ពោះ សា ខ្ពោះ មេ ខ្ពោះ មេ ខ្ពោះ មេ ខ្ពាំ មេ ខេត្តសា ខេត្ត ខ្ពាំ មេ ខេត្តសា ខេត្ត ខ្ពាំ មេ ខេត្ត ខ្ពាំ មេ ខេត្តសា ខេត្ត ខ្ពាំ មេ ខេត្ត ខ្ពាំ មេ ខេត្ត ខ្ពាំ ខេត្ត ខេត្ត ខ្ពាំ ខេត្ត ខេត្ត ខ្ពាំ ខេត្ត ខ

ម្រុស មាន ម្នាំ មន្ទាំ មន្យាំ មន្ទាំ មន្ទាំ

យំវិនិត្យ សតោ ទេំ តារេ លោគេ សៃត្តិតំ។

១ ម. អសិកោ អនិស្សិតោ ។ ៤ ម. និស្សដោ វិហ្សមុត្តោ វិសំយុត្តោ វិហិយាទិកតេន ។

ធោត្តកម្មា**លារប្រព័**ល្លាំខ្មែរ

មិនអាស្រ័យ មិនផ្ដេកផ្ដិត មិនចូលទៅជិត មិនឪប់ចុះ មិនលឪចុះ អាក ចេញ មិនដាប់ រលាស់ចេញ ខ្លូវធមិដែលឃើញ ឮ ប៉ះពាល់ ឬ គប្បីដឹង ជាបុគ្គលមានចិត្តមិនសល់វល់ ហេតុនោះ (លោកពោលថា) មិនអាស្រ័យ ។ ពាក្យថា ប្រព្រឹត្ត គឺនៅ គ្រាច់ទៅផ្សេង ១ ទៅ ប្រព្រឹត្ត ទៅ ក្សោ យាគ្រា ឲ្យយាគ្រាទៅ ហេតុនោះ (លោកពោលថា) ជា អ្នកស្វប់មិនអាស្រ័យនៅ (ដោយកំលេស) ប្រព្រឹត្ត ក្នុងទីនេះឯង ។ ហេតុនោះ ព្រាហ្មណ៍នោះពោលថា

បតិត្រព្រះអង្គជាច្រហ្ម សូមព្រះអង្គឲ្រង់ព្រះករុណា ច្រៀន ប្រដៅនូវវិវេត្តធមិន្ទ្រំព្រះអង្គជំងឺច្បាស់ ដើម្បីកុំឱ្យខ្ញុំព្រះអង្គ ទើសទាត់ ដូចអាតាស ជា គ្នួលស្ងប់ មិនអាស្រ័យនៅ (ដោយកំលេស) ប្រព្រឹត្ត ក្នុងទីនេះឯង ។

(৬৬៤) (ព្រះមានព្រះភាគខ្រង់ត្រាស់ថា) ម្នាល យោតក: បុគ្គល មានស្មារតី ដឹងច្បាស់ខូវសន្តិបទណា ហើយគប្បីប្រព្រឹត្តធ្ងង់ខូវ វិសត្តិកាតណ្តា ក្នុង លោកបាន តថាគត នឹងសំដែងប្រាប់អ្នក ខូវសន្តិបទនោះ ដែលតថាគតជាក់ច្បាស់ក្នុងខ្លួន ចំពោះធម៌ ដែល ឃើញ ហើយ ។

សុត្តខ្ទាំដកេ ខុទ្ធកនិកាយស្ស កូឡូនិទ្ធេសោ

(៤៤៤) ភាត្លសក្សម៌ តេ សន្តិ ភេសប្ សន្តិ នោសសុត្រស់ គ្រោលសុត្រស់ គ្រោះសុត្រ ។-ឧသသ ស្មី ឧយ៉ឺស្មី ឧទ្ទាហ្ស ឧទ្ទ. វិយស្ស មាយាយ សាដេយ្យស្ប ៩៩ស្ប សារទ្ទស្ប មានស្បី អនុមានស្បី ឧឧស្បី ឧសន៍ សនិយ្យៈ ហេ-សានំ សត្វឧុទ្ធវិតានំ សត្វឧទ្ធានំ សត្វបរិទ្យាហានំ សព្វសត្តាទាន់ សព្វាកុសហភិសវ្តាវានំ សន្តឹ ឧប-សន្តឹ វុបសន្តិ ធិត្តិ បដ្តប្បស្បន្តិ កាត្តិយ៍សុក្ខិ អា-င်းကွေးလည္မွာ ေၾကျပေးလည္မွာ ေရးျပလည္-မ်ား ကြေးလျှမ်ာ့ ရေးကြီးလျှော့မ်ား အကျေးများမှာ အကျေးများ ស់ស្បាមត កាត្យសប្ទ តេ សន្និ។ នោតកាត់ អាលមតិ ។ ភក្សតិ ការវាធិវិចធមេតំ ។ មេ ។ សច្តា បញ្ចូន **សត្**ន ក្នុង ពេ**តកា**ត់ ភ ៩៦ ។

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ ក្ខឡូនិទ្ទេស

(២៤៥)ពាក្យថា តថាគតនធិស្សដែងប្រាប់អ្នកខួសែនិបទនោះ គតថា-គត នឹងត្រាស់ ព្រាប់ សំដែង បញ្ជាត្ត តែងតាំង បើក ចែក ធ្វើឲ្យជាយ ប្រកាសនូវការស្តប់ពត; ការស្តប់ពេស: ការស្តប់មោហ: នូវការម្នាប់ ការស្វេ ការរំលត់ ការស្វេស្វាត់ ខេរកធ: ១០នាហ: មក្ខ: បទ្បាស: ឥស្សា មច្ចាំយៈ មាយា សារថយ្យៈ ថម្ភៈ សារម្ភៈ មានៈ អតិមានៈ មេ : បមាទ: ពួកកំលេសទាំងីពួង ទុប្ថាិតទាំងីពួង ការក្រៅល់ក្រវាយទាំងីពួង ការក្រហល់ក្រហាយទាំងីពួង ការក្តៅក្រហាយទាំងីពួង អកុសលាភិសង្ខារ ទាំងពួង ព្រោះហេតុនោះ (ទ្រង់គ្រាស់ថា) តថាគតនឹងសំដែងប្រាប់អ្នកនូវ សន្តិបទនោះ ។ ពាក្យថា ម្នាលដោតកៈ នៃបទថា ព្រះមានព្រះកាត្យដ៏ ត្រាស់ថា ម្នាល់ នោតកៈ គឺព្រះមាទព្រះភាគ ត្រាស់ ហៅព្រាហ្មណ៍ នោះដោយចំណ្មោះ ។ ភាក្សថា ព្រះមានព្រះភាគ នេះ ជាភាក្សាភោល ដោយគោរព ។ ថេ ។ ការបញ្ចត្តិថា ព្រះមានព្រះកាគ នេះ (កើត) ព្រោះការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ហេតុនោះ (មានពាក្យថា) ព្រះមានព្រះភាគ ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាល់ពោតក: ។

ធោត្តពមាណវិក្សាញ្ញាតិទេ្តសោ

(၉၉၅) ខ្យត្ត ឌាតេ ងចូនស្ង ខ្មត្ត ឌាគេន ច្ចំដ្ឋ ឧធ្មេ ញាតេ ឧធ្មេ តុលិតេ ឧធ្មេ តិវិតេ អន់ទ្វាត់ ។ ខេ។ យន្ត់់ក្នុំ សមុឧយៈ១ម្នំ សត្វន្តិ ន្ទរូទេ ខត្ត រួមរួច ខត្ត ន្ទំខុខ ខត្ត ភូមិ हार्स हार्स असद्ग धार्थ हार्स धंध्रे ध्रदिण-ស្បាទ សមុឧយេ ឧ៍ដ្ឋ សមុឧយំ កាន់យ៉ស្បាទ មក្ដេ ធំដ្ឋេ មក្ដុំ ភេទលំសក្គម ធំពេល ធំដ្ឋេ ធំ. រេយ្ជ សន្នាស្មី ស្ដ្រ ស្ដ្រ ស្ដ្រ ស្ដ្រ ស្ដ្ អ៩វា ឧ៍ដ្ឋេ ឧម្មេ^(២) សច្ចិដ្ឋិត អភាលិត សហ. បស្ត្រាំ ដុប្រយំគាំ បច្ចុន្ត មេខិតពុំ វិញ្ញាសិន្តិ

ម. សព្វេ សង្ហារ ។ ម ។ ធម្មេតិ ឥត្ថិ ។ ៤ ម. ទីផ្លេី ធម្មេតិ តត្ថិ។

ពោតកមាណវិកប្បញ្ញាគិទ្ទេស

(៤៤៦) អធិប្បាយពាក្យថា ដែលគថាគតជាក់ច្បាស់ ចំពោះធម៌ដែលឃើញហើយ គ្រង់ពាក្យថា ចំពោះធម៌ដែលឃើញហើយ គឺ ចំពោះធម្មដែលឃើញ ធម្មដែលដឹង ធម្មដែលថ្មឹង ធម្មដែលពិចារណា ធម្យជលចំរើន ធម្យជលកេត្យបាកជហើយថា សង្គារទាំងពួងមិនទៀន ។ បេ ។ ចំពោះធម៌ដែលឃើញ ធម៌ដែលដឹង ធម៌ដែលថ្មឹង ធម៌ដែល ធម៌ដែលចំរើន ធម៌ដែលជ្រាកដ ហើយថា ធម្មជាតណាមួយ មានការកើតឡើងជាធម្មតា ធម្មជាតទាំងពួង ខោះ មានការលេត់ទៅ វិញជាធម្មតា ហេតុនោះ (ស្រង់គ្រាស់ថា) ចំពោះធម្មដែលឃើញហើយ ដោយប្រការដូច្នេះទុះ ។ មួយទៀត តថាគត ខឹងសំដែង៍ខ្លាសេចក្ដ ទុក្ខ ក្នុងទុក្ខដែលឃើញហើយ សំដែងឱ្យសមុខ័យ ក្នុងសមុខ័យដែល ឃើញ ហើយ សំដែនខ្លាំមគ្គ ក្នុងមគ្គដែល ឃើញ ហើយ សំដែនខំពេធ ក្នុងនិរោធដែលឃើញហើយ ហេតុនោះ (ខ្ទង់ត្រាស់ថា) ចំពោះធមិ ដែលឃើញ ហើយ ដោយប្រការដូច្នេះខ្វះ ។ មួយទៀត (គថាគតនឹង សំដៃងធម៌) ដែលឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯង ដែលឲ្យផលមិនរង់ចាំកាល ដែលគួរនឹង ហៅថា អ្នកចូរមកមេលចុះ ដែលគួរបង្គោនចូលមក ដែលពួក វិញជនគប្បីជំងិចពោះ១ន ចំពោះធម៌ដែលតថាគតឃើញហើយ ហេតុ នោះ (ទ្រង់គ្រាស់ថា) ចំពោះធម៌ដែលឃើញហើយ ដោយប្រការដូច្នេះទុះ

សុត្តនូបិងពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ប កូឡូនិទ្ទេសោ

(৬৬៧) យំ វិនិត្យ សតោ ខរត្តិ យំ វិនិតិ គេត្យ តុលយិត្យ តិរយិត្យ វិកាវយិត្យ វិក្សិ គេត្យ សព្វេ សន្នាយ អនិទ្យាតិ ។ ខេ ។ យន្តិញ សុខ្មេយឧទ្ទំ សព្វន្តំ និយេឧឧទ្ទន្តិ វិនិតិ គេត្យ តុលយិត្យ តិរៈ-យិត្យ វិកាវយិត្យ វិក្សិត គេត្យ ។ សត្រេត ខគ្គហិ តារណេហិ សតោ តាយេ គាយានុខស្បួយសតិ-ខ្យដ្ឋានិ ការ៉េញេ សតា ។ខេ។ សេ វុទូតិ សតា ។ ខរត្តិ ខរត្លេ វិទាស្តេ សំយញ្ហេ វ៉េត្តេត្តេ ចាលេស្តា យខេត្តេ យាខេត្តា លំ វិនិត្យ សតោ ខាំ ។

១ម.៩កំរិយាយ ។ №ម• អក្បា្ជកូធ<u>ម៌</u> តំ ។

ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ចំពោះធម៌ដែលឃើញហើយ ។ ពាក្យថា ដែលតថាគតជាក់ច្បាស់ក្នុងខ្លួន គឺ តថាគតនឹងសំដែងធម្មដែលដឹងច្បាស់ ចំពោះខ្លួនឯង ជាក់ច្បាស់ក្នុង១៩ មិនមែនដោយដៀស្ដាប់ចុគ្គលដែរ មិន មែន ជឿដោយអាធិបាឮមកដូច្នេះ មិនមែន ដោយឮត ១ គ្នា មិនមែន ដោយ ការដ្បែងខ្លែងត្បូន មិនមែនដោយហេតុនៃការគ្រះរិះ មិនមែនដោយហេតុ នៃការគ្រោន មិនមែនដោយការជញ្ជូំងីខ្លាំអាការ: មិនមែនដោយហេតុ ដែលខ្លួនយល់ ខ្លួនពិនិត្យ ខ្លួនចូលចិត្តហើយ ហេតុខោះ (ខ្យង់ត្រាស់ ឋា) ដែលតថាគតជាក់ច្បាស់ក្នុង១ន ចំពោះធម៌ដែលឃើញហើយ។ (២២៧) ៣៩៩២ បុគ្គលមានសារតី ដឹងច្បាស់ខូវសន្តិបទណា ហើយគប្បីប្រព្រឹត្ត សេចក្តីថា បុគ្គលធ្វើឲ្យដឹង ថ្នឹង ពិចារណា ចំរើន ធ្វើ ឲ្យជាក់ច្បាស់នូវធម៌ណា ថា សង្គារគាំងតួងមិន ទៀន ។ បេ ។ ធ្វើឲ្យដឹង ថ្មីង ពិលារណា ចំរើន ធ្វើឲ្យប្រាកដថា ធម្មជាគណាមួយមានការកេត ម្បើងជាជម្មុតា ជម្មជាតទាំងអស់នោះ មានការលេត់ទៅវិញជាជម្មុតា ។ ពាក្យថា មានស្មារតី គឺមានស្មារតដោយហេតុ ៤ គឺ បុគ្គលចំរើនកាយានុ-បស្សនាសត់ប្បដ្ឋានក្នុងកាយ ឈ្មោះថាអ្នកមានស្មាត្រ។បេ។ បុគ្គលនោះ លោក ហៅថា អ្នកមានស្មារតិ ។ ពាក្យថា ប្រព្រឹត្ត គិប្រតិបត្តិ ប្រព្រឹត្ត ដៅខ្មា ស្ដេ ស្ដែល មេ សា ខ្មែញ ទៀល ទៀប ស្គេ ស្ដេ

ត្រាស់ថា) បុគ្គលមានសារត គួរដឹងច្បាស់នូវសន្តិប ណោ ហើយប្រព្រឹត្ត ។

ធោតិកមាណវិកិច្បញ្ញាន់ទ្វេវេក

(២២៤) នាយាលាក់ វិសត្តិកាន្តិ វិសត្តិកា វុទ្ធិ នណ្តា យោ រាគោ សារាគោ ។បេ។ មកិជ្ជា លោ-កោ អគុសលម្នល់ ។ សៃត្តភាត់ គេជត្តេជ សៃ-ត្តិកា ។ ខេ។ សៃដា វិត្តតត វិសត្តិកា ។ លោកេ-ត មទាយ ហោតេ ។បេ។ អាយុត្ស ហោតេ ។ ត្ប លោកេ វិសត្ថិកន្តិ យា សា លោកេ វិសត្ថិកា លោក នំ វិសត្ថិតំ សតោ សយ្យ នុស្យឲ្យ ប ខណ្ឌា មានមួយ គេលា រួនជូយ លាំខ្ ខណៈ ហោម វិសត្ថិត ។ តេលេល ភកវា

គិត្យសុទ្ធ នេស្ត្ (ពេតភាតិ ភេក)

ឌដ្ឋេ ១មេ មន្ទុស

យំ វិធិត្យ សតោ ចាំ តា លោកវិសត្តិកាន្តិ។

ដោតពមាណវិកញ្ចញ្ញាន់ទ្វេស

(២២៨) ពាក្យថា ធ្វូងវិសត្តិភាគណា ក្នុងលោកបាន សេចក្តីថា តណ្ណា លោកហៅថា វិសត្តិកា បានទាន តម្រេក តម្រេកទាំង ។ បេ ។ អភិជ្ជា លោក: អកុសលមូល ។ សំនួរ ត្រង៍ពាក្យថា វិសត្តិកា ចុះតណ្ហាឈ្មោះថា វិសត្តិកា ដោយអត្តដូចម្ដេច ។ បេ ។ ឈ្មោះថា វិសត្តិកា ក្រោះជាធម្មជាតិផ្សាយខ្លួទៅ ផ្សព្វផ្សាយ ed ។ ៣ក្យា ក្នុ លោក គឺ ក្នុងជ្យាយ លោក ។ បេ ។ ក្នុង អាយ-តន លោក ។ ពាក្យថា ធ្វុងសៃត្តភាតណា ក្នុងលោកបាន មាន ន័យថា តណ្តាណា ដែលផ្សាយទៅកាន់អារម្មណ៍ផ្សេង ៗ ក្នុងលោក បុគ្គលមានស្មាត្ត គប្បីខ្នង ខ្ទង់ឡើង ខ្ទង់លែង ខ្ទង់កាត់ ផ្ដោះលែង ខ្ញុំតណាដែលផ្សាយទៅកាន់អារម្មណ៍ផ្សេងនោះ។ ក្នុងលោកបាន ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ធ្ងង់ខ្សាំសត្តិភាតណ្តា ក្នុងលេកបាន ។ ហេតុ នោះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា

> មាល នោតក: បុគ្គលមានស្មារតី ដ៏ឪព្យស់នូវសន្តិ-បទណា ហើយគប្បីប្រព្រឹត្តធ្ងឹវិសត្តិកាតណ្ដា ក្នុងលោក បាន តថាគតន៍ង៍សំដែង ប្រាប់អ្នក នូវសន្តិប នោះ ដែល តថាគតជាក់ច្បាស់កង្ខន ចំពោះជម្ងឺដែល ឃើញ ហើយ ។

សុត្តតូមិដីពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ប កូឡូនិខ្មេះសា (৯၉५) ឧឃាំ សុ ងម្ងាល់ ង នេស្ត និត្ត និត្ យំរិធិត្យ ស់ នេះ ស់ ស់ សេក្រ សំ ។ (២៣០) តញ្ជាហំ មកឧទ្ធាមីត តន្ត តុយ្លំ វេចធំ ព្យុជន្ត នេសន្ត អនុសន្ធិ ។ អភិនន្ទាមិត្ត នន្ទាមិ អភិជ្ជាមិ មេខាមិ អនុមោធាមិ សានិយាមិ ចត្ត-យាមិ ចំហយាមិ អភិជ្យាមិតិ តញ្ចាហំ អភិជ្ជាមិ មហេសី សន្តិមុត្តមន្តិ មហេសីត ភកវា មហន្ សំលេញថ្នំ ឯសំ ៩វេស៌ មរិយេស៍តំ មហេស៍ ។ មហន្តំ សមាជិក្ខាធ្វំ ។ មេ។ គេហំ នេះ នៃវេ គេហំ នរាសតោត មហេសី ។ សន្តិមុត្តមន្តិ សន្តិ វុច្ចុត អមតំ និញ្ចនំ យោ សោ សព្ទសន្នាសេមទៅ សព្ទជ៌ប្បដ៏ជំសុះក្រោ តណ្ឌក្ខាយោ វិភាគោ ជំរោជោ ចិញ្ចុំ ។ ឧត្តេធ អក្ត សេដ្ឋ វិសេដ្ឋ ទាមោក្

នុត្ត មក្ខេ ឧបោក សន្តិមុត្ត ។

សុគ្គន្តប់ដក ខុទ្ធកនិកាយ ក្ចឡូនិទ្ទេស

[២៤៤] (រភាគក: ក្រាបទូលថា) បញ្ជីត្រឡោះមហេស បុគ្គលមាន ស្មារតី ដឹងនូវសន្តិបទណា ហើយគប្បីប្រព្រឹត្តធ្ងង់នូវវិសត្តិកាត្តណា ក្នុងលោកបាន ខ្ញុំព្រះអង្គនឹងត្រេកអរចំពោះសន្តិបទដឹត្តមនោះ ។ (២៣០) អធិប្បាយពាក្យថា ១ព្រះអង្គនឹងត្រេកអរចំពោះសន្តិបទ នោះ ត្រង់ពាក្យថា ចំពោះសន្តិបទនោះ គឺចំពោះព្រះពុទ្ធដឹកា គន្ធង៍ព្រះ ពុទ្ធដឹកា ខេសនា អនុសន្ធិរបស់ព្រះអង្គី ។ ពាក្យថា នឹងត្រេកអរ គំ ខ្ញុំព្រះ អង្គីនឹងត្រេតអារ គ្រេកអារចំពោះ រីករាយ រីករាយគាម ដ្រះថ្ងា ជ្រាច្នា ស្រព្យញ្ជាប់ចិត្ត ហេតុនោះ (លេកពោលថា) ខ្ញុំព្រះអង្គនឹងត្រេកអរ ចំពោះសន្តិបទនោះ ។ ៣ក្សុថា បតិត្រព្រះមហេសី...សន្តិបទដឹទត្តម ត្រង់ពាក្យថា ព្រះមហេសី សេចក្តីថា ព្រះនាមថា មហេសី ព្រោះព្រះមាន ព្រះភាគឲ្រង់រក ស្វែង ស្វះស្វែង នូវកង់សីលដ៏ធំ ។ ព្រះនាមថាមហេសី (ក្រោះព្រះមានព្រះភាគស្វែងរក) នូវកងសមាធិដ៏ធំ។បេ។ ព្រះពុទ្ធជាទេវភា កន្ទុជជាង ទៅភា គជ៌ ក្នុង ខណា ព្រះពុទ្ធជានវ: អង់អាច គង់ ក្នុង ខណា ។ ភាក្សថា សន្តិបទដ៏ទត្តម សេចក្តីថា អមគនិត្វាន លោក ហៅថា សន្តិបទ បានវាងការរម្យាប់សង្ខារទាំងពួង ការលះបង់_{ខ្}បធិទាំងពួង ការអស់តណា ការប្រាសហភពគ: ការរលត់ និព្វាន ។ ពាក្យថា ដឹទតួមគឺ ប្រសើរ ប្រសើរផុត ប្រសើររៃសស ជាប្រធាន ទត្តម ថ្ងៃថ្នា ហេតុនោះ (លោយកាលថា) បតិត្រព្រះមហេសី... សន្តិបទដីទុត្តម

ពោធិត្តមាលាវិកិច្ចាញ្ញាតិទ្វេសោ

(២៣១) យំ វិឌិត្តា សត្រោ ខរន្តិ យំ វិឌិត្តិ ភេត្តា តុលយ៍ត្វា និរយ៍ត្វា វិកាវយ៍ត្វា វិក្វិតិ ភេត្តា សត្វេ សង្ខ័ព និយេននម្មន្តិ យំ វិឌិតិ ភេត្តា តុលយ៍ត្វា តិ-រយ៍ត្វា វិកាវយ៍ត្វា វិក្វិតិ ភេត្វា ។ សត្រេតិ ខត្វហ៍ ការណេហ៍ សត្រា កាយេ ភាយាឧបស្បីនាសត៌-ប្បដ្ឋានិ ការ៉េន្តោ សត្រា ។ បេ។ សោ វុទ្ធតិ សត្រា។ ប្បដ្ឋានិ ការ៉េន្តោ សត្រា ។ បេ។ សោ វុទ្ធតិ សត្រា។ ប្បដ្ឋានិ ការ៉េន្តោ សត្រា ។ បេ។ សោ វុទ្ធតិ សត្រា។ ប្រជុំ បរស្ដា វិបស្ដា សំយំ វិឌិត្វា សត្រា ខ្លាំ ។

(6006) នប លោក វិសត្តិការ្តិ វិសត្តិការ វុទ្ធិ នញ្ហា យោ វាកោ សារាកោ ។ មេ ។ អភិជ្ឈា លោក អកុសលម្ងលំ ។ វិសត្តិការតិ កោន់ ្គេន វិសត្តិកា ។ មេ ។ វិសជ្ជ វិត្តតាតិ វិសត្តិកា ។ លោកេតិ អទាយលោក ។ ម ។

នោតពណវិកញ្ញញ្ញាតិខ្ទេស

(២៣១) ៣ម្យល់ បុគ្គលមានស្មាតេ ដ៏ងីខ្លាំសន្តិបខណា ហើយ
នប្បីប្រព្រឹត្ត គឺបុគ្គលធ្វើឲ្យដឹង ថ្ងឺង ពិចារណា ចំរើន ធ្វើឲ្យប្រាក់ដ
ខ្លាំធម៌ណាថា សត្តាទៅង៍ព្យង់មិនទៀង ។ បេ ។ ធ្វើឲ្យដឹង ថ្ងឺង
ពិចារណា ចំរើន ធ្វើឲ្យប្រាក់ដ ខ្លាំធម៌ណាថា ធម្មជាតណាមួយ
មានការកើតឡើងជាធម្មតា ធម្មជាតទាំងអស់នោះ មានការរលត់ទៅ
វិញជាធម្មតា ។ ៣ក្យូថា មានស្មាតេ គឺមានស្មាតេ ដោយហេតុ ៤ គឺ
បុគ្គលចំរើនកាយានុបស្សនាសត់ប្បជ្ជានក្នុងកាយ ឈ្មោះថា អ្នកមាន
ស្មាត់។ បេ បុគ្គលនោះ លោកហៅថា អ្នកមានស្មាតេ ។ ៣ក្យូថា
ប្រព្រឹត្ត គឺប្រព្រឹត្ត គ្រាច់ទៅ ជ្យេង ។ ទៅ ប្រព្រឹត្តទៅ ក្យា យាគ្រា
ឲ្យយាគ្រាទៅ ហេតុនោះ (លោកពោលថា) មានស្មាតេ ដឹងខ្លាំ
សន្តិបខណា ហើយគប្បីប្រព្រឹត្ត ។

(២៣២) អធិប្បាយពាក្យថា ធ្វើវិសត្តិកាតណ្ដា ក្នុងលោកបាន
សេចក្ដីថា តណ្ដា លោកហៅថា វិសត្តិកា បានវាង តម្រេក
តម្រេកខ្លាំង ។ បេ ។ អភិជ្ជា លោក: អកុសលមូល ។
សំនួរ ត្រង់ពាក្យថា វិសត្តិកា ចុះតណ្ដាឈ្មោះថា វិសត្តិកា ដោយអត្ដ
ដូចម្ដេច ។ បេ ។ តណ្ដាឈ្មោះវិសត្តិកា ព្រោះផ្យាយទូទៅ ផ្យព្វ
ផ្យាយទៅ ។ ពាក្យថា ក្នុងលោក គឺក្នុងអបាយលោក ។ បេ ។

តត្រុត្តបំជាក ខុទ្ធកតិកាយស្ស ក្ខឡូនិទ្ទេសោ

មេលា មេ ម្រាស់ មេ លោម អ្នម្ម័យ មាល មេលា នៃ មេលា ឧស្មាលា ឧស្មាលា មានមួយ មាល មាលា នៃ មេលា ឧស្មាលា មានមួយ មាល មេលា មាន មេលា មេ ម្ចៃ មិស្តិ មាល មេលា មាស់ មេលា មេ ម្ចៃ មិស្តិ មាល មេលា មាស់ មេលា មេ ម្ចៃ មិស្តិ មាល មេលា មាស់ មេលា មេ មេស្តិ មាំ ។

តញ្ចាហ៍ អភិនញ្ហាមិ ម ហេសី សន្លិមុត្តមំ
យំវនិត្តា ស នោ ទេ នេះ លោ គេវិសត្តិកាន្លិ ។
(២៣៣) យន្លិញ្ចិ សម្បាជា យ សិ (នោតកាតេ កតវា)
នុធ្វំ ម នោ គិវិយញ្ជាបិ ម នៅ្ជ
ឯន វិនិត្តា ស ខ្លែក លោ គេ
ការកាយ មាការសំ តណ្ណំ ។

(៤៣៤) យុទ្ធិញ សម្បជាសស់តិ យុខ្ញុំញ សម្ប-ជាសេស ជៃាសស់ បដ់ជៃាសស់ បដ់ជៃ ្រីតិ យុខ្ញុំញ៉ូ សម្បជាសស់ ។ (ភាតសាតិ ស្តវាតិ (ភាតសាតិ ភតវា នំ (ភ្រូល្លាំ សមេខ អាលប្តិ ។

សុគ្គស្ថិដិក ខុទ្ធកតិកាយ ក្ខុឡូតិខ្ទេស

ក្នុងអាយឥនលោក ។ ពាក្យថា ធ្ងន់ខ្លះវិសត្តិកាត់ហ្គោ ក្នុងលោកបាន
សេចក្តីថា ឥណ្ឌាឈ្មោះ វិសត្តិកា ណា ក្នុងលោក បុគ្គលមានស្មារតី
គប្បីធ្ងង់ ធ្ងង់ខ្មេរីង ធ្ងង់លែង ធ្ងង់កាត់ ផ្ដោះលែង ខ្លួវឥណ្ឌាឈ្មោះ
វិសត្តិកានោះ ក្នុងលោកបាន ហេតុនោះ (លោកពោលថា) ធ្ងង់ខ្លួវ
វិសត្តិកាត់ណា ក្នុងលោកបាន ។ ហេតុនោះ (ពាហ្មណ៍នោះ ពោលថា
បតិត្រព្រះមហេសី បុគ្គលមានស្មារតី ដង់ខ្លួវសន្តិបទណា
ហើយគប្បីប្រត្រឹត្តធ្ងង់ ខ្លួវសៃត្តិកាត់ណា ក្នុងលោកបាន ១
ព្រះអង្គន់ង់គ្រេកអា ចំពោះសន្តិបទដ៏ទុត្តមនោះ ។
(២៣៣) (ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គ្រាស់ថា) ម្នាល់ណេត់ក់: បើអ្នក

៤៣៣) (ព្រះមានព្រះភាគ(ខ្មែត្រសេថា) ម្នាល ណេតក: បើអ្នក
ដងឹចព្យាស់ នូវអាវម្មណ៍ណាមួយ ក្នុងចំណែកទាងលើក្នុង
ចំណែកទាងក្រោម នឹងក្នុងចំណែកខ្ទឹងគឺកណ្ដាល លុះអ្នក
ចុះនដឹងនូវអាវម្មណ៍នុ៎ះ ថាជាគ្រឿងជាប់នៅក្នុងលោកយ៉ាង
នេះហើយ អ្នកកុំធ្វើនូវចំណង់ ក្នុងភពតូចភពធំឡើយ ។

(២៣៤) ភាក្សថា បើអ្នកដឹងច្បាស់នូវការម្មណ៍ណាមួយ គឺបើអ្នក
ដឹងច្បាស់ យល់ច្បាស់ យល់ដាក់ ដោបច្បាស់ នូវការម្មណ៍ណា មួយ
ហេតុនោះ (ខ្រង់ត្រាស់ថា) បើអ្នកដឹកច្បាស់នូវការម្មណ៍ណាមួយ ។ ភាក្ស
ថា ម្នាប់ពោតក: ខែបទថា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាប់ពោតក:
គឺព្រះមានព្រះភាគ គ្រាស់ហៅព្រាហ្មណ៍នោះ ដោយចំឈ្មោះ ។

ធោតកមាណវិកឲ្យភ្លាន់ទ្វេសោ

ភេត្សន៍ ការវាជ៌/បែឧមេនំ ។ បេ។ សជ្ជិកា បញ្ជា យុធិធំ ភេត្សន៍ (ជាតកោន៍ ភេត្ស ។

(២៣៥) ខន្ទំ មនោ គិវិយញ្ជាប់ មន្លើត ខន្តិ វុច្ចត់ អណត់តំ អយោតំ អត់តំ តំយៃញ្ចាំ ម នៅ្ត ត្តជាទិ រ ងឧប វន់ខ្លី សុស ផ្ទេស ងយេន ដុក្ខា វេឌស នាយញ្ជាច មដ្ហើន អដុក្ខាមសុទា ឋេខនា ។ ខុខ្ទុំ កុសលា ឧញ្ អនោត អកុស-ហ ជម្មា គំរិយញ្ជាប់ មជ្ឈគំ អ**ក្សក**តា ជម្នា ។ ខុន្ទ នៅហេកោ អជោតិ អទាយ-លោកោ តំយៃញាចិ មជ្ឈេតិ មនុស្សលោកោ ។ ខុខ្លាំ អរុបជាតុ អធោតិ ភាមជាតុ តំយៃញាចំ ម ជៀត រូមជាតុ ។ ឧធ្ធត់ ឧឌ្ធំ ទាឧតលា អ ជោតិ អ េយា តោសមត្ថភា តំហែះញោច៌ មជៀត់ មេមៀត់ ឌុខ្ញុំ អនោ សំយេញប៉េ មណ្ឌេ

ធោតកមាណរិកប្បញ្ញានិទ្ទេស

តាត្យ ព្រះមានព្រះភាគ នេះជាតាក្យតោលដោយគោរពប្របបការ បញ្ជាត្តិថា ព្រះមានព្រះភាគ ខេះ (កើត) ក្រោះការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ហេតុនោះ (មានតាត្យថា) ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាល់ ណេតក: ប

(២៣៤)ពាក្យថា ខាងលើខាងក្រោមនឹងខធិតិកណ្ដាល សេចក្ដ ថា អនាគត លោក ហៅថា ភាជីលើ អតីត លោក ហៅថា ភាជីក្រោម បច្ចុប្បន្ន លោក យៅថា ខទឹងគឺកណ្ដាល ។ មួយ ទៀត សុខវេទនា លោក យៅថា វាងីលើ ខុត្ខវេទនា លោកហៅថា វាងក្រោម អនុក្ខមសុវវេទនា លោក ហៅថា ខទឹងគឺកណ្ដាល ។ ពួកកុសលធម៌ លោក ហៅថា ភាង លើ ពួកអកុសលធម៌ លោក ហៅថា ខាងក្រោម ពួកធម៌អព្យក្រិត លោក ហៅថា ខ្ទឹងគឺកណ្ដាល ។ ខ្វេះលោក លោក ហៅថា ខាងីលើ អព្យៈលេក លោក ហោយ វាងក្រោម មនុស្សលេក លោក ហៅយា ខន្ងឹគិតណ្តាល ។ អរុមធាតុ លោក ហៅថា ខាងលើ តាមធាតុ លោក ហៅថា ភាឌីក្រោមរូបជាតុ លោកហៅថា ខនិងគឺកណ្ដាល ។ តាំង អំពីផ្ទៃបាត ដើងឡើងមក ហៅថា ទាងលើ តាំងអំពីចុងសក់ចុះទៅ ហៅថា ខាងក្រោម ត្រង់ទី៣កកណ្ដាល១៩ ក្រៅថា ខទឹងគឺកណ្ដាល ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ១៦លើឡំ ភាងក្រោម ទទឹង គឺកណ្ដាល ។

តន្ត្រីតួពីជីពេ ខុទ្ទកតិកាយក្ស ពូឡូតិខ្ទេះភាព

(២៣៦) រាន់ វិជិត្វា សង្កោន៍ លោកេន់ សង្កោ រាសោ လင္လင္စီ ၿခံ ၈၉၉ ၿခံ ဗလိုးကားက ឯ-(A) အီ ၅) ရှာ ရောင်ရှာ နေလယ်ရှာ အီးယ်ရှာ ကြား. យិត្តា វិក្ខុនំ គាត្យានិ ៧នំ វិឌិត្តា សង្កោតិ លោក។ (២៣៧) កក្នុក្ស មាសាស្គ្រ រូបឥណ្ឌា សន្តនយា នន្តនយា សេនយា ដេដ្ឋនយោ ដម្ តណា ។ ភក្សបាន ភក្សបា ភេទភក្លា បុខពួ-វយ ភាមកវយ ភម្មកវយ ភាមកវយ បុខពុ-អាំ្ពែមហ្គា មាំខ្មែមហ្គា សំខមមុខ មាំក្នុងហ្គា សំខេមមុខ ចុនប្បនំ ភកយ ខុនប្បនំ គត់យា ខុនប្បនំ ឧម-មត្តិយា បុឧច្បន្នំ មនិសន្ធិយា បុឧច្បន្នំ អត្តភាក់-ភិនិព្ទ័ណ ឥណ្ឌំ មាកាស់ មា ជ នេស៍ មា សញ្ជានស់ មា ធំពុក្ខេស់ មា អភិធិពុក្ខេស់ បជ-ញ់ វិធោធេញ តន្ត្រីការេញ អនកាវន្ត័មេហ៊ុន ក-វាភាវយ មាការ តែលាំ ។ គេលាហា គតវា

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ ក្ខឡនិទ្ទេស

(២៣៦) ពាក្យថា លុះអ្នកបានដ៏ង នូវអារម្មណ៍នុះ ថាជា គ្រឿងជាប់នៅក្នុងលោក គឺបុគ្គលដ៏ង យល់ ថ្ងឹង ពិបារណា ចំរើន ធ្វើឲ្យប្រាកដថា នុះការជាប់ នុះការចំពាក់ នុះចំណង នុះកង្វល់ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) លុះអ្នកបានដឹងនូវការម្មណ៍នុះ ថាជាគ្រឿង ជាប់នៅក្នុងលោក ។

(២៣៧) ពាក្យថា អ្នកកុំធ្វើខ្លួវចំណង់ ក្នុងភពតូចភពធំឡើយ គឺចំណង់ក្នុងរូប ចំណង់ក្នុងសំឡេង ចំណង់ក្នុងក្ងិខ ចំណង់ក្នុងរស ចំណង់ក្នុងផ្សព្វ ចំណង់ក្នុងធម្មារម្មណ៍ ។ ពាក្យថា ក្នុងភពតូចភពធំ គឺអ្នកកុំធ្វើ កុំបង្កើត កុំបង្កើតព្រម កុំបង្កើតប្រាកដ កុំបង្កើតឡើង ចំពោះ គឺថា លះបង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព តទៅខ្លាំចំណង់កង្មភពត្តជភពធំ គឺកម្មភព បុនពុភា គឺថា ក្នុងកាមភព កម្មភាព ក្នុងតាមភាព បុនព្ព កង្សែបភាព កម្មភាព កង្សែបភាព បុនព្ព ក្នុងរូបភព កម្មភព ក្នុងរូបភព បុខពុក គឺក្នុងកំណើតរឿយ ៗ ក្នុង ដំណើររឿយ១ ក្នុងការកើតរឿយ ១ ក្នុងបដិសន្ធរឿយ ១ ក្នុងការ**បាន** នូវអត្តភាពរឿយ។ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) អ្នកកុំត្រើ្ទូវ ចំណង់ ក្នុងភពតូចភពធំ ឡើ**យ ។ ហេតុ**នោះ ព្រះមាន**ព្រះ**ភាគ ត្រាស់ថា

ធោតិកម្មាណវិកម្បីញ្ញា គឺខ្លេសា

យុស្តិញ សម្បូលសស់ (ពេលសាត់ ភេស)

នទំ មយេ ស្លាយឃ្លាំ ខ នៅ

ឋន វិធីត្វា សង្កោត លោក

សហតាថាចរំយោសាលា ។មេ។ សត្ថា មេ ភ ភ្

ក្នុង ស្សាស្រាលមស្ម័ន ។

ជោត្តកម្មាណរិកច្បញ្ញាខ្មុំទ្រុសេក ចញ្ចូមេ ។

ធោតិតមាណរិកប្បញ្ញាន៍ខ្មែស

ញ្ហាល់ នេត្ត បើអ្នកដ៏ និច្បាស់ខ្យុំ អាម្មេណ៍ ណាមួយ ក្នុនិ

បំណែកខាងលើ ក្នុងបំណែកខាងក្រោម នឹងក្នុងបំណែក

ខេន្ធ គឺកណ្ដាល លុះអ្នកបានដឹងខ្យុំ អាម្មេណ៍ខ្មុំះ ថាថា

គ្រឿងជាប់នៅក្នុងលោកយាងនេះហើយ អ្នកកុំធ្វើខ្ញុំបំណង់

ក្នុងភពតូចភពធំឡើយ ។

លុះចច់គាថា ហើយ ។ បេ ។ (ពោតក: ក៏ប្រកាសខ្លុនថា) បពិត្រ

ច្រះ ៉ារ៉េន ព្រះមានព្រះភាគ ជាព្រះសាស្ដារបស់ខ្ញុំ ព្រះអង្គ ខ្ញុំ

ព្រះអន្ត្រជាសាវ័ក ។

ច់ប់ ធោត្តកមាណវិកហ្មញ្ញានិទ្ទេស ទីដ ។

^{ឧបស់}វិមាណវិកប្បញ្ញាតិម្ទេសោ

(៤៣៨) ស្រា អេហ សក្ត មហន្តអេឃុំ

(៩ព្យស្មា ឧឧស្ឍ)

អនិស្សិត នោះ វិសហមិ តារិតុំ
អារម្មណ៍ គ្រូហិ សមន្តខក្ខុ យំ និស្សិតា និសមិទំ នាយ្យំ ។

(២៣៩) ឯកោ អហំ សត្ត មហន្តមោយថ្តិ
ឯកោន បុក្កលោ ។ មេ ឧតិយោ ឧត្តិ ជម្មោ ។
មេ ឧតិយោ ឧត្តិ យំ ។ បុក្កលំ និស្សាយ ឧម្មុំ
។ និស្សាយ មហន្តំ កាមោឃំ ករេឃំ និដ្ឋោឃំ
អៅដ្លោឃំ តយេញំ ឧត្តយេញំ មតយេញំ សមតិត្តាមេ
យ្យំ រឺតិវាន្តេយ្យន្តិ ឯកោ ។ សត្តាតិ សក្តោ ។
កកវ សតាត្រាលា បព្វជិតាតិបំ សក្តោ ។ អបវា
អន្ទោ មហនុយោ ឧសវតិបំ សក្តោ ។ គស្សិមានិ
ឧហនិសេយ្យជីឌំសន្ធាននំសិលាននំហំពិននំ ឱ្យប្ប នំសុតនេនំ ខាតនេនំ បញ្ហាននំសតិប្បដ្ឋាននេនំ។បេ។

ឧបស់វិមាណវិកប្បញ្ញាតិទ្វេស

(២៣៤) (១០សីវ: មានអាយុ ទូលស្បូរដូច្នេះថា) បត់ត្រ ព្រះអន្តិជាសក្ក: ខ្ញុំព្រះអង្គីមា្ធកឯង មិនបានអាស្រ័យ(បុគ្គល បុធមិ ទើបមិនអាចធ្ងង់អន្ទិង់ជំងំបាន បត់ត្រព្រះអង្គីជាសមន្ត-ចក្ខុ សូមព្រះអង្គី សំដែងខ្លាំអាម្មេណ៍ ដែលទាំឲ្យខ្ញុំព្រះ អង្គីអាស្រ័យហើយធ្ងង់ខ្លាំអន្ទិង់នេះបាន ។

[គយ។] អគ្គសិព្ធាណាមវិល ភេទ្ធខេត្តដោយម្ដី ប្រសេដ្ឋ ម្នាក់ឯងី . . . អុទ្ធង៍ធំបាន ត្រង់ពាក្យថា ម្នាក់ឯង គឺ បុគ្គលថានរថពីរ និងខ្ញុំមិនមាន ឬធម៌ជាគំរប់ពីនើងខ្ញុំមិនមាន ដែលជាកុគ្គល ឬជាធម៌ ដែលខ្ញុំព្រះអង្គីអាស្រ័យ ហើយ គប្បីធ្ងង់ ធ្ងង់ល្បីង ធ្ងង់លេង ធ្ងង់កាត់ ផ្ទោះលេង នូវអន្ទង់គឺតាម អន្ទង់គឺតព អន្ទង់គឺទិជ្ជ អន្ទង់គឺអវិជ្ជាជំជំ ជាន ហេតុនោះ (លេកពោលថា) ម្នាក់ឯង ។ ៣ក្សថា បពិត្រ ព្រះអង្គី ជាសក្ក: គឺព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះនាមថា សក្ក: ។ ព្រះ មានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះខាមសក្ត: ព្រោះ ទ្រង់ ចេញ ហកសក្សត្រកូល ហើយ បត្តជា ក៏បាន ។ មួយទៀត ទ្រង់ព្រះនាមសក្តៈ ព្រោះទ្រង់ស្តុកសុម្ព មាន (ខេត្ស (ចើន មាន (ខេត្ស និង កំពុន ។ ខេត្ស ខាំង ឡាយ នេះ របស់ ព្រះមានព្រះភាគនោះ គឺ ទ្រព្យសទ្ធា ទ្រព្យស៊ីល ទ្រព្យល់វិ ទ្រព្យ ៖តូប្បៈ ខេត្សសុតៈ ខេត្សហគ: ខេត្សបញ្ញា ខេត្សសតិប្បង្ខាន ។ បេ។

ឧបស់វេហ**ណវិកប្បញ្ញានិ**ទ្ធេសោ

និទ្ធានដង់។ ។ នេស្ស នេស្ស នេស្ស នេស្ស អន្តេរ នេស្ស មេលាញ នេស្ស ស្រេស អន្តេរ អង្គ អេយុ មេលា ស្រាស់ អេលមន្តេរ សូរេវា រំហេវិញ្ញា នេស្ស អនុក្ស អនុក្ស ស្រាស់ អេលបញ្ចាំ និស្ស នេស្ស អន្តិ ។ សេរាន់ចំ សញ្ញោន់ ឯកោ មហំ សញ្ញា មេលាទំហំ សេរាន់ចំ សញ្ញោន់ ឯកោ មហំ សញ្ញា មេលាទំហំ សំ។ ស់ប្រាយស្មា ឧបស់ហេន៍ ស់ប្តាន់ ស់ប្រាញ់ អាយស្មាន់ ចំយៅខនំ ។ ឧបស់ហេន៍ នស្បាន់ ស្បាយស្មាំ សាស្សាន់ ចំយៅខនំ ។ ឧបស់ហេន៍ នស្បាញ់ សាស្សាន់ ចំយៅខនំ ។ ឧបស់ហេន៍ នស្បាញ់ សាស្សាន់ ចំយៅខនំ ។ ឧបស់ហេន៍ នស្បាយស្មាំ ឧបស់ហំ ។

(৬៤০) អនិស្បាតា នោ វិសហាមិ តារិតុត្តិ អនិស្បិតានិ បុក្កលំ វា អនិស្បិតា ជម្ងំ វា អនិស្បិតា ។
នោ វិសហាមីនិ ឧ ឧស្បូហាមិ ឧ សក្កោមិ ឧ
បដិតលោ ។ តារិតុត្តិ មហន្តិ ភា មោយ កវេឃ និៈ
ដ្ឋោឃ អវិជ្ជាឃ តារិតុំ ឧត្តារំតុំ បនារិតុំ សមនិក្តាមនុំ

១បស់វិមាណវិក**ប្បញ្ញា**និទ្ទេស

ទ្រព្យគឺទំព្យាន ។ ព្រះនាមថាសក្ត: ព្រោះទ្រង់ស្តុកស្តម្ភ មានទ្រព្យ
ច្រើន មានទ្រព្យធន ដោយធនរត់ទំពង់នេះ ច្រើនប្រការ ក៏បាន ។
ឬថា ព្រះនាមថាសក្ត: ព្រោះព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់អង់អាច អាចហាន
ភ្ជាហាន មោះមុត ភ្វៀវភ្ជា មានត្បាយាម ធ្លាប់ចូលកាន់សន្រ្គាម
មិនទ្វាច មិនខ្វេត់ មិនតក់សុត មិនតែលោល លះក័យគរួទ្វាច មិន
ព្រះរាម ក៏បាន ហេតុនោះ (លោកពោលថា) បពិត្រព្រះអង្គផា
សក្ត: ១ព្រះអង្គ័យ្នក់ឯងី ... អន្ទង់ធំ ក៏បាន ។ ពាក្យថា ដូច្នេះ
នៃបទថា ១០សីវ: មានអាយុ ទូលសួរដូច្នេះ គឺជាពាក្យតញ្ជប់ ។
ពាក្យថា មានអាយុ គឺពាក្យជាទីស្រឡាញ់ ។ ពាក្យថា ១០សីវ:
គឺជានាម បេសព្រាហ្មណ៍នោះ ។ បេ។ ជាពាក្យហៅព្រាហ្មណ៍នោះ
ហេតុនោះ (មានពាក្យថា) ១០សីវ: មានអាយុ ទូលសួរដូច្នេះ ។

(៤៤០) តាក្យថា ខ្ញុំព្រះអង្គមិនធ្ងន់កាស្រ័យ (បុគ្គលប្ដូធមិ) ទើបមិន
អាចធ្ងង ត្រង់តាក្យថា មិនធ្ងន់កាស្រ័យ គឺមិនធ្ងន់កាស្រ័យបុគ្គល ឬមិន

ជាន់កាស្រ័យធម៌ ។ តាក្យថា មិនអាច គឺមិនភាច មិនហាន មិនប្រតិៈ
ពល ។ តាក្យថា ធ្ងង់ គឺរម្មង់ ធ្ងង់ឡើង ធ្ងង់លេង ធ្ងង់កាត់ រដ្ឋាះរំលេង

នូវអនុង់គឺកាម^(១) រន្ងេង់គឺភព^(៤) អនុង់គឺខិត្ត^(៣) មនុងគឺអវិញ្ញា^(៤) ដ៏ធំ

[ា] ដែលមិន្ត្រង់អង្វង់ តិច្នង់អន្លង់៣ម ដោយអនាតាមិមត្ត ។ ៤ ន្លង់អន្លង់ពេលជាយអរហត្តមត្ត ។ ៣ ន្លង់អង្វង់ទិដ្ឋិ ដោយសោធាបត្ថិមត្ត ។ ៤ ន្លង់អង្វង់អឺវិជ្ជា ដោយអរហត្តមត្ត ។ អង្គិពថា ។

សុត្តន្តួចិដិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្បូ ក្លូឡនិទ្ទេសោ

រីតវត្តិត្តិ អធិស្ស៊ីតោ យោ វិសេខាមិ តាវិត្តិ ។

សមុទាក់តោ ឧបបញ្ញេ សមុខបញ្ញា សមញ្ញក់តោ ។

ន នស្ស អនិដ្ឋមិនគ្គី កិញ្ចិ

មនោ មរិញានមវាជិនព្វឹ

សត្វ អភិញាសិ យឧត្ថិ ជា ឧយ្យំ

ត់ថាត់ តោធ សមន្តតិ ។

អារត្មិហ្វ (១០) មាន ខេត្ត ។

សុត្តស្តីបិជិក ខុទ្ធកតិកាយ កូឡូតិទ្ទេស

ហេតុ នោះ (លោក ពោលថា) ខ្ញុំព្រះអង្គិមិនបានអាស្រ័យ (បុគ្គល ឬផមិ) ទើបមិនអាចធ្ង ។

(២៤១) ពាក្យថា បត់ត្រព្រះអង្គ ជាសមន្តបក្ សូមព្រះអង្គសដែង អារម្មណ[®] ត្រង់ពាក្យថា សូមព្រះអង្គសំដែងអារម្មណ៍ គឺសូម**ព្រះ**អង្គ ពោល (ជាថ បង្ហាញ បញ្ជាត្ត តាំង**ុ**ក បើក បែក ធ្វើឲ្យងាយ ប្រកាស នូវសភាពត្រេកអរ ជាទីតោធិ ជាទីគាស្រ័យ ជាទីពឹងផ្នែក ហេតុនោះ (លេកពោលថា) សូមព្រះអង្គសំដែងអម្មេណ៍ ។ ពាក្យថា សមន្ត្ត សេចត្តថា សព្ទភាតពាណ លោកហៅថា សមន្ត្តក្នុ ព្រះមានព្រះភាគ ដល់ ដល់ព្រម មកដល់ មកដល់ព្រម _{ប្រ}ស់សៅ ជិត ចូល ៧ជិតព្រម ប្រកបហើយ ដោយសព្វញាត្តពារ លា នោះ ។ មុំមួយក្នុរិលោក ដែលព្រះតថាគតនោះមិនឃើញ មិនជ្រាប ឬមិនគញ្ជីជ្រាប មិនមាន េ របស់ណាដែលគួរជំងី ព្រះ តថាគត ទ្រង់ជ្រាបរបស់ទាំងអស់ នោះ ហេតុនោះ ព្រះ តថាគត ទ្រង់ព្រះនាមថា សមន្តបក្ ។ ហេតុនោះ (ទើបមានពាក្យថា) បពត្រព្រះអង្គ ជាសមន្តបក្ខុ ព្រះអង្គីសដៃង៍អារម្មណ៍ ។

នពល្បះមាយ រុជជាជីយនុខ៉េលោ

(២៤២) យំ និស្សិតោ និយមិមិ តយេប្រ្តិ យ៉ និស្សិតោតិ យំ វា បុក្កលំ និស្សិតោ ជម្មំ វា និ-ស្សិតោ ។ និយមិមិ តយេប្រ្តិ មហន្តិ កាមោឃំ ករោឃំ និដ្ឋោឃំ អកិជ្ជាឃំ តយេប្បំ និត្តបេប្បំ បតយេប្រសាសមតិក្តាមេយ្យំ វីតិវត្តេយ្យត្តិ យំ និស្សិតា និយមិមិ តយេប្រំ ។ គេនាមា សោ ព្រាហ្មណោ ដាកា មហំ សក្តា មហន្តាមេឃំ

(နံတ္သည္ ဒ္ဗည္းက)

អនិស្សិតោ នោ សៃសាមិ តាត់ អាម្មេណ៍ គ្រូហិ សមន្តខេត្ត យំ និស្សិតោ ឧឃមិម៌ តយ្យៀត្តិ ។ (៤៤៣) ភាគាំញូញំ បេគ្នាមានោ សភិមា (ឧបសិវាត៌ ភេតវា)

> នេះ គឺ និស្សាយ សស្ស ខ្មែឃំ កា ទេ មហាយ ជំនោ កទៅ ហ៊ិ សណ្តាធ្វយំ គ្រួមហាកិបស្ស ។

ឧបសីវមាណវិកប្បញ្ញាធិខ្ចេស

(២៤৬) ភាក្យ ដែលទាំឲ្យខ្ញុំព្រះអង្គីអស្រ័យ ហើយគប្បីធ្ងង់
អន្ទង់នេះបាន ត្រង់ភាក្យ ដែលទាំឲ្យអស្រ័យ គឺអស្រ័យបុគ្គល
ឬអស្រ័យធម៌ ។ ភាក្យ គប្បីធ្ងង់អន្ទង់នេះបាន គឺគប្បីធ្ងង់
ធ្ងង់លេង ធ្ងង់កាត់ ផ្ទោះលេង ខ្លាំអន្ទង់គឺកាម អន្ទង់គឺកព អន្ទង់
គឺទិដ្ឋិ អន្ទង់គឺអវិជ្ជា ជីធំ ហេតុនោះ (លោកពោលថា) ដែលទាំឲ្យ
ខ្ញុំព្រះអង្គីអស្រ័យ ហើយធ្ងង់អន្ទង់ខេះបាន ។ ហេតុនោះ ព្រាហ្មណ៍
នោះ ពោលថា

បតិត្រព្រះអង្គីជាសក្ត: ខ្ញុំព្រះអង្គ័ ម្នាក់ឯឪ មិនបានអាស្រ័យ
(បុគ្គលប្បធម៌) ខើបមិនអាចធ្ងង់នូវអន្ទង់ដ៏ធំបាន បតិត្រ
ព្រះអង្គ ជាសមន្តចក្ខុ សូមព្រះអង្គសំដៃង៍អារម្មណ៍ដែលនាំ
ឲ្យខ្ញុំព្រះអង្គីអាស្រ័យ ហើយធ្វើអាន្ទង់នេះ ។
(២៤៣)(ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា)ម្នាល១បស់វ:អ្នកចូរមានស្មារតី
សំខ្យុំង៍អាក់ញ្ចូញាយតនជ្ជានអាស្រ័យ(អាក់ញ្ញាយតនស
មាបត្តិ) ដោយបរិកម្មថាមិនមាន១ ហើយធ្ងង់អន្ធង់ចុះ អ្នកចូរ
លះបង់តាមទាំង់ឡាយ ហើយវៀរបាកកថាទាំង់ឡាយបេញា
ហើយសំខ្យុំដីខ្លុំការអស់តណ្ណា ទាំងយប់ទាំង់ថ្ងៃ ។

សុព្វន្តបំពីកេ ខុទ្ធកតិកាយស្ស កូឡូតិទ្វេណេ

(៤៤៤) អាក់ាញាញ់ បេត្តមាពេ សត៌មាត់ សេ ក្រ-ប្មាណោ ខគាន់យា អាគាញ្ញាយឥនសមាខត្តិ លាភិៈ យេវៈ និស្សយំ ន ជានាត់ អយំ ទេ និស្សយោត់ ។ តស្ស ភតវា និស្សយញ្ អាចិត្តាតិ ឧត្តរិញ្ច និយ្យ-ន្ទេ ខ្លុំ មន្ត្រី នៅសញ្ជាសម្បាយនុទ្ធសមានដូ សមាបជ្ញីត្វា តតោ វុជ្ជហិត្វា តត្ត ជាតេ ចិត្តចេតសំ. កោ ជម្មេ អន់ជូតោ បេត្តមាលេ ឧុត្វតោ រោកតោ កណ្តាតា សហ្វុគោ អឃុតោ អាពាជគោ ខហេ. កាតោ ស្ថិតិតោ ឧុបន្ទូវតោ អសាតតោ អយតោ ឧ្ទសក្តា ខល់ តោ ខកខ្មែត អនុវាតា អតាណា តោ អលេណគោ អសរណគោ អសរណ៍ក្នុងនោ វត្តគោ ត្រូវ ស្រាត្រា អនុត្តតោ អានិន្យតា វិប្ចណោ-**ម**ជ្ឍនា មសារគារតា មួយមូលគោ អ្នកស្រា សាស់វនោ វឌ្គាតោ សង្គ័ត្រោ មារាមិស!តា

សុត្តភូមិឯក ខុទ្ទកនិកាយ ប្តូឡូនិទ្ទេស

(២៤៤) ភាក្យា អ្នកចូរមានស្មារត សំឡឹងអាក់ញ្ញាយតៈ នជ្ឈាន អធិប្បាយថា ព្រាហ្មណ៍នោះ បានអាក់ញ្ចូញាយតនសមាបត្ត តាមប្រក្រត់ តែមិនជំងឺការអស្រ័យថា អាកិញ្ច្ញាយតនសមាបត្តិនេះ ជាទីអាស្រ័យរបស់អាគ្មាទេ ។ ព្រះមានក្រះកាគ ខ្ទៅប្រទីអាស្រ័យ ផង ខ្ទង់ប្រាប់ផ្លូវជាទីស្រោបស្រង់តទៅទៀតផង ដល់ព្រាហ្មណ៍នោះ អ្នកចូលកាន់នេះសៃញានាសញាយតនសមាបត្តិ ហើយចេញអំពី សមាបត្តនោះ ហើយពិហាណាធម៌គឺចិត្តនឹងចេតសិកទាំង ឡាយ ដែល កើតហើយក្នុងសមាបត្តនោះ ដោយសភាពថាមិខទៀង ពិចារណាមើល រំពឹងមើល សំឡង៍មើល រមិលមើល ដោយសភាពថាជាទុក្ខ ជារោគ ជា បុស ជាសរ ជាអន្តរាយ ជាជម្ងឺ ជារបស់អ្នកដទៃ ជារបស់វិនាស ជា ចង្រៃ ជាទបទ្រព ជារបស់មិនគួរ្យុធ្វេ ជាក័យ ជាទបស់គ្គ ជារបស់ ញាច្រឡារ ជារបស់ពុកល្មេយ ជារបស់មិនឋិតថេរ ជារបស់ឥតទីពឹង ផ្នែក ជារបស់ឥតទីពួន ជារបស់ឥតទីរពុក ជារបស់ឥតទីពិនិធ ជារបស់ឥតអំពើ ជារបស់ទទេ ជារបស់ស្លួន្យ មិនមែនជារបស់ ខ្លួន ជា ទោស ជាសភាវៈវីប្រែប្រល ជារបស់ឥតខ្ទឹម ជារបស់ ជាទីតាំងនៃ ពេស ជារបស់ប្រាសហកសេចក្តីចំរើន ជារបស់ប្រកប ជាអ្នកសម្ងាច់ ជាទីតាក់តែង ជាខុយរបស់មារ រជាយេមាសវ:

ឧបស់វិមាណរិកៗញ្ញាន់ទ្វេសោ

ជាតិជម្មាតា ជាជម្មាតា ត្បាជ៌ជម្មាតា មណេជម្មាតា សោយពេរថ្ងៃឌ្នាមេខ្ទុស្សិយល្ខាត់ ម្នាំង ម្នាំង យជម្មាតា អត្តន៍មាតា អជ្ជហ្គាន តោ អធិន្យាតា អធិ ស្បាណាតោ ខេត្តមាពេ ឱ្យលាកយមាពេ ធំឡាយ. មានេា ឧបពរិត្តាមានោ ។ សត៌មាត់ យា សត៌ អនុស្បត់ បដ់សុុត្តិ ។បេ។ សម្មាស់តំ អយំ វុច្តិ សត៌ ។ ឥមា. យ សភិយា ខ្មៅតា សមុខេត្រា ខ្ពស់តា សមុខា-ត សត្សត អក់ញុញ ប្រក្សាល សត្ស ។ នុមសីវាតិ ភគវាតិ នុមសីវាតិ ភគវា តិ ត្រា្រហ្មាំ លាមេន អាយុខត ។ ភក្សត់ ការក្នុំជំនួនមេតំ ។បេ។ សច្តភា មញ្ជា យឌ៌ឌំ កក្សត់ ខុមស៊ីវាត់ ភេឌ្ស ។

(២៤៤) ឧទ្ទ័និ និស្បាយ សម្បើ និយន្តិ ឧទ្ទិ ភាពីនិ អភាពព្រាយសនសមាជន្តិ ។ ភាគារៈ លោ ឧទ្ទិ ភាពីនិ អភាពព្រាយសនសមាជន្តិ ។

ឧមស៊ីវមាណ**រំកប្បញ្ញានិ**ទ្ចេស

មានជាតិជាជម្មតា មានជកជាជម្មតា មានត្បាធិជាជម្មតា មានមរណៈជា ធម្មតា មានសោក: បាំទៅ: ទុក: ទោមនស្ស: ទុព្វាយាស:ជាធម្មតា ជារបស់មានធម៌ជាគ្រឿងប្រជុំកើត ជាធម្មតា ជារបស់ដល់នូវការវិទាស ជាធម្មម ជារលស់គុនមានអានសង្ស ជារលស់មាន គេស គុនជានិលោស បេញជោធម្មតា។ ពាក្យ**ថា** មានស្មារតី សេចក្ដីថា ស្មារតី **ការរ**ពុករឿយ។ ការរព្ធកុច្ចពោះ ។ ថេ ។ ការរព្ធកុច្រគែ ណា នេះ ហៅថា ស្មាតិ ។ បុគ្គលណាដល់ ដល់ត្រម ចូលទៅដល់ ចូលទៅដល់ត្រម ចូលទៅជិត ចូលទៅជិតព្រម ប្រកបហើយដោយ ស្មារត់នេះ បុគ្គលនោះ លោក ហៅថា អ្នកមានស្មារតី ហេតុនោះ(ទ្រង់ត្រាស់ថា) អ្នកចូរមានស្មារតី សំឡឹងអាតិ ញ្ច្រាយតនដ្ឋាន ។ ពាក្យថា ម្នាល (បស់ : នៃប (ថា ព្រះមានព្រះកាគ ត្រាស់ថា គ្នាល**ទ្**បស់រៈ គឺព្រះមានព្រះភាគ ហៅព្រាហ្មណ៍នោះ ដោយថ ឈ្មោះ ។ ពាក្យថា ព្រះមា**ខព្រះភាគ** នេះជាពាក្យពេលដោយគោ**រព។**បេ។ ការបញ្ជាត់ថា ព្រះមានព្រះភាគ នេះ (កើត) ព្រោះការធ្វើឲ្យច្បាស់លាស់ ហេតុនោះ (មាខ៣ត្យូឋា) ព្រះមានព្រះភាគត្រាសថា មាល១០ស់រៈ ។ (២៤៤) ភាក្សា អាស្រ័យ (អាក់ញ្ញាយឥនសមាបត្តិ) ដោយ បរិកម្យាមិនមាន ។ ហើយគ្នុងីអុខ្ទង់ចុះ បានដល់ គឺអាក់ញ្ចូញាយតន. វត្តបត្តបមនមាន អាក់ញ្ចូ**ញាយៈ** សមាបត្ត ដោយបេរកម្មបា វត្តបត្តបមិនមាន ត8សមាបត្ត ដោយបេរកម្មថា រត់ព្រោះហេតុអ្វ

សុត្តនូបិនិពា ខុខ្ខានិកាយស្បូ ក្លូឡនិខ្ទេសោ

ពា នាសៅ វុណ្ ឯ

ឧ នៃ នៃ នៃ នៃ នេះ មាន នៃ នេះ មាន នេះ

សុត្តតូចិជិក ខុទ្ធកនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

បុគ្គលមានស្មារតី ចូលវិញ្ញា ណេញ្ញាយតនសមាបត្តិ ចេញអំពីសមាបត្តិ នោះហើយ មិនចំរើន មិនអប់រំ ធ្វើឲ្យវិទាស នូវវិញ្ញាណនោះឯង ទើបឃើញថា វត្តតិបត្តួចមិនមាន ព្រោះហេតុនោះ អាកិញ្ញ្ញាយតន-សមាបត្តិ ដោយបរិកម្មថា វត្តតិបត្តួចមិនមាន ៗ អ្នកចូរមាស្រ័យ អាស្រ័យស៊ីបន្ទវិអាកិញ្ញ្ញាយតនសមាបត្តិនោះ ហើយធ្វើឲ្យជាអាម្មណ៍ ឲ្យជាទីតោង ហើយធ្វេង ធ្វង់ខ្មែរ ធ្វេងលែង ធ្វង់កាត់ ផ្ទោះរំលេង នូវអន្ទង់តិកាម អន្ទង់គិតព អន្ទង់គឺទិជ្ជ អន្ទង់គឺអវិជ្ជា ហេតុនោះ (ទ្រង់គ្រាស់ថា) អាស្រ័យ (អាកិញ្ញ្ញាយតនសមាបត្តិ) ដោយបរិកម្មថា មិនមានៗ ហើយធ្វង់អន្ទង់ចុះ ៗ

(២៤៦) អធិប្បាយពាក្យថា អ្នកចូរលះបង់តាមទំន័ទ្យាយ ហើយ

វៀរបាកកប់ទំង័ទ្យាយបេញ បើតាមទុទ្ធាន តាមមាន២ គឺ វត្តុតាម ១

គិលេសតាម ១ ។ បេ ។ នេះ លោក ហៅថា វត្តុតាម ។ បេ ។ នេះ
លោក ហៅថា កំលេសតាម ។ ពាក្យថា អ្នកចូរលះបង់តាមទំង័ទ្យាយ
គឺអ្នកចូរកំណត់ដឹងវត្តាម ហើយលះបង់ ជោះបង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យ
វិនាស ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាពត ទៅ នូវកិលេសតាមទំង័ទ្យាយ ហេតុ
នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) អ្នកចូរលះបង់តាមទំង័ទ្យាយ ។ ពាក្យថា រៀរ
បាកកថា ទាំង៍ទ្យាយ សេចក្ដីថា វិចកិច្ចា លោក ហៅថា ក្សង់ថា ។

ឧបសិវមាណវិកញ្ជញ្ញានិទ្ធេសោ

នុក្ស ការ៉េ មាន ក្រុំ ក្កាំ ក្រុំ ក្កាំ ក្រុំ ក្កំ ក្រុំ ក្រាំ ក្រុំ ក្

សេចក្តី នឿង ធ្លល់ក្នុង ទុក្ខ ។ បេ ។ ភាព នៃចិត្ត ញាប់ញ៉ា ការសេម
សេចក្តី នឿង ធ្លល់ក្នុង ទុក្ខ ។ បេ ។ ភាព នៃចិត្ត ញាប់ញ៉ា ការសេម
សោម នៃចិត្ត ។ បុគ្គល់វៀរ វៀរស្រឡះ លះបង់ ចេញផុត លះលែង
វួចស្រឡះ ប្រាស ចេញ ចាក់សេចក្តី សង្ស័យ ជាអ្នកមានចិត្តមិនសល់វ៉ីល់
បុគ្គល់វៀរ ចាក់កថា ទាំង ឡាយ ដោយ ច្រការដូច្នេះ ក៏បាន ។ មួយ ទៀត
បុគ្គល់វៀរ វៀរស្រឡះ លះបង់ ចេញផុត លះលែង រួចស្រឡះ ប្រាស់
ចេញ ចាក់តិរិច្ខាន់កថា ៣៦ ជាបុគ្គល់មានចិត្តមិនសល់វ៉ីល់ បុគ្គល់វៀរចាក់
កថា ទាំង ឡាយ ដោយ ច្រការដូច្នេះ ក៏បាន ហេតុដូច្នោះ (ប្រង់ត្រាស់ថា)
អ្នកចូរលះបង់កាមទាំង ឡាយ ហើយវៀរ ចាក់កថា ទាំង ឡាយ ចេញ ។

(២៤៧) អធិប្បាយតាត្យថា សំឡីងខ្លាំការអស់តណ្តា គំន័យប់គំនិ ថៃ្ង ត្រង់តាត្យថា តណ្តា គឺរូបតណ្តា សទូតណ្តា គន្ធតណ្តា រសតណ្តា ដោដ្ឋព្វតណ្តា ធម្មតណ្តា ។ តាត្យថា យប់ គឺរាត្រី តាត្យថា ថៃ្ង គឺ បើលដែលមានពន្ធិត្រះអាទិត្យប្រាកដ ។ អ្នកចូរមើល មើលចំពោះ ចូរឃើញ ចូរមើលមើល ចូរសំឡីងមើល ចូរពិចាណោ ខ្លាំការអស់តណ្តា ការអស់ពគ: ការអស់ទោស: ការអស់មោហ: ការអស់គតិ ខ្លាំការអស់ ឧបបត្តិ ការអស់បដិសន្ធិ ការអស់គព ការអស់អង្គារ ការអស់វដ្ត: គំនិយប់គំនិថៃ្ង ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) សំឡីង ខ្លាំការអស់ តណ្តា គំនិយប់គំនិថៃ្ង ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា សុត្តថ្ងៃពេ ខុត្តតំពេយល្ប ពូឡត់ខ្មេស អាគាំញូញ បេគ្គមាពេ សភិមា (ឧបសីវាភិ ភកវា)

(មុខ្មែក ម្នាញ ម្នាញ និស្សា (មុខ្មែក ម្នាញ មន្ត្រាញ មន្ត្ត្រាញ មន្ត្រាញ មន្ត្រាញ មន្ត្រាញ មន្ត្រិត្តិ មន្ត្រិត

អាក់ាញ និស្សិតេ ហិតុមញ្ញឹ សញ្ជាមែក្រេ បមេខ៌មុត្តេ^(១)

ត់ ដេ ខ សោ តត្តមភានុយាយី ។

(២៤៧) សព្វេសុ តាមេសុ យោ វីនរាតោតិ សព្វេសុនិ សព្វេន សព្វ សព្វុ សព្វ អសេសំ និស្សេសំ ខរិយានាយា ខេមេនំ សព្វេសុនិ ។ តាមេសូនិ ខុឌ្ឌាននោ ខ្លេ តាមា វត្តតាមា ខ គាលេសតាមា ខ ។ ខេ ។ ៩មេ ខ្លែនិ វត្ត តាមា ។ ខេ ។ ៩មេ ខ្លែនិ គាំលេសភាមា ។

១ ឱ. វិមុត្តោ

សុត្តតួបិជិក ខុទ្ធកគិកាយ ក្ខុឡូតិខ្ទេស

(ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាល «បស់វៈ) អ្នកបូរមានស្មារតិ ស់ឡង៍អាក់ញ្ចូញ្ហាយឥនដ្ឋាន អាស្រ័យអាក់ញ្ចូញ្ហាយឥនស-មាបត្ត ដោយបេរិកម្មថា មិខមាន១ ហើយធ្វើអន្ធ័ព្៖ អ្កក្បូ លេះបន់តាមទាំងឡាយ ហើយវៀវហេតតហទាំងឡាយ បេញ ហើយសំឡឹងខ្លុវការអស់តណ្ហា ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ។ (២៤៤)(ឧឧភុរៈ សហរប សនមាណ់ និល្សាដុំដែះល្) ជំមូល ណាមិខមានគម្រេក ក្នុងតាមទាំងឡាយទាំងពួង លះបន់ សមាបត្តិដ ៃ អាស្រ័យអាកិញ្ច្ចកាយតន់ជ្ជាន ចុះចិត្តសិច ក្នុងសពាវិទោត្តដីប្រសើរ បុគ្គលនោះ ជាអ្នកមិនឃ្វាត គប្បីតាំងនៅក្នុងអាកិញ្ច្ចាយតនដ្ឋាន បានដែរឬ េ ។ (គុក្ស) អក្ខពិធាយមនិស ជំមិលហា គុខសនម្រើមម្បីមាត ទាំងទ្បាយទាំងពួង ត្រង់ពាក្យថា ទាំងពួង គឺសព្ទទាំងអស់ គ្រប់ទាំងអស់ មិនសល់ ឥតសល់ ពាក្យថា ទាំងីពួង នេះជាពាក្យរួបរួម ។ ពាក្យថា

កង្ខាមទាំងឡាយ បើនាមទទូន តាមមាន៤គឺ វត្តាម ១ កំលេស-

កាម១ ។បេ។ នេះ ហៅថា វត្តាម ។ បេ ។ នេះ ហៅថា កំលេសកាម ។

ឧបសីវមាណរិកឬញ្ញាគិទ្ធេសោ

ស់ព្យេសុ ភាមេសុ យោ វិទារកោទិ ស់ព្យេសុ ភាមេសុ យោ វីតរាតា^(១) ទត្តរាតា វត្តរាតា មុត្តរាតា ប មានរាគោ បដ់និស្បដ្ឋាគោ វិក្ខាទិនរាគោន៍ សត្វេ-សុ ភាមេសុ យោ វិត្តាភោ ។ ឥទ្ធាយស្មា ធុ-មស់វេត ឥទ្ធាត់ មឧសន្ធិ ។ អាយស្មាត់ ចំយវ. ខនំ ។ ឧុខសំរោត តស្ប ត្រាញ្ណស្ប នាម៉ ។ ខេ។ មក្ខហៈ ខេត្ត ឥឡាយស្មា ឧបស័រេ ។

(៤៤០) អាក់ាញុញ្ញាំ និស្សតោ ហិត្តមញ្ញន្តិ មោៈ င်္ခမာ x မာဗန္ဓးဟာ ဟိရာ x(x)ရာ(x) ဟိုင္ခင်္ခရာ អត្តកម្មស្នា សមត្តកម្មស្នា វិតវត្តភា អាកាញ្ញាយៈ តនេសមាបត្តី និស្ស៊ីតោ អហ្វីនោ ឧទាគ់តោ សមុ មានតោ អដ្ឋាស់តោ អនុមុត្រាត់ អាក់ាញូញ៉ាំ និៈ ស្សិតោ ហិត្តមញ្ញុំ ។

(៤៥១) សញ្ជាពៃមាត្តេ បរមេខិម្បត្តិ សញ្ញា-វិទេស្ត្រ សត្ត សញ្ជាសមាបត្តិយោ ។

[•] ម.វិគតភ្រោ ។ 🖢 ម. បដ៌ត្វា ។

ឧបស័រមាណវកឬញ្ញានិទ្វេស

តាក្យថា បុគ្គលណា មិនមានគម្រេក ក្នុងតាមទាំងទ្បាយទាំងតួង មាន ន័យថា បុគ្គលណា មិនមានកគ: ភ្លាក់កគ: ភ្លាក់បេលកគ: ផុតកគ: លះបង់កគ: លះបង់ផ្តាប់កគ: សង្កត់សង្គិនកគ: ក្នុងតាម ទាំងទ្បាយទាំងតួង ហេតុនោះ (លោកសួរថា) បុគ្គលណា មិនមាន គម្រេក ក្នុងតាមទាំងឡាយទាំងតួង ។ តាក្យថា ដូច្នេះ នៃបទថា ឧបសីវ:មានអាយុសួរដូច្នេះ ជាតាក្បត្តភ្លាប់ ។ តាក្យថា មានអាយុ គឺ ភាក្បាជាទីស្រឡាញ់ ។ ភាក្យថា ឧបសីវ: ជាឈ្មោះនៃគ្រាហ្មណ៍ នោះ ។ បេ ។ ជាតាក្យហៅគ្រាហ្មណ៍នុះ ហេតុនោះ (មានភាក្យថា) ឧបសីវ:មានអាយុសួរដូច្នេះ ។

(២៥០) ពាក្យថា លះបង់សមាបត្តិដ ៃ អាស្រ័យអាកិញ្ចូញា យតនជ្បាន គឺលះបង់ វៀវបង់ បោះបង់ កន្ងបង់ កន្ងល់លង់ ប្រព្រឹត្តកន្ងង់ នូវសមាបត្តិទាំង ៦ ឮដ៏ខាងក្រោម ហើយអាស្រ័យ ផ្ដេក ផ្ដិត ចូលមកជិត ចូលមកជិតព្រម មានចិត្តខុនចុះ មានចិត្តខុនចុះ សិប កាន់អាកិញ្ច្ញាយតនសមាបត្តិ ហេតុនោះ (លោកសួរថា) លះបង់សមាបត្តិដ ៃ អាស្រ័យអាកិញ្ច្ញាយតនជ្ឈាន ។

(២៥១) ៣ភ្យប់ ចុះចិត្តស៊ុចក្នុងសញាវិមេត្តដ៏ប្រសើរ សេចក្ដី បា សញាសមាបត្តិ ខាំង ៧ លោក ហៅថា សញាវិមេត្ត ។ សុត្តខ្ពប់ដកេ ខុទ្ធកនិកាយស្បូ កូឡូន៍ទេ្តសោ

តាស់ សញ្ជាសមាបត្តិធំ អាក់ញ្ញាយនេះសមាបត្តិ វិទេស្ថា មក្ក ខ សេដ្ឋា ខ វិសេដ្ឋា ខ ភាទេស្ត្ ខ ខុត្តមា ឧ ១វ៣ ខ ។ ១៧១ អក្តេ សេដ្ឋេ វិសេដ្ឋេ ទាមោក្ខេ នុត្តមេ ប្តព្រះ អង្គមិត្តម្រាស្តេច អង្គមិត្ត តត្រាជ៌មុត្តោ តឧជ៌មុត្តោ តព្វាតែ តព្វហុលោ តក្កាកោ តិជ្ជិញ តិខ្សោយ តិខ្សាញ់ តិ ជាជិបតេយ្យាត់^(๑) សញ្ជាពៃសក្ដេ បរមេជិមុត្តេ ។ (ឧឧ) ន្ទុះនី ថ់ មេ ឧឌ ឧឧប ៣ន្នុ_(p) ន្ទុះនឹ ន្តំ សំសយព្ត្ (m) ខ្លេញតាពុត្ត អនេត់សព្ត្ ည်း ငေ့ ကော က်ာ ငေ့ ကော ကောင်း ငေ့ ទោត ត់ដ្ឋ នុ ។ តត្តិ អាក់ញ្ញាយតនេ ។ អនាជុយាយ័ត៌ អធាជុយាយី អវេជមានោ អវិត្ត-មានោ អន្តរដ្ឋាយមានោ អព្វរប្បាយមានោ $^{(l)}$ ។

៰ ម. តរធិមុត្តោ តរធិបតេយោក្រតិ ។ ៤ ម. អសាស្តាល់តិ ។ ៳ ម. សំសយ− បុញ្ច រិមតិបុក្ខា ។ ៤ ម. អបរិហាយមាគោ ។

សុត្តស្ថិជិត ខុខ្ទុកគិកាយ ក្ខុឡូនិទ្ទេស

អាត់ញ្ចាញាយតនសមាបត្ត ជាវិមោត្តដ៏ប្រសើរផង វិសេសផង ប្រសើរ
វិសេសផង ជាប្រធានផង ទុត្តមផង ថ្ងៃថ្នាំផង ជាងសញ្ញាសមាបត្តិទាំង
នោះ ។ បុគ្គលចុះចិត្តស៊ប់ក្នុងសញ្ជាវិមោត្តដ៏ប្រសើរ ជាកំពូល វិសេស
ប្រសើរវិសេស ជាប្រធាន ទត្តម ថ្ងៃថ្នា ដោយអធិមុត្តវិមោត្ត ចុះចិត្តស៊ប់
ក្នុងសញ្ជាវិមោត្តនោះ មានចិត្តខុនចុះ ក្នុងសញ្ជាវិមោត្តនោះ មានចិត្ត
ជឿស៊ប់ក្នុងសញ្ជាវិមោត្តនោះ ព្រាច់ទៅកាន់សញ្ជាវិមោត្តនោះ ច្រើន
ដោយសញ្ជាវិមោត្តនោះ ធ្ងន់ក្នុងសញ្ជាវិមោត្តនោះ ខុនទៅកាន់សញ្ជា
វិមោត្តនោះ ទោរទៅកាន់សញ្ជាវិមោត្តនោះ ឈមទៅកាន់សញ្ជាវិមោត្តនោះ ទោរទៅកាន់សញ្ជាវិមោត្តនោះ ឈមទៅកាន់សញ្ជាវិមោត្តនោះ មានសញ្ជាវិមោត្តនោះជាអធិចតី ហេតុនោះ (លោកសួរថា)
ចុះចិត្តស៊ប់ក្នុងសញ្ជាវិមោត្ត ដ៏ប្រសើរ ។

(២៥២) តាក្យថា បុគ្គលនោះ ជាអ្នកមិនឃ្វាត គប្បីតាំងនៅក្នុងគា.
កំញ្ញាញ យកនដ្ឋានបានដែរឬ េ ត្រង់ពាក្យថា គប្បីតាំងនៅបានដែរឬ េ
គឺជាពាក្យសួរដោយសង្ស័យ សួរដោយចិត្តបែកជាចំពាមពីរ សួរដោយ
ការយល់ច្រើនយ៉ាងីថា យ៉ាងនេះ េខឬ១ មិនមែន េ ដូចម្ដេចហ្មុំ ដោយ
ប្រការដូចម្ដេចហ្មុំ ហេតុនោះ (លេកសួរថា) គប្បីតាំងនៅបានដែរឬ េ ១
ពាក្យថា ក្នុងនោះ គឺក្នុសកិញ្ញាយតន: ១ ពាក្យថា ជាអ្នកមិនឃ្វាត គឺ
ជាអ្នកមិនបែក ចេញ មិនកម្រើក មិនប្រាស មិនវិនាស មិនសាបសូន្យ ៗ

ឧបស៊ីវិមាណរិកប្បញ្ញា និទ្ធេសោ

អនុស អរជ្ជិសាលេ អនុស្សិសាលេ អង់លេសលេ ។ ហ្គុំ ស្នាស់ ស្ពេស្តិ ស្គាស់ អង្គ មូលេសលេ ។ ស្រួសិស្តិស ស្ពេស្តិស្តិសាលេ ។

សត្វេសុ កាមេសុ យោ វិតាកា

(ឥឡូយស្មា ឧឧស វេ)

ត់ ដ្ឋ ឧ សោ តត្ត អភាឧុយាយឺត៌ ។ (៤៥៣) សព្វេសុ ភាមេសុ យោ វិតរាគោ

(ឧបស័វាតិ ភេតវា)

អាគាំញូញំ និស្សិតោ ហិត្វមញ្ជំ សញ្ជាមែន ទ្វេ មេខេម្មិត្ត តិដ្ឋេយ្យ សោ តត្ត អភានុយាយ ។

(២៥៤) សត្វេសុ តាមេសុ យោ វិតរាតេតិ សត្វេស្តិ សត្វេន សត្វ សត្វថា សត្វ អសេសិ និស្បេសំ បរិយានាយវចនមេតិ សត្វេសូតិ ។

ឧបស៊ីវមាណវិកប្បញ្ញាន៍ទ្វេស

ឬថា ជាអ្នកមិន គ្រេកអរ មិនប្រទូស្ត មិនវៈធ្វើង មិនលំហ្កា ហេតុនោះ (លោកសួរថា) បុគ្គល នោះជាអ្នកមិនឃ្វាត គប្បីតាំង នៅក្នុងមាកិញ្ច្ញា យតនដ្បានបានដែរឬទេ ។ ហេតុនោះ ព្រាហ្មណ៍ នោះ ព្រាលថា

បុគ្គលណាមិនមានតម្រេកក្នុងកាមទាំងឲ្យយព៌ងពួង លះបន់
សមាបត្តិដ ៃ អាស្រ័យអាក់ញ្ចូញ យតនដ្ឋាន ចុះចិត្តសិច
ក្នុងសញ្ជាវិមោត្តដ៏ប្រសើរ បុគ្គល នោះ ជាអ្នកមិនឃ្វាត
គប្បីតាំង នៅក្នុងអាក់ញ្ចួញ យតនដ្ឋាន បានដៃរឬ េ ។

(២៥៣) (ព្រះមានព្រះភាគ ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល «បស់វៈ) បុគ្គល
ណា មិនមានតម្រេក ក្នុងកាមពាំងឡាយទាំងពួង លះបង់
សមាបត្តិដ ៃ អាស្រ័យអាក់ញ្ចួញ យតនដ្ឋាន ចុះចិត្តសិច
ក្នុងសញ្ជាវិមោត្តដ៏ប្រសើរ បុគ្គល នោះជាអ្នកមិនឃ្វាត គប្បី
គាំង នៅក្នុងអាក់ញ្ចួញ យតនដ្ឋាន នោះបាន ។

(២៤៤) អធិប្បាយពាក្យថា បុគ្គលណា មិនមានតម្រេកក្នុងតាម ទាំងឡាយទាំងពួង ត្រង់ពាក្យថា ទាំងពួង គឺគ្រប់ទាំងអស់ សព្វទាំងអស់ មិនសល់ ឥត្សល់ ពាក្យថា ទាំងពួង នេះ ជាពាក្យរួបរួម ៗ សុត្តស្ថិងកេ ខុទ្ទកសិកាយស្ប កូឡូតិទ្ទេសោ

តាមេស្ទន៍ ខុខ្ខានតោ ខ្វេតាមា វត្តតាមា ខ តាំលេសតាមា ខ ។ ខេ ។ ៩ខេ ។ ខ្វេត្តិ វត្តតាមា
។ខេ។ ៩ខេ ។ ខ្វេតិ កាលេសតាមា ។ សព្វេសុ
តាមេសុ យោ វិត្តាតោ សព្វេសុ តាមេសុ យោ
វិត្តាតោ ខត្តាតា វត្តាតោ មុត្តព្រា ខហិន្តាតោ
ខេជិនិស្បដ្ឋព្រា វិត្តាទិត្តព្រាន់ សព្វេសុ តាមេសុ
យោ វិត្តាតោ ។ ខុខសំពន៌ ភត្តពនា ខុខសំពន៌
ភត្តា នំ ព្រាហ្មណំ នាមេន អាលខន់ ។ ភត្តាន់
តារវាជិវចនមេនំ ។ ខេ ។ សច្ចិតា ខញ្ញាន្តិ យនិនិ
ភត្តាន់ ខុខសំពន៌ ភត្តា

(២៥៥) អាត់ញញាំ និស្សិតា ហិត្តមញ្ជន្នំ ហេដ្ឋិ មា ជ សមាបត្តិយោ ហិត្វា ជ្រើត្វា បរិច្ចជំន្វា អត់ក្ដេ មិត្វា សមត៌ក្ដាមិត្វា វិតវត្តិត្វា អាត់ញញ្ញាយសេស-មាបត្តិ និស្សិតា មហ៊ីនោ ឧទាត់តោ សមុខាត-តោ អដ្ឋោសិតា អជ៌មុត្តោតិ អាត់ញញាំ និស្សិ-តោ ហិត្តមញ្ញាំ ។

១ ម. និស្សិតោ អាសិតោ ។

សុត្តស្ថិត ខុទ្ទពនិកាយ បូឡនិទ្ទេស

ពាក្យ្រា ក្នុងកាមទាំងឡាយ បើតាមៈទុខ្លាន កាមមាន ៤ គឺ វត្ថាមេ ១ តែលេសកាម១ ។ បេ ។ នេះ ហៅថា វត្តាម ស្រារៈនោះ ៥បារ ៥ ថា កំលេសតាម ។ ពាក្យថា បុគ្គលណា មិនមានតម្រេកក្នុងតាម ទាំងទ្វាយទាំងពួង បានសេចក្ដីថា បុគ្គលណាមិនមានពគ: ល៖ ខ្លាក់រាគ: លែជរាគ: បោលរាគ: សះបង់រាគ: សង្គត់សង្គិនរាគ: ក្នុង កាមទាំងទ្បាយទាំងពួង ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គលណាមិន មានតម្រេកភ្និតាមទាំងខ្លាយទាំងពួង ។ ពាក្យ្រា ម្នាលៈ ទេសវៈ នៃ បទ៤ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាល១៤សីវៈ គឺព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ហៅព្រាហ្មណ៍នោះ ដោយថាឈ្មោះ ។ ពាក្យថា ព្រះមានព្រះភាគ នេះជាពាក្យពោលដោយគោរព ។បេ។ ការបញ្ជាត់ថា ព្រះមានព្រះកាគ នេះ (កើត) ព្រោះការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ហេតុនោះ (មាន៣ក្យប់) ព្រះ មានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាល់«បស់វ: ។

(២៩៩) តាក្យូថា លះបន់សមាបត្តិដ ែ មាស្រ័យ អាកិញ្ញ្ញា យត-នដ្បាន គឺលះបង់ វៀរបង់ បោះបង់ កន្ទង់បង់ កន្ទង់លេង ប្រព្រឹត្តកន្ទង់ នូវសមាបត្តិទាំង ៦ វាងក្រោម ហើយអាស្រ័យ ផ្តែកផ្តិត ចូលមកជិត ចូលមកជិតព្រម ទន់ចុះ ចុះស៊ុបកាន់អាកិញ្ច្ញា យតន់សមាបត្តិ ហេតុនោះ (ខ្^ង់ត្រាស់ថា) លះបង់សមាបត្តិដ ៃ មាស្រ័យ អាកិញ្ច្ញា យតន់ដ្បាន ។

ឧបស់វិមាណរិកឲ្យញ្ញាធំខ្មេះសោ

(៤៥៦) សញ្ជាពៃសក្ដេ បមេខិមុត្តេត សញ្ជាវិ មេត្តា វេទ្ធ សត្ត សញ្ញាសមាបត្តិយោ ។ តាសំ សញ្ចាសមាបត្តិ អគ់ញ្ញាយត្សេមាបត្តិ វិមោ. ត្តា អភា ខ សេដ្ឋា ខ វសេដ្ឋា ខ ទាមោត្តា ខ ខុតមា ខ ១វា ខ ។ ១៧ម អក្តេ សេដ្ឋ វិសេដ្ឋ ខាមោត្តេ ឧត្តមេ មវភេ អភិមត្តិមោត្តេជ អជ៌មត្តោ នត្រាជំមុត្តោ នធិប្បត្តា នច្ចាំតោ នព្-ည္မက အင္အႏုက အင္ဆိုင္ရာ အျပည္သူကေတာ့ အပ္ခုုက္သူက ត្តព្រះ ស្បារ ស្ប (៤៤៧) ត្តដើញ មោ ខេង មេសខំណញ់ ត់ដ្ឋយោត្រ ត់ដ្ឋយ ្រសដ្ឋិតាឲ្យសហសារាធិ ។ ត្នាត់ អាក់ញ្ញាយន េ ។ អភានុយាយ៉ត់ អនានុយាយ អវេជមានោ អវិតជួមានោ^(១) អន្តរ-ជាយាមាយោ អព្វរព្ធភាព ។ អដ្ឋ អាវដ្ឋមា-នោ អនុស្បូមនោ អមុយ្យមានោ អភិបិយមានោះ

ម. អធិត្តមាទោ

aបស់វិមាណវិកញ្ចញ្ញាតិខ្ទេស

(៤៥៦) ពាក្យថា ចុះចិត្តសិចក្នុងសញាវិទោក្ខដ៏ប្រសើរ សេចក្តី សញ្ញាសមាបត្តិទាំង៧ ហៅថា សញ្ជាពៃមាក្ យតនសមាបត្តិ ជាវិទោក្ខដ៏ប្រសើរផងិ វិសេសផងិ ប្រសើរសែសផងិ ទត្ថមផង៍ ថ្ងៃហ្ថាផង៍ ជាងីសញាសមាបត្តិ**ព័ង៌ នោះ** ញ ជាប្រធានផង បុគ្គលចុះចិត្តសិច្ចក៏សញាវិទោត្តដ៏ប្រសើរ ជាកំពូល វិសេស ប្រសើរ ជាប្រធាន ទត្តម ថ្ងៃថ្វា ដោយអធិមុត្តវិមោត្ត មានចិត្ត ខុនចុះក្នុងសញាវិមោក្ខនោះ ញ ចុះចិត្តសិថ៌កង្គសញាវិមោត្តនោះ ទៅកាន់សញាវិមោត្តនោះ ច្រើនដោយសញាវិមោត្តនោះ ធ្ងន់គង៍សញា -នុនទៅកាន់សញាវិមោក្ខ[នាះ រេស**រេសកា**នសញាវិមោក ញ នោះ ឈមទៅកាន់សញាវិមោក្ខនោះ មានសញាវិមោក្ខនោះជាអធិបតី ហេតុនោះ (ខ្ទង់ត្រាស់ថា) ចុះចិត្តស៊ុបក្នុងសញាវិទោក្ខុងប្រសេរ (២៥៧) ៣ក្សា បុគ្គលនោះ ជាអ្នកមិនឃាត ត្រង់ពារ្យ គហ្វតាងនៅ ក្នុងភាក់ញ្ចូញ យកនដ្ឋាននោះបាន គេហ្វីតាំងនៅអស់ពាន់នៃកហ្វ ៦០ 🛪 ពាក្យថា ក្នុងភាក់ញ្ញា**យ**ត្នជ*្ជាន* នោះ គឺកងីអាកិញ្ច្រាយតន: តាក្យថា ជាអ្នកមិនឃ្វាត គ្រាអក y មិនវិនាស មន!បា:បង៍ មនត់វេត मशायी क्षा មនសាប ។ ឬថា មិនត្រេកអរ មិនប្រទូស្ត មិនវៃគ្គេង មិនលំបាក សុត្តល់ដីពេ ខុទ្ធតិតាយស្ស កូឡត់ទូសោ តិ ដួយ្យ សោ ឥត្ត អភានុយាយី ។ គេភាមា ភភភ សត្វេសុ ការ ទេសុ យោ វីតារកោ (ឧបសីវាតិ ភភវ)

អាត់ញូញ និស្សិត ហិត្តមញ្ញំ
សញ្ជាំមេកគ្នេ មាមនិម្បត្ត
និដ្ឋយ្យ សោ ឥត្ត អនានុយាយ័ត ។
(២៥៨) តិដ្ឋេ ខេ សោ ឥត្ត អនានុយាយ័
ទុកម្បី ស្បានំ(១) សមន្តចក្តុ
តន្តេរ សោ ស៊ីតិ សិយា ម៉ៃត្តោ
កម្មេ (២) វិញ្ជាណិ តថានៃស្ប ។

ត់ដ្ឋ ៤ សោត៌ ស0 សោ តំដ្ឋេយ្យ សដ្ឋិកប្ប-សហស្បាធិ ។ តេត្តាតិ អាគាំញ្ញាយត េ ។

១ម.វស្ព្និ ។ ៤ ម.ចុះវិថ ។

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ធកនិកាយ ចូឡត់ទេ្ស

ហេតុនោះ(ខ្វេចតែស្រាប់) បុគ្គល នោះជាអ្នកមិនឃ្លាត គប្បីតាំង នៅក្នុង អាក់ញូញា យត់នេះជ្ជាន់ នោះធ្វាន់ ។ ហេតុ នោះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា

(ត្រះមានត្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាល«បស់វៈ) បុគ្គលណា មិនមានគម្រេកក្នុងតាមទាំងទ្បាយទាំងពួង លះបង់សមាបត្តិ ដ ៃ អាស្រ័យអាក់ញ្ចួញ យតេខជ្ឈាន ចុះចិត្តស៊ប់ក្នុងសញា វិទោក្ខដ៏ប្រសើរ បុគ្គលនោះជាអ្នកមិនឃ្វាត គប្បីតាំង នៅ

ក្នុងគាត់ញ្ញាយតនជ្ឈាន ទោះជាន ។ កុ

(២៩៤) (១០សីវមាណ៩ខូលសួរថា) បតិត្រព្រះអង្គជាសមន្តបក្ខុ បើបុគ្គល នោះជាអ្នកសាបសូន្យ គប្បីតាំង នៅក្នុងគាត់ញ្ញា -យតនជ្បាន នោះ សូម្បីអស់គំនរនៃ ឆ្នាំទាំងឡាយ បុគ្គល នោះ គប្បីជាអ្នកត្រជាត់ រួបស្រឡះ គ្នងគាត់ញ្ញា -យតនជ្បាន នោះឯង៍ចុះ វិញាណ ប្រស់បុគ្គលមានសភាព

ដូច្នោះ ត្រូវកើតទៀតឬទេ ។

(២៥៩) ពាក្យថា បើបុគ្គលនោះ ជាអ្នកមិនសាបសូន្យ គម្បីតាំង នៅក្នុងអាកិញ្ច្បាយតនដ្បាននោះ ត្រង់ពាក្យថា បើបុគ្គលនោះ គប្បី តាំង៍នៅ គឺ ប្រសិនបើ បុគ្គលនោះ គប្បីតាំង៍នៅ អស់ពាន់នៃ កប្ប ៦០ ។ ពាក្យថា ក្នុសនោះ គឺក្នុងអាកិញ្ច្បាយតនដ្បាន ។

១បស់រិមាណរិកញ្ញញ្ញាគិទ្ទេសោ

អយ្ជាសាល្ខេន្ត មេសា ខេត្ត មេសាខិលាល្ខេ ។ នេះ មុខខ្លាំ មេសាខេសាល្ខេ មេស្គ្រាលេខ មេខ្លាំ មេ អេស្ពិសាល្ខេន មេសាខិល្ខេសាលេខ មេធ្វាហ្វិល-សាល្ខេន្ត ខ្លាំ ខេត្ត សេសាខ្លាំ ខេត្ត មេសាខិលាល្ខេ ។

(৮৮০) ប្ទុកម្បី សេប្តូនិ សមន្តខក្ខាតិ ប្ទុកម្បី
សេប្តូនន្តិ ប្ទុកម្បី សេប្តូនិ(១) ពហុន្និ សេប្តូនិ ពហុន្និ
សេប្តូននិត្ត បុខ្មាំ សេប្តូនិ សេប្តី សេប្តូនិ សេប្តី សេប្តិ សេប្តី សេប្តី សេប្តី សេប្តី សេប្តិ សេប្តី សេប្តី សេប្តី សេប្តី សេប្តិ សេប្តី សេប្តី សេប្តី សេប្តិ សេប្តី សេប្តី សេប្តី សេប្តី សេប្តិ សេប្តី សេប្តី សេប្តី សេប្តិ សេប្តី សេប្តី សេប្តី សេប្តិ សេប្តិ សេប្តី សេប្តី សេប្តី សេប្តិ សេប្តិ សេប្តី សេប្តី សេប្តិ សេប្តិ សេប្តី សេប្តិ សេប្តី សេប្តិ សេប្តិ សេប្តី សេប្តិ សេប្តិ សេប

(698) នទ្ធេរ សេ ស័តិ សិយា ម៉ែត្តោ កម្រ វិញ្ញាណ៍ នដានៃស្បាតិ នទ្ធេរ សេ ស៊ីតិ-ការមនុខ្យត្តោ នុហេ^(២) សស្បាតា អវិទ្ធិណាម-នម្មោ សស្បតិសម៌ នទ្ធេរ តិខ្មេយ្យ អដ្ឋា

[🤊] ម.វស្សានិ ពហ្វូនិវស្សានិ ពហ្វូនិ ។បេ។ កច្បស់គសហស្សានិ។ 🌬 ម. និញ្គេ ធុវោ ។

ឧបសិរិមាណវិកញ្ញញ្ញានិខ្ទេស

តាក្យថា ជាអ្នកមិនសាបសូន្យ គឺជាអ្នកមិនឃ្លាត មិនកំរើក មិន ទៅប្រាស មិនវិទាស មិនសាបសូន្យ ឬថា ជាអ្នកមិន ក្រេកអរ មិនប្រទូស្ត មិនវិង្ខើង មិនលំបុក ហេតុនោះ (លោកសួរថា) បើបុគ្គលនោះ ជាអ្នកមិន សាបសូន្យ គប្បីតាំង៍ នៅក្នុង៍មាក់ញ្ញាយតនេជ្ឈាន នោះ ។

(២០០) ភាក្សថា បញ្ជិត្រព្រះអង្គជាសមន្តបក្ខ...សូម្បីអស់គំនរនៃ ឆ្នាំសំងៃស្វាយ ត្រង់ភាក្សថា សូម្បីអស់គំនរនៃឆ្នាំសំងិស្វាយ ត្រង់ភាក្សថា សូម្បីអស់គំនរនៃឆ្នាំសំងិស្វាយ គឺសូម្បី អស់ពួកនៃឆ្នាំសំងិស្វាយ នៃឆ្នាំដ៏ច្រើន នៃរយេឆ្នាំដ៏ច្រើន នៃភាន់កប្បដ៏ច្រើន នៃភាន់កប្បដ៏ច្រើន នៃភាន់កប្បដ៏ច្រើន នៃភាន់កប្បដ៏ច្រើន នៃភាន់កប្បដ៏ច្រើន នៃភាន់កប្បដ៏ច្រើន នៃភាន់កប្បដ៏ច្រើន នៃភាន់កប្បដ៏ច្រើន នៃភាន់កប្បដ៏ច្រើន សំនៃកែ សប្បដ៏ច្រើន ។ ភាក្សថា បញ្ជិត្តព្រះអង្គជាសមន្តបក្ខ សេចក្ដីថា សព្វភាគភាណ ហៅថា សមន្តបក្ខ ។បេ។ ព្រះតថាគត ព្រះនាមថា សមន្តបក្ខ ដោយហេតុនោះ ហេតុនោះ (លោកសួរថា) បញ្ជិត្តព្រះអង្គជាសមន្ទបក្ខ ... សូម្បីអស់គំនរនៃឆ្នាំសំងិស្វាយ ។

(៤៦១) ភាក្សថា បុគ្គល នោះ គប្បីជាអ្នកត្រជាក់ រួចស្រឡះ
គង៍អាក់ញ្ចូញ យកនជ្ឈន នោះឯង ចុះវិញ្ញាណ របស់បុគ្គលសនសភាព
ជុំ ញោះ ត្រូវកើតទៀតឬ េ គឺ ត្រៈ ទបស់វៈ សួរខូវការទៀជិតត់ផង
ការដាច់សុខ្យផង របស់បុគ្គល ដែល កើតហើយក្នុងអាក់ញ្ញាញ យតនៈ
ថា បុគ្គល នោះ ដល់ខូវភាពជាអ្នកត្រជាក់ ក្នុងអាក់ញ្ញា នោះឯង
ជាបុគ្គល ទៀដ បិត ថេវ មិនប្រែប្រលជាធម្មតា គប្បីតាំង៍ នៅក្នុងអាក់ញ្ញា:

សុត្តត្តិចិដិកេ ខុទ្ទកទិតាយស្ស កូរុក្ខនិទ្ធេសោ

តស្ប វិញ្ចាស់ ខមេយ្យ ឧត្តិខ្លើយ្យ វិទស្សេយ្យ s ក ហេយា ខ ឧធ្យម ទៀវិញ ហា ខ្ញុំ ខ្លែ ខ្លែ ខ្លែ ខ្លែ ខ្លែ ខេត្ត បា ប្រជាស់ណា ប្រជាស់លា បុខ មេយ្យា ពេល ប នព្យុជ្សា ស្រាស្សា នុខ្ខេញ ពុខ្ទុំ និស្សា ស နွေး မေဒက်မှု အေလ ကေလ အောင် ကေလ အောင် ကေလ ကေါ့ អ៩៤ តស្ប វិញ្ញាណំ ខាមយា ក្រ ខេឌិសឆ្នាំញាណំ ច្រំ ដើលាំ ២១៩២៩៣ ប្រភព១៩៣ ប្រកាធមាន់-បដិសច្ចិញ្ច បុខ្មត់ ។ តថា ដែស្បាត់ តថា ដែស្បាត់ ត និ. សស្ប តស្បូណ្ឌិតស្ប នឲ្យការស្ប នឲ្យជិកាតស្ប អាក់ាញុញ្ញាយតនេ ឧប្បន្នស្បាត់ តត្តៅ សោ សំតំ សិយា វិទុត្តោ ភាវថេ វិញ្ញាណ៍ គថាវិធស្ប ។

សុត្តពូបិដិក ខុទ្ធកនិកាយ ប្តូឡនិទ្ទេស

នោះឯង ស្មើរដោយសស្សតវត្ថ ឬថា វិញ្ញា ណរបស់បុគ្គល៖នាះ គម្ប ឃ្វាត ដាច់សុខ្យ វិទាស មិនគប្បីកើត គឺបដិសន្ធិវិញ្ញាណ មិនគប្បីកើត កង្**អរូបជា**តុក្ត កង្**កាមណ្**តុក្ ក ក្នុងប្រធាតុក្ត មួយខៀត នូវបរិនិព្វានផង បដិសន្និផង របស់បុគ្គលដែលកេតហេយកងមាកញ្ញា. (បុគ្គលនោះ) គប្បទេន្យានដោយអនុពុទសេសនព្វានភាតុ យតខ:៤ា ក្សីអាក់ញ្ញាយតន:រនាះឯង ក្ ថ្មថា វិញ្ញាណរបស់បុគ្គលនោះ តិបដិសន៍វិញ្ហាណ តប្បីកើតទៀត កង្គីតាម៣តុក្ខ កង្សឹម៣តុក្ ក្សឹមរូបជាតុក្ ពាក្យថា របស់បុគ្គល មានសភាពដូចោះ គរបស បុគ្គល មានសភាតបែមនោះ ប្រហែលដូច្នោះ ទ្រង់ទ្រាយដូច្នោះ ប្រការដូច្នោះ មានចំណែកច្រៀបដូច្នោះ កើតហើយក្នុងអាកិញ្ច្ញាយតនៈ ហេតុនោះ (ហេតុសុរូថា) បុគ្គលនោះ គប្បជាអ្នកត្រជាក រួចស្រឡះក្នុង អាកញ្ចូញ យត្នដ្បាននោះឯង ចុះវិញ្ញាណ របស់បុគ្គល ត្រា**ល្**ណៈនោះពេលថា ដូរញុះ គប្បាកត់ ខេត្តប្ ហេតុនោះ ל បពិត្រព្រះអង្គ ជាសមន្តបក្ខ បេបុគលនោះ ជាអ្នម**ន**សាប គប្បីតាំងីនៅក្នុង អាកិញ្ច្ចព្រាយតនដ្ឋាននោះ អសគនរៅនៃគ្នាទាងឡាយ បុគ្គល ខោះ គប្បជាអ្នកត្រជាក រួច ស្រឲ្យ៖ក្នុងអាក់ញ្ច្ជាយតខជ**្ជាខ**នោះឯង ចុះវិញាណរបស់

ត្រូវកេត្តទៀតឬទេ

បុគ្គលមានសភាពដុំ ពោះ

«បស់វិមាណវិក**ប្បញ្ញានិ**ទ្ធេសោ

(២៦២) អត្ថិ យដា វានាយេត្តិ

(ឧបស់ក់ត់ កកក)

អត្ត បលេត ន ឧបេត សន្ត៍ ឃុំ មុខ នាមតាយា វិមុត្តោ

ម៉ូ ឧលេខ ៦ ៤១៦ មន្តិ ។

(២៦៣) អច្ចិ យថា វាតាវេតេច ខិត្តភ្នំ អច្ចិ ក្ខុត៌ ជាលាស់ទា ។ វាតាត់ បុរត្តិថា វាតា បច្ចិមា វាតា ឧត្តិណា វាតា សរជា វាតា អប់រៈ ជា វាតា សំខា វាតា ឧត្តិណា វាតា សរជា វាតា អចិមត្តា^(១) វាតា បើប្រជាពេល បត្តាវាតា សុប្តារៈវាតា តាលបណ្ណាវា តា បែប្រជាពេល ខិត្តិ វាត្តិ បន្ទំ ខិត្តិ ខិត្តិ បន្ទំ ខិត្តិ វិក្សាភិត្តិ^(២) មច្ចិ យថា វាតាវេតេច ខិត្តិ វិក្សាភិត្តិ និង បន្ទំ ខិត្តិ វិក្សាភិត្តិ ឧត្តិ បន្ទំ ខិត្តិ វិក្សាភិត្តិ ឧត្តិ បន្ទំ ខិត្តិ វិក្សាភិតិ ឧត្តិ បន្ទំ វិក្សាភិតិ ឧត្តិ វិក្សាភិតិ ឧត្តិ វិក្សាភិតិ ឧត្តិ វិក្សាភិតិ ឧត្តិ បន្ទំ វិក្សាភិតិ ឧត្តិ វិក្សាភិតិ វិក្សាភិកិស្សាភិកិស្សាភិកិស្សាភិកិស្សាភិកិសិក្សាភិតិ វិក្សាភិកិសិក្សាភិកិស្សាភិកិស្សាភិកិស្សាភិកិស្សាភិកិស្សាភិកិស្សាភិកិស្សាភិក

១ ម. បរិត្តា វាតា កាលវាតា ។ ៤ ម. វិត្តា ឧក្ខិត្តា នុណ្ណា បនុណ្ណា ១ម្តិតា វិទម្ភិតាតិ ។

ឧបស់វិមាណវិក**ប្បញ្ញាន់ទ្វេ**ស

(២៦២) (ព្រះមានព្រះភាគ (១ឪ(តាស់ថា ម្នាល១០សីវ:)

អណ្តាតក្មើន ដែលត្រូវកំឡាំង់ (១០៤៩ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត បើយ វមែង

ដល់ខ្លាំការលេត់ មិនដល់ខ្លាំការរាប់ (ថា ទៅក្នុងទីណា)

យ៉ាងីណា មុនិ រួចស្រឡះ ហើយថាកនាមកាយ វបែង

ដល់ខ្លាំការរល់ត់ មិនដល់ខ្លាំការរាប់ (ថា ទៅក្នុងទីណា)
កំយ៉ាង៍ នោះដែរ ។

(២៦៣) ភាក្យូថា អណ្តាតភ្លេីង ដែលត្រូវកំឡាំង១ លំផាត់ ហើយ យ៉ាងណា សេចក្តីថា អណ្តាតនៃ ក្នេីង លោក ហៅថា អណ្តាត ក្នេង ។ ភាក្យូថា ១ លំខំសេខាង កើត ១ លំខំសេខាងលិច ១ លំខំសេខាង ជើង ១ លំខំសេខាង ជើង ១ លំខំសេខាង ជួង ១ លំខាង គួល ១ លំខំសេខាង គួល ១ លំខំកំពុង ១ លំខំកំពង់ ១

សុត្តប៉ែង៣ ខុខ្ខានិកាយស្ស បូឡាន់ខ្មេសា ភគវាទាំ ការវាជ៌វចឧមេទាំ ។ មេ ។ សច្ចិកា មញ្ចិត យធ៌ធំ ភគវាទាំ ឧបសីវាទាំ ភគវា ។

(৮১៤) អត្តិ បលេខ ជ ឧបេខ សង្ខ័ ជិ អត្តិ ប លេខិនិ អត្តិ បលេខ អត្តិ កមេខ អត្តិ កច្រិ ជិ-ជ្រៀន វូបសមនិ បដិប្បស្បត្តនិ ។ ឯ ឧបេខិ សន្ល័ ជិ អមុគិ ជាម និសំ កតោខិ សង្ខ័ ជ ឧបេខិ ឧប្ចេះ សំ ជ ឧបេខិ កណាជំ ជ ឧបេខិ បណ្ណនិត្តិ ឧប្រភិទិ អត្តិ បលេខិ ជ ឧបេខិ សង្ខ័ ។

๑ ษ. ภติใฐ ฯ

សុទ្ធតូប៉ាវិក ខុទ្ធកនិកាយ ប្តូឡូនិទ្វេស

តាក្យថា ព្រះមានព្រះភាគ នេះ ជាតាក្យតោលដោយគោរត ។ ថេ ។ ការ បញ្ជាត្តិថា ព្រះមានព្រះភាគ នេះ (កើត) ព្រោះការធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ ហេតុ នោះ (ទើបមានពាក្យថា) ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាល់«បស់វៈ ។

(២៦៤) ពាក្យថា ដល់ខ្លូវការរលត់ មិនដល់ខ្លូវការរាប់ ត្រង់ពាក្យ ថា ដល់ខ្លូវការរលត់ គឺដល់ខ្លូវការបាត់ ទៅបាត់ ដល់ខ្លូវការបាត់ លេត់ រេទ្វាប់ ស្ទប់ទ្វាប់ ។ ពាក្យថា មិនដល់ខ្លួវការរាប់ គឺមិន ដល់ខ្លួវការពោល មិនដល់ខ្លួវការសំដៃឪឡើង មិនដល់ខ្លួវការគណនា មិនដល់ខ្លួវការបញ្ញាត្តិថា (ភ្លើងនោះ) ទៅកាន់ទិសឯណោះ ហេតុនោះ (២៨គ្រាស់ថា) ដល់ខ្លួវការរលត់ មិនដល់ខ្លួវការរាប់ ។

(២៦៤) ពាក្យថា មុនិរួចស្រឡះ ហើយ បាកនាមកាយ ក៏យ៉ាង នោះ

ដែរ ត្រជំនាក្យ យ៉ាង នោះ គឺជាពាក្យញ៉ាំង សេចក្ដី ១០មាន្យសម្រេច ។

ពាក្យថា មុនិ សេចក្ដីថា ញាណ លោក ហៅថា មោន: ។ បេ ។ មុនិ នោះ

ច្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវបណ្ដាញ នៃសេចក្ដីជាប់ចំពាក់ ។ ពាក្យថា រួចស្រឡះ

ហើយបាកនាមកាយ គឺមុនិ នោះ រួចស្រឡះ ហើយ បាកនាមកាយ

ក្នុងិកាលមុន ដោយច្រក្រតីដង៍ រួចស្រឡះ ហើយ បាករូបកាយដង៍

លះបង់ ហើយ ដោយវិក្ខុម្ភនប្បហាន: ព្រោះ ច្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវត្ ខង្គប្បហាន:

ឧបស័រមាណវិកប្បញ្ញាន់ខ្មែរណ

អាតឲ្យ ខត្តាពេ អរិយមក្តា បនិលខ្លា ហោត្តិ ខត្តខ្លឹ
អរិយមក្តាន បនិលខ្វត្តា ជាមកាយេ ខ រុបកា យោ ខ បរិញ្ញាតា ហោត្តិ ជាមកាយេ ខ រុបកា យោ ខ បរិញ្ញាតា ហោត្តិ ជាមកាយេ ខ បកាយៈ ច មុត្តា វិមុត្តោ អព្វត្តិមេ គ្គេជាធា រ៉ាំ មុធិ ជាមកាយ វិមុត្តោ អព្វត្តិមេ គ្គេជាធា រ៉ាំ មុធិ ជាមកាយ វិមុត្តោ អ

(២៦៦) អន្តំ បលេខ ឧបនិ កេស្ត្រិ កំ បលេខិត ការណ៍ ឧទ្តិ យេន កេខ្លំ កេស្ត្រិ កំ នៅកាស្តាយកក្តាទី កំ ប្រសាសក្តិ កេស្ត្រិ ខេត្តបេខិត្តបាន ប្រទិ កាស្ត្រិ កេស្ត្រិ ខេត្តបេខិត្ត ប្រទិ កាស្ត្រិ កេស្ត្រិ ខេត្តបេខិត្ត កំ ក្រស្នេកានិ កំ ប្រសាសក្តិ ប្រ

ខបស់វិមាណវិកប្បញ្ញានិ**ទ្ទេស**

អវិយមគ្គទាំង ៤ មុនិនោះ អាស្រ័យ នូវភព្វិបំផុត បានហើយ ឯនាមកាយនឹងប្រកាយ លោកកំណត់ដឹងហើយ ព្រោះបាននូវអវិយមគ្គ ទាំង ៤ លោក រួចហើយ រួចស្រឡះហើយ បាកនាមកាយនឹង ប្រកាយ ព្រោះកំណត់ដឹងនាមកាយ នឹងប្រកាយ ដោយអច្ចុន្តវិមេរក្ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មុនិ រួចស្រឡះហើយ បាកនាមកាយ ក៏យាំងនេះដែរ ។

សុត្តស្ថិត ខ្មែរ ស្ត្រី ។ នេះ នេះ ភេទ ភេទ ភេទ សេត្តិ ។ នេះ នេះ ភេទ ភេទ ភេទ សេត្តិ ។ នេះ នេះ ភេទ ភេទ ភេទ ភេទ ភេទ ភិទ្ធិ

(ឧបសិវាតិ ភាកាវ)

អត្តំ មេលេខ ៤ ឧមេត សេខ្លឹ

ររំ មុខ នាមកាហា ម៉ៃត្តោ

អត្តំ មលេខ ឧ ឧមេតិ សេខ្លុំខ្លិ ។

(៤៦៧) អដ្ឋក្តីតោ សោ ឧឧ វា សោ ឧត្តិ

ឧធាហុ ៤ សស្បត្តិយា អំពេកា

នាម្ម មុខ សាខុ បំយាកាពេហ៍

(ភ្នា វិនដ្ឋោត្ត អដ្ឋដ្ឋាត្ត សោ ១៩ ។ សោ ឧត្តិ ។

(ស អដ្ឋដ្ឋាត្ត អដ្ឋដ្ឋាត្ត សោ ១៩ ។ សោ ឧត្តិ ។

តថាហ៍ តេ វិធិតោ រៀស ជម្មោ ។

សុត្តខ្លួបជិត ខុទ្ធពនិកាយ ច្ចុឡូនិទ្វេស

ហេតុនោះ (ខ្រង់ត្រាស់ថា) ដល់នូវការលេត មិនដល់នូវការរាប់ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា

(ព្រះមានព្រះកាត់ត្រាស់ថា ម្នាល់ មបស់រៈ) អណ្តាតក្នេង
ដែលត្រូវកំឡាំង៍ ១០ ម៉ាត់ ហើយ រ៉េមង់ដល់ខ្លុំការរល់ត់
មិនដល់ខ្លុំការរាប់ (ថា ទៅក្នុងទីណា) យ៉ាង៍ណា មុខិរួច
ស្រឡះ ហើយបាត់នាមកាយ រ៉េមង់ដល់ខ្លុំការរល់ត់ មិន
ដល់ខ្លុំការរាប់ (ថា ទៅក្នុងទីណា) ក៏យ៉ាង៍នោះដែរ ៗ
(២៦៧) (១០សវមាណា ក្រាប់ ១០ បង្គូលនោះ ដល់ខ្លុំការ
លេត់ ឬថាចុគ្គលនោះ ហែងមាន ពុំនោះសោត ចុគ្គល
នោះ មិនមានរោគ ប្រៀបដោយសស្សត់វត្ត បពិត្រព្រះមុនិ
សូមព្រះអង្គស់ដែងប្រាប់ខ្ញុំព្រះអង្គ ឲ្យជាត់ច្បាស់ ខ្លុវហេតុនាះ
ដ្បិតថា ធម៌នុំ៖ ព្រះអង្គ ជ្រាប់ហើយ ៗ

(៤៦៨) ពាក្យកា បុគ្គលនោះ ដល់នូវការលេត់ ឬថាបុគ្គលនោះ លែងមាន គឺបុគ្គលនោះ ដល់នូវការបាត់ ឬថាបុគ្គលនោះមិនមាន គឺថា បុគ្គលនោះលេត់ ដាច់សូន្យ នៃាសលើយ ហេតុនោះ (លោក សួរបា) បុគ្គលនោះ ដល់នូវការលេត់ ឬថា បុគ្គលនោះ លែងមាន ។

ឧបស់វិមាណវិកប្បញ្ញា**ត់**ខ្មេះសា

(৬៦៩) ខ្លស់ ដ សស្បតិយា មពេក្រតិ ខ្លស់ នៃ ស្ត្រី នៃ នៃ ស្រែស្តិ ខ្លស់ ដ សស្បតិ-សម សន្តែ និ នៃ ស្រែស្តិ ខ្លស់ ដ សស្បតិ-ស អពេក ។

(២៧០) តម្មេ មុនី សានុ វិយាគេរោហិតិ តន្តិ
យំ ពុទ្ឋាទិ យំ យាទាទិ យំ អជ្ឈេសទិ យំ មសា នេទិ ។ មុនីតិ មោនំ វុទ្ធតិ ញាណំ ។មេ។
សង្គដាលមត់ទូ សោ មុនិ ។ សានុ វិយាគេរោហិតិ
សានុ អាចិត្តាហិ នេសេហិ បញ្ជាបេហិ បន្ទេមហិ
វិរាហិ វិកដាហិ ខុត្តានិការេហិ បកាសេហិ តម្មេ
មុនី សា នុ វិយាគេរោហិតិ ។

(២៧១) តថា ហ៊ី តេ វិធិតោ ៧ស ជម្មោតិ តថា ហ៊ី តេ វិធិតោ ញាតោ តុលិតោ តិវិតោ វិកាវិតោ វិក្ខិតោ ៧ស ជម្មោតិ តថា ហ៊ី តេ វិធិតោ ៧ស ជម្មោ ។ តេលា ស ព្រាហ្មណោ

ឧបសីរិមាណរិក**ញ្យញ្ញាតិ**ខ្ទេស

(៤៦៩) ៣ក្យូថា ពុំនោះសោត បុគ្គលនោះ មិនមានរោគ
ប្រៀបដោយសស្បតិវត្ត គឺ ពុំនោះសោត បុគ្គលនោះ ទៀនិទាត់ បិត
ថេរ មិនប្រែប្រលជាជម្មតា គប្បីបិតនៅក្នុងអាកិញ្ញាយតន:នោះឯង
ស្មើដោយសស្បតិវត្ត ហេតុនោះ (លោកសួរថា) ពុំនោះសោត
បុគ្គលនោះ មិនមានរោគ ប្រៀបដោយសស្បតិវត្ត ។

(២៧០) ភាក្យូថា នោះ នៃបទថា បតិត្រព្រះមុន សូមព្រះអង្គ សំដែង ប្រាប់ខ្ញុំព្រះអង្គ ឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវហេតុនោះ គឺខ្ញុំព្រះអង្គ ស្បូវនូវហេតុណា អភ្ជន្លេវហេតុណា អភ្ជន្លេវហេតុណា អភ្ជន្លេវហេតុណា អភាជខានូវហេតុណា ដេះថ្វា នូវហេតុណា ។ ភាក្យូថា មុន សេចក្ដីថា ញាណ លោកហៅថា មេន: ។ បេ ។ មុន់ទុំ៖ ប្រព្រឹត្តកន្ងង នូវបណ្ដាញគឺសេចក្ដីជាប់ចំពាក់ ។ ភាក្យូថា សូមព្រះអង្គស់ដែងឲ្យជាក់ច្បាស់ គឺសូមព្រះអង្គ ប្រាប់ សំដែង ចញ្ជាត្ត តែងតាំង បើក ចែក ធ្វើឲ្យអាយ ប្រកាស ហេតុនោះ (លោកសួរថា) បតិត្រព្រះមុនិ សូមព្រះអង្គសំដែង ជ្រាប់ខ្ញុំព្រះអង្គ ឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវហេតុនោះ ។

(២៧១) ៣ក្យូល ដ្បិត្តថា ធមិនុះ ព្រះអង្គគ្រាប្រើយ គឺ ព្រោះថា ធមិនុះ ព្រះអង្គគ្រាប យល់ ថ្ងឹង ពិចារណា ចំរើន ធ្វើ ឲ្យព្រាកដលើយ ហេតុនោះ (លោកសួរថា) ដ្បិតថា ធមិនុះ ព្រះ អង្គគ្រាប្រើយ ។ ហេតុនោះ ព្រាហ្មណ៍នោះពោលថា សុត្តល់ដោះ ខុទ្ធន័យយេប្ប កូឡន់ខ្មេស មឌ្ឍន៍ គោ សេ ខ្នក់ សេ ឧត្តិ ខ្នាហ្ ឋ សេស្ទ្រិយ មហេតោ តម្មេ ខុធិ សាពុ វិយាកាពេហិ តថា ហិ គេ វិធិ គោ ឯស ឧម្មោតិ ។ (៤៧៤) អត្តន៍តស្ទ ៤ បមាណមត្តិ (ឧបសីវាតិ កកវា)

យេឧ ឧំ វេឌ្ឌ នំ នស្ប ឧត្តិ សត្វេសុ ឧម្មេសុ សមូលនេសុ សមូហនា វាឧបថាថិ សត្វេ ។

(២៧៣) អនុខ្លួនស្ប ឧ ឧមាណមគ្គិត អត្តខ្លួនស្ប មនុក្ខន្ធិស្ប ឧ ឧទ្ធាន្ធិ អត្តខ្លួនស្ប ឧ ឧមាណមគ្គិ ។ ខ្លួន ប្រសាល ឧទ្ធិ សេស្ហាន នេស្ហាន សេស្ហាន សេស្សាន សេស្ហាន សេស្ហាន សេស្ហាន សេស្ហាន សេស្ហាន សេស្សាន សេស្សាន

សុត្តតួប៉ីដីក ខុទ្ធកនិកាយ កូឡូតិខ្ទេស

បុគ្គលនោះ ដល់ខ្លាំការលេត ឬថា បុគ្គលនោះលៃនិមាន តុំ
នោះសោត (បុគ្គលនោះ) មិនមានរោគប្រៀបដោយសសុត្រវត្ត បពិត្រព្រះមុន សូមព្រះអង្គ សំដៃឪព្រប់ខ្ញុំព្រះអង្គឲ្យជាក់
ប្បាស់ ខ្លូវហេតុនោះ ដ្បិតថា ធម៌ខ្លុំះ ព្រះអង្គព្រាបហេយ ។
(២៣២) (ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា ម្នាល់ចបស់រំ:) បុគ្គល
ដែលរល់តំហើយ ប្រមាណពុំមានខេ បុគ្គល់ខាំងីឡាយ
 ហេសចំពោះបុគ្គល់នោះ ដោយកំលេសណា កំលេសខ្លុំះ
 របស់បុគ្គល់នោះ មិនមានខ្សើយ កាលបើធម៌ទាំងីពួងី បុគ្គល
 គាស់រំលើងអស់ហើយ សូម្បីគន្ងី នៃវាទៈទាំងីពួង ក៏
បុគ្គល់នោះ គាស់រំលើងហើយដែរ ។

(២៧៣) ៣ក្យូយ បុគ្គលដែលរលត់លើយ ប្រមាណពុំមានខេ
សេចក្តីយ បុគ្គលដែលរលត់លើយ គឺដែលបរិទិញ្ហានលើយ ដោយ
អនុជា ខិសេសនិញ្ហានជាតុ ប្រមាណ គឺរួបមិនមាន ប្រមាណ គឺ
វេទនាមិនមាន ប្រមាណ គឺសញ្ហាមិនមាន ប្រមាណ គឺសង្ហារមិន
មាន ប្រមាណ គឺវិញ្ញាណមិនមាន មិនមានសោះ ដែលមិនជាន
គឺលោកលះបង់ហើយ លះបង់ផ្តាច់ហើយ រម្ងាប់ហើយ ស្ងប់ម្ងោប់ហើយ
ធ្វើមិនគួរូឲ្យកើតឡើងបាន ដុតដោយក្នើងគឺញាណៈហើយ ហេតុនោះ
(ខ្ទង់គ្រាស់ថា) បុគ្គលដែលរលត់ហើយ ប្រមាណពុំមានខេ ។

aបស់វិមាណវិកប្បញ្ញាត់ទេួសោ

ឧបស័រទំ កត្សត់ ឧបស័រត់ កក្ស នំ ព្រាញ្ញណំ សមេខ អាលមត់ ។ កក្សន់ ការវាជ៌របន្សមនំ ។ បេ ។ សច្ចិកា មញ្ញត់ យធំធំ កក្សន់ ឧបស័រត់ កក្ស ។

(៤៧៤) យេខ ខំ វដ្ឋ និ នក្សា ឧត្តិន យេខ រាគេន ដូចល្បំ យេន នោសេន ដូចល្បំ យេន នោះ ដូចនារុំ នេះ ខេត្ត ដូចនារុំ លាល ត្តភ្នំណា ខែល្បំ យេត ខ្លះខ្លួន ខេល្បំ យាយ វិទិ. ដោត វា វិត្តេមកតោត វា អនិដ្ឋ(តាត វា ថា. មកតោត វា តេ មកិស្ឡាក បហ្ហា មកិស្ឡាក្ន មហិនត្តា កតិយា យោន វេឌេយ្យំ នេះយ៉ាកោត វា តិវឌ្ឍនយោធិត្រោត វា មិត្តិសៃយ៍គោត វា ឧដ្ឋមាន ។ នេយុន ។ រិត្ត ។ អរិត្ត ។

ឧ**បស់**វមា**ណ**រិកច្បញ្ហានិទ្ទេស

[២៧៤] ភាគ្យថា បុគ្គលទាំងឡាយ គោលចំពោះបុគ្គល់នោះ ដោយកំលេសណា កំលេសនុ៎ះ របស់បុគ្គលនោះ មិនមានឡើយ អធិប្បាយថា បុគ្គលទាំងឡាយ គប្បីពោលដោយកគ:ណា ដោយ**ពេស:**ណា ព្រាលដោយទេហ:**ណា** ព្រា**លដោ**យមាន**:ណា** រេញល ដោយ ខិដ្ឋិ ណា ពោល ដោយ ខ ខ្ទុក្ខ: ណា ពេល ដោយ វិចិកិច្ចា ណា ពោលដោយអនុស័យណា ថា បុគ្គលនេះជាអ្នកត្រេកអរ ប្ ជាអ្នកប្រទូស ជាអ្នកវៃធ្វើង ឬជាអ្នកជាបចិញ្ចាក់ ជាអ្នកស្លាបអង្គែល ឬជាអ្នកដល់ខ្លូវការវាយមាយ ជាអ្នកដល់ខ្លូវការមិនសម្រេច ឬជាអ្នកដល់ ន្ទរក់ទ្បាំង អភិសង្គារទាំងនោះ ថុគ្គលនោះលះបង់លើយ ព្រោះលះ បង់អតិសត្តារទាំងឡាយ ហើយ ជនទាំងឡាយ គប្បីពោលដោយ ហេតុ ណា តាមគត់ថា បុគ្គលនោះជាសត្វនរក ឬជាអ្នកយកកំណើតជាតិរ-យួន ជាបត្តិវិស័យ ជាមនុស្ស ទៅតា ជាបេសមានរូប

តរុត្តខ្ពប់ជីពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ប កូឡូនិទ្ទេសោ

សញ្ជាំនៃ វា អសញ្ជាំនៃ វា នេះសញ្ជីលសញ្ជាំនិ វា សេ ប្រេនុ ឧទ្ទិ បច្ចុយោ ឧទ្ទិ ការណ៍ ឧទ្ទិ យេឧ វាឧយ្យុំ កាមេយ្យុំ វេសប្រេហ្សុខ្លិ យេឧ នំ និស្ស និទ្ធិ ។

(២៧៥) សព្វេសុ ឧម្មេសុ សមូលនេសុនិ សព្វេសុ ឧម្មេសុ សព្វេសុ ឧប្មេសុ សព្វេសុ អាយនេ សេសុ សញ្ជាស់ ឧទ្ធិសុ សញ្ជស់ ឧប្ឋេសុ សញ្ជស់ ឧប្បេសុ សញ្ជស់ ឧប្បេសុ សញ្ជស់ ឧប្បេសុ សព្វេសុ សព្វេសុ សព្វេសុ សព្វេសុ សព្វេសុ សព្វេសុ សមុខ្លាន់នេសុ សមុខ្លាន់នេសុ សមុខ្លាន់នេសុ សមុខ្លាន់នេសុ ខេ្មខ្លាន់នេសុ ខ្លាន់នេសុ ខ្លាន់នេសុខ ខ្លាន់ខ្លាន់ខ្លាន់ខ្លាន់ខ្លាន់នេសុខ ខ្លាន់នេសុខ ខ្លាន់ខ្លាន់ខ្លាន់ខ្លាន់ខ្លាន់ខ្លាន់ខ្លាន់នេសុខ ខ្លាន់ខ្លាន

(២៧៦) សម្ងូសតា ជនឧទាចិ សព្វេតិ ជឧមទា វុទូន្តិ គោលេសា ខ ១នា ខ អភិសវន្ទាក ខ ។ តស្ប វុទ្ធិ គាល់សា ខ ១នា ខ អភិសវន្ទាក ខ ។ តស្ប វុទ្ធិ ខ ជំនាំខេខា ខ មញ្ជិតិ ខ ខេត្តិខេត្ត ខ ឧ៍ត្តេ ខ ជំនាំខេត្ត ខ ខេត្តិខេត្ត ខ

សុត្តស្ថិតិក ខុទ្ទកនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

មានសញ្ជា ឥតសញ្ជា ឬថាជាសត្វមានសញ្ជាក៏មិនមែនឥតសញ្ជាក៏មិន
មែន បុគ្គលគប្បីពោល និយាយ ហៅ ដោយហេតុណា ហេតុនោះ
មិនមាន បច្ច័យមិនមាន សមុដ្ឋានមិនមាន ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា)
បុគ្គលទាំងឡាយ ពោលខ្លាំបុគ្គលនោះ ដោយកំលេសណា កំលេស
+
នុះ របស់បុគ្គលនោះ មិនមានទេ ។

(២៧៤) ៣៩ កាលបើធមិតិនីក្នុន៍ បុគ្គលនោះគាស់រំលើន៍
អស់ហើយ គឺកាលបើធមិតិន៍អស់ ខ្លួតិន៍អស់ អាយតនៈទាំងីអស់
៣តុទាំងអស់ គត់តិង៍អស់ ខ្លួតិនំអស់ បដិសន្ធិតិន៍អស់
គត់តំងអស់ សំសារតំងអស់ វដ្ដៈទាំងអស់ បុគ្គលនោះ គាស់
គាស់រំលើង រើ រើឡើង ជ្រេច៣០ ជ្រេច៣០ឡើង លះបង់
គ្រីបល រម្ងាប់ ឲ្យស្ងប់ម្នោប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតឡើងបាន ដុតដោយ
ភ្នើងគឺញាណៈហើយ ហេតុនោះ (ខ្នាំគ្រាស់ថា) កាលបើធមិតិង៍
ត្បូង បុគ្គលនោះ គាស់រំលើងអស់ហើយ ។

(២៧៦) ៣ក្យថា សូម្បីតន្ធិនៃកទ: ពំងិញ្ជិ បុគ្គលនោះ តាស់ រំលើងអស់ហើយដែរ សេចក្តីថា កំលេស ទទ្ធនឹងអភិសុង្ខារពំងិទ្យាយ លោកហៅថា គន្ធិនៃកទ: ។ កទ: គន្ធិនិនៃកទ: ឈ្មោះ គន្ធិ នៃឈ្មោះ សំជី គន្ធិនិន្ទិសំជី បញ្ជាតិនឹងគន្ធិនិន្ទិយាត្តិពំងិទ្យាយ ^{ឧបស៊ី}វមាណវិកញ្ជញ្ញាតិខ្មេរសា

ធាហតា សម្មហតា ជុធ្នា សមុខ្នា ជុប្បតិតា សមុ ប្បតិតា បហិលា សមុខ្នា វូបសញ្ហ បដិប្បស្បន្ទា អក្សុប្បត្តិកា ញាណក្ដិល ឧឌ្ឍភិ សមូហេតា វាឧប-ប៉ាបិ សព្វេ ។ គេលេហ កក្ដ

អដ្ឋត្តសារ្ធ បទាណមត្ថិ(ឧបស័ក្ខិកកក)

យេខ ខំ វដ្ឋ នំ តស្ប ១គ្នាំ

ស់ព្វេស នម្លេស សម្ងេចនេស្

សម្ងួលតា វាឧបជាចំ សព្វេត ។

សហ តាថាមរំយោសាលា ។ មេ។ សគ្គា មេ ក ្ដេ

ភេឌជ សាវា**គោ**សមស្ទឹត ។

ឧបសីរមាណវិកញ្ញញ្ញានិទ្ទេសោ ជង្ខោ ។

ឧបសីវមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ទេស

បុគ្គលនោះគាស់លើង គាស់លើងឡើង បើ បើឡើង បោចពេច ប្រេចពេចឡើង លះបង់ ក្របែល ទ្វេច ឲ្យស្ងប់ទ្វេច ធ្វើទំនគ្គរ ឲ្យកើតឡើងបាន ដុតដោយក្វើងកឺញាណហើយ ហេតុនោះ (ខ្វែន់ ត្រាស់ថា) សូម្បីគន្ធងនៃវាទៈទាំងពួង បុគ្គលនោះ គាស់លើងអស់ ហើយដែរ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ថា

(ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាល «បស់វៈ) បុគ្គលដែល
លេត់ហើយ ប្រមាណពុំមាន េ បុគ្គល ពុំជំឡាយ ពោល
ចំពោះបុគ្គលនោះ ដោយកំលេសណា កំលេសខ្ញុំះ របស់
បុគ្គលនោះ មិនមាន ឡើយ កាលបើធម៌ពំដំពូង បុគ្គលនោះ
គាស់រំលើង ហើយ សូម្បីគន្ធង់នៃវា េ ពំងពូង កំបុគ្គល
នោះ គាស់រំលើង ហើយ សូម្បីគន្ធង់នៃវា េ ពំងពូង កំបុគ្គល

លុះចថ់គាថា ហើយ ។ ថេ ។ (១០សីវមាណព ប្រកាសទូន) ថា ចពិត្រព្រះអង្គីដ៏ចំរើន ព្រះមានព្រះភាគ ជាព្រះសាស្តា របស់ខ្ញុំព្រះអង្គ ខ្ញុំព្រះអង្គីជាសាវិត ។

០០ ឧបស័រមាណវិកឲ្យញ្ញានិទ្ទេសទី ៦ ។

ឥត្តមាណ**វិកប្បញ្ញាតិ**ទ្វេលោ

នយល់ ដេ ឡុះ មេខិតឧទ្ទិ រ ឈើហៅតឧទ្ទិ ឧទ្ធ យេ ដេខ្ញុំ យើហាតែឧទ្ធិ ឧច្ច យេ ដេខ្ញុំ (ឧស្ស) មេខ្ញុំ ហោមេ ឧទ្ធលោ (ឧសិលមាំ ខយើ)

(២៧៤) សន្តិ លោក ខុឧយោតិ សន្តិតិ
សន្តិ សំរិជ្ជន្តិ^(๑) ឧទលត្តន្តិ ។ លោកគេ អភា.
យលោក ។បេ។ អយតឧលោក^(๒) ។ ខុឧ.
យោតិ ខុឧ៍ខាមកា អជីវភា ឧិកឆ្នា ជដិលា
តាមអាតិ សន្តិ លោក ខុឧយោ^(៣) ។ ឥឡា.
យហ្មា ឧញ្ទេតិ ឥឡាតិ ខឧសន្ធិ ។ អយុស្មាតិ
ចំយវេខឧ៍ ។ ឧញ្ទេតិ តស្ប ព្រាហ្មណស្ប ខាម៉
ប្រ។ អភិហាទេតិ^(៤) ឥឡាយស្មា ឧញ្ចេ ។
(២៧៤) ជនា វេឌន្តិ តយំនំ គេខំសូតិ ជនា.
តិ ១ត្តិយា ខ ព្រាហ្មណា ខ វេស្បា ខ សុខ្ចា ខ

ទម ឯក្ខុស អត្ថិតិ ទិស្សតិ។ ៤ ម លោកតិ អបាយលោក ។ ល។ អាយតនលោកតិ នទិស្សត្តិ ។ ៣ ម តាបសា ទេវា លោក មុនយោតិ សញ្ញានត្តិ ។ ឧ ប តេ មនុយោតិ សត្តិ លោក មុនយោ ទិស្សត្តិ ។ ៤ ម ឥហ្វាយស្មា សន្តោតិ ឥហ្វាតិ បទសត្វិ ។ អាយស្មាតិ បិយរបន់ ។ សត្វាតិ តស្ស ក្រាហ្មណស្ស សាមំ ។ បេ ។ អភិសាលាតិតិ សទិស្សត្តិ ។

៩ឝ្គមាណវិកប្បញ្ញាតិទ្វេស

(២៧៧) (ននូ:មានអាយុ ខូលសួរដូច្នេះថា) ជនទាំងឡាយតែជ ពោលថា ពួកមុនិវមែងមានក្នុងលោក ដំណើរនោះតេយាំង ណា ជនទាំងឡាយតែងហៅបុគ្គល ដែលប្រកបដោយ ញាណ ថាជាមុនិច្ច ចុកហៅបុគ្គលដែលប្រកបដោយការ ចិញ្ចឹមជីវិត (ថាជាមុនិ) ។

(២៧៤) ពាត្យថា ពួកមុនិរមែងមានក្នុងលោក គ្រង់ពាត្យថា រមែងមាន គឺរមែងមាន មានព្រម កើតមាន ។ ពាត្យថា ក្នុងលោក គឺក្នុង អណ្តាលលោក ។ បេ ។ ក្នុងមាយតនលោក ។ ពាត្យថា ពួកមុនិ គឺ ពួកអាជីវិក និគ្រន្ត ជដល តាបស មានឈ្មោះថា មុនិ ហេតុ នោះ (លោកសួរថា) ពួកមុនិរមែងមានក្នុងលោក ។ ពាក្យថា ដូច្នេះ បេសបទថា មន្ទៈមានអាយុទូលសួរដូច្នេះ គឺជាតំណបទ ។ ពាក្យថា មានអាយុ គឺពាក្យជាទីស្រឡាញ់ ។ ពាក្យថា នន្ទៈ ជា ឈ្មោះ ។ ប ។ ជាពាក្យសម្រាប់ហៅព្រាហ្មណ៍នោះ ហេតុនោះ (មានពាក្យថា) នន្ទៈមានអាយុទូលសួរដូច្នេះ ។

(២៧៩) ភាក្សា ជនទាំងឡាយ គែង ភោល ដំណើរ នោះ គើយ៉ាង ណា គ្រង់ភាក្សា ជនទាំងឡាយ បានដល់ក្សុគ ត្រាហ្មណ៍ វេស្ស: សូម្រ:

នោ ជនឆ្នំ ។

នន្ទមាណវិកប្បញ្ញាន់ទ្វេសោ

តហដ្ឋា ១ មព្វជិតា ១ នេវា ១ មនុស្សា ១ ។
នៃខ្លីតំ^(a) កា ខេត្តិ កណៈខ្លិ នីមយៈខ្លិ ហេហៈខ្លិ ។
តល់នំ កាន់ស្ងត់ សំសយៈបុញ្ជា ម៉ែត់បុញ្ញា ខ្វេន្យ ខ្វេន្យ តេ
កាបុញ្ជា អនេកាំសបុញ្ជា រ៉ាំ ខុទោ ឧ ឧុទោ កាំ ឧុទោ កាន់ ឧុទោត់ ជនា នេខ្លិ តល់នំ កាម់សុ ។
(៤៤០) ញាឈ្យមបន្នំ មុខ នោ នេខ្លីត់ អដ្ឋសមាបត្តិញា ណេខ វា មញ្ជាក់ញាញ ណេខ វា ឧុទេត សមុខតំ ឧុខជំ ស្រស់ ស្រស់ ភ្នំ អដ្ឋសម្បបតំ ឧទាត់ សមុខកត់ ឧុខជំ សមុខជំ សមុខជំ ការ សម្បបន្នំ សុខជំ សមុខកត់ ឧុខជំ សមុខជំ ការ សម្បបន្នំ សមុខជំ ការ សម្បបន្នំ សមុខជំ ការ សមុខភាព សំ ឧទ្ធជំ សមុខជំ ការ សម្បបន្នំ សុខជំ សមុខជំ ការ សម្បបន្នំ សមុខជំ ការ សម្បបសំ សមុខភាព សំ ការ សមុខជំ ការ សមុខជំ ការ សម្បបសំ សម្បបសំ សម្បបសំ សម្បបសំ សុខជំ ការ សម្បបសំ សម្បបសំ សុខជំ ការ សម្បបសំ សុខជំ ការ សម្បបសំ សុខជំ ការ សំ សុខជំ ការ សំ សុខជំ ការ ស្របសំ សុខជំ ការ សំ សុខជំ ការ សំ សុខជំ ការ សំ សុខជំ ការ សំ សុខជំ ការ សុខជំ ការ សំ សុខជំ ការ សំ សុខជំ ការ សំ សុខជំ ការ សុខជំ ការ សំ សុខជំ ការ សំ សុខជំ ការ សំ សុខជំ ការ សំ សុខជំ ការ សំ សំ សុខជំ ការ សុខជំ ការ សុខជំ ការ សំ សុខជំ ការ សំ សុខជំ ការ សុខជំ ការ សុខជំ ការ សុខជំ សុខជំ ការ សុខជំ សុខជំ សុខជំ ការ សុខជំ សុខជំ

ម្រិតខាង មន្ទ នេទ្ធ មន្ទ្ធ មន្ធ មន្ទ្ធ មន្ធ

១ ម. តេ លោកេ មុខយោតិ វិទុន្តីតិ ទិស្សតិ ។ 🔈 ម. សម្បន្និ ។

នន្តមាណរិកប្បញ្ញានិទ្ធេស

គ្រហស្តបព្វជិត ទេវតាខឹងមនុស្ស។ ពាក្យថា ពោល គឺ សំដែង ពេណិនា បំភ្លឺ ថ្ងៃង ។ ពាក្យថា ដំណើរនោះ តើយ៉ាងណា គឺការសួរដោយសង្ស័យ សួរដោយសេចក្តីងឿង់ធ្លល់ សួរដោយការត្រែកចិត្ត សួរដោយចំណែក ជាអខេកថា យ៉ាងខេះ ឬឃ្មុំ មិនមែនខេឬឃ្មុំ ដូចម្តេចទៅឃ្មុំ ដោយ ប្រការដូចម្តេចឃ្មុំ ហេតុនោះ (លោកសួរថា) ជនពិង់ឲ្យយៅគង់ពោល ដំណើរនោះ គើយ៉ាងណា ។

(២៤០) តាក្យថា ជនទាំងទ្បាយ តែង ហៅបុគ្គល ដែលប្រកប ដោយញាណ ថាជាមុខិច្ច សេចក្ដីថា ជនទាំងឡាយ តែង តោល សំដែង ពណ៌នា បំភ្លឺ ថ្ងៃង ខ្លូវបុគ្គលដែលប្រកប ប្រកបព្រម ចូល ទៅជិត ចូលទៅជិតត្រម ដល់ ដល់ត្រម បរិប្ផណ៌ ដោយអដ្ឋសមាបត្តិញាញាណក្ដី ថាជាមុខិច្ចហេតុនោះ (លោកសួរ ថា) ជនទាំង ឡាយ តែង ហៅបុគ្គល ជាមុខិច្ចហេតុនោះ (លោកសួរ ថា) ជនទាំង ឡាយ តែង ហៅបុគ្គល ជាមុខិច្ច ។ (២៤៦) តាក្យថា ថ្មក់ ហៅបុគ្គល ដែលប្រកបដោយការចិញ្ចឹម ជីវិត ថាជាមុខិ សេចក្ដីថា ជនទាំង រួបយ តែង តោល សំដែង ពណ៌នា បំភ្លឺ ថ្ងៃង ខ្លូវបុគ្គល ដែលប្រកប ប្រកបត្រម ចូល ទៅជិត ចូល ទៅជិតត្រម ដល់ ដល់ត្រម បរិប្ផណ៌ ដោយការច្រកប ប្រឹយ ១ ខ្លាការចិញ្ចឹមជីវិត ជំហើញថា បរិប្ផណ៌ ដោយការច្រកប ប្រឹយ ១ ខ្លាការចិញ្ចឹម ជ័យ ប្រឹក្សិត ជា អំពើដែលបុគ្គល គប្បីធ្វើ

បានដោយកម្រលើសលុប ខានប្រការផ្សេង១ ជាអ**នេ**ក

សុត្តតួមិជិកេ ខុទ្ធកនិកាយសុរ្រ ប្តូឡនិទ្ធេសោ នុនាហុ ៤ ដីវិកេន្ទមមន្ទំ ។ គេលា សោ im miram

សន្តិ លោក មុនយោ (មុស្និណ្ឌឹ ខមើរ) ជនា ជនធ្លំ នយ៌នំ គេថំសុ က္သာက္မွာတည္ဆို မွန္မွာ ကေ အန္တိ នុនាហុ ៤ ជីវិតេស្ទេមក្ខិ ។ (គុឌុគ) ខ មុខ្លីឈ ខ ជាង្គ្លេឈ ខ ណៈ ហោះ ខ មុខជ ខន្ទ កាសលា វឌន្ត វិសេនិតាត្យ អនិយា និកសា ចរត្ត យេ នេ មុខយោត ច្រុម ។ (២៨៣) ន ខំខ្លីយា ន សុនយា ន ញា ណោនាន់ ន ខំខ្លី-

យាត់ជន់ដ្ឋាន្ធិយា ។ ឯ សុតយាត់ ឧ សុតសុន្ធិយា ។

សុត្តត្តប៉ីងក ខុទ្ធកនិកាយ កូឡូតិទ្ទេស

ហេតុនោះ (លោកសួរថា) ឬក៏ហៅបុគ្គលប្រកបដោយការចិញ្ចឹមជីវិត ថាជាមុនិ ។ ហេតុនោះ ព្រាហ្មណ៍នោះពោលថា

(ននួ:មានអាយុ ទូលសួរដូច្នេះថា) ជនទាំងឡាយ តែង ពោលថា ពួកមុនិវេមង៍មានក្នុងលោក ដំណើរនោះតើយ៉ាង ណា ជនទាំងឡាយ តែងហៅបុគ្គល ដែលប្រកបហើយ ដោយញាណ ថាជាមុនិច្ច ច្ចក់ហៅចុគ្គលដែលប្រកបដោយ ការចិញ្ចឹមជីវិត ថាជាមុនិ ។

(២៨៤) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា) ម្នាលនន្ទ: ជនអ្នកឈ្នាស
វ៉េទាំងីទ្បាយ តែងហៅបុគ្គលថាមុនិ ក្នុងលោកនេះ មិន
មែនព្រោះការឃើញ មិនមែនព្រោះការឮ មិនមែនព្រោះ
ញាណ េ ពួកបុគ្គលណា ធ្វើសេនាឲ្យវិនាស ជាអ្នកមិន
មានខុក្ខ មិនមានសេចក្តីប្រាថ្នា ប្រព្រឹត្តនៅ តថាគតហៅ
ពួកបុគ្គលនោះ ថាមុនិ ។

(២៨៣) ភាក្យូថា មិនមែន ក្រោះការឃើញ មិនមែន ក្រោះកាញ្ចេ មិនមែន ក្រោះញាណ ៤ ត្រង់ពាក្យថា មិនមែន ក្រោះ ការឃើញ គឺ មិនមែន ក្រោះស្អាតដោយការឃើញ ។ ភាក្យូថា មិនមែន ក្រោះការញ្ចុ គឺ មិនមែន ក្រោះស្អាតដោយការស្លាប់ ។

ឌមិសហ រុជជា ឈម្មេច សេ

ន ញា **សេស និ ន**ិ អដ្ឋសមាបន្តិញា សេខ និទិ មិទ្ធា-က္သူေကြးသားခဲ့ ေနာင္ရွိတာ ေန႔ခဲ့တာ ေနာက္သူေကာင္း (២៨៤) មុខិន នន្ទ គុសសា ខេត្តិត គុសហត យេ តេ ទន្តកុសលា ជាតុកុសលា អាយុតនកុស-ហា មដ់ក្នុងមុញ្ជាឧត្តុសហ សត់ឲ្យដ្ឋានគុសហ មាតិតាយបាយ មន្ទិយឧយមហា មន្ទិលយៈ សហ ពល់គាស់ហ ពេជ្ឈន៍គុសហ មក្តុសហ ដល់តុសលា និព្វាន់តុសលា តេតុសលា និដ្ឋិសុន្ធិ-យា វា សុតសុធ្វិយា វា អដ្ឋសមាខត្តិការណេធ វា មិញ្ញា លោខ វា^(១) ជមេត់ សមុមេត់ ជទាគត់ ស-មុខាក់តំ ខ្ពប់ខ្ញុំ សមុបប់ខ្ញុំ សមជាក់តំ មុខ ឧ ខេត្ត ន កាមេត្ត ន កណៈត្តិ ន នីមយត្តិ ន ក្រហារត្តិត ត់ចូខ ចចិ យ៉ុសលា ចេខ្វី រ

[•] ម បញ្ហាវិញ្ញាណេន វា មិក្លាញាណេន វា ទំផ្នេន វា សុតេន វាតិទិស្សតិ ។

នន្ទមាណវិកប្បញ្ញាៈនិទ្ទេស

តាក្យថា មិនមែន ព្រោះញាណ គឺមិនមែន ព្រោះអង្គសមាបត្តិភ្នាណ ផងី មិនមែន ក្រោះមិញ្ហាណផង ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា)មិន មែនព្រោះការឃើញ មិនមែនព្រោះការឮ មិនមែនព្រោះញាណទេ ។

(២៤៤) អគ្គប្បាយភាក្សថា ម្នាលខន្ទ: ជនអ្នកឈ្លា**ស**វៃទាំ**ង**ខ្សាយ តែង ហៅជុគ្គលថាមុនិក្ខុង លោកនេះ ត្រង់ពាក្យថាអ្នក ឈ្វាស់វៃ គាំងឡាយ ជានដល់ ពួកបុគ្គលណា ជាអ្នកឈ្ងាស់វៃក្នុង១៩ អ្**កឈ្ងាស់វិក្សា**តុ អ្នកឈ្ងាសវៃក្នុងមាយតន: អ្នកឈ្ងាសវៃក្នុងបដ្ដីប្ដូសមុហ្សា៖ អ្នកឈ្ងាស វែក្ខុដ៏សត់ប្បដ្ឋាន អ្នកឈ្នាសវៃក្ខុដ៏សម្មប្បធាន អ្នកឈ្នាសវៃក្ខុដឹងខ្លំ . អ្នកឈ្វាស់ក្រុងឥន្ទ្រ័យ អ្នកឈ្វា**ស់ក្រុងពល: អ្នកឈ្វាស់វៃ** ក្នុរៈពេជ្យគ្នី អ្នកឈ្នាស់ក្រុនិមគ្គ អ្នកឈ្នាស់ក្រុនិផល អ្នកឈ្នាស វៃក្នុងនិព្វាន បុគ្គលអ្នក ឈ្វាសវៃទាំងឡាយនោះ មិនពោល មិនសំដែង មិនពណ៌នា មិនបំភ្លឺ មិនថ្ងៃង នូវបុគ្គល ដែលប្រកប ប្រកបត្រម ចូលទៅជិត ចូលទៅជិតព្រម ដល់ ដល់ព្រម ចរិចូណិ ដោយការ ស្អាតព្រោះការឃើញក្ដី ដោយការស្អាតព្រោះការព្យុក្ដី ដោយអដ្ឋសមា-បត្តញាណត្ត ដោយមិញញាណត្តី ៤៧ ជាមុន ខេ ហេតុនោះ (ខ្មែង ត្រាស់ថា) ម្នាលខន្ទុ: ដនអ្នកឈ្ងាសៅវិទាំងឡាយ តែងហៅបុគ្គលថា មុន ក្**ងី**លោកនេះ ។

សុត្តតូចិជិកេ ខុទ្ធកនិកាយស្បូ កូឡូនិទ្ទេសោ

(២៨៥) វិសេខិតាត្យ អនិសា និកសា ខរត្តិ យេ គេ ត់ខាលាង ខែត្នុង ទោល ដែង សារកាស ។ មាញ-ឌីជំរូង សារមេល រុខ្ខន់រំង សារមេល ឧមេខដ់រំងូ មាស្រេញ nta មាស្រេយ ដោះកា មាស្រែ មេ-<mark>យោ ទារសេល កោោ ខ</mark>្លួនយោ មក្ដោ ខណ្ឌសោ ពេ អត់មាលេ មពេ បមាពេ សាត្តលៃសា សត្វ द्दृत्त सानु दादा सानु छाद्या छा सानु सङ्गठा សញ្កាស**លា**តិសង្ខាត្ត មារសេល ៗគ្នំ យេតំ កក់គោ តាមា តេខមេខា សេលា ខុនិហារនិ វុឌ្គិ តតិយា ខុប្បិភាសា តេ ខតុត្តិតយា មុំតូតិ បញ្ចមំ^(១) ជីនមិន្ធនេ្ត ជដ្ឋា ភិក្ខុ មជ្រូត សត្ថ វិច្ចស្ថា តេ មក្សោ ៩មោ តេ មដ្ឋមា លាភោសលោតោសត្តាភេទិញលន្ទោខយោយសោ យោ ខេត្តជំសម្បត្តិសេ ១៤ ១ មជោ ៤ត រាសា នេខ ខ្ទុំ សេខា កស្លាស្ត្រិខ្យួញវិណី ឧ ជំ អស្សា ជំនាន់ ដេត្យ ខ លក់ នេសុខធ្លាំ

ម. បញ្ចមី ។

សុត្តផ្ទល់ជី៣ ខុទ្ធពន៌កាយ ប្តូខ្សួនខ្មែស

(២៨៤)ពាក្យថា ពួកបុគ្គលណា ធ្វើសេខាឲ្យនៃសេ ជាអ្នកមិនមានខុត្ មិនមានរសេចក្ដីជាថា ប្រព្រឹត្តនៅ តថាគត ហៅពួកបុគ្គលនោះថា មុន អធិប្បាយថា មារសេខា លោកហៅថា សេខា ។ កាយជុប្ថាតជាមារសេខា វិចិទ្ធុច្ចាិតជាមារសេខា មនោទុច្ចាិតជាមារសេខា កគ:ជាមារសេខា គេ-ស:ជាមារសេនា រមាហៈជាមារសេនា កោធ: «បនាហ: មក្: បុទ្យាស: ឥស្សា មច្ចាំឈ:មាយា សារប់ឈ្យះ ថម្ភ: សារម្ភ:មាន:អតិមាន:មន:ថមាន: កំលេស ពុំងពួង ខុច្ចវិតពុំងពួងសេចក្តីក្រៅល់ក្រវាយពុំងពួង សេចក្តីក្រ-ហល់ក្រហាយ ពំង័ព្ទង៍ សេចក្តីអនុ្ទះអន្តែង ពាំងីព្ទង៍ អកុសលាកិសង្ហារពាំង ព្ទង៍ជាមារសេនា ។ សមដ្តួចព្រះគុទ្ធដីកានេះដែលព្រះមានព្រះកាគត្រាស់ថា កាមជាសេនា៖ ១ បេស់អ្នក សេចក្តីមិនត្រេកអរយៅថាសេនា៖ ៤ សេចក្តីស្រុកឃ្វានជាសេនាទី ១របស់អ្នក តណ្តារហាថាសេនាទី៤ ថ្ងិមិទ្ធ: ជាសេខាទី ៥ របស់អ្នក សេចក្តីតក់ស្គាហៅថាសេខាទី ៦ វិចិតិប្រាជាសេខាទី ៧ របស់អ្នក សេចក្តីលុខគុណ សេចក្តីវិងិត្តឹង ជាសេនាទី ៨ របស់អ្នក លាក សេចក្តីសរសើរ សក្ការ: យសដែលបានខុសផង៍ បុគ្គលលើកតំកេងខ្លែងជំងឺ បង្គោនអ្នកដទៃផង មាលមារ នុះជាសេនាបេសអ្នក ជាកំលេស បំផ្លាញនូវបុគ្គលចិត្តទៅ ឯបុគ្គលអ្នកមិនក្រៀវក្សា រមែនិមិនឈ្នះ នូវកំលេសនោះទេ លុះតែបុគ្គលឈ្នះហើយ ទេ៥បានសុខ

នទូមណវិកៗញ្ញានិទ្ធសោ

យាតោ ខត្តពាំ អរិយមក្តេញ សញ្ជា ខ មាវេសជា $A ext{tr} g^{(n)}$ ဧ အဲးလေနာ ဋိက ဧာင်္ဂရာ ဧာင်္ကေ តំឃាត់ nim និយោ នៅអោ និយោ មោយោ និយោ កោដោ និយោ ខុមជាយោ និយោ ។ទេ។ សញ្ចុសលាភិសុស្ត្រា ដីឃា ។ យេងំ ឯនេ ដី. m ឧល្ខយ មាន់ ទូឃ នៃមាស ឧត្តធានារាង ម. អត់តាំងមួយ មាហេដុល ខង្សា នេះ ជំនិច្ច អត្តភាព និកសត់ អាសា វុទ្ធ តណា យោ កកោ សាកៈ តោ ។បេ។ អភិជ្ជា លោកោ អគុសលម្ងល់ ។ យេស រាសា ស្យា ឧស្សា សុខ្មុំ វុ-ឧសនា ឧឌ្ឍសានៃ ក្សពិន្ឌ្ម ឈាហម្គីល មឌ្ឍ នេះ វុទ្ធិ និព្យ(*) ។ វិសេនិកាគ្នា អនិយា ជំរាសា ខរត្តិ យេ នេ មុខយោត ត្រុមតំ យេ នេ អា-មានោ ទីណាស់។ ស្រែខិតាត្យ ៩ អធិបា ៩ ធំ។សា ខ ខាន់ មរុកខ្លំ ម្រង់ខ្លំ សហេន័ ការេន័ ការេនិ

ម សច្ចេចវិសេនី កត្វា ។ ៤ ម ឯត្តដ្តាលេត៌ អរហន្តេ មីណាសវាតិ ទិស្សត់ ។

នគ្គមាណរំពេញញ្ហាតិទ្វេស

កាលណា មារសេនាទាំងីពួងផង កំលេសទាំងីពួងផង បុគ្គលទានឈ្នះ ហើយ ផ្កាញ់ហើយ បំជាត់ ចោល ហើយ លុបលាង ចោល ហើយ ក្នុង ទឹក-ជាំងមុខ ដោយអរិយមគ្គទាំង ៤ បុគ្គលទាំងនោះ លោកពោលថាធ្វើ សេខាទីរ៉េខាស ។ ពាក្យប់ មិខមានៈុក្ខ សេបក្លប់ វាគ:ជា ុក្ខ ពេស: ជា ៖ គេ ហៈ ជា ៖ គ្នា គ្រោធ:ជា ៖ គ្នា ១ ខេ ។ ខេ ។ អកុសលាភិសង្ហារទាំងអស់ជាខុត្ត ។ ខុត្តទាំង នោះ បុគ្គលទាំងឡាយ ណា បានលះបង់ ផ្ដាប់ផ្ដល់ រម្ងាប់ គ្រប់សង្កត់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតឡើង បាន ដុត**ដោយ ភ្លើង**គឺញាណ ហើយ បុគ្គលទាំង ខោះ លោក ហៅថា អ្នក មិនមានខុត្ត ។ ពាក្យថា មិនមាខសេចក្ដី ជាថា សេចក្ដីថា ភណា លោកហៅថា សេចក្ដីពុថ្មា បានវាង តម្រេក តម្រេកដ៏មានកំឡាំន **។ បេ ។ អ**ភិជ្ជា លោកៈ អកុសលមូល ។ សេចក្តីព្រុមាគិតណាន់៖ បុគ្គលទាំងឡាយណា បានលះបង់ ផ្ដាច់ផ្ដល់ រម្វាប់ គ្របសង្កត់ ធ្វើ មិខគួរឲ្យកើតឡើងបាន ដុតដោយក្ដេងគឺញាណហេយ បុគ្គលទាំងនោះ លោក ហៅថា អ្នកមិនមានសេចក្តីព្រាថ្នា ។ ពាក្យថា ពួកបុគ្គលណា ធ្វើសេនាឲ្យវិទាស មិនមានខុត្ត មិនមានសេចក្តី ជា ប្រព្រឹត្តនៅ តថាគតហៅពួកបុគ្គលទាំងនោះ ថាមុខ ធ្ងានសេចក្ដីថា ព្រះអរហន្ត១៣... ស្រព្ធាំងីឡាយណា ធ្វើសេនាឲ្យនៃសេធង៍ មិនមានទុក្ខផង មិន មានសេចក្តីព្រុំ ជា នា ចាំទៅ ប្រព្រឹត្តទៅ ក្សា យាគ្រា ឲ្យយាគ្រាទៅ

សុត្តស្ត្រិដិកេ ខុទ្ធកនិកាយស្យូ ធ្វូឡូនិទ្ធេសោ

តេ លោក ខុនយោតិ គ្រូខំ អចិត្តាខំ នេសេខំ បញ្ជាប់ខំ បដ្ឋបេខំ វិវេរៈខំ វិកជាខំ ឧត្តានិការោមិ បកាសេខ័តិ វិសេនិកាត្វា អនីឃា និកសា ខរន្តិ យេ គេ មុខយោតិ គ្រូខំ ។ គេលហ កកវា

> ន និដ្ឋិយា ន សុតិយា ន ញា ណេន មុនិន នន្ទ កាសហ វនន្តិ

វិសេខិតក្នុា អនិឃា និកសា

ខារត្ត យេ គេ មុខ យោតិ ត្រុមតំ ។

(၉៥९) ពោះ នេះ នេះ មានឃាយាលីយា មោ

(នុស្មិញស្មាំ ខយើ)

និដ្ឋសុតេយចំ⁽⁰⁾ រជន្តិ សុខ្ទឹ សិលពូតេយចំ រជន្តិ សុខ្ទឹ អ នេការូបេខ រជន្តិ សុខ្ទឹ កាខូស្ស តេ (កក់) តត្ត យេតា ចរេស្តា អតារុ ជាតិញ ជាញ មារិស

បញ្ចី នំ ភេស (ត្រ) មេ នំ ។

១ ១. ទិដ្ឋេន យុពេសប៊

សុគ្គន្តចិជិត ខុទ្ទកនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

តយកត ពោល ប្រាប់ សំដែង បញ្ជាត្ត តាំងខុក បើក បែក ធ្វើឲ្យកក់ ប្រកាស ខ្លូវព្រះអរហន្តទីណាស្រពទាំងនោះ យមុខិ ក្នុង លោក ហេតុនោះ (ខ្ងៅត្រាស់យ) ពួកបុគ្គលណា ធ្វើសេនាឲ្យវិនាស មិនមានខុត្ត មិនមានសេចក្តីប្រាយ្ធ ប្រព្រឹត្តនៅ តយគត ហៅពួក បុគ្គលទាំងនោះ យមុខិ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់យ

ម្នាលនន្ទ: ៩៩អ្នកឈ្នាស់ ខែ ខ្យាយ តែង ហៅបុគ្គលថាមុខិ ក្នុង លោក ខេះ មិនមែន ព្រោះការឃើញ មិនមែន ព្រោះការផ្ទុ មិនមែន ព្រោះញាណ ខេ ពួកបុគ្គលណា ធ្វើសេនាឲ្យវិនាស ជាអ្នកមិនមានខុត្ខ មិនមានសេចក្តី ធ្វេញ ប្រព្រឹត្ត នៅ តថាគត ហៅពួកបុគ្គលទាំង នោះ ថាមុនិ ។

នន្ទមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ធេសោ

(២៥៧) យោគេខ៍មេ សមលាក្រាញ្ណាសេន៍ យោគេខ៍តំ សាព្វេ សព្វ សព្វ សព្វ អសេសំ ត់ស្បសំ មរិយានាយ វខងមេនំ យោគេខ័ត៌ ។ សមណាត់ យេកេខ ៩តោ ពហិឌ្យា មព្វជួមគតា ចរិញ្ជាជាមានស្នា ។ ព្រាស្មាណាត់ យេកេច កោវា. និកាត់ យេកេខមេ សមណ**ព្រ**ហ្មណាសេ ។ ឥទ្ធាយៈស្មា ឧខ្មោត ឥទ្ធាត់ ខឧសន្ធិ ។ អាយៈស្មា លាមំ ។បេ។ អភិហាទោត ឥទ្ធាយស្មា ១ខ្មោ ។ (២៨៨) ខេដ្ឋសុនេយាថា ខេត្ត សុខុត្ត ខេដ្ឋេចចិ សន្ធ វិសន្ធ មរិសន្ធ មន្ត្រ វិមន្ត មរិម្មនិធ្វា តា ខេត្ត កណត្តិ និមយត្តិ ហើយវត្តិ សុតេនមិ សុទ្ធិ វិសុខ្លី បរិសុខ្លី មគ្គី វិមុគ្គិ បរិមុគ្គ វិឌុធ្គ តាមេខ្លី កណៈខ្លី និមយន្តិ ហេមារឌ្តិ និដ្ឋសុតេន. ប សន្ត សៃន្ត បរិសន្ត មគ មិន បរិមន្ត វឧត្តិ កមេត្តិ គណត្តិ និមយត្តិ វេរម្យវត្ថិ

ន់ត្តមាណវិកប្បញ្ញានិទ្វេស

(២៨៧) ៣៩៩២ សមណៈព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយណាមួយ នេះ ត្រុង៍ ពាក្យថា ណាមួយ គឺគ្រប់ទាំងអស់ សព្ទទាំងអស់ មិនសល់ ឥតសល់ តាត្យថា ណាមួយ នេះជាតាត្យប្រមូល 🤰 តាត្យថា សមណៈទាំងឡាយ គីបុគ្គលណាមួយ ចូលកាន់បព្ទជ្ញា វាងក្រៅអំពីសាសនានេះ បួសថា បរិព្វាជត ។ ពាត្យថា ព្រាហ្មណ៍ទាំងទ្បាយ គំបុគ្គលណាមួយជាកោវាទី លេតុនោះ (លេកសួរថា) សមណៈប្រាញ្ណា៍ទាំងទ្វាយណាមួយនេះ ។ ពាក្យថា ដូច្នេះ របស់បទថា នន្ទ:មានអាយុទូលសួរដូច្នេះ គជាតំណ បទ។ ភាក្សថា មានអាយុ គឺភាក្សជាទីស្រឡាញ់ ។ ភាក្សថា នន្ទ: ជា ឈ្មោះរបស់ គ្រាហ្មណ៍ នោះ ។ បេ។ ជាតាក្យុសម្រាប់ ហៅ គ្រាហ្មណ៍ នោះ ហេតុនោះ (មានពាក្យថា) នខ្លះមានអាយុទូលសួរដូច្នេះ ។ (១៨៨) ៣ក្យុឋា ពោលថាសេចក្តុបរិសុទ្ធិ ព្រោះអាម្នេណ៍ ដែល ឃើញ ខ្វះ ដែល ស្ដាប់ពុខ្វះ គឺ ពោល សំដែង ពណ៌នា បំភ្ជុំ ថ្ងៃង ឱ្យការស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួច ស្រឡះ ព្រោះអារម្មណ៍ដែលឃើញក្ដី ពោល សំដែង ពណ៌នា ្នំក្នុំ ថ្ងៃង *ខ្សួការ*ស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធ ការរួច រួច វិសេស រួចស្រឡះ ព្រោះអា**រ**ម្មណ៍ដែលឮក្ដី ពោល សំដែធ ពណ៌នា បំភ្លឺ ថ្ងៃង នូវការស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ ក្រោះអារម្មណ៍ដែលឃើញ ឬដែលឮក្ដី

សុត្តល្អែក ខុទ្តសាយស្ស កូឡូន៍ទេ្តសោ និឌ្ឍសុ គេសេច វឌស្ជិ សុខ្លឹ ។

(৬៨៩) សីលព្វនេញចំ ខេត្ត សុខ្ចិត្ត សីលេនចំ សុខ្ចិត្ត សីលេនចំ សុខ្ចិត្ត សុខ្ចិត្ត សីលេនចំ សុខ្ចិត្ត សុខ្ចិត សុខ្ចិត្ត សុខ្ចិត្ច សុខ្ចិត្ត សុខ្ចិត្ច

ស្រ្តី មានស្ថាបន ដូច្និ សុខ្ចិត្តិ មានការិយៈ ស្តេក្សី មានស្ថាបន សុខ្ចិ ស្រុក្ខិ មាស្ត្រី មុខ្គិ ម្នៃក្តី មាមគ្គី ដូច្ឆិ កាមេត្តិ សុខ្ចិ ។ ស្រុក អានស្ថាបន ដូច្ឆិ សុខ្ចិ ។

(៤៤១) ភេទ្ទិស្សី (២ (២৯५) ខេង ៣២ ខេស្ថេស

សុត្តនូបិតីក ខុទ្ធភានិកាយ ធ្វឡនិទ្ទេស

ហេតុនោះ (លេកសួរថា) ពោលថា សេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះគារម្មណ៍ ដែលឃើញខ្វះ ដែលស្គប់ពុខ្វះ ។

(២៨៨) ៣ក្យុថា គោលថាសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះសីលនឹងវ៉ត់

ខ្វះ គឺពោល សំដែង ពណ៌នា បំភ្លឺ ថ្ងៃង ខ្វះការស្អាត ស្អាត

វិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ ព្រោះសីលក្តី

ពោល សំដែង ពណ៌នា បំភ្លឺ ថ្ងៃង ខ្យះការស្អាត ស្អាតវិសេស

បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ ព្រោះវិតក្តី ពោល សំដែង

ពណ៌នា បំភ្លឺ ថ្ងៃង ខ្លះការស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច

រួចវិសេស រួចស្រឡះ ព្រោះសីលនឹងវ័តក្តី ហេតុនោះ (លោក
ស្បូច) ពោលខ្លះសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះសីលនឹងវ័តក្តី ហេតុនោះ (លោក

(៦៨០) គាត្យថា គោលថាសេចក្តីបរិសុទ្ធិ គ្រោះវិធីច្រើនយ៉ាន៍
ខ្វះ គឺគោល សំដែន ពណ៌នា បំភ្លឺ ថ្ងៃន៍ នូវការស្អាត ស្អាត
វិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ គ្រោះវិតនឹង
មន្ត្រីលភាក់ផ្អើលមានប្រការផ្សេង ១ ជាមានក ហេតុនោះ (លោកសួរ
ថា) ពោលនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះវិធីច្រើនយ៉ាង៍ខ្វះ ។

(២៨១) អធិប្បាយពេក្យថា (បតិត្រព្រះមានព្រះភាគ) សមណៈ ព្រាហ្មណ៍ទាំងនោះ ជាអ្នកសង្គម ប្រព្រឹត្តក្នុងវ័ធនោះ . . . ដែរប្

នន្តមាណរីកប្បញ្ញាតិខ្មេរសា

កទ្ទិស្បត់ សំសយបុន្នា វិមតិបុន្នា ខ្វេន្នាក់បុន្នា များမွာ ကောင်း ကောင်း ကောင်း ကောင်း ကောင်း កាថំ ពុ ហោត់ កាច់ូស្ស ។ គេតំ ជំជ្ជិតតំកា ។ ភេឌវាទី សារវាធិវិខធមេតី ។ មេ ។ បច្ចិកា បញ្ត ញគ យឧដ៏ ភភក់តំ កេច្ចិស្ស គេ ភភក ។ តត្ យតា យុទ្ឋាទិ គត្តាទិ សភាយ ជំឌួយា សភាយ ១ឆ្នំយា សភាយរុខិយា សភាយ លខ្វិយា ។ យេតាតិ យ-តា បដិយតា តោមិតា ក្រៀត សុវុតា ។ សក្តាតិ ច-រុស វិចរុស ស្ពីសង្គា វត្តេសា ចរលេស យមេសា យា ខេត្តាត់ គេទុំស្ស (គេក់) គគ្គ យគា ខេត្តា។ (6៤७) អស់រ ជាតិញ ជាញ មារិសាតិ ជាតិជាមារៈ ណ៌ អត់ស្នេត្ស បត់ស្នេស សមត្ថមស្រីត្រូវ ។

នគ្គមាណវិកប្បញ្ញាតិខ្ទេស

ត្រង់ពាក្យថា ដែរឬ គឺជាសំនួរដោយសេចក្តីសង្ស័យ សំនួរដោយសេចក្តី នឿង គ្លប់ សំនួរដោយ សេចក្តីកន្ទែកចិត្ត សំនួរដោយ ចំណែកជាអនេក ដូចម្ដេចទៅហ្ម ហេតុនោះ (លោកសួរថា) ដែរឬ ។ ពាក្យថា បុគ្គល នាំងីនោះ បានដល់ពួកបុគ្គលអ្នកលុះក្នុងខិដ្ឋិ ។ ពាក្យថា **បពិត្រព្រះ** ត្រះមានព្រះភាគ នេះ ជាពាក្យពោលដោយគោរព ។ បេ ។ ការបញ្ជាត្តិថា ព្រះមានព្រះភាគ (កើត) ព្រោះការត្រាស់ជំងឺ ហេតុនោះ (លោកសួរ ឋា) បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ សមណាព្រាហ្មណ៍ទាំងនោះ... ដែរឬ ។ ពាក្យថា ជាអ្នកសង្រីម ប្រព្រឹត្តក្នុងវត្តនោះ គ្រង់ពាក្យថា ក្នុងវត្តនោះ គឺក្នុង ទិជ្ជិរបស់ ១៩ ក្នុងសេចក្តីគួររបស់ ១៩ ក្នុងសេចក្តីគាប់ចិត្តរបស់ ១៩ ក្នុងលទ្ធិរបស់ទទួន ។ ពាក្យថា ជាអ្នកសង្គ្រឹម គឺជាអ្នកសង្គ្រឹម សង្គ្រឹម ចំពោះ គ្រប់គ្រង រកស្ រវាំង ។ ពាក្យថា **ប្**ត្រឹត្ត គឺប្រព្រឹត្ត ប្រព្រឹត្តផ្សេង ។ ទៅ ប្រព្រឹត្តទៅ រក្សា យាគ្រា ឲ្យយាគ្រាទៅ ហេតុ នោះ (លេកសួរថា) (ថតិត្រព្រះមានព្រះភាគ) សមណៈព្រាហ្មណ៍ទាំង នោះ ជាអ្នកសង្រឹម ប្រព្រឹត្តក្នុងវត្តនោះ ... ដែរឬ ។ [២៩២] ភាក្យថា (បតិត្រព្រះអង្គ) អ្នកនិទុត្ត សមណ្យាញ្ណាំ ត្រីបានធ្វូងជាតិនឹងជក (ដែរឬ) គឺធ្វូង ធ្វូងទៀង

ធ្វង់ ខេញ កន្លង់ ត្រម ប្រព័ត្តកន្លង នូវជាតិជ**ានិងមរ**ណៈ

សុត្តស្ត្រិដិកេ ខុទ្ធកនិកាយសុ ្រូឡនិទ្ទេសោ

មារិសាតិ ចិយវេចធំ សតាវេសព្យតិស្បាលិវចធមេតំ

មារិសាឌិ អតារុ ជាតិញ ជាញេ មារិស ។

(៤៩៣) ជយិត្ ខ្លួង មុខម្នាក់ (១៦) ខេ ឧទ្ទ ជយិត្

តែ បុល្ខ តំ ហាលេខ តំ អជ្ឈាសាម តំ មសា នេះ

ម តំ គេ៩សុ មេត បុល្លាម តំ ។ គេកក់ត គារវាធិវ.

ខែឧមេត ។ មេ ។ សុទ្ធិកា មុញ្គិ យុឌិឌិ ភក្សិត ។

ត្រូល មេ តន្តិ ត្រូល អាចិក្ខាល់ នេសេហ មញ្ជបៈ

ហិ ថដ្ឋបេហិ វិវេកហិ វិកជាហិ ខុត្តាធិតាពេហិ បកា-

សេញតិ ឬញ្ចំ តំ ភក្ស (១០០ មេ តំ ។ តេជាហ-

ကော ကျေးတွေးကော

សុត្តត្តបំផក ខុទ្ធកត្ថិតាយ ក្ខុវាតិខ្មេស

ពាក្យថា អ្នកនិរឲុត្ត គឺពាក្យជាទីស្រឡាញ់ ពាក្យថា អ្នកនិរឲុត្ត នេះជាពាក្យពោលដោយគោរព កោតទ្វាច ហេតុនោះ (លោកសួរថា) បពិត្រព្រះអង្គអ្នកនិរឲុត្ត សមណៈព្រាហ្មណ៍ទាំងនោះ តើបានធ្លង់ជាតិ នឹងជកដែរឬ ។

(គុងុយ) ឃុម្មិណ្ឌ ទ័្ឋអិត្តអរីរបែះអឌី រព្យស្និស្ស ភេទ្ឋមេខោះសុខ ព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គអង្គសូមសូរត្រះអង្គ សូមត្រះអង្គត្រាស់ប្រាប់សេចក្ដ នោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ត្រង់ពាក្យថា ខ្ញុំព្រះអង្គសូមសូរព្រះអង្គ គិខ្ញុំព្រះអង្គ សូមសូរព្រះអង្គ សូមអង្វីព្រះអង្គ សូមអាពធនាព្រះអង្គ សូមដេះថ្វានជី ព្រះអង្គ សូមព្រះអង្គប្រាប់សេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គឲ្យទាន ហេតុនោះ (លោកសួរថា) ខ្ញុំព្រះអង្គសូមសួរព្រះអង្គ ។ ពាក្យថា បពិត្រព្រះមានព្រះ កាគ នេះជាតាក្សាតោលដោយគោពេ ១ ៤០។ ការបញ្ចត្តិថា ត្រះមាទព្រះ ភាគ នេះ(កើត) ក្រោះការត្រាស់ជំងឺ ៗ ពាក្យថា សូមព្រះអង្គីត្រាស់ប្រាប់ សេចក្តីនោះដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ គឺសូមព្រះអង្គពោល ប្រាប់ សំដែង បញ្ជាត តាំងទុក បើក បែក ធ្វើឲ្យងាយ ប្រកាស ហេតុនោះ (លោកសួរថា) បត់ត្រព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គីសូមសូរព្រះអង្គី សូមព្រះអង្គីត្រាស់ ជ្រាប់សេចក្តីនោះ ដល់ទំព្រះអង្គ ។ ហេតុនោះ ត្រាុហ្មណ៍នោះពោលថា

នន្ទមាណរិកប្បញ្ញានិទ្ទេស

យេកេខ្មែ សមសាត្រាញ្ណាសេ

(နည်းက ကော် စားသီး)

(១ភាគិ កក្ស)

និដ្ឋសុ នេយ្យ វេឌន្តិ សុន្ធឹ
សីលព្ធនេយ្យ វេឌន្តិ សុន្ធឹ
អនេការបែន វេឌន្តិ សុន្ធឹ
កិត្តាប្ នេ នេត្ត យតា បន្តិ
ភាពស្រី ជាតិជាវត្តិ ព្រូមិ ។

(៤៩៥) យេគេខ័ត់ សព្វេន សព្វំ សព្វ សព្វំ អសេសំ និស្បេសំ បរិយាជាយ៖ នេះ នេះ ប្រគេខ័ត់ ។

ទ្បាយណាមួយនេះ ដោលថាសេចក្តុចសេទ្ធិ ព្រោះអារម្មណ៍ ដែលឃើញខ្វះ ដែលស្ដាប់ឮខ្វះ ពោលថាសេចក្ដីបសេទ្ធព្រោះ សីលនឹងវត្ត១៖ ពោលថាសេចកូចវិសុទ្ធ ព្រោះវិធីច្រើនយាំង រ្ទះ (បត់ត្រព្រះមានព្រះកាត) អ្នកនៃខុំក្ខុ សមណ្យាហ្មណ៍ ទាំងនោះ ជាអ្នកសង្ន៍ម ប្រព្រឹត្តកង់វត្តនោះ តើបានឲ្យដែលត និងីជពខ្វះដែរឬ បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ 🧕 ព្រះអង្គសូមសួរ ព្រះអង្គ សូមព្រះអង្គគ្រាស់ប្រាប់សេចក្តីនោះដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។ (២៩៤) (ព្រះមានព្រះភាគ (១៩គ្រាស់ថា គ្នាលន់ខ្លះ) សមណៈ យល្មិញ ខ្មែរ នេះ យោលស្រេចដឹត្រប់ ខំ ក្រោះអារម្មណ៍ដែលឃើញខ្វះ ដែលស្ដាច់ពុខ្វះ សេចក្តីបរសុទ្ធ គ្រោះសីលនឹងវត្តទុះ គោលថាសេចក្តីបរិសុទ្ធ ព្រោះវិធីច្រេនយ៉ង់ទុះ សមណ្យាយលំពំងំនោះ ជាអត សត្រម ប្រព្រឹត្តក្នុងសភាវៈនោះ ក៏ពិតមែនហើយ (ប៉ុន្តែ) គថាគត់ពោលថា សមណ៍ព្រាហ្មណ៍ ខាងីនោះ _{ខ្}ន៍ជាតិ និងីជក មិនបាន ខេ

(២៩៤) ភាក្យថា ណាមួយ គឺគ្រប់ទាំងីអស់ សព្វទាំង អស់ មិនសល់ ឥតសល់ ភាក្យថា ណាមួយ នេះ ភាក្សប្រមូល ។ សុត្តន្តបំដីកេ ទុទ្ធពន៌កាយស្ប កូឡូនិទ្ទេសោ

សមណាត់ យេគេខំ ៩តេ ១ភិទ្ធា ១ភូន្លិ្ ១កតា ១ភិទ្ធានិសមាទញ្ញា ។ ព្រាហ្មណាត់ យេគេខំ កោងខំ-កាត់ យេគេខំមេ សមណាព្រាហ្មណាសេ ។ ឧញ្ហត់ កក្សត់ ឧញ្ហត់ កក្ស ព្រាហ្មណា នាមេឧ អាល-១តំ ។ កក្សត់ ការជំនាន់ខេខមេខំ ។បេ។ សច្ចិកា ១ភ្លាត់ យន់ខំ កក្សត់ ឧល្ហត់ កក្ស ។

សុត្តនូចិជា ខុទ្ធពនិតាយ កូឡូតិទ្ទេស

ពាក្យថា សមណៈ គឺបុគ្គលណាមួយ ចូលកាន់បព្ទជ្ញា វាងក្រៅពីពី សាសនានេះ បូសជាបរិព្វាជក ។ ពាក្យថា ព្រាហ្មណ៍ គឺបុគ្គលណាមួយ ជាកោរ បើ ហេតុនោះ (ខ្រង់ត្រាស់ថា) សមណាព្រាហ្មណ៍ណាមួយ នេះ ។ ពាក្យថា នន្ទៈ បេសបទថា ព្រះមានព្រះកាត់ខ្ពង់ត្រាស់ថា ម្នាលនន្ទៈ គឺព្រះមានព្រះកាត់ហៅព្រាហ្មណ៍នោះតាមឈ្មោះ ។ ពាក្យ ថា ព្រះមានព្រះកាត់ នេះជាពាក្យពោលដោយគោរព ។បេ។ ការបញ្ជាត្តិថា ព្រះមានព្រះកាត់នេះ (កើត) ព្រោះការត្រាស់ដឹង ហេតុនោះ (ម្មង់ ត្រាស់ថា) ព្រះមានព្រះកាត់ខ្ពស់ត្រាស់ថា ម្នាលន់ខ្ទះ ។

(២៩៦) ៣៩១៥ ពោលថាសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះអារម្មណ៍ ដែលឃើញខ្លះ ដែលស្ដាប់ពុខ្លះ គឺពោល សំដែង ពណ៌នា បំភ្ជុំ ថ្ងៃង ខ្លាំការស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួច ស្រឡះ ព្រោះអារម្មណ៍ដែលឃើញក្ដី ពោល សំដែង ពណ៌នា បំភ្ជុំ ថ្ងៃង ខ្លាំការស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ ព្រោះអារម្មណ៍ដែលពុត្តិ ពោល សំដង ពណ៌នា បំភ្ជុំ ថ្ងៃង ខ្លាំការស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ ព្រោះអារម្មណ៍ដែលពុត្តិ ពោល សំដង ពណ៌នា បំភ្ជុំ ថ្ងៃង ខ្លាំការស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ ព្រោះអារម្មណ៍ដែលឃើញចុក្តី ហេតុនោះ (ខ្មង់ត្រាស់ ថា) ពោលថាសេចក្ដីបរិសុទ្ធិ ព្រោះអារម្មណ៍ដែលឃើញខ្លះ ដែល ស្ដាប់ពុខ្លះ ។

នន្តមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ធេសោ

(២៤៧) សីលឲ្យនេញថំ មន្ត្នំ សុខ្ចិត្ត សីលេខថំ
សុខ្ចី វិសុខ្ចី បរិសុខ្ចី មុត្ត វិមុត្ត បរិមុត្ត មន្ត្នំ មន្ត្នំ
សេច្តិ កាណត្ត និបយត្ត ហេហរត្ត អត្តេខច សុខ្ចី
វិសុខ្ចី បរិសុខ្ចី មុត្ត វិមុត្ត បរិមុត្ត មនត្ត ភាថេត្ត
កាណត្ត និបយត្ត ហេហរត្ត សីលឲ្យនេ១ច សុខ្ចី
វិសុខ្ចី បរិសុខ្ចី មុត្ត វិមុត្ត បរិមុត្ត មនត្ត ភាថេត្ត
កាណត្ត និបយត្ត ហេហរត្ត សីលឲ្យនេ១ច សុខ្ចី
វិសុខ្ចី បរិសុខ្ចី មុត្ត វិមុត្ត បរិមុត្ត មនត្ត ភាថេត្ត
ភាសាត្ត និបយត្ត ហេហរត្តិត សិលឲ្យនេញចំ មនត្តិ
ភាសាត្តិ និបយត្ត ហេហរត្តិត សិលឲ្យនេញចំ មនត្តិ
សុខ្ចី ។

(៤៩៤) មានការ្ទេន ខេត្ត សុខ្ចិត្ត មានការិង.
វត្តកានុមាលមត្តលេន សុខ្ចិ សៃខ្ចិ មានការិង.
វត្តកានុមាលមត្តលេន សុខ្ចិ សេខ្ចិ មានការិង មិនក្និ
វត្តកានុមាលមត្តស្រាន ខេត្តការិង សុខ្ចិ មានការិង
វត្តការិង មានការិង មានក្និ សុខ្ចិ មានការិង មានការិង
វត្តការិង មានការិមេន វន្តភ្នំ សុខ្ចិំ មានការិង មានការិង
វត្តការិង មានការិមេន វន្តភ្នំ សុខ្ចិំ មានការិង មានិង មានការិង មានិង មានការិង មានិង មានការិង មានការិង មានការិង មានការិង មានការិង មានិង មានការិង មានការិង មានការិង មានការិង មានិង មានិង

(៤៩៩) កិញ្ចាប់ តេ តេត្ត យតា ខរត្តិតិ កិញ្ចាប់តិ ខឧសទ្ធិ ខឧសិសក្តោ ខឧទាថ្ងៃ អក្ខាសេមវាយោ ព្យញ្ជនសិលិដ្ឋតា ខឩឧសុពុត្តខេត់ កិញ្ចាប់តិ ។

ន់និម្មាយប្រជាជានេះនៃជា

(២៩៧) ៣ក្យថា គោលថាសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះសីលនឹងវត្ត

ខ្វះ គឺពោល សំដែង ពណ៌នា បំភ្លឺ ថ្ងៃង ខ្លះការស្អាត ស្អាត

វិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ ព្រោះសីលក្តី
ពោល សំដែង ពណ៌នា បំភ្លឺ ថ្ងៃង ខ្លះការស្អាត ស្អាតវិសេស

បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ ព្រោះវត្តក្តី ពោល សំដែង

ពណ៌នា បំភ្លឺ ថ្ងៃង ខ្លះការស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច

រួចវិសេស រួចស្រឡះ ព្រោះសីលនឹងវត្តក្តី ហេតុនោះ (ខ្ងង់ត្រាស់

ថា) ពោលថាសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះសីលនឹងវត្តក្តី ហេតុនោះ (ខ្ងង់ត្រាស់

ថា) ពោលថាសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះសីលនឹងវត្តក្តី ហេតុនោះ (ខ្

(២៩៨) ភាក្យថា ភោលថាសេចក្តីបរិសុទ្ធិ គ្រោះវិធីច្រើនយ៉ានី

រុះ គឺភោល សំដៃងី ពណ៌នា បំភ្លឺ ថ្ងៃង នូវការស្អាត ស្អាត

វិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ គ្រោះវត្តនឹងមង្គល

ភាក់ផ្អើលមានប្រការផ្សេង ១ ជាអនេក ហេតុនោះ (ខ្ងែតែស្រាស់ថា)
គោលថាសេចក្តីបរិសុទ្ធិ គ្រោះវិធីច្រើនយ៉ាងីរុះ ។

(២៩៩)៣ក្យូថា សមណ្យាញណ៍ទំង នោះ ជាអ្នកសង្គ្រីមប្រព័ត្តក្នុង សភាវៈ នោះ ក៏ពិតមែន ហើយ ត្រង់ពាក្យថា ក៏ពិតមែន ហើយ គឺជាពាក្យតំ ណប៖ ជាពាក្យទាក់ទង់ ដោយប៖ ជាពាក្យបំពេញប៖ ជាពាក្យប្រជុំអក្ចរៈ ជាពាក្យសម្រួលឲ្យញ្ជូន: ពាក្យថា ក៏ពិតមែន ហើយ នេះជាលំដាប់ប៖។

សុត្តសូមិដពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ប ក្ខុឡូនិទ្ធេសោ

គេតំ ជំជ្ជិតតំកា ។ តត្តាតំ សភាយ ជំជ្ជិហា សភាយ ១ភ្នំហា សភាយ ប៉្រិយា សភាយ មេផ្ទិយ ។ យតាតំ យតា បដិយតា កោចិតា ក្រៀត សំរុតា ។ បក្ខើតំ បក្ខំ វិបក្ខំ សំយត្តិ វភ្លេខ្ញុំ ភាហេត្តិ យបេត្តិ យបេត្តិតំ កាំញ្ចាប់ គេ តត្ត យតា បក្ខេំ ។

១ម.ឯត្តន្ត អសមតិក្តុត្តកិ ទិស្សតិ ។

សុត្តស្ថិត ខុទ្ធកទិកាយ កូឡូតិទ្ទេស

(៣០០) ៣ក្យូម ប៉ុន្តែសេតត លេស សមណ្យាញណំ ទំនំ នោះ ធ្វេជាតិខ្លឹងជាមិនបាន គេតឋាគត លេស ប្រាប់ សំដែង បញ្ហាត្ត តាំងខុក បើក ចែក ធ្វេទ្យិកក់ ប្រកាសថា សមណ្យាញណ៍ ទំនំនោះ ធ្វេងមិនបាន ធ្វេងមានបាន ធ្វេងមិនបាន ធ្វេងកាត់មិនបាន កន្លងមិនបាន ប្រព្រឹត្ត កន្លងមិនបាន ខ្លែងកាត់ជានេះដែម ហោះ គឺថា ជាអ្នកមិនឃ្លាត ចេញ មិន លោស់បេញ មិនកន្ទង់ មិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់ បាកជាតិ ជាកន្ទង់មហោះ តែង លោស់បេញ មិនកន្ទង់ មិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់ បាកជាតិ ជាកន្ទង់មហោះ តែង នៅលៃវល់ក្នុង សង្កែង នៃជាតិជាប់តាម ហើយ ត្រូវជាតិជ្រាច់ សង្កិត្តស្តេស ប្រាប់ សង្គិតសង្គិន បាកជាតិ ជាក្នុង សង្គិត បាកជាតិ សង្គិត បាកជាតិ សង្គិត សង្គិត សង្គិត បាកជាតិ សង្គិត បាកជាតិ សង្គិត សង្គិត សង្គិត សង្គិត សង្គិត សង្គិត បាកជាតិ សង្គិត សង្គិត បាកជាតិ សង្គិត បាក្ស សង្គិត សង្គិត សង្គិត សង្គិត សង្គិត សង្គិត សង្គិត សង្គិត បាក្សសង្គិត បាក្សសង្គិត សង្គិត សង្គិត បាក្សសង្គិត បាក្សសង្

នន្ទមាណរីកឲ្យញ្ញានិទ្ទេសោ

តែលេហ ក់ក្

យេកេចមែ សមណៈក្រាញ្ណាសេ (១ឆ្នាត់កេតវា)

ន់ដូសុ នេយថ់ វេនន្តិ សុខ្ចឹ
សីហព្វនេយថ់ វេនន្តិ សុខ្ចឹ
អានការុមេន វេនន្តិ សុខ្ចឹ
កាញ់ នេ នគ្គ យគា ចរត្តិ
នាគារីសុ ជាគិជាវត្តិ ត្រូមីគិ ។
(៣០១) យេកោះខែម សមណាព្រាហ្មណាសេ

(ឌ្ឌសំណ្ឌាំ ខ្យស់)

និដ្ឋសុនេយន វែនត្តិ សុន្ធិ
សីលត្តនេយន វែនត្តិ សុន្ធិ
អនេកាស្រេន វេនត្តិ សុន្ធិ
នេ ខេ មុនី ត្រូស់ អនោយនិស្សេសា
អន់ កោ ចរេហ៍ នេវេមនុស្សាហាគោ
អតារំ ជានិញ្ចា ជាញ្ចា មារិស
ចុត្តាទំ នំ កកវ ត្រូប់ ខេ ទំ ។

*(ဟန္၊၏: ကြုံးမားခရြားကရေးရှာလ်*တ်

(ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលខន្ទុ:) សមណ្យាញ្ណ ទាងទ្បាយ ណាមួយនេះ ពោលថាសេចក្តីបរិសុទ្ធ អារម្មណ៍ដែលឃើញខ្លះ ដែលស្ដាប់ធ្ងខ្លះ គោលថាសេចក្ដី បរៃសុទ្ធ ក្រោះសិលនឹងតែក្ខុះ ពោលថាសេចក្តីបរិសុទ្ធិក្រោះវិធី ច្រើនយ៉ាងខ្លះ សមណ្យាហ្មណ៍ ទាំងនោះ ជាអ្នកសង្រឹម ប្រព្រឹត្តក្នុងសភាវ:នោះ ក៏ពិតមែនហើយ (ប៉ុន្តែ) តថាគត ពោលថាសមណ្យាហ្មណ៍ទាំងនោះ ធ្ងង់គាត់ខឹងជកមិនបាន ទេ (១០១) (នន្ទ:មានអាយុពោលដូច្នេះថា) សមណិច្រាហ្មណ៍វាជ ទ្បាយណាមួយនេះ ពោលថាសេខក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះអារម្មណ៍ ដែលឃើញៗ៖ ដែលស្ដាច់ឮៗ៖ គោលថាសេចក្ដីចរិសុទ្ធិ ព្រោះស៊ីលនឹងវត្តខ្វះ ពោលថាសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះវិធីច្រើន យានទុះ បតិត្រព្រះមុន បើព្រះអង្គគ្រាស់ថា សមណ្យាញណំ ទាំងនោះ ធ្វង់ទួយ:មិនជានទេ បញ្ជិត្រព្រះអង្គទ្រង់និរទុក្ខ កាល បើដូច្នេះ តើនណោក្នុង ខៅលោក នងិមនុស្សលោក ខេិចធ្ងង ជាតិនឹងជពបាន បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ 🦫 ព្រះអង្គសូមទូលស្ទរ ត្រះអង្គ សូមត្រះអង្គទ្រង់ត្រាប់សេចក្តីនោះ ដល់ ខ្ញុំត្រះអង្គ ។

សុត្តខ្ពស់ដីពេ ខុទ្ធភគិកាយស្ស ក្ខឡូតិខ្មេះភា

(៣០៤) យេគេខំមេ សមណ្យាញ្ណាសេតិ យេគេខំតំ សព្វេខ សព្វំ សព្វថា សព្វំ អសេសំ ខំស្បូសំ ខរិយានាយវខឧមេនំ យេគេខំតំ ។ សមណាតិ យេគេខំ ៩គោ ពហិទ្ធា ខព្វដ្ឋមគតា ខរិព្វាជសមាខន្នា ។ ព្រាញ្ណាតិ យេគេខំ ភោកខំ. គាតិ យេគេខំមេ សមណ្យាញ្ណាសេ ។ ៩ខ្នា-យេស្មា ឧគ្គោតិ ៩ខ្នាតិ ខឧសន្ធំ ។ អយេស្មាតិ ខំយុវខខំ ។ ឧគ្គោតិ តហ្វាយស្មា ឧគ្គោ ។

(៣០៣) និដ្ឋសុនេយច នៃ សុទ្ធិត្តិ និដ្ឋេនចំ សុទ្ធិ វិសុទ្ធិ បរិសុទ្ធិ មុត្តិ វិមុត្តិ បរិមុត្តិ នេត្តិ កាប់ត្តិ កណត្តិ និមយត្តិ ហេហរត្តិ សុនេត្រិ កាល់ត្តិ និះ ដូច្ចេ បរិសុទ្ធិ មុត្តិ បរិមុត្តិ បរិមុត្តិ វេឌត្តិ កាប់ត្តិ និះ បរិសុទ្ធិ មុត្តិ វិមុត្តិ បរិមុត្តិ វេឌត្តិ កាប់ត្តិ និះ វេមុធ្វិ មុត្តិ វិមុត្តិ បរិមុត្តិ វេឌត្តិ កាស់ត្តិ និះ វេម្មធ្វិ បរិសុទ្ធិ សុមុត្តិ បរិមុត្តិ វេឌត្តិ កាល់ត្តិ និះ វេម្មធ្វិ បរិសុទ្ធិ សុមុត្តិ បរិមុត្តិ វេឌត្តិ កាស់ត្តិ និះ វេម្មធ្វិ

សុគ្គន្តបំដាក ខុទ្ធកនិកាយ ចូឡន់ទ្ទេស

[ឃ ខ គ] ឃម្មិល ឃោតិល រេជមាជិស្ស មានហើយបើឃុំ ទាំងឡាយ ណាមួយនេះ គឺគ្រប់ទាំងអស់ សព្វទាំងអស់ មិនសល់ ឥតសល់ ពាក្យថា ណាមួយ នេះជាពាក្យប្រមូល 🗴 ពាក្យថា សមណៈ គឺបុគ្គលណាមួយ ចូលកាន់ផ្ទុសវាងក្រៅ អំពីសាសនា នេះ បួសជាបរិព្វាជត ។ ខាត្យថា ព្រាហ្មណ៍ គំបុគ្គលណាមួយ ជាភេយ ហេតុនោះ (លេកសួរថា) សមណៈព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ ណាមួយនេះ ។ ភាក្សា ដូចេះ បេសបទថា នន្ទ:មានអាយុពោល ដូវចុះ គឺជាតំណប់៖ ។ ពាក្យថា មានអាយុ គឺពាក្យជាទីស្រឡាញ់។ យុម្សាណ្ឌ នន់: ជា ឈើ៖ នេយ្ណា ហើយ ខេនះ ភាពរ ជាយម្បីណ្យា នោះ ហេតុនោះ (មានពាក្យថា) នន្ទុ:មានអាយុពោលដូច្នេះ ។ (៣០៣) ៣៩១០ ពោលថាសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះអារម្មណ៍ ដែលឃើញៗ៖ ដែលស្ដាប់ឮៗ៖ គឺពោល សំដែង ពណ៌ខា បំភ្ជុំ ថ្ងៃង ខ្លាការណ្ឌូន ស្អាតពិសេស បរិសុទ្ធ ការរួច រួចពិសេស រួច ស្រឡះ ព្រោះអម្មេដែលឃើញក្ដី ពោល សំដែង ពណ៌នា បំភ្នំ ថ្ងៃង៍ នូវការស្ថាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួច ស្រឡះ ព្រោះអារម្មណ៍ដែលឃើញថ្មព្ភក្ដី ហេតុនោះ (លេកសូរថា) ពោលថាសេចក្តីបរសុទ្ធិ ព្រោះអារម្មណ៍ដែលឃើញ១៖ ដែលស្តាប់ពុទ្ធ៖ ។

នន្តមាណរែកញ្ចេញសិទ្ធេសោ

(៣០៤) សីលត្វនេញថ្នំ មន្ត្តី មិន្ត្តី សិល្បនិត្តិ សីលេនចំ សន្ត្រី សៃន្ត្រី ចាំសន្ត្រី មន្ត្តី មិន្ត្តី ចាំមន្ត្តី មនត្តិ ការខ្លំ ចាំសន្តិ មន្ត្តី មិន្ត្តី ចាំមន្ត្រី មនត្តិ ការខ្លំ សៃន្ទិ ចាំសន្តិ មន្ត្តី មិន្ត្តី ចាំមន្ត្រី មនត្តិ ការខត្តិ កាសាត្តិ នីមយត្តិ ហេហាត្តិ សីលត្វនេសចំ សន្តិ សៃន្ទិ ចាំសន្តិ មន្ត្រី មិន្ត្តី ចាំមន្ត្រី មនត្តិ ការខត្តិ កាសាត្តិ នីមយត្តិ ហេហាត្តិ សីលត្វនេសចំ នៃត្តិ កាសាត្តិ នីមយត្តិ ហេហាត្តិ សិលត្វនេសចំ នៃត្តិ កាសាត្តិ នីមយត្តិ ហេហាត្តិ សិលត្វនេសចំ នៃត្តិ

(៣០៥) អនេកាស្រែន វេនត្តិ សុន្ធិត្តិ អចេកាវិន-វត្តកាត្តហលមន្តលេន សុន្ធិ វិសុន្ធិ ចរិសុន្ធិ មុត្តិ វិទុត្តិ បរិមុត្តិ វនត្តិ គាប់ត្តិ គណត្តិ និបយត្តិ វិសុត្តិ បរិមុត្តិ វនត្តិ គាប់ត្តិ គណត្តិ និបយត្តិ វិស្សា អនេកាស្រែន វនត្តិ សុន្ធិ ។

(៣០៦) នេ ខេ មុខ ត្រូស់ អនោយត់ ្ហោត់ នេ ខេត់ ខិដ្ឋិតត់ គោ ។ មុខិត់ មោនំ វុទ្ធិ ញាណំ ។ ខេ ។ សន្នជាលមត់ទ្ធ សោ មុខិ ។

នន្ទមាណវិការ្យញ្ញានិទ្ចេស

(៣០៤) ៣ក្យថា ពោលថាសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះសីលទឹងវត្ត

ខ្វះ គឺ ពោល សំដែន៍ ពណ៌នា បំភ្ជឺ ថ្ងៃង៍ ខ្លូវការស្អាត ស្អាតវិសេស
បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ ព្រោះសីលក្តី ពោល សំដែង
ពណ៌នា បំភ្ជឺ ថ្ងៃង៍ ខ្លូវការស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច
រួចវិសេស រួចស្រឡះ ព្រោះវត្តក្តី ពោល សំដែង ពណ៌នា បំភ្ជឺ ថ្ងៃង៍
ខ្លូវការស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ
ព្រោះសីលទឹងវត្តក្តី ហេតុនោះ (លោកសួរថា) ពោលថាសេចក្តី
ចរិសុទ្ធិ ព្រោះសីលទឹងវត្តក្តី ហេតុនោះ (លោកសួរថា) ពោលថាសេចក្តី

(៣០៩) ភាគ្យថា ភោលថាសេចក្តីបរិសុទ្ធិ គ្រោះវិធីច្រើនយ៉ាង់ខ្វះ គឺ ភោល សំដែង ពណ៌នា ចំភ្លឺ ថ្ងៃង នូវការស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ ក្រោះវត្តនឹងមង្គល់ភាក់ផ្អើល មានប្រការផ្សេង ១ ជាអនេក ហេតុនោះ (លោកសួរថា) ភោលថា សេចក្តីបរិសុទ្ធិ ក្រោះវិធីច្រើនយ៉ាង់ខ្វះ ។

(៣០៦)៣៩ ប្រ បកិត្រព្រះមុនិ បើព្រះអង្គគ្រាស់ថាសមណ្យាញណ៍ ទាំងនោះ គូងឧឃៈមិនបាន េ ត្រង់ពាក្យថា សមណ្យាញណ៍ទាំងនោះ គឺពួកបុគ្គលអ្នកលុះក្នុងខិដ្ឋិ ។ ពាក្យថា មុនិ សេចក្ដីថា ញាណ លោក ហៅថា ទោន: របេរ មុនិនោះ បានកន្ងង់ខ្លាំបណ្ដាញគឺការជាប់ចំពាក់ ។ សុត្តនូបិជិកេ ខុទ្ធកនិកាយសុទ្ធ កូឡូនិទ្ធេសោ

(៣០៧) អន់ តោ ខេមេ ខេមេខុស្សូលេខេ អតារិ ជាតិញ ជាញ មារិសាតិ អន់ តោ ឃិសោ សនៅគេ លោគេ សមាគោ សព្រហ្មគេ សស្បូ ខណ្យាញ្ណាយ បជាយ សនៅមនុស្សាយ ជាតិ-ជាមរណ៍ អតារិ ខុត្តារិ បតវិ សមតក្តិមិ វីតិវត្តយ៍ ។

សុត្តសំដាក ខុទ្ធកនិកាយ ចូឡនិទ្ទេស

តាត្យថា បើត្រះអង្គគ្រាស់ថា សមណៈត្រាហ្មណ៍ទាំង នោះ ធ្វូងិទ្ធ មិនបាន ធ្វូង ប្រើត្រឹត្ត និង ប្រើស្ថាត ប្រឹង្ធ និង ប្រឹក្សិត ប្បក្សិត ប្រឹក្សិត ប្រឹ

(៣០៧) ៣ក្សថា បពិត្រព្រះអង្គិ (១ និ ខ ខ ក្ កាល បើ ដូច្នេះ តើ
ខរណាក្នុង ទៅលោក ខ្ទឹងមនុស្ស លោក ខើប ធ្ងង់ជាតិ ខ្ទឹងជាតិ ខ្ទឹងជា ក្នុង គឺកាល
បើ ដូច្នេះ តើ ខរណា ក្នុងលោក ព្រម ភាំង ខេសលោក មារ លោក
ព្រហ្ម លោក ក្នុងពួកសត្វ ព្រម ទាំងសមណៈ ខ្ទឹង ព្រហ្ម ណ៍ ក្នុងពួក
មនុស្ស ជាសម្មតិ ខេព ខ្ទឹងមនុស្ស សាម័ញ្ញ ធ្ងង ធ្ងង់ ខ្សើង
ធ្ងង់កាត់ កខ្ទង់ ប្រព្រឹត្តកន្ទង់ ខ្សិជាតិដាពនឹងមរណៈ ជាខ ។

ខទូមាណរិកប្បញ្ញាន់ទ្វេសោ

មារិសានិ ចិយ្យខន្ទំ នាយេនំ សានាយេសប្បនិស្បានិ-យោសន់ មារិសានិ អ៩ កោ ពេហ៌ នេះមនុស្ប-

(៣០៤) ឬជាមិ និ ភភក គ្រប់ មេ និធ្ ប្បាម ត្ត បុប្បាម តំ ឃាចាម តំ អណ្ដេសាម តំ **ខេសា** ខេត់ តំ តំ តំ ប្រភព្វ តំ ។ ក្នុង ក្ខុង ក្នុង ក្ខុង ក្នុង ក្នង ក្នុង យឧ៌ឧំ ភគកត់ ។ គ្រូហិ មេ តខ្លិ គ្រូហិ អាខិត្តា-ហិ នេសេស បញ្ហាបេស មដ្ឋមេហិ វិភេស វិភេណ-ហ ខ្នាន់កក្រហ បកាសេហ័ត បុព្វាទី នំ ភក្ស စြည္ (ခ ခွ ႔ သေညာ (ဧပ မြာင္ကြယ္က

ឥត្តមាណវិកប្បញ្ញាតិទ្វេស

តាក្យថា បតិត្រព្រះអង្គទ្រង់និរទុក្ខ គឺតាក្យជាខំស្រឡាញ់ តាក្សវាទី គោរព ភាក្យថា បតិត្រព្រះអង្គី ខ្រង់និរឲុក្ខ នេះជាភាក្សាតោលដោយគោរព កោតទា្រប ហេតុនោះ (លេកស្បូថា) បតិត្រព្រះអង្គិទ្រង់និរទុក្ខ កាលបើ ដូច្នេះ គេនរណា ក្នុងទៅលោកនឹងមនុស្សលោក ធ្ងង់ជាតិនឹងដកបាន ។ (៣០៨)ពាក្យថា បព្ធិត្រទោនព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គីសូមទូលសូរព្រះអង្គី សូមព្រះអង្គី (១៨ ប្រាប់ សេចក្តី នោះដល់ខ្ញុំ គ្រះអង្គី ត្រង់ពាក្យថា ខ្ញុំ ព្រះអង្គី សុមទូលស្លាត្រះអង្គ គឺភ្នំត្រះអង្គសូមសូរត្រះអង្គ សូមអង្វិត្រេះអង្គ សូម អាវាធនាព្រះអង្គ សូមព្រះអង្គត្រាស់ប្រាប់សេចក្តីនោះដល់១ ព្រះអង្គ ហេតុ នោះ (លោកសួរថា) ខ្ញុំព្រះអង្គីសូមខូលសួរព្រះអង្គ ។ ពាក្យថា បពិត្រ ត្រះមា^នត្រះភាគ **នេះ** ជាពាក្យពេលដោយគោពេ របេរ ការបញ្ជាតិថា ព្រះមានព្រះភាគ នេះ (កើត) ព្រោះការត្រាស់ដឹង ។ ពាក្យថា សូមប្រាប សេចក្តីនោះដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ គឺសូម ្រង់ប្រាប់ បង្ហាញ សំដែង បញ្ជា តាំងីទុក បើក បែក ធ្វើឲ្យកក់ ប្រកាស ហេតុនោះ (លោកសួរថា) បត់ត្រព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គសូមទូលស្បូវត្រះអង្គ សូមព្រះអង្គឲ្រន៍ ទ្រាប់សេចក្តីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គី ។ ហេតុនោះ ព្រាហ្មណ៍ ខោះព្រាលថា (ឌុស្វិណមាំ នៅខ្មែរ ពោយខ្មែ មានហាយៃលីហាមោះ ពោយខ្មែ មានហាយលី ប្រវិទ្ធិពេល

ចំនួសុ នេយេធ្វ សន្ធ្វិ
សំលេញ នេយេធ្វ សន្ធ្វិ
អេចការូបេធ ខែខ្លំ សុខ្ចិ
នេ ខេ មុខ ញ្រូស អ នោយគិ ស្លោ
អ៩ កោ ច ហេ ខេះមខុស្ស ហោក អតារំ ជាគិញ ជាញ មារិស បុច្ចាធំ គំ កក្ស ញ្ជ្រា សាស បុច្ចាធំ គំ កក្ស ញ្ជ្រា មេ គខ្លំ ។ (១០៧) យលំ ស ត្វេ សមសា ញ្ជ្រាស្ស (ឧទ្ធាគិ កក្ស)

> នេះ ដេខា ខ្ញុំសេន ស្ព្រំ សេស្ត ខេត្ត ស្ត ខេស្ត ស សេសព្រំ ស្ត ខេស្ត សព្វ អេ ខេត្ត ខ្ញុំ ស្ត ខេស្ត សព្វ សេសព្រំ ខេត្ត ខេស្ត ប្រាយ សព្វ សេសព្រំ ខេត្ត ខេស្ត ប្រាយ សព្វ សេសព្រំ ខេត្ត ខេស្ត ខេត្ត ។

សុត្តតូចិជិក ខុទ្ធកតិកាយ កូឡូតិខ្លេស

(នន្ទ:មានអាយុ ពោលដូច្នេះថា) សមណ្យាញណ៍ ទាំង

ទ្បាយណាមួយនេះ ពោលថាសេចក្តីមរិសុទ្ធិ ព្រោះអារម្មណ៍
ដែលឃើញខ្វះ ដែលស្ដាប់ពុខ្វះ ពោលថាសេចក្ដីបរិសុទ្ធិ

ព្រោះសីលនឹងវត្តខ្វះ ពោលថាសេចក្ដីបរិសុទ្ធិ ព្រោះជិធី

ច្រើនយាំង៍ខ្វះ បញ្ជិតព្រះមុនិ បើព្រះអង្គិត្រាស់ថាសមណព្រាហ្មណ៍ ទាំងនោះ ធ្វើឱ្យៈមិនបាន េ បញ្ជិតព្រះអង្គិ

ខ្វេងនៃវត្តគ្គ កាលបើដូច្នេះ តើនរណា ក្នុងខេរិលោកនឹង
មនុស្សលោក ខេបធ្វង់ជាតិនឹងជាហាន បញ្ជិតព្រះមានព្រះ
ភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គិសូមខូលស្បាញ្ចះអង្គិ សូមព្រះអង្គិខ្មែរ (ជាប់
សេចក្ដីនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គិ ។

៩) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា មាលនន:) ត្តថាតិឥមិនបាន

នន្ទមាណរិកឲ្យញ្ញាន់ខ្មែរសា

[താം) മാന് ഷാത്യ ഷമസ്യാന്സാദ്യ (ឧទ្ធាត់ កក្ស) ជាត់ជាយ ឧក្ខាត់ គ្រូប៉ូត់ នាហំ ខទ័ ភា ខាំ ភាពបេរ ដែរ ជា ខាំ ជួង ជា ការ៉េខា ជុំ៖ ជុំដុដា ចំហិតា បដិច្ឆា បក្សៀតាត់ កោម អត្ថា គេ សមណាព្រាញ្ណា យេអំ ជាតិ ខ ជាម្រះ ហាញ មហ្គា វិទ្ទិស្ស សហរុខមាស មុខមារនុំ ខា មាញខ្នុងដ់ឦឧឌសីខ្ទ សៃគ្ន មាន្ទសាគ្ន នេះមាគ្ បញ្ជាប់ បដ្ឋប្រមិ វិវភាមិ វិភាជាមិ ឧត្តាធិការោមត យាល្ មាខេ មានា មាលា (ខេស្ស័យ មេខេស្ ជាអ្នក្សាល ខ្លាំងាស់ ម៉ាត្ រា

(៣១១) យេស័ដ និដ្ឋំ។ សុតំ មុតំ វា សី-ហត្វតំ វាមិ មហយ សត្វត្តិ យេ សត្វា និដ្ឋ-សុទ្ធិយោ មហាយ មដហិត្វា វិយេខេត្វា ត្បិត្តិកា-វិត្វា អនកាវដ្ដមេត្វា យេ សត្វា សុតសុទ្ធិយោ

ខន្ទមាណវិកប្បញ្ញាត់ទ្វេស

(៣១០) ការស្រា (ត្រះមាន៤្រះភាគ ដោលថា មាលនន្ទ:) តថាគតមិនបាន ពោលថា ពួកសមណៈ ព្រាហ្មណ៍ ពុំង៍អស់ ត្រាំយាត់នឹង ជពប់ (ជុំងាំ ខេ សេចក្តី ថា ម្នាល់នន្ទ: គេហគតម៌នជានាពេលថា សមណៈ ព្រាហ្មណ៍ទាំងមស់ ត្រូវជាតិជក ខ្ទប់ ភាំង ហ៊ុមភ្លិត ចិន បង្រឹម ជាប ហើយ តេហាតត ពោល ព្រាប់ សំដែង បញ្ជាត តាងខុក បើក ថែក ធ្វើឲ្យក្រថា ជាតិក្ដី ជកនឹងមរណៈក្ដី ដែលសមណ្យាញ្ណាំ ទាំង ឡាយ ណា លះបង់ហើយ ផ្ដាច់បុសគល់ហើយ ធ្វើមិនឲ្យមានទី កើតដូចជាទីកើតនៃដើមគ្នោត ធ្វើមិនឲ្យកើតមានបែបភាព ឲ្យជាធម៌លៃផ កើតតមៅទៀត សមណៈព្រាហ្មណ៍ទាំងនោះគង់មាន ហេតុនោះ ពាក្យប់) (ព្រះមានព្រះភាគពោលថា ម្នាល់នន្ទ) តថាគតមិនជាន យោលថា ពួកសមណ្យាញ្ណ៍**ពុំង**អស់ ត្រវដ្ឋាត់នឹងជកចិន្ទ្ធិន៍ ទេ។ [៣១១] ភាក្សា ជនទាំងខ្លាយ ណាក្នុង លោកនេះ លះបង់ខ្លាំអារម្មណ៍ ទាំងអស់ដែលឃើញក្ដី ដែលៗក្ដី ដែលច៉ះពាល់ក្ដី ខ្លុវស៊ីលនឹងវត្តក្ដី សេច-ក្តីថា ជនទាំង រ្វាយណា លះបង់ ផ្តាច់បង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិនាសដល់នូវ ការមិនកើតមាន នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ក្រោះអារម្មណ៍ដែល ឃើញ ទាំងអស់ ជនទាំងទ្វាយណា ល៖បង់ ថ្នាច់បង់ បន្ទោបង់ធ្វើឲ្យវិសាស ធ្វើមិន ឲ្យកេតមានថែបភាព នូវសេចក្តុបសេច្តិ ក្រោះ៣មេណដែលឮទាំងអស់

សុត្តតូចិងពេ ខុទ្ធពនិកាយស្បូ ក្ខុឡូនិទ្ធេសោ

យេ សញ្ជ ខិដ្ឋសុតសុខ្ចិយោ យេ សញ្ជ បុត្តសុខ្ចិយោ យេ សញ្ជ សីលសុខ្ចិយោ យេ សញ្ជ ក្តេសុខ្ចិយោ យេ សញ្ជ សីលពុតសុខ្ចិយោ បញ្ឈ បឧហិត្វា វិយោ ខេត្វា ព្យុខ្ពីការិត្វា អន្តភាវន្ត មេត្វាតិ យេសីជ ខិដ្ឋិវ សុខ ខុនំ វា សីលព្ទនំ វាចិ បញ្ឈ សព្វំ ។

ម្នាត់ ។ (៣១៤) អទេមាន្ត្រី នយាល មាន់ខ្លំ មានមាន់ខ្លំ មានមាន់ខ្លំ មាន់ខ្លំ មាន់ខ្លាំ មាន

(៣១៣) តស្លាំ មរិញ្ញាយ អសសស យេ នេ ហេ ឧក និយតិស្លាតិ ត្រូមីតិ តស្លាត្តិ រូបតស្លា សន្ទតស្លា កន្ទស្លា សេតស្លា ដោដ្ឋព្វតស្លា ឧម្មតស្លា ។ មរិញ្ញាយតិ តស្លាំ នីហិ មរិញ្ញាហ បដោចិត្តា ញាតមរិញ្ញាយ គិសោមរិញ្ញាយ មហាខៈ បញ្ជាចិត្តា ញាតមរិញ្ញាយ គិសោមរិញ្ញាយ មហាខៈ

សុត្តស្ថិជិក ខុខ្ទុកនិកាយ ក្ខុឡនិទ្ទេស

នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះអារម្មណ៍ ដែលឃើញដែលឲ្យទាំងអស់ នូវ សេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះអារម្មណ៍ដែលប៉ះពាល់ទាំងអស់ នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះសីលទាំងអស់ នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ព្រោះវត្តទាំងអស់ នូវសេចក្តី បរិសុទ្ធិ ព្រោះសីលទឹងវត្តទាំងអស់ ហេតុនោះ (ខ្មង់ត្រាស់ថា) ជន ទាំងឡាយណា ក្នុងលោកនេះ លះបង់នូវអារម្មណ៍ទាំងអស់ ដែល ឃើញក្តី ដែលពុត្តិ ដែលប៉ះពាល់ក្តី នូវសីលទឹងវត្តក្តី ។

(៣១៤) ពាក្យថា លះបន់នូវវិធីច្រើនប្រការទាំងអស់ក្ដី គឺលះបន់ ថ្កាច់បន់ បន្ទោបន់ ធ្វើឲ្យវិសាស ធ្វើមិនឲ្យកើតមានបែបភាពនូវការស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួចស្រឡះដោយវត្ដន៍ង៍មន្ដ្លល ភាក់ផ្ដើលមានប្រការផ្សេង១ ជាអនេក ហេតុនោះ(ទ្រង់ត្រាស់ថា)លះបង់ នូវវិធីច្រើនប្រការទាំងអស់ក្ដី ។

(៣១៣) អធិប្បាយពាក្យថា តថាគត់ពោលថា . . . ឬជនទាំង ខ្យាយណា កំណត់ជំងឺខ្លាំតណ្ហា ជាអ្នកមិនមានអាស់! ជនទាំងនោះឯង ឈ្មោះថាធ្ងង់ផុតឱ្យៈពុន គ្រង់ពាក្យថា តណ្ហា បានដល់ ប្រតណ្ហា សន្តតណ្ហា គន្ធតណ្ហា សេតណា ដៅដូច្នេញ ធម្មតណ្ហា ។ ពាក្យថា កំណត់ជំងឺ គឺកំណត់ជំងឺខ្លាំតណ្ហា ដោយបរិញ្ញា ៣ គឺ ញាតបរិញ្ញា ១ គីរណបរិញ្ញា ១ បហានបរិញ្ញា ១ ។

នន្តមាណរិកប្បញ្ញា**ន់**ទេ្តសោ

គេតម ញាតមរិញា ។ តណ្ដំ បជាលាតិ អយំ

រូបតណ្យា អយំ សន្ទតណ្យា អយំ គន្ទតណ្យា អយំ

រសតណ្យា អយំ ដោដ្ឋទូតណ្យា អយំ ជម្មតណ្យាតិ

បជាលាតិ បស្បតិ អយំ ញាតបរិញ្ញា ។

គេតមា ចមានចរិញ្ញា ។ រៀវ និះត្រៃ នេស្គាំ

បដល់ន វិៈនោះ ត្បិន្និតល់ន អនការខ្លួំមេនិ ។

វុំន្តំ ហេនំ កក់នោ ហេ កិត្តប នឈ្លាយ ជន្ទុំ

បកា នំ បដល់ដ រៀវ សា នឈ្លា បហិ៍នា

កាស្បិនិ នុច្ចិន្នមូលា នាលាវគ្គតានា អនការខ្លួំនា

អាយុនិអនុប្បានជម្នាន់ អយំ បហានបរិញ្ញា ។ នេស្គាំ

វុំមាហ់ នំហំ បរិញ្ញាល់ បរិដាន់ន្យាន់ នេស្គាំ

បរិញ្ញាយ ។

នន្ទមាណវិកញ្ជញ្ញានិទ្វេស

ញាតបរិញា តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលដឹងច្បាស់ខ្លុំតណ្ហ គដឹង ច្បាស់ ឃើញច្បាស់ថា ខេះរូបឥណ្ណា នេះសទូតណ្ណា ខេះគន្ធឥណ្ឌ នេះសេតណា នេះផោដ្តតណា នេះធម្មតណាដូច្នេះ នេះញាតបរិញ្ញា ។ តំណេបរិញ្ចា តើដូចមេច ។ បុគ្គលធ្វេការដឹងយាំងនេះហើយ ត្រឹះ រិះនូវតណ្ណា ថាមិនទៀង ជាខុត្ត ជារោគ ជាបូស ។ បេ ។ ត្រះរិះ នុវតណ្តាថា មិនថែនជាគ្រឿងលោសចេញដូច្នេះ នេះតំណេចព្រោ ។ ឋហានបរិញ្ញា តេដ្ឋ២ ២ បុគ្គលត្រះរិះ យ៉ាង៍នេះ ហើយ **បេះ** ชล์ បន្ទោបង៌ ធ្វើឲ្យវិសាស ធ្វើមិនឲ្យកើតមានបែបកាត នូវតណា ។ សមដូចព្រះពុទ្ធដីកានេះ ដែលព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលក់ក្គាំង ទ្វាយ នន្ទុកគ:ក្នុងតណ្តាណា អ្នកទាំងឡាយ ចូរលះបង់នន្ទុកគ:នោះចេញ កាល បើធ្វើជានយ៉ាង៍នេះ តណានោះ ឈ្មោះថា ជាធម្មជាតដែលអ្នក ស:បង់ហើយ ផ្តាច់បុស ហេលហើយ ធ្វើមិនឲ្យមានទីកើតដូចជាទីកើត នៃដើមត្វោត ធ្វើមិនឲ្យកើតមានបែបភាព ឲ្យជាជម្ងំលៃងកើតតទៅទៀត ដូចេះ នេះមហានបរិញា ។ បុគ្គលកំណត់ដឹងតណា ដោយបរិញា ភាន៍ ៣ នេះ ហេតុនោះ ((នៃត្រាស់ថា) កណត់ដឹងខ្លាត ហ្គាំ

សុត្តគួររំជពេ ខុទ្ធកធិកាយសុទ្ធ បូឡូនិទេសោ

អយសវាតិ ខេត្តព្រ មាសវា ភាមាសវា កវាសវោ និដ្ឋាសវា អវិជ្ជាសវា យេសំ ៩ខេ អាសវា បហិនា ខ្ញុំខ្លិទ្ធហា តាហាវត្តគាតា អនភាវដ្តតា អាយត៌អនុប្បានឧម្មា តេ វុច្ចត្តិ អយសវា ។
យេតិ អរុហៈខ្លោ ទីណាសវា ។

នេស្លាំ ខរិញ្ញាយ អនាសាវ យេ នេ ប នរា

នៃបាន ស្លាំ ខរិញ្ញាយ អនាសាវ បេ នេ ប នរា

នៃបាន ស្លាំ ខរិញ្ញាយ អនាស្លាំ ខរិញ្ញាយ អនាសាវ នេ សាវ នេ សាវ នេ សាវ និ ស្លា និ ស្លោ អំពីស្លា និ ស្លោ អំពីស្លា និ ស្លា អំពីស្លា និន្និស្លា អនិត្តានា សមនិត្តានា វិនិវិត្តានា

នៃនិស្លា និន្និស្លា អនិត្តានា សមនិត្តានា វិនិវិត្តានា

នៃជាមិ នុន្តានិតារោទិ ខតាសេមិ ខញ្ញាខេមិ ខដ្ឋខេមិ វិវិរាមិ

វិតជាមិ នុន្តានិតារោទិ ខតាសេមិន នេស្លាំ ខរិញ្ញាយ

អនាសាវ យេ នេ ប នរា និយនិស្លានិ ត្រូមិ ។

នៃជាមា អងាវ

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ ក្ខុឡូនិទ្ទេស

ពាក្យថា មិនមានអាសារៈ សេចក្តីថា កាសាវ:៤គឺ កាមាសាវ:

ការសារៈ ខិដ្ឋាសារៈ អាវិជ្ជាសារៈ អាសារៈទាំងនេះ បុគ្គលទាំងឡាយណា

បានលះបង់ ផ្តាច់ប្រសាលល ធ្វើមិនឲ្យមានទីកើត ដូចជាទីកើតនៃដើម

ត្មោត ធ្វើមិនឲ្យកើតមានបែបភាព ឲ្យជាធម៌លៃងកើតតទៅទៀត បុគ្គល

ទាំងនោះ លោកហៅថា អ្នកមិនមានអាសាវ: ។ ពាក្យថា បុគ្គលទាំង

ឡាយណា គឺ ព្រះអរហន្តទីណាស្រព ។

ភាក្យថា តថាគត ពោលថា . . . ឬជនទាំង ឡាយ ណា កំណត់
ដឹង ខ្លុំ តណ្កា ជាអ្នកមិនមានអាសារៈ ជនទាំង ឡាយ នោះឯង ឈ្មោះថា
ធ្ងង់ផុត នុឃៈ បាន បានន័យថា តថាគត ពោល ប្រាប់ សំដែង បញ្ជាត់
តាំង ខុក បើក បែក ធ្វើឲ្យពក់ ប្រកាសថា ជនទាំង ឡាយ ណា
កំណត់ដឹង តណ្ណា ជាអ្នកមិនមានអាសារៈ ជនទាំង នោះ ធ្ងង់នុឃៈ គឺកាម
ធ្វង់នុឃៈ គឺភព ធ្ងង់នុឃៈ គឺ ខិជ្ជ ធ្ងង់នុឃៈ គឺអារ៉ិជ្ជា ធ្ងង ធ្ងង់ ឡើង ធ្ងង់
បេញា កន្ងង កន្ងង់ ព្រម ប្រព្រឹត្តកន្ងង ខ្លាំងខ្លង់សង់ស្រាប់ង់អស់
ហេតុ នោះ (ខ្ពង់ត្រាស់ថា) តថាគត ពោលថា · · · ឬជនទាំង ឡាយ
ណា កំណត់ដឹង ខ្លាំតាហា ជាអ្នកមិនមានអាសារៈ ជនទាំង នោះឯង
ឈ្មោះថា ធ្ងង់ផុតនុឃៈ បាន ។ ហេតុ នោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា

ន់និស្តាយាជ្រាញម្នំនេះបា

យល់ សត្វ សមណៈ ញ្ជាញ្ណាសេ (ឧទ្ទាទ់ កកវ)

ជាត់ជាប់ ខ្មុំតាត់ ត្រូម៉ យេសដ ន់ខ្ញុំ សុត មុត វា ស៊ីលត្វនំ វាច់ ខេសាយ សត្វ មទេសនៃត្រពី ខណ្ឌ មាខំ នេះ បេនកន្ទិស្សាត់ គ្រុម៉ឺត់ ។ (၈၈) ပါကက်မည့်ခြင်းက ပေးသည်းသော សុគាំទ្ត់ តោតម ខ្លួននឹក់ လောက်ရာ ဒိဋိ႑ ကန္ဘေ ဗုန္တ ဂ ស៊ីលត្ត កត់ មហាយ សត្វ ម ខេត្តវិទ្ធា ខេត្ត ស្វាំ អហទ្បី តេ និយត៌ណ្ណភ ក្រុមិ ។

នន្ទមាណរិកច្បញ្ហាតិទ្វេស

(ត្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាល់ខន្ទ:) តថាគតមិនជាន ពោលថា ពួក សមណ្យាញណ៍ ទាំងអស់ ត្រវិជាតិនឹងជកបិទ ញុំង៍ ខេ តថាគត ពេលថាជនទាំងឡាយណា ក្នុង លោក នេះ លះបង់នូវអារម្មណ៍ទាំងអស់ ដែលឃើញក្ដី ដែលឮក្ដី ដែល ប៉ះពាល់ក្ដី នូវសិលនឹងវត្តិ លះបង់នូវវិធីច្រើនប្រការទាំង អស់ក្តី ឬជនទាំងីឡាយៈណា កំណត់ដឹងនូវតណា ជាអ្នកមិន មានអាសវ: ជនទាំងី នោះឯង៍ ឈ្មោះថាគ្ងីផុតត្ឃ:ពុ**ន ។** ១ ព្រះអង្គ រីក**រាយ** ចំពោះពាក្យទុះ របស់ព្រះអង្គ ្រង់ស្វែងកេតុណដ៏ធំ បតិត្រព្រះគោតម ព្រះមិត្វានមិន មានទបធ ព្រះអង្គគ្រាស់ទុកស្គួលេយថា តថាគតពោលថា ជនទាំងឡាយណាក្នុងលោកនេះ លះបង់ខ្លាករម្មណ៍ទាំង អស់ ដែលឃើញក្ដី ដែលឮក្ដី ដែលប៉ះពាល់ក្ដី ខូវសិលនឹង វត្តក្តី លះបង់ទូវវិធីច្រើនប្រការទាំងអស់ក្តី ឬជនទាំងឡាយ ណា កំណត់ជំងឺនូវតណា ជាអក្មនិមានអាសវ: ជនទាំង នោះឯង៍ ឈ្មោះថាធ្ងង់ធ្ងង់ឲ្យៈបាន ។

សុត្តស្ថិតិពេ ខុទ្ធកនិកាយស្ស កូឡូនិទ្ធេសោ

(៣០៩) ឯតាភិឧញ្គាមិ (ទោ ម មេសសិ នោតិ ឯកភ្នំ តុយ្លាំ បទមិ ព្រមមិ ខេសខំ អនុសន្ធឺ ឧញ្គាមិ អ. ភិឧញ្គាមិ មេខានាមិ អនុមោនាមិ អញ្គាមិ សា និយាមិ មនុយាមិ មិញមិ សា និយាមិ មនុយាមិ មិញមិ ហា ម មេសសិ នោតិ មហេសិ ភេសា ។ មហេខ្លំ សីលាគ្នាធ្វំ ឯសិ គេវេសិ ហើយសីតិ មហេសី ១០០ គេហំ ខេវខេវេ គេហ៍ ឧសសភា មិ ហេសីតិ ឯតាភិឧញ្គាមិ វ ចោ មហេសិ នោកិឧញ្គាមិ វ ចោ មហេសិ នោកិឧញ្គាមិ វ ចោ

(៣១៦) សុគាត្តិតំ គោតម ធ្ងប់ជីកាត្តិ សុគាត្តិ តន្តិ សុអាច់ក្ខិតិ សុខេស់តំ សុបញ្ញប់តំ សុបដ្ឋ. ប៉តំ សុវិវិតិ សុវិតិត្តិ សុខត្តាជីកាត់ សុបកាសិៈ តំ ។ គោតម ធ្ងប់ជីកាត្តិ ឧបជ៌ វុច្ចត្តិ កាំលេសា ច ១ទ្ធា ច អភិសវគ្គារា ច ។ ឧបជ៌បហាជំ ឧៈ បដ៌្យសមោ ឧបជ៌បដ៏ជំសុវ្រុក្ខា ឧបជំបដ៏ប្បុស្សិច្ចិ^(១) អមាន ជំពាជត្តិ សុគាត្តិតំ គោតម ធ្ងប់ជំកាំ ។

១ ម. ឧបធិ្វ្លិបសម៌ ឧបធិបដិនិស្សត្តំ ឧបធិបនិញ្ចស្សុំ ។

សុត្តនូប៌ជិក ខុទ្ទកនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

(៣០៤) អធិប្បាយភាគស្រា ខ្ញុំព្រះអង្គ រីករាយ ចំពោះភាគ្យុទុះ របស់ព្រះអង្គ ខ្ទង់ស្វែងកេតុណដ៏ធំ ត្រង់ពាក្យថា នុះ គឺ១ព្រះអង្គ ត្រេកអរ ត្រេកអរចំពោះ រីករាយ រីករាយតាម ចង៍បាន ជ្រះថ្ងា ប្រាញ់ ស្រឡាញ ជាប់ចិត្តចំពោះពាក្យ ចំពោះករិយាពោល ចំពោះខេសនា ចំពោះអនុសន្ធិ របស់ព្រះអង្គី ។ ពាក្យថា ខ្ទង់ស្វែងរកគុណដ៏ធំ គឺព្រះមានព្រះភាគ ខ្ទង់ ស្វែងរកគុណដ៏ដំ ។ ឈ្មោះថា ខ្ទង់ស្វែងរកគុណដ៏ដំ ព្រោះខ្ទង់កេ ស្វែង សូះស្វែង ខ្លុវសីបក្ខន្ធជំនំ ឈ្មោះថា ទ្រង់ស្វែងរកគុណជំនំ ព្រោះត្រូវគេ ស្វែងកេយ ។ បេ ។ ព្រះពុទ្ធជា ខេវតា នំជាងខេវតា (គង់) ក្នុងខ័ណា ត្រះតុទ្ធជានរៈដឹមដ៍អាច (គន់) ក្នុងទីណា ហេតុនោះ (លោកពោលថា) <u>ទ្យុតេះអង្គីរីករាយចំពោះពាក្យនុះ របស់ព្រះអង្គ</u> ទ្រង់ស្វែងរកគុណដ៏ធំ ។ (៣១៦) គតិហ្វាយថា បភិត្រព្រះគោតម ព្រះនិត្វានមិនមានទបតិ ព្រះអង្គគ្រាស់ខុកល្អហើយ ត្រង់ពាក្យថា ត្រាស់ល្អហើយ គឺព្រះ អង្គ ប្រាប់ល្អ សំដែន៍ល្អ បញ្ជាត់ល្អ តាំងីទុកល្អ បើកល្អ ចែកល្អ ធ្វើឲ្យរាក់ល្អ ប្រកាសល្អហើយ ។ ពាក្យថា បតិត្រព្រះគោតម ព្រះនិព្វាន មិនមាន (បាធិ សេចក្ដី កំលេសផង ១ន្ធផង អភិសង្ខារផង លោក ហៅថា **ឧបធិ ។** គឺការលះបង់ ឧបធិ ការរម្ងាប់ ឧបធិ ការរលាស់ លេល eបធំ ការស្ងប់eបធំ អមគន់ព្វាន ហេតុនោះ (លោកពោលថា) បពិត្រ

ព្រះគោតម ព្រះនិត្តាខមិនមានឧបធិ ព្រះអង្គិទ្រង់ត្រាស់ល្អ ហើយ ។

ឧទិសយារុជជាយាទទើលា

(៣១៧) យេស័ជ ជំដ្ឋា សុន៌ មុន៌ វា សីលត្វនំ
វាមិ មហាយ សត្វត្តិ យេ សត្វា ជំដ្ឋសុទ្ធិយោ
មហាយ មដមាំត្វា វិយាខេត្វា ត្បូត្តិការិត្វា អនការវដ្ឋខេត្វា យេ សត្វា សុនសុខ្ចិយោ យេ សត្វា
ជំដ្ឋសុធសុខ្ចិយោ យេ សត្វា មុនសុខ្ចិយោ យេ
សត្វា សីលសុខ្ចិយោ យេ សត្វា វត្តសុខ្ចិយោ យេ
សត្វា សីលសុខ្ចិយោ យេ សត្វា វត្តសុខ្ចិយោ យេ
សត្វា សីលភុខ្ចិយោ យេ សត្វា វត្តសុខ្ចិយា យេ
សត្វា សីលភុខ្ចិយោ យេ សត្វា វត្តសុខ្ចិយា យេ
សត្វា សីលភុខ្ចិយា មេភាយ មដមាំត្វា វិធាខេត្វា ត្បូត្តិការិត្វា អនការខ្ពុំមេត្វានិ យេសីជ ជំដ្ឋា
សុន៌ មុនំ វា សីលត្វនំ វាមិ មហាយ សព្វ ។

(៣០៤) អធតាខេត្យ បញាយ សត្វ អធតានៃ-វត្តកាត្វហលមត្តលេខ សន្ធិ វិសន្ធិ បរិស្និ មុត្តិ បរិ. មុត្តិ បញាយ បជហិត្វា វិយា ខេត្វា ព្រឹត្តិការិត្វា អធ ការស្តី មេត្វាតិ អធតាខេត្វិ បញ្ជាយ សត្វំ ។

នន្ទមាណវិកប្បញ្ញាន់ទ្ទេស

(៣១៧) ៣ក្យុថា ជនទាំងទុក្យណា ក្នុងលោកនេះ លះបង្គឹន្តវ អារម្មណ៍ទាំងអស់ ដែល ឃើញក្ដី ដែលពុក្ដី ដែលចុះពាល់ក្ដី នូវសីល នឹងវត្ត សេចភ្លំ ជនទាំងឡាយណា លះបង់ ផ្ដាច់បង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យកើតមានដែបភាព នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ក្រោះ អារម្មណ៍ដែល ឃើញទាំងអស់ ជនទាំងទ្បាយណា លះបង់ ផ្ដាច់បង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យកើតមានបែបភាព នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធ ក្រោះអារម្មណ៍ដែលឃើញ ឬឮទាំឱអស់ នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ក្រោះ អារម្មណ៍ដែលប៉ះពាល់ទាំងអស់ នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធ ព្រោះសីលទាំងអស់ នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ក្រោះវត្តទាំងអស់ នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ក្រោះសិល នឹងវត្តទាំងអស់ ហេតុខោះ (លោកពោលថា) ដនទាំងឡាយណា ក្នុងលោកខេះ លះបង់ខ្លាំអារម្មណ៍ គំនិមស់ ដែលឃើញក្ដី ដែលៗក្ដ ដែលប៉ះពាល់ក្ដុំ នូវស៊ីលន់ង៍វត្តក្ដុំ ។

(៣១៨) ភាក្យថា លះបង់ខ្ញុវិធីច្រើនប្រការទាំងីអស់ក្ដី គឺលះបង់ ផ្ដាច់បង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឱ្យវិខាស ធ្វើមិនឱ្យកើតមានបែបភាព ខ្លួវការ ស្អាត ស្អាតវិសេស បរិសុទ្ធិ ការរួច រួចវិសេស រួចស្រឡះ ព្រោះវត្ដនឹងមង្គលភាក់ធ្អើលមានប្រការផ្សេង ៗ ជាអនេក ហេតុនោះ (លោកពោលថា) លះបង់ខ្ញុវិធីច្រើនប្រការទាំងីអស់ក្ដី ។

សុត្តតូមិជិកេ ខុទ្ធកតិកាយស្ស កូឡូតិខ្ទេសោ

(៣១៧) នេស្តាំ បរិញ្ញាយ អនាសារ យេ អនាម្បិ នេ
និយនស្ភាន់ ព្រុមនៃ នស្លាន់ រូបនស្ភា សន្ទនស្ភា
នន្ទនស្ភា សេននស្ភា នេំបា បរិញ្ញាល បរិជាន់ន្គ្លា(១)
ប្រិត្តស្ភា អេយ នេះជូតនស្ភា មេយំ នន្ទនស្ភា អយំ
សេនស្ភា អេយំ សន្ទនស្ភា អេយំ នន្ទនស្ភា អេយំ
សេនស្ភា អេយំ សន្ទនស្ភា អេយំ នន្ទនស្ភា តំ
បជានាន់ បស្បន់ អេយំ
ប្រេនស្ភា អេយំ សន្ទនស្ភា អេយំ នន្ទនស្ភា តំ
បជានាន់ បស្បន់ អេយំ
បជានាន់ បស្បន់ អេយំ ញានបរិញ្ញា ។

កស្តា នំណេបរិញ្ញា ។ រៀវ ញានំ ភេទ្ធា សញ្ជាំ នំរេន អនិច្ចតោ ឧុក្ខាតោ ហេកកោ សណ្ឌាតោ សហ្វាតោ អយតោ អាញនាតា បរតោ បហេកៈ តោ ខ្លាំនំតោ ឧុបន្ទៅតោ អយតោ ឧុបសក្តតោ ចល់តោ បកខ្ពុតោ អន្ទាតោ អភាណាតា អហេ. នំតោ អស់ណេតោ អស់រណ៍ក្នុន់តោ វិច្ចណាមិនម្មតោ សញ្ជាតា អនត្តតោ អាឌីខ្មាតា វិច្ចណោមិនម្មតោ អស់រក់តោ អយទូលក់តោ វិច្ចកំណាមិនម្មតោ

១ម. បរិជាគេយ្យូ ។

សុទ្ធឲ្យជាក ខុទ្ធកនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

[៣១៤] អធិប្បាយពាក្យថា តថាគត ពោលថា . . ឬ៨៩ ទាំងឡាយណា កំណត់ដឹងតណ្យ ជាអ្នកមិនមានអាសារៈ ជនទាំង ឡាយនោះឯង ឈ្មោះថាធ្ងង់ធុតឱ្យៈបាន ត្រង់ពាក្យថា តណ្យ បាន ដល់រូបតណ្យ សទូតណ្យា គន្ធតណ្យ សេតណ្យា នៅដូព្គណ្យ ។ ពាក្យថា កំណត់ដឹងខូវតណ្យ គឺកណត់ដឹងខូវតណ្យ ដោយបរិញ្ញា ៣ គឺញាតបរិញ្ញា ត តំណេបរិញ្ញា ១ បហានបរិញ្ញា ១ ។

ញាតបរិញ្ញា តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលដឹងច្បាស់ខ្លុវតណ្ណា គឺដឹងច្បាស់ ឃើញច្បាស់ថា នេះរូបតណ្ណា នេះសទូតណ្ណា ខេះគន្ធតណ្ណា នេះរស-តណ្ណា នេះផោដពូតណ្ណា នេះធម្មតណ្ណា ដូច្នេះ នេះញាតបរិញ្ញា ។

តំណេចវិញ្ញា តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលធ្វើ ខ្យុការដ៏ង យ៉ាង
នេះ ហើយត្រិះរិះ ខ្យុំតណ្យា គឺត្រិះរិះថា មិនទៀង ជាខុត្ត ជាពេក
ជាបូស ជាសរ ជាសេចក្ដីតានតឹង ជាអាពាធ ជារបស់បុគ្គល
ដទៃ ជារបស់សុខ្យុ ជាចង្រៃ ជាទបទ្រព ជាភ័យ ជាទបៈ
សគ្គ ជារបស់ប្រប្រល ជារបស់ពុករលួយ ជារបស់មិនបិត្តថេរ
ឥតទីពឹង ឥតទីជ្រុក ឥតទីរពុក ឥតបុគ្គលជាទីរពុក គ្មាន ១ខេ
សោះសុខ្យុ មិនមែន១ន ជាទោស ជារបស់ប្រប្រលជាធម្មតា ឥតទ្ធឹម
ជាទីតាំង នៃសេចក្ដីតានតឹង ជាអ្នកសម្លាប់ ប្រកបដោយអាសារៈ

នទូមាណរិកឲ្យញ្ញានិទ្ធេសោ

សន្ទ័តនោ មាកមិសនោ ជាតិឧឬនោ ជាឧឬនោ

ព្យាជិជម្មនោ មាណជប្បនា សោកបរិជេជក្រុំនោៈ
មនុស្សតាយាសជម្មនា^(a) សងុឧយនោ អគ្គន័មនោ
អនុស្សាឧនោ អានិងវេនា អនិស្សាណនោ តិបតិ

គេសម ប្រាចព្រំ ។ ស្ដុំ ស្ដាំ ស្ដ្រ ប្រាស្និត ស្ដ្រិត ប្រេស មុខមារខ្មែស អយុ ប្រាសព្រំ ។ ស្ដុំ ស្ដ្រិ សម្ដាំ ស្ដាំ បរិញ្ញា ។ ស្ដុំ សម្ដាំ សម្ដាំ ស្ដាំ បរិញ្ញា ។ ស្ដាំ សម្ដាំ សម្ដាំ

អយសេវត ខេត្តពេ អាសេវ ភាមាសរវ ភវៈ សវេ ឧ៍ឌ្ឌសវេ អវិជ្ជាសវេ ។ យេសំ ៩មេ អា. សវ មហ័យ ខុខ្មុំទូលា តាលាវត្តតា អឧភា. វត្តា អាយត់អនុហ្ជានឧញ្ គេ វុច្ខ្ អណសវ ។ យេត់ អរហ្វេញ ទីណាសវ ។

នុសា ខរុញ្ញា មេខាស្ស (៣ មសម្បី នេះ ខ្លាំ ខរុញ្ញាន់ (៣ ខណ្ដ ខរុញ្ញាយ មេខាស្ស

១ ម. ឯត្តដូវេ សង្គិលេសធម្មភោតិ ទិស្សតិ ។

នទូមាណរិកប្បញ្ញានិទ្ទេស

ជាប្រស់មានបច្ច័យតាក់តែង ជាអាមិសនៃមា មានជាតិជាធម្មតា មាន ជកជាធម្មតា មានព្យាធិជាធម្មតា មានសេចក្ដីស្លាប់ជាធម្មតា មាន តារសោក ១ កែខ្យល់ ខុក្ខ ខោមនស្ស ចង្អៀតបង្អីលំជាធម្មតា ជា ហេតុឲ្យកើត ជាប្រស់នៃស ជារបស់ឥតសង្ឃឹម ជាខោស មិន ជាទីលោស់បេញ នេះ តិរណ្យវិញ ។

បហានបរិញ្ញា តើដូចម្ដេច > បុគ្គលត្រិរិះយ៉ាងនេះហើយ លះ បង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យកើតមានបែបភាព នូវតណ្ណា នេះបហានបរិញ្ញា ។ បុគ្គលកំណត់ដឹង នូវតណ្ណា ដោយបរិញ្ញា ៣ នេះ ហេតុនោះ (លោកពោលថា) កំណត់ដឹងនូវតណ្ណា ។

តាក្យថា ជាអ្នកមិនមានអាសារៈ សេចក្ដីថា អាសារៈ ៤ គឺ ភាមា.
សារៈ ការាសារៈ ខិជ្ជាសារៈ អវិជ្ជាសារៈ ។ អាសារៈទាំងខេះ បុគ្គល
ទាំងឡាយណា បានលះបន់ ផ្ដាប់បុស ចោល ធ្វើឲ្យសល់តែទី នៅដូចជា
ទី នៅខែ ដើមត្នោត ធ្វើមិនឲ្យ កើតមាខបែបភាព ឲ្យជាធម៌លែងកើត
តាល់ទៀត ជនទាងនោះ លោក ហៅថា អ្នកមិនមានអាសារៈ ។
តាក្យថា ជនទាំងឡាយណា បានដល់ ពួកគ្រះអហេន្ត១ណាស្រព ។
តាក្យថា តថាគត់ តោលថា... ឬជនទាំងឡាយណា កំណត់ដឹងទូវ
តណ្ណា ជាអ្នកមិនមានអាសារៈ ជនទាំង នោះឯង ឈ្មោះថា ធ្វង់ផុតខុឃៈ
បានសេចក្ដីថា ជនទាំងឡាយណា កំណត់ដឹងតណ្យា ជាគ្នកមិខមាខអាសារៈ

សុត្តខ្ពប់ដីពេ ខុទ្ធពតិកាយស្យុ កូឡូនិទ្ធេសោ

អេលម្បី នេ កាមេឃ និណ្ណា ភព្រឃំ និណ្ណា និយ្ហេឃំ និណ្ណា អព្រះយួឃំ និណ្ណា សព្វំ សំសាមេដំ និណ្ណា ឧន្តិណ្ណា ជំនួណា អនិត្តាន្តា សមនិត្តានា វិនិវត្តានិ ព្រូម នេមនិ នេណ្ណ បរិញ្ញាយ អេលសាវ យោ អេលម្បី នេ និយនិណ្ណានិ ព្រូមិ ។ នេលេល សោ ព្រាហ្មាណោ

ស្តាត់ឧញ្ទទំ ។ បោ ម មេ សំ ប្រា សុគាត់ត់ គេ នេម ខ្លួន គំ យេសី១ និឌ្នី។ សុនំ មុនំ ។ សំហេពូនំ វាមិ មហាយ សេព្វំ អ ខេការូបម្បិ មហាយ សេព្វំ នេះ សំ មរិញ្ញាយ អ ខាសវា យេ អ មាម្បិ គេ និយន់ឈ្លោត់ ព្រូមីនំ ។ សមា តា ខាម យោសា ខា មេ ក ខ្លេ អ សា វា សោសា ខា មេ ក ខេត្ត អ សា វា សោសា ខា មេ ក ខេត្ត

នន្ទមាណវិកព្យញ្ញានិទ្ធេសោ សត្តមោ ។

សុត្តស្ថិត ខុខ្ខានិយាយ កូឡូនិខ្ទេស

តថាគត ពោល និយាយថា ជនពិនិសោះ បានធ្ងូងត្បៈ គឺកាម
ធ្ងួងត្បៈគឺក្ត ធ្ងួងត្បៈគឺខិដ្ឋ ធ្ងួងត្បៈគឺអវិជ្ជា ធ្ងួង ខ្មើន ធ្ងួង ច្រើត្រូង ធ្ងួង ច្រើត្រូង ធ្ងង ចេញ
ក្នុង លេង ប្រព្រឹត្តកន្ទង នូវគន្ធង់ នៃសង្សារ ពំង្គស់ ហេតុ នោះ
(លោក ពោលថា) តថាគត ពោលថា . . . ឬជនព៌ងឡាយណា កំណត់
ជឹងនូវតណ្ណា ជាអ្នកមិនមានអាសវៈ ជនព៌ង នោះឯង ឈ្មោះថាធ្ងង
ផុតត្បៈ បាន ។ ហេតុ នោះ ព្រាហ្មណ៍ នោះ ពោលថា

ខ្ញុំ ព្រះអង្គរីករាយចំពោះពាក្យទុះ របស់ព្រះអង្គ ខ្ពង់ស្វែង រកគុណដ៏ធំ បពិត្រព្រះគោតម ព្រះនិព្វានមិនមានទប្រជិ ព្រះអង្គ ត្រាស់ទុកល្អហើយថា តថាគតពោលថា ជនទាំង ទ្បាយណាក្នុងលោកនេះ លះបង់ខ្លុំ អាម្មេណ៍ទាំងអស់ ដែល ឃើញក្ដី ដែលឮក្ដី ដែលច៉ះពាល់ក្ដី ខ្លុំស៊ីលនឹងវត្តក្ដី លះបង់ ខ្លុំវិធីច្រើនច្រការទាំងអស់ក្ដី ឬជនទាំងីឡាយណា កំណត់ ដឹង់ខ្លុំតណ្យា ជាអ្នកមិនមានអាសវៈ ជនទាំងនោះឯង ឈ្មោះ

ថា គ្នឹងគេ្យៈពុខ ។

លុះបម់គាថា ហើយ ។ បេ ។ ឧន្ទះ ពោលថា បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន **ត្រះ** មានត្រះភាគ ជាសាស្ត្របស់ខ្ញុំត្រះអង្គ ខ្ញុំ ត្រះអង្គជាសាវិក ។ ចំ នរួមាណវិកញ្ញាតិខ្មេស ទី ៧ ។

ពោមកមាណវិកឫញ្ញាតិទ្វេសោ

 (nb_0) two gip function)

ហុរំ គោតមសាសលា ឥទូរសំ ឥតិ ការស្បូតិ សព្វខ្លុំ ឥតិហ៊ុតិហំ សព្វខ្លុំ ឥតិហ៊ុតិហំ សព្វខ្លុំ តការឡាខ លាហំ តគ្គ អភិរម៌ ។

(៧៤១) យេ មេ បុ ត្វេ បំយាត់ស្ងត់ យេត់ យោ ត តារ ត្រាហ្ម ណោ យេ ច ត្លោ តស្ប អាច យៃ តេ សត់ និ ន្នំ សត់ ១ ន្នំ សត់ ប៉ សត់ លន្ធំ សត់ អេជ្ជាសយំ សត់ អនិក្បាយំ ព្យាត់សេ អាច ត្លឹសុ នេសយឹស ចត្លាបឹស ចន្ទប់សុ រ៉ារឹសុ វិភជិស ឧត្តា-និមត់សុ ចតាសេស ន្តិ យេ មេ បុ ត្វេ វិយាត់សុ ។ សំពុយស្មា យេម គេភានា សំពុធិ ចនសេចិ ។ បេ ។ សំពុយស្មា យេម គេភានា សំពុធិ ចនសេចិ ។ បេ ។ សំពុយស្មា សេម គេភានា សំពុធិ បនសេចិ ។ បេ ។ សំពុយស្មា សេម គេភានា សំពុធិ បនសេចិ ។ បេ ។

ហេមកមាណវិកប្បញ្ញាតិទ្វេស

(១៤០) (ហេមក:មានអាយុខូលស្លូវដូច្នេះថា) ក្នុងកាលមុន
អំពីសាសនាព្រះគោតម ជនទាំងឲ្យាយណា ព្យាករ
ថា ហេតុធ្លាប់មានហើយដូច្នេះ នឹងមានដូរច្នះ ពាក្យ
ទាំងអស់នោះ ជាពាក្យជឿស្ដាប់ចុគ្គលដទៃ ពាក្យ
ទាំងអស់នោះ ជាពាក្យធ្វើសេចក្ដីត្រះរិះឱ្យចំរើន ខ្ញុំ
ព្រះអង្គមិនត្រេកអរ ក្នុងពាក្យនោះឡើយ ។

(១៤១) មធិប្បាយពាក្យថា ដនទាំងឲ្យាយណា ត្បាក់ ត្រង់ពាក្យ
ថា ដនទាំងឲ្យាយណា គឺភាវវិត្រាហ្មណ៍ណាធង គ្រាហ្មណ៍ទាំងឲ្យាយ
ដៅខណា ជាមាញរប្រស់ពាវវិត្រាហ្មណ៍នោះផង គ្រាហ្មណ៍ទាំងនោះ
ត្បាក់វ ប្រាប់ សំដែន បញ្ជាត្ត តាំងខុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យពក់ ប្រកាសហើយ នូវខិជ្ជិរបស់ខ្លួន សេចក្តីគួររបស់ខ្លួន សេចក្តីតាប់ចិត្តរបស់
ខ្លួន លទ្ធិរបស់ខ្លួន អធ្យាស្រ័យរបស់ខ្លួន សេចក្តីតាប់ចិត្តរបស់
ខ្លួន លទ្ធិរបស់ខ្លួន អធ្យាស្រ័យរបស់ខ្លួន សេចក្តីពីមុខប៉ង់របស់ខ្លួន
ហេតុនោះ (លោកពោលថា) ជនទាំងឲ្យាយណា ត្បាក់ ។ ពាក្យ
ថា ដូច្នេះ របស់បទថា ហេមកៈមានអាយុខូលសួរដូច្នេះ ជាភាក្ស
គំណបទ ។ បេ។ ពាក្យថា ដូច្នេះ នេះ ជាលំដាប់លំដោយ
នៃបទ ។ ពាក្យថា មានអាយុ គឺពាក្យជាទីស្រឡាញ់ ជាពាក្យគោរព
ពាក្យថា មានអាយុ នេះជាពាក្យពោលដោយគោរព កោតខ្លាច ។

សុត្តល់ដោះ ខុទ្ធាខិតាយស្ស ប្តូរនៃទូសោ យេម ទោត់ នាម័ ។ បេ ។ អភិហា ភេត់ នៅហួយស្មា យេម ភោ ។

(៣៤៤) ហុរំ គោតមសាសជាតិ ហុរំ គោតមសាស សភា មរំ គោតមសាសជា បុ! គោតមសាសជា បឋមតវំ គោតមសាសជា ពុន្ធសាសជា ជំនសាសជា តឋាតតសាសជា⁽⁰⁾ អយាន្តសាសជាតិ ហុរំ គោតមេ សាសជា ។

(៣៤៣) ឥឡាស់ ឥតិ ការិស្បតិ៍តិ ឯវ៉ កិ អស់ ឯវ៉ កិរ ការិស្បតិ៍តិ ឥឡាស់ ឥតិ ការិស្បតិ ។

(៣៤៤) សព្វន្តិ ឥតិហ៊ីតិហន្តិ សព្វន្តិ ឥតិហ៊ីតិហំ
ឥតិកាយ បម្បាយ បិដកសម្បធាយ តក្តាហេតុ

ឲយហេតុ អាការបរ៉ាតែក្តោន និឌ្ជិនិឌ្ឈានក្ខេត្តិយា ន

សាម៉ សយមកិញ្ញាតំ ន អត្តបច្ចុក្ខំ ជម្មុំ កាមយ៍សុតិ

សព្វន្តិ ឥតិហ៊ីតិហំ ។

e ម. ឯក្តុត្ត ទេវិសាសតាតិ ទិស្សតិ ។

សុត្តស្ថិតិក ខុទ្ធកនិកាយ ក្ខឡូនិទ្ទេស

តាក្យថា ហេមកៈ គឺជាឈ្មោះ ។ បេ។ ជាតាក្យសម្រាប់ ហៅ ហេតុនោះ (មានតាក្យថា) ហេមក:មានអាយុខូលសួរដូច្នេះ ។

(៣៤៤) ពាក្យថា ក្នុងកាលមុខអំពីសាសនាព្រះគោតម គឺមុខ
អំពីសាសនានៃព្រះគោតម វាងនាយអំពីសាសនារបស់ព្រះគោតម វាង
ដើមអំពីសាសរបស់ព្រះគោតម ដំបូងបង្អស់អំពីសាសនារបស់ព្រះគោៈ
តម អំពីសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ អំពីសាសនារបស់ព្រះជំនស្រី អំពី
សាសនារបស់ព្រះតថាតត អំពីសាសនារបស់ព្រះអរហន្ត ហេតុនោះ
(លោកពោលថា) ក្នុងកាលមុខអំពីសាសនាព្រះគោតម វ

(៣೬៣) ភាក្សថា ហេតុធ្លាប់មានរហ័យដូច្នេះ នឹងមានដូច្នេះ គឺ ឮថា ហេតុយ៉ាង៍នេះមានមកហើយ ឮថា ហេតុយ៉ាង៍នេះនឹងមាន ហេតុនោះ (ហេកពោលថា) ហេតុធ្លាប់មានហើយដូច្នេះ នឹងមានដូច្នេះៗ

(៣៩៤)ពាក្យថា ពាក្យត់ងីអស់ នោះ ជាពាក្យដើស្តាប់បុគ្គលដ ៃ គឺពាក្យត់ងីអស់ នោះ ជាពាក្យដើស្តាប់បុគ្គលដ ៃ សេចក្តីថា ព្រាហ្មណ៍ ទាំងី ឡាយសំ ដែង ឆមិ ដោយឮថាដូច្នេះ ៗ ដោយឮត ៗ គ្នា ដោយការ ផ្សែ ធ្វំនឹងត្បូន ដោយហេតុ នៃការត្រិះ រិះ ដោយហេតុ នៃការ គ្នេ គ្នាន់ ដោយ ការជញ្ជាំងី ខ្លុំ អាការៈ ដោយ ហេតុ ដែលៗ នយល់ ១ ខេត់ខិត្យ ១ ឧច្ចល់ចិត្ត មិន មែន ត្រាស់ ដំងីចំពោះ ១ ខេង និ មិន មែន ជាក់ច្បាស់ចំពោះ ១ ខ ហេតុ នោះ (លោក ពោលថា) ពាក្យទាំងីអស់ នោះ ជាពាក្យដើស្តាប់បុគ្គលដ ៃ ៗ

ហេមកមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ធេសោ

[៣៩៦] នាហំ តត្ត អភិវម៌ឆ្គិ ន វិឆ្គឺ នាជិតថ្មី ន មដិលភិឆ្គិ នាហំ តត្ត អភិវម៌ ។ តេនាហ សោ ព្រាហ្មណោ

ហេមកមាណវិកញ្ចញ្ញាងំទ្វេស

(៣៤៥) ៣ក្យុថា ៣ក្យុទាំងអស់នោះ ជា៣ក្យុធ្វើសេចក្តីត្រិះរិះ ឲ្យចំរើន គឺ ៣ក្យភ៌ និមស់នោះ ជា៣ក្សធ្វើសេចក្តីត្រិរិះ៖ឲ្យចំរើន ធ្វើ សេចក្តីត្រុះរិះផ្សេង ១ ឲ្យចំរើន ធ្វើតម្រិះឲ្យចំរើន ធ្វើសេចក្តីត្រុះរិះក្នុងកាម ឲ្យចំរើន ធ្វើសេចក្តីត្រិះរិះក្នុងព្យាធាខឲ្យចំរើន ធ្វើសេចក្តីត្រិះរិះក្នុងការ ចៀតចៀនឲ្យចំរើន ធ្វើសេចក្តីត្រិះរិះញាតិឲ្យចំរើន ធ្វើសេចក្តីត្រិះរិះជន-បទឲ្យចំរើន ធ្វើសេចក្តីត្រិះរិះការមិនស្វាប់ឲ្យចំរើន ធ្វើសេចក្តីត្រិះរិះដែល ប្រកបដោយសេចក្តីអាណិត ចំពោះបុគ្គលដទៃឲ្យចំរើន ធ្វើសេចក្តីតែរិះ ដែលប្រកបដោយលាក: សក្ការៈ នឹងសេចក្តីសរសើរឲ្យចំរើន ធ្វើសេចក្ត ត្រះរះ ដែលប្រកបដោយសេចក្ដីមិនមើលងាយឲ្យចំរើន ហេតុនោះ (លោកពោលថា) ពាក្យទាំងអស់នោះ ជាពាក្យធ្វើសេចក្តីត្រិះរិះឲ្យចំរើន ។ (៣៤៦) ៣៩៨៧ ខ្ញុំព្រះអង្គឹមិនត្រេកអក្មេង៣៩ព្រោះ ឡើយ គឺ ខ្ញុំព្រះ អង្គ មិនបាន មិនលុះ មិនបានចំពោះ ហេតុនោះ (លោកពោលថា) ខ្ញុំព្រះ អង្គីមិនត្រេកអរក្នុងពាក្យនោះឡើយ ។ ហេតុនោះព្រាហ្មណ៍នោះពោលថា (ហេមក:មានអាយុ ខូលស្លូរដូច្នេះថា) ក្នុងកាលមុនអំពីសាសនា ព្រះគោតម ដនទាំងឡាយណា ត្បាករថា ហេតុធ្នាប់មាន ហេយដូចេះ នឹងមានដុច្នេះ ពាក្យព័ងអស់នោះ ជាពាក្យដឿ ស្លាប់បុគ្គលដទៃ ពាក្យព៌ង៍អស់នោះ ជាពាក្យធ្វើសេចក្ដ

ត្រះរិះឲ្យចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គមិនគ្រេកអរ ក្នុងពាក្យនោះឡើយ ។

សុត្តតូមិដិកេ ខុទ្ធពនិកាយស្ស ចូឡនិទ្ទេសោ

(១៤៧) ត្ញា មេ ជមមគ្គាហ៍ តណ្តាធិត្យាតធំ មុធិ

យំ វិធិត្យ សាតា ទាំ នា លោកវិសត្តិកំ ។

(៣៩៨) ត្វញ្ចា ខេ ជម្មឧត្តាហ៊ុន ត្វ ត្តិ កត់ខ្លំ កៈ សាន់ ។ ជម្មឧត្តាហ៊ុន ជម្មខ្លំ មាន់កាហ្វាណំ មដ្ឋេះ កាហាណំ បរិយោសានកាហ្វាណំ សាន់ សព្យញ្ជូខំ កោលបរិបុណ្ណំ បរិសុខ្វំ ព្រហ្មចរិយំ ចន្តារោ សន់ប្បៈ ដានេ ចត្តារោ សម្មប្បជានេ ចត្តារោ ស់ខ្ញុំ មាលំ មដ្ឋខ្លំកាន់ បញ្ជូ ពេលនិ សត្ត ពេលដ្ឋខ្លែ មរិយំ អដ្ឋខ្លំកាំ មក្តិ និញ្ចានញ្ចាំ និញ្ចានតាម់និញ្ចាំ បដ្ឋិចនិ អក្សាហ៍ អាចិត្តាហ៍ ខេសេហ៍ បញ្ហាបេហ៍ បក្សាសេហ៍នាំ ត្វាព្យា មាចិត្តាហ៍ ខេសេហ៍ បញ្ហាបេហ៍ បកាសេហ៍នាំ ត្វាព្យា ខេ ជម្មគ្នាហ៍ ។

សុន្តតូមិដក ខុទ្ធកគិតាយ ក្ខុឡូតិទ្ទេស (៣២៧) បពិត្រព្រះមុនិ សូមព្រះអង្គ សំដែងធម៌ សម្រាបដក បេញខ្លុវត្ណា ជាធម៌ដែលទាំឲ្យបុគ្គលដឹងច្បាស់ មានសត៌ ប្រព្រឹត្តច្ចង៍នូវវិសត្តិកាតណ្យ ក្នុងលោក ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។ (៣៤៨) ៣ក្យថា សូមព្រះអង្គ សំដែងធម៌ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ត្រង់ *ភាក្សថា ព្រះអង្គ គឺ ត្រាហ្មណ៍ពោល ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។* ពាក្យថា ធម៌ របស់បន្ទថា សូមសំដែងធម៌ គឺ សូមព្រះអង្គ ពោល ្រុលបស់ដែង បញ្ជាត្ត តាំងទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យរាក់ ប្រកាស ន្សធម៌ មានពីរកះបទទាងដើម មានពីរកះបទកណ្ដាល មានពីកោះបទ ភាព្ទី ខ្លាំព្រហ្មចរិយៈ ព្រមទាំងអត្ត ព្រមទាំងព្យញ្ជនៈ ដ៏បរិសុទ្ធ បរិប្ផូណិ សត្វគ្រប់ នូវសតិប្បង្ខាន ៤ សម្មប្បធាន ៤ ឥទ្ធិថា ៤ ឥន្ទ្រិយ ៤ ពល: ៤ ពោជ្យង្គ៍: ៧ មគ្គប្រកបដោយអង្គិ ៤ ដ៏ប្រសើរ ព្រះនិត្វាន នឹងបដិចទាជាដំណើរទៅកាន់ព្រះនិត្វាន ហេតុនោះ (លោក រពាលថា) សូមព្រះអង្គ សំដែងធមិ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ **។**

(៣៤៧) ពាក្យថា បតិត្រព្រះមុន ... សម្រាប់ដកចេញនូវតណ្ណ ត្រន់
ពាក្យថា តណ្ណា បានដល់រូបតណ្ណា សទូតណ្ណា គន្ធតណ្ណា សេតណ្ណា
ដោដ្ឋព្វតណ្ណា ធម្មតណ្ណា ។ ពាក្យថា សម្រាប់ដកចេញនូវតណ្ណា គឺជា គ្រឿងធ្វើតណ្ណា ឲ្យវិនាស ជាគ្រឿងលះបង់តណ្ណា ជាគ្រឿងរេទ្វាប់តណ្ណា
ជាគ្រឿងលេស ចោលតណ្ណា ជាគ្រឿងស្ងប់រេទ្វាប់តណ្ណា អមតនិព្វាន ។

លេត្តមស្សារប្រព័ណ្ឌ គួរនៃរួមប

មុខិតិ មេខំ វុក្ខតិ ញាលំ ។ បេ ។ សន្តជាលមតិក្ សោ មុខិតិ តណ្ដានិត្យាតនិ មុខិ ។

 (mn_0) យំ វិធិត្វា Aតេ π π π π π π ကၡာ ရလယ်ရှာ စီးယ်ရှာ ဂိကၤယ်ရှာ ဂိက္ခနိ ကရာ ស់ សេស្វារា អន់ទ្វាត់ វិនិត គេត្វា តុសយ៍ត្វា តិវយ៌ត្វា កែវយ៍ត្វា វិក្ខតំ គាត្យ សព្វេ សង្ខារា ឧុក្ខាត់ សត្វេ ជម្នា អនុត្តាត់ ។ មេ ។ យុត្ត់ញ់ ស មុឧយជម្មុំ សត្វន្តំ និភេជជម្ពុន្តិ វិនិតំ កាត្យ តុល-យិត្យ និវយិត្យ វិអាវយិត្យ វិក្ខនំ គេត្យ ។ សត្រាន់ ខេត្តហាតាមហ៊ុំ សតោ គាមេ គាមេធ្យក្សា-សតិច្បីដ្ឋានិកាវេន្តោសតោ ។ ខេ។ សេរ វិទ្ធិស. តោ។ ខរត្តិ ខរត្តេ វិខរត្តេ សិយស្តេ វគ្គេស្តេ ខា-សេន្តេ យេខនេះ យាខេនេត្ត យំ វិនិត្ត សតោ ទាំ។ (៣៣១) នា េលោកេ សៃត្តភ្នំ សត្តការុទ្ធ នណា យោ វាតោ សារាតោ ។ ខេ ។ អភិឌ្ឍា លោកោ អគុ សលម្លប់ ។ សៃត្តភាត់ គេជត្រេជសៃត្តភា ។ មេ ។

ហេមកមាណវិកប្បញ្ញានិ៍ទ្វេស

តាក្យថា មុខ សេចក្ដីថា ញាណ លោក ហៅថា មោខ: ។ ថេ ។ មុខ នោះ បានកន្ងើខ្លាបណ្ដាញ គឺការជាប់ចំពាក់ ហេតុនោះ (លោកពោលថា) បពិត្រព្រះមុខ . . . សម្រាប់ដកចេញខ្លាំតណ្ដា ។

(ញញ0) ញាក្យថា ដែលទាំឲ្យបុគ្គលដឹងច្បាស់ មានសតិ ប្រព្រឹត្ត ត់ធ្វើឲ្យដឹង ថ្មឹង ត្រះរះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ធ្វើឲ្យប្រាកដ នូវជមណា គឺធ្វើឲ្យដឹង ថ្នឹង ត្រិះរិះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ធ្វើឲ្យប្រាកដថា សង្គារទាំងពួង មិន ទៀធិថា សង្ខារសំងិញ្គីជាខុត្តថា ធម៌សំងីពួង៏ជាមនត្តា ។ បេ។ ធ្វើឲ្យដឹង ថ្វឹង ត្រះរិះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ធ្វើឲ្យប្រាកដថា របស់ណា មួយ មានការកើតឡើងជាធម្មតា របស់ទាំងអស់នោះ មានការរលត់ សៅវិញជាធម្មតា ។ ពាក្យថា មានសតិ គឺ មានសតិ ដោយអាការ ៤ គឺ បុគ្គលក់ពុងបរើនការយកយានុបស្សានាសត់ហ្វដ្ឋាន ឈ្មោះថា អ្នកមាន សតិ ។ បេ ។ បុគ្គល នោះ ហៅថា អ្នកមានសតិ ។ ភាក្យថា ប្រព្រឹត្ត គឺប្រព្រឹត្ត ប្រព្រឹត្តផ្សេង១ ប្រព្រឹត្តទៅរក្សា យាគ្រា ឲ្យយាគ្រាទៅ ហេតុ នោះ (លោក ពោលថា) ដែលទាំឲ្យបុគ្គលដ៏ឪប្បាស់ មានសតិ ប្រព្រឹត្ត 🔻 ពាក្យថា ធ្វូងវិបត្តិភាតណាក្នុងលោក សេចក្តីថា

(៣៣១) ៣៩២០ ន្ទងរបត្តមានណាក្នុងលេក សេចក្តួចា តណ្តា លោកហៅថា វិសត្តិកា បានខាង តម្រេក គម្រេកដឹ មានកម្លាំង ។ បេ ។ អភិជ្ជា លោក: អកុសលមូល ។ សំនួវត្រង់ ពាក្យថា វិសត្តិកា ចុះវិសត្តិ។ា ដោយអត្ដចូចម្ដេច ។ បេ ។ បុគ្គល់ដី៣ ខុទ្ធានិយាយប្ប កូឡនិទ្ធេយេ វិសដា វិត្តតាតិ វិសត្តិកា ។ ហេកេតិ អេចាយលោ. កោ មនុស្សលោកេ នៅលោកេ ខន្ធលោកេ ជាតុ. លោកេ អាយតនលោកេ ។ នារ ហេកេ វិសត្តិ. កាត្តិ យា សា ហោកេ វិសត្តិកា លោកេ តំ វិសត្តិកាំ សាតា តាយ្យ ឧត្តបេយ្យ មតបេយ្យ សម-តិក្តាមេយ្យ វីតិវាត្តេយ្យាតិ តារ លោកេ វិសត្តិកាំ ។ គេជាមា សោ ក្រាញ្ញាណោ

ស្លា មេ ជម្មកក្ដា មាំ នេះ លោក វិសត្តិ ក្នុំ ។

(៣៣៤) ៩ជ ជំដ្ឋសុនមុន (វិញ្ញានេសុ) មិយ្យមេសុ

(៣៣៣) ៩ជ ជំដ្ឋសុនមុន វិញ្ញានេសុទិ ជំដ្ឋភ្នំ

ចក្ខានា ជំដ្ឋ ។ សុនត្តិ សោតេន សុនំ ។ មុនត្តិ មុនំ

ឃានេស ឃាយំនំ ជំរាយ សាយ៉ានំ កាយេន ដដ្ឋ ។

ឃោនេស ឃាយំនំ ជំរាយ សាយ៉ានំ កាយេន ដដ្ឋ ។

សុត្តខ្លួចជិក ខុទ្ធកតិកាយ ក្ខូឡូនិទ្ទេស

ឈ្មោះវិសត្តិកា ព្រោះហេតុជាធម្មជាតិលាត ផ្សាយទៅ ។ ពាក្យថា ក្នុង លោក គិក្ខុដ៏អបាយលោក មនុស្សលោក ទៅលោក ១ន្ធលោក ៣គុ លោក អាយតនលោក ។ ពាក្យថា ធ្វូងវិសត្ថភាតណា ក្នុងលោក បានសេចក្តីថា ឥណ្ឌាណា ឈ្មោះវិសត្តិកា ក្នុងលោក បុគ្គ**ល**មានសត តប្បីត្នង៍ ត្នង់ ត្បើង ត្នង់កាត់ កន្ទង់ ប្រព្រឹត្តកន្ទង់ នូវធម្មជាតិ ឈ្មោះ វិសត្តិកា ក្នុងលោក ហេតុនោះ (លោកពាលថា) ធ្វូងខ្លូវវិសត្តិកា តណា ក្នុងលេក ។ ហេតុខោះ ព្រាហ្មណ៍នោះពោលថា បតិត្រព្រះមុន សូមព្រះអង្គសំដែងធម៌ សម្រាប់ដកចេញ នូវតណ្តា ជាធម៌ដែលនាំឲ្យបុគ្គលដឹងច្បាស់ មានសត ប្រព្រឹត្តចុងីនូវវិសត្តិកាតណ្យ ក្នុងលោក ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។ (១៣៤) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា) ម្នាល ហេមក: និព្វានប ជាធម្មជាតមិនឃ្វៀន៍ឃ្វាត ជាគ្រឿន៍បន្ទោបន៍ធន្ទូកគ ក្នុន៍ អរម្មណ៍ទាំងឡាយ មានសភាពជាទីស្រឡាញ់ ដែល ឃើញ ឮ ប៉ះពាល់ (ឬដឹងច្បាស់) ក្នុងលោកនេះ ។ (៣៣៣) ៣៩៩២ ដែល ឃើញ ឮ ប៉ះពេល់ឬដឹងច្បាស់ ភ្នំង លោកនេះ ត្រង់តាក្យថា ដែលឃើញ គឺដែលឃើញដោយក្អែក 🔻 mရေတ ឮ គឺឲ្យដោយត្រចៀត ។ mရွတ ប៉ះពាល់ គឺ ប៉ះពាល់

គឺ ធុំក្លិនដោយច្រមុះ លិទ្ធភូក្សាដោយអណ្តាត ប៉ះពាល់ជោយកាយ ៗ

យេមពមាណវិកឲ្យញ្ញាគិទ្ទេសោ

រួយខេត្ត ឧបមា ឈិនទី មុខ គូនីមានគំនូ រួយ... ខេមា

(៣៧៤) ភ្ពលវិធេស ខេមមាន មួយ លោម ត្តណារិត មានវិត្ត នា នាង ខ្លែខ្លែ មា-ត្សុខ សោត ឃាន់ ជិញ កាយោ មនោ ហេ. ကေ ပီယျှပ် နာရာပို ၂ပို (လာကေ ပီယ႑ပိ နာ-នារិត មានិរ មេនិរ មេរា ដោជីណិ ពសិ ហោមម စ်ယာဖို လာအျှစ် ဇာဏ္ဏကီတာ လောကေ စ်ယာဖိ សាតវុម៌ សោតវិញាណ៍ ឃានវិញាណ៍ ជិកវិញាណ៍ നെയുണ്ടത്ത് ഭവരുണ്ടത്ത് ശേവം ഉത វិត្ត មានវិត្ត ខេង្គមានក្រៅ ហេមេ ភ្នំ៣វិត្ សាត្យូខំ សោតសម្លាសក្នា ឃានសម្លាសក្នា ជិត្តសម្ល-ស្បោ កាយសម្លស្បា មានសម្លស្បា លោក ត្តិលាវិត មានវិត និង្ខមាតិហាង ក្រោយ

យេមពមាណរិកច្បញ្ញា តិទ្ទេស

តាក្យថា ជំងឺច្បាស់ គឺជំងឺ ដោយចិត្ត ហេតុនោះ (ខ្ងឺត្រាស់ថា) ដែល ឃើញ ឮ ប៉ះតាល់ ឬជំងឺច្បាស់ ក្ងឺ លោក នេះ ។

(៣៣៤) អធិប្បាយពាក្យថា ម្នាល់លេមក: . . ក្នុង៍អាវម្មណ ទំន័ទ្យយ មានសភា**ព**ជាខ្មែសឡាញ់ សំនួរថា អារម្មណ៍ដូចម្ដេច ក្នុរលោក ។ មានសភាពជាទីស្រឡាញ់ មានសភាពជាទីត្រេកអរ ចក្ខុ មានសភាពជាទីស្រឡាញ់ មានសភាពជាទីត្រេកអរ កង!លោក សោត: ឃាន: ជីក្ កាយ ចិត្ត មានសភាពជាទីស្រឡាញ់ មាន សភា។ ិព្យែកអរ ក្នុងលោក រូប មានសភាពជាពីស្រឡាញ់ មាន សភាពជាទីត្រេកអា ក្នុងលោក សទ្ទ: គន្ធ: រស: ជោដ្ឋព្វ: ជម្នា-រម្មណ៍ មានសភាពជាទីស្រឡាញ់ មានសភាពជាទីត្រេកអរ ក្នុងលោក ចត្តិញាណ មានសភាពជាទីស្រឡាញ់ មានសភាពជាទីគ្រេកអរ ក្នុង លេក សេតវិញ្ចាណ ឃានវិញ្ចាណ ជុំភ្នំវិញ្ចាណ កាយវិញាណ មនោវិញាណ មានសភាពជាទីស្រឡាញ មានសភាពជាទីគ្រេកអរ ភ្នាលេ**ក** ទី ចក្សម្នឹស្ស មានសភាពជាទីស្រឡាញ មានសភាព ជាទីត្រេកអរ ក្នុងលោក សោតសម្ពស្ស ឃានសម្ពស្ស សម្ផស្ស កាយសម្ផ័ស្ស មនោសម្ផ័ស្ស មានសភាពជាទីស្រឡាញ មានសភាព ជាទីគ្រេកអរ ក្នាលោក វេទនាកើត អតិបត្តសម្ផស្ស សុត្តឲ្យជីពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ប ក្ខឡនិទ្ធេសោ

ច័យ្យថំ សាត្យថំ សោតសម្ផស្បីជា មេឧក ឃាន. សមូស្បូជា មាននា ជិក្សសមូស្បូជា មាននា កាយ-សម្ផស្សាជា ឋេឧទា មពេលសមូស្សាជា ឋេឧទា លោក ចំយុវ្ធំ សាត្យូទំ សន្ទសញា កន្ទសញា រសសញ្ញា ដោដ្ឋព្រសញ្ញា ឧទ្ទសញ្ញា លោកោ សាត្យូបំ សន្ទសញ្ចេតនា កន្ទសញ្ចេតនា សេស-ញ្ចេស ដោដ្ឋព្រះព្យេសនា ជម្មសញ្ចេសនា លោក នរិត មានីនយោ ឧថិនយោ មោនយា នោគីជិំ នយា នាតិនយា ហោមេ ភ្លាំតុ មានវិត វិត. វិនក្ដោ លោកេ ចំយុទ្ធ សន្ទទំ សន្ទវិនក្ដោ ក្សាត្រា សេរិត្តក្រា ដោដ្ឋព្រឹត្តក្កា ជម្នាំត្រា លោកេ ខិយ្យខំ សានារូខំ រូខវិទាពេ លោកេ

សុត្តតូចិដ្ឋា ខុទ្ធពតិកាយ ពូឡូតិទ្ទេស

មានសភាពជាខិស្រឡាញ់ មានសភាពជាខិត្រេកអរ ក្នុងលោក វេទនា កើតអំពីសោតសម្មស្ស វេទនាកើតអំពីឃានសម្មស្ស វេទនាកើតអំពី ជិកសម្មស្ស: វេទនាកើតអំពីកាយសម្មស្ស វេទនាកើតអំពីមនោសម្ពស្ស មានសភាពជាទីស្រឡាញ់ មានសភាពជាទីត្រេកអរ ក្នុងលោក សេចក្ដ សភាល់ក្នុងរូប មានសភាពជាទីស្រឡាញ់ មានសភាពជាទីត្រេកអរ ក្នុងលោក សេចក្តីសំគាល់ក្នុងសំឡេង សេចក្តីសំគាល់ក្នុងក្នុំន សេចក្តី សំតាល់ក្នុងរស សេចក្តីសំតាល់ក្នុងផ្សព្វ សេចក្តីសតាល់ក្នុងធម្មារមួណ មានសភាពជាទីស្រឡាញ់ មានសភាពជាទីត្រេកអរ ក្នុលភេក ការ គត់រូប មានសភាពជាទីស្រឡាញ មានសភាពជាទី គ្រែកអរ ក្នុងលោក ការគិតសំឡេង ការគិតក្នុំន ការគិតសេ ការគិតផ្សព្វ ការគិតធម្មារម្មណ៍ មានសភាពជាទីស្រឡាញ់ មានសភាពជាទីត្រេកអរ ក្នុងលោក សេចក្ត មានសភាពជាទីស្រឡាញ់ មានសភាពជាទីត្រេកអរ លោក សេចក្តី ជាថ្នាស់ឡេង សេចក្តី ជាថ្នាក់ន សេចក្តី ជាថ្នាស សេច សេចក្តីព្រាញ់ក្នុងធម្មារម្មណ៍ មានសភាពជាទីស្រឡាញ់ មានសភាពជាទីត្រេកអរ ក្នុងលោក សេចក្តីត្រះរះរូប មានសភាពជាទ ស្រទ្បាញ់ មានសភាពជាទិត្រកអរ ក្នុងលោក សេចក្តីត្រះរះសឡេជ សេចក្តីតំ។រៈក្នុន សេចក្តីតែរិះសេ សេចក្តីតែររះផ្សព្វ សេចក្តីតែះវះធម្មា-រម្មណ៍ មានសភាពជាទីស្រឡាញ់ មានសភាពជាទី ត្រេកអេរ ក្នុងលោក

ហេមកមាណវិកហ្មញ្ញាតិទ្វេសោ

ចិយ្យចំ ភាគ្យចំ ភាទ្ធវិទាកេ កន្ធវិទាកេ កមវិទាកេ ដោដ្ឋព្វវិទាកេ ជម្មវិទាកេ ហេកេ ចិយ្យចំ ភាគ-រូបភ្នំ ចិយ្យប្រេសុ ។ ហេមកាត់ កកវា តំ ព្រាញ្ញណំ ជាមេន អាហបត់ ។

(៣៣៥) ជន្លក់នៅ នេជជន្តិ ជន្លក់ តាំង លោ

តាមេសុ កាមជួយ កាមប្រើ តាមកំពេល កាមជំនួ កាំ

មត្តហ្គា កាមស្បី នៃយោ កាមប់ ខ្យែយោ កាម

មុញ កាមជ្ឈាសានំ កាមេឃោ កាមឃោក

តាមុខានានំ កាមជួន្តិ វេលាំ ។ ជន្លាក់ នៃជន្តិ

ជន្លក់ ប្រាស់ ជន្លាក់ ប្រសិទ្ធិ ជន្លក់ ប្រាស់ និញ្ចិត្តិ

ជន្លក់ ប្រាស់ ជន្លាក់ ប្រសិទ្ធិ ជន្លាក់ ប្រាស់ ប្រស់ ប្រាស់ ប្រស

(mmb) ចំព្រានមធមច្ខងឆ្និ ចំព្រានមនំ តា ∞ ។ មនំ ហេសាបនំ មាយឧមនំ $^{(9)}$ អកយមនំ ។

១ ម. សរណៈចម៌ ។

ហេមកមាណវិកញ្ញញ្ញានិទ្ទេស

ការពិបារណារូប មានសភាពជាខ្យស់ ព្យូញ មានសភាពជាខ្មែក អរ ក្នុងលោក ការពិបារណាស់ខ្យុង ការពិបារណាកូន ការពិបារ-ណារស ការពិបារណាផ្សព្វ ការពិបារណាធម្មារម្មណ៍ មានសភាពជាខ្មី ស្រឡាញ់ មានសភាពជាខ្មែកអរ ក្នុងលោក ហេតុនោះ (ទ្រង់ គ្រាស់ថា) ក្នុងអារម្មណ៍ មានសភាពជាខ្មែសខ្យាញ់ ។ ពាក្យថា ម្នាល់ ហេមត: គឺព្រះមានព្រះភាគ គ្រាស់ហៅព្រាហ្មណ៍នោះ តាមឈ្មោះ ។

(៣៣៤) ភាក្យ ជាគ្រឿ ដែប ទ្វេប ង់ ជន្ទុកគ គ្រង់ ភាក្យ ជន្ទុក្រ បាន ភា ជា មក្ខុន្ទ : ក្នុង កាម ទាំង ឡាយ គ ម្រេកក្នុង កាម សេចក្តីកេ
កាយកង្គី កាម សេចក្តី ប្រាញ់ ក្នុង កាម សេចក្តី ស្នេហាក្នុង កាម សេចក្តី ក្នុង កាម សេចក្តី ស្នេហាក្នុង កាម សេចក្តី ប្រាញ់ ក្នុង កាម ការ ដល់ ដល់ ក្នុង កាម អនុង គឺ កាម ជា គ្រឿង ប្រកបគី កាម សេចក្តី ប្រកាន់ គឺ កាម និវេណៈ គឺ កាម ច្ជូន្ទ ប្រកាន់ គឺ កាម និវេណៈ គឺ កាម ច្ជូន្ទ ប្រកាន់ កាម និវេណៈ គឺ កាម ច្ជូន្ទ ប្រកាន់ កាម និវេណៈ គឺ កាម ច្ជូន្ទ ប្រកាន់ កាម ជា គ្រឿង បន្ទេប ង់ ជន្ទុក គ បាន ន័យ ថា គ្រឿង លះបង់ ជន្ទុក គ មេជន ត្វាន្ទ សេចក្តី ប្រកាន់ គឺ បាន និវា សេចក្តី ប្រកាន់ គឺ ប្រកាន់ គឺ អម ជន ត្វាន្ទ សេចក្តី ប្រកាន់ គឺ ប្រកាន់ គឺ អម ជន ស្វាន សេចក្តី ប្រកាន់ គឺ បាន ស្វាន់ មាន និវា សេចក្តី ប្រកាន់ បាន ស្វាន់ ជន ស្វាន់ មាន និវា សេចក្តី ប្រកាន់ អម ជន ស្វាន់ ស

(៣៣៦) ភាក្យថា និញ្ជនបទ ជាធម្មជាត មិនប្រឿង ឃ្វាត សេចក្តីថា បទ គឺនិញ្ជាន បទ គឺ ទីពឹង បទ គឺ ទីជ្រក បទ គឺ ធម៌ជាគ្រឿងប្រព្រឹត្តទៅខាងមុខ បទ គឺ ទីមិនមានភ័យ ៗ

ឥ៩ ឧិដ្ឋសុតមុត (វិញា គេសុ) ខិយ ្រេស ហេមគា នទូកក់ពោធនំ ឧិទ្ធាឧបឧមខុតឆ្និ ។

(៣៣៧) ឯកឧញ្យ យេ សតា ខំដួយម្នាក់ធំពុតា ខ្មែសនា ខ គេ សភា តំណា លោកវេសត្តិកំ ។ (៣៣៨) រាឧ៩ឃាល លេ មេខាង រាឧទ័ អេធង្ និត្វានំ យោ សោ សត្វសង្ខាសេខនៅ សត្វជនិម្បីនិ-និស្សាត្ត តណ្ឌុត្តយោ វិភាគា និភោជា និគ្គានិ ។ អញ្ជាយន្ត អញ្ជាយ ជាខិត្តា គុលយិត្តា និវយិត្តា វិកា-វយ៍ត្វា វិក្ខុនំ ភត្វា សព្វេ សន្លារា អនិទ្វាន់ អញ្ជាប ជានិត្យ តុលយ៍ត្យ តិវយ៍ត្យ វិកាវយ៍ត្យ វិកូតំ ភាត្យ ស ត្រូ ស់ខ្ញុំវា ខុក្ខាត់ ស ត្រូ ១ ស្ពុ អន្តាត់ ។ បេ ។

សុត្តផ្តូល់ដីក ខុទ្ធកតិកាយ ក្កឡូតិខ្ទេស

តាក្យថា មិនឃ្វេង្ហ្ហាត គឺ ខៀង ៣តំ ប៉ិត ថេរ ខ្លាប់ខ្លួន មិន ប្រែប្រាស់ពេធម្មតា ហេតុ នោះ (ខ្លង់ត្រាស់ថា) និត្តានបខ ជាធម្មជាត មិន ឃ្វេង្ហ្ហាត ។ ហេតុ នោះ ព្រះមានព្រះកាតត្រាស់ថា ម្នាល់ហេមក: និត្តានបខ ជាធម្មជាត មិន ឃ្វេង្ហ្ហាត ជា គ្រេង្សី បន្ទេរបង់ ខេទ្ទរាគ ក្នុងអាម្មេណ៍ មានសភាពគួរស្រឡា ញ៉ាំ ដែល ឃើញ ឮ ប៉ះពាល់ (ប្ដង់ងីច្បាស់) ក្នុង លោកនេះ ។ (៣៣៧) ជនទាំងឡាយ ណា ជំង់និត្តាន់ខ្លះ ជាអ្នកមានសត៌ មានធម៌ ឃើញ ហើយ លេតតំ លេស ហើយ ជនទាំង នោះ ជាអ្នកស្វប់ ម្ដេច សត្វកាល ឈ្មោះថា ធ្ងង់ នូវវិសត្តិកា តណ្តា ក្នុង លោក បាន ។

(ញ្ចាជ) អធិប្បាយពាក្យថា ជនទាំងឡាយណា ដឹងខំពា្នខ្មុះ ជា

អ្នកមានសត់ ត្រង់ពាក្យថា ខំពា្នខ្មុះ គឺអមតនិព្វាន បានទាងការ

រម្ងាប់សង្ហារ ទាំងតួង ការរលាស់ ចោលឧបធំ ទាំងតួង ការអស់

តណ្ណា ការប្រាសចាកតម្រេក ការរល់ខំខុត្ខ និព្វាន ។ ពាក្យថា

ដឹង គឺ ដឹង យល់ ថ្ងឹង ត្រិះរិះ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ធ្វើឲ្យបាកដថា

សង្ហារទាំងតួង មិន ទៀង ដឹង យល់ ថ្ងឹង ត្រិះរិះ ច្រើឲ្យជាក់ច្បាស់ ធ្វើឲ្យបាកដថា

សង្ហារទាំងតួង មិន ទៀង ដឹង យល់ ថ្ងឹង ត្រិះរិះ ច្រើឲ្យជាក់ច្បាស់ ធ្វើឲ្យប្បាស់

ប្រើឲ្យប្រាកដថា សង្ហារទាំងតួង ដាខុត្ខ ថាធម៌ទាំងតួងដាអនត្លា។ បេ ។

លេខ៤២២២ ខេត្ត

យុទ្ធិញ សមុខយុខធ្នូំ សត្វ និព្យេខធ្នូធ្នូំ មួយ យុ ជាន់ត្យ តុលយ៍ត្យ តំពេល់ត្យ វិក្សាតំ កាត្យ ។ យេត អហេ ្តោ ទីណាស**វ ។** សតាត់ ខត្វប៉ា ការណេប៉ា សតា ការយេ កា. យាដុខស្បាញសតិច្បីដ្ឋាន ភាប់ស្ពា សតា ។ ខេ។ តេ ថ្ងៃ សភាគិ ឯកឧញ្យ យេ សភា ។ (៧៧५) គ្នឹងតាំអ្នចមាន គ្នឹងតាំ ណិខភា នុល់តេញ តាំតេញ កែកតែញ ក្រែតបញ្ជា សព្វេ សន្តារា មន្ទិប្តទិ ។ មេ។ យន្តិញ្ចុំ សមុនយដ្ឋំ សព្វ ខ្មែនឧត្តិ ខ្ទុខតា ឃានឧតិ ឧក្ខេតិ ន្សានពតា មួយស្ត្រ មួយពាធាន ស្នងពាធាន ស កស្បា ធិញ្ចិត្តា អភិធិញ្គា គោសស្បា ធិញ្ចិត្តា អភិនិពុតា មោលស្ប និព្វាបិតត្តា អភិនិពុតា កោ ឧស្ស ឧបលមាស្ស ។ ខេ ។ សញ្ជាកុស ៣ភិៈ សង្ខារានំ និព្វានិត្តា អភិនិត្តតាត់ និដ្ឋនម្នាត់ ខេត្ត ។

ហេមកមាណវិកឲ្យញ្ញានិទ្ទេស

ថារបស់ណាមួយ មានការកើតឡើងជាធម្មតា របស់ទាំងអស់ នោះ មានការលេត ទៅជាធម្មតា ។ ពាក្យថា ជនទាំងឡាយណា បានដល់ ពួកព្រះអរហន្តខណាស្រត ។ ពាក្យថា ជាអ្នកមានសតិ គឺមាន សតិ ដោយ ហេតុ ៤ គឺ បុគ្គលកំពុងចំរើនកា យេកាយ ខេុបសុទ្រាសតិច្ប ដ្ឋាន ឈ្មោះថា អ្នកមានសតិ ។ បេ ។ បុគ្គលទាំង នោះ លោក ហៅថា អ្នកមានសតិ ហេតុ នោះ (ទ្រៅត្រាស់ថា) ជនទាំងឡាយណា ដឹងនិត្តាន + ខុះ ជាអ្នកមានសតិ ។

(ញាញាស់) ញាត្យថា មានធម៌ឃើញហើយ លែកកំលេសហើយ គឺមានធម៌ឃើញហើយ មានធម៌ឃើញហើយ មានធម៌ជំងឺហើយ មានធម៌ថ្ងឺងហើយ មានធម៌ថ្ងឺងហើយ មានធម៌ថ្ងឺងហើយ មានធម៌ថ្ងឺងហើយ មានធម៌ថ្ងឺងហើយ មានធម៌ថ្ងឺងហើយ មានធម៌ប្រឹក្សាល់ហើយ មានធម៌ប្រឹក្សាល័យ មានធម៌ជំងឺង ហើយ មានធម៌ថ្ងឺងំលើយ មានធម៌ប្រឹក្សាលើយ មានធម៌ជំងឺង ហើយ មានធម៌ថ្ងឺងំលើយ មានធម៌ត្រំរៀះហើយ មានធម៌ជាក់ច្បាស់ ហើយ មានធម៌ប្រាកដំហើយថា របស់ណាមួយ មានការកើតឡើង ជាធម្មតា របស់ទាំងអស់នោះ មានការលេត់ទៅជាធម្មតា ។ ពាក្យថា លេត់ហើយ គឺឈ្មោះថារលេត់ហើយ ព្រោះរំលេត់ពាគ: រលេត់ហើយ ព្រោះរំលេត់ពេក: រលេត់ហើយ ព្រោះរំលេត់ពេក: រលេត់ហើយ ព្រោះរំលេត់មេហៈ កោធ: ១បនាហៈ ។ បេ។ រលេត់ហើយ ព្រោះរល់ត់អកុសលាភិសង្ហាទាំងអស់ ហេតុ នោះ (ខ្ងាំគ្រាស់ថា) មានធម៌ឃើញហើយ រលេត់កំលេសហើយ ។

សុត្តតូចិដិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស ក្រុឡនិទ្ទេសោ

(៣៤០) ន្ទស់ខ្លា ខ ខេ សំខាត់ នុទស់ខ្លាត់ រាតសុ ្ត សន្តតា^(១) ឧ្ទសនា នោសសុ ្ត្រតា ឧ្ទស្តា មោហស្បូសន្តា ឧទ្សភ្ កោះសុប្ ន្ទេលសរ្ ។ ខេ ។ សញ្គាស្សាភិសង្ខាត្រ សន្តតា សមិតតា វិជ្ជាតតា^(៤) ជិញ្ចុតតា វិតតតា មជំប្បសុទ្ធត្តា សត្តា ឧបសត្តា វ៉ូបសត្តា ធំពុតា បដ្តាស្សាធាន និងស្លា ។ គេខា មាលា ១-ណាស់វ ។ សភានិ សភា សព្ទា សព្ទាល់ ធិច្ចកាល់ ដុវភាលំ សននំ សមិនំ អញ្ជាក់ណ្ដ ចោសថា ខេម្សា នេះ មន្ទ្រ មន្ទ្ធ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្ធ មន្ទ្រ មន្ទ្ធ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្ធ មន្ទ្រ មន្ទ្ធ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្ធ មន្ទ្រ មន្ទ្ធ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្ធ មន្ទ្ ហ៍តំ ដុស់តំ បុរេកតំ បញ្ជាក់តំ បុរមហាម មជ្ឈឹamıa açamıa មាទៅ ជួចេស រួមេរិ សេ-មនេ កមេ បុរីមេ ៥យោខនេ្ធ មជ្ឈិម ៥យោខនេ្ធ បច្ចិមេ យោខាធ្វេតិ ឧបសភា ច គេ សភា ។

ខម. ឧបសម៌តន្តា សិញ្ចាចិតត្តា ។ ៤ម. វូបសមិតត្តា សិជ្ឈតត្តា ។ ៣ ម. ឧទកុម្ភ៍កដាតំ ។

សុគ្គត្តប់ដក ខុទ្ធកនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

[៣८០] ៣កស្រា ជនទំងឺនោះ ជាអ្នកស្លារម្នាប់ សត្វកាល ត្រន៍តាត្យថា ជាអ្នកសុបរទ្វាប់ គឺសូបរទ្វាប់ ក្រោះស្ងប់ពគ: ស្ងប់រឡប់ ក្រោះស្ទេខោស: ស្ទេវៈម្វាច់ ក្រោះស្ងប់មោហៈ កោធ: ឧបនាហៈ រម្ងាប់ ដុត រល់ត់ ទៅប្រាស គ្របសង្គត់ នូវអកុសលាភិសង្គារ ពុំឥអស់ ហេតុនោះ (ខ្ទេង់ត្រាស់ថា) ជាអ្នកស្ងប់ទ្ងេង ។ ពាក្យថា ជនទាំងនោះ បានដល់ពួកព្រះអហេត្តទីណាស្រព ។ ពាក្យថា សព្វ កាល គឺសព្ទកាល គ្រប់កាល អស់កាលទាំងពួង អស់កាលជានិច្ច หม่ากงน็เดินตล์ หม่ากงษ์ เม่า หม่ากงเป็น ๆ ษ์ เ ប្រឡុកប្រឡំ ថែមហើយថែមទៀត ជាបតត្តា មិនមានបន្ទោះដូច រលក់ទឹក បន្ទា ប៉ះពេលគា អស់បុរេភិត បញ្ជាក់ បឋមយាម មជ្ឈមយាម ចច្ចមយាម កាឡូចក្ខុ សុភូចក្ខុ វេស្សនរដ្ឋ ហេមនរដ្ឋ គម្រាជ់វ ចំណែកថឋមវ័យ ចំណែកមជ្ឈឹមវ័យ ចំណែកចច្ចមវ័យ ហេតុខោះ ((ទ្រង់ត្រាស់ថា) ជនទាំងឡាយ នោះ ជាអ្នកស្លប់រម្វាប់ សព្វកាល 🔊

ហេមកមាណរិកឲ្យញ្ញាតិខ្មេរសា

[៣៤១] និណ្ណា លោក សៃត្តិកេត្តិ សៃត្តិកា ប្រទាំ នណ្ណា យោ រាកោ សារាកោ ។ មេ ។ អភិជ្ឈា លោកោ អកុសលម្ងលំ ។ សៃត្តិកាត់ កែនន្តេន សៃត្តិកា ។ មេ ។ សៃដា វិត្តតាត់ វិសត្តិកា ។ លោកេត់ អនាយលោកេ ។ មេ ។ អយានឧលោកេ ។ និណ្ណា លោកេ សៃត្តិកេត្តិ យា សា លោក សៃត្តិកា លោកេ នំ សៃ-តិក្តិកា និណ្ណា និត្តិឈ្លា អតិក្សា សម-តិក្តា វិតិវត្តាន់ និណ្ណា លោកេ សៃត្តិកា ។ នេយា-ហា កក្សា

ស្តែឧញ្យេយ យេ សេខា និឌ្ឌ ឡាក់ខិត្ត ឧបសញ្ហ ខ តេ សេខា និឈ្ណា លោ គេវិសន្តិកត្តិ ។ សហ តាថាបរិយោសានា ។បេ ។ សេត្តា មេ កន្តេ ភភវា សាវាកោហមស្មីនិ ។

ហេមកមាណវិកឲ្យញ្ញាធំទូសោ អដ្ឋមោ ។

ហេមកមាណវិកច្បញ្ញា និទ្ទេស

(១៤១) ៣ក្យូថា ឈ្មោះថាធ្ងន នូវរិសត្តិកាតណ្យ ក្នុងលោក
សេចក្តីថា តណ្យ លោកហៅថា សៃត្តិកា បាន១ន៍ តម្រេក
តម្រេកដ៏មានកំឡាំង ។ បេ ។ អភិជ្ជា លោក: អកុសលមូល ។
សំនួរត្រង់ពាក្យថា វិសត្តិកា ចុះវិសត្តិកា ដោយអត្តដូចម្ដេច ។ បេ ។
ឈ្មោះវិសត្តិកា ព្រោះហេតុជាធម្មជាតិលាត ផ្សាយទៅ ។ ពាក្យូថាក្នុង
លោក គឺក្នុងអបាយលោក ។ បេ ។ អាយតនលោក ។ ពាក្យូថា កូនុង
លោក គឺក្នុងអបាយលោក ។ បេ ។ អាយតនលោក ។ ពាក្យូថា ឈ្មោះ
ថាធ្ងង នូវវិសត្តិកាតណ្យ ក្នុងលោក គឺតណ្ដាណា ឈ្មោះវិសត្តិកា
ក្នុងលោក ជនទាំងឡាយ បានធ្ងង់ ធ្ងង់ឡើង ធ្ងង់ចេញ កន្ងង់ ហែង
ប្រព្រឹត្តិកន្ងង់ នូវតណ្ដាឈ្មោះវិសត្តិកានោះ ក្នុងលោក ហេតុនោះ (ខ្ពង់
ត្រាស់ថា) ធ្វង់នូវវិសត្តិកាតណ្យ ក្នុងលោក ។ ហេតុនោះ ព្រះ
មានព្រះភាគខ្ពង់គ្រាស់ថា

ជនទាំងឡាយណា ដង់និញ្ជាន់ខ្លះ ជាអ្នកមានសតិ មានធម៌ ឃើញហើយ លេត់កំលេសហើយ ជនទាំងនោះ ជាអ្នក ស្វបរម្វាប់ សព្ទកាល ឈ្មោះថាធ្ងង់ខ្លះសត្តិកាតណ្យ ក្នុង លោកបាន ។

លុះចថ់តាថា ហើយ ។បេ។ (ហេមកមាណ៣ប្រកាសខ្លួនថា) បពិត្រព្រះអន្ត្ ដ៏ចំរើន ព្រះមានព្រះភាគ ជាសាស្តារបស់ខ្ញុំព្រះអន្ត្ ខ្ញុំព្រះអន្ត្ជជាសាវ័ក ។ ចថ់ ហេមកវិមាណវិកញ្ញញ្ញនំទេួស ទី ៨ ។ តោទេយ្យមណ្ឌិកប្បញ្ញានិទ្ធេលោ (៣៤៤) យៈស្មី ភាៈមា ន រៈសន្តិ

(មុស្ណាធ្វា ខេស្រា)

នណ្ណា យស្បា ឧ វិជ្ជិតិ តាមត្តិថា ខ យោ តិណ្ណោ វិទោក្ខោ នស្បា តាំធិសោ ។

មេដ្ឋបាខេត្ត នុស្មាយសាំ ខេខកោរ រ ខេខកេញនៃ ខេកា ខែសិទ្ធ ឧកមិន្ន រ ខេ រ ខេខកេត្ត មេខកោរ ខ្លាំខ្លាំ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ឧបខេត្ត មេខេត្ត នុស្ទិន រ មេកមាំខ្លាំ រ ខេ រ ខេត្ត ប្រជាជាធិត្ត បានប្រជាជាធិត្ត ខេត្ត មេកមាំខ្លាំ រ ខេត្ត ខេត្ត មេខ្លាំ ខេត្ត ខេត្ត មេកមាំខ្លាំ រ ខេត្ត ខេត្ត មេខ្លាំ ខេត្ត ខេត្ត មេកមាំខ្លាំ រ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្ត

១ម. ឯត្តខ្លួល ន បរិសេន្តីតិ យស្មឺ ៣មា ន វសន្តីតិ ទិស្សតិ ។ ៤ ម. ឯត្តខ្លួល ន សន្តីតិ ទិស្សតិ ។ ៣ បហីតា វូបសន្តា បនិប្បុស្សទ្ធា អកព្យុញ្ចត្តិកាតិ ន ទិស្សន្តិ ។

តោទេយ្យមាណវិកប្បញ្ញាគិទ្ទេស

(៣៤៤) (តោខេយ្យ មានអាយុ ខូលស្លរដូច្នេះថា) កាមទំនឹ ឡាយ មិនមាននៅក្នុងបុគ្គលណា តញ្ហារបស់បុគ្គលណា មិនមាន មួយទៀត បុគ្គលណា ធ្ងងសេចក្តីសង្ស័យជាន ហើយ វិមោត្តធមិ របស់បុគ្គលនោះ តើដូចម្តេចទៅ ។

(១៤៣) ៣ក្យូ កាមទាំង ឡាយ មិនមាននៅក្នុងបុគ្គលណា
គឺកាមទាំងឡាយ មិនមាននៅ មិននៅព្រម មិននៅទួទៅក្នុងបុគ្គល
ណា ។ ៣ក្យូថា ដូច្នេះ បេសបទថា តោទេយ្យ មានអាយុ ពោល
ដូច្នេះ ជាតំណបទ ។ បេ ។ ៣ក្យូថា ដូច្នេះ នេះ ជាលំជាច់បទ ។
៣ក្យូថា មានអាយុ គឺពាក្យជាទីស្រឡាញ់ ជាពាក្យគោរព ៣ក្យូថា
មានអាយុ នេះជាពាក្យពោល ដោយសេចក្តីគោរព កោតទ្វាច ។
៣ក្យូថា តោខេយ្យ ជាឈ្មោះរបស់ព្រាហ្មណ៍នោះ ។ បេ ។ ជាពាក្យ
សម្រាប់ហៅព្រាហ្មណ៍នោះ ហេតុនោះ (មានពាក្យថា) គោខេយ្យ
មានអាយុ ទូលសួរដូច្នេះ ។

(៣៤៤) ភាក្យថា តណ្ណា បេសបុគ្គលណា មិនមាន គឺតណ្ណា នៃ
បុគ្គលណា មិនមាន មិនមានព្រម មិនកើតមាន គឺបុគ្គលណា លះបង់
វេទ្វាប់ ឲ្យស្ងប់រម្ងាប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតឡើងបាន ដុតដោយក្វើងគឺញាណ
ហើយ ហេតុនោះ (លោកពោលថា) តណ្លារបស់បុគ្គលណា មិនមាន ។

មេខេត្តម្រាយ រូបពីយើន្ត ខែបា

ကျောင်တံ) ភេឌឌ័យ ខ លោ ខ្លាំ ខ្លែង ភេឌឌ័យ ខ យោ នំណោ ខ្លួនំណោ នំនំណោ អនិត្តនោ សៈ មត្តក្រព្ឋ នៅត្រោត ក្នុង មា ខ ហោ ន ហោ ។ [៣៤៦] វិមោត្តោ នស្ប គឺជំសោន វិមោត្តោ តស្ប កំខិសេ កំសណ្ឌាតា ក៏ខេតាពេ ក៏ខេតិកា តោ ឥទ្ធិនញ្ជាតិ វិមោត្តិ បុខ្ខត្តិ វិមោត្តោ នស្ប គីធិសោ ។ នេយយ សោ គ្រា ហ្មាណោ

យឃ្មុំ ភាមា ជ សេត្តិ

(៩ព្ឌយស្មា តោខេយ្យេ)

នយោ ពាមារី ខ រុច្ជីខ្

ភេទ្ធ ខ លោ នំណ្ដោ

វ៉ាទេក្តោ តស្ប គិធិសោតិ ។

(៣៤៧) យស្មឺ ភាមា ន សង្គិ

(តោឧយេព្ភ ភក្វ)

តណ្តា យករា្ជ ន វិជ្ជិតិ តាមគ្រុង ខ យោ នាណ្ដោ វិទៅក្ដោ នស្ប ៣១៣ ។

តោទេយ្យមាណរិកប្បញ្ញាតិទ្វេស

(៣៤៥) ភាក្យា មួយ ទៀត បុគ្គលណា គ្គ សេចក្តីសង្ស័យ បាន
គឺ មួយ ទៀត បុគ្គលណា គ្គង គ្គង់ ឡើង គ្គ ចេញ កន្ទង់ លែង
ប្រព្រឹត្តកន្ទង់ សេចក្តីសង្ស័យ បាន ហេតុនោះ (លោក គោលថា)
មួយ ទៀត បុគ្គលណា គ្គង់ សេចក្តីសង្ស័យ បាន ហើយ ។

(៣៤៦) ៣៩៤០ វិមោក្ខធម៌ របស់បុគ្គលនោះ តើដូចម្ដេច គឺ គោទេយ្យមាណពសូរវិមោក្ខធម៌ថា វិមោក្ខធម៌របស់បុគ្គលនោះ ដូចម្ដេច ទៅ តាំងនៅដូចម្ដេច មានប្រការដូចម្ដេច មានចំណែកច្រៀចដូច ម្ដេច ដែលបុគ្គលគប្បីប្រាញ់ ហេតុនោះ (លោកពោលថា) វិមោក្ខធម៌ របស់បុគ្គលនោះ តើដូចម្ដេចទៅ ។ ហេតុនោះ (៣ហ្មណ៍នោះ ពោលថា

(គោខេយ្យ មានអាយុ ខូលស្បូរដូច្នេះថា) កាមទាំងិទ្យាយ មិនមាននៅក្នុងបុគ្គលណា ឥណ្ឌាបេសបុគ្គលណា មិនមាន មួយទៀត បុគ្គលណា ធ្ងងសេចក្តីសង្ស័យ បានហើយ វិទោក្ខធម៌ របស់បុគ្គលនោះ តើដូចម្ដេចទៅ ។

(៣៤៧) (ព្រះមានព្រះភាគ (១៩៍ត្រាស់ថា ម្នាលគោខេយ្យ) កាម
ទាំងទ្បាយ មិនមាននៅក្នុងបុគ្គលណា ឥណ្ឌាបេសបុគ្គល
ណាមិនមាន មួយទៀត បុគ្គលណាធ្ងងសេចក្តីសង្ស័យបាន
ហើយ វិមោត្តធម៌របស់បុគ្គលនោះ មិនមែនទៅជាដទៃទេ ។

សុគ្គន្តចិនិកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស កូឡូនិទ្ទេសោ

(៣៤៨) យស្មឺ ភាមា ឧ សេខ្លីតំ យស្មិន្តិ អប្រេន្ត ទីណាស់ ។ ភាមាត់ ខុខ្លានគោ ខ្លេ
ភាមា ត្រុំភាមា ខ កំលេសភាមា ខ ។ ខេ។
៩៤៩ ប៉ុន្តិ ត្រុំភាមា ។បេ។ ៩៤៩ ច្រុំនិ កំលេសភាមា ខ សេខ្លិ
សភាមា ។ ឧ សេខ្លីតំ យស្មឺ ភាមា ឧ សេខ្លិ
ឧ សំសេខ្លិ ឧ អសេខ្លីតំ យស្មឺ ភាមា ឧ ស
សេខ្លិ ។ គោឧយ្យាត់ គត់ក់តំ តោឧយ្យាត់ គត់កំ
តំ ព្រាហ្មណ៍ នាមេឧ អាលមត់ ។ គត់ក់តំ ភា.
ប្រេះបាន មាលមត់ ។ សេខ្លីតំ យជំនំ
កក់តំ តោខេយ្យាត់ កក់កំ នោះ ខេឃ្លាត់ ភា.

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ទកនិកាយ ក្ចឡនិទ្ទេស

(១៤៨) ពាក្យថា កាមទាំងឡាយ មិនមាន នៅក្នុងបុគ្គលណា ត្រង៍ពាក្យថា ក្នុងបុគ្គលណា គឺក្នុង**ព្រះអរហន្តទីណាស្រព ។** ពាក្យថា កាមទាំង ស្វាយ តាមទុទ្ធាន កាមមាន២គឺ វត្តាម ១ ក លេសកាម ១ បី បេបី 18: វត្តម ២ បេ ២ 18: ក លេសតាម ២ ៣ក្សាថា មុន មាននៅ គឺតាមទាំងឡាយ មិននៅ មិននៅព្រម មិននៅឡូទៅ ក្នុងបុគ្គល ណា ហេតុនោះ (្រង់ត្រាស់ថា) កាមទាំងឡាយ មិនមាននៅក្នុងបុគ្គល ណា ។ ភាក្សថា គោខេយ្យ របស់បន្ទថា គ្រះមានគ្រះភាគ គ្រាស់ថា ម្នាល តេខេយ្យ គឺព្រះមានព្រះភាគ គ្រាស់ ហៅ ព្រាហ្មណ៍ នោះ តាម ឈ្មោះ ។ ៣ក្សុថា ព្រះមានព្រះភាគ ខេះ ជាពាក្យពោលដោយគោរព ។ បេ ។ ការបញ្ជាតិថា ព្រះមាខព្រះកាត នេះ (កើត) ព្រោះការត្រាស់ជំងឺ ហេតុនោះ (មាន៣ក្យុឋា) ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា ម្នាល់គោ ខេយ្យ ៗ (៣៤៩) ៣៩៩០ គណ្ណ របស់បុគ្គលណា មិនមាន គ្រង់៣៩៩ថា តណា បានដល់រូបតណា សទ្ធតណា គន្ធតណា សេត្តណា ម៉ោដ្ឋព្វ. តណ្តា ធម្មតណ្ត ។ តាត្យថា របស់បុគ្គលណា គរបស់ព្រះអរហន្ត១ណា. ស្រព ។ ភាក្យថា តណ្តា វបស់បុគ្គលណាមិនមាន គិតណា នៃបុគ្គល ណាមិនមាន មិនមានព្រម មិនកើតមាន គឺបុគ្គលណា លះបង់ រម្វាប់ ឲ្យស្ងប់ម្ខោប ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតឡើងបាន ដុតដោយក្ងើងគឺញាណ ហើយ ហេតុនោះ (ស្រឹត្រាស់ថា) តណ្ត វបសឋគ្**ល**ណា មនមាន ៗ

ពោទេយ្យមាណរិកច្បញ្ជាតិទ្វេសោ

យេ ្ស៊ី កា មា ន សេ ្តិ (តោ ខេយ្យា តិ កកវ)

ឧណ្ឌា ពេស្ដី ខ រូមីឌ្

កាន់ដូស ១ **យោ** គឺណោ

វិទោក្ដោ តស្ប ជាបពេត ។

១ម. ឯក្តស្ត្រ វិមុត្តោ សោពិ ទិស្សពិ ។

តោទេយ្យមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ទេស

(៣០០) ៣៩៤។ មួយ ទៀត បុគ្គលណា ធ្វដ៏ សេចក្តីសង៍ស្រ បាន សេចក្តីថា ថៃកិច្ចា លោក ហៅថា សេចក្តីសង៍ស្រែ គឺសេចក្តី នឿងធ្លល់ ក្នុងទុក្ខ ១ បេ ១ ភាពនៃចិត្តញាប់ញាំ ការស្វាក់ស្នាមនៃ ចិត្ត ១ ៣៩៤។ ណា គឺព្រះ១ីណាស្រពណា ១ ៣៩៤។ មួយ ទៀត បុគ្គលណា ធ្វដ៏ សេចក្តីសង៍ស្រែបាន បានន័យថា មួយ ទៀត បុគ្គលណា ធ្វង់ ស្វើង ធ្វង់ចេញ កន្ងង់ លែង ប្រព្រឹត្តកន្ងង់ នូវសេចក្តីសង៌ស្រ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មួយ ទៀត បុគ្គលណា ធ្វង់សេចក្តីសង៌ស្របាន ១

(៣៩១) ៣៩៩០ វិមោត្តធម៌របស់បុគ្គលនោះ មិនមែនទៅជា ដទៃទេ គឺវិមោត្តធម៌ដទៃ របស់បុគ្គលនោះ មិនមាន បុគ្គលគប្បីរួច ដោយវិមោត្តណា កិច្ចដែលបុគ្គលនោះ គប្បីធ្វើដោយវិមោត្តនោះ ដូច ខ្លេចកើត ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) វិមោត្តធម៌របស់បុគ្គលនោះ មិន មែនទៅជាដទៃទេ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាគ ត្រាស់ថា (ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា ម្នាលតោខេយ្យ) កាមទាំង ទ្បាយ មិនមាននៅក្នុងបុគ្គលណា គណ្ណា ប្រស់បុគ្គលណា មិនមាន មួយទៀត បុគ្គលណា គ្នាសេបក្តីសង្ស័យបាន វិមោត្តធម៌ ប្រស់បុគ្គលនោះ មិនមែនទៅជាដទៃទេ ។ សុត្តស្ថិដិ៣ ខុទ្ធសិកាយស្ស កូឡូស៊ីស្សេ (៣៩៤) និពសសោ សោ ឧឧ អាសសា នោ ឧញ្ញា ណវា សោ ឧឧ ឧញ្គកប្បី គុធី អហំ សក្សា យថា វិជិញ្ គុធី អហំ សក្សា យថា វិជិញ្ គុធ្វើ វិយា ខិត្តា សមន្ត្តក្នុ ។

[្]ម កុលេ គណេ ។ មេ។ អតីតេ អភាគតេ បក្ខុប្បុន្ន ។

សុន្តត្ថិជា ខុទ្ធកនិកាយ ប្តូឡូនិទ្វេស (៣៥៤) (តោខេយ្យព្រាហ្មណ៍ទូលសូរថា) បុគ្គលនោះ ជាអ្នកមិន មានសេចក្ដីជាថ្នារេ ឬនៅមាន សេចក្ដីជាថ្នា បុគ្គលនោះ មានបញ្ហា ឬមានការកំណត់ដោយបញ្ហា ប**ពិ**ត្រព្រះសក្ក: 🤰 ព្រះអង្គប្បីស្គាល់នូវមុនណា បត់ត្រព្រះអង្គជាសមន្តចក្ សូមព្រះអង្គ្គត្រាស់ ប្រាប់មុខនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ្ ។ (៣៥៣) ៣៩៧០ បុគ្គល នោះ ជាអ្នកមិនមានសេចក្តីព្រាថា ខេ ឬនៅមានសេចក្តីត្រាថា គឺបុគ្គលនោះ មិនមានតណ្ហា េ ឬប្រកបដោយ តណ្តា នីប៉ីងនូវរូប នឹកប៉ង់ ចង់បាន ត្រេកអរ (ជាថ្នា ស្រឡាញ ជាប់ចិត្ត នូវសម្វេធ គ្លិន រស ផ្សព្វ ត្រកូល ពួក អាវាស លាក យស សេចក្សរសេរ សុខ ចវែរ ចិណ្ឌូ ហុត សេខាសន: នឹង គលានឲ្យច្ចុយកេសដូចរិក្ខារ កាម៣តុ រូប៣តុ អរុប៣តុ កាមភព រូបភាព អរុបភព សញាភព អសញាភព នៅសញានាសញាភព ញ ញ ញ ឯករវាការភព បត្សវាការភព បញ្ជាពាការភព មត្ត អនាគត បច្ចុប្បន្ អារម្មណ៍ដែល ឃើញ ឮ ច៉ះពាល់ ឬដឹងច្បាស់ ហេតុ នោះ(លោកសួរថា) ុគ្គលនោះ ជាអ្នកមិនមានសេចក្តីព្រុជ្ញា ១ ប្រសាមានសេចក្តីព្រុជ្ញា ។

ពោទេយ្យមាណវិកញ្ចញ្ហានិទ្ធេសោ

(១៤៤) មញ្ជាណាវា សោ ឧឧ មញ្ជាត់ប្បឹត បញ្ហាណាវ សោតិ បណ្ឌិតោ បញ្ជាវ ពុធ្វិស ញា. ឈឺ រ៉ការី មេនារី ។ ខុឧ មញ្ជូកម្បីតិ ខុឧ ហុ អដ្ឋមាខត្តិត្តា ណេខ វា ខញ្ជាក់ត្តា ញា ណេខ វា មំឡាញ ណេខ វា តណ្ហាកាខ្លាំ វា ឧ៍ឌ្និកាខ្លាំ វា កាប្បេត ជានេត សញ្ជានេត ជិញត្តេត អភិជិញត្តេ-ត់តែ <u>ខេញ្ញាសាវ សោ ខ្ឧ ខេញ</u>កាខ្យឹ**។** (៣៤៤) មុន អញ់ សក្ក យថា វិជិញ្ជុំ ស က္ဆန် လက္က ។ မေးက လက္ခဏ္ဏလာ ဗက္ဓါ ေက-ត្ថ សក្តោ ។ អ_{ទុ}រ អុខ្សេ គល់ខំបេ ឧ**ខ**-វេត្ត សុ ភ្លាំ វា តុស្ស៊ីមាធិ ខុខាធិ សេយ្យ។ ដីនំ សន្ទាននំ សិលនធំ ហ៊ាំននំ ង្គ្គម្បូនធំ សុតជន ខាតជន បញ្ហាជន សតិប្បដ្ឋានជន អាញ្ញាញានានានំ ឥទ្ធិទាននានំ ឥន្ត្រិយនាន់ តាល-ဆားထိ ကောင္းရွန္သည့် မာက္သည္တိ ဆေတာ့အသည့္ အ

គោទេយ្យមាណវិកញ្ចញ្ញានិទ្ទេស

(១៩៤) ភាក្យ បុគ្គលនោះមានបញ្ហា ឬមានការកំណត់ ដឹងដោយបញ្ហា ត្រង់ភាក្យ បុគ្គលនោះមានបញ្ហា គឺបុគ្គលនោះ ជា បណ្ឌិត មានប្រាជា មានប្រាជាជាគ្រឿង តែសេដឹង មានញ្ជាណ មាន ប្រាជាភ្ជុំប្បាស់ មានប្រាជាជាគ្រឿង តំលាយកំលេស ។ ភាក្យថា ឬមាន ការការកំណត់ ដោយបញ្ហា គឺ កំណត់ បង្កើត បង្ការកំណត់ ដោយបញ្ហា បង្ការបង្កើត បង្កើត បង្កិត បង្កើត បង្កើត បង្កើត បង្កើត បង្កើត បង្កើត បង្កើត បង្កើត បង្កិត បង្កើត បង្កិត បង្កិត បង្កើត បង្កិត បងបង្កិត បង្កិត បងបង្កិត បង្កិត បងបង្កិត បង្កិត បង

(៣៥៥) ពាក្យថា បពិត្រព្រះសក្ក: ខ្ញុំព្រះអង្គ គហ្គូស្គាល់ខូវមុន ណា ត្រង់ពាក្យថា ព្រះសក្ក: បានដល់ព្រះមានព្រះភាគជាសក្ក: ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះនាមថា សក្ក: ព្រោះហេតុខ្រង់ចេញហកសាក្សត្រកូល មកប្អូស ក៏បាន ។ ឬថា ព្រះនាមថាសក្ក: ព្រោះខ្រង់ស្កុកស្ពុទ្ធ មាន ខ្ពាំព្រំខ្លីខ មានខ្ពាំព្រំ កំបាន ។ ខ្ពាំព្រំខ្លីខ មានខ្ពាំព្រះ មានខ្ពាំព្រះ មានខ្ពែំព្រំ ខ្ពាំព្រំខ្លីខ មានខ្ពែំព្រំ ខ្ពាំព្រំខ្លីខ មានខ្ពែំព្រំ ខ្ពាំព្រំសិស្ហា ខ្ពេំព្រំសិស្ហា ខ្ពែំព្រំខិត្តប្បៈ ខ្ពៃំព្រំសិស្តិ ខ្ពែំព្រំសិស្ហា ខ្ពែំព្រំសិស្ហា ខ្ពែំព្រំសិស្ហា ខ្ពែំព្រំសិស្ហា ខ្ពែំព្រំសិស្ហា ខ្ពែំព្រំសិស្ហា ខ្ពែំព្រំសិស្ហា ខ្ពែំព្រំសិស្ហា ខ្ពៃំព្រំសិស្ហា ខ្ពៃំព្រំសិស្ហាន ខ្ពៃំព្រំសិស្ហាន ខ្ពៃំព្រំសិស្ហាន ខ្ពៃំព្រំសិស្ហាន ខ្ពៃំព្រំសិស្ហាន ខ្ពៃំព្រំសិស្ហាន ខ្ពៃព្រំសិស្ហាន ខ្ពៃំព្រំសិស្ហាន ខ្ពាំព្រំសិស្ហាន ខ្ពស់ពីទីខ្ពំពុទ្ធ ខ្ពស់ពីទីស្ហាន ។ ខ្ពស់ពីទីស្ហាន ខ្ពស់ពីទីស្ហាន ខ្ពស់ពីទីស្ហាន ។ ខ្ពស់ពីទីស្ហាន ខ្ពស់ពីទីស្ហាន ខ្ពស់ពីទីស្ហាន ខ្ពស់ពីទីស្ហាន ខ្ពស់ពីទីស្ហាន ខ្ពស់ពីទីស្ហាន ខ្ពស់ពីទីស្ហាន ខ្ពស់ពីទីស្ហាន ខ្ពស់ពីស្ហាន ខ្ពស់ពីទីស្ហាន ខ្ពស់ពីទីស្ហាន ខ្ពស់ពីទីស្ហាន ខ្ពស់ពីទីស្ហាន ខ្ពស់ពីទីស្លាន ខ្ញស់ពីទីស្ហាន ខ្ញស់ពីស្ហាន ខ្ញស់ពីស្ហាន ខ្ញស់ពីស្លាំង ខ្ញស់ពីស្លាស់ស្លាំង ខ្ញស់ពីស្លាំង ខ្ញស់ពីស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្ញស់ស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្ញស់ស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្យស់សំពីស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្យស់សំពីស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្យស់សំពីស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្ញសំពីស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្ញសំពីស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្ញស់សំពីស្លាំង ខ្ញស់សំ

សុត្តតូចិងកេ ខុទ្ធកនិកាយត្បូ កូឡូនិទ្ធេសោ

តេហ៊ា អានក្សាដែហ៊ា ជនកោនេហ៊ា អន្យោ មហន្តលោ ម តោ សុរព វីរោ វិកា នោ អភិរុ អនុត្រាស់ អប្រាយ៍ ប្រាំឧកយក្រក្រ វិតត្រោមព័រសេតិចិ ស ក្តេ ។ មុន អហំ សក្ត យថា វិជិញ្ជំ យំ សត្ត ទុ ជំ ជា នេយ្យំ វិជា នេយ្យំ មឌិវិជា នេយ្យំ ចដាំ នៅ្ណារិទ្ធ ដន្ទ មស ទាម ៣ ៣ ១ (៣៥៦) នម្មេ ប្រែខេត្ត សងខិតនាំង សន្ត លា បុន្យាម យំ យាខាម យំ អណ្ដេសម យំ ខភា-បដ្ឋប្រហិ វិក្សា វិក្សា វុត្តានិក្សាហិ បកា-សេញ ។ សមន្តទត្ត្រិ សមន្តទត្ត វុទ្ធិ សព្វញ្ញ-ត្រាណ ។បេ ។ត្រាក់ត្រា នេះ សមន្ត្តិត តម្មេ វិយាខិត្ត សមន្ត្**ខ**ត្ត ។ គេនាមា សេ <u>ម្រា ស៊ី ហោ</u>

សុគ្គន្តប់ជិត ខុទ្ទកអិកាយ ធ្លូឡូសិទ្ធេស

ព្រះនាមថាសក្ត: ព្រោះហេតុទ្រន់ស្តុកស្តម្ភ មានខ្រព្យច្រើន មានខ្រព្យ ដោយតេន: ខ្រព្យទាំងនោះ មានប្រការជាអនេក ក៏បាន ។ ឬថា ព្រះ នាមថាសក្ត: ព្រោះហេតុមានព្យាយាមច្រើន មានចិត្តអង់អាច ក្វៀវភ្ជា ប្រកបដោយព្យាយាម មានព្យាយាមមោះមុត មិនទ្វាច មិនព្រីពេម មិន តក់ស្តុត មិនរត់ មានក័យគួរទ្វាច លះបង់ហើយ ប្រាសចាកការ ព្រីពេម ក៏បាន ។ ពាក្យថា បពិត្រព្រះអង្គជាសក្ត: ខ្ញុំព្រះអង្គ គប្បីជំងឺ ច្បាស់ គប្បីជំងឺចំពោះ គប្បីបាក់ធ្ងះខ្លុំមុនណា ហេតុនោះ (លោកសួរថា) បពិត្រព្រះសត្ត: ខ្ញុំព្រះអង្គ គប្បីស្គាល់ ខ្លូវមុនណា ។

(៣៩៦) ភាក្យថា បតិត្រព្រះអង្គដាសមន្តចក្តុ សូមព្រះអង្គ ត្រាស់ព្រប់ខ្យុវមុននោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ត្រង់តាក្យថា មុននោះ គឺខ្ញុំ សូរខ្លុវមុនិណា អង្គមុនិណា អាពធនាមុនិណា ដណ្ដឹងខ្លាំមុនិណា ។ ភាក្យថា សូមត្រាស់ព្រប់ គឺសូមព្រប់ សំដែង បញ្ជាត្ត តាំង់ទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យងាយ ប្រកាស ។ ភាក្យថា សមន្តចក្ខុ សេចក្ដីថា សព្ទភាតិត្យាណ លោកហៅថា សមន្តចក្ខុ ។ បេ ។ ព្រះតថាគត ទ្រង់ព្រះនាមសមន្តចក្ខុ ដោយហេតុនោះ ហេតុនោះ (លោកសួរថា) ប្រពិត្រព្រះអង្គីដាសមន្តចក្ខុ សូមព្រះអង្គគ្រាស់ព្រប់ខ្ញុវមុនិនោះ ដល់ខ្ញុំ ព្រះអង្គី ។ ហេតុនោះ ព្រាហ្មណ៍នោះ ទូលសួរថា តោទេយ្យមាណវិក<mark>ប្បញ្ញាន</mark>ិទ្ធេសោ

និកសសោ សោ ខ្ន អាសសារណ

មញ្ញា សាវ សោ ខ្ន មញ្ញា ទេឫី

មុខ អេហ សុគ្គ យ់ថា វិជ្ជា

តម្លេ ប្រភព្វ មាន នេះ ខ្លួន ។

[៣៥៧] និរាសសេ សោ ន ខ អាសសា នេា (🕬

ပြားကောက္၊ နေဂ ဒ င်း ($^{(a)}$) ပြားကြောင့္မွဳ

រាវេទ្ធ តោខេយ្យ ទុខិ វិជាន

មកាញ់ធំ ភាមកប អសត្តំ ។

(៣៩៤) និកសសោ សោ ន ខ អាសសា នេះតំ និត្ត ឈ្លោ សោ ន សត ឈ្លោ រូខំ នាស់សេត ស្រ្ត តន្តេ ។ បេ ។ និដ្ឋសុតមុតវិញាតត្វេ ជម្មេ នាស់ស. តំ ន ឥច្ចត់ ន សានិយត់ ន បត្តេត់ ន ចំហេត់ នាភិជប្បត់តំ និកសសោ សោ ន ខ អាសសា នោ។

១ ម. និរាសសោ ន សោ អាសសានោ ។ ៤ ម. សោ ។

តោទេយ្យមាណវិកប្បញ្ញានិទ្វេស

បុគ្គលនោះជាអ្នកមិនមានសេចក្ដីព្រះប្រ ឬនៅមានសេចក្ដ ព្រាញ់ បុគ្គលនោះ មានបញ្ជា បុមា**ខកា**រកំណត់ដោយ ញ មញា មតិត្រព្រះសក្: ១្ព័ព្រះអង្គ គប្បីស្គាល់ខ្លាំមុនិណា ញ បត់ត្រព្រះអង្គ ជាសមន្តចត្ សូមព្រះអង្គ ត្រាស់ប្រាប់ខ្លាំមុន នោះ ដល់ឲ្យព្រះអង្គ ។ (៣៩៧) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា) បុគ្គលនោះ ជាអ្នកមិនមាន សេចក្តីព្រុញ ទាំងមិនប្រកបដោយសេចក្តីព្រុញ បុគ្គល នោះ ជាអ្នកមានបញ្ហា ទាំងមិនមានការកំណត់ដោយបញ្ហា ខេ ម្នាល់ តោ ខេយ្យ អ្នក ប្រុស្គាល់ នូវបុគ្គល នោះ ថា ជាមុន ជាអ្នក មិនមានកង្វល់ មិនជាប់នៅក្នុងកាមនឹងភព យ៉ាងនេះចុះ ។ (៣៥៤) ភាក្យា បុគ្គល នោះ ជាអ្នកមខ្មាន សេចក្ដីព្រាញ់ ទាំងមិនប្រកបដោយសេចក្តីព្រាថា ទេ គឺ បុគ្គលនោះ ជាអ្តម**ខមា** 8 តណ្តា មិនប្រកបដោយតណ្តា គឺមិនប៉ង់ចំពោះនូវប្រ សន្ទ; គន្ធ: មិនប៉ុន្តិ៍ មិនបង្គីបាន មិនត្រេកអា មិនប្រាប់ មិន ស្រ្សាញ មិនជាប់ចិត្ត ខ្លាំងរម្មណ៍ដែល ឃើញ ឮ ប៉ះពាល់ ឬដឹង ច្បាស់ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គលនោះជាអ្នកមិនមានសេចក្ដ ជ្រាថ្នា ទាំងមិនប្រកបដោយសេចក្តីប្រាថ្នាទេ

សុត្តតូមិដីពេ ខុទ្ទពតិតាយស្ស បូឡូនិទ្ធេសោ

ឧញ្ជាណាក់ សោ ខ ខ ឧញ្ជាយន្តិ បានខ្លាំ ប

(៣៦០) ស្ដម្បី តោខេយ្យ មុខិ វិជាលាតិ មុខិខ្លិ មេខិ ។ ស្ដម្បី តោខេយ្យ មុខិ វិជាលាតិ តោខេយ្យ ស្ដី ។ ស្ដម្បី តោខេយ្យ មុខិ វិជាលាតិ តោខេយ្យ ស្ដី មុខិ ជាឧ វិជាឧ ៥ឌិវិជាលាតិ^(១) ស្ដម្បី តោខេស្ យ្យ មុខិ វិជាឧ ។

១ម. បដិដាន ។ បដិវិជាន បដិវិជ្ជាតិ ។

សុត្តតូមិដិក ខុទ្ធកម្មិកាយ កូឡូតិទ្ទេស

(៣៩៩) ៣ក្យថា បុគ្គល នេះ ជាអ្នកមានបញ្ញា ទំនឹមនៃ មានការកំណត់ ដោយបញ្ញា ត្រង់ពាក្យថា បុគ្គល នោះជាអ្នកអានបញ្ញា គឺជាបណ្ឌិត មានប្រាជា មានប្រាជាជាគ្រឿងត្រាស់ដឹង មានញាណ មានប្រាជាជាគ្រឿងខែកាស់ដឹង មានញាណ មានប្រាជាជាគ្រឿងខំហាយបង់ខ្លុំកំលេស ។ ពាក្យ ថា ទំនឹមនិមានការកំណត់ ដោយបញ្ញា គឺ មិនកំណត់ មិនបង្កើត មិនបង្កើត មិនបង្កើត មិនបង្កើតបំពោះ នូវតណ្ហាកប្បៈ ឬខិជ្ជិកប្បៈ ដោយញាណប្រកបដោយសមាបត្តិ ៩ ក្តី ដោយញាណគឺអភិញ្ញា៩ ក្តី ដោយច្បាញាណក្តី ហេតុនោះ (ខ្នែតែស់ថា) បុគ្គលនោះ ជាអ្នក មានបញ្ញា ទំនឹមនៃមានការកំណត់ដោយបញ្ហា ។

(៣៦០) ពាក្យថា មុនិ របស់បទថា ម្នាលគោខេយ្យ អ្នកចូរ ស្គាល់ខូវបុគ្គលនោះថាជាមុនិ យ៉ាងនេះចុះ គ្រង់ពាក្យថា មុនិ សេចក្តីថា ញាណ លោកហៅថា មោន: ។ បេ ។ មុនិនោះ កន្ទង់ហើយខូវ បណ្តាញ គឺកំលេសជាគ្រឿងជាប់ចំពាក់ ។ ពាក្យថា ម្នាល់តោខេយ្យ អ្នកចូរស្គាល់ខូវបុគ្គលនោះថាជាមុនិ យ៉ាងនេះចុះ បានសេចក្តីថា ម្នាល់ នោខេយ្យ អ្នកចូរដឹងី ចូរដឹងច្បាស់ ចូរដឹងចំពោះ ខូវបុគ្គលនោះថា ជាមុនិ យ៉ាងនេះចុះ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ម្នាល់តោខេយ្យអ្នក ចូរស្គាល់ខ្ញុំបុគ្គលនោះថាជាមុនិ យ៉ាងនេះចុះ ។

ពោទេយ្យមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ទេតែក

(៣៦១) អភិញ្ជុំ ភាមកប អសន្តិ អភិញ្ជុំ រាត់តាំញានំ នោសគាំញាន់ មេសគាំញាន់ មានគាំញូនំ ឧដ្ឋភាញ្ជំ ភាលេសភាព្ជខ្មុក្ខាភាកាព្រំ យស្បោត គេញជោបញ្ជាសមុខ្លួញ វូបសន្តា ជជួជាក្រាំ ងង។ ត់តាំន្មីមួយ ណិហម្ភ័យ ខង្ខា មេ ជុំជំនួងមួយ ។ តាមកម្មេច សាមាន ជុខ្លាន តោ ខ្លេកាមា ខេ គាលែសភាមា ខ ។ ខេ។ ៩ ខេ វុទ្ធ វត្តាមា ។បេ។ ៩មេ វុច្ច គេលេសភាមា ។ ក្រត់ ខ្វេ ភហ ភេឌ្ឌហេ ខ ជន្មសន្ធិ ភោ ខ បុន្តហេ ។ មេ ។ អយ ខដឹសធ្វិ កោ ខុធត្តហេ ។ អក់ិញ្ចុំ កាមអវេ អសត្តិ អក់ិញ្ជុំ ⁽⁰⁾ កាមេ ខ ភ៤ ខ អសត្ត អលក្ត អលក្តន អចហតុផ្ទុំ ចិត្តាន និស្សដ្ឋ វិច្បាមនា វិស័យុត្ត វិមាំឃានិកានេន ខេត្តសា វិមាវន្តន្តិ អភិញ្ជុន កោមកមេ អស់ ។ គេលយ កក់វ

ទ ម. ឯត្តស្លា បុគ្គលគ្នំ ទិស្សតិ ។

តេខេយ្យមាណរ៉ាញញ្ញាតិខ្ទេស

(១៦១) អធិប្បាយតាក្យថា - ជាអ្នកមិនមានកង្វីល់ មិនជាប់ នៅ ក្នុងកាមទឹងភព ត្រង់ពាក្យា ជាអ្នកមិនមានកង្គល់ សេចក្ដីថា កង្វីល់គិវាគ: កង្វីល់គឺទោស: កង្វីល់គឺមោហ: កង្វីល់ គឺមាន: កង្លាល់គឺ ខុធ្លាល់គឺ កំលេស កង្លាល់គឺ ខុប្លាំគឺ កង្លាល់ទាំងីទុះ បុគ្គលណា ជានលះបង់ ផ្តាច់បង់ រម្វាប់ ឲ្យរម្វាប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតឡើងបាន ដុតដោយក្ខេងគឺញាណហើយ បុគ្គលនោះ លោកហៅថា អ្នកមិនមាន កង្វីល ។ ពាក្យថា កាមទាំងឡាយ របស់បទថា ក្នុងកាមទឹងកព ភាម_{្ ាន} កាមមាន៤ គឺ វត្តាម១ក លេសតាម១ ។ បេ។ ទាំង នេះ លោកហៅថា វត្តមាម។ បេ។ គំង៍នេះ លោកហៅថា កំលេស-តាម ។ ភាក្យា ភព បានដល់ភព ៤ គឺ កម្មភព ១ បុខពុក គឺបដិសន្និ ១ ។ បេ ។ នេះ បុនពុព គិបដិសុន្ធិ ។ ពាក្យថា ជាអ្នកមិនមានកង្វិល មិនជាប់នៅ ក្នុងតាមនឹងកព បានសេចក្ដីហ៍មិនមានកង្គល់ មិនជាប់ មិន ចំពាក់ មិនជាបច្ចាក់ មិនខ្វល់នៅ គឺជាអ្នកចេញ ទៅ រលាស់ចោល រួចស្រឡ: មិនប្រកប ក្នុងតាមផង ក្នុងកព្ធង៍ នៅដោយចិត្តដែលប្រុស ញកដែនគឺកំលេស ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) មិនមា**ន**កង្វីល់ មិន ជាប់នៅ ក្នុងកាមទំង័កត ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា

សុត្តស្ថិត ខុត្តភាពបញ្ជា បូឡត់ ខ្មេស និកសសា សោ ន ខ អាសសា នោ ឧញ្ញាណវា សោ ន ខ ឧញ្ញាគខ្បី សិម្បី តោ ឧយៀ មុខី វិជាន អភាញនំ ភាមក អេសត្តិ ។ សហ តាថា បរិយោសាលា ។ ខេ។ សត្តា មេ កាត្តេ កកវា សាវភោហមស្មីទំ ។

តោទេយ្យមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ធែសោ នវិមោ ។

សុគ្គត្តប៉ឺងក ខុទ្ធកគិកាយ ក្ខុឡូតិខ្ទេស

បុគ្គល នោះ ជាអ្នកមិនមាន សេចក្តីប្រាថ្នា ទាំងមិនប្រកប

ដោយសេចក្ដីព្រហ្លាខ បុគលនោះ ជាអ្នកមានបញ្ហា ទាំង

មិនមានការកំណត់ដោយបញាទេ ម្នាល់គោទេយ្យ អ្នកចូរ ញ

ស្គាល់ខ្លាប់ ខាះថាជាមុខ ជាអ្នកមិនមានកង្វីល់ មិន

ជាប់ នៅ ក្នុងតាមនឹងកព យាងខេះចុះ ។

លុះចេចតាថា ហើយ ។ ថេ ។ ចក់ត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រះមានព្រះភាគ

ជាសាស្តា របស់ខ្ញុំព្រះអង្គ ខ្ញុំព្រះអង្គជាសាវ័ក ។

ចច់ តោទេយ្យមាណវិកច្បញ្ញាតិទ្វេស ទី ៩ ។

កប្បមាណវិកប្បញ្ញាត់ទ្វេសោ

(៣៦៤) មជ្ឈេករក្ស៊ំ^(១) តិដ្ឋតំ (៩ទ្វាយស្ថា ភេះព្យោ)

និយេ ជាតេ មហត្ថយេ

ជិប បញ្ច្រាំ មាក់ស

ភូញ្ហា មេ ជ័បមក្សាហំ

យុមាយ៍ជំ ជាមាំ សំយា ។

(៣៦៣) មដ្ឋេ សរស្មឺ និដ្ឋនន្តិ សរ វុច្ឆិ សំ.
សារា អាតមន៍ គមន៍ គមនាគមន៍ គាល់ គន់ គវៈ
ការា ខុនិ ខ ខុមខត្តិ ខ និត្តិ ខ គេនោ ខ ជានិ ខ
ជា ខ មណេញ ។ សំសារស្ប បុរិមាខិ កោដិ ឧ
បញ្ញាយនិ បច្ចិមាខិ កោដិ ឧ បញ្ញាយនិ ។ មដ្ឋេ ខ
ឃុំសារសន្តា មិនា បនិដ្ឋិនា អស្វីនា ខុមគនា អដ្ហោសិនា អនិត្តា គេខំ សំសារស្ប បុរិមា កោដិ ឧ បញ្ញា សំនា អនិមុត្តា គេខំ សំសារស្ប បុរិមា កោដិ ឧ បញ្ញា យនិ ។ អត្តកា ជានិយោ វដ្ដាំខ្ពុំ នា នោ មាំ ឧ វត្តនិ (៤)
ហៅ ឧត្តិ អាម្បី សំសារស្ប បុរិមា កោដិ ឧ បញ្ញាយៈ ទំ ។ អត្តកា ជានិសនាធិវដ្ដាំ នា នោ មាំ ឧ វត្តនិ (២)

១ ម. បរស្មឹ ។ ៤ ម. នវត្តតិ ។

កិប្បមាណវិកិប្បញ្ញាតិទ្វេស

(៣៦៤) (កហ្វមាណតមានអាយុ ខូលសូរដូច្នេះថា) បតិត្រត្រះ អង្គទិវតុក្ខ សូមត្រះអង្គគ្រាស់ប្រាប់ នូវទីពឹង បេសពួកសត្ អ្នកបិតនៅក្នុងកណ្តាលនៃស្រះ ដែលត្រូវជានឹងមច្ចគ្រប (ក្នុងស្រះ) នេះ មិនគប្បីមានតទៅទៀត ដោយប្រការណា សូមព្រះអង្គ (ជាប់ខ្លូវទីពឹងដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ដោយប្រការនោះ។ (៣៦៣) ពាក្យថា អ្នកឋិតនៅក្នុងកណ្ដាល នៃស្រះ អធិប្បាយថា សន្យារ លោក ហៅថា ស្រះ បានដល់ដំណើរមក ដំណើរទៅ ដំណើរទៅនឹងមក កាល: គត់ កពតូចធំ ការចុត់ផង **ការ**ចាប កំណើតផង៍ ការកេតផង៍ ការបែកធ្លាយផង៍ ជាតផង៍ ជាជង មរណៈផង៍ ។ ទីបំផុតខាងដើមនៃសង្ឃា មិនប្រាកដ ទាំងទីបំផុត វាងីចុង ក៏មិន្យុភាគដ ។ *ពួកសត្វដែលបិតនៅ តាំង៍នៅ ជាបស្អិ*ត នៅកុះកា ជ្រល់ជ្រប់ ចុះស៊ីបក្ខុងសង្សារ តែត្រងឹកណ្ដោល ។ ទីបំផុត ទាងដើមនៃសង្សារ មិនប្រាកដ តើដូចម្ដេច ។ វដ្ដៈវិលទៅហើយ អស់ជាត់ទាំងឲ្យយប៉ុណ្ណេះ ទំនឹមទៃវិលហួសអំពីនោះ ការជឹងិយា**ងខេះ** មិនមាន េ ទីបំផុតខាងដើមនៃសង្សារ មិនប្រាកដ យាងនេះខ្វះ ។

សុត្តតូចិដិពេ ខុទ្ទកនិកាយស្បា ចូឡនិទ្ទេសោ

រាឌ្ធភាធិជាតិសហសព្ធិវឌ្គី ស្គា ពេល បរិធ្យា មេហំ ឧត្ត រាម្សី សំសារស្ស ពុរិមា កោជិ ឧ ពញ្ញាយតិ ។ សត្តភានិ ជាតិសតសហសុក្ខ វឌ្គំ វត្ថិ ត តោ មរំ ខ វត្តិ ហៅ ខត្តិ ៧វម្យិ សំសាស្សេ ប៉ុមែរ គោជ ខ ពិសាធាន ។ វានិសាធ ជានយោ រុន្តី វន្តិ ត តោ ខាំ ជ វត្តិ ហៅ ជគ្គិ ឃុំវម្យុំ សំសារស្សុ បុ. រិស កោះដី ឧ បញ្ឈប់និ ។ ឯត្តភានិ ជាន់កោ. ដែសតាធិ រដ្ឋត្តិ តាគោ មាំ ធ វត្តិ មៅ ធិត្ រត្តភានិ ជាតិកោជិសហស្បាន វដ្ត វត្តិ តទោ មរំ a ကျွန် (တုိ aန္နဲ့ သို့ မျို့ ညီ ညာ ကျွန် ရုံမှာ ကြောင် ច ចេញយត់ ។ ឯគ្គាធំ ជាត់ គោឌិសតសហសុរា-ច វឌ្ឌ័ វត្ថិ សខោ ចាំ ច វត្ថិត ហេរុំ ចង្ខំ វាវត្វិ សុ-សារស្ស បុរិមា តោឌិ ឧ មញ្ញាយតិ ។ ឯត្តកាធិ វស្សន៍ វឌ្គី វគ្គី តតោ បរិន វគ្គតិ ហេវិនត្ត មិវម្បី សំសារស្ប ឬ ទៃ កោជ ៤ មញ្ញាយន៍ ។ ងន្គកា. ធំ វស្សសគាធ៌ វដ្ឋ វគ្គិ តាគោ ១វ ធ វគ្គិ ហេវ နော် ရှနော် မှ မေးက ရေး ရေး ရေး မေးက မေး နေး ရေး မေးက မေး နေး နေး မေးက မေး နေး မေးက မေး နေး နေး မေးက မေး နေး န

សុគ្គន្តបំអាក ខុទ្ធកនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

វដ្តៈវិល ទៅ ហើយ អស់រយនៃជាតិប៉ុណ្ណេះ ខឹងមិនវិលហ្វួសអំពីនោះ ការជំងឺយា**ង៍នេះ មិនមាន េ «**បំផុតខាង៍ ដើមនៃសង៌ស្រ មិនប្រាកដ យ៉ាងនេះ 🤋 ។ វដ្ត:វិល ទៅ ហើយ អស់ពាន់នៃជាតិប៉ុណ្ណេះ នឹងមិន វិលហ្គួសអំពីនោះ ការដឹងយាងនេះ មិនមាន េ ទីបំផុតវាងដើមនៃ សង្សារ មិន្យុជាកដ យ៉ាងនេះខ្លះ ។ វដ្ដៈវិល ៧០០២ មស់សែនកោដ់នៃ ជាត់ប៉ុណេះ នឹងមិនវិលហ្វួសអំពីនោះ ការដឹងយ៉ាងនេះ មិនមានទេ ទីបំផុត ខាងជើមនៃសង្យារ មិនប្រាកដ យ៉ាងនេះ 🤊 ។ វដ្ដ:វិលទៅ ហើយ អស់រយៈកោជនៃជាតិប៉ុណ្ណេះ នឹងមិនវិលហ្វូសអំពីនោះ ការ ជំង័យ គ្រះ មិនមាន េ ទីបំផុតខាងដើម នៃសង្យារ មិនប្រាកដ យ៉ាង នេះ 🤋 ។ វដ្ត:វិល ទៅ ហើយ អស់រយៈ កេដនៃជាតិចុំ ណ្ណេះ នឹងមិនវិល ហ្លួសអពនោះ ការជំងឺយាងីនេះ មិនមានទេ ទីបំផុតខាងដើមនៃសង្ខារ មិន្យ្រាកដ យាងនេះ រះ វដ្តៈវិលទៅហើយ អស់សែនកោដនៃជាតិ ប៉ុណ្ណេះ និងមន្ទិលហ្វួសអំពីនោះ កាដេងយ៉ាងនេះ មិនមានទេ ទីបំផុត រាងដើមខែសង់ព្រ មិនប្រាកដ យ៉ាងនេះ » ។ វដ្ត:វិលទៅហើយ អស់ នាបុ ណេះ នឹងមិន ហៃហ្វូសអំពី នោះ ការដឹងយ៉ាង៍នេះ មិនមាន ខេ ទីបំផុតខាងដើមនៃសង្សារ មិនប្រាកដ យាងនេះខ្វះ ។ វដ្ដៈវិលទៅ ោយ អស់រយ់នៃឆ្នាំប៉ុណ្ណេះ នឹងមិនវិលហ្វួសអំពីនោះ ការដឹងយាំង នេះ មិនមាន េ ទីបំផុតខាងដើមនៃសនិក្ខា មិនប្រាក់ដ យ៉ាងនេះខ្វះ ។

កញ្ញមាណរិកច្បញ្ញានិទ្វេកេរា

រាឌ្យាធ្នូវមាសាសាធ្នូវ គ្នា នយោ ត្រូវ គ្នា ត់ ហៅ ឧត្ត មិវម្សិ សំសារស្ស ពុរិមា គោឌិ ឧ បញ្ហាយតិ ។ ឯគ្គសន៍ ស្បាសសសសសស្ន្រ ដែ្ត្រី កោឌ ខ ខញ្ញាយតំ ។ រៀតគា ស្បែកោឌិយោ ដំ វត្ថិតតោ ចរិជវត្ថិត ហេវិជត្ថិ ឃុំមៀសំសារស្បូ ប៉ុមា កោជន បញ្ហាយតិ ។ ឯត្តកាន់ វស្សកាជិសតាធិ វដ្ឋ វត្ថា តាគោ ចរំ ជ វត្ថាតិ ហេវំ ឧត្តិ ឯវម្យិ សំសា. រស្ស បុរិមា កោដិ ន បញ្ហាយត៌ ។ ឯគ្គកានិ ស្បែ្ តោឌិសហសុក្ខិ វឌ្គី ត តេ ប ំ ធ វត្តិ ហៅ នត្ត រាវព្យុំ សំសារស្ស ឬម៉ែ កោជ ៤ បញ្ហា. យត់ ។ ឯត្តាធិ សេស្ត្រាជិសតសហសព្ធ វេជ្ជ វត្ថិ តតោ បរំ ជ វត្ថិត ហេរំ ជត្ថិ ដាំម្យី សំសា-ស្ស ស៊ុម សោឌ ខ សញ្ញាយតិ ។ រៀងក្តាធិ តាប្រជុំ វត្តិ គតោ មាំ ១ វត្តតិ ហៅ ជន្តិ

កឲ្យមាណរិកឲ្យញ្ញាត់ទ្ទេស

វដ្ដៈវិល ទៅ ហើយ អស់ពាន់នៃឆ្នាំប៉ុណ្ណេះ នឹងមិនវិលហ្លួសអំពី នោះ ការដ៏ង៍យ៉ាង៍នេះ មិនមានទេ ទីបំផុតខាង៍ដើម នៃសង្សារ មិនប្រាកដ យាងនេះ 🤊 ។ ដ្រះវិល ៧ ហើយ អស់សែន នៃឆ្នាំប៉ុណ្ណេះ នឹង មិនវិលហ្វុស អំពីនោះ កាដើងយ៉ាងខេះ មិខមានទេ ទីបំផុត ទាងដើមនៃសង៍ព្រ មិនប្រាកដ យ៉ា**ងនេះ**ទុះ ។ វដ្ដៈវិលទៅហើយ អស់កោដនៃឆ្នាំប៉ុណ្ណេះ នឹងមិនវិលហ្លួសអំពីនោះ ការដឹងយាងនេះ មិនមាន ទេ ទីបំផុតខាង ដើម នៃសឥក្គរ មិនប្រាកដ យ៉ាងនេះ 🤊 🖰 វដ្ត:វិល ទៅ ហើយ អស់យេកោជនៃ នាំចុំណ្ហេះ នឹងមិនវិលហួសអំពីនោះ ការដឹងយាងនេះ មិនមាន េ ទីបំផុតវាងដើម នៃសង្សារ មិនប្រាកដ យាងនេះ \mathfrak{z} វដ្ត:វិលទៅហើយ អស់ពាន់កោដទៃ ឆ្នាំប៉ុណ្ណេះ នឹង ษิยริง บาง หลักเอา: การนี้ ฉีเกา เลื่อยายเจ จึง ผุล ชานีเฉีย โย សន៍ក្រ មិនប្រាកដយាដ៏នេះ 🤋 ។ វដ្តៈវិលទៅ ហើយ អស់សែនកោដ នៃគ្នាប៉ុណ្ណេះ ខ្ទឹងមន្ទវិលហ្វស់អំពីនោះ ការជំងឺយាង៍នេះ មិនមានទេ ទីបំផុតខាងដើម នៃសង្សារ មិនប្រាកដ យ៉ាងនេះខ្វះ ។ វដ្តៈវិលទៅ ហើយ អស់កហ្ស៊ីប៉ុណ្ណេះ នឹងមិនវិលហ្វួសអំពីនោះ ការជំង៏យ៉ាងីនេះ មិនមាន ខេ ខិប់ផុតខាងដើម នៃសង្យា មិនប្រាកដ យ៉ាងនេះៗ៖ ។

សុត្តនូមិដីពេ ខុទ្ធពនិកាយសុទ្រ ច្ចុខ្បនិទ្ធេសា

ស្ត្រាច កាប្រសេសចំ វេឌ្គី វត្ត ត តោ ម ំ ១ វត្ត ເည_{ို} င်းနှာ ျေးချို့ မွှေမေးကြေး ရုံမေး မောင် နေ မောက္ကား យត់ ។ ឯត្តកាន់ គេប្បសហសុក្ខ រដ្ឋ វត្ត តតោ ប់ ខ វត្តត ហៅ ឧត្ត មវម្បី សំសារស្បី ជា្មា យេក្ ខ ឧឃ្ឈាល់ខ្លួន ស្ត្រីខ្លួន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត វត្ថិ តតោ មរិ ជ វត្ថិត ពេវិ ជគ្គិ ឃុំវង្សាស្សា ប៉ុមា កោជ ន បញ្ហាយត់ ។ រៀត្តភា គប្បកោះ ជ ហេ វឌ្គំ វគ្គិ នាគោ ខាំ ១ វគ្គគិ ហេវំ ១គ្គិ រាម្សាំ សុំសាស្សា សុំមា កោជ ន បញ្ហាយៈ ។ **ងត្តកា**ខិ កាហ្យុ កោដិសតាខិ វឌ្គុំ វត្តិ តតោ ខាំ ១ វន្តន លោំ ៤ឆ្កី រាគ្រៀ សុសារសៅ ជំរួស យោឌ ៤ បញ្ហាយតិ ។ ឯត្តការិ កាច្បុកោឌិសហស្បារិ វឌ្គុំ វត្តិ តតោ បរិ ជ វត្តទិ ហេវិ ជត្តិ រៀវប្បិ សំសាស្ប្រ បុរិមា កោះជំ ឧ ខញ្ជាយនិ ។ ឯត្តកានិ កាឡាកា. ជំសតសហសុក្ធ វឌ្គ នៃ នេះ ១ ខំ ១ វឌ្គន៍ ហៅ ឧត្ត ឃុំម្សិ សំសារស្ស ពុរិមា កោជ ន មញ្ញា **យត៌** ។

សុត្តតូមិដិក ខុទ្ធកគិកាយ ចូឡូតិទ្ទេស

វដ្ដៈវិល ទៅ ហើយ អស់យេ នៃកហ្វប៉ុណ្ណេះ នឹងមិនវិលហ្វស់អំពីនោះ ការ ជំង៏យាំង៍នេះ មិនមានទេ ទីបំផុតវាង៍ដើមនៃសង្សារ មិន្យ្រាកដយាំង នេះ 🤋 ។ វដ្ដៈវិលទៅ ហើយ អស់ពាន់ នៃកប្បប៉ុណ្ណេះ នឹងមិនវិលហ្វូសអំពី នោះ ការដឹងយ៉ាងនេះ មិនមានទេ ទីបំផុតខាងដើមនៃសង្សារ មិន្យុបាកដ យាងនេះ 🤋 ។ វដ្ត:វិល ទៅ ហើយ អស់សែននៃកប្បចុំ ណេះ នឹងមិនវិល ហ្លួសអំពីនោះ ការជំងឺយ៉ាង៍នេះ មិនមានទេ ទីបំផុតវាងីដើម នៃសង្ឃារ មិន្យុជាកដ យាធ៍នេះទុះ ។ វដ្តៈវិល្សៅហើយ អស់កោដ នៃកប្បីប៉ុណ្ណេះ នៃសង្សារ មិនប្រាកដ យ៉ាងនេះខ្លះ ។ វដ្ដៈវិល ៧ ហើយអស់រយៈកោដិ នៃកហ្សហ្ហ៍ណេះ នឹងមិនវិលហ្វសអំពីនោះ ការដឹងយាង**នេះ** មិនមាន**េ** ទីបំផុតខាងដើម នៃរបង្សារ មិនប្រាកដយាងនេះខ្វះ ។ វដ្តៈវិល ៧ ហើយ អស់ពាន់កោដ់នៃកហ្សូប៉ុណ្ណេះ នឹងមិនវិលហ្វួសអំពីនោះ ការដឹងយ៉ាងនេះ មិនមាន៖ ៖ ទីបំផុតទាងដើមនៃសង្សារ មិនប្រាកដយាងនេះខ្វះ ។ វដ្ដៈវិល ទៅហើយអស់សែនកោជនៃតប្បបុណ្ណេះ នឹងមិនវិលហ្លួសមំពីនោះ ការដឹង យាង៍នេះ មិនមាន េ ទីបីផុត ខាង៍ដើមនៃសង្សារ មិន្យ្រុកដយ៉ាង៍នេះ ខ្វះ ។

កប្បមាណរិកប្បញ្ញាគិទ្ទេសោ

វុត្ត ហេតុ កក់តោ អនមសុគ្គាល់ ភិក្ខាវ សំ-សារស្បី ឧഖ ខេណ្ឌ ខេត្ត ខ្លាំ ខេត្ត ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ ំ សេតាធំ **ត**ណាសព្រោជខាធំ សព្វាត់ ស់សុវត់ រាំ ឧ៍ឃរត្ត ទោ កិត្តាវេ ឧុគ្គិ បច្ចុះក្ទុន និព្វំ ត្យូសនំ តេដ្ឋាយន្ត្រំ $(^{f k)}$ យាវញ្ចំ ភិក្ខាវ អលមេវ សគ្ន. សଞ្ଚាបសុ ធិត្តិឆ្និន អល់ វិវជ្ជិនុំ អល់ មុច្ឆិនុឝ្ទិ (ຓ) ។ រៅទៀ សំសាស្ប ពុរិមា កោនិ ឧ ឧញ្ញាយតិ ។ តេជ្ជ សំសារស្បា ជជ្ជិត គេឃុំ ៤ ជុញ្ញាយ-ត់ ។ រៀត្តកា ជាតិយោ វដ្ឋ វត្តស្បត់ តាតា បរំ ច រង្គីស្បីង លេដូ ខង្គី គុំងារស្សី ឧទ្ធិស តោជិ ជ បញ្ហាយស៊ី ។ ឯភ្ភាធិ ជាតិសតាធិ រត្តកាន់ សត់សហសព្វន៍ រវត្តកាន់ សត់សត់ស-សស្ថាធ៌ ។ ខេ។ ឯត្តភា ជាត់កោធិយោ ឯត្ត. តាខំ ជាតិកោឌិសតាខំ រៀត្តកាខំ ជាតិកោឌិសៈ ហេសុក្រន់ ឯគ្គកាន់ ជាគំគោឌិសតសហសុក្ស

១ អនមតធ្លាយ៍ ភិក្ខុវេ សំសារោ បុត្វា កោធិ ។ ៤ ម. បក្ខុខុភ្លូតំ តិភ្នំ បច្ចុខុភ្លូតំ ព្យស់នំ បក្ខុខុភ្លូតំ កដស់រវឌ្ឍិតាន៍ ។ ៣ ម. វិមុក្ខិតុទ្ធិ ។

កញ្ចមាណរិកៗញ្ញាន់ទ្វេស

សមដុចពាក្យនេះ ដែលព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា ម្នាល់កិត្ត្ ទាំន ទ្បាយ សន្យារនេះ មានទីបំផុតជំនិមិនបាន ទីបំផុតខាងដើមនៃសន្យារ មិនប្រាកដទេ ម្នាល់កិត្ត្តទាំងឡាយ ពួកសត្វដែលត្រូវអវិជ្ជាជាគ្រឿងរារាំង មានតណ្ហា ជាគ្រឿងប្រកបទុក រង្គាត់ទៅ អន្ទោលទៅ ទទួលទុក្ខ យ៉ាងខ្លាំងជាគ្រឿងវិនាស ញ៉ាំងព្រៃស្មសានឲ្យចំរើន អស់កាលយូរយារ យ៉ាងនេះឯង ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកទាំងឡាយ គួរ តែនឿយណាយ គួរតែប្រាស់ គួរតែគេបចេញ បាកសង្ខារទាំងពួង ។ ទីបំផុតខាងដើម នៃសង្យារ មិនប្រាកដ យ៉ាងនេះខ្លះ ។

ទីបំផុតខាងចុងនៃសង្សារ មិនប្រាក់ដ តើដូចម្ដេច ។ វដ្ដៈនឹង វិលទៅអស់ជាតិចុំណ្ណេះ នឹងមិនវិល ហួសអំពីនោះ ការដឹងយ៉ាងនេះ មិនមានទេ ទីបំផុតខាងចុងនៃសង្សារ មិនប្រាក់ដ យ៉ាងនេះខ្វះ ។ វដ្ដៈនឹង វិលទៅ អស់យេ នៃជាតិចុំណ្ណេះ អស់ពាន់នៃជាតិចុំណ្ណេះ អស់សែន នៃជាតិចុំណ្ណេះ ។ បេ ។ អស់គោដ់នៃជាតិចុំណ្ណេះ អស់រយៈគោដ់នៃជាតិ ចុំណ្ណេះ អស់ពាន់គោដ់នៃជាតិចុំណ្ណេះ អស់សេនគោដ់នៃជាតិចុំណ្ណេះ សុត្តតួជិជិត ខុទ្ធកតិកាយស្បូ កូឡូតិខ្ទេសោ

បត្តកាន់ សក្សន៍ បត្តកាន់ សក្សសភានិ បត្តកា. ធំ សេរុសហសុក្ធ ឯគ្គកាធ់ សេរុសតសហសុក្-ចំ រៀត្តកា ស្បែក្រោជយោ រៀត្តកាច់ ស្បែក្រោជិស-តាន ឯត្តកាន់ វេស្សកាន់សហសុក្ខ ឯត្តកាន់ វស្សគោជិសតសហស្បាធិ ឯត្តកាធិ កាច្បាធិ ឯត្ត. តាច់ គម្បសតសហសុក្ខ ឯត្តភា គម្បកោជ-យោ រត្តភាធិ កញ្ជាភាឌិសតាធិ រត្តភាធិ កញ្ច-កោឌិសហសុក្ខិ ឃុំត្តាធិ គេហ្គាកាជិសតសហ-ស្បាន តាយ្យសតសហសព្វន ឯត្តភា តាយ្យភោជិស. បាស្បាន វឌ្គី វគ្គស្បត្ត តតោ បាំ ធ វគ្គស្បត្ត ហេវ នេះ ស្រុន្យី សូសារសា ឧជីស យោធន ។ រាំ សំសារស្ប ពុរិមាទិ កោជិ ឧ ខញ្ញាយតិ ខច្ចុំ-មាច កោដ ឧ បញ្ឈង់ ។ មដ្ឋៅ សំសារ សត្ថា ឋិតា បត់ជួតា អហ្វ័ពា ឧបកតា អ ជៀ សំតា អជម្មតាត់ ម នៅ ស ស្នើ ន និង ។ ឥទ្ធាយសា គ មេរ៉ាន្ទ មុខាន មឧសន្ធិ ។ បេ ។ មភានុដុព្ទាសមេតំ ឥទ្ធាតិ ។

សុត្តនូចិដិក ខុទ្ទកតិកាយ កូឡូតិទ្ទេស

អស់គ្នាប៉ុណ្ណេះ អស់យៅនគ្នាប៉ុណ្ណេះ អស់កាន់នៃគ្នាប៉ុណ្ណេះ អស់សែន នៃទាំប៉ុណ្ណេះ អស់គោដនៃទាំប៉ុណ្ណេះ អស់យេគោដនៃទាំប៉ុណ្ណេះ អស់ ពាន់កោដនៃនាំចំណេះ អស់សែនកោដនៃនាំប៉ុណេះ អស់កិច្ចប៉ុណេះ អស់យេ នៃកហ្វប៉ុណ្ណេះ អស់ពាន់នៃកហ្វប៉ុណ្ណេះ អស់សែននៃកហ្វ ขุเณา: หมาะหนึ่งรชบุบุเณา: หมาเพาะหนึ่งรชบุบุเณา: หม ตารเกานีโรกชาง เกาะ ห**งโง**รเกานีโรกชาง เกาะ รั้นษรโง ហុសអព្ទនោះ ការដង្ហែរង៍នេះ មិនមាន េ ទីបំផុតវាងីចុងនៃសង្កា មិនប្រាកដ យ៉ាងនេះខ្វះ ។ ទីបំផុតខាងដើមនៃសង្សារ ក៏មិនប្រាកដ ទាំងទីបំផុតខាងចុងនៃសង្យា ក៏មិនប្រាក់ដយាងនេះឯង ។ ពួកសត្វអ្នក ឋិតនៅ តាំងនៅ ជាប់ស្អិត ចូលទៅ នៅ កុះករ ដ្រល់ដ្រប់ ចុះស៊ប ហេយ ក្នុងសង្សាវតែត្រន់កណ្ដាល ហេតុនោះ (លេកសួរថា) អ្នកនៅក្នុង កណ្ដាលនៃស្រះ ។ ពាក្យថា ដូច្នេះ របស់បទថា កប្បមាណពមានអយុ ខ្លស់ប្តីដូច្នេះ ជាពាក្យតប ។ ២ ។ ភាក្យថា ដូច្នេះ នុះ ជាលំដាប់ប ។

កញ្ចមាណវិកញ្ញញ្ញានិទ្ធសោ

មាលក្សាតិ ខិយាខេត្ត ការខេត្ត សការសេខ្យត់ស្បា។ នៃខេតខេត្ត មាលការិត្ត ។ កាខ្សោត កស្ប ប្រាញ្ញ-សាស្ប នាទំ ។ ខេ ។ អភិហាទោតិ ឥទ្ធាយស្មា កាស្ប ។

(៣៦៤) និយេ ជាតេ មហត្ថយេតិ តាមេយេ កក់យេ ជំដ្ឋោយ អាំដ្លោយ ជាតេ សញ្ហាតេ ជំពូត្តេ អភិជិព្យុត្ត ខាតុក្ខុតេ មហត្ថយេតិ ជាតិក-យេ ជាកយេ ព្យុជិកយេ មរណកយេតិ និយេ ជាមេ មហត្ថយេ ។

(៣៦៤) ជកមច្ចបត្តេច ត្តិ ជកយ ដុដ្ឋានិ ស្រ.
តានំ សម្រេហិតានិ សមញ្ជាក់តានំ មក្កា ដុដ្ឋានំ
ប្រភានិ សម្រេហិតានិ សមញ្ជាក់តានំ ជាតិយា
អនុតតានំ ជកយ អនុសដានិ ព្យាធិធា អភិក្ខានំ ម លោន អញ្ហាតានំ អត្តាណានំ អ លេឈានំ
អស្សាលានំ អស្សាលាន់ ជកមច្ចប្រាន់ ។

កញ្ចមាណវិកញ្ចញ្ញានិទ្ទេស

ភាក្សថា មានអាយុ គឺភាក្សជាទីស្រឡាញ់ ជាភាក្សា គារព ភាក្សថា មានអាយុ ៖ ជាភាក្សាភាលដោយគោពេកោត់ក្រែង ។ ភាក្សភា កប្បៈ ជាឈ្មោះរបស់ព្រាហ្មណ៍ ។ បេ។ ជាភាក្សាហៅក្រាហ្មណ៍ ទោះ ហេតុខោះ (មានភាក្សថា) កប្បមាណពមានអាយុ ខូលសួរដូច្នេះ ។

(៣៦៤) ៣ក្យថា ព្រោះខ្ទុឃ:ជាភ័យធំកើតឡើងហើយ គឺ ព្រោះកាមោឃ: ភពេឃ: ខិដ្ឋោឃ: អវិជ្ឈោឃ: កើត កើតព្រម កកើត កើតចំពោះ កើតប្រាកដ ។ ពាក្យថា ភ័យធំ បានដល់ ភ័យអំពីជាតិ ភ័យអំពីជា ភ័យអំពីព្យាធិ ភ័យអំពីមរណ: ហេតុនោះ (លេកសួរថា) ព្រោះខ្ទុឃ:ជាភ័យធំ ភើតឡើងហើយ ។

(៣៦៥) ពាក្យថា ដែលត្រូវជាន់នឹមឲ្យ គ្របសង្កត់ គឺត្រូវជា ប៉ះពាល់ គ្របសង្កត់ រួបរឹត ទន្ទ្រាន ត្រូវមច្ចប៉ះពាល់ គ្របសង្កត់ រូបរឹត ទន្ទ្រាន ត្រូវជាតិជាប់តាម ត្រូវជាជ្រួតជ្រាបចូល ត្រូវព្យាធំ គ្របសង្កត់ ត្រូវមាណ:កំបាត់ មិនមានទីការពារ មិនមានទីជ្រឹក មិនមានទីពឹង មិនមានបុគ្គលជាទីពំនាក់ ហេតុនោះ (ហេកស្បូវបា) ដែលត្រូជពនឹងមច្ចុ គ្របសង្កត់ ។ សុត្តតូចិនិពេ ខុទ្ធកនិកាយស្បូ ក្លូឡនិន្ទេសោ

(៣៦៦) ដីចំ បញ្ចូញ មារិសាតិ ដីចំ តាណំ
លេណ៍ សរណ៍ គតិចរាយធំ ព្រូចាំ អាចិត្តាហ៍
នេះសេញ បញ្ហាបេញ បដ្ឋបេញ វិវរាញ វិភជាញិ
ឧត្តាជីតាហេញ បត្សាសេញ ។ មារិសាតិ ចិយ្យចធំ
គរុវចធំ សតារសេញ្ជតិស្បាធិវិចធមេតំ មារិសាតិ
ជីចំ ត្រូញ មារិស ។

យា ប្ សាធិត្ត ប្រ និត្ត ស្នា និទ្ធ ស្នា ប្រ ស្និត្ត ស្និត្ត ស្នា ប្រ ស្និត្ត ស្និត ស្និត្ត ស្និត្ត ស្និត្ត ស្និត្ត ស្និត្ត ស្និត្ត ស្និត ស្និត្ត ស្និត្ត ស្និត ស្និត្ត ស្និត្ត ស្និត្ត ស្និត្ត ស្និត ស្និត ស្និត្ត ស្និត្ត ស្និត្ត ស្និត្ត ស្និត ស្និត ស្និត្ត ស្និត្ត ស្និត្ត ស្និត ស្និត្ត ស្និត ស្និត ស្និត ស្និត ស្និត្ត ស្និត្ត ស្និត ស្និ

សុត្តនូបិជិក ទុទ្ធកនិកាយ ក្ខុឡូនិទ្ទេស

(៣៦៦) ភាក្ស បញ្ជិត្តព្រះអង្គនិរុទ្ធ សូមព្រះអង្គគ្រាស់ប្រាប់
នូវទីពីង៍ គឺ សូមព្រះអង្គគោល ប្រាប់ សំដែង បញ្ជាត្ត តាំងទុក
បើក បែក ធ្វើឲ្យក់ ប្រកាស នូវទីពីង៍ ទីការពារ ទីជ្រក ទីព័ន្ធក់
ទីពីង៍ ការប្រព្រឹត្តិនៃជ័យលើរ ៦ ពាក្យថា បញ្ជិត្តព្រះអង្គនិរុទ្ធ គឺពាក្ស
ជាទីសេទ្យាញ់ ជាពាក្យគោរព ពាក្យថា បញ្ជិត្តព្រះអង្គនិរុទ្ធ នេះជា
ពាក្យគាល ជោមភោរព កោត់ក្រែង ហេតុនោះ (លោកសួរថា) បញ្ជិត្ត

(៣៦៧) ភាក្យា ព្រះអង្គី បេសបទេ សូមព្រះអង្គី ប្រប់ខ្លាំ

ទីពីឱ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គី គឺសប្បមាណពេល ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

ភាក្យា សូមត្រាស់ ប្រចិន្តិទីពីង គឺ សូមព្រះអង្គិតពេល ប្រចិ សំដែង
បញ្ជាត្ត តាំជីទុក បេក ចែក ធ្វើឲ្យក់ ប្រកាស ខ្លុំទីពីង ខ្លុំទី

ការនារា ខ្លុំទីផ្នែក ខ្លុំទីពីនាក់ ខ្លាំការប្រព្រឹត្តិទៅខែគត់ ហេតុខោះ
(លោកសួរយា) សូមព្រះអង្គីប្រាប់ ខ្លុំទីពឹង ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។

(៣៦៤) ពាក្យថា ចុះសេចក្តីទុក្ខ(ក្នុងស្រះ)នេះ មិនគប្បីមាន៩ទៅ
ខៀត ដោយប្រការណា សេចក្តីថា ទុក្ខនេះ គប្បីរលត់ រម្ងាប់ ដល់ខ្លុវ
ការវិទាស ស្ចរត្ថាប់ ក្នុងស្រះនេះឯង គឺសេចក្តីទុក្ខដែលកើតអំពីបតិសន្ធិ
ទៀតមិនគប្បីកើតបាន គឺយ៉ាមិនគប្បីកើត មិនគប្បីកើតព្រម មិនគប្បីការតិត
ក្នុងកាមណតុត្តី ប្រធាតុក្តី អរូបណតុត្តិ តាមកពត្តិ រូបកាព័ត្តិ អរូបភាពក្តី

កព្យមាណរិកឲ្យញ្ញានិទ្ធេសោ

ត នៅ មារមាំ អ្នក មួយ (ម្យាណមាំ ម នៅ)

ជ្នំ មេ ដាន មហ្គម

ជ្រាមជ្ជាប្រមាន

ឌីជំ មត្រូវភា មាវិស

ក្ញា មេ ឧិមេក្ខាហ៍

យ៩ាយ៌ឧំ នាម់ំ ស៊ិយាត់ ។

(ឃុំ) គព្រើ មារមាំ អ្នងខ្លុំ (អ្នាង មនុប)

៩nមç្បហេតាជំ

ឌ្ត ឧ ខេត្ត មនា ខេត្

១ ម. ឯត្តស្តូរ សាភិនិព្វត្តេយ្យាពិ ទិស្សតិ ។

កញ្ញមាណរកញ្ចញ្ញាត់ទ្វេស

សញាតពត្តិ មសញាភពត្តិ ទេវសញានាសញាកពត្តិ ឯករៅការភពត្តិ อลุเกลาเลยลู้ อญเกลาเลยลู้ ลลเอโลลี จอบลูเอโลลี อนัพฐิ ទៀតក្តី កពុត្ត សង្សារក្តី វដ្ឋ:ក្តុំ គឺថា សេចកុទុក្ខខេះ គប្បីរលេត រម្វាប់ ដល់ខ្លាំការវិនាស ស្ងប់ម្វោប់ ក្នុងស្រះនេះឯង ដោយប្រការណា ហេតុនោះ (លោកសួរថា) ចុះសេចក្ខុក្ខ (ក្នុងស្រះ) នេះ មិនគប្បីមាន តទៅ ទៀត ដោយប្រការណា ។ ហេតុនោះ គ្រាហ្មណ៍នោះ ពោលបា (កហ្សមាណតមាខអាយុ ខូលសួរដូចេះថា) បត់ត្រពោះអង្គ ន់ខេត្ត សូមព្រះអង្គគ្រាស់ប្រាប់ខ្លាំទីពឹង បេស់ពួកសត្វអ្នកឋិត នៅក្នុងកណ្តាលនៃស្រះ ដែលត្រូវជពនឹជិមច្ឆុគ្របសង្គិត ព្រោះ εឃ: ជាក័យជំរក់តម្បើងហើយ ចុះសេចកូទុក្ខ (ក្នុស្រះ) នេះ មិនគប្បីមានតទៅទៀត ដោយប្រការណា សូមព្រះអង្គឹ គ្រាស់ប្រាប់នូវទីពឹង ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ យោយប្រការនោះ 🕽 (៣៦៩) (ព្រះមានព្រះកាត ខ្រង់គ្រាស់ថា គ្នាបេកប្បៈ) តថាគត នឹងស្រ្តប់អ្នកនូវទីពឹង បេសពួកសត្វ ក្របិតនៅកង្គកណ្តាល នៃស្រះ ដែលត្រូវជកនិងិមឲ្យគ្របសង្គត់ គ្រោះឧឃៈពាភ័យ ធំ កើតឡើងហើល ។

លុត្តនូបំដីកេ ខុទ្ធកនិកាយស្ស ក្ខុឡនិទ្ទេសោ

(៣៧០) ខនៅ សរស្មី តិដ្ឋាធិ សរា វិច្ឆិ សំសាពេ អាតមនំ តមនំ កមនាតមនំ កាល់ គត់ ភក្សា ខុត់ ខ ឧបមត ខ ជិញ្គំ ខ កោខា ខ ជាតិ ខ ៩៣ ខ មរណេញ ។ សំ-សារស្បី ជំនាន មេឃន្ន ឧទ្ធិសន្ កោជ ន ខញ្ញាយត៌ ។ ខេ។ ខជ្ឈ ខ សំសារ សត្ត ឋិតា បតិដ្ឋិតា អល្វិល ឧបកតា អេដ្ឋោសិតា អធ៌មុត្ត ។ គេថំ សំសារស្ប ពុរិមា គោឌិ ន ចញ្ហាយតិ ។ ចេ ។ រៀវទ្បី សំសារស្បី ចុរិមា កោដិ ធ បញ្ហាយតិ ។ កេខំ សំសារសុក្ខ បច្ចិស កោជិ ធ ចញ្ចាល់ន ។ ខេ ។ រាវម្យ សំសាស្សេ ចច្ខិមា តោជិ ខ ឧឃាយត ។ រារុ ភុសស្រា ដំនេច យោជ ខ ចញ្ចាយតិ បច្ចិស្ច កោជិ ជ បញ្ជាយតិ ។ មជ្ឈាវ សំសារ សត្តា ឋិតា បតិដ្ឋិតា អហ្វិល ឧថកតា អ-ជោ្រស់តា អធិម្មតាត់ មដ្ឋេស សេរី តិដូត ។ គេហ្គ-តំ កក្សត់ កញ្ជាត់ កក្ស តំ ព្រាហ្វណ៍ ជាមេខ អាលមតិ ។ កក្សតិ ការេវាធិវិចធមេតំ ។ មេ ។ សច្ចកា បញ្ចូត យធំធំ ភគក់គំ ភេឌក្គំ ភគក ។

សុពុន្តបំណា ខុទ្ធពន៌៣២ ក្ខុឡនិទ្ទេស

(១៧០) ៣៩ថ្នាំ អ្នកបិតនៅក្នុងកណ្ដាលនៃស្រះ អធិប្បាយថា សង្យារ លោក ហៅថា ស្រះ បានដល់ដំណើរមក ដំណើរទៅ ដំណើរទៅ នឹងមក មរណភាល គតិ ភពតូច ភពធំ ការច្បត់ផង ការចាប់កំណើតផង ការកើតផង៍ ការបែកធ្លាយផងី ជាតិផង៏ ជាជង្គឺ មរណៈផង៏ ។ ទីបំផុត ភាងដើមនៃសង្សារ មិនព្រុកដ ទាំងទីបំផុតវាងីចុង ក៏មិនព្រុកដ ។បេ។ ពួកសត្វបិតនៅ តាំងនៅ ជាមស្ថិត នៅកុះករ ជ្រល់ជ្រម ចុះស៊ីមហើយ ក្នុងសន៍ក្រ តែត្រង់កណ្តាល ។ ទីបំផុតខាងដើមនៃសន៍ក្រ មិនប្រាកដ តេដ្យមេខ ។ បេ ។ ខ្លឹងគេខាងដើមនៃសង្សា មិនប្រាកដយាងនេះ ។ ទីបំផុតទាន៍ចុន៍នៃសន៍ក្រ មិនប្រាកដ តើដូចម្ដេច ។ បេ ។ ទីបំផុតខាន៍ចុន៍ នៃសង្សារ មិនប្រាកដយ៉ាងនេះខ្លះ ។ ទីបំផុតខាងដើមនៃសង្សារ ក៏មិន ប្រាកដ ទាំងទីបំផុតខាងចុង ក៏មិខ្យុល្ចកដយាំងនេះ ។ ពួកសត្វបិតនៅ តាំងនៅ ជាប់ស្ថិតនៅ កុះករ ដ្រល់ដ្រប់ ចុះសិច្យេចាយក្នុងសង្សា តែត្រង កណ្ដាល ហេតុនោះ (ប្រង់ត្រាស់ថា) អ្នកឋិតនៅក្នុងកណ្ដាលនៃស្រះ ។ ពាក្យថា មាលក់ហ្វៈ របស់បទថា ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា ម្នាល់កំហ្វៈ គឺព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ហៅព្រាហ្មណ៍នោះតាមឈ្មោះ ។ ពាក្យថា ព្រះមានត្រះភាគ ទុះ ជាណក្សាពោលដោយគោរត្ ។ បេ ។ ការបញ្ជាត្តថា ព្រះមានព្រភាគ នេះ (កេត) ព្រោះការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ហេតុនោះ (មានពាក្យថា) ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល់កប្បៈ

កច្បមាណវកច្បញ្ញាន់ទេួសោ

(១៧១) ខ្មែល ជាតេ មហត្ថយេតិ កាមោយ កក្រយេ ជីដ្ឋោយ អាជ្ញាយេ ជាតេ សញ្ជាតេ ជិត្តត្តេ អភិជិត្តត្តេ ភាតុក្តុតេ ។ មហត្ថយេតិ ជាតិ. កយេ ជាកយេ ព្យាជិកយេ មណេកយេតិ ខ្មែយ ជាតេ មហត្ថយេ ។

(៣៧២) ជាកម្មមាតាល់ ជិកយ ដុដ្ឋាល់ មាន តាល់ សមាល់តាល់ សមញ្ជាក់តាល់ មច្ឆា ដុដ្ឋាល់ បកោល់ សមាល់តាល់ សមញ្ជាក់តាល់ ជាតិយា អនុគតាល់ ជាយ អនុសដាល់ ព្យាល់លា អភិក្ខាល់ មាណេល អញ្ជាតាល់ អត្តាណាល់ អល្បណាល់ អសាណាល់ អសាល់ត្រាល់ ជាមច្បាតាល់ ។

(៣៧៣) ឧ៍បំ បត្រូម ភាព្យ គេតិ ឧ៍បំ តាណ៌
លេណំ សរណ៍ កតិចរាយជំ ត្រូម អចិត្តាម នេះ
សេម បញ្ជាប់មិ បដ្ឋបេម វិរាម វិភជាមិ ខុត្តាជំ.
ភាពមិតិ ឧ៍បំ បត្រូមិ ។ ភាព្យ គេតិ ភាពប្រតិ
ភាពវ តិ ព្រាហ្មណ៍ ជាមេខ អាលបត់តិ ឧ៍បំ
បត្រូមិ ភាព្យ គេវា

កប្បមាណវិកប្បញ្ញាតិទ្វេស

(៣៧៤) ៣ក្យូថា ដែលត្រូវជពនឹងមច្ច គ្របសង្គត់ គឺត្រូវជព ប៉ះពាល់ គ្របសង្គត់ ប្រជុំចុះ ទទ្រាន ត្រូវមច្ចប៉ះពាល់ គ្របសង្គត់ ប្រជុំចុះ ទទ្រាន ត្រូវមាច្ចប៉ះពាល់ គ្របសង្គត់ ប្រជុំចុះ ទទ្រាន ត្រូវជាតិជាប់តាម ត្រូវជាជ្រួតជ្រាបចូល ត្រូវព្យាធំ គ្របសង្គត់ ត្រូវមាណៈកំហត់ មិនមានទីការពារ មិនមានទីជ្រឹក មិន មានទីពីង មិនមានបុគ្គលជាទីសង្ឃឹម ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ដែលត្រូវជានឹងមច្ចគ្របសង្គត់ ។

(៣៧៣) ៣ក្យូម ម្នាលកប្បៈ តមាតតនឹងប្រាប់អ្នក ខ្លុវ
ទីពឹង គឺ តមាគតនឹង ពោល ប្រាប់ សំដែង បញ្ជាត្ត តាំងខុក បើក បែក
ធ្វើឲ្យព្រក់ ខ្លុវទីពឹង ទីការពារ ទីដែក ទីព័ទាក់ ការប្រព្រឹត្ត ទៅនៃគត់
ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) តថាគតនឹងប្រាប់ខ្លួវទីពឹង រ ពាក្យថា ម្នាល
កប្បៈ បេសបទថា ម្នាលកប្បៈ ... ដល់អ្នក គឺព្រះមានព្រះភាគ ហៅ
ព្រាហ្មណ៍ នោះតាមឈ្មោះ ហេតុ នោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ម្នាលកប្បៈ តថាគត នឹងប្រាប់អ្នក ខ្លួវទីពឹង ។ ហេតុ នោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា

សុត្តនូបិជិពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ស ក្ខឡន់ខ្មេះកា មដៅ សារស្មី តិដូន (ភាព្យានិ ភភភ) ជុំ ឃេ ជា គេ មហត្តបេ ជ្លាធន្ធព្រះស្ន ឌីជំ ជ គ្រង់ អាជ្យ គេនំ ។ (៣៧៤) អភាញ្ជំ មេលខាចំ ស់តំ ធំបំ មសេចារំ င်းကျင်း ရေး ငို့ မြို့ခြဲ ငြေကရာင္းကြီး လို ၅ (ភាជ៩) អភិញ្ជុំ អភាជាធន្តិ អភិញ្ជុំ ភេទ-က်ာက္ခိ အေၾကာက္ခ် မောတကဲက္ခိ မာဒကဲက္ခ် ឧិដ្ឋភាញន ភាលេសភាញន ខុទ្ធាតភាញន ភាញនៈ ပျူကားနိ က်ကျေးနေျပေးက $^{(a)}$ က်ကျောင်းပျူနိုင် ត់ញាជប្បដ់ប្បស្បន្ទិ មមនា ចិញ្ចន្តិ មគាំញូខំ ។ អណ្តានន្តិ អានានំ វុទ្ធតិ តណ្តា យោ កកោ សារាតោ ។ ខេ ។ អភិឌ្ឌា លោកោ អគុសល់ទូលំ អាធានឲ្យបាន អាធានវុបសមោ អាធានឲ្យដ៏និស្ប-

ខំ មស្សាខំ ។

ក្ដេ អាធានឲ្យដូច្បូស្សទ្ធិ មេខតំ និទ្ធានខ្លិ មក់ញុះ

o ម. កំពូលប្រសម៌ កំពុចរៀនវិស្សង្គំ ។ល។ ភេទសេញ្ជីញ្ជស្សទ្ធំ ។

សុត្តខ្ពប់ដក ខុទ្ទកនិកាយ ក្ខឡូនិទ្ទេស

(ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា) ម្នាលកប្បៈ តថាគតន៍ងី ជ្រាប់អ្នក ខ្លាវិទីពឹង របស់ពួកសត្វ អ្នកបិតទៅ ក្នុងកណ្ដាលនៃស្រះ ដែលត្រាវជាខឹងមច្គ្របសង្កត់ ព្រោះខ្ទុយៈជាភ័យធំ កើត ស្ដើងហើយ ។

(ញជា៤) ការមិនកង្វីល់ ការមិនប្រកាន់មាំ ខ្លុំះឯង**ជា**ពីពឹង ឯ ទីពឹងក្រៅពីនេះ ពុំមានខេ ឥថាគត ហៅខូវទីពឹងនោះ ថា និញ្ជាន ជាទីអស់ជពនិងិមឲ្យ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

(១៧៤) ភាក្យថា ការមិនកង្វល់ ការមិនប្រកាន់មាំ ត្រង់តាក្យថា ការមិនកង្វល់ ការមិនប្រកាន់មាំ ត្រង់តាក្យថា ការមិនកង្វល់ ការមិនប្រកាន់មាំ ត្រង់តាក្យថា កង្វល់គឺ ការ កង្វល់គឺ ខេត្ត កង្វល់គឺ ខេត្ត កង្វល់គឺ ខេត្ត កង្វល់គឺ ខេត្ត កង្វល់គឺ ខេត្ត ការលេះបន្ទឹក ការលេះបន្ទឹក ការបេះបន្ទឹក ការបេកបេះបន្ទឹក ការបេះបន្ទឹក ការបេះបន្ទិក ការបេះបន្ទិក ការបេះបន្ទិក ការបេះបន្ទិក ការបេះបន្ទិក ការបេះបន្ទិក ការបេះបន្ទិក ការបេះបន្ទិក ការបេកបេះបាន ការបេកបេះបាន ប្រកាន់មាំ ការបេនប្រកាន់មាំ ការបេះបាន ប្រកានមាំ ការបេចក្រីបាត់ទេ ការបេចក្រីបាត់ទេ ការបេចក្រីបាត់ទេ ការបេចក្រីបាន ការបេចក្រីបាត់ទេ ការបេចក្រីបាត់ទេ ការបេចក្រីបាត់ទេ ការបេចក្រីបាន ការបេចក្រីបាត់ទេ ការបេចក្រីបាត់ទេ ការបេចក្រីបាត់ ការបេចក្រីបាន ការបេចក្រីបាន់ ការបេចក្រីបាន ការបេចក្រិក្រីបាន ការបេចក្រីបាន ការបេចក្រីបាន ការបេចក្រីបាន ការបេចក្រីបាន្ទិកិត្ត ការបេចក្រីបាន ការបេចក្រីបាន ការបេចក្រីបាន ការបេចក្រីបាន្

កប្បមាណវិកប្បញ្ញាន់ទេសោ

(៣៧៦) រាង ឧ៍ព មសព្វ រាង ឧ៍ព សហ លេល សរលេ ឧត្តព្ធ ។ អនាបរត្ថិ តម្លា() អក្តោ ខ សេដ្ឋោ ខ វិសេដ្ឋោ ខ ខាមោក្ខោ ច ឧត្តមោ ច ប!ពេ ចាត់ ៧តំ ឧប មភាប ។ (៣៧៧) ឧត្ថាធិ ឥត ធំ ត្រមិត វាធំ វុច្ចត តណ្តា យោ ភាគា សាភាគា ។ មេ ។ អភិជ្ជា ហោយ អយ្មសាធិត្ត ប្រជាពិទ្ធ ប្រជាពិទ្ធ វាឧប្បឌ៌និស្សាក្តា វាឧប្បឌិប្បស្សន្និ អមន័ និញ្ចនំ ។ ឥតិត មានសន្ទិ ។មេ។ មានខេត្តកាមេតិ ឥតិតិ។ ត្រុមន ត្រុម អាចក្ដាម នេះសេម បញ្ហៈខេម បដ្ឋ-ចេម ព្រែម រុំភ្លាម ខុត្តាខុំកាពេម បក្សាសេម៉ូត ចិញ្ចំ ឥតិ ខំ ត្រូមិ ។

ជ្រស ទេ នុក្ស ។ នេះ ទេស នេះ និង មេន ខ្មុំ មិន ខ្មុំ មិន ខ្មុំ មិន ខ្មុំ ខ្មុំ មិន ខ្មុំ ខ

១ ម. ពេខ ។

កញ្ឆម្រណៈវិកប្បញ្ញានិទ្ទេស

(៣៧៦) ភាក្យា ទុះឯងជោទីព័ង ឯទីព័ងក្រៅពីនេះ ពុំមាន េ នី ទុះជាទីពឹង ជាទីការពារ ជាទីជ្រក ជាទីពំខាត់ ជាដំណើរប្រព្រឹត្តិ ទៅនៃគតិ ។ លាក្យថា ឯទីពឹងក្រៅពីនេះ ពុំមាន េ គឺទីពឹងដ*ែ* ឯ ៀត អំពីទីពឹងនោះ មិនមាន មានតែទីពឹងនោះឯង ជាគុណដឹ លើសផង ប្រសើរផុតផង វិសេសផង ជាប្រធានផង ខ្ពង់ខ្ពស់ផង ថ្ងៃថ្នាផង ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ឯទីពឹងក្រៅពីនេះ ពុំមានទេ ។ (៣៧៧) អធិប្រយេញក្សាថា គថាគត ហៅ ខ្លុវទីពីធី នោះថា ខិញ្ចាន ដោយប្រការដូច្នេះ សេចក្ដីថា ឥណ្ឌា លោកហៅថា វាន: បានដល់ กล: กล:นี้ยา ธ ค ค ค ั้ง โบ ว หลิสฏ เดาละ หลุงงงษูงง ការលះបង្កវានៈ រម្យាប់វានៈ រលាស់លោលវានៈ សុបវានៈ មមគ-និញាន។ ៣ក្សថា ដោយប្រការដូច្នេះ ជាពាក្សភ្លាប់បទ។ បេ ។ ពាក្សថា ដោយប្រការដ្ឋចេះ ខ្ញុំ៖ ជាលំដាចប្ ។ ពាក្យថា គថាគត ហៅ គឺ តថាគត ពោល ប្រាប់ សំដែន បញ្ជាត តាំងទុក បើក បែក ធ្វើឲ្យពក់ ប្រកាស ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) តថាគត់ហៅ នូវ ទីពឹងនោះ ថាទិញ្វាន ដោយប្រការដូច្នេះ ។

(ញ៧៤) ពាក្យថា ជាទីអស់ជភានឹងមច្ចុ គឺការលះបង់ ការម្វាប់ ការ លោស់ ការស្ចប់ម្វាប់ ខូវជភានឹងមរណ: អមតមិញាន ហេតុនោះ (ទ្រង់ គ្រាស់ថា) ជាទីអស់ជភានឹងមច្ចុ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះកាគគ្រាស់ថា

សុត្តតួចិនិកេ ខុទ្ធកនិកាយស្ប កូឡូនិទ្ធេសោ មកាញ្ជំ មយ្យជំ រៀត ដ៏បំ មយ្ស ធំញាន់ នគំ នំ ត្រូទំ នាមត្តកំត្តាយន្តិ ។ (៣៧៤) ឯគឧញ្ហាល យេ សភា ខិដ្ឋស្កាខិត្តា ជ គេ មារេសាធុតា ជគេមាករដ្ឋដូច្ច។ (១៨០) ឯ**នឧញ្ជាយ** (យ សភាគិ ឯភភ្និ អមៈ តំ និត្វានិ យោ សោ សព្ទសន្នាសេខនៅ សព្វ-មជំម្បីជំនិស្សត្តោ តណ្ឌត្តាយោ វិភាគោ ជំរោជោ និទ្ធាន ។ អញ្ជាល់ អញ្ជា នាន់ត្យ តុលយ៍ត្ប តិរយ៍ត្វា វិកាវយ៍ត្វា វិក្ខុត គាត្វា សព្វេ សន្ទ័ររា អធិទ្ធាតិ ។ ថេ ។ យក្ខំញុំ សមុខយេខម្មុំ សត្វត្តិ តិហេ**ជជម្**តិ អញ្ជាយ ជាតិត្យ តុលយ៍ត្យ តិយើត្យ វិកាវយ៍ត្វា វិក្ខុន៍ គេត្វា ។ យេតិ អរមាន្តោ គឺណា-ស្ស ។ ស្សាន ខេត្ត ការណេញ ស្សា កាយ តោយាឧុបស្បាស់តំឡដ្ឋាធំ ភាប់គ្នា សភា ។ បេ។ ត្រែន វេឌ្ឌិ សភានិ ឯនឧញ្ឈយ យេ សភា ។

សុធុន្ធបំដាត ខុខ្មានិកាយ ក្ខុឡូនិខ្ទេស
ការមិនមានកង្វល់ ការមិនប្រកាន់មាំ នុះឯងជាទីពឹង ឯ
ទីពឹងក្រៅពីនេះ ពុំមានទេ តថាគត ហៅ ខ្យុំទីពឹងនោះ
ថានិញ្ហាន ជាទីអស់ជពនឹងមច្ចុ ដោយប្រការដូច្នេះ ។
(៣៧៤) ពួកកជនណា ជាអ្នកមានសតិ ដឹងខ្លុំទីពឹងនុំ៖ មាន
ធម៌ឃើញហើយ ជាអ្នកហែត ហើយ ពួកជននោះ ជាអ្នក
មិនលុះអំណាចមារ ពួកជននោះ ជាអ្នកមិនដល់ ខ្ញុំភាព
ជាអ្នកចំរើមារ ។

(ញ៨០) ជាក្យប់ ពួកជនណា ជាអ្នកមានសតិ ជំងឺខ្លាំទីពឹង៏ទុំះ គ្រឹង់ជាក្យប់ ទីពឹង៏ទុំះ គឺមេតនិញ្ជាន បានដល់ការរម្ងាប់សង្ខារទាំងពួង ការសេតហ្គា ការប្រាស់បាកតម្រេក ការសេត និញ្ជាន បាកស្រាប់ ជីង គឺជំងឺច្បាស់ ស្គាល់ ថ្ងឺង ពិបារណា យល់ច្បាស់ ធ្វើឲ្យប្រាកដប់ សង្ខារទាំងឡាយទាំងពួងមិនទៀង ប្របប ជំងឺច្បាស់ ថ្ងឺង ពិបារណា យល់ច្បាស់ ធ្វើឲ្យប្រាកដប់ វត្តណាមួយ មានកិរិយាកើត ឡើងជាធម្មតា ក្រុខាំងអស់នោះ មានកិរិយារសត់វិញជាធម្មតា បាកស្រា ពួកជនណា បានដល់ពួកព្រះអរបាន្តទីណាស្រព ប ពាក្យប់ មានសតិ គឺមានសតិដោយហេតុ៤ គឺ កំពុងបំរើន កាយេកាយាខុបស្សនាសតិប្បីជាន ឈ្មោះថាមានសតិ ប្របប ប្រកុខោះ ពួកនោះលោកហៅថា ជូកមាន សតិ ហេតុនោះ (ខ្មែង៍គ្រាស់ប់) ពួកជនណា មានសតិដ៏ង៏ខ្លាំទីពឹងទុំះ ប

កជាមាលាវិកប្បញ្ញានិទ្ធេសោ

(៣៤១) ជំដួយម្នាក់ជំពុតាត់ ជំដួយម្នា^(១) ញាតយម្នា តុលិតយម្នា តំរិតយម្នា កែរតែយម្នា កែក្រសម្នា ជំពុតាត់ កកស្ប ជំពាប់តត្តា ជំពុតា យោសស្ប ជំពាប់តត្តា ជំពុតា មោហស្ប ជំពាប់តត្តា ជំពុតា កោយស្ប ឧបលហស្ប ១បេ១ សញ្ជាក់សហភិសៈ ខ្ញុំកាជំ ជំពាប់តត្តា ជំពុតា បដ់ប្បស្បន្ទាត់ ជំដូ-យម្នាក់ជំពុតា ។

(៣៤៤) ឧ នេ មារេសាឧុតាតិ មារាតិ យោ

សោ មារា ការយោ អនិបតិ អន្តក្នុ ឧទុចិ បមត្តពន្ធ ។ ឧ នេ មារេសាឧុតាតិ ឧ នេ មារស្ប

សេ វេត្តត្តិ ឧបិ មារោ នេសុ វេសំ វេត្តតិ នេ

មារញា មារបក្ខាញ មារទាសញា មារពន្ធិសា មេនេច

សោ មារពន្ធិតា មារិសយា មារិសសញា មារពន្ធិសញ្

មារាមិសញា មារិសយញា មារិសសញា មារពន្ធិសញា

មារាមិសញា មារិសយញា មារិសសញា មារពន្ធិសញា

មារាមិសញា មារិសយញា មារិសសញា មារពន្ធិស្តា

វេត្តតិ ដំណើន្តិ វេត្តតិ

ចាហេន្តិ យបេន្តិ ហេបេន្តិតិ ឧ នេ មារេសាឧុតា ។

កឲ្យមាណរកឲ្យញ្ញាតិទេ្ស

(៣៨១) តាត្យថា មានធមិលើញ ហើយ ជាអ្នករំលត់ ហើយ គឺមាន ធមិលើញ ហើយ មានធមិលី ហើយ មានធមិលី ហើយ មានធមិលិ ហើយ មានធមិលិ ហើយ មានធមិលិ ហើយ មានធមិល ហើយ មានធមិល្ខាក់ ហើយ ។ តាត្យថា ជាអ្នករំលត់ គឺ ជាអ្នករំលត់ ព្រោះរំលត់ពត់ ដោះ ជាអ្នករំលត់ ព្រោះរំលត់ មោល៖ ជាអ្នករំលត់ ព្រោះរំលត់ មោល៖ ជាអ្នករំលត់ ព្រោះរំលត់ គោធៈ ១បនាហៈ ។ បេ ។ ជាអ្នករំលត់ ព្រោះរំលត់អភិស្បារជាអនុសលទាំងពួង ហេតុ ទោះ (ខ្នែតែស្រីថា) មានធមិលើញ ហើយ ជាអ្នករំលត់ ហើយ ។

(៣៨២) តាក្យថា ពួកជននោះជាអ្នកមិនលុះក្នុងអំណាចមារ ត្រដ៍
តាក្យថា មារ បានដល់ អ្នកសំឡាច់ អ្នកមានធម៌ឡៅ អ្នកជាអធិបតី អ្នក
ដល់ខ្លាំទីចំផុត (អកុសលកម្ម) អ្នកមិនលែង អ្នកជា នៅពង្ស នៃបុគ្គល
ផ្ទេសប្រហែស ។ តាក្យថា ពួកជននោះ ជាអ្នកមិនលុះ អំណាចមារ
បានសេចក្តីថា ពួកជននោះ ជាអ្នកមិនលុះក្នុងអំណាចមារ ទាំងមារក៏មិន
ញាំងអំណាចឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងពួកជននោះបាន ពួកជននោះ គ្របសន្តត់
ញាំញី រូបរឹត ពរាំង ជិះជាន់ ខ្លាំមារផង ពួកមារផង អន្លាក់មារផង
សខ្លួចមារផង នុយមារផង វិស័យមារផង លំនៅមារផង គោចរមារផង
ចំណងមារផង ហើយនៅ ទៅ ប្រព្រឹត្តទៅ រក្សា យាត្រា ឲ្យយាតាទៅ
ហេតុនោះ (ខ្ងង់គ្រាស់ថា) ពួកជននោះ ជាអ្នកមិនលុះក្នុងអំណាចមារ ។

សុត្តនូបិដីកេ ខុទ្ធកតិកាយស្ស កូឡូតិទូសោ

(៣៨៣) ឧ នេ មាស្ប បដ្តក្ខិត ឧ នេ មាស្ប បដ្ឋា បដ្ឋបា បរិបារិកា បេសិយា^(១) នេ
ពុទ្ធិស្ប កត់នោ បដ្ឋា បដ្ឋបា បរិបារិកា បេសិយាត់^(២) ឧ នេ មាស្ប បដ្ឋក្ខ**ា ខេត្តបា** កត់កំ
ឯកឧញ្ញាយ យេ សតា និដ្ឋចម្នាក់និត្ត

ន គេ មារេសានុតា ន គេ មារស្បូបដ្ឋកូតិ ។ សហ តាថាបរិយោសាលា ។បេ។ សត្ថា មេ គន្តេ គកវា សាវាគោលមស្មីតិ ។

កញ្ញមាណរិកញ្ញញ្ញាត់ទ្ទេសោ ទសមោ ។

១ ម.សំយាតិ ។

សុត្តស្ថិងក ខុទ្ធកនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

(៣៨៣) តាក្យូឋា ពួកជននោះ ជាអ្នកមិនដល់នូវភាពជាអ្នក
បំរើមារ គឺពួកជននោះ មិនមែនជាអ្នកប្រើប្រាស់ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តក្នុងការ
ប្រើប្រាស់ ជាអ្នកបំរើបំរាស់ ជាអ្នកបំរើ របស់មារេខ ពួកជននោះ
ជាអ្នកប្រើប្រាស់ ប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រើប្រាស់ ជាអ្នកបំរើបំរាស់ ជាអ្នក
បំរើរបស់ព្រះពុទ្ធមានជោង ហេតុនោះ (ខ្ងៃតែស្រាស់ថា) ពួកជននោះជាអ្នក
មិនដល់នូវភាពជាអ្នកបំរើមារ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា
ពួកជនណា ជាអ្នកមានសតិ ជំងនូវទីពីងីខ្លឺះ មានធម៌ឃើញ
ហើយ ជាអ្នកហេត់ហើយ ពួកជននោះ ជាអ្នកមិនលុះអំណាប
មារ ពួកជននោះ ជាអ្នកមិនដល់នូវភាពជាអ្នកបំរើមារ ។
ជំណាលគ្នានឹងកាលជាទី០០ នៃគាថា ។ បេ ។ បពិត្រព្រះអង្គជំព័រនៃ
ព្រះមានព្រះភាគ ជាសាស្តារបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ ខ្ញុំព្រះអង្គជាសារ៉ិត ។

បំរើពីប្រាណាពេញព្រះនិទ្ធេស ទី • • • ។

ជំតុកណ្ណ៍ មាណវិកឬញ្ញាតិទ្វេសោ

(៣៨៤) ភាគានលំ វ៉ា អភាមភាម៉

(ಕರುದಾಳು ಇಹಟ್ಟು)

ឋ្យាត់កំ បុដ្ឋមភាមេសកមំ
សត្តិបន់ ត្រូហ៍ សហជនេត្ត
យថាត់ថ្នំ កក់ ត្រូហ៍ ទេ កំ ។

(៣៨៩) សុត្វានលំ វ៉ា អតាមតាមិន្តិ សុត្វា សុណ៌ត្វា ឧក្តហេត្វា ឧបជាត្វេ ឧបយក្ខយ៌ត្វា ឥតិប សោ កកវា អហើ ១បេ១ ពុន្ធោ កកវាតិ សុត្វានលំ ១ វីពតិ វីពេ ១ កកវា វីយៃវាតិ វីពេ១ បញ្ជូតិ វីពេ ១ វិសវីតិ វីពេ ១ អលមត្តោតិ វីពេ ១ ស្ព្រា^(១) វិក្តាន្តោ អភិរុ អច្ចុត្តិ អនុត្រាសី អបលាយី បហិនកយាករវោ វិកគលោមហំសោតិ

១ ម. ស្វូរោធិ វីរោ ។

ជត្តកណ្តឹមណវិកប្បញ្ជាតិផ្ទេស

(៣៨៤) (ជតុកណ្តីមានអាយុ ខូលស្បួរដូច្នេះថា) បពិត្រព្រះអង្គ ជាវីរបុរស ខ្ញុំត្រះអង្គបានឲ្យហើយ ទើបមក ដើម្បីខូល ស្បួត្រះអង្គ ទ្រង់មិនមានប្រាថ្នាក្នុងតាម ទ្រង់ធ្ងងនុឃៈ ទ្រង់មិនមានសេចក្តីប្រាថ្នា បពិត្រត្រះអង្គមានត្រះនេត្រកើត ត្រមត្នា សូមត្រះអង្គសំដែងនូវសន្តិបទ បពិត្រព្រះមានត្រះ ភាគ សូមត្រះអង្គ សំដែងនូវសន្តិបទនោះ ដែលជាធម៌ពិត ដល់ខ្ញុំត្រះអង្គ ឲ្យទាន ។

(៣៨៥) តាក្យថា បតិត្រព្រះអន្តជាវិបុរស ខ្ញុំព្រះអន្តប្អូនឲ្យហើយ... [ខ្ពន់
មានប្រាថាក្នុងកាម អធិប្បាយថា ខ្ញុំព្រះអង្គព្វ ស្ដាប់ រៀន ចាំទុក កំណត់ទុក
ថា ព្រះមានព្រះភាគព្រះអង្គនៃនេះ ថាព្រះអរហន្តព្រោះ ហេតុដូច្នេះខ្លះ ។បេ។
ព្រះអង្គគ្រាស់ដឹងលើយ ព្រះអង្គមានចំណែកធម៌ ហេតុនោះ (លោកពោល
ថា)ខ្ញុំព្រះអង្គបានព្យហើយ ។ ភាក្យថា បតិត្រព្រះអង្គជាវិបុរស គឺព្រះពុទ្ធជា
វិរជន ។ ព្រះមានព្រះភាគជាវិបុរស ព្រោះ (ទង់មានសេចក្ដីព្យាយាម ។
ជាវិបុរស ព្រោះព្រះអង្គជាជាកសប្បណ៌ដោយគុណ ។ ជាវិបុរស ព្រោះ
ព្រះអង្គញាំងសេចក្ដីព្យាយាមឲ្យកើត (ក្នុងសន្ដានបេសអ្នកដទៃ) ។ ជាវិបុរស ព្រោះ
ព្រះអង្គញាំងសេចក្ដីព្យាយាមឲ្យកើត (ក្នុងសន្ដានបេសអ្នកដទៃ) ។ ជាវិបុរស ព្រោះព្រះអង្គជាខ្លាច់ បំនុងបន្ទានបេសអ្នកដទៃ) ។ ជាវិបុរស ព្រោះព្រះអង្គជាខ្លាច់ បំនុងបន្ទានបែសអ្នកដទៃ) ។ ជាវិបុរស ព្រោះព្រះអង្គជាខ្លាច់ បំនុងបន្ទានបែសអ្នកដទៃ) ។ ជាវិបុរស ព្រោះព្រះអង្គជាវិបុរស ព្រាះព្រះអង្គជាវិបុរស ព្រះព្រះអង្គជាវិបុរស ព្រះមន្តជាវិបុរស ព្រះអង្គជាវិបុរស ព្រះព្រះព្រះអង្គជាវិបុរស ព្រះអង្គជាវិបុរស ព្រះអង្គជាវិបុរស ព្រះអង្គជាវិបុរស ព្រះអង្គជាវិបុរស ព្រះអង្គជាវិបុរស ព្រះអង្គជាវិបុរស ព្រះអង្គជាវិប្បស ព្រះអង្គជាវិបុរស មាវិបុរស មាវិបុរស អង្គជាវិបុរស មាវិបុរស ព្រះអង្គជាវិបុរស មាវិបុរស អង្គជាវិបុរស មាវិបុរស មាវិបុរស មាវិបុរស អង្គជាវិបុរស មាវិបុរស មាវិប្បសិប្បការ មាវិបុរស មា

សុត្តស្ថិត ខុត្តភាយស្ស ចូឡត់ទេសា វិក នៃ សព្វទាម គេសា និកយខុត្តមគិច្ច រីកិយ្ស សោ សោ វិកិយ្ស មភានិក

វីរោ តាធិ ប**ុំចូតេ ត**៩តាត់ ។ សុត្វានហំ រ៉ា ។ អភាមភាមន្ត ភាមាត ឧឌ្ជា. ន តោ ធ្វេកាមា ។ កោមា ។ កោមា ។ ។បេ។ ៩មេ ថ្ងៃតំ វត្តាមា ។បេ។ ៩មេ ថ្ងៃតំ ត្តសេសភាមា ។ ពុខ្សុរ្ ភ**ត់** តែ វត្**ភា**មា បរិញ្ញា ក លេសភាមា ប្រវាព វត្**ភាមា**ជំ បរិញ្ញាត្តា ក លេសកាមាជំ បហិជ្ញា ភគវា ជ តាមេ តាមេន ភាមា សេដ្ឋាន ជ កាមេ មមោជន ន កាមេ អភិជប្បត់ តុស្មា ពុន្ធោ អកាមេ និក្តា. មេ ខេត្តកាមេ វន្តកាមេ មត្តកាមេ មហិន្តកា• មោ មដ្ឋស្បដ្ឋកាមោ តែវាកោ កែតរកោ ចត្វា-តោ វន្តរាតោ មុន្តរាតោ បហិនរាតោ បដ៏និស្បដ្ឋរាតោ និញ្តា និត្តត សិទិក្ខាត សុខឲ្យដ៏សំរេធ (១ញ្ ក្រុតនេ អត្ត ប្រាវត្ត សុត្ធនេញ វីរ អភាមភាមី ។

សុត្តតូចិដិក ខុទ្ទកនិកាយ ចូឡនិទ្ទេស

ព្រះ១៣៣ស្រព វៀរហើយថាក៏បាបទាំងីពួង ក្នុងលោកនេះ មានកំរិយាអប់ ដោយសេចក្តីព្យាយាម កន្ងន់និរយៈខុត្ត លោកមានព្យាយាម មានសេចក្តីប្រឹង់ប្រែង មិនញាប់ញ៉ារ មានសភាពដូច្នោះ ទើបលោកហៅថា វីរបុរស ។

ហេតុនោះ (ណេកពោលថា) បពិត្រព្រះអង្គីជាវីវបុរស ខ្ញុំព្រះអង្គីបានឲ្ ហើយ។ ៣៩ថ្រា តាម របស់បទថា ទ្រង់មិនមានប្រាញ់ក្នុង៏តាម បើគាម ទុ*ទ្ធាន* កាមមាន∀ គឺ វត្តាម ១ កំលេសកាម១ ១ បេ ១ ទាំង៍នេះ លោក ហៅថា វត្តាម ១ បេ។ ទាំងីនេះ លោក ហៅថា កំលេសតាម។ វត្តកាម ព្រះពុទ្ធមានដោគ **្**ង់កំណត់ដង់លេយ កំលេសកាម ព្រះអង្គ លះចង់ហើយ ព្រោះទ្រង់កំណត់ដឹងវត្តកាម ព្រោះលះចង់កំលេសកាម ព្រះមានព្រះភាគ ខេបមិនត្រូវការនឹងតាមទាំងឡាយ មិនរត្តវាយរកតាម က်ော်ရေးကြယ မိုးချက္ကြားကများကိုရီးများလက် ကျောက်ရီးများလားကြီးများ លេខខោះ ប្រះជំនិ ហើរៈស គុន្សជាជាមាត ខេយិលមមត បះលេ កាម ភ្នាក់ ហេសកាម សែនិកាម លះកាម រលាស់ ហេសកាម ជ្រាស ញាក្សាគ: ឃ្លាត្តាក្សាគ: **លះ** ចោលកគ: ខ្លាក់ ចោលកគ: **លៃ**ឯកគ: លះវាគ:វលាស់ចោលកគ: មិនមានប្រាថ្នា រល់ត់ខុត្ត ត្រជាក់ សោយ សុ១ មានព្រះខ័យប្រសើរ ហេតុនោះ (លេកកោលថា) បតិត្រព្រះអង្គ ជាវីរបុរស ខ្ញុំព្រះអង្គបានពូលើយ... ទ្រង់មិនមានប្រាញក្នុងកាម ។

ដពុកឈ្លឹមណរិកឲ្យញ្ញាតិទ្វេសោ

នទ្វាយក្សា ជត្តកណ្ដើត នៃទ្វាត់ ខឧសន្ធិ ។ ខេ។ ខេត្ត សភាសេខ្យាត់សុប្ទាំ ខេត្តទេ មាយស្មាត់ ខិយ. ជនុតឈ្ដើត តស្ប ឲ្យឡុយស្ប តេត្ត ។ ខេ។ ប្រហាបាត់ នៃទ្វាយស្មា ជត្តឈ្ដើ ។

(១៨៦) ជុំឃាត់កំ មុដ្ឋមកាមមាកមន្តិ ជុំឃាត់កន្តិ ជុំឃាត់កំ ជុំឃាំ អត់ក្តាន្តិ សមត់ក្តាន្តិ វិតវត្តន្តិ
ជុំឃាត់កំ ។ បុដ្ឋន្តិ បុដ្តំ បុខ្ចិត់ យាខិត់ អដ្ឈសិត្តិ
បសាធេត់ ។ អតាមមាកមន្តិ អតាម បុដ្តិ និក្តាមិ
បត្តិតាម វេត្តកាម មុត្តកាម បមានកាម ប្ដី និក្តាមិ
បត្តិតាម វេត្តកាម មុត្តកាម បមានកាម ប្ដីនិស្បៈ
ជុំកាម វេត្តកាម សត្តភាក់ វេត្តភាក់ ប្រាំនភាក់
បដិនិស្បដ្ឋភាក់ អាកម្លា អាកតម្លា ជុំពាក់តម្លាំ សម្បំនេះ សម្បំនេះ សម្បំនេះ សមាត់កំ បុដ្ឋមន្ត្រិត្តា គយា សម្ងំ សមាកសម្លាក់ ជុំឃាត់កំ បុដ្តិ
មតាមមាក់មំ ។

ដតុកស្លាមាណរកញ្ញក្សាន់ទ្ទេស

តាក្យថា ដូច្នេះ របស់បរថា ដតុកណ្ណីមានគាយុ ខូលសួរដូច្នេះ គឺ
ជាតាក្យតបខ ។ បេ ។ តាក្យថា ដូច្នេះ ទុំ៖ ជាលំដាប់បខ ។ តាក្យថា
មានអាយុ គឺពាក្យមាទីស្រឡាញ់ តាក្យថា មានអាយុ ទុំ៖ ជាតាក្យ
ពោលដោយគោរព កោតក្រែង ។ តាក្យថា ជតុកណ្ណី គឺជាគោត្រ
។ បេ ។ ជាពាក្យហៅព្រាហ្មណ៍ ខោះ ហេតុខោះ (មានតាក្យថា)
ជតុកណ្ណី មានអាយុ ខូលសួរដូច្នេះ ។

សុត្តនូវាដីពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ស កូឡូនិទ្ធេសោ

(៣៨៧) សន្ទំជន់ គ្រូហ៍ សហាដុធ្វេត្ត សន្តិន ស្ត្រាជ អាស្ត្រាបន សន្តិបី សន្តិបន្ទី សុខាវ អម្ សុ និញ្ច $\hat{\mathbb{E}}^{(9)}$ យោ សោ សព្ទសង្ខាសេមថោ សព្ទនិញ្ច ដំនិស្សាត្ត សណ្ណត្តបោល វិវាតោ និព្រះជា និញ្ចនិ ។ វត្តគ្រេត កក់វត្ត សន្តមេត បន្ទំ បណ្ឌាមេត បន្ទំ យឧ៌ឧំ សត្វសង្ខាសម ទោ សត្វបនិច្បីជំនិស្សក្ដេ ត្រាស្នាយោ វិរាតោ ជំរោជោ ជំពាជធ្លំ ។ អនាម-ប្រភាគារព យេ ឧញ្គ សភាពិឥស្យ សត្ថិដុស្សាយ សច្ចតា ហេយ សំអត្ត សេយ្យដ៏នំ ខត្តកេ សត់ម្ន-ដ្ឋានា ខត្តាហ អម្មព្រះជានា ខត្តាហ ឥឌ្ធិទានា បញ្ចុំ-ន្ត្រិយាន ខញ្ចា តលាន់ សត្តតោដ្ឋាន្តា អាយោ អដ្ឋន្និ-កោ មក្តេ ៩មេ វុទ្ធន៍ សន្ថិបខា ។ សន្តិបនិ តា-លាជន្វ ហេឃាជន្ត មាហាជន្ត មេខាជន្ត្ អមតថន និព្វានថន ព្រហ អានក្តាហ៍ នេះសេហ៍ បញ្ហា មេហ៍ មដ្ឋមេហ៍ វិវេហ៍ វិភេសា ខុត្តានិការេហ៍ បការ សេញ។សេញាជាធ្វេត្ត នេត្តស្ត្រីសព្វាត្តាណ។

ម. សន្តិបទខ្ញុំ តំយេវ ខធន៍យេវ អមតំ និញ្ញានំ ។

សុត្តសូចិជិក ខុទ្ទកនិកាយ ក្ខឡន់ទ្វេស

(១៧៩៧) អធិប្បាយពាក្យថា បពិត្រព្រះអង្គមានព្រះ នេត្រកើត្រាមគ្នា សូមព្រះអង្គសំដែននូវសន្តិបទ ត្រង់ពាក្យថា សន្តិ សេចក្តីថា សន្តិក សន្តិបទក្តុំ ដោយអាការតែមួយ គឺអមគនិញ្ជូននោះឯង៍ បានដល់ការ រម្យប់សង្គារទាំងីត្បូង ការរលាស់លោល១បធិទាំងីត្បូង ការអស់គណា ការប្រាសហកតម្រេក ការលេត និព្វាន ។ សមដ្តួចពាក្យនេះដែល ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ទុំះ ជាចំណែកដ៏ស្ងប់ ទុំះជាចំណែកដ៏ទត្លម គឺការរម្យាប់សង្ខារទាំងីពួង ការលះបង់ទបធិទាំងីពួង ការអស់គណ្ណា ការ ្រុសហកតម្រេក ការរល់ត់ ព្រះនិព្វាន ។ មួយទៀត បើដោយអាការ ដទៃ ពួកធម៌ណាប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីកំរិយាបានសេចក្តីស្ងប់ ដើម្បីការ ពាល់ត្រូវសេចក្តីស្ងប់ ដើម្បីការធ្វើឲ្យជាក់លាក់ គឺ សតិប្បដ្ឋាន ៤ សម្មហ្វាន ៤ ឥទ្ធិធាទ ៤ ឥន្ទ្រិយ ៤ ពល: ៤ ពោជ្ឃគ្នា ៧ អរិយមគ្គ ប្រកបដោយអង្គី ៨ ពួកធម៌នេះ លោកហៅថា សន្តិបទ ។ សូមព្រះអង្គ ពោល ជ្រាប់ ស់ដែន បញ្ជាត្ត បេក បែក ធ្វេចិត្រក់ ប្រកាស នូវសន្និបន ទុហ្វាយជាគ្រឿនិការពារ ទុហ្វាយជាគ្រឿងជ្រក **မ**က္ယေတာ်၊ ချိုန်ဂြိန် မွယ္ယာဗ်ာနဗာနက္လာ မက္ယာဗ်ာနတ္ခုရ မွတ္ယာဗ်ာန មានស្វាប់ ឧប្សយគីព្រះនិព្វាន ។ ភាក្សប់ បពិត្រព្រះអង្គ ទ្រង់មាន ព្រះរន្ធត្រក់ត្រម្យ គឺសព្វិញតុញាណ លោកហៅថា ព្រះនេត្រ ។

ជតុកណ្ដីមាណរកញ្ជញ្ញានិទ្ធេសោ

តុទូស្ស ភភ(តា ខេត្តញា ជិនភាភេ ខ ពោធិយា មូលេ អបុទ្ធិ មេចរិទំ ឯកស្មើ ១ណេ ឧប្បន្នោ តុស្មា ពុខ្មោ សហាជនេត្តោតិ សន្តិបនឹ (គូចា សហាជនេត្ត

(៣៨៨) យឋានជ្ជំ នកវា ត្រូល មេ នជ្ជំ យឋា សេត្ត បញ្ជាំ មេ នជ្ជំ យឋា សេត្ត បញ្ជាំ មេ នជ្ជំ យឋា សេត្ត បញ្ជាំ មេ សេត្ត សេត្ត បញ្ជាំ មេ សេត្ត ប្រាំ មេ សេត្ត ប្រាំ មេ សេត្ត ប្រាំ មេ សេត្ត បញ្ជាំ មេ សេត្ត ប្រាំ មេស្ត ប្រាំ មេ សេត្ត ប្រាំ មេស្ត ប្រាំ មេ សេត្ត ប្រាំ មេត្ត ប្រាំ មេ សេត្ត ប្រាំ មេ សេត្ត ប្រាំ មេ សេត្ត ប្រាំ មេស្ត ប្រាំ មេស្ត ប្រាំ មេស្ត ប្រាំ មេសាត្ត ប្រាំ មេសាស្ត្រ ប្រាំ មេសាត្ត ប្រាំ មេសាសាត្ត ប្រាំ ប្រាំ មេសាត្ត ប្រាំ មេសាត្ត ប្រាំ មេ

ដតុកណ្ណីមាណកែប្បញ្ញាធំទូស

ព្រះពុទ្ធមានក្រុះភាគ មានក្រះនេត្រ នឹងភាពនៃព្រះជំនស់រី (ដ្នកល្បះ កំលេស) កើតឡើងមិនមុនមិនគ្រោយ គឺក្នុង១ណៈតែមួយ ទៀបគល់នៃ ពោធិត្រឹក្ស ហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធឈ្មោះថា មានព្រះនេត្រកើតដំណាល គ្នា ហេតុនោះ (លោកទូលស្បូថា) បពិត្រព្រះអង្គ មានព្រះនេត្រកើត ព្រមគ្នា សូមព្រះអង្គ សំដែងខ្លាំសន្តិបទ ។

(១៨៨) ៣ក្យូថា បពិទ្រព្រះមានព្រះភាគ សូមព្រះអន្តសំដែង ខ្លាំសន្តិបទនោះ ដែលជាធម៌ពិត ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ សេចក្តីថា អមគខិត្តាន លោកហៅថា ធម៌ពិត បានខាន់ ការរម្វាប់សង្ខាគ្រាងីពួង ការលះបង់ **ទ្ឋធិសិនីក្នុង** ការដស់ត្**ណា ការ**ប្រាស់ ថាក់នម្រេក ការរល់ត់ ខិញ្ចាន់ ។ ភាក្សថា ក្រះមានគ្រះភាគ ទុំ**:** ជាភាក្សាភាលដោយគោរព ។ ថេ ។ ការបញ្ជាត្តិថា ព្រះមានព្រះភាគ នេះ (កើត) ព្រោះការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ។ ពាក្យថា សូមព្រះអង្គីសំដៃង៍ ខ្លាំសខ្លិបទនោះ ដល់១ព្រះអង្គី គឺសូមព្រះ អង្គ សំដែន ជ្រាប់ ។ បេ។ ប្រកាស ហេតុនោះ (លោកពោលថា) បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ សូមព្រះអង្គស់ដែធ នូវសន្តិបទនោះ ដែល ជាធម្មម្រិន ដហុទ្ធិស្រះអង្គី ។ លេខខោះ ឃោលប៉ានោះ យោលថា

សុត្តលើជី៣ ខុទ្ធានិយយស្ស កូឡូនិទូសោ សុត្វានហំ វ័រ អភាមភាម៉ឺ

(ង្សាយស្មា ជស្មាណ្ឌំ)

> មរិត្តបញ្ជាក់រ មេ ភ្វិច ញោ មានិក្ខា នម្មំ យមហំ វិជញ្ជាំ ជាតិជ្ជិវាយ ឥន វិច្បីហានំ ។

(៣៩០) កត្យ ហំ កាមេ អភិក្សា សំបេត់តំ កក្សត់ តារាជនិះ ២៩ ខេត់ ។ មេ ។ សេខ្មិកា បញ្ជាត់ យនិនិ កក្សត់ ។ កាមេតំ ខុឌ្ឌ៩តោ ខ្វេ កាមា វត្តា មា ២ គំលេសភាមា ២ ។ មេ ។ ស់ម ៉ុច្ឆំ វត្តាមា ។ មេ ។ ស់ម ៉ុច្ឆំ កំលេសកាមា ។

សុត្តនូចិជិក ខុទ្ធកនិកាយ កូឡូតិទេ្ទស

(ជតុកណ្ណីមានអាយុ ខូលសួរដូច្នេះថា)បតិត្រព្រះអង្គ ជាវិបុរស ខ្ញុំត្រះអង្គបានឲ្យហើយ ទើបមក ដើម្បីទូលសួរត្រះអង្គ ទ្រន់ មិនមានប្រាយុក្ខភិកាម (ទង់ធ្ងង់គុឃ: ទ្រង់មិនមានសេចក្តី ្រុលថ្នា បកត្រព្រះអង្គមានព្រះនេត្រកើតព្រមគ្នា សូមព្រះអង្គ ស់ដៃង៍ឡូវសន្តិបទ បញ្ចិត្រព្រះមានព្រះភាគ សូមព្រះអង្គ សំ-ដែងនុវសន្តិបល់នោះ ដែលជាធម៌ពិត ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គឲ្យមាន ។ (៣៨៨) គ្រោះថា ព្រះមានព្រះភាគ ប្រព្រឹត្តគ្របសង្កត់នូវតាម ដូចព្រះអាទិត្យ មាខតេជះ គ្របសង្គត់ នូវប្រឹថតមណ្ឌល ដោយតេជ៖ សូមច្រះអត្តិខាន្ធប្រាជ្ញាស្មើដោយផែនដី គ្រាស់ ្រុបធមិ ដែលល្មមទុំព្រះអង្គុយល់បាន ជាគ្រឿងលះបង់ ស្រឲ្យៈនូវជាតិនឹងជា ក្នុងលោកខេះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គជាអ្នក មានព្រាយស្តេចស្តេីង ឲ្យភាន ។

ដ្ឋម្មាស្ត្រីមាណរីកញ្ចុញ្ញានិទ្ធេសោ

(៣៩១) មានស្នេរ ឧណ្ឌ ខេត្ត ខេត្ត មាន-សុរិយោ គេជី គេជកា គេជេច សមន្ទាក់ខោ ១៤វិ អភិក្សា អភិក្សា អង្វេត្តិ បរិយាឧយ៍គ្នា ស. ကျွားတော်ရော လက္ခံ မာကာလဗန်း $(^{f b})$ မက်ာပြင့် မရှကောင် វិឌមិត្តា អាហេតាំ ឧសេត្រ្តា^(m) អាកាសេ អន្តលិត្តេ កម្មភពនេ $^{(b)}$ កន្តិ \mathfrak{d} មេរ កក្ក ញាណ គេនឹ ញ្ចាស់នេះ ៨៤ សមស្គាន់ សព្ទំ អគិសខ្លាំសមុខយំ ។ បេ ។ គេលេសតម៌ អវិជ្ជន្តារំ វិជម៌គ្នា ញាណា. លោក ឧសេត្ វត្តកាមេ បរិជានិត្ត កាលែស-តាម ខហយ មកកុយ្យ មកភាតា មជ្យេត្តតា មរិយាឧយ៍ត្វា មខ្មិត្វា ខរត់ សំយត់ វត្តេត៍ ទាលេត់ យ ខេត្ត ហេខេត្ត អាធិច្ចោះ ១មាំ គេជី គេជករា ។

ទ ម. ដី៦តិ ។ 🔈 ម. ឯត្តខ្លា តមគតខ្លី ទិស្សតិ ។ ភ ម. ទស្សយ៍គ្នា ។ ៤ ម. ជាគេន ប្រថិ ។

ដពុកស្ណាមាណវិកញ្ញញ្ញានិទ្វេស

ព្រះមានព្រះភាគ កំណត់ដ៏ងិវត្តកាមទាំងឡាយ លះបង់ គ្របសង្កត បៀតបៀន រួបរឹត ឈ្មេចឈ្មុំ ញ៉ាំញ នូវកំលេសកាមទាំងឡាយ ហើយ គ្រាច់ទៅ ប្រព្រឹត្តទៅ រក្សា យាគ្រា ឲ្យយាគ្រាទៅ ហេតុនោះ លេក ពោលថា ព្រោះថា **ព្រះ**មានព្រះភាគ ប្រព្រឹត្តគ្របស^{ត្ត}ត់ នូវកាប ។ (៣៨១) ពាក្យថា ដូចព្រះអាទិត្យ មាខគេដះ គ្របសង្កត់នូវប្រឹថពី-មណ្ឌល ដោយតេជះ សេចក្ដីថា សុរិយទេវិបុត្រ លោកហៅថា ព្រះ អាទិត្យ ។ ផែនដី លោកហៅថា ប្រឹថពី ។ សុរិយទៅថុត្រមានគេដះ ដោយតេជ៖ ប្រកបដោយតេជ៖ គ្របសង្កត់ បៀតបៀន រួបតែ ឈ្មេចឈ្មុំ កំដៅ ខូវប្រឹថពី ញុំាំងដែ្ដលៃតាំងនៅក្នុងភាគសេទាំងអស់ ឲ្យវិទាស កំហត់បង់ង៍ងឹត ចុះនូវពន្ទឹ ហើយចរទៅ កង់ផ្លែវជាទីចរទៅគឺភាកាសខខេ យ៉ាងណាមិញ ព្រះមានព្រះកាគមានគេជះគឺញាណ ប្រកបដោយគេជះ គឺញាណ តំហត់បង់ខ្លូវតិរិយាកើតឡើង នៃអភិសង្ខារទាំងីត្បូង ។ បេ ។ ទូវជ៍ងឹតគិតលេស នូវជ៍ងឹតគឺអក្លៃ សំដៃងីនូវពន្ធឹគិញាណ កំណត់ ដឹងវត្តកាមទាំងទ្វាយ លះបង់ គ្របសង្កត់ ឃាត់បង់ រួបវិត ឈ្មេច ល្វី ញាំញី នូវកំលេសកាមពំងឡាយ ហើយគ្រាច់ទៅ ប្រព្រឹត្តទៅ វក្សា យាគ្រា ឲ្យយាគ្រាទៅ ហេតុនោះ (រលេកពោលថា) ដូច ត្រះអាទិត្យ មាខរតដ: គ្របសង្កត់ខ្លួវប្រឹថ្យមណ្ឌល ដោយតេដ៖ ៗ

សុត្តនូចិដិកេ ខុទ្ទពនិកាយស្បូ កូឡូនិខ្ទេះសា

សុត្តតូចិដ្ឋក ខុទ្ធកតិកាយ កូឡូតិទ្វេស

(៣៩៤) ភាក្យថា ព្រះអង្គ័មានប្រាជ្ញាស្មើយផែនដី...ដល់ ខ្ញុំព្រះអង្គ័ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញាស្ដូចស្ដើន គឺខ្ញុំព្រះអង្គ័ជាបុគ្គលមានប្រាជ្ញាតិច មានប្រាជ្ញាតុខថយ មានប្រាជ្ញាជ្រោកជ្រាក ចំណែកខានព្រះអង្គ័មាន ប្រាជាច្រើន មានប្រាជ្ញាក្រាស់ មានប្រាជ្ញាកែរាយ មានប្រាជា្យលឿន មានប្រាជ្ញាមុត មានប្រាជ្ញាធ្វះថ្ងាយ ច្រឹថពី ហៅថា ផែនដី ព្រះអង្គ័ មានប្រាជ្ញាមុត មានប្រាជ្ញាធ្វះថ្ងាយ ច្រឹថពី ហៅថា ផែនដី ព្រះអង្គ័ មានប្រាជ្ញាមុត មានប្រាជ្ញាធ្វះថ្ងាយ ច្រឹថពី ហៅថា ផែនដី ព្រះអង្គ័ ប្រកបដោយប្រាជ្ញាស្មើដោយផែនដីនោះ ជាបញ្ហាដ៏ខូលាយ ជ្រាល ដែនដី ...ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ័ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញាស្ដូចស្ដើន ។

(៣៧៣) ភាក្យូថា សូមព្រះអង្គគ្រាស់ប្រាប់ធម៌ ដែលល្មមខ្ញុំព្រះអង្គ យល់បាន គ្រង់ពាក្យថា សូមព្រះអង្គគ្រាស់ប្រាប់ធម៌ គឺសូមព្រះអង្គ ប្រាប់ សំដែង បញ្ហាត្ត តាំងខុត បើក បែក ធ្វើឲ្យពក់ ប្រកាស ខ្ញុំព្រហ្មប្រិយៈ មានលំអក្នុង វាងដើម មានលំអក្នុងកណ្តាល មានលំអក្នុងទីបំផុត ប្រកប ដោយអត្គ ប្រកបដោយព្យញ្ជូនៈ បប្ចេណ៌ទាំងអស់ ដ៏បរិសុទ្ធ ខ្ញុំសតិ-ប្បដ្ធាន ៤ ។ បេ។ ខ្ញុំព្រះនិញ្ជានផង ខ្ញុំបដិបុពា ជាដំណើរទៅ កាន់ព្រះ និញ្ជានផង ហេតុនោះ (លោកពោលថា) សូមព្រះអង្គគ្រាស់ប្រាប់ ធម៌ ។ ពាក្យូថា ដែលល្មមខ្ញុំព្រះអង្គ័យល់បាន គឺដែលល្មមខ្ញុំព្រះអង្គ័ដឹង យល់ ប្បាស់ បាក់ធ្ងះ ពាល់ត្រូវ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់បាន ហេតុនោះ (លោក ពោលថា) សូមព្រះអង្គ័គ្រាស់ប្រាប់ធម៌ ដែលល្មមខ្ញុំព្រះអង្គ័យល់បាន ។

ជតុកណ្ណឹមាណរិកឲ្យត្តាកូនិទ្ទេសោ

(ស។៤) ខាន្ទមីមក ។១ រូសិសមទ្ធ ។ ខេរុ ជាតិយា ជាមរណៈស្បា មហានំ វូមសមោ មឌិនិ. ស្សាត្ត ខជ៌ឲ្យសង្គ្រី អមតំ ចិញ្ចត្តិ ជាតិជួយ ឋព វិច្យីឈន្ ។ ខេសស មេប (យល់ហោ កកក់ ហ៍ កាមេ មកក្យុ សំយនា អាធិច្រោះ ២៩វ៉ា គេជី គេជសា បរិស្តបញ្ហា មេ ភ្ជាប់ ញោ អាចិក្ខា ១ម្នំ យមហំ វិជញ្ញ ជាតិជួយយ ៩១ វិទ្យាហាចឆ្នំ ។ (៣៩៩) តាមេសុ ខែយ គេខំ (ជត្តឈ្លាត់ កក្វ) រោយ ភ្នំ ខេត្ត ខេត្ត ឧក្សាត់ និវត្តិ វា មា នេះ វិជ្ជិត្ត ក់ញ្ចេំ ។

(៣៩៦) កាមេសុ ខែយ គេ១ឆ្នំ កាមេសូនិ ខុឌ្គ. នគោ ខ្វេ កាមា វត្តាមា ១ កាលេសកាមា ១ ។ បេ ។ ៩៤៤ ខ្វែធិ វត្តាមា ។ បេ ។ ញ្រុវ ញ្ចា មា គ្រឿងលះបង់ស្រឡះ ទូវជាតិ នឹងជក ក្នុងលោក នេះ គឺជាគ្រឿងលះបង់ រម្វាប់ រយស់បេញ ស្ងប់រម្វាប់ ទូវជាតិ ជក នឹងមរណៈ ក្នុងលោក នេះឯង គឺអមតនិញ្ជូន ហេតុនោះ (លោក ពោលថា) ជាគ្រឿងលះបង់ស្រឡះ នូវជាតិ នឹងជកក្នុងលោក នេះ។ ហេតុនោះ ព្រាហ្មណ៍នោះ ពោលថា

ព្រោះថា ព្រះមានព្រះកាន ប្រព្រឹត្តគ្រប់សង្គត់នូវកាម ដូច
ព្រះអាទិត្យ មានតេជះ គ្រប់សង្គិត់ប្រឹថពីមណ្ឌល ដោយ
តេជះ សូមព្រះអង្គមានប្រាជាស្មើដោយ ផែនដី ត្រាស់ប្រាប់
ធម៌ ដែលល្មទំព្រះអង្គ័យល់បាន ជាគ្រឿងលះបន់ស្រឡះ
នូវជាតិនឹងជា ក្នុងលោកនេះ ដល់ខំព្រះអង្គ័ ជាអ្នកមាន
ប្រុជាស្តេចស្តើង ឲ្យទាន ។

(៣៩៤) (ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា ម្នាលជគុកណ្ណី) អ្នកចូរឃើញ
នូវនេត្តម្: ថាជាសេចក្តីត្បូម ហើយកំបាត់បង់នូវសេចក្តី
ព្រេថ្នា ក្នុងកាមទាំងឡាយចេញ ការប្រកាន់ក្តី ការ
ត្រូវលោស់ចេញក្តី កង្វល់ក្តី កុំមានដល់អ្នកឡើយ ។

(៣៧៦) អធិប្បាយតាក្យហ់ កំពត់បង់នូវសេចក្ដីប្រាញ់ ក្នុងតាមទាំង ទ្បាយ ចេញ ត្រង់ពាក្យហ់ ក្នុងតាមទាំងទ្បាយ គឺតាមទទានកាមមាន ៤ គឺវត្តកាម១ ភិលេសកាម១ ២ ខេប ទាំងនេះ ហៅថា វត្តាម ២ ខេប ២ សុត្តនូបិដិពេ ខុទ្ធពន៌កាយស្ស ក្ខឡនិទ្ទេសោ

ដម រុទ្ធន្និ គាំលេសកាមា ។ គេជន្តិ គេបោ វុទ្ធន្និ សញ្ញា យោ រាគោ សារាគោ ។ ខេ។ អភិជ្ឈា លោកោ អគុសល់ទូលី ។ កាមេសុ វិនយៈ គេជន្តិ វិនយ បដិវិនយ បដិហា វិនោធេហិ ត្បិត្តិ. គោហេ អន់កាវឌ្គមេហិតិ កាមេសុ វិនយ គេជំ ។ ជតុគេឈ្លាំតិ ភគវា គំ ញ្រហ្មណ៌ គោត្តេន អាល់-បតិ។ ភគវាគ៌ តារវាជិវជនមេគំ ។ បេ។ សច្ចិតា បញ្ចូតិ យធំនំ ភគវាគិ ជតុគេឈ្លាំតិ ភគវា ។

(១៩៧) ខេត្តាម្នំ ឧដ្ឋ ១៩នោតិ ខេត្តមន្តិ សេចម្នេច អនុជ្ជិបនិ អនុលោមប្បដិបនិ អចច្ចនិត្តប្បដិបនិ អនុក្នុក ស្ត្រី បេស ប្រព្ធិត្តា សេចប្រជាជា សេចប្បដិបនិ សេស ប្រព្ធិត្តា សេចប្រជាជា សេចប្បដិបនិ សេចប្រជាជា សេចប្បដាល បត្តា សេចប្បដាល បត្តិទេខិត្តា បត្តិចនិត្តា សេចប្បដាល សេចប្បដាល សេចប្បជាជា សេចប្បដាល សេចប្បដាល សេចប្បជា ស្បាប សេចប្បជា សេចប្បជា សេចប្បជា សេចប្បជា សេចប្បជា សេចប្បជា សេចប្បជា សេចប្បជា សេចប្បជា ស្បាប សេចប្បជា សេចប្បជា ស្បាប សេចប្បជា សិចប្បជា សេចប្បជា សេចប្បជា សេចប្បជា សេចប្បជា សេចប្បជា សេចប្បជា ស្បាប សេចប្បជា សេចប្បជា សេចប្បជា សេចប្បជា សេចប្បជា សេចប្បជា សេចប្ប

សុត្តន្តប់ឯក ខុទ្ធកតិកាយ ក្ខឡូនិទ្ទេស

ទាំងខេះ ហៅថា កំលេសតាម ។ ភាគ្យថា សេចក្តីប្រាថ្នា សេចក្តីថា ឥណ្ឌា លោក ហៅថា សេចក្ដីប្រាថ្នា បានដល់វាគ: វាគ:មានកំឡាំងី ។ ថេ។ អភិជ្ជា លោក: អកុសលមូល ។ ពាក្យថា កំពត់នូវសេចក្ដី ប្រាថា ក្នុងកាមទាំង ទ្យាយ ចេញ គឺកំហត់ កំហត់បង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិទាស ធ្វើមិនឲ្យកើតមាន ហេតុ ខោះ (ខ្មែងត្រាស់ថា) កំពាត់បង់ខ្លូវសេចក្ដូញថាកង់តាមទាំងឡាយ ចេញ ។ ពាក្យថា ម្នាលជតុកណ្ណី គឺព្រះមានព្រះកាគគ្រាស់ ហៅព្រាហ្មណ៍ នោះ ភាម គោត្រ។ ពាក្យថា ព្រះមានព្រះភាគ 🖫 ជាពាក្យពោលដោយ គោរព ។ បែ។ ការបញ្ជាត្តថា ព្រះមានព្រះភាគនេះ (កើត) ព្រោះការធ្វើឲ្យដាក់ ច្បាស់ ហេតុនោះ(មានពាក្យថា)ព្រះមានព្រះកាគុត្រាស់ថា ម្នាលជតុកណ្តី។ [៣៩៧] ភាក្សា ខេត្តម្ម: របស់បទថា មកប្តូរឃើញនូវនេត្តម្ម: ថា ជាសេចក្តីក្សេម គឺអ្នកចូរ ឃើញ យល់ ថ្នឹង តិចារណា ឈ្វេងយល់ ធ្វើឲ្យ ្រុកដ នូវសេចក្តីបតិចត្តដោយប្រពៃ សេចក្តីប្រតិបត្តដ៏សមគួរ សេចក្ត ប្រតិបត្តជាសឹកសត្រវៃ សេចក្តីប្រតិបត្តសមគួរដល់ប្រយោជន៍ សេចក្តី ប្រតិបត្តិធម៌សមគួរដល់ធម៌ ការធ្វើឲ្យពេញ លេញក្នុងសីលទាំង ព្យាយ ការគ្រប់គ្រង់ទ្វារ ក្នុងឥន្ត្រិយទាំងីឡាយ ការដឹងប្រមាណក្នុងកោជន ការប្រកបរឿយៗ នូវសេចក្អាក់រពុក សត់នឹងសម្បជញ: សត់ហ្វដ្ឋាន៤ សម្បា្ន្រ ៤ ឥទ្ធិហុខ៤ ឥន្ត្រិយ ៤ ពល:៤ ពោជ្យគ្គី៧ អរិយមគ្គ ប្រភបដោយអង្គី ៤ ព្រះនិត្វាន និងបដិបទាជាដំណើរទៅកាន់ព្រះនិត្វាន

ដតុកណ្ណីមាណវិក**ប្បញ្ជាត់**ទ្ទេសោ

ទេខនោ សណៈ លេណ សេ សរណៈ សរណៈ សរណៈ ភូត នេ អកយៈ អក្សន់ អក្សន់ ក្នុងនោ អមតា និញ្ជន់តា និដ្ឋ ខុស្សិត្ត ក្រាវយ៍ត្វា វិក្វត់ កេត្តានិ ខេត្តម្នំ ខដ្ឋ ទេខនោ ។

(៣៩៨) ឧក្តហ៍នំ ជិះត្តំ វាតិ ឧក្តហ៍នេត្តិ នេណ្យា-វេសេន និដ្ឋិវសេន កហ៊ីនំ មរាមដ្ឋំ អភិនិវិជ្ជំ អ-េញ្ហាស៊ីនំ អនិមុត្តិ ។ ជិវត្តិ វាតិ ជិវត្តិ វា មុញ្ចិ-នេព្យំ បជហ៍នេព្យំ វិយោឧតេព្យំ ព្យុត្តិកាតេព្យំ អន្តភាវត្ត់.

មេនព្វត្តិ ឧក្តហ៍នំ ជិវត្តិ វា ។

(៣៩៩) មា គេ វិជ្ជិត្ត គាំញូនត្តិ កកក់ញូនំ មេសភាញូនំ មេសភាញូនំ មេសភាញូនំ មានភាញូនំ និជ្ជិភាញូនំ កាលែសភាញូនំ ឧុច្ចាំតក់ាញូនំ ៩ឧំ ភាញូនំ(១)
តុយំ មា វិជ្ជិត្ត មា មវិជ្ជិត្ត មា សំវិជ្ជិត្ត មជមា
វិយាធេហ៍ ញូន្តីភាពេហ៍ មនភាវឌ្ឍមហ៍តំ មា គេ
វិជ្ជិត្ត ភាញូនំ ។ គេលេហ ភភាវ

ម. ឥមេ កំញូស ។

ជ**តុ**កណ្ណឹមាណរិកប្បញ្ញានិទ្ចេស

ប៉ាជាសេចក្តីកម្រេ ប៉ាជាទីការពារ ប៉ាជាទីជ្រក ប៉ាជាទីពឹង ថាជាទី ពំនាក់ ថាជាទីមិនមានក័យ ថាជាទីមិនឲ្យត ថាជាទីមិនមានសេចក្តី ស្លាប់ ថាជាទី ចេញបាក់វាន: ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) អ្នកចូរ ឃើញនូវនេត្តម្ន: ថាជាសេចក្តីកម្រេ ។

(៣៩៩) ៣ក្យុថា ការប្រកាន់ របស់បន្ថា ការប្រកាន់ក្ដី
ការត្រូវលោសចេញក្ដី គឺ ការប្រកាន់ ការស្ទូបអង្គែល ការជាប់ចំពាក់
ការជ្រួលជ្រប់ ការចុះស៊ីប់ ដោយអំណាចតណ្ណា ដោយអំណាចនិដ្ឋិ ។
ពាក្យុថា ការត្រូវលោសចេញ គឺ ការត្រូវលះលែង ការត្រូវដកចេញ
ការត្រូវលះបន់ ការត្រូវធ្វើឲ្យវិខាស ធ្វើមិនឲ្យកើតមាន ហេតុនោះ
(ខ្សែតែស្រស់ថា) ការប្រកាន់ក្ដី ការត្រូវលេសចេញក្ដី ។

(៣៩៩) ពាក្យថា កង្វល់ក្ដី កុំមានដល់អ្នក ឲ្យឹយ សេចក្ដីថា កង្វល់គឺពគ: កង្វល់គឺ ពេស: កង្វល់គឺ មោហ: កង្វល់គឺមាន: កង្វល់ គឺ ធំ ជ្ជំ កង្វល់គឺកំលេស កង្វល់គឺ ខុប្ចវិត កង្វល់នេះ កុំមាន កុំជំតជល់ កុំមានប្រាកដដល់អ្នក គឺថា អ្នកចូរលះបង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិទាស មិន ឲ្យ កើតមាន ហេតុ នោះ (ខ្រង់ត្រាស់ថា) កង្វល់ក្ដី កុំមានដល់អ្នក ខ្យើយ ។ ហេតុ នោះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា សុត្តស្ថិត ខុទ្ធកនិកាយស្ស កូឡូនិទ្ទេសោ ការ មេសុ វិនយ គេនំ

(៨តុតាណូត ភេត្ស)

នេក្សម្ម័ ឧដ្ឋ ១េមតោ ឧក្សាត់ និវត្តិ វា

មា តេវេជ្ជិត្ត តេំញ្ជេធ្លិ ។

(၆၀၀) ထိ ၅၂၅ ဆို င်္ဂလာ လေတ် ဗတ္ ေဆာက္ ဆိုက္ခနိ មជ្ឈេច លោក សោកក្រាំ ឧបស លោ ចាំស្សសិ ។ (៤០១) យំ បុត្វេ តំ វាសាសេហ៍តំ អត់តេ សេញ៍. រេ មារដ្ឋ យេ អ្នហេសា នព្យីជើញ នៃ អ្នហេសេ សេសេញ វិសោសេញ សុត្តាចេញ វិសុត្តាចេញ អវីជំ ភាពេហ៌ ខ៨ស វិទេខេហ៍ ពុន្ត្រីភាពេហ៍ អនកាវឌ្គមេហ៊ីត ៧វម្បី យំ ឬព្វេ តំ វិសោសេហិ ។ អ៩វា យេ អត់តា តម្មាក់សង្ខារា ខែក្តាចាតា តេ កញ្ចាំសញ្ញា សោសេហិ វិសោសេហិ សុក្ខាខេហ៌ វិសុក្ខាខេហ៌ អវិជិ ភាពេហ៌ បជ្ជ កំណាមេហ៍ ត្បត្តិការេហ៍ អនុការខ្លែមេហ៍តិ

សុត្តផ្គល់ជាក ខុទ្ធកនិកាយ ចូឡនិទ្ទេស

(ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលជតុកណ្តី) អ្នកចូរឃើញ

ទូវនេត្តម្ម: ថាថាសេចក្តីកេទ្រ ហើយកំបាត់បង់ទូវសេចក្តី

ប្រាញក្នុងតាមទាំងឡាយចេញ មួយទៀត ការប្រកាន់ក្តី

ការត្រវលោសចេញក្តី កង្វល់ក្តី កុំមានដល់អ្នកឡើយ ។

(៤០០) កំលេសថាតណា (ធ្លាប់មានហើយ) ក្នុងកាលមុន អ្នកចូរ

ញ៉ាំងកំលេសថាតនោះ ឲ្យរឹងសត្រៅ កង្វល់ខាងក្រោយ
កុំមានដល់អ្នកទ្បើយ បើអ្នកនឹងមិនកាន់យកទន្ទជាកណ្តាល

ខេ អ្នកនឹងជាបុគ្គលស្ងប់ គ្រាប់ទៅ ។

(៤០១) ៣ក្យូយ កំលេសជាតណា (ធ្លាប់មានហើយ) ក្នុងកាល
មុខ អ្នកពូរញ៉ាំងកំលេសជាតនោះ ឲ្យរឹងស្ងួតទៅ គឺពួកកំលេសណា
គប្បីកើត ព្រោះប្រារព្ធសង្ហារទាំងឲ្យយជាអតីត អ្នកពូរញ៉ាំងកំលេសទាំង
នោះ ឲ្យរឹង ឲ្យស្ងួត ឲ្យ១៖ ឲ្យហ្ងួតហែង ចូរធ្វើកុំឲ្យមានពូជ ចូរលះបង់
បន្ទេរបង់ ធ្វើឲ្យវិទាស ធ្វើមិនឲ្យកើតមាន ហេតុនោះ (ខ្ងត់ត្រាស់
ថា) កំលេសជាតណា (ធ្លាប់មានហើយ) ក្នុងកាលមុខ អ្នកពូរញ៉ាំង
កំលេសជាតនោះ ឲ្យរឹងស្ងួតទៅ យ៉ាងខេះក៏មាន ។ មួយ ទៀត
ពួកកម្មាត់សង្ហារ ណា ជាអតីត មានវិបាលសក្វាហើយ អ្នកពូរញ៉ាំង
កម្មាត់សង្ហារ ណា ជាអតីត មានវិបាលសក្វាហើយ អ្នកពូរញ៉ាំង
កម្មាត់សង្ហារ ទាំងនោះ ឲ្យរឹង ឲ្យសុត ឲ្យ១៖ ឲ្យហ្លួតហែង ចូរធ្វើ
កុំឲ្យមានពូជ ចូរលះបង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិទាស ធ្វើមិនឲ្យកើតមាន

ដក្កស្ណឺមាណ រិកញ្**ញ្ញា**ន់ទ្វេសោ

ស្រៀល ស្រៀត វ៉ាសាសេហ៍ ។

(၆၀၆) ဗေတ္ ေကာ ေကာ္အန္တို့ ဗေတ္ ႏွစ္ခဲ့ មល់ក្នុំ កញ្ចុំ មល់ក្នុង សង្គាប អាវត្ត វាគ-ក់ញូខំ ខោសភិញ្ជំ មេលក់ញូខំ មានក់ញុខំ င်းဋီဏ်ကျွန် တဲးလေလက်ကျွန် နင္ဒါအတ်ကျိန် နန် ក់ញ្ចំ ត្ប៉ូ មា អហុ មា មហោហ៍ មា ៨ នេហ៍ មា សញ្ជាធល់ មា ធិត្តគ្នេស៍ ១៩២ វិយាធេហ៍ ត្យូត្និ-តេយោ អាជ្ញា ខ្លែខាត់ ខេច្ចា តេ មាហុ កាញ្ជំ ។ (៤០៣) មជ្រៀ ខេ នោ មលេសវិហុខ មជ្រើ က္နွာ ဗင္ဗျည္ရွိ နွဗိ ပဒကေ လာဏ္ကာ လာမွဴးက ဂ်ဲဏ္ကာလ**ိ** តដំណីទើ មាស្ថិល ឧហសិរមោខ ធ្វើរូមេខ ចោ ក សេស្ស្រី ឧ កណ្ដុះស្រី ឧ មាមសិស្ស្រិ ឧ នន្ទឹស្សស៍ ន អដ្ហោស់ស្សស៍ មកិនខ្លនំ(®) អដ្ហោរ សានំ តាញ់ បាមាសំ អភិនិយសំ បដ្ឋាស្សសំ វិយោខេស្សសំ ត្បីខ្លួំការស្មែរសំ អង្គាវខ្លួនមេស្សសំត៌ មជ្ឈ ខេ នោ ឧបោស្សសិ ។

១ ម. ឯក្ខន្តប អភិវិវតផ្តុំ ទិស្សូតិ ។

ដតុកណ្ណីមាណកែប្បញ្ញាតិទេ្តស

ហេតុនោះ (ទ្រង់គ្រាស់ថា) កំលេសថាតណា (ធ្លាប់មានហើយ) ក្នុងកាល មុខ អ្នកបូរញ៉ាំផ្តិលេសថាតនោះ ឲ្យដែសគ្នាថា យ៉ាងនេះក៏មាន ។

(៤០៤) ពាក្យថា កង្វល់ខាងក្រោយកុំមានដល់អ្នក ឡើយ សេចក្ដី ថា កង្វល់ជាអនាគត ហៅថា កង្វល់ខាងក្រោយ បានដល់កង្វល់គឺពគ: កង្វល់គឺ មោហៈ កង្វល់គឺមានៈ កង្វល់គឺ មាហៈ កង្វល់គឺមានៈ កង្វល់គឺ មាហៈ កង្វល់គឺមានៈ កង្វល់គឺ ខេត្ត ក្រោះប្រារព្ធបង្ខា ទៅជំឡាយជាអនាគត កង្វល់គឺ ខុច្ចវិត ព្រោះប្រារព្ធបង្ខា ទៅជំឡាយជាអនាគត កង្វល់ខេះ កុំមាន កុំឲ្យកើតមាន ដល់អ្នក អ្នកចូរកុំញាំងកង្វល់ឲ្យកើត កុំបង្គា កុំឲ្យលូតលាស់ឡើង ចូលេះបង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិសាស ធ្វើមិនឲ្យកើតមាន ហេតុនោះ (ប្រង់គ្រាស់ថា) កង្វល់ខាងក្រោយកុំមានដល់ អ្នក ឡើយ ។

(៤០៣) ភាក្យថា បើអ្នកនឹងមិនកាន់យក ខន្ធជាកណ្តាល ខេ
សេចក្តីថា រូប ប៉េន សញ្ញា សង្គារ វិញ្ញាណ ជាបច្ចុប្បន្ន្ លោក ហៅថា ខន្ធជាកណ្តាល អ្នកនឹងមិនកាន់យក មិនចាប់ មិន ស្ថាបអង្គែល មិនរីក្សាយ មិនដ្រុលជ្រប់ ចំពោះសង្គារទាំងឲ្យយ ជា បច្ចុប្បន្ន ដោយអំណាចតណ្តា ដោយអំណាចខំដ្ឋិ គឺថា បើអ្នកនឹងលះបង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យកើតមាន ខ្លាំ សេចក្តីកែលយ ការជ្រល់ ដែប់ ការប្រកាន់ ការស្វាបអង្គែល ការជាប់ចំពាក់ ហេតុ នោះ (ខ្ងង់ត្រាស់ថា) បើអ្នកនឹងមិនកាន់យកខេត្តជាកណ្តាល ខេ

សុត្តនូមិពីពេ ខុទ្ទពនិយយស្ស ក្ខុខ្យួនខ្មែរសា

(៤០៤) ឧបសន្តោ ចាំស្បូសិត ភេស្បូ សន្តត្តា ឧបសន្តោ ខេសស្បូ សន្តត្តា ឧបសន្តោ ខេបសប្ផ សន្តត្តា ឧបសន្តោ កោដស្បូ ឧបលមស្ប ។ ខេ ។ សព្វាត់ សល្ខិត្តា សមិតត្តា វិបសៈ មិតត្តា វិជ្ជាត់ត្តា និញ្ចិត្តត្តា វិកតត្តា បដិប្បស្ ស្បាត់ បាំស្បូសិ វិច្ចាំស្បូសិ វិត្តិស្បូសិ ខាលេស្បូសិ ។ ស្បាន បាំស្បូសិ វិច្ចាំស្បូសិ វិត្តិស្បូសិ ខាលេស្បូសិ ។ នៃនាមា កក្សិ

សុត្តខ្ពស់ជា ខុទ្ធកតិកាយ ពូឡូតិខ្មេស

(៤០៤) ភាក្យថា អ្នកនឹងជាបុគ្គលស្ងប់ត្រាច់ ទៅ គឺឈ្មោះថាអ្នកស្ងប់ ក្រោះស្ងប់កគ: ឈ្មោះថាអ្នកស្ងប់ ក្រោះស្ងប់គេស: ឈ្មោះថាអ្នកស្ងប់ ក្រោះស្ងប់គេស: ឈ្មោះថាអ្នកស្ងប់ ស្ងប់ម្លាប់ រម្ងាប់សូន្យ វល់ត់ សេយ វលាយ ព្រោះស្ងប់ វម្ងាប់ វម្ងាប់សូន្យ ផុតលេត់ ទៅប្រាស វសាយ វលាយ ខ្លែវភោគ: ឧបនាបា: ២០២ អតិសន្ធារជាអកុសល់ទាំង ក្បូង ហើយនឹងត្រាច់ទៅ ត្រាច់ទៅ ផ្សេង ២ ប្រព្រឹត្ត វក្សា យាត្រា យាត្រាទៅ ហេតុនោះ (ខ្មែរត្រាស់ថា) អ្នកនឹងជាបុគ្គលស្ងប់ត្រាច់ទៅ ២ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា

តំលេសជាតណា (ធ្លាប់មានហើយ) ក្នុងកាលមុន អ្នកបូរ ញាំងតំលេសជាតនោះ ឲ្យរឹងសត្វទៅ កង្វីល់ខាងក្រោយ កុំមានដល់អ្នកឡើយ បើអ្នកនឹងមិនកាន់យកខន្ទជាកណ្ដាល ទេ អ្នកនឹងជាបុគ្គលស្ងប់ ត្រាច់ទៅ ។

(៤០៤) ម្នាល់ ត្រូបស់គង់លុះដំណាចមច្ចុ ដោយអាស់! ទាំងឡាយណា អាស់! (ទាំងនោះ) បេស់បុគ្គលដែលប្រាស បាកតម្រេកក្នុងនាមរូប ដោយប្រការទាំង់ក្លួងនោះ មិនមានខេង (៤០៦) អធិប្បាយពាក្យថា ម្នាល់ព្រាហ្មណ៍.. ដែលប្រាស់បាកតម្រេក

ក្នុងនាមរូប ដោយប្រការទាំងពួង ត្រង់ពាក្យថា ដោយប្រការទាំង ពួង គឺ គ្រប់ទាំងអស់ សព្វទាំងអស់ មិនមានសល់ ដកសេសសល់ ។

ដុំពុក្សា មាណរិកឲ្យញ្ហានិទ្ធសោ

(៤០៧) អស់សេត្រ ឧ វិជ្ជិត្តិតំ អស់វាតិ ខត្តាកា អស់វា ភាស់សៅ ការស់វា ឧ៍ជ្ជាស់វ៉ា អវិជ្ជាស់ ហៅ ។ អស្បាតិ អហ់ តេស្ប ឧទ្ទិ ឧ សត្តិ ឧ សំវិជ្ជិត្តិ ឧុខហត្តត្តិ ១ហ៊ីនា សមុខ្ចិញ្ញ វូ១សន្តា ១៥១ស្រ្ជិទ្ធិ អកពុខ្យុទ្ធិកា ញាណក្តិនា ឧឌ្យាទំ អស់វស្ប ឧវិជ្ជិត្តិ។

ដតុកណ្ណីមាលវិកម្បញ្ញាន់ទ្វេស

តាក្យា ដោយប្រការទាំងពួងនុំ៖ ជាតាក្យប្រមូល ។ តាក្យប់ នាម **ជា**នដល់អរុបត្តន្ធ៤។ ភាក្សា រូប បានដល់មហាភូតរូប ៤ និង _។ បាតា**យ**ៈ រូបរបស់មហាកូត្យូប ៤ ។ តណ្ណា លោក ហៅថា គម្រេក បានដល់វាគ: កគ:មានកំឡាំង ។ បេ។ អភិជ្ជា លោក: អក្សលមូល។ ភាក្យា ម្នាស់ គ្រាហ្មណ៍...ដែលប្រាស់ ហាកតម្រេកក្នុងនាមរូប ដោយប្រការភានី ត្បូង ជានសេចក្តីថា ជ្រាសលក់ជ្រាជ្ញា ឃ្លាត់លក់ជ្រាជ្ញា លោបផ្រាជ្ញា ស្តីព្រុស្នា សេស្ត្រ ស្រុស្ត្រ ស្រុស្ត្រ និង្សាក្ស្រាស្ត្រ វាគ: ឃ្វាតហក្សគ: រហស្សគ: ខ្លាក់វាគ: សែង្ហគ: សេះវាគ: រលាស រាគ: ក្នុងនាមរូប ដោយប្រការទាំងីពួង ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ម្នាល ព្រាហ្មណ៍...ដែលប្រាស្នាកតម្រេក ក្នុងនាមរូប ដោយប្រការទាំងពួង ។ (៤១៧) អធិប្បាយភាក្សុយ អាសវ: ទាំងទ្យាយ បេសបុគ្គល នោះ មិនមាខទេ ត្រង់ភាក្យុថា អាសវៈ បានដល់ អាសវៈ ៤ គ តាមាសវៈ ក្រាសវៈ ខិដ្ឋាសវៈ អវិជ្ជាសវៈ ។ ពាក្យថា របស់បុគ្គល នោះ គឺរបស់ព្រះអហេន្ត១ីណាស្រព ។ ពាក្យថា មិនមាន គឺអាស់វ: ទាំងី ខេះ របស់ព្រះអរហន្តនោះ មិនមាន ឥតមាន លែងមាន គឺលោក មិនបាន លោកលះបន់ ផ្ដាច់ផ្ដុំល ម្ដាច់ ធ្វើឲ្យស្ងប់ម្ដាប់ ធ្វើមិនគួរ ឲ្យកើតឡើង៍បាខ ដុតដោយក្ខេរីគឺញាណហើយ ហេតុនោះ (ទ្រង់ ត្រាស់ថា) អាសារៈ ទាំងឡាយ របស់បុគ្គល នោះ មិនមាន៖ ទ

សុត្តនូបិនិយា ខុខ្ខាតិកាយស្បា កូឡូតិខ្មេះសា

ខេត្តាត់ យេល ឧទ្ធំកុំ នៅ ។ ខេត្តស មនុស្ត នៃស្តា ប្រុស្តា ឧទ្ធំកុំ នៅ ។ ខេត្តសា អស្សា មស្ប សាលេត្តស្បា ប្រុស្តិ និស្សាសិទ្ធិ ស្នាសា មស្បី ១ឆ្នំ សាលេត្តសា ប្រុស្តិន និស្សាសិទ្ធិ ស្នាសា មស្បី ១ឆ្នំ ស្រុសស្ថា បត្តសិទ្ធិ និស្សាសិទ្ធិ ស្នាសា មស្បី ទី ស្រុសស្ថា បត្តសិទ្ធិ និស្សាសិទ្ធិ ស្នាសា មស្បី ទី សាលេត្តសា ស្រុស សេច្ចិស្តិ សេសាសាសិទ្ធា នេះ សេសាសា មស្សាសិទ្ធា សេសាសា មេសាសា មេសាសា មេសាសា មេសាសា នេះ ស្រុស សេចិស្តិសា សេសាសាសិទ្ធា នេះ សេសាសា មេសាសា មេសាសា មេសាសា មេសាសាសិទ្ធា នេះ ស្រុស សេសាសាសិទ្ធា សេសាសាសាសិទ្ធា សេសាសា មេសាសាសិទ្ធា

សស់ទោ សដ្ឋារម្លី រួងនេះគស់ យោលីហា

ដំពុកណ្ណឹមាណរកប្បញ្ញាតិទ្វេសោ ឯកាទសមោ ។

សុត្តស្ថិតិក ខុទ្ទកគិកាយ ក្ខុឡូតិខ្មេស

(៤០៤) តាក្យថា បុគ្គលតែឪលុះអំណាចមក្ក ដោយតាសវៈ គាំង

ឲ្យាយណា សេចក្តីថា បុគ្គលតែឪលុះអំណាចមក្តក្តី លុះអំណាចមណៈ

ក្តី លុះអំណាចទារក្តី ដោយតាសវៈ គាំងឲ្យាយណា កាសវៈ ទាំងនោះ

របស់ព្រះអរហន្តនោះ មិនមាន ឥតមាន ហែងមាន គឺលោកមិន

ជាន លោកលេះបង់ ផ្តាច់ផ្តិល ឲ្យស្ងប់ រម្វាប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើតឡើង

ជាន ដុតដោយ ក្តើងគឺញាណ ហើយ ហេតុនោះ (ឲ្រង់គ្រាស់ថា)

បុគ្គលតែឪលុះអំណាចមក្ខ ដោយតាសវៈ ទាំងឲ្យាយ ណា ។ ហេតុនោះ

ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា

ម្នាល់ ប្រាស្ត្រ បុគ្គល់ តែនិលុះអំណាចមច្ចុំ ដោយអាស់ : ទាំងទ្បាយណា អាស់ : (ទាំងនោះ) របស់បុគ្គល ដែល ព្រាស់ បាក់ តម្រែក ក្នុងនាមរូប ដោយប្រការទាំងពួង នោះ មិនមាន ខេ

ដំណាលគ្មានឹងកាលជាទី២០ នៃគាថា ។ ៤០ ។ ៤៣ ត្រូព្រះអង្គ ដ៏ចំរើន ព្រះមានព្រះភាគ ជាសាស្តារបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ ខ្ញុំព្រះអង្គជាសាវ័ក ។ ប្រជុំ ដីពុកណ្ណីមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ទេស ទី ๑๑ ។

វាទ្រាវ៉ិធមាណវិកប្បញ្ញាតិទេ្ធសោ

្រុចស្ស និយាល នេះ នេះ នេះ មេខេះ

(ខ្លួលស្ថា ឆ្សារ៉ុឌេ)

ឧទ្ទិញ្ញ និមានណាំ វិមាន

ត្សាញ្ញូលំ អភិយាទេ សុមេខំ

សុត្វាន ៣៩សុទ្ធ អមនម៌សុទ្ធិ ៩ នោ ។

(៤១០) ជិតតញ្ជូញ តស្លា ថ្ងៃខំ ម នេជន្លំ ជិតតញ្ជូញ និ កូបនាតុយា យោ នន្ទោ យោ រកោ យា នន្ទំ យា តស្លា យេ ជទាយុទាធានា ខេត្តសោ មនិដ្ឋានាត់. និវេសាធុសយា គេ ពុន្ធស្បា កក់គោ មហ័ណ ជុំច្និម្មហា តាហាវត្តតតា មន្ទាវន្តែតា អាយត់មនុ-ប្បាននេញ តស្មា ពុះទ្វា ជិតាញ ហោ ។ វេទនាជាតុ-យា សញ្ជនាគុយា សង្ខាវនាគុយា វិញ្ញាណនាតុយា

វាទ្រាវុធមាណវិកប្បញ្ញាតិទ្វេស

(៤០៩) (កម្រាវុធមានអាយុ សោលដូច្នេះថា) ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអាវាធនា
ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គលេះបង់ ទីលំ នៅ កាត់បង់តណ្ហា
មិនមានការញាប់ញ៉ាំ លេះបង់សេចក្តីត្រេកអរ ធ្វង់អន្ធង់
មានព្រះទ័យរួចស្រឡះ លេះបង់គ្រឿងកំណត់ មាន
បញ្ហាល្អ ពួកដន់ជាន់ស្គាប់ (ព្រះគម្រាស់) របស់ព្រះាង្គ
ជាព្រះពុទ្ធខាគ ហើយ នឹង ចៀស ចេញអំពីទីនេះ ៗ

(៤១០) អធិច្បាយតាក្យថា ត្រះអង្គលះបង់ទីលំនៅ កាត់បង់តណ្ដា
មិនមានការញាប់ញារ៍ ត្រង់ឆាក្យថា ព្រះអង្គលះបង់ទីលំនៅ សេចក្ដីថា
នន្ទះណា រាគៈណា នន្ទិណា តណ្ដាណា ការចូល ទៅជិតប្រកាន់ជា គ្រឿង
តាំងីស៊ីប់របស់ចិត្ត ជាទីមកដេកគ្រាំជាប់ណា ក្នុងរូបធានុ កំលេសទាំងីនោះ
ត្រះពុទ្ធមាន ជោគលះបង់ ផ្ដាច់បូសគល់ ធ្វើមិនឲ្យមានទីកើន ដូចជាទី
កើតនៃដើម គ្នោត ធ្វើមិនឲ្យមាន បែបភាព មិនឲ្យកើតឡើងជាធម្មតាត ទៅ
ហេតុ ទោះ ព្រះពុទ្ធ ឈ្មោះថាលះបង់ទីលំ នៅ ។ នន្ទះណា រាគៈ ណា នន្ទិ
ណា តណ្ដាណា ការចូល ទៅជិតប្រកាទ់ ជា គ្រឿងតាំងីស៊ីប់បេសចិត្ត ជាទី
មកដេក ត្រាំជាប់ណា ក្នុងប៉ែបន ពេធ សញ្ញា ណត្ត សង្គារណត្តវិញា ណធាតុ

សុខ្គុស្ថិងពេ ។ ទូពន័យយស្ស ក្ខឡូនិទ្ធេសោ

យា យុវាធ លា ខ្លួន លា ការក យា ឃ្លែវ យា ន្ទាយុទានានា ខេត្តសោ អន់ដ្ឋានាភិនិឋសានុយា វត្តភាតា អនភាវន៍តា អាយត់អនុច្បានជម្មា ត្រូ ពុទ្ធេ និកក្ដាយ ។ នណ្ឌិននិ នណាន់ រុមនណា សន្តនយោ ភន្តយោ សេត្យ ដៅដូទ្នេយា ឧទ្ទស្សា សា ឥណ្ឌា ពុន្ធស្ប ភកពតា និញ្ញា ខុខ្លិ ញ សមុខ្លួញ វូបសត្តា ជជួជ្យស្បីថា អង្គិជ្យឹន្តិសា ណិហាដ្ឋនា នង្វា ឧស្វ ឯងៃ ឧសិច្ចនោ រ អនេជន្តិ រាជា វុទ្ធន៍ តណ្តា យោ ភាគា សាភាគា ។ ខេ ។ អភិជ្ជា លោកោ អគុសលម្ងលំ ។ សា រាជា សញា ពុន្ធស្បី ឧឧស្ស ឧស្ថា ឧស្ថិត សហ តាលាវត្ថភាតា មនកាវន្ត័តា អាយតឹមនុខ្សានជម្មាត់ស្មា តុខ្សោ ម នេដោ ។ សិជាយ ខហិនត្ថា ម នេដោ ។ ភក្ស លាភេច ន ឥញ្ជូន មហាភេច ន ឥញ្ជូន យសេច ន ឥញ្ជូន មយ សេចិន ឥញ្ជូន បស់សាយ ន ឥញ្ជូន និៈ ស្លាយមិន ឥញ្ជូន សុខេមិន ឥញ្ជូន ឧុគ្គេមិន ឥញ្ជូន

សុត្តខ្ពស់ព ខុទ្ធពនិកាយ ចូឡន៍ទ្វេស

កំលេសទាធិនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះកាគលះបង់ ផ្ដាច់ឫសគល់ ធ្វើមិនឲ្យ មានទីកើត ដូបជាទីកើតនៃដើមត្រាត ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព មិនឲ្យកើត ទ្បើងជាធម្មតាតទៅ ហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធ ឈ្មោះថាលៈបងទីលំនៅ ។ ពាក្យាតណ្ហា របស់បទថា កាត់បង់តណ្ហា បានដល់រូបតណ្ហា សទុតណា គន្ធត្ណា ស្រេត្តណា ដោជពុត្តណា ធម្មត្តណា តណានោះ ព្រះពុទ្ធមាន ព្រះភាគកាត់បង់ ផ្ដាប់បង់ ផ្ដល់ផ្ដាប់ រម្វាប់ ឲ្យស្លប់រម្វាប់ ធ្វើមិនគួរឲ្យកើត ឡេីងបាន ដុតមោយក្នេងគឺញាណហើយ ហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធឈ្មោះថា កាត់បង់តែណា ។ ពាក្យថា មិនមានការញាប់ញុំរី សេចក្តីថា តណ្តា ហៅ ថា ការញាប់ញារ៍ ធ្ងដល់កគ: កគ:ខានកំឡាំង ។ បេ។ អភិជ្ជា លោក: អកុសលមូល ។ ការញាប់ញ៉ាំរ គិតណ្ហ នោះ ព្រះពុទ្ធមានដោត លះបង់ ផ្ទាប់ឲ្យសគល់ ធ្វើមិនឲ្យមានទីកើត ដូចជាទីកើតនៃដើមត្នោត ដល់នូវការ មិនមាន់៤០ភាព មិនឲ្យកើតឡើងជាធម្មតាត៧េ ហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធ ឈ្មោះថា មិនមានការញាប់ញ៉ាំរ ។ ព្រះពុទ្ធឈ្មោះថាមិនមានការញាប់ញារ ញ្រោះ ទ្រង់លះបង់ការញាប់ញ៉ាលើយ ។ ព្រះមានព្រះកាគមិនរភើប ក្នុង លាកផង មិនរ៉ាក់បក្ខុងអលាកផង មិនរ៉ាក់បក្ខុងយសផង មិនរ៉ាក់បក្ខុងអយៈ សផង៍ មិនរ៉ាក់បក្ខង៍បស់សាផង៍ មិនរ៉ាក់បក្ខង៍ខន្ទាផង៍ មិនរ៉ាក់បក្ខង៍សុទ ផង មិនរំភើប មិនកំរើក មិនញាប់ញុំរ មិនរញ្ជួយ មិនកក្រើក ក្នុងក្នុងន

រាទ្រាវ៉ិធមាណវាប្បញ្ញាទំខ្ទេរសា

ច ឧបស្ថេ ខ បេខស្ង ខ ឧបសេទ្ធ ខ បេខសុទ្ធ ខ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្

(៤១១) ឧច្ចិញ្ជូញ និយន់ហ្គាំ វិមុន្ត្ ឧច្ចិ វុច្ជូន នណ្តា យោ រតោ សារតោ ។ មេ។ អភិជ្ជា លោកោ អគ្គសល់ម៉ូល ។ សា ឧច្ចិ នណ្តា ពុន្ធស្បូ អត់នោ បំហំជា នុច្ចិត្តមូលា តាលាវៈ តុន្តេស្បូ អត់នោ បំហំជា នុច្ចិត្តមូលា តាលាវៈ តុន្តេសា អំពីស្លា ។ និយន់ឈ្លាំ កក់ ការមាំ តុំនេ្ធា ឧច្ចិញ្ជូលោ ។ និយន់ឈ្លាំ កក់ ការមាំ អំពីស្លាយ និញ្ច្ឆាលោ ។ និយន់ឈ្លាំ កក់ ការមាំ អំពីស្លាយ និញ្ច្ឆាលោ ។ និយន់ឈ្លាំ កក់ ការមាំ កំពេញ អំពីស្លាយ និញ្ច្ឆាលោ ។ និយន់ក្នេច និញ្ច្ឆាំ មិស្សា ស្រា ជំនួសសា អង់ក្នាលោ និញ្ច្ឆាំ មិស្សាប្រេក និញ្ច្ឆាំ សោ ជំនួសសា អង់ក្នាលា សំសាប្រេក និញ្ច្ឆាំ មិស្សាប្រេក និញ្ច្ឆាំ សោ ជំនួសសា ជំនួសសា ជំនួស្បាប បំពង្គិត និស្សាប្រេក និស្សាប្បិស និស្សាប្រេក និស្សាប្រេក និស្សាប្បិស និស្សាប្រេក និស្សាប្រេក និស្សាប្បិស និស្សាប្

កទ្រាវ៉ុធមាណរិកញ្ចញ្ញានិទ្វេស

ហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធ ឈ្មោះថា មិនមានការញាប់ញ័រ ហេតុនោះ (លោក ពោលថា) ព្រះអង្គល់ បេងលំ នៅ កាត់បង់តណ្តា មិនមានការញាប់ ញ័រ ។ ពាក្យថា ដូច្នេះ បេស់បេខថា កទ្រាវុធមានអាយុ ពោលដូច្នេះ ជាពាក្យតប ។ បេ ។ ពាក្យថា ដូច្នេះ ខ្ទុំះ ជាលំជាប់ប ។ ពាក្យថា មានអាយុ គឺពាក្យជាទីស្រឡាញ់ ជាពាក្យគោរព ពាក្យថា មាន អាយុ ខ្ទុំះ ជាពាក្យពោលដោយតោរព កោត់ក្រែង ។ ពាក្យថា កាព្រវុធ ជារឈ្មោះ ។ បេ ។ ជាពាក្យហៅព្រាហ្មណ៍ នោះ ហេតុនោះ (មានពាក្យថា) ភទ្រាវុធមានអាយុ ពោលដូច្នេះ ។

(៤១១) តាក្យថា លះបន់សេចក្តីគ្រេកអរ ធ្វូងអន្ទង់ មានត្រះ «យរួចស្រឡះ អធិប្បាយថា តណ្ណា លោកហៅថា សេចក្តីគ្រេកអរ បានដល់វាគ: វាគ:មានកំឡាំង ។ បេ ។ អភិវា្ជា លោក: អកុសលៈ មូល ។ សេចក្តីគ្រេកអរ គឺតណ្ណា នោះ ព្រះពុទ្ធមានត្រះភាគ លះបង់ ផ្តាច់បុសតល់ ធ្វើមិនឲ្យមានទីកើត ដូចជាទីកើតនៃដើមគ្នោត ធ្វើមិន ឲ្យមានបែបភាព មិនឲ្យកើតតទៅជាធម្មតា ហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធទើប ឈ្មោះថា លះបង់សេចក្តីគ្រេកអរ ។ ពាក្យថា ធ្វូងអន្ទង់ គឺព្រះមាន ព្រះភាគ ទ្រង់ធ្វូងកាមោឃ: ធ្វូងករេកឃ: ធ្វូងទំដោ្ជឃ: ធ្វូងអវិជ្ជាឃ: ធ្វូង ធ្វូងឡើង ធ្វូងកាត់ កន្ទង់ ឈានលែង ផ្ទោះវិលង៍ ខ្យុំផ្យុំគឺសង្សារទាំង អស់ ព្រះអង្គីមានការអប់នៅហើយ មានចរណៈប្រព្រឹត្តហើយ ។បេ។

សុគ្គឲ្យដៃពេ ខុទ្ធពត៌៣យស្ស ប្តូឡូនិទ្ធេសោ

ជាតិជាមក្រស់ងាយ ឧត្តិ សង្ឃ បុធត្តវេតិ ឧទ្តិ-ញ្ញាំ នុំឃុន់ណ្ណំ ។ វិទុន្ត កក់គោ កកា ខិន្ត មត់ វិទិត សវិទិត (ខាសា ទិត មត់ វិទិត សវិទិត ពត់ ពត់ ពត់ ព មោយ ចំនុំ មន្ទ័រមន្ទ សម្តែន កោល ឧបលាយា ។ ខេ។ សញ្ជាក្**សលា**ភិសង្ខាប់ទាំ ចំនួំ មុន្ត (၄၈၉) ဆေဝါီယီဂျ မယ္ကားေလးခေဗီ အေဝါအ္ (ဒိ តាទ្យា តាណ្ឌាតខេញ ខ ខិដ្ឋិតខេញ ខ ។ ខេ ។ អយុ នយាស នៅ រ នេ ។ អយុ ខ្ទុំ មេប្រ ។ ពុន្ធសរ្ន ភកវតោ តណាកាចេក្រ ចមានោ និដ្ឋិកាចេក្រ បដ់ខ្មែរដ្រា តណ្តាត់ប្បស្ប បហិត្តា ខិដ្ឋិត់ប្បុ ស្បី ឧជ្ជទ្វ សង្គ្រឹស្ស សង្គ្រាល់ សង្គ្រិសា-ចេត់ យាថាម៉ា អភិយាថាម៉ា អណ្ដេសម៉ា សាធិយាម៉ា បត្តហាមិ ចំបោចិ អភិជ្ជព្រមិ ។ សុមេជន្តិ មេ. ជា វុទ្ធិ ខណា យា ខណា ខជានិយា ។ ខេ ។

សុគ្គត្តបិដ្ឋាភ ។ទូពនិកាយ កូឡូនិទ្ទេស

កពថ្មី គឺជាតំ ជក មណេ: ខឹងសង្សា ខៃព្រះអង្គ មិនមានឡើយ ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថា ខ្ទេងលះបង់សេចក្តីត្រេកអរ ធ្វូងអន្ទង់ ។ ពាក្យថា មានព្រះខ័យរួចស្រឡះ គឺព្រះហឫខ័យ របស់ព្រះមានព្រះ-កាគ ផុត រួចស្រឡះ រួចស្រឡះដោយប្រពៃ ចាកាគ: ព្រះហឫខ័យ ផុត រួចស្រឡះ រួចស្រឡះដោយប្រពៃ ចាក់ពេសៈ ព្រះហឫខ័យ ផុត រួចស្រឡះ រួចស្រឡះដោយប្រពៃ ចាក់ពេសៈ ព្រះហឫខ័យ ផុត រួចស្រឡះ រួចស្រឡះដោយប្រពៃ ចាក់ពេសៈ ព្រះហឫខ័យ ជុត រួចស្រឡះ រួចស្រឡះដោយប្រពៃ ចាក់ពោលៈ ព្រះហឫខ័យ ជុត រួចស្រឡះ រួចស្រឡះដោយប្រពៃ ចាក់ពោលៈ ព្រះហឫខ័យ ជុត រួចស្រឡះ រួចស្រឡះដោយប្រពៃ ចាក់ពោលៈ ឧបនាហៈ ។ បេ ។ អកុសសាត់សង្ហារ ទាំងអស់ ហេតុនោះ (លោកពោលថា) សះបង់

(៤១៤) តាក្យថា ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអាពធនាព្រះមានព្រះកាគ (១៩
លះបន់គ្រឿងកំណត់ មានបញ្ហាល្អ គ្រង់តាក្យថា គ្រឿងកំណត់ បានដល់
កប្បៈ (គ្រឿងកំណត់) ៤ គឺតណ្តាកប្បៈ ១ ខិជ្ជិកប្បៈ ១ ។ បេ ។ ខេះ
តណ្តាកប្បៈ ។ បេ ។ ខេះ ខិជ្ជិកប្បៈ ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះកាគ លះបង់
តណ្តាកប្បៈ លោស ចោល ខិជ្ជិកប្បៈ ព្រះពុទ្ធ ឈ្មោះថា លះបង់កប្បៈ
ព្រោះលះបង់តណ្តាកប្បៈ ព្រោះវេលាស ចោល ខិជ្ជិកប្បៈ ។ ពាក្យថា
សូមអាពធនា គឺ ខ្ញុំព្រះអង្គ សូមអង្វ អាពធនា និមន្ត គ្រេកអ
ប្រាញ់ ស្រឡាញ់ ប៉ុនប៉ង៍ ។ ពាក្យថា មានបញ្ហាល្អ សេចក្ដីថា
ប្រាជា ហៅថា បញ្ហា បានដល់ ប្រាជា ការជំងឺច្បាស់ ។ បេ ។

ភ[**ភ**វុធមាណរីកប្បញ្ញាគិទ្ធេសោ

អម្រោយ ជម្នាំជយោ សម្ពាធ់ដ្ឋ ។ ភក្សា និមាយ មេយាយ បញ្ជាយ នយោតា សមុបេខា និទាក់គោ សមុទាក់គោ និបបណ្ឌា សមុបបណ្ឌា សម័យិកគោ សមុខាក់គោ និបបណ្ឌា សមុបបណ្ឌា សម័យិកគោ សមុខាក់ ម៉ាម៉ោ ស្រែខាម្ហា ម៉ាម៉ាយិស្ត សម្រេខ ។

[៤១៣] សុត្ធាន នាកស្ប អបនមិស្បន្តិ នៃតាត់ នាកស្បាត់ ល់គោ ។ កក្ស អាក់ ន ការេត់តំ នាកោ ។ ឧកខ្ពត់តំ នាគោ ។ ឧ អាក់ខ្ពត់តំ នាគោ ។ បេ ។ ឃាំ កក្ស ឧ អាក់ខ្ពត់តំ នាគោ ។ សុត្ធាន នាកស្ប អបនមិស្បន្តិ នៃតាត់ តុយ្លំ វេចនំ ត្យូបខំ នេសនំ អនុសន្ធិ សុត្ធា សុណិត្ធា ឧក្សាត្ធា ឧបនាយើត្ធា ឧបសក្ខេប់ត្វា នៃតា អបនមិស្បត្តិ ដើស្បត្តិ និសាវិធីសំ កមិស្បត្តិតំ^(a) សុត្ធាន នាកស្ប អបនមិស្បត្តិ នៃកាវិធីសំ កមិស្បត្តិតំ^(a) សុត្ធាន នាកស្ប អបនមិស្បត្តិ នៃតា ។ នេះនាបា

ម. ចក្តមិស្សត្តិ ទំលំ គមិស្សត្តិតិ ។

ជាស្ត្រិធមាលារិកប្បញ្ញាតិទេ្តស

សេចក្តីមិនវង្វេង ការពិនិត្យធម៌ ឃើញគ្រូវ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ប្រកប ន្តែមត្រាត ជំហាសេត្រមត ជំហាសេត្រមត្រមត្រមត្ត ជំហាសុស ជំហាសុស្រេម មកដល់ក្រាម ដោយបញ្ហាជាគ្រឿង៍កំហត់នេះឯង ហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធ ខេត្ត ស្មោះណ្ ខានតយ្យ ក្រុម ស្រែមខោះ (លេមយោហសុ) ន៍ ដែះអង្គ សុមភាពធនាព្រះអង្គ ទ្រង់លះបង់គ្រឿងកំណត់ មាខបញាល្អ (៤១៣) ពាក្យថា ពួកជនជានស្ដាប់ (ព្រះតម្រាស់) របស់ព្រះអង្គ ជា ព្រះពុទ្ធ ភគ ហើយ នឹង ចៀស ចេញ អំពីទីនេះ ត្រង់ពាក្យថា ខាគ គឺ (ព្រះពុទ្ធ) ទ្រង់ព្រះនាមថា ព្រះនាគ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះនាម ថា នាគ ក្រោះមិនធ្វើអំពើអាក្រក់ ។ ខ្ទង់ព្រះនាមថា នាគ ក្រោះមិនលុះ (អគត) ។ ទ្រង់ព្រះនាមថា នាគ ព្រោះមិនមក ។ បេ ។ ព្រះមាន ព្រះភាគ ព្រះនាមថា នាគ ្រោះមិនមក យ៉ាង៍នេះឯង ។ ពាក្យថា ព្លុកជនស្ដាប់(ព្រះតម្រាស់) បេស់ព្រះអង្គជាព្រះពុទ្ធនាគហើយ នឹងចៀស បេញអពីទីនេះ គឺ ពួកជនស្លាប់ ឮ កូចកាន់ ចាំទុក កំណត់ទុក នូវព្រះតម្រាស់ គន្ធង៍នៃវាថា ខេសនា អនុសន្និ របស់ព្រះអង្គហើយ នឹងចៀសចេញ នឹងគេចចេញ អំពីទីនេះ ទៅកាន់ទិសផ្សេង ៗ

ហេតុនោះ (លោកពោលថា) ពួកជនស្ដាប់ (ព្រះតម្រាស់) របស់ព្រះអង្គ

ជាព្រះពុទ្ធនាគ ហើយ ខឹង ចៀស ចេញអំពីទី ខេះ ។ ហេតុ នោះ គ្រាហ្មណ៍

នោះ ពោលថា

សុត្តស្ដែក ខុទ្ធតិយាយស្ប កូឡូនំខ្មេសា

នុំកាញូសំ តណ្ឌច្ចិន អពេជំ

(ន់ទ្វាយស្បា កទ្រាវយោ)

នធ្វិញ្ជូលំ នុំឃេត់ឈ្លាំ វិមុត្តំ

កាទ្យាន ជាក់ប្ប អនុធ្វិ នៃតាន់ ។

សុទ្ធាន ជាក់ប្ប អនុធ្វិ នៃតាន់ ។

(៤១៤) ជាជាជា ជាជននេហ៍ សុស្ត្រា

នៅ វ៉ា វាក់ស្រី អភិកាផ្ទំមានា

នៅ នាំ សាខុ វិហាកាពេហ៍

តដា ហំ នៅនៃតោ ៧ស នម្លោ ។

(៤១៤) ៣៣៨៣ ៨០៩ ខេហ៍ សង្គ្គាត់ ៣៣.
៨៣គំ ១គ្គិយា ១ ក្រាញ្ញាណា ១ ៤ស្បា ១ សុខ្លា ១
គមដ្ឋា ១ ១១៨៣ ១ ខេហ ១ មនុស្បា ១ ។ ៨១៩ខេហ៍ សង្គិតាត់ អង្គា ១ មគភា ១ គាស់យា ១
គោសហ ១ វេជ្ជិយា ១ មហ្វា ១ ខេត់យុទ្ធា ១
សាតរទ្ធា ១ ១ក្សាហា ១ អវត្តិយា ១ យោភា ១
គេស្ពេជា ១ ។ សង្គិតាត់ សង្គិតា សមាតតា សមោ.
ហិតា សធ្ថិបត់តាត់ ៣៣៨៣ ៨០១ ខេហ៍ សង្គិតា ។

សុត្តខ្លួនិត ខុទ្ធកតិកាយ កូឡូនិទ្ទេសា

(ក ទ្រាវុធមានអាយុ គោលដូច្នេះថា) ខ្ញុំ ទ្រះអង្គី សូមអារាធនា ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គីលះលំ នៅ កាត់បងឹត ស្លា មិន មានការញាប់ញាំរ លះបង់សេចក្តី ត្រេកអរ ធ្វង់អង្គង់ មាន ព្រះហថ្មខ័យរួចស្រឡះ លះបង់គ្រឿងកំណត់ មានបញ្ហាល្អ ពួកជនស្ដាប់ (ត្រះតម្រាស់) របស់ព្រះអង្គី ជាព្រះពុទ្ធនាត ហើយ នឹង ចៀស ចេញ អំពីទី នេះ ។

(៤១៤) បតិត្រព្រះអង្គីជាវីរបុរស ត្លួតជន ផ្សេង ។ បេញអំពីជន-បទទាំងទ្បាយ មកប្រជុំគ្នា ត្រូវការព្រះតម្រាស់របស់ព្រះអង្គី សូមព្រះអង្គសំដែងដោះប្រសា ដើម្បីជនទាំងនោះ ព្រោះថា ធម៌៖៖ ព្រះអង្គីជ្រាប ហើយ ដោយពិត ។

(៤១៤) អធិប្បាយពាក្យថា ពួកជខ្មផ្លេះ ១ ចេញអំពីជនបទទំនិទ្យាថា មកប្រជុំគ្នា ត្រង់ពាក្យថា ពួកជន ផ្សេង១ ធ្ងខដល់ ពួកក្សត្រិយ៍ ព្រាហ្មណ៍ វេស្ស: សុទូ: គ្រហស្ត បព្វជិត ទៅតា នឹងមនុស្ស ១ ពាក្យថា ចេញ មំពីជនបទទំនិទ្យាយ មកប្រជុំគ្នា គឺ ចេញអំពីជនបទ ឈ្មោះអង្គ:ផង មគធ:ផង កាសីផង៍ កោសល:ផង៍ វជ្ជីផង៍ មហ្វ:ផង៍ ចេតិយ:ផង៏ សាគរ:ផង៏ បញ្ហាល:ផង៍ អវន្តិផង៍ យោន:ផង៍ កម្ពោជ:ផងី ១ ពាក្យថា មកប្រជុំគ្នាគឺមកផ្តុំ មកព្រមគ្នា មកស្រុះគ្នា មកជួបជុំគ្នា ហេតុ នោះ (លោក ពោលថា) ពួកជន ផ្សេង១ ចេញអំពីជនបទទាំងឡាយ មកប្រជុំគ្នា ។

្នាស្រ្តី គេ គេ ក្រសួង ក្រុង ក្រ

(៤១៦) នា។ ប៉ែ វាក្សិ៍ អភិក្សិញសាតិ ប៉ែកតិ ប៉ែក ។ ភភក ប៉ែយក់តិ ប៉ែក ។ មហ្វូតិ ប៉ែក ។ បើសរីតិ ប៉ែក ។ អលមត្តោតិ ប៉ែក ។ មេ ។ វិក្កាលោ. មហំសោតិ ប៉ែក ។

> រំពេតា ៩៩ សព្វភាមក្រេចាំ ជ័យឧុគ្គា្វមេនិក្ខុ វ៉ាំយេសសោ សោ វ៉ាំយេស មភានេស

(៤១៧) គេនំ គុំ សាធុ ប្រែការេស៊ីត តែសន្តិ គេនំ ១ត្ថិយានំ ព្រាហ្មណានំ វេស្បានំ សុខ្លានំ កហដ្ឋានំ បព្វជិតានំ នេងនំ មនុស្បានំ ។

រាទ្រាវុធមាណរិកញ្ញញ្ញា<u>គឺខ្</u>ទេស

(៤១៦)ភាក្យូយ បតិត្រព្រះអង្គ័យវិរបុរស (ពួកជន) ត្រូវការក្រះគម្រាស់
របស់ព្រះអង្គ័ ត្រង់ភាក្យូយ បតិត្រព្រះអង្គ័យវិរបុរស គឺ ព្រះពុទ្ធយុវិរបុរស។
ព្រះមានព្រះកាគ ព្រះនាមថា វិរបុរស ព្រោះខ្មែរមានព្យាយម ។ ព្រះ
នាមថា វិរបុរស ព្រោះខ្មែរសម្បីណ៌ដោយគុណ ។ ព្រះនាមថា វិរបុរស
ក្រោះខ្មែរជាអ្នកបណ្ដុះសេចក្ដីភាពយម ។ ព្រះនាមថាវិរបុរស ព្រោះខ្មែរ
អង់គាច ។បេ។ ព្រះនាមថា វិរបុរស ព្រោះខ្មែរ (បាះខ្មែរ
អង់គាច ។បេ។ ព្រះនាមថា វិរបុរស ព្រោះខ្មែរ (បាសាស ព្រះនាមថាវិរបុរស ព្រោះខ្មែរ

ចុគ្គលណាវៀរហើយ បាកជាបទាំឪពួង ក្នុងលោកខេះ ជាអ្នក មានព្យាយាមជាល់នៅ កន្ទង់និវយខុត្ត បុគ្គលនោះ ជាអ្នក មានព្យាយាម មានសេចក្តីប្រឹង់ប្រែង មានសភាពដូរញុះ លោកហៅថា វីបុរស ជាបុគ្គលមិនកម្រើក ។

ហេតុនោះ (លេកពោលថា) បញ្ចិត្តព្រះអង្គ ជាវិបុរស...របស់
ព្រះអង្គ ។ ពាក្យថា ត្រូវការព្រះតម្រាស់ គឺព្រះតម្រាស់ គន្ធង់នៃវាចា
រេសនា អនុសន្ធិ របស់ព្រះអង្គ ។ ពាក្យថា ត្រូវការ គឺប៉ុនប៉េង ត្រូវការ
ជ្រាថ្នា ត្រេកអា ចង់ជាន ស្រឡាញ់ ជាប់ចិត្ត ហេតុនោះ (លោកពោល
ថា) បញ្ចិត្តព្រះអង្គជាវិរបុរស ពួកជនត្រូវការព្រះតម្រាស់របស់ព្រះអង្គ ។
(៤១៧) ពាក្យថា សូមព្រះអង្គសំដែងដោះប្រសា ដើម្បីជនទាំងនោះ
ត្រង់ពាក្យថា ដើម្បីជនទាំងនោះ គឺដើម្បីជនទាំងនោះ បានដល់ក្សត្រិយ៍
ព្រាហ្មណ៍ វេស្ស: សុខូ: គ្រហស្គ បព្វជិត ខេវតា នឹងមនុស្ស ។

សុត្តឲ្ឋជំនំពេ ខុទ្ធកតិកាយស្ស ក្ខុឡូតិខ្មេះសា

តុវត្តិ កក់ខ្លំ កណៈតិ។ សាធុ វិយាការេហ៍តិ សាធុ អា-ចិត្តាហ៍ ឧសេហ៍ បញ្ហាបេហ៍ បដ្ឋបេហ៍ វិវេហ៍វិកដាហ៍ ខុត្តានិការេហ៍ បការេសហ៍តំ^(១) សាធុ វិយាការេហ៍ ។

(៤១៤) នថា ហ៊ី នេ វិធិតោ សិស ជម្នោតិ នថា ហ៊ី នេ វិធិតោ ញានោ នុលិតោ គឺវិតោ វិកាវិតោ វិក្សិតា សិស ជម្នោតិ នថា ហ៊ី នេ វិធិតោ សិស ជម្នាតិ នថា ហ៊ី នេ វិធិតោ សិស ជម្នោ ។ នេយមា សោ ញ្រហ្វាណោ

នទៅលំ នៅខ្លួន អាយា ខេត្ត ។ (៤១៤) អាយាឧតណ្ដាំ វិធយេដ សញ្ជុំ (កទ្រាវុយគិ កក្ក) នុច្ចំ មយោ គិវិយំ វាល់ មណ្ឌេ

យុំ យុំ ហេ ហេ កេស្មី ឧភឧ័យខ្លំ នេះនេះ មាហេ អន្ទេក ដខ្លំ ។

វុទ្ធភ្នំ រុមនយ្យា ។ ខ្មុំការណា មាយខុស្ណា វុទ្ធខ្មុំ (៤០៤) មាយខុស្ណា ។ ខ្មុំការណា មាយខុស្ណា វុទ្ធខ្មុំ

១ ម. ឯត្តឲ្ល ពេលំ ពុវិ សាធុ វិយាករោហ៍ពិ ទិស្បត្តិ ។

ត្បត្តនូបិជិត ខុទ្ធកតិកាយ ក្ខុឡតិទ្វេស

តាក្យថា ទ្រះអង្គ គឺតទ្រាវុធនិយាយចំពោះព្រះទានក្រះភាន រ តាក្យថា សូមព្រះអង្គីសំដែន គឺសូមទ្រះអង្គីប្រាប់ សំដែន បញ្ជាត្ត ផ្ដើម បើក ចែក ធ្វើឲ្យរាក់ ប្រកាស ហេតុនោះ (លោកពោលថា) សូមទ្រះអង្គីសំដែន ។ (៤១៤) ភាក្យថា ធម៌ខ្មុំះ ព្រះអង្គីថ្រាបហើយ ដោះបេពិត គឺធម៌ខ្មុំះ ទ្រះអង្គីថ្រាប ដឹង ថ្វឹង ពិចារណា ឈ្ងេងយល់ ប្រុកដ ដោយពិត ហេតុនោះ (លោកពោលថា) ធម៌ខ្មុំះ ព្រះអង្គីថ្រាបហើយដោយពិត ។ ហេតុនោះ (លោកពោលថា) ធម៌ខ្មុំះ ព្រះអង្គីថ្រាបហើយដោយពិត ។ ហេតុនោះ (ពាហ្មណ៍នោះ ពោលថា

បតិត្រព្រះអង្គីជាវីរបុរស ពួកជនផ្សេង។ បេញអំពីជនបទ

ទាំងទ្បាយ មកប្រជុំគ្នា ត្រូវការព្រះតម្រាស់របស់ព្រះអង្គី
សូមព្រះអង្គីសំដៃ ដោះប្រស្នា ដើម្បីជនទាំងនោះ
ព្រោះថា ធមិន្ទះ ព្រះអង្គីជ្រាបហើយ ដោយពិត ។

[៤១៤] (ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា ម្នាលកទ្រាវុធ) បុគ្គលគប្បី
កំបាត់អាខានតណ្ណា (តណ្ណាជាគ្រឿងប្រកាន់) ទាំងអស់
ទាំងទាងលើ ទាំងខាងក្រោម ទាំងខទឹងគឺកណ្ដាល ព្រោះថា
ពួកសត្វប្រកាន់ នូវ១ន្ទបញ្ជក: ណា ។ ក្នុងលោក មារតែង
ជាប់តាម នូវសត្វ ដោយអភិសង្ខារ គឺកម្មនោះឯង ។

[៤២០) ពាក្យថា បុគ្គលត្រូវកំបាត់អាខានតណ្ណាទាំងអស់ គឺ រូបតណ្ណា
ហៅថា នាខានតណ្ណា។ ព្រោះហេតុអ៊ី រូបតណ្ណា ហៅថា អាខានតណ្ណា។

រាទ្រាវុធមាណ**វាប្បញ្ញា**និទ្ធេសោ

រូបតណា។ តាយ រុច អាធិយធ្នំ ។ ទាធិយធ្នំ កណ្ដ មេខមេខ្លាំ មេខធ្លាំ មេខធ្លាំ មេខ្លាំ ម ក់ខ្លួន ខេត្ត ខេត្ត ខ្លួន ខេត្ត ខ្លួន ខេត្ត ខេត្ នុខានិយត្ត ខណៈត្ត មកពិសិត្ត ន្ទុំ នេះ ស្ពេស មាន ស្ពេស ស ភា**ខានត្**ណាំ វិ**នយេ**៩ សព្ទុំ សព្វ ភាខានត្ណាំ វិទ្ធាសេខ វុទ្ធភាព ខេត្ត ខេត្ត មនុស្ស វុទ្ធភាព ខេត្ត ខេត្ នេញាត់ មាយខុសស្លា រួចពេជន មាជ្ជំ ។ មានដែរ។ ត់ កទុក់គ កុខាក្សាទំ កក្ស ទំ ក្រាញ្ណាំ ជាមេន អាល់បត់ ។ ភកវត់ តារក់ពីវិចនមេតំ ។ បេ ។ សញ្តា បញ្ចុំ សក្កិត កុទ្ធា. វុយតំ ភេឌក ។

ញទារ៉ុធមាណរិក**ហ្**ញញ្ញាន់ទ្វេស

*ពួកសត្វថៃ*ដ៏កាន់ ប្រកាន់ ក្លូចកាន់ ស្វាបមង្គែល ជាបច់នាក់ ចំនោះ រួម ដោយតណានោះ កាន់ ប្រកាន់ កូបកាន់ ស្លាប៧ង្គីល ជាប់ចំពាក់ ចំពោះវេទទា សញ្ញា **ទុកសន្ទារ វិញា**លា គ**ត់** មុបបត្តិ បដ្តិសន្ធិ ភព សន៍ស្រ ស្តេះ ហេតុនោះ រូបឥណ្ឌា ហៅថា ភាទានឥណ្ឌា ។ ភាក្យថា បុគ្គលត្រូវកំបាត់អាមានតណ្យាទាំងមស់ គឺបុគ្គល ត្រូវកំបាត់ បណ្ដេញ លះបង់ បន្ទោបង់ ធ្វើឲ្យវិទាស ធ្វើមិនឲ្យមានបែបភាព នូវអាទានតណា ទាំងអស់ ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) បុគ្គលត្រូវកំហត់អាទានតណ្ត តំន្ទែស់ 🤊 ភាក្សថា ក**្រា**វុធ របស់បន្ទថា ត្រះមា**ន**ត្រះកាគត្រាសថា ម្នាលកទ្រាវុធ គឺព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ហៅព្រាហ្មណ៍នោះ តាមឈ្មោះ។ ញាត្យថា គ្រះមានគ្រះភាគ នុះ ជាញាត្សព្រាលដោយគោរ៣ ១ បេ ។ ការបញ្ជាតិថា មានព្រះភាគ នេះ (កើត) ក្រោះការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ហេតុ ទោះ (ខានភាក្យូចាំ) ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាល់កម្រាវុធ ។ (៤២៦) ញាក្យថា ទាំងីខាង់លើ ទាំងខាងក្រោម ទាំង«៤៨ នឹកណ្ដាល សេចក្ដីថា អនាគត ហៅថា ខាងលើ ៗ អតិត លោយ សង្គម្រេខ ភ ឧធិជានី ឈោល ខេ_ខម្ម ឌួមយើយ ភ ត្តកុសាធម៌ emb ខាងលើ ។ ត្តកកុសលធម៌ ហៅថា ខាង ក្រោម ។ ពួកអព្យាកតធម៌ ហៅថា ៤៤៦ គឺកណ្ដាល ។ ៤៧-លោក ហៅថា ខាង៍លើ ។ អហុយ លោក ហៅថា ខាង៍ក្រោម ។

សុត្តខ្ពស់ពេ ។ទ្ធកនិកាយស្ស ប្តូទ្បនិទ្ធសោ

(៤៤៤) យំ យំ ហំ លោកស្មឹ ឧភឧិយន្តិតិ
យំ យំ ហំ រូបគតិ៍ ៤ឧភាគនិ សញ្ញាតតិ សង្ខា្សា កតិ វិញ្ញាណកតិ អាឧិយន្តិ ឧភឧិយន្តិ កណ្ឌន្តិ បាមសន្តិ មកិខិវិសន្តិ ។ លោកស្មិត្តិ អភាយលោក ។ បេ។ អាយសឧលោកទេ យំ យំ ហំ លោកស្មឹ ឧភឧិយន្តិ ។

(៤៤៣) នេះ នេះ មាហ អន្លេច ដន្តន្តិ នេះ នេះ កម្មាត់សង្ខារៈសេន បដិសន្តិកោ ទន្ទមហេ ភាតុ-មហា អាយុតនមហា កត់មហា ខុបបត្តិមហា បដិសន្ធិមហា ករមហា សំសារមហា រដ្ឋមហា អន្វេច អនុក្មត់ អន្ទាយ៍កោ ហោតិ ។

សុទ្ធនូប់ជិក ខុទ្ធកនិកាយ កូឡូនិទ្ធេស

មនុស្សលោក ស្រាប់ ខុខឹង គឺកណ្ដាល ។ សុខវេទនា ហៅថា ១ាធិលើ ។ ខុត្តវេទនា ហៅថា ១ាងក្រោម ។ អុទុត្តមសុខវេទនា ហៅថា ខុខឹង គឺកណ្ដាល ។ អុវូបភាតុ ហៅថា ១ាធិលើ ។ កាមភាតុ ហៅថា ១១ឪក្រោម ។ វូបភាតុ ហៅថា ខុខឹង គឺ កណ្ដាល ។ សរីវៈខាងលើ អំពីបាតដើងឡើងទៅ ហៅថា ១ាធិលើ ។ សរីវៈខាងក្រោម អំពីបុងសក់បុះមក ហៅថា ១ាធិក្រោម ។ សរីវៈ ត្រង់ពាក់កណ្ដាល ហៅថា ខ្ទឹង គឺកណ្ដាល ហេតុខោះ (ខ្នែត្រាស់ថា) ទាំង១ាងលើ ទាំង១ាងក្រោម ទាំងខ្ទឹងគឺកណ្ដាល ។

(៤៤៤) ពាក្យថា ព្រោះពួកសត្វប្រកាន់ខ្លាំទន្ធបញ្ជក: ណា ។ ក្នុង លោក គឺព្រោះពួកសត្វកាន់ កូបកាន់ ប្រកាន់ ស្លាបអង្គែល ជាប់បំពាក់ បំពោះរូប វេទនា សញ្ញា សង្ខាវវិញ្ញាណ ណា ។ ។ ពាក្យថា ក្នុង លោក គិក្សិអច្ចាយ លោក ។ បេ។ ក្នុងអយ់គន លោក ហេតុ នោះ (ទ្រង់គ្រាស់ថា) ពួកសត្វប្រកាន់ខ្លាំទន្ធបញ្ជក: ណា ។ ក្នុងលោក ។

(៤២៣) ពាក្យថា មាវតែង៍ជាប់តាមខ្លាសត្វ ដោយអភិសង្ខារ គឺកម្មនោះឯង៍ បានដល់ មារគីទន្ធ មារគឺ៣តុ មារគឺអាយតនៈ មារគឺគត់ មាគើទបបត្តិ មារគឺបជិសន្ធិ មារគឺភាព មារគឺសង៍ព្រ មារគឺវត្ត: ដែលប្រកបដោយបដិសន្ធិ តែង៍ជាប់តាម ទៅតាម ប្រព្រឹត្តតាម ដោយអំណាប នៃអភិសង្ខារ គឺកម្មនោះឯង៍ ៗ

កទ្រាវុធមាណរ៉ាក់ឲ្យញ្ហានិទ្ធេសោ

ជម្លឺ សន្តិ នាំ មាណាំ ចោសំ បុក្កលំ ជីវំ ជាតុំ^(១) ជម្ពុំ សន្តកំ មមុជស្ថិ តោសៅ មាហ អន្ទេតិ ជម្ពុំ ។ គោមា ភភភ

> អាខានតញ្ហើរនៃយេ៩ សព្វ (កាខាវុយភិ ភភក) ឧទ្ធំ អាយា តិវិយ៏ កិច្ចិ មជ្ឈ យំ យំ ហិ លោកស្មើ ឧទានិយន្តិ

> ភិក្ខុ ស តេ កិញ្ចុំ សព្**លោកេ** អាឌាធសត្តេ ឥតិ បេក្ខាមានោ

បដំ ៩៩ មច្ច ដេ យ ស្រង់ ។

(៤៤៤) គស្មា បជានំ ឧ ឧទាឧ យេ ភេ តស្មា តំកា
សភា តំ មេតុ តប្បច្ចេល តំ ខិនានា ឯគំ អនី នៅ

សម្បស្បាយ អនាឧតស្លាយ តំ តស្មា ។ បជាន់ខ្លំ

ជាន ខ្លោ បជាន ខ្លោ អជាន ខ្លោ ជិជាន ខ្លោ បឌិវិជានខ្លោ បឌិវិជ្ឈ ស គេ សង្ខារា អនិទ្ធាត់ ។ បេ។

១ម. គំ ។

រាទ្រាវ៉ុធមា**ណរំពេញញ្ញានិ**ទ្ចេស

តាក្យថា សត្វ គឺសត្វ 81: មាណព បុរស បុគ្គល ជីវ: សត្វមានជាតិ មានជា សត្វទៅដោយឥន្ទ្រិយ សត្វកើតមំពីមខុស្ស ហេតុនោះ (ទ្រង់ ត្រាស់ថា) មារតែងជាប់តាមនូវសត្វ ដោយអភិសង្ខារគឺកម្មនោះឯង ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា

(ត្រះមានត្រះភាគគ្រាស់ថា ម្នាលក[ទាវុធ) បុគ្គលត្រវិកហត អាទាខត្តណ្ហាទាំងអស់ ទាំងខាងលើ ទាំងខាងក្រាម ទាំងខេទឹង គឺកណ្ដាល ក្រោះថា ពួកសត្វប្រកាន់ខ្លូវ១ន្ទបញ្ជាក់:ណា ១ ក្នុង លោក មារតែងជាប់តាមសត្វ ដោយអភិសង្ខាគេកម្មនោះឯងៗ (៥៤៤) ក្រោះហេតុដូច្នោះ ភិត្តដឹងច្បាស់ នឹករលឹកឃើញ កាល សំឲ្យឹងឃើញ ខ្លាំពួកសត្វដែលជាប់ ក្នុងអារម្មណ៍ជាគ្រឿងប្រ-កាន់ នូវប្រជាជននេះ ដែលជាប់ចំពាក់ក្នុងហេតុជា ទីតាំងនៃមន្ទ: ដូច្នេះ មិនគប្បីប្រកាន់នូវ១ន្ធបញ្ជកៈនីមួយ ក្នុងលោកទាំងពួង ។ (៤៤៤) តាក្យថា ក្រោះហេតុដូច្នោះ... ដឹងច្បាស់... មិនគប្បី ប្រកាន់គឺ ក្រោះហេតុជួច្នោះ ក្រោះជំណើរនោះ ក្រោះហេតុនោះ ក្រោះបច្ច័យនោះ ក្រោះនិសននោះ ឃើញច្បាស់ខ្លួវលេសខ្លុះ ក្នុងអាសន-តណ្ហា ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ព្រោះហេតុដូច្នោះ ។ ពាក្យថា ជំង្ហាស់ គឺ ដំង ដំងច្បាស់ យល់ច្បាស់ ដំងវិសេស យល់ ធ្ទុះញ្យ គ្រាស់ដ៏ង៍ថា សង្ខារទាំងឡាយ ទាំងពួង មិង ទៀង។ បេ ។ សុត្តនូចិដិកេ ខុទ្ធកនិកាយស្ស ចូឡនិទ្ទេសោ

យខ្លុំញុំ សមុនយនម្មំ សត្វខ្លំ និបាននម្មខ្លំ ជាន ត្តេ ខេតាន ត្តោ អាជាចក្តោ វិជាន ត្តោ ខេត្តិជាន ត្តេ ខេត្តិ-វិជ្ឈត្តោ ។ ន នុទានិយេថា គិ រូបំ នានិយេយ្យ ន នុទានិយេយ្យ ន គណ្ខេយ្យ ន បាមសេយ្យ នាគិ-នំវិសេយ្យ វេននំ សញ្ញំ សង្ខារ វិញ្ញាណំ គគ៌ នុបខគ្គឹ ខេត្តិសន្ធំ គាំ សំសារ វឌ្គំ នានិយេយ្យ ន នុចានិយេយ្យ ន គណ្ឌេយ្យ ន បាមសេយ្យ នាគ៌និវិ-សេយ្យគំ គស្មា ខេតានំ ន នុទានិយេ៩ ។

សុត្តតូចិដិក ខុទ្ធកតិកាយ ប្តូឡតិទេ្ទស

ជំងឺ ជំងឺច្បាស់ យល់ច្បាស់ ជំងឺវិសេស យល់ធ្ងះធ្លាយ គ្រាស់ជំងឺថា ជម្មជាតណា ខីមួយ មានកំរិយាកើតឡើងជាជម្មតា ជម្មជាតទាំងអស់នោះ មានកំរិយាលេត់ទៅវិញជាជម្មតា ។ ពាក្យថា មិនតប្បីប្រកាន់ គឺមិនត្រូវកូច កាន់ មិនត្រូវកាន់យក មិនត្រូវស្លាបអង្គែល មិនត្រូវជាប់ចំពាក់ចំពោះរូប មិនត្រូវប្រកាន់ មិនត្រូវកូចកាន់ មិនត្រូវកាន់យក មិនត្រូវស្លាបអង្គែល មិនត្រូវស្លាបអង្គែល មិនត្រូវស្លាបអង្គែល មិនត្រូវបាកន់ មិនត្រូវកូចកាន់ មិនត្រូវកាន់យក មិនត្រូវស្លាបអង្គែល មិនត្រូវចំពាក់ ចំពោះវេទនា សញ្ញា ពួកសង្ហារ វិញ្ញាណ គតិ ឧបបត្តិ បដិសន្ធិភព សង្បារ វដ្ត: ហេតុនោះ (ទ្រង់ត្រាស់ថា) ព្រោះហេតុដូច្រាះ ជំងឺច្បាស់ មិនគប្បីប្រកាន់ ។

(៤៤៦) ពាក្យថា ភិក្ខុនឹករលឹកឃើញខ្លាំ១ខ្ទបញ្ជាក់: នីមួយ ក្នុងលោកទាំង
ពួង ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុ គឺភិក្ខុជាកល្យាណបុថុជ្ជ១ ឬភិក្ខុជាសេត្ត: ហេតុនោះ
(ខ្រង់ត្រាស់ថា) ភិក្ខុ ។ ពាក្យថា នឹករលឹកឃើញ គឺនឹករលឹកដោយហេតុ៤
គឺកំពុងចំរើន ការយ តាយាខុបស្សនាសតិប្បជ្ជាខ ឈ្មោះថានឹករលឹកឃើញ
។ បេ។ ភិក្ខុនោះ លោកហៅថាអ្នកលើកឃើញ ហេតុនោះ (ខង់ត្រាស់ថា)ភិក្ខុ
នឹករលឹកឃើញ។ ពាក្យថា ១ខ្ទបញ្ជាក់: នីមួយ គឺ រូប ប៉េខនា សញ្ញា សង្ខាវ
ពិញ្ចាណ ណានីមួយ ។ ពាក្យថា ភុងលោកទាំងពួង គឺភុងអាជាលោក
ទាំងមូល ក្នុងខេវលោកទាំងមូល ក្នុងមនុស្សលោកទាំងមូល ក្នុង១ខ្ទលោក
ទាំងមូល កុងពេលគេនយោកទាំងមូល ក្នុងមនុស្សលោកទាំងមូល បេតុនោះ
(ខ្មែតែសេស) ភិក្ខុនឹករលឹកឃើញ១ខ្ទបញ្ជាក់: នីមួយ ក្នុងលោកទាំងពួង ។

រាទ្រាវ៉ុធមាណរិកឲ្យញ្ញាតិទ្ទេសោ

[៤៤៧] ភាពាធសត្តេ ឥតិ បេត្តមាលោតិ អាខាធ-សតា វុទ្ធិ យេ រុខំ អានិយត្តិ ឧទានិយត្តិ កណ្-និ ឧស្នក នេះ មាន ក្រសួល ក្រសួ អានិយត្ត ខ្លានិយត្ត គណៈត្ត បរមេសត្ត អភិនិសេ-ត្តិ។ ឥត់តំ បន្សេច្ចិ ។ បេ។ បនាធ្យុត្តាមេតំ ៩-និតិ ។ បេត្តាមាលេតិ ឧត្តាមាលេ ឧស្បមាលេ បស្បា្ធនោះ និលោកយេខានេះ និង្ហាយមាលេ និត្សាយន្ត មានទេសាខេ ខុខ ខេង្ខាមាយ ។ (၆၆၆) ဗဒိ နံဗိ ဗင္ဒုဆ(ယ၂ ဂိုလန္တစ္တိ ဗ-ជន្តិ សត្តាជិវេធន៍ ។ មច្បានយ្យេតិ មច្ចុនេយ្យា វុទ្ធន្តិ គាលេសា ខ ១ន្វា ខ អភិសង្ខារា ខ រ ឧង ឧជិនេណៀ សារនេក្សៅ ឧរឃានេក្សៅ វិសត្ត អាសត្ត លក្ខ លក្ខិត មហិតុខ្វា ។

រាទ្រាវុធមា**ណវិកប្បញ្ញានិទ្ធេស**

(៤៤៧) ភាក្យូថា កាលសំឡឹងឃើញខ្ញុវញ្ជកសត្វដែលជាប់ក្នុង
អារម្មណ៍ជា គ្រឿងប្រកាន់ដូច្នេះ គឺពួកសត្វណា កាន់ កូចកាន់ ប្រកាន់
ស្លាប អង្គែល ជាប់ចំពាក់ ចំពោះប្រកាន់ កូចកាន់ ប្រកាន់
ស្លាប អង្គែល ជាប់ចំពាក់ ចំពោះប្រកាន់ កូចកាន់ ប្រកាន់ ស្លាបអង្គែល
ជាប់ចំពាក់ ចំពោះវេទនា សញ្ញា ពួកសង្ខារ វិញ្ញាណ គត់ ១០០ត្តិ បដ់ស្និត្ត សង្សារ ដែ្តៈ សត្វទាំងនោះ លោក ហៅថា អ្នកជាប់ក្នុងការម្មណ៍
ជា គ្រឿងប្រកាន់ ៗ ពាក្យថា ដូច្នេះ គឺជាពាក្យតបទ ៗ បេ ៗ ពាក្យថា
ដូច្នេះ ខ្ញុំ៖ ជាលំជាប់បទ ៗ ពាក្យថា កាលសំឡឹងឃើញ គឺកាលឃើញ
មើលឃើញ យល់ឃើញ រមល់មើល គន់មើល ពិចារណា មើល ហេតុ
នោះ(ទ្រង់គ្រាស់ថា) កាលសំឡឹងឃើញនូវពួកសត្វដែលជាប់ក្នុងការម្មណ៍
ជា គ្រឿងប្រកាន់ ដូច្នេះ ៗ

(៤២៤) ពាក្យថា ប្រជាជននេះ ដែលជាប់ចំពាក់ ក្នុង
ហេតុជាទីតាំង នៃមច្ចុ គ្រង់ពាក្យថា ប្រជាជន គឺជាឈ្មោះ នៃ
សត្វ ។ ពាក្យថា ហេតុជាទីតាំង នៃមច្ចុ គឺ ពួកកំលេសក្ដី ១ន្ទក្ដី
អភិសង្ហារក្ដី លោក ហៅថា ហេតុជាទីតាំង នៃមច្ចុ ។ ប្រជាជន ជាប់ ជាប់ទួទៅ ថ្នក់ ទាក់ ជាប់ចំពាក់ ក្នុង ហេតុជាទី
តាំង នៃមច្ចុ ហេតុជាទីតាំង នៃមច្ចុ ។ ស្រុក តាំង នៃមច្ចុ ។ ស្រុក តាំង និមច្ចុ ។ ស្រុក តាំង នៃមច្ចុ » ស្រុក តាំង និងមហា » ។ ស្រុក តាំង ស្រុក ស្រាក់ ស្រុក ស្រាក ស្រុក ស្រាក ស្រាក ស្រុក ស្រាក ស្រាក ស្រុក ស្រាក ស្

សុត្តស្ថិត រុទ្ធតិតាយស្យ បូក្សិតរួមសា
យដា ភិត្តិទិសេវា នាគឧន្តេវា ភណ្ឌិវិសត្តិ អាសត្តិ
លក្តិ សក្តិតំ ខលិតុខ្វិ រដ្ឋមេរ ខជា មច្ចនេយ្យ
មារនេយ្យ មរណនេយ្យ វិសត្តា អាសត្តា លក្តា
លក្តិតា ខលិតុខ្វាត់ ខជំ ៩មំ មច្ចនេយ្យ វិសត្តិ ។
គេនាមា គកវា

តុស្មា ខ្លាន ៤ ឧទ្ធន្ធ បេខ ភិក្ខុ ស តោ កាំញូន សព្វហោក អនានស ត្តេ ស់តិ ខេត្តមានោ ខ្លំ ស់មំ ខទ្ធ នេយ្យ សៃត្តត្តិ ។ សហ តាថាខ្លាយសានា ។ ខេ។ សត្តា ខេ កន្តេ កត្តា សារ កោហ្មស្មីតិ ។

កទ្រាវ៉ុធមាណវិកញ្ចញ្ញាន់ទ្ទេសោ ទាទសមោ ។

សុត្តនូបិជិក ខុទ្ធកនិកាយ ប្តូខ្យួនិទ្ធេស

វត្សដែលជាថ ជាថទ្ទទៅ ថ្កក់ ទាក់ ជាថចពាក់ ក្រង់ចម្រឹងជញ្ជាំង ឬដែ-កែវ យ៉ាង៍ណា ពួកសត្វជាថ ជាបច្ចុំទៅ ថ្កក់ គាក់ ជាប់ចំពាក់ក្នុង ហេតុ ជាទីតាំងី ខែមេចូ ក្នុ ហេតុជាទីតាំង៍ ខែមារ ក្នុ ហេតុជាទីតាំង់ ខែមរណេះ ក៏ យ៉ាង៍នោះដែរ ហេតុនោះ (ទ្រង៍ត្រាស់ថា) ប្រជាជននេះ ដែលជាបក្នុង ហេតុជាទីតាំងនៃមច្ចុ ។ ហេតុនោះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ព្រោះហេតុដូច្នោះ ភិក្ខុដឹងច្បាស់ នឹករពុកឃើញ កាល សំឡូង ឃើញ ខ្លុវពួកសត្វដែលជាប់ ក្នុងអារម្មណ៍ជាគ្រឿង ប្រភាន នូវប្រជាជននេះ ដែលជាចំចំពាក់ ក្នុងលេតុជាទី តាំង៍នៃមក្ខុ ដូច្នេះ មិនគប្បីប្រកាន់នូវ១ន្ធបញ្ចក:និមួយ ក្នុងលោកទាំងីពួង ។ ដំណាលគានឹងកាលជាទី០០ខែគាថា ។ បេ ។ បញ្ជាក្រព្រះអង្គីដ៏ចំរើន

ដំណាលគា្ទនឹងកាលជាទី០០ នៃគាថា ។ ០០ ។ ០៣ ត្រួព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រះមានព្រះភាគ ជាសាស្តារបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ ខ្ញុំព្រះអង្គ ជាសាវិត ។ ប្រជុំ ពុទ្រាវុធមាណវិកញ្ចញ្ញានិទ្ទេស ទី ១៤ ។

សុគ្គត្តបិជិត ទុទ្ធកតិកាយស្ស ប្ញូឡតិទ្ទេសោ

បឋមោ ភាគោ

	<u> </u>	55 Ta
	មាត្តា	HIA
ខ្លួន្យន់ផ្ដេះស	វត្តា ថា ពុ	9
	ពាវរ សស់សេក្	"
	អត្តមហាវុយព័ណ្ឌ ភូវឌ័រ។	9 9
		"
	អវិជ្ជាយ និវុតោ លោកោៈ	ഉ നൃ
	វេវិញ ខហ្វកាសត៌ លោកា	อ ๗
	ជប្បា លោកស្ស អភិលេខនំ	ഉ
	្តុំ លោក ស្ ទ មហត្លៈ	60
	តណាទន់លោកស្ទឹរសាតានិ	66
	សតិ សេត្តទំនាំវណំ	,,
	ស្រាតានិបញ្ហាយ បច្ចុំជន់	6 5
	ឋ ភា ទី ទី វិញ ណ និរោធន និរុជ្យនិ .	<i>າ</i> ງ .ກ
	หตั งเ ชิงกฤ	ள வ

សុត្តបំជំព

ទុទ្កគិកាយ បូទ្បតិទ្វេស

បឋមភាគ

	មាត៌កា		ទំព័រ
ប៉ូឡូតិទ្វេស	វិត្តាហ		Ġ)
	ពាវវិព្រាហ្មណ៍ ព្រមព៌ងសិស្ស	•	"
	អជិតមាណវិកប្បញ្ញាតិទ្វេស		ଠାଠ
	លោកមា ននរក ជា ដើម	•	"
	លោកគឺអវិជ្ជាចិន្ទ្រាំងហើយ · · · .		୭ဤ
	លោកមិនក្នុស្វាង ព្រោះសេចក្តីប្រាញ់ផ្សេងៗ	•	อ ๗
	តណ្ដាជាគ្រឿងជាប់នេះលេក		ඉ
	្ត្ ជាមហាក្ យ នៃ លោក	•	60
	តណ្ដាយដើម យ៉ាឡែក្នុងលោក	•	ଜ୍ୟ
	សតិជាគ្រឿន៍បិទខែ្យគិត ណាជាដើម	•	"
	ែរ (មានតណ្ដាជាដើម)ជាច់សូន្យដោយបញ្ហា	•	6 5
	បញ្ជា ជា ដើមលេត ព្រោះរល់តវិញ្ចាណ		ளு ள
	អធសលស់m. ·	•	നവ

មានកាបនាន

	មាតិ៣									HI C
ខ្លួនខ្លែស	អជ៌	់នេះមា	የሚህ አ . የ	ភេឌ្យ	in ext	និល	ខ្ពុ	ሊን		
	អធិបិតិក ព	រ ក្ វ ក្		•		•		•		നവ
	អធិប្បញ	ភេសិក្ខា !		•	•			•		നർ
	តាមេសុ	នាក់គ	ដ្ឋេយ្យ			٠	•	•		<u>د</u> و
	18 m	n .		-	•			٠	•	"
	មនសាន	กริเกา	₹ 🛈	n .	•	•		•	•	ය හ
	សព្ធមា	ខេ កុស	"លោ	ഹ് ഗ്ര	•		•	•	•	ك ك
	ស់តោ	ភិក ប ក	រព្យដេ		•	•		•	•	હ ક
ই	សារិធេរៈ	န္ရ ယ၂ :	ല സ) / 653	មរ្ព	မာ က	និវ	ខ្លួរ	ഹ	र् थ ०
	កាមេ សុ	ម្រាញ	១፻ធ	ភាក ភាក	•	•	•	•		73
	អដុស្តិ៍កោ «គ	ា មាគ គ) ស្រ	ក្ខាវិយ	s f .			•	-	,,
	វិត្ ត ្រល	៣៩៣	ា សា	តា •	-		•	-	•	ල් ල්
	ចគ្គហិ	ការណេ	ທີ່ ພ	(เลา		-	•		•	ප් වි
	សង្គ្រាយ	និត្តតេ) గోగో కి,		•		•		•	?)
	អរហារត	ា ឥញ្ជា	ភ នត	•						હ લો

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

	មាត៌កា	ទូពរ
រុទ្ធតិទ្វេស	អជិតមាណវិកប្បញ្ញា គិទ្ទេស	
	អធិបត្តសិក្ខា	ନ୍ତ ମଧ୍
	អធិប្បញ្ញាសិក្ខា•	ന പ്
	មិនគប្បីជាប់ខំលាកក្នុកាម · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	હ ૭
	កាម ២ យ៉ាង	"
	មនគប្បីធ្វេចត្ន្យល្ក	රග
	គប្បីឈ្វាស់វេក្ស័ធម៌ទាំង៍ពួង	しし
	គប្បីមានសត្ថជាភិក្ខុប្រព័ត្តទៅ . • • .	43
	តិស្សមេត្តេយ្យមាណវិកប្បញ្ញាតិទ្វេស	ī Ko
	ក់ក្មានព្រហ្មរយ:ក្នុងកាមទាំងទ្បាយ	"
	មគ្គមានអង្គ៤ជាគ្រហ្ម:	,,
	អ្នក្រោសហាតតណ្ហាខានស្មារតគ្រប់កាល	હંહ
	អ្នកមានស្មារតដោយហេតុ៤យាំង • .	& છે
	កក្ខុះលត់ទុក្កក្រោះពិចាវ ណា	"
	ព្រះអរហន្តមិនមានការញាជ្រក្រះ 🕟	ฮภ์

មាត់កាបតាន

	មាតិកា	Hin
ខ្លួននៃខ្លេស	ន្តមាន ក្រោយ មាន ក្រោយ មាន ក្រុ	ሲልነ
	19 ING	ජ ය්
	ម្ភែត ខែហាបុរិសោ	පු ව
	ชហនតណោ សិព្វនិមច្ឆុគា	5 6
	ជយា មសហរុយ ដាំយ ខ្ ឋេទេវេ	১৫
	ត្លា អក្ សល មួលនៃ	ક &
	ត្លា ខិហេនាខិ ·	"
	កគវា មូលខសព្វ	ව ව
	តសេព្យូញ	ரிற
	អបកថ តំសេរ បុខា	m 6
	ជាំ សភា យញ្ញមកបុប្រើសុ	ದ b
	យញ្ជល់ខុត្ត ណេយ្យ ថ្ងៃមនា	ದ ನ
	ន្សហាការហេ ការណ ជាយត់	9 o 9

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

	មាត៌កា	ទំព័រ
ហ្ូឡទំទ្វេល	តិស្សីមេត្តេយ្យមាណ វិកប្បញ្ញាតិ ទ្ទេស	
	គ្រឿនជាប់៤យ៉ាង	 ರದ
	អ្នកមានចិត្តផុតស្រឡះ ឈ្មោះថាមហាបុរស .	ಶಿ
	អ្នកលះតណ្ដា បានកន្ទង់គ្រឿងបាក់ស្រេះ	કેહ
	បុណ្ណកមាណវិកប្បញ្ញាតិទ្វេស	ble
	មូល ខែអក្សល ៣ យ៉ាំង	১ ৫
	ទិសាខ(ហេតុ) ៣ យ៉ាង៍	"
	ព្រះមានព្រះភាគឲ្រឪ ឃើញខ្សុមុល	১১
	តារសូរ្ជា យ៉ាង •	விள
	ការសួរ្ ៣ យ៉ាងដែលទៀត · · · · ·	สเ
	អាស្រ័យជា	ದ
	ការសរសេរផលយញ់នឹងទុំក្រាយ្យបុគ្គល . ញ	<i>હ</i> ત
	ក្រោធកើតដោយអាការ:១០យ៉ាង	१० १

មាតិកាបត្តិ

	មាត៌ក)								អង្គេ
ទូន្យតិខ្មែរស	ម្រ	ឥកម ೯୯	സ	ľm	វេ	ည ရသ	ធិប	at	ಕು	9၁ ဝ
	ត់ស្យោ	ប្រា រេស	-	•	-	•	•	-	•	"
	មពលភ្	कात	Ţ	ជួល		-	-	•	•	๑๐ ๗
	ភិគ្ខា	វេទគួ	•	•		•		,	•	9 9 0
	បត្ <i>ស</i> ប !	មាគ្រស គ !	் றூ	វ ណំ	111	ดา -	•	•	•	"
	ភគវា ភ	ารัสกา	rw 1	-				•	•	99 b
	ភគវា ៤	បរិមុត្ត	វិត្តោ	•		•			•	၈၈ ဉ်
	ជាត ្ ក	าទីនិ .	-		-	-	•	-	•	99 K
	ទបជិនិ	កនា ៤	វ កវ ន្តិ	ទូវា ខេ) -	•		-		୭୮ ୧
	₽N 8	ឋធី .		-	-				•	"
	माँका १	បជ៌ ក	រេវាត	•	-	-	•	•	-	୭୫ ମ
	ជនជាន	ខ្វែម ខេដ្	បត់ថ	វ <i>េ</i> ខ្លា		•	-	-	•	"
	ខ្លួញ ន	កយា	-	•	-		-	-	•	೯೬ ದ
	តណ រ	សខា ម	ព្យានិ	-	•	-		-	•	၈၈၆
	វិសត្តកា	ត្ ហ	า	•	•	•	-	•	•	၈၆ ၈

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

	មាត៌	ទំព័រ
ប្តវតិទ្វេស	មេត្តគមាណវិកប្បញ្ជាតិផ្ទេស	909
	ការសុរញ្ញេឃ ំង៍	. "
	ការសួរញយាំងដែលទៀត	. ๑๐๗
	ព្រះមានព្រះភាគ្រង់ដល់នូវវេទ ·	. 900
	ញាណក្នុមគ្គ៤ ហៅថាវេទ	. ,,
	ត្រះមា <i>8ត្រះ</i> ភាគមានកាយចំរើនហើយ	. ๑๑๒
	ព្រះមានព្រះកាគមានព្រះទ័យផុតស្រឡះ •	. ၈၈၁
	ទុកមានជាតុទុក្ស ដើម	- ୭୭.୯
	ទុកកេតព្រោះខ្មាធិជា ហេតុ	. වෙසර
	ອບສີ່ ໑ ວ ເກັສ	. "
	ជនមិនជំង៍ វមែងិការងិទ្យពិ	. ๑๒๗
	ដនល្ង់ វមែងចូលទៅកាន់ទុក្ហៀយ ។ 🔾	. ,,
	មិនគេហ្វីសាឱទបឆ់	- ೯೬ದ
	ទោ ខេយ្យ: ៣ យ៉ាង៍	-ഉന്ദ
	តណ្ដ ជាវិសត្តិ က (ជ ្រយ ទៅ)	·• & •

មាតិកាបតាន

	មាតិកា								អ្ន
ខ្លួនន្រ្តៃសេ	មេរ	හිෆිජ වේ	ന്ന :	m	_{ញ្ញ}	ν Μ ί	i Ç	نځا	n
	តណា ហ	អកុស	លម្ងូល		,		•	•	၈၉ စ
	ក្រ ខ ្រែន	सार	กณั	• .		•	•	•	စေဖက
	19 है। दे	<i>ឋ ខា</i>	-		•	-		•	٧ ي و
	ទ្រូកវា	•	. •	•		•			"
	រទូ មមត្	'n .	• .	•	•	•		•	වර ග
	៤ ៥!លេយ	្ស ខ្លុក រុទ្ធ	•	•	•	•		•	ඉප් ප්
	អាគ្ អក្	សលា	ធ្មា		•	•			9b o
	កេន ត្ ន	ខារគា	•	•		•			,,
	<i>កែន តែ</i>	យលិ	mn1						စဉ် က
	<i>ពតាធ្</i> និ	កញ្ចូខា	s.	•			•	•	୭୬ ଓ
	ជាវំ អម	ត់ និញ្	ŝ				•	•	වර ස්
	រាគាទ!យេ	າ ຈີນ	n .	•	•	•		•	"
	ទូរភ្ កភ្	าริกา	•	•	٠.		•		०० %
	សត្ <i>ស</i> ត្	ก์ เ	•	•	•				୭ ମ ୭

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

	មាត៌កា	ទំព័រ
វុទ្ធខ្មែល	មេត្តគមាណវិកប្បញ្ញាគិទ្ទេស	
	តណា ជាអកុសលមូល	. ၈८၈
	ព្រះសាមថា ព្រះមហេស ដោយអត្ដដូចម្ដេច	. ඉරග
	តារប្រភាន ២ យ៉ាង	. ૭૯ જ
	ភព៦ យ៉ាង៍	,,
	សេចត្ថកាន់ ២ យ៉ាង	. ೯ಆಗ
	គហ្វីលះទុក្ខ	. <i>ඉරර</i>
	หกุ ស លធម เ <u>พ</u> ระชาคา สู (คำเกิก (ค.ศ.)	. ඉට් 0
	ព្រះនាមថានាគ: ដោយអត្ដឲ្យមេច	. ,,
	ឈ្មោះថា ព្រាហ្មណ៍ ដោយអត្តដូចម្ដេច .	. වෙටග
	គ្រឿងកង្វីល់មានរាគ:ជាដើម	. ၈၂ ၆
	អម្មន្នយន្ត ឈ្មោះជាទ្រើយ	ඉ ව ය්
	កំលេសមានវាគ:ជាដើមឈ្មោះ១ល:	"
	តារស់ ន្ស័យក្នុងទុក្ខជាដើម	૭૭ ⊀
	កំលេសជាគ្រឿងជាថ់	၈ က ၈
	តណា ឈ្មោះថាគាស	೯೫ ಗೂ

មាត់កាបត្តជំ

	មាត៌កា	HI
ន្ត្រាជិន្តេសេ	យោងយោហាក្យពីយាក្យនៃមេប	୭៧ ୯
	តរេហ្វា បុត្ត	"
	ลีเพก พิฐา	୭ଟା ମା
	ស់ក្ដេ និព្វានមត្តនោ	೨ ದ ೦
	ត្រហ ទេវា	ඉස් ලි
	កេនត្រេន សុក្សា	೯ ಜ ಕ
	សទាជទាជុំនិ	"
	ក្សស្លា	වෙය් එ
	វិវេតធម្មោ អមត និញានំ	૭५ ૯
	ទ្វេ និស្សយ: ·	૭ જ ે
	តម លោក សែត្ត	60 9
	ឧឧស្ មោយា ម្រេចនិយោធ្វី	6 0 8
	ទ្រុកាមា	696
	កលេសាខយោ កាខបថា	ட ள 。

	មាត៌៌ា	ទំព័រ
บูรีลิเรูก	ធោត្តកមាណ វិកប្បញ្ជា គឺទ្ទេស	୦୩୯
	ការសួរញ្ យ៉ាងី	71
	လ်က္ျက တက်ေန်	. อศต
	ลบ _ุ รังลฤกรูเลิญเลียงล	. ഉ ം
	ខេវតា ៣ យ៉ាង៍ • • •	- ೯ ಜ ಆ
	ព្រះនាមថាសក្ក:ដោយហេតុដូចម្ដេច .	.೯ದಕ
	្រព្យតិសទ្ធាជាដើម	. "
	សេចក្តុសង្ស័យ ឈ្មោះថាកថង្គថា	. ೯ಚರಿ
	អមតនិញានជាវិវេត្ធម	. જ જ હ
	និស្សយ ⊌ យ៉ាង · · · · · · .	. જ. તે હ
	គប្បីឲ្ ង័ត្ ណាជាសៃត្តិកា	-600
	នុបស់វិមាណវិកប្បញ្ញាត់ទ្ទេស .	600
	កាម ៤ យ៉ាង	_ଜ୭ଜ
	ក់លេសជាដើម ឈ្មោះថាវា១៤៤ . • .	ட ிற⊙

មាត្តាបត្តាន

	មាត៌កា									អង្គេ
ទូន្យន់ន្តេសេ	Ω	ប៉ី ស	ഹ	ያ 🎓	ទ ប	1 en	និវ	ខ្មេ	ಸು	ලි ගැලි
	១ ត្តយា (ខ្លាយា		•	•	•	•	•	•	"
	98ក្ស ២1	លា ខរ	យា	٠				•	•	ල ග ද
	កាយ ៖ (ភ្នំ ភ្នំ	คา	មា <i>រ</i>	M	ഩ	•		•	ලි ගැනි
	វ្ ឋឥណ ៤	វ ខ េយ)				•		•	6 6 6
	ត់សេត្រ	ថវិញ	n	•		•	•	•	•	"
	<i>ចត្តារោ</i>	អាសៈ	ń.			•			•	હિલ્ફ
	តលេស	វ ទ រ យ) 91	ឧប	•	•		•		64 ವ
	មេ ខេ	ന്നു ഗ	ഹ	ያ <u>የ</u>	ភ	រុញ្ញ ទ	វឌ្គ	នេរ	tan	60 හ
	ភិញ្ជា <i>ពេ</i>	ហរក	0 w	វូប	สภ	តវ្ត ប	· .		•	68 4
	នន្ទកគវិ	នាទ ន	•				•		•	6N 9
	នេះគេរ	រវៀ ម) ભ	ر د د	893 E	រ ្ តី	m i	ខ្ម	ኒአነ :	ายพธ
	<i>ទ្រូ</i> តាម	γ.		•	•				•	ଜନୀ ଘ
	សទ្ធន	nes.		• .	•	•	•	•	•	් සේ ව
	សមន្ត្រ។ ត្រូ	ກ <i>ກິສ</i> ິ	ń .	•	•	•	-	•	•	<i>೬ ಜ ೬</i>
	រាគាទិន		าร์			-	•	•		ල ස් ප්

	មាត៌កា	ទំព័រ
ប្តិក្រឹតិទ្វេស	ឥគ្គមាណវិកប្បញ្ញាតិទ្ទេស	ه السط
	ជនទេនកស្រ្ ថា ដើម	"
	អ្នកឈ្នាសក្សិខន្ធជាដើម	ළගර
	មាវាសេនាមានកាយទុក្ខផាដើម	ල් හැ වි
	វូបតណ្ដាយដើម	6 66
	ស្ត្រា ៣ យ៉ាង	"
	អាសវ:៤ យ៉ាង	666
	កំលេសជាដើម ឈ្មោះថាទុបធំ	662
	ហេមកមាណវិកប្បញ្ញានិទ្ទេស	mbm
	អ៊ីជាបយ់រូប សាតរូប ក្នុង លោក	PPK
	ការបន្ទោបជនវិជន្មវាគ	6 N 9
	តោទេយ្យមាណវិកប្បញ្ញាតិទ្វេស	d Mal
	តាម ៤ យ៉ាន៍	ଜମାଘ
	ទ្រព្យូគឺសទ្ធាជាដើម	6 ර ව
	ព្រះមាខព្រះភាគ១ខេចក្ដុំវិញ	6 යි 6
	គ្រឿង៍ភង្គល់មានវាគ:ជាដើម	6d6

មានកោបតាន

	的	ត៌តា									អង្គេ
ទូន្បី		ñ	ត ្ប ាម) (C.	υţ	89 E	រ ្យ ព	ກີ	318	ಚಿತ್ರ	ଜଘଟା
	សំសា	វេវា	សរវា	•					•		"
•	。 私 私	११ स्मृ	ែធំរួមា	វ វ វ	ាដ់	ន ប	ີ ເກາ ເ ບ	ឋភ	•	•	"
	សំស	វេស្ស	ណ្រួ _ម) ti	กผั	ន ប	് ന ഇ	យ៖	î .	•	640
i	ត ណា ហ	អា	ខាន់	•	•		•			•	೯५५
	ខ	តុ ក 1	ເພີ່ອ	3) (E	ພາ	ያ የጓ	ខ្ស	മ സ	រន៌	្រុវស្វ	າຫວກ
,	ទ្រក	ា មា				•	•	•	•	•	က၀ၒ
į	ា មា	សន ត	ชท	•	•		•		•	•	က စ စ
	ភគ្វា	ற	ាណ គេ	ี้ มี.		•	•		•	-	ເກ o ๙
i	ក្ គត	ពា្ នា	- 1 6 B	•			•		•	-	ගු ඉප්
i	តំ ណ ហ	ã1 (m	•	•			•	•	•	က္ခက
	២ភា <i>៖</i>	n	មាសវ	•			•	•			"

	មាត៌កា	sis
ប៊ូឡិគិទ្វេស	កប្បមាណវិកប្បញ្ញាតិទ្វេស ៤៩	ŋ
	សង្សារ ឈ្មោះថាស្រះ	,
	ទីបំផុតខាងីដើមនៃសង្យារមិនប្រាកដ ,	,
	ទីបីផុតខាងីចុងនៃសង្យារមិនប្រាកដ ៤៤	19
	តណាជាអាទនេះ (គ្រឿងប្រកាន់ទាំ) ៤៩	[ය
	បត្ ក ណ្ណឹមណ្ឌិកឫទ្ធាតិទ្វេស ៣០	Ŋ
	ភាម ២ យ៉ាង៍	Ŀ
	ជាមី ជាសេនបទ	ક
	ព្រះមានព្រះភាគមានគេដ:គឺញាណ វា 。	ودر
	គ្រឿង៏កង្វីលគិពគ:ជាដើម	بی
	គណា ជាគេធ:(គ្រឿងតម្រេក)	M)
	គាស់: ៤ • • • • • • • , , , , , , , , , , , ,	

មាត់កាបតាន

	មាតិក	ĩ)								អង្កេ
ក្ខព័ត្ធមេ	uæ) វ៉ុឌ	സ	r! 653	ខ្ប	ဌာ	រជ	ន្ត្រ	សា	೧೧ ഉನ
	ព្យ	€កញា ೞ	מטו.	•	•	•		•		"
	រូ ឋឥ ណូ	៣ ទិ កា	ត ណូ	n.	•	•	•	•	•	നം
	ពុទ្ធោ	តណ្ដ ហ ២	191.	•	•	-	•	•	•	"
	ព្រំខ្មា	អនេរ	රා .	•	•	•	•	•	•	"
	ទ្ធេកប	·	•	•	•	•	•	•	•	೧೯೯
	ព្រ	កប្បញ្ជ	ហា	•	•	•			•	"
	១ នមាវ	ា ខ <u>េ</u> យា		•						୩೬ವ

	មាត៌កា		ទំព័រ
ប្តទ្ធាតិទ្វេស	ភទ្រាវុធមាណវិកប្បញ្ញាតិទ្វេស		നരം
	ព្រះពុទ្ធទ្រង់លះបង់ទីលំនៅ	•	"
	តណ្ដាមានប្រតណ្ដាជា ដើម •	•	೯೬0
	ព្រះពុទ្ធទ្រង់កាត់បង់តំណា	-	,,
	ព្រះពុទ្ធខ្មែនញាប់ញ័រ		"
	គ្រឿងកំណត់៤យ៉ាង	-	ကျမ်မှ
	เตะกุฐเจล์เพยนักช _{ูโ} : (เเต็มล์ก _ั ณล์)	•	"
	មារគឺខន្យា ដើម		ත රු ය

រុំ ដែរ រុំ ទើន នួ

វ៉ាំទូព្យហោ	អរ្នៃហហ	អ្វេក	ដែល១លំ
តម្សិញតាជា	ម្នាំខ្មែលមួយ	60	' &
ត្រពិធីពេល	ភក្ខុនិម្មាលា ក្រុងពិធីក្រុង	"	ಡ
អជុតភ	អនុគត	"	ඉ ප්
အာဗ ေ ယ၂	នាម េះ យ្យំ	<i>မြ က</i> ျ	စ က
ឧកាធិពោធាត	ឧុគ្គនិយោយគំ	_{ප්} ය	m)
ಸ್ಣಗ	ಸ್ಚು ಬ	ന വ	ಡ
នុន្ត តោ ខ <u>ិ</u>	ទុខ្គុ គោ ប៉	,,	១ ១
សវិទារ	សវិញវំ	"	୭ ମ
មឌឧរីយា ភ្យំ	អឌ្ឍញាស់ក្ខា	ന പ	6
វត្តភាមា	វត្តាមា រុ	60	<i>૭ ત</i> ં
អវិចិ	អវ៉ូខ្	ં હ	9 က
ខស ្តិ ត	ប្រវន្ត	"	อ ๗
អនិស្សាតោ	មនិស្សាណៈគោ	હા	۷
រាស្តេ ស្ត្រ	ៀតជាប តែខ	ව ග	ى ھ
នោ សា	នោះសា	ಶಿತ	୭ ୦
តំណីសន៌	នលាខាធិ	"	96

រូស្សេរខែពន្ល

गुडुपाता	អាំទ្វេបាហេ	អង្គេ ក	រជ្ជលេខាញុំ
ចិត្តសៃយេ	ចំ តុរិសយេ	5 5	.
វាសាធា	វាសាធេរវា	n°	୭ ୭
ត្តឃ្មារ	ស ស្ដ្រារ	๗๑	ىك ۋ
n	ň	กษ	១១
អសាធិច្រើយ៉	អស្ថិន្តិយ៉	ગહ	ત
និក្ខាលេសេខ្ ខា	ជំ ក្លាលសម្មទា ក្រា	"	ඉ ව්
"	,,	"	୭ ମ
ជយា ភេឌ្ឌ ខ្ញុំ	ប្រ ណៈកា ឥត្ ត	a 6	Ŀ
អយោលីល្អគ្និកា	មយោលខាវត្តភា	ದಚ	ව ය්
8 0	ត្ត	ଘମ	Ь
នៅ អយ ន្តិ	ទោមយន្តិ	<i>ದ</i> ದ	&
ണ ഴ	ភាមេ	<i>સ</i> ૭	๗
កាមាក់ជបន្តិ	កាមាក់៨៩ ព្រួ	"	á.
ម្	ត្ត ព្	• າງ	9 o
ប្រភព	ប្តូត្ តិ រដ្ឋ	900	9 ற
វេយាធ្វេញ	រោសា នេញ្សា	9 90	"

	រុំដោ្ធវិទេស		
វិទ្ធប្រហ	អវិទ្ធេប្រហ	អង្គេ	វជ្ជលេខាយំ
អជ្ក តោត ត	អន្តតោត	999	ற
វិធិតោ	វិនិតោ	7.	b
າເຣຜງ	င်း ေယာင္မ	"	ď
សត្វកើបដិច្ច	សត្វកើ បនិច្	? 1	၈ က
നാജ മീഡോ	ការិតប្បញ្ញោ	996	ற
ការ្គ	行首	,,	ଚo
ൂ പ്ലാ ന	^{റ്} ണ ധ	๑๑ <i>ຠ</i>	Ь
လု၊အေဝလ်ဈာန်ာ	ರಾ ಚಾ ಎ		
មុ គេ ជ	ល់ម្បត់	9 98	<i>୭</i> ⊌
ល់ទ្បូត ៩ គេ ច	មុ គេ ជ		
ល់ទ្បីត	ល់ម្បីត	,,	၅ က
ស់វុន៌	તાં જે	อร๗	๗
សម _្	សម្ប	୭ 6 ୭	96
ริงรั	ริงรั	១៣ _୭	હ
ឧត្តាធិម តា ស	a តា និម កា ស	,,	ક
រក្សតា	វិក្ខុតោ	୭ମମ	ಡ

វ្យេស្ត្រិពង្

វ្នំទំពុល	អវិទ្ធេហ្ហា	High	រដ្ឋលេខាយ៉
ដាដូត្វេ	ដោដ្ឋត្វេ	०८०	. 99
r s	វិក្សុ វិក្សុ	૧ ૯૯	ଚ ଚ
រួមស្រួលបន្ទ	វិតវត្តេយ្យ ត	१८५	લ્પ
តារាជ្រាំខមេន	តារង់ខ្នុំខេត្ត	કુ છે હા	ଚ ୦
មដេត	មដៅ្ត	වරයේ	ے
ក្រភ	ភ្ជាត់	ولالا م	ى 6
នុសេព្តលោ	នុស់ក្រយោ	೯೮ ೬	୭ 6
បរិនោះត្រ ១	បរិធេវិតន	<i>૧૯</i> ૯	ඉ ද්
ខ៨ ទោយ ្យំ	ខដ េស យ្យ	වෙදිලි	٨,
ស្ត្រិតា តា	សខ្គាតោ	වෙර	୭ 6
អកម្មេយតាយាត	អកាមួយតាយ) ଛଚ <i>ଣା</i>	ව ජ
វីត កោ	វិតរាកោ	ଚମଧ	ය
ຄ ຮູ ຄ <mark>ຶ່</mark> -	ឧទ្ធសិ-	୭ ମ ମ	6
សភាវៈសេម្បៈ	ನಾಣ್ನಲ್ಪ.	อฟอ	9 હ
អាវដ្ឋយ	សារដេស្តេ	อฟฟ	9 &
រី វ យំ	yr (22 22 0	,,	စ် ဥ

រូម៉ោរូម៉េនិ*ត*ខ្ល

វិវទ្ធ ប្រម្ចោ	អាំទ្រប្រា	胡胡	រដ្ឋលេខាយំ
សែលព្នួបក-	សល់ ទីឧឧក-		,
មាសោ	មាសោ	೯ ಜೆ ಗ್ರ	၈ ၆
<u>លោម</u> ទាំ <u>សោ</u> តិចិ	លោមហំសេតិ៍	් ඉස්ථ	ક
ឧរោរជ		೯ ಜೆ ಶ	ದ
ឧឌ្ធភឧត្ត	ឧធ្ធភាមេត្	೯ದದ	Ŀ
ឧដុសារ	ឧដុស្ស	9 cd 0	୭ ଚ
មេខដ្ឋស ខេ	មេ ព ខ្លាំ មេ ខេ	୭୯୩	9 M
វុំខគាយា	វុប កា យា	666	စပ
ള ക്ക ഗ്ര	វុខកាយា	66 8	હ
អដ្ឋន៍កោ	អជ្ ផ ែតា	663	୭ ଜ
តេច្ចស្ប	យន្ត្រ	೬೯೧ ದ	୭୯
ឧស្ត	ជ ខ្លា ឝ	,,	୭ ମ)
ಕು ಬ ಸ್ಪು	ಕಾಯನ್ನು -	<u>ଜ</u> ମ୍ବ	<i>ය</i>
តេយស-	តេយ	6 66	୭ ୦
អសមត្តត្តាតា	អសមត្តា ជាត	669	ඉ
សមត្តមិ	សមត្តត្	6 %0	9 ૯
នុំ ឃុំ និយា និ	នុំ ឃត់ណោត់	666	ഉന്

•		C.			0
ۍ	3	3,2	ಣ	23	禽
		1			0

ig all	Higanin	HIA n	រជ្ជីលេខពេ
អសារ	អាសាវ		•
ម សេស់ត	៩ មោស់ត	666	ద
កា មោឃ	សមេរាធ	636	6
ការឃំ	ភព្រំឃ	79	,,
സെ _അ	លោក	654	est.
1೮೮೫ ೧	ಗೃರಕು ಜಾ	७ ୩୬	ඉ
W	•	640	୭ ୦
ปรอฐ	ปรลใ	"	9 ၆
ಭು≀ಇ	ជាក្រ	ଜ୍ୟମ	9 0
រិកជា ហ <u> </u>	វិកជា ហ	626	ك
ជត្តណា	ជត្តកណ្	<i>ಣ</i> ಂದ	ற
ឧសេត្វ	ឧសេវ្ទា	៣ ៰ ๙	9 ರ
អន់ដ្ឋានាភិនិយៈ	អញ់ជា្នាក់	3 -	
ക്ക മ്ല ധ്ര	ឋេសានុសប	ာ ကမ္ဝ	ന
ភេទ្ធនយា	ន្ទេស្ស	"	n
វិត្តទលោ -	វិតនលេ-	೧೯ ಕಿ	Ŀ
ជិវយឧត្តមនិច្ច	ច្រណដ់្ខង	តិច្ច "	N

សន្ធឹកច្រាច់ពាក្យខុស-ទ្រូវ

ď		"ט	
ពាក្យខុស	ពាក្យត្រវិ	ទីពីរ	បង្កាត់
เชลโพ้ผ	បត្តវិស័យ	60	Ь
គប្បីចរវិនថា ធម៌	គប្បីចំរើន ថាធម៌	೬ದ	୭୪
រស់ វិជ្ជាជាធម្មតា	ទៅវិញជាធម្មតា	bd	ଚ ଚ
តាបចិត្ត	គាប ចិត្	ಉ್	n
កាលេស	ត់លេស	ሁ <mark>៤</mark>	હ
ដព	ជ្រ	હહ	୭ ୭
គណាវិមវិគ ហ	ត ណាវិបរត ហ	હત	၈ ၀
<i>បានកក់ខ្</i> ងី	<i>បានកន្</i> ង	<i>b</i> 6	ed.
ជា ខេរតា	ជា ខេវតា	ฟอ	ഩ
តិតន៍មនុសវរ លាក ទី	គឺកងីមនុស្សលោក កុ	റിന	દુ
ಸ್ತ:	<i>М</i> ;	MG	ಡ
ซุ _พ ิซ	ចុ ះ សិថ	් භ	๗
្រុជ្ជាជាកា រខេះ	(ជា ជាភាព នេះ	,,	ഉ ന
្លូវសេវុជ្ជាថ្នា ការជាន	នូវរស ជ្រាញការបាន 	<i>ಡ</i> ದ	ය
to	ale.	อ๐๗	ઇ
វមតិ ខេ្ នាបុតា	វិមត្ថិខ្លួនាថ្មា	,,	م
" បំពាល		១៣ ញ	Ъ

ч	2		1		
<u>చ్</u> క క	85	FF	ប ពា	my 9	ત્ય. જિંદ

ពាត្យ 🤋 ស	តាក្ត្រា	g ni	បត្តាត់
បង <i>ហ្</i> ន	បន ់ ជា <i>ខ</i>	වෙයිග	૯
នូវ ខ ង៍	इर० ई	१८७	96
ភ ិគ	គ្ន	"	೯ ದ
ខ្ ឋធ	ទ្ <i>ប</i> ធ	૭ ઇ હે	9 ಬೆ
មានទិសត	មាន៖សត	9 ಶಿ ಚ	99
ដល់គប្បី	ដែលគប្បី	"	ඉය්
កេត្ អត្ កាព	កើតអត្ កាព	อฟอ	ದ
ช ค่	, ៥ក	,,	െ
ន មា 3	មិនមាន	<i>๑๗๒</i>	ଚ ଚ
បរនម្ន	ប រ ខិម្ភត ⊸	೯៨೬	ಡ
សេចក្តីសង៍យ្រ	សេចក្នុងឲ្យ័យ	୭ ๘ ମ	9 ప్ర
ជា គ្លប	ជាប្គល	૭ <i>ત</i> હ	୭ ୭
ខុះកាវ សាត្ ប អ	នូវ ់កា វសាត	660	n)
មិន ទៀង ថា	មិខ ខៀង ថា	65 ମ	ದ
ជាខ្ទុកថា	ជាខ្ក ថា	,,	"
မာဒေါ် တုတလ် ကျ	មានវិបាកបាស់ក្លា	က္ခေင့	อ <i>ถ</i> ไ

ស្បេវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ អ្នកខាងក្រោមនេះ :

Printing costs were met through the gift of

Wat. Shuzenji Temple The Rev. Horyu Mutoh 5-30 Tsujimachi, Kita-ku, Nagaoya-shi, Aichi-ken 462 Japan

この本は次の方によって復刻されました。

宗教法人 修善寺 住職 武藤法隆 〒462 名古屋市北区辻町 5 丁目30番地 ☎052-991-1605 ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក " ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជំប៉ុន

TRIPITAKA VOL. 67 (of 110 volumes total)
"SUTTANTA PITAKA"
Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh
Reproduced with the kind cooperation of the
TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE

First edition December 8, 1994
Printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ(南伝大蔵経)全110巻・第67巻スッタンタピタカ(経部)

発 行:プノンペン仏教研究所

復刻救援:カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

発 行:1994年12月8日

印刷・製本/弘前相互印刷株式会社 製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

